O‘ZBEKISTON RESPUBLIKASI
OLIY VA O‘RTA MAXSUS TA’LIM VAZIRLIGI
TERMIZ DAVLAT UNIVERSITETINING PEDAGOGIKA INSTITUTI

« PSIXOLOGIYA»

fanidan

O‘QUV USLUBIY MAJMUA

TUZUVCHI: **Xolturayev .A**

TERMIZ -2021

O‘ZBEKISTON RESPUBLIKASI
OLIY VA O‘RTA MAXSUS TA’LIM VAZIRLIGI
TERMIZ DAVLAT UNIVERSITETINING PEDAGOGIKA INSTITUTI

Nomutaxassis bakalavr ta’lim yo‘nalishi
1-kurs uchun mo‘ljallangan

« PSIXOLOGIYA»
FANIDAN

O‘QUV-USLUBIY MAJMUA

Termiz-2021

Mazkur o‘quv uslubiy majmua Oliy va o‘rta maxsus ta’lim vazirligining 2021 yil -avgustda tasdiqlangan -sonli buyrug‘i bilan tasdiqlangan o‘quv reja va dastur asosida tayyorlandi.

Tuzuvchi:

Xolturayev A.. - “Psixologiya” kafedrasi o‘qituvchisi.

Taqrizchi:

M. Norbosheva “Psixologiya” kafedrasi mudiri, dotsent.

MUNDARIJA

SO‘Z BOSHI.....

I. MA’RUZA MAVZULARI.....

1. mavzu. Psixologiya fanining predmeti va rivojlanish tarixi.....
2. mavzu. Psixologiyaning tadqiqot metodlari va tarmoqlari.....
3. mavzu. Xulq-atvorning psixo-fiziologik asosi.....
4. mavzu. Diqqat, Sezgi., Idrok,. Xayol.. xaqida tushuncha.....
5. mavzu. Xotira. xaqida tushuncha.....
6. mavzu. Tafakkur, Intellekt va kreativlik.....
7-mavzu. Faoliyat.....
8-mavzu. Shaxs xaqida tushuncha.....
9-mavzu. Muloqot.....
10-mavzu. Emotsiya. Iroda.....
11.mavzu. Temperament va xarakter.....
12.mavzu. . Qobiliyat Shaxsninghissiyirodaviy sohasi.....

II. SEMINAR MAShG‘ULOT MATERIALLARI.....
1. mavzu. Psixologiya fanining predmeti va rivojlanish tarixi.....
2. mavzu. Psixologiyaning tadqiqot metodlari va tarmoqlari.....
3. mavzu. Xulq-atvorning psixo-fiziologik asosi.....
4. mavzu. Ong taraqqiyoti va ongsizlik.....
5. mavzu. Diqqat.....
6. mavzu. Sezgi.....
7. mavzu. Idrok .....
8. mavzu. Xotira.....
9. mavzu. Xayol.....
10. mavzu. Tafakkur.....
11. mavzu. Intellekt va kreativlik.....
12. mavzu. Faoliyat va motivatsiya.....
13. mavzu. Muloqot.....
14. mavzu. Hissiyot .....
15.mavzu. Iroda.....
16.mavzu.Shaxs.....
17. mavzu. Temperament va xarakter.....
18. mavzu. Qobiliyat.....

O‘ZBEKISTON RESPUBLIKASI
OLIY VA O‘RTA MAXSUS TA’LIM VAZIRLIGI
TERMIZ DAVLAT UNIVERSITETINING PEDAGOGIKA INSTITUTI

O‘QITISh TEXNOLOGIYASI

Psixologiya
FANIDAN

MA’RUZALAR MATNI

1-Mavzu: PSIXOLOGIYA FANINING PREDMETI VA RIVOJLANISh TARIXI

Reja:

1.Psixologiya fanining predmeti.

2.Psixologiya fanining predmeti haqidagi tasavvurlar taraqqiyotining asosiy bosqichlari.

3. Psixologiyasining tuzilishi, psixologiya sohalari, psixologiyaning fanlar tizimida tutgan o‘rni.

4.Psixologiya fanining yirik ilmiy yo‘nalishlari va maktablari.

Tayanch so‘zlar:

Psixologiya, umumiy psixologiya, «psyche», jon, ruh, «logos», psixika, instinkt, xulq-atvor.

Atrofimizdagi ob’ektiv olam turli fanlarning o‘rganish ob’ekti va predmeti bo‘lib xizmat qiladi, qaysilar orasida insonning hayot faoliyatida psixologik fanlar alohida o‘rin tutadi. *Real dunyoda haqqoniy psixikaga ega yoki uni tashuvchi barcha narsa ularning **ob’ekti** bo‘lib xizmat qiladi. **Predmeti** esa – **psixika**, uning barcha shakl va faoliyat ko‘rinishlari: psixikaning yuzaga kelish qonuniyatlari, shakllanish, faoliyat va namoyon bo‘lish, hamda uning ayrim fenomenlaridir.*

Psixologiya yunon tilidan tarjima qilinganda – ta’limot, jon bilim to‘g‘risida («psyche» – jon, ruh va «logos» – ta’limot, ilm) degan ma’noni anglatadi. Bu fan eng avvalo inson va insonlarning turli xil ijtimoiy guruhlarining psixik hayoti hamda faoliyati qonuniyatlari to‘g‘risidagi fandir. Psixologiya fan sifatida psixikaning qonuniyatlarini va mexanizmini, dalillarini o‘rganadi (*A.V.Petrovskiy*).

Psixologiyaning predmetini xar birimizning tashqi olamni va o‘z-o‘zimizni bilishimizning asosida yotgan jarayonlar, xodisalar, holatlar va shakllangan hislatlar tashkil etadi. Psixologiya bo‘yicha adabiyotlarda uning predmetini qisqacha qilib,

psixikadir, deb ta’rif berishadi. **Psixika** — bu inson ruhiyatining shunday holatiki, u tashqi olamni (ichki ruhiy olamni ham) ongli tarzda aks etishimizni, ya’ni bilishimiz, anglashimizni ta’minlaydi (*V.Karimova*).

Psixologiyaning predmeti aniq bir shaxs, uning jamiyatdagi hulq-atvori va turli ichki kechinmalari, xulq-atvori va faoliyatlarining o‘ziga xos tarzda ong tomonidan aks ettirilishidir, deb ta’riflash mumkin.

Psixologiyaning ob’ekti bo‘lib nafaqat odamlar, insonlar balki oliy rivojlanishga ega hayvonlar ham xizmat qiladi, ularning psixik hayotini psixologiyaning tarmoqlaridan zoopsixologiya o‘rganadi. Biroq an’anaviy ravishda psixologiyaning asosiy ob’ekti insondir. Unda,

Psixologiya–bu ..

Psixologiyaning ob’ekti sifatida - bir inson yoki aniq bir shaxs emas balki turli ijtimoy guruhlar, omma va boshqa insonlarning uyushma shakllari xizmat qiladi (1-sxema).

Shu tariqa, **inson psixologiyasining predmeti** bo‘lib, insonlarning turli hayot va faoliyati bosqichlarida hamda har xil sharoitlarda individual va guruhiy psixikaning namoyon bo‘lishi, rivojlanishi, shakllanishi, faoliyat hamda yuzaga kelish qonuniyati, ayrim psixik fenomenlar va mexanizmlaridir.

Kishi psixikasining paydo bo‘lishi va rivojlanishi eng murakkab muammolardan biri bo‘lib, tabiat qonunlarining mohiyatini tushunib yetishga harakat qiladigan tadqiqotchilarni bu muammo hamma vaqt qiziqtirib kelgan. Materialistik yo‘nalishdagi olimlar psixikaning paydo bo‘lishini materiyaning uzoq davom etgan rivojlanishining natijasi deb izohlashadi. Ular materiyaning tabiatini tadqiq qilisharkan, harakat materiyaning hayot kechirish usuli, uning tarkiban o‘ziga xos ajralmas xususiyati ekanligi uchun ham materiya harakatining turli xil shaqllarini o‘rganadilar.

O‘tgan ajdodlarimiz psixologiya muammolarini izchil va atroflicha, muayyan yo‘nalishda, ma’lum konsepsiya asosida o‘rgangan bo‘lsalar ham, albatta, o‘z asarlarida psixik holatlarning aks etishi, namoyon bo‘lishi, rivojlanishi va o‘zgarishlari to‘g‘risida qimmatli fikrlar bildirishgan. Bular 4 xil manbada uchraydi: 1) xalq ijodiyotida-rivoyatlar, maqollar, matallar va masallar; 2) maxsus ijodkor kishilar o‘git-nasihat va hikoyatlarida; 3) qomusiy, O‘rta Osiyo mutafakkirlarining ilmiy-nazariy qarashlarida; 4) turli davrlarda ijod qilgan shoir va yozuvchilar ijodining mahsullarida, ya’ni ilmiy-badiiy asarlarda.

Abu Nasr Forobiyning inson va uning psixikasi haqidagi qarashlari «Ideal shahar aholisining fikrlari», «Masalalar mohiyati», «Falsafiy savollar va ularga javoblar», «Jism va aksidensiyalarning shaqllariga qarab bo‘linishi», «Sharhlardan», «Hikmat ma’nolari», «Aql ma’nolari to‘g‘risida» kabi qator asarlarida bayon

etilgan. Abu Rayxon Beruniy o‘zining «O‘tmish yodgorliklari» kitobida inson hayotiga doir xilma-xil ma’lumotlarni keltiradi.

Ibn Sinoning 5 tomlik «Tib qonunlari» asarida organizmning tuzilishi, undagi nervlar va nerv yo‘llari, fiziologik jarayonlar bilan bog‘liq psixik jarayonlar haqida ancha muhim ma’lumotlar bor. Uning «Odob haqida» risolasi ham inson shaxsini shaqllantirish to‘g‘risidagi jiddiy asardir.

Yusuf Xos Xojibning «Qutadg‘u bilig» asaridagi bosh masalalardan biri komil insonni tarbiyalashdir.

Abdurahmon Jomiyning «Bahoriston», «Xiradnomai Iskandariy», «Tuhfatul ahror», «Silsilatuz zaxob» va boshqa asarlarida ilm-ma’rifat, ta’lim-tarbiya, kasb-hunar o‘rganish, yaxshi xislatlar va odoblilik haqidagi fikrlar ifodalangan.

Devoniy o‘zining «Axloqi Jaloliy» nomli asarida insoniy fazilatlarni to‘rtga bo‘ladi va bular donolik, adolat, shijoat va iffatdir.

Alisher Navoiyning «Xazoinul Maoniy, «Maxbubul qulub» va boshqa asarlarida yetuk, barkamol insonning axloqi, ma’naviyati, odamlarga munosabati, iste’dodi va qobiliyati to‘g‘risida qimmatli mulohazalar yuritilgan. Ana shu psixologik kategoriyalar ijtimoiy adolat qaror topishi uchun muhim ahamiyatga ega ekani ta’kidlangan. Shuningdek, Navoiy asarlarida shaxsning kamol topishida ota-onaning roli, ayollarning iffatliligi, insonlarning kamtarligi masalalari alohida o‘rin egallaydi.

Rossiyada psixologik qarashlar namunalari. Sharq va /arb madaniyati ta’sirida inson ruhiyati bilan bog‘liq qator og‘zaki va yozma, amaliy va ilmiy asarlarda paydo bo‘la boshladi. (Qarang: /oziev E. Psixologiya, T:»O‘qituvchi» 1994 y. 33-35 betlar).

Psixika haqidagi qarashlar ma’lum vaqt (salkam 5 asr) kun tartibidan olib qo‘yildi va XIX asr oxiri va XX asr boshlarida /arbiy Ovrupo mamlakatlarida va AQSh da yana turli munozaralarga sabab bo‘la boshladi. (I.M.Pavlov, N.Ye.Ribakov, K.N. Kornilov, P.P. Blonskiy, A.S. Vigoskiy - Rossiya, U. Djems, S.Xoll - AQSh, va boshqalar).

Jonsiz, noorganik materiyadan tortib to eng oliy va murakkab materiya hisoblanmish kishi miyasiga qadar barcha materiya moddiy olamning yalpi xususiyati - in’ikos etish xususiyatiga, ya’ni ta’sirotga javob qaytarish qobiliyatiga egadir.

Jonsiz tabiatda harakat jism va moddalarning mexanik, fizikaviy yoki kimyoviy ta’siri tarzida yuz berishi mumkin. Noorganik tabiatdagi harakatning oddiy misollariga e’tibor qiling: dengizdagi qoya suvning ta’siriga muayyan qarshilik ko‘rsatadi - to‘lqinlar qoyaga urilib qaytadi, lekin qoyaning o‘zi ham sekin-asta yemirila boshlaydi; quyosh nuri suv yuzasiga kelib urilgach, sinib qaytadi; elektr razryadlari natijasida ozon molekulalari hosil bo‘ladi.

Jonli materiyaga in’ikosning biologik shaqllari xos bo‘lib, jonli materiyaning ma’lum bir bosqichida esa in’ikosning yangi shaqli sifatidagi psixika paydo bo‘ladi.

Materiya harakatining biologik shaqli-hayot-tabiat rivojlanishining sifat jihatidan yangi bosqichidir. O‘lik materiyadan tirik materiyaga o‘tishni izohlaydigan qator gipotezalar mavjud. Ulardan biri A. I. Oparinga tegishli bo‘lib, unga ko‘ra organik moddalar - atomlari turli shaqllardagi azotning, kislorodning, vodorodning,

fosfor va oltingugurtning atomlari bilan bog‘langan modda uglerod negizida hosil bo‘lgan birikmalarning paydo bo‘lishi jonli materiya paydo bo‘lishining zarur sharti hisoblanadi.

Oparinning gipotezasiga ko‘ra taxminan 2 mlrd yil ilgari atmosferada erkin kislorod ajralib chiqib, organik moddalarda fotoximiyaviy reaksiyaning va fotosintezning yuz berishiga olib keladi. Organik birikmalarning rivojlanishi jarayonida uglerodning juda ham murakkab birikmalari - benihoya katta molekulalar paydo bo‘ladi. Bu molekulalar muhit bilan doimiy modda almashinuvi bo‘lib turishini taqozo qiladi. Bir-biri bilan ko‘shilib kattalashuvi, yoki maydalashib ko‘payib turishi mumkin deb taxmin qilinadi. Bu o‘ta katta molekulalar koaservatlar deb atala boshlangan. Jarayon yana takrorlanadi: o‘sish, parchalanish va hokazo.

Hozirgi tirik organizmning ehtimoldan uzoq bo‘lmagan prototiplari-koaservatlarda bo‘lgani kabi har qanday jonli materiyada in’ikos jonsiz tabiatdagi in’ikosga qaraganda sifat jihatidan yangi shaql kasb etadi. U faqat tashqi taa’surotning kuchi va xarakteriga emas, balki organizmning ichki holatiga ham bog‘liq bo‘ladi. Har qanday jonli organizm barcha tashqi qo‘zg‘atuvchilarga nisbatan tanlangan holda «Faol» munosabatda bo‘ladi va bu bilan jonli materiyaning sifat jihatidan yangi xususiyatini - o‘z - o‘zini tartibga solish xususiyatini namoyon qiladi.

Psixologiya fanining predmeti haqidagi tasavvurlar taraqqiyotining asosiy bosqichlari

Psixologiya qadimiy fanlardan hisoblanadi. Uning paydo bo‘lishi kishilik jamiyati taraqqiyoti bilan bog‘liqdir. Ijtimoiy hayot ehti-yojlari qadim zamonlardan buyon kishini tevarak-atrofdagi odamlarning psixik jihatdan tuzilish xususiyatlarini farqlay bilishga va ularni o‘z hatti-harakatlarida hisobga olishga majbur etib kelgan.

Har qanday odam o‘z tajribalariga asoslanib, o‘ziga atrof voqelikni u yoki bu tarzda idrok qilishiga qarab, atrof olamni idrok qilishiga, narsa va hodisalarni farqlashiga karab, anglab yetishiga qarab farqlanadi, o‘ziga hisob beradi. Biz qushlar ovozini va muzika kuylarini eshitamiz va farqlaymiz, turli narsalarni ko‘ramiz, turli hidlarni, turli taomlar mazasini sezamiz va bu haqda tasavvurga ega bo‘lamiz. Odam o‘zini o‘rab turgan olamni bilibgina qolmay, shu olamdagi narsa va hodisalarga o‘z munosabatini ham bildiradi. Odam o‘z atrofidagi olamni idrok qilibgina qolmay unga o‘ziga xos munosabatda ham bo‘ladi, ya’ni o‘zining faolligini namoyon qiladi, tegishli xulosa chiqaradi, maqsadga intiladi, tashabbus va shijoat ko‘rsatadi, qiyinchiliklarni yengib o‘tishga harakat qiladi, boshqacha qilib aytganda o‘z iroda kuchini namoyish etadi.

Va nihoyat, har bir odam bir-biridan nimasi bilandir farq qiladi, masalan bir odam musiqa bilan qizikadi, boshqa birov sport bilan qiziqadi, bir odam matematikaga qobiliyatli bo‘lsa, boshqa birov badiiy ijod bilan shug‘ullanishni ma’qul ko‘radi, birov qiziqqon, serjaxl, o‘zini tutolmaydigan bo‘lsa, boshqa birovi bosiq, andishali, birov mehnatkash va kamtarin bo‘lsa boshqa birovi yalqov, dimog‘dor bo‘lishi mumkin. Bularning barchasi inson psixikasidagi tafovutlardir.

Psixologiyaning fan sifatida shaqllanishi qadimgi olim-mutafakkirlar-Platon (Aflotun), Aristotel (Arastu), Geraqlit, Demokrit, Gippokrat, Galen va

vatandoshimiz Abu Ali ibn Sino, Abu Nasr Forobiy, Abu Rayxon Beruniy nomlari bilan, va nihoyat rus olimlari I.M.Sechenov, I.P.Pavlov nomlari bilan bog‘liqdir.

Hayot psixologiya zimmasiga murakkab nazariy va amaliy vazifalarni yuklaydi. Psixologiyaning asosiy nazariy vazifasi psixik faoliyatning mohiyatini, uning sodir bo‘lish va rivojlanish qonuniyatlarini tushuntirishdan iboratdir. Insonning barcha hayoti va faoliyati jarayonida uning psixikasini o‘rganish va boshqarish psixologiyaning amaliy vazifasi hisoblanadi. Bu vazifalarni hal qilish, asosiy ma’lumotlarni to‘plash va umumiy nazariyani boyitish davrida psixologiyada birqancha mustaqil sohalar ajralib chiqdi. Dastlabki vaqtlardan boshlab, hatto hozir ham ayrim mamlakatlarda psixologiya falsafaning tarkibida deb hisoblab kelingan.

Psixologiya inson va uning kamoloti bilan bevosita bog‘liq bo‘lgan bir necha fanlar bilan - fiziologiya, pedagogika, etnografiya singari fanlar bilan uzviy bog‘liqdir.

Ijtimoiy hayot ehtiyojlari qadim zamonlardan buyon kishini tevarak atrofidagi odamlarning psixik jihatdan tuzilish xususiyatlarini farqlay bilishga va ularni o‘z hatti-harakatlarida hisobga olishga majbur etib kelgan. Ibtidoiy odamning tasavvurida ruh tanadan batamom ajratilmagan bo‘ladi. Bunday tasavvurlar hayot hodisalari va ongni, shu jumladan, uyqu, o‘lim, hushidan ketish va shu kabilarni noilmiy, primitiv tarzda talqin qilish oqibatida tarkib topgandir.

Keyinchalik jamiyat taraqqiy eta borgan sari, rejalashtirish va ijroning, jismoniy mehnat va ishlab chiqarishning, ma’naviy kuchlarning tabaqalashuvi, sinfiy jamiyatning paydo bo‘lishi va kishining mavhumlashtirish qobiliyati rivojlana borishi munosabati bilan jonning moddiylikdan xoli tabiati haqidagi g‘oyalar paydo bo‘ldi. Shu bilan birga oldingi, antimistik, afsonaviy tasavvurlar o‘rnini ruhni borliqning naturfalsafiy manzarasi nuqtai nazaridan tushuntirishga intilishlar egallay boshladi

Naturfaylasuflar - Fales (e.o. VI. asr), Anaksimen (e.o. V.asr), Geraqlit (e.o. VI-V. asr) ruhni olam ibtidosini tashkil etuvchi narsalar-suv, havo, olovning odamlar va hayvonlarga jon ato etuvchi shaqli tarzida talqin qilishgan.

Platon (Aflotun) (e.o. 428-347. asr), bu faylasuflar orasida alohida ajralib turadi. U jonning qismlari to‘g‘risidagi tushunchani yaratdi. Shunday qismlar deb aql-idrokni, jasoratni, orzu-istakni alohida ajratib ko‘rsatdi va ular tananing turli qismlari (bosh, ko‘krak, qorin bo‘shligi) ga joylashgan bo‘ladi degan fikrni ilgari surdi. Platonning fikricha, jonning qismlari odamlarda bir xil taqsimlangan bo‘lib, ulardan birining boshqalariga qaraganda ustun bo‘lishi individning u yoki bu sotsial guruhga mansubligini belgilaydi.

Platonning shogirdi Aristotel (e.o. 384-322) ning ta’limoti ancha ilgarilab ketdiki, u psixologik fikrlarni tabiiy - ilmiy asosda qayta qurib, uni biologiya va tibbiyot bilan bog‘ladi. Buni o‘zining «Jon to‘g‘risida» degan asarida bayon qildi.

Aristotel ruhiy faoliyatni o‘rganishning tajriba usulini, ob’ektiv metodni himoya qilib chiqqan edi. Aristotel kishilik tafakuri tarixida birinchi bo‘lib ruh, jon va tananing ajralmas ekanligi g‘oyasini ilgari surdi. «Ruh darg‘azab bo‘layotir, deb aytish biror kishining ruh mato to‘qiyapti yoki uy qurayapti deyishi bilan barobardir» - deb yozgan edi Aristotel. Jon qismlarga bo‘lina olmaydi, lekin u faoliyatning oziqlanish, his etish, harakatga keltirish, aql-idrok kabi turlariga oid

sa’i-harakatlarda namoyon bo‘ladi. O‘simliklar, hayvonlar ruhi va aql idrokli zot ruhi to‘g‘risidagi ta’limotlari bilan Aristotel oliy qobiliyatlar sodda qobiliyatlardan va ularning negizida paydo bo‘lishini bildiradigan rivojlanish prinsipini joriy etdi.

Odamda hayot va psixika rivojlanishining ibtido darajasi mavjuddir. Sezgi dastlabki bilish qobiliyati bosqichi hisoblanadi. Sezgi tasavvurlar shaqlida iz qoldiradi. Aristotel ilgari sezgi azolariga ta’sir o‘tkazgan narsalar obrazlarining tasavvur tarzida mavjudligini kashf etdi. U shuningdek bu tasvirlar o‘xshashligi, turdoshligi va keskin farqlanishi kabi uchta yo‘nalishda birlashuvini ham ko‘rsatdi. Bu bilan psixik hodisalar assotsiatsiyasi (bog‘lanishi) ning asosiy turlarini ochib berdi. Aristotel organizmning tabiatdan olgan imkoniyatlarni faqat o‘zining xususiy faolligi orqaligini ro‘yobga chiqarishiga asoslangan holda xarakterning real faoliyatida shaqllanishi to‘g‘risidagi nazariyani ilgari surdi. Kishining adolatparvar va ko‘ngilchan bo‘lishi uning adolatli va me’yoridagi harakatlarni tez-tez takrorlayverishi natijasida ro‘y beradi, deydi.

Geraqlit, Demokrit, Aflotun, Aristotellarning ta’limotlari keyingi asrlarda psixologik g‘oyalarni rivojlanishida tayanch nuqta, asos bo‘ldi. Asta-sekin ruh haqidagi tushuncha hozir biz psixika deb atayotgan darajaga nisbatan qo‘llanila boshladi. Psixika kategoriyasi zamirida ong haqidagi tushuncha maydonga keldi. Kishi faqat idrok va tafakkurga ega bo‘lib qolmasdan, balki ularni unga mansubligini e’tirof etishga ixtiyoriy harakatlar qilibgina qolmasdan, balki bu harakatlarni uni o‘zi qilayotganini bilishga ham qodirdir.

Eramizdan oldingi ikkinchi asrda Rimlik vrach Galen fiziologiya va tibbiyot yutuqlarini umumlashtirib, psixikani fiziologik negizi haqidagi tasavvurlarni boyitdi va ong tushunchasiga yaqinlashib keldi. U diqqat, xotira, mulohaza ishtirok etadigan harakatlarni kishi, masalan, uyqusida bajaradigan harakatlardan chegaralanishni ko‘rsatib berdi. Unisi ham, bunisi ham ruh bilan idora qilinadi shu tariqa, ruh va ong haqidagi qarashlar turli davrlarda turlicha talqin qilinib, turli falsafiy-psixologik nazariyalar, oqimlar paydo bo‘lishiga olib keldi.

III asrda Plotin, V asrda Avgustin ong haqidagi ta’limotni yaratdilar. O‘rta asrlarga kelib diniy ideologiya ta’sirida ayrim olimlar xudoning ruxsoriga yetishga da’vat eta boshladilar, jumladan X asrda Abu Nasr Farobiy, Abu Ali Ibn Sino shunday ta’limot asosida psixikani ilmiy tushuntirishga muvaffaq bo‘ldilar.

X asr biologik va psixologik bilimlar taraqqiyotida yangi davrni ochib berdi. Fransuz olimi Dekart (1596-1650) xulq-atvorning reflektor tabiati haqidagi ta’limotini yaratdi. Ingliz olimi Gobes (1588-1679), fransuz olimi Spinoza (1632-1677) olamning bir butunligini, tana va jon to‘g‘risidagi ta’limotni yaratdilar. Ingliz olimi Djon Lokk (1632-1704) empirik (tajriba) asosidagi ta’limotni empirik psixologiyani yaratdi, shundan keyin rus olimlari I.M.Sechenov, I.P.Pavlov, I.Ye.Vvedenskiy, A.A.Uxtomskiy, inikos nazariyalarini yaratdilar. Tanaga nisbatan ham, ruhga nisbatan ham qarashlarda tub burilish yuz berdi. Inson tanasi mashinaga o‘xshatiladi, texnika qurilmalariining tuzilishi qanday prinsiplarga asoslangan bo‘lsa, tana tuzilishi ham shunday prinsiplarga asoslangan deb tasavvur etiladi, binobarin tana ham mashina singari ruhni boshqarishiga muhtoj emas deb qaraladi.

Refleks haqidagi tushuncha organizmning tashqi ta’sirga qonuniy javob reaksiyasi sifatida paydo bo‘ldi.

I. M. Sechenov (1829-1905) «Bosh miya reflekslari» (1963) asarida «ongli va ongsiz hayotning barcha harakatlari ro‘y berish usuliga ko‘ra reflekslardan iboratdir», degan xulosaga kelgan edi.

Ongning harakati (psixik hodisa) ruhning tanasiz mohiyat xususiyati emas, balki Sechenov tili bilan aytganda, "Ro‘y berish usuliga ko‘ra" (tuzilishiga, ro‘y berish xiliga qarab) refleksga o‘xshash jarayondir. Psixik hodisa kishiga o‘z sezgilarini, g‘oyalarini his- tuyg‘ularini kuzatish chog‘ida beriladigan narsalardangina iborat emas. U xuddi refleks kabi tashqi quzg‘ovchining ta’sirini va unga javoban harakat reaksiyasini ham o‘z ichiga oladi. Psixik jarayonlar ongning o‘zida paydo bo‘lib, ongning o‘zida tugallanadi, degan fikrni Sechenov mutlaqo noto‘g‘ri fikr deb hisoblagan edi.

Psixologiya fanini rivojlanishi natijasida uning o‘rganish ob’ektiga faqat jon emas, balki uni sodir bo‘lishi "Ruhiy" yoki psixik hodisalardir. Odatda psixik hodisalarning uchta katta guruhi bor: psixik jarayonlar, shaxsni psixik xususiyatlari va psixik holat.

Psixik jarayonlar-bu ob’ektiv olamni sub’ektiv aks ettirishning turli shaqllaridir. Psixik jarayonlarni psixik funksiyalar deb ham aytiladi. Psixik jarayonlarni asosiy turlari quyidagilardir: sezgi, idrok, xotira, tasavvur, xayol, tafakkur, nutq, hissiyot, iroda bo‘lib, o‘z navbatida uch guruhga bo‘linadi: bilish jarayonlari, emotsional jarayonlar, irodaviy jarayonlar. Psixik holatlar va psixik xususiyatlarni yuqorida sanab o‘tgan edik.

Psixik jarayonlarning roli nimadan iborat? Bu organizmni signal yoki boshqaruv funksiyasi bo‘lib, harakatni o‘zgaruvchan shart-sharoitlarga moslashtiradi va shu bilan foydali, moslashuvchan samaraga erishilishini ta’minlaydi. Psixik jarayon, ma’lumki, o‘zicha emas, balki miyaning mohiyati, uni tegishli bo‘lmalari funksiyasi sifatida tashqi olam haqidagi axborolarning qayoqqa ketishi, qaerda saqlanishi, va qayta ishlanishini ko‘rsatuvchi javob faoliyatining boshqaruvchisidir.

I. M. Sechenov psixikaning reflektorligi va faoliyatning psixik jihatdan boshqarilishi g‘oyasini ilgari surdi. Bu muhim nazariy qoidalar I. P. Pavlov (1849-1939) tomonidan tajriba yo‘li bilan tasdiqlandi va konkretlashtirildi. U hayvonlarni shuningdek, odamning tashqi muhit bilan o‘zaro harakati miya tomonidan boshqarilishi qonuniyatlarini kashf etdi. I. P. Pavlovning ushbu qonuniyatlarga nisbatan barcha qarashlari odatda ikki xil signal sistemasi haqidagi ta’limot deb aytiladi.

Hayvonlar o‘z hatti-harakatlarida birinchi signal sistemasiga amal qiladi. Xayvonlarning butun psixik faoliyati birinchi signal sistemasi darajasida yuz beradi. Odamda ham birinchi signal sistemasining signallari (konkret timsollar, tasavurlar), uning xulq-atvorini boshqarish va yo‘naltirishda muhim rol o‘ynaydi. M: svetofor, yo‘l ko‘rsatkichlari, belgilar va xokazolar kishi hatti-harakatlarini qisman avtomatlashtirishiga xizmat qiladi. Hayvonlardan farqli o‘larok, odamda birinchi signallar sistemasi bilan bir qatorda uning alohida boyligi va afzalligi bo‘lgan ikkinchi signal sistemasi ham mavjuddir. Ikkinchi signallar sistemasining signallari talaffuz etilgan, eshitilgan, o‘qilgan so‘zlar-ikkinchi signallardan iboratdir.

Aytilganlardan xulosa chiqaradigan bo‘lsak, psixikani ob’ektiv olamning sub’ektiv tarzi, vokelikning miyadagi aksi deb hisoblashga haqlimiz.

Psixologiya psixikani o‘rganishning o‘z konkret ilmiy vazifalariga, o‘zining konkret tadqiqot ma’ruzasiga ega. Psixologiya ta’sir ko‘rsatuvchi ob’ektlari bo‘lgan sub’ektning ichki, psixik holatiga tashqi ta’sirotlar natijasida ro‘y beradigan o‘zgarishlar jarayoni qanday kechishini o‘rganadi.

30-yillarning o‘rtalariga kelib psixologiya fanining asosiy prinsiplari: determinizm prinsipi, ong va faoliyatning birligi prinsipi, psixikaning faoliyatda rivojlanishi prinsipi aniq ifodalab berildi.

1. Determinizm prinsipi psixikaning turmush tarzi bilan belgi-lanishini va turmush tarzi o‘zgarishiga qarab o‘zgarishini anglatadi.
2. Ong va faoliyat birligi prinsipi psixologiyada qabul qilingan prinsipi ong bilan faoliyat bir-biriga qarama-qarshi emas, lekin ular bir-biriga aynan o‘xshash ham emas, ammo birlikni tashkil etadi. Ong va faoliyat birligi prinsipi psixologlarga xulq-atvorni, faoliyatni o‘rganayotib, harakatning maqsadlariga erishishni muvaffaqiyatini ta’linlovchi ichki psixologik mexanizmlarni aniqlash, ya’ni psixikaning ob’ektiv qonuniyatlarini ochish imkonini beradi.
3. Psixika va ongning faoliyatda rivojlanish prinsipi shuni anglatadiki, psixika agar faoliyat samarasi va rivojlanish mahsuli sifatida qaraladigan bo‘lsagina u to‘g‘ri tushunilishi va aynan bir xil tarzda izohlab berilishi mumkin.

Hozirgi zamon psixologiyasi shaqllanishining turli bosqichlarida va amaliyotning har xil sohalari bilan bog‘liq ilmiy fanlarning juda ham keng tarmoqli tizimi tashkil etadi.

Shunday qilib, psixologiya fanining predmeti haqidagi tasavvurlar taraqqiyotining asosiy bosqichlarini quyidagi bosqichlarga ajratish mumkin:

Birinchi davrga- psixologiyaning falsafa tarkibida rivojlanishi. Bu davr er.avvalgi VI asrdan 19 asrning 60 yillarigacha bo‘lgan vaqtni o‘z ichiga oladi. Bu davr 4 bosqichni o‘zida aks ettiradi.

1-bosqich: Eramizdan avvalgi V1 asrdan bizning eramizning V asrgacha bo‘lgan davr, bu davrda psixika haqidagi fikrlarning paydo bo‘lii va ularning ma’lum nuqtai nazardan rivojlanish davrini o‘z ichiga oladi. Bu fikrlar va nuqtai nazarlar, bu bosqichda asosan materializm va idealizm nuqtai nazardan hal qilingan. Bu davrga antik filosofiya vakillri eramizdan avvalgi VI asrdan I asrgacha bo‘lgan va antik vrachlarning olib borgan izlanishlari va ularning nuqtai nazarlari kiradi.

2-bosqich: eramizdan avvalgi V asrdan VIII asrgacha bo‘lgan davrni o‘z ichiga oladi. Bu davrdan jon haqidagi ta’limotning filosofiyada rivojlanishi va tibbiyot fanlarining yutuqlari bilan musahkamlanishi, buning natijasida Tomik psixologiya vujudga keldi va daslabki metodologik asosni shakllanishi uchun uchun dunyoqarashlarning vujudga kelishidir.

3-bosqich: XIV asrdan XVI asrgacha bo‘lgan davrni o‘z ichiga oladi. Uyg‘onish davri, anatomo-fiziologik tadqiqotlarning vujudga kelishi, fan yutuqlari yordamida psixologiya ta’limotining rivojlanishi, xuddi mana shu davrda jon ta’limoti tushunchasi o‘rniga psixologiya termini vujudga kelishi.

4-bosqich: XVII asrdan XIX asrning 60-yilarigacha, Ong haqidagi ta’limotning vujudga kelishi va psixologiyaning nazariy asoslarining shakllanishi, psixologiya daslabki maktablarning vujudga kelishi.

Psixologiyasining tuzilishi, psixologiya sohalari, psixologiyaning fanlar tizimida tutgan o‘rni.

Psixologiya tarmoqlarini tasnif qilish uchun quyidagi psixologik jihatlar asos qilib olinadi: 1. Konkret faoliyat; 2. Rivojlanish; 3. Odamning jamiyatga, o‘zi yashayotgan muhitga munosabatlari.

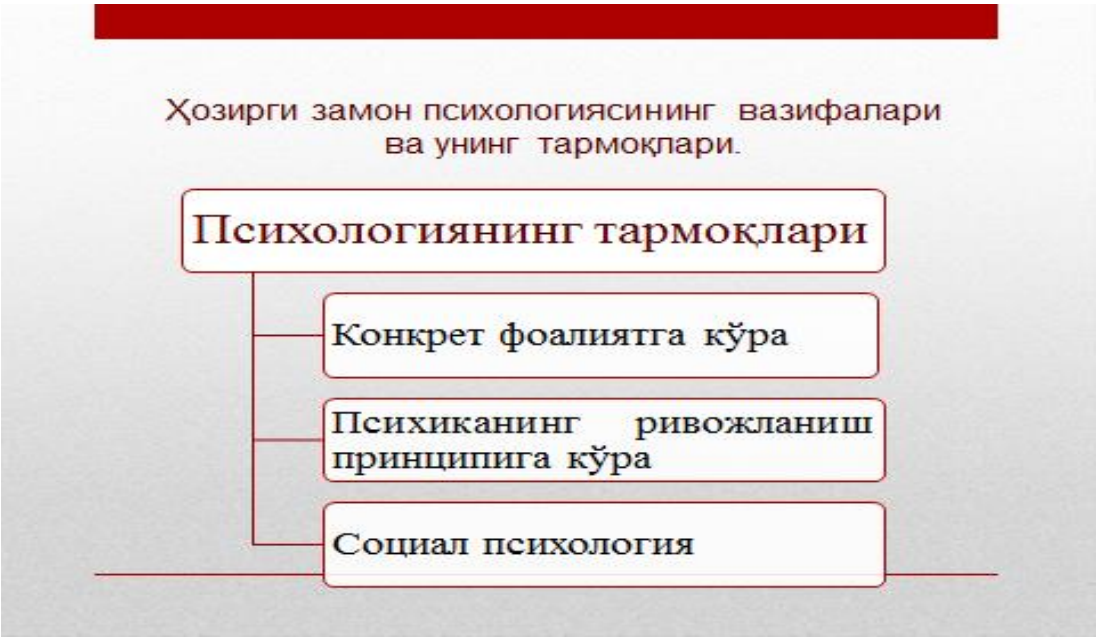

Hozirgi zamon psixologiyasi tarmoqlarini uch guruhga ajratish mumkin: 1. Psixik faoliyatning umumiy qonuniyatlarini o‘rganuvchi psixologiya sohalari-umumiy psixologiya, zoopsixologiya. 2. Kishilarga ta’sir etish, ularga ta’lim va tarbiya berish, psixik rivojlanishni boshqarish, ya’ni psixik taraqqiyot sharoitlarini o‘rganadigan soha psixologiyasi (yosh psixologiyasi, pedagogik psixologiya) 3. Har turli faoliyat sohalaridagi kishilar psixikasini o‘rganuvchi psixologiya-mehnat psixologiyasi, muxandislik psixologiyasi, sport psixologiyasi, yuridik psixologiya, savdo psixologiyasi, tibbiyot psixologiyasi, san’at psixologiyasi va h.

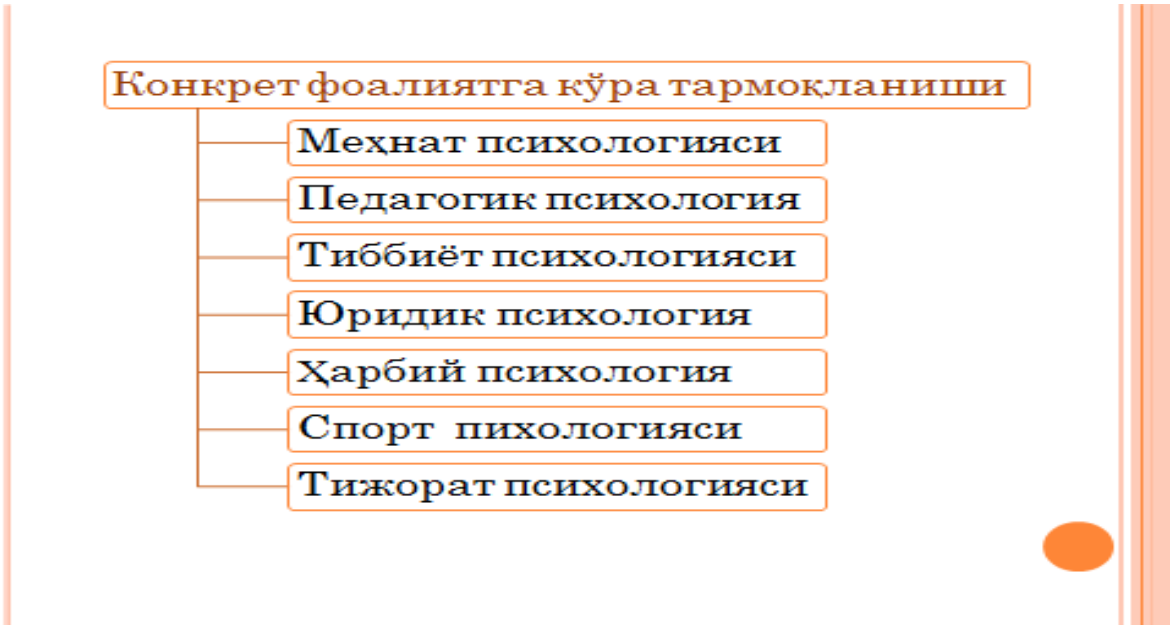

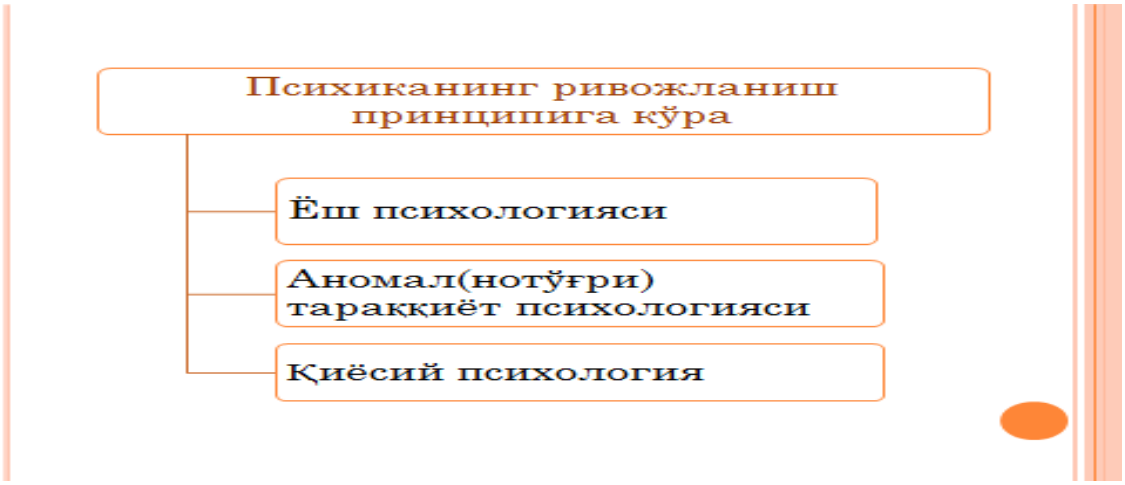

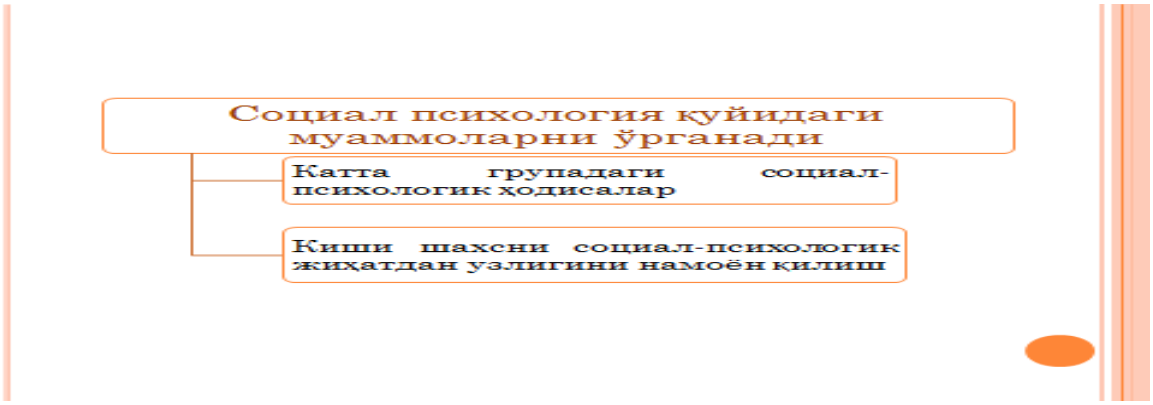

Hozirgi zamon psixologiya fani ko‘p tarmoqli fanlar sohasi bo‘lib o‘z ichiga 40dan ortiq nisbatan mustaqil tarmoqni oladi. Umumiy va ijtimoiy psixologiya boshqa psixologik fanlar uchun asos bo‘lib xizmat qiladi.

Umuman psixologiya fan sifatida ikkita asosiy funksiyani bajaradi: fundamental fan sifatida u psixologiya nazariyasini ishlab chiqaradi, insonlar psixikasining individual va guruhiy hamda uning ayrim fenomenlarini qonuniyatlarini aniqlaydi; amaliy fan sifatida insonlarning kundalik va kasbiy faoliyatini takomillashtirish yuzasidan tavsiyalarni ishlab chiqadi.

Psixologiya fanining taraqqiyot tarixi. Psixologik bilimlarning rivojlanish, bosqichlari.

Psixologiya fanining predmeti haqidagi tasavvurlar taraqqiyotini quyidagi asosiy bosqichlarga ajratish mumkin:

Birinchi davrga- psixologiyaning falsafa tarkibida rivojlanishi. Bu davr er.avvalgi V1 asrdan 19 asrning 60 yillarigacha bo‘lgan vaqtni o‘z ichiga oladi. Bu davr 4 bosqichni o‘zida aks ettiradi.

1-bosqich: Eramizdan avvalgi V1 asrdan bizning eramizning V asrgacha bo‘lgan davr, bu davrda psixika haqidagi fikrlarning paydo bo‘lishi va ularning ma’lum nuqtai nazardan rivojlanish davrini o‘z ichiga oladi. Bu fikrlar va nuqtai nazarlar, bu bosqichda psixika asosan materializm va idealizm nuqtai nazardan hal qilingan. Bu davrga antik filosofiya vakillri eramizdan avvalgi VI asrdan I asrgacha antik vrachlarning olib borgan izlanishlari va ularning nuqtai nazarlari kiradi.

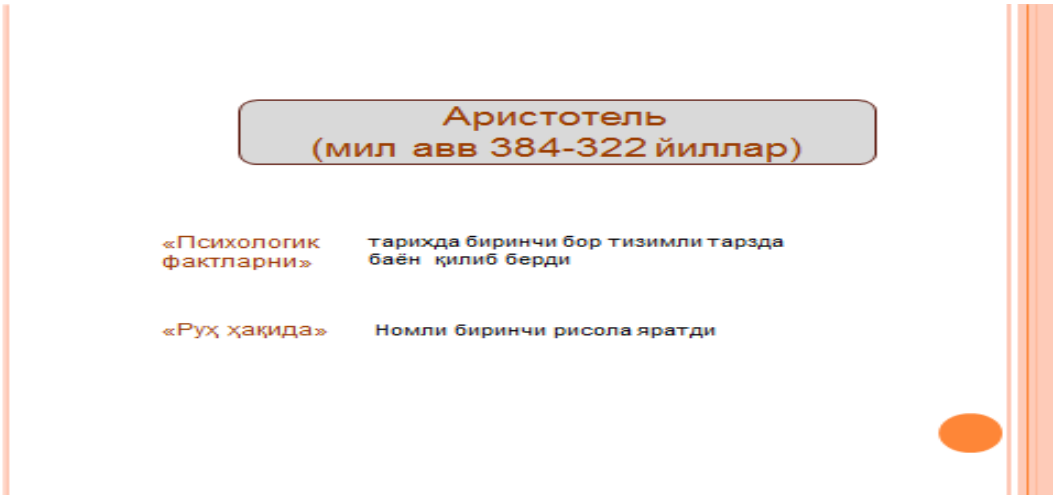

2-bosqich: eramizdan avvalgi V asrdan VIII asrgacha bo‘lgan davrni o‘z ichiga oladi. Bu davrdan jon haqidagi ta’limotning falsafada rivojlanishi va tibbiyot fanlarining yutuqlari bilan mustahkamlanishi, buning natijasida dastlabki metodologik asosni shakllanishi uchun dunyoqarashlarning vujudga kelishidir.

3-bosqich: XIV asrdan XVI asrgacha bo‘lgan davrni o‘z ichiga oladi. Uyg‘onish davri, anatomo-fiziologik tadqiqotlarning vujudga kelishi, fan yutuqlari yordamida psixologiya ta’limotining rivojlanishi, xuddi mana shu davrda jon ta’limoti tushunchasi o‘rniga psixologiya termini vujudga kelishi.

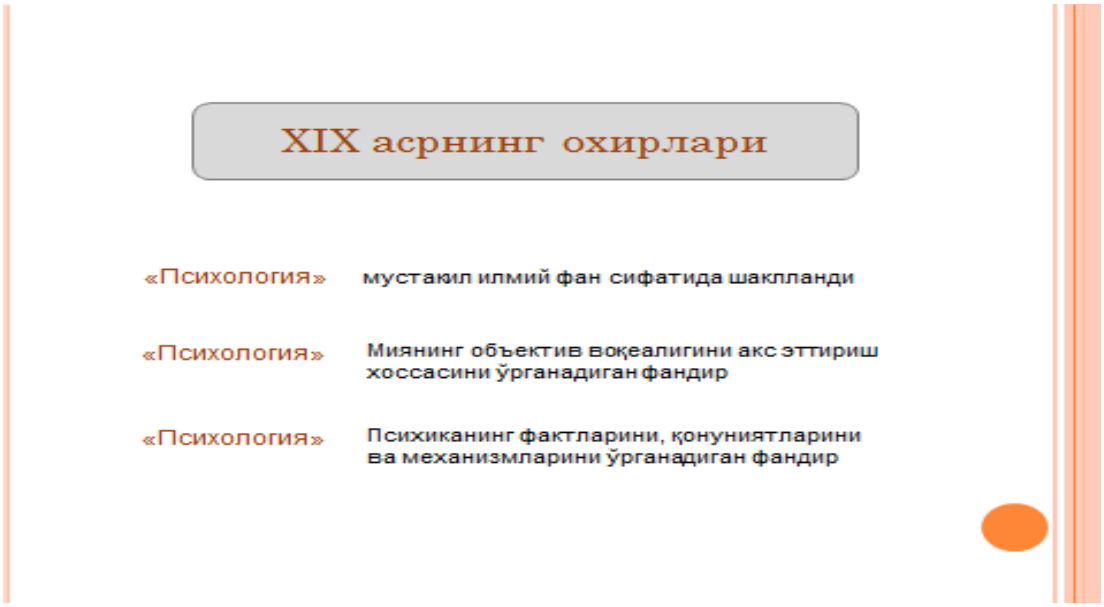

4-bosqich: XVIII asrdan XIX asrning 60-yilarigacha, Ong haqidagi ta'limotning vujudga kelishi va psixologiyaning nazariy asoslarining shakllanishi, psixologiya dastlabki maktablarning vujudga kelishi.

Psixologiya fanining yirik ilmiy yo‘nalishlari va maktablari (biologik, evolyusion, genetik, bixeviorizm, kognitiv, ijtimoiy-madaniy)

Boshqa fan sohalari, ayniqsa, tibbiy-biologik izlanishlarda inson va uning murakkab tuzilishi, ruhiy hayotiga qiziqish ortib borgan sari sekin-asta psixik jarayonlarning ham yaxlit bir tizimi bo‘lishi va uni ham fanning yutuqlaridan foydalangan holda o‘rganish mumkinligi g‘oyasi paydo bo‘ldi. Qolaversa, XIX asrning ikkinchi yarmiga kelib, inson ruhiyati to‘g‘risidagi psixologik hamda falsafiy qarashlar bilan tabiiy-ilmiy (anatomik, fiziologik, biologik, bioximik va boshqalar) qarashlar o‘rtasida tafovutlar chiqqani sari uning alohida fan sifatida shakllanishi zarurati ortib bordi. Olimlar orasida aynan inson ruhiy olamini izchil va tizimli o‘rganishga extiyoj paydo bo‘ldi.

XIX asr oxirlarida, aniqrog‘i, 1879 yilda nemis olimi Vilgelm Vundt Leybsig universitetida dunyoda birinchi eksperimental psixologik laboratoriyaga asos soldiki, unda o‘tkazilgan yuzlab tajribalar va eksperimentlar psixologiyaning ham alohida fan sifatida o‘zini ko‘rsatishga haqli ekanligini isbotladi. Aynan shu insonning, Vundtning, psixologiya ilmi maktabini yaratganligida ham ma'no bor. Chunki Vundt tibbiyot fani bo‘yicha ham mukammal bilimlarga ega bo‘ldi, keyin fiziologiya sohasida muvaffaqiyatli ishladi, so‘ngra falsafaga berilib ketdi. Balki, aynan bir qator fanlarni – ham gumanitar, ham tabiiy fanlar asoslarini yaxshi bilganligi ob'ektiv sabab bo‘lgandirki, olim odam psixologiyasi, unda ro‘y beradigan jarayonlar – oddiy sezishdan tortib, mavhum tafakkurgacha bo‘lgan jarayonlarni, hissiy holatlarni amaliy tarzda eksperimentlarda o‘rgana boshladi.

Uning maqsadi – eng avvalo inson ongini tashkil etuvchi sof elementlarni ajratib olishdan iborat edi. Shuning uchun ham psixologiyada u asos solgan yo‘nalish strukturalizm deb nomlandi.

Vundtning ta’siri shu qadar bo‘ldiki, yer kurrasining boshqa bir tomonida – Amerika qo‘shma Shtatlarida funksionalizm deb nomlangan yana bir yo‘nalish paydo bo‘ldi. E. Titchener asos solgan bu yo‘nalish vakillari nafaqat ko‘zga ko‘rinmas ong tizimi elementlari, balki ko‘z bilan ko‘rish mumkin bo‘lgan va faoliyat natijalariga asoslangan belgilar asosida ham inson xulqi-atvoriga baho berish mumkinligini isbotladilar. Boshqa bir yirik amerikalik psixolog V. Jeymsning tadqiqotlari amaliy ahamiyatga molik bo‘ldiki, endi u dadil psixologiyani ong elementlari emas, balki ong faoliyatini o‘rganuvchi fan deb ta’riflay boshladi. Ong dinamik, harakatdagi, o‘zgaruvchan yaxlit tuzilma bo‘lib, uning namoyon bo‘lishida tananing shart-sharoitlari, uning faolligi muhim rol o‘ynaydi. Shuning uchun ham bu ikki tuzilmalar odamning yangi sharoiitlarga moslashuvi, va umuman tashqi muhitda o‘z o‘rnini topishga imkon beradi.

Yuqoridagi fikrlar ta’sirida XIX asrning oxirlarida bugun ham o‘z aamiyatini yo‘qotmagan bixeviorizm oqimi paydo bo‘ldi. E.Torndayk va D.Uosonlar asos solgan ushbu yo‘nalish vakillarining asosiy g‘oyalari shundan iborat bo‘ldiki, ular psixologiyaning predmeti nafaqat ong, yoki nafaqat faoliyat, balki xulqdir, deb asoslashdi. Xulq u yoki bu xatti-harakatlar, amallar, reaksiyalarda ifodalanib, tashqi ta’sirot – simulga bog‘liqdir. Shuning uchun ham odam va uning psixologiyasini bilish uchun o‘sha ta’sir ko‘rsatuvchi va ta’sirlangan xulq o‘rganilishi kerak. Bu narsalar bizning hozirgi sharoitimizda ham ishlab chiqarishni tashkil etishda, ta’lim berishda va psixoterapiyada inobatda olinadi, ular o‘tkazgan mashhur “S>R” formulasi bizning sharoitlarda ham ta’sir ko‘rsatish texnikasida inobatga olinadi, ular o‘z dolzarbligini yo‘qotgani yo‘q.

Psixologiya fan sifatida shakllanib, unda olimlar qarashlari shakllanib borgan sari, ruhiy kechinmalar tabiyatini negizidan, ich-ichidan o‘rganishga ehtiyoj paydo bo‘ldi. XX asrning boshlarida paydo bo‘lgan psixoanaliz yo‘nalishi fandagi aynan shu kamchilikni bartaraf etish maqsadida paydo bo‘ldi. Klassik psixoanalizning asoschilaridan bo‘lgan avsriyalik olim Zigmund Freyd psixologiya nafaqat ong sohasini, ya’ni bevosita odam tomonidan anglanadigan xulq-atvor shakllarini, balki ongsizlikka aloqador hodisalarni, ya’ni real sharoitda inson o‘zi anglab yetolmaydigan hodisalar tabiatini ham o‘rganishi lozim degan g‘oyani ilgari surdi.

Freyd ikkita asosiy narsaga e’tiborni qaratdi:

Birinchi. Har qanday psixik jarayon yoki holat ongli, ongoldi va ongsiz bosqichlarda yoki holatlarda ro‘y beradi. Shaxs tizimida ham bu uchchala

bosqichning o‘rni bo‘lib, ular “Id (U) > Ego (Men) > Superego (Mendan oliy)” bo‘laklarda ifodalanadi.

Id – psixik energiyaning o‘ziga xos zahira joyi bo‘lib, undagi jarayonlar inson tomonidan anglanmasa-da ongli hayotga ularning ta’siri katta.

Yego – tashqi olam bilan bog‘langan, uning ta’sirlariga beriluvchan shaxs xususiyatlarini o‘zida mujassam etadi va doimo “Id”ni siqib chiqarishga harakat qiladi. Shaxs kamol topib, jamiyat normalarini o‘zlashtirib borgani sari “Id”ga tobelikdan qutulib borsa-da oxirigacha buning uddasidan chiqa olmaydi.

Superego – o‘z navbatida “Yego”dagi mavjud ijtimoiy tasavvurlar va xulqiy odatlar ta’sirida rivojlanadi. Ya’ni, odam kishilik jamiyatida yashagan sari undagi e’tiqod, ideallar, individual “vijdoniga havola” xislatlardir. Insonda yuqoridagilarning qay biri kundalik xulq normalarida utsivor bo‘lishiga qarab, uning jamiyatdagi mavqei belgilanadi.

Ikkinchi. Inson xulq-atvorini va uning amallarini boshqarib turadigan psixik energiya ham borki, oxir-oqibat u shaxsning qiyofasini belgilab beradi. Boshqacha qilib aytganda, ehtiyojlarni qondirishga undovchi kuchlar – “libido” hamda “agressiv” energiyalar ham mavjuddir. Bu kuchlar shaxsning ma’naviy va aqliy salohiyatini ta’minlash maqsadida psixik quvvatni taqsimlovchi mexanizmlar rolini o‘ynaydi. Odatda hadiksirash, doimiy xavotirlanish, psixoemosional qoniqmaslik kabi omillar ana shu taqsimotning nomuvofiqligidan kelib chiqadi.

Freydizmning jahon ilmi va malakiyoti uchun ta’siri shu qadar katta bo‘ldi-ki, jamoadagi yoki guruhiy ongsizlik g‘oyasini ilgarni surgan K. Yung hamda individual psixologiyani targ‘ib etgan A. Adler va ularning izdoshlari bu konsepsiyani yanada rivojlantirishga o‘z hissalarini qo‘shdilar. Bu nazariya va konsepsiya hanuzgacha shaxs psixologiyasini, psixoanaliz esa psixoterapiyani o‘rganishda asosiy metodlardan biri sifatida qo‘llanilib kelinmoqda.

Yuqorida ta’kidlangan strukturalizm, funksionalizm, bixeviorizm, freydizm oqimlari jahon psixologiya ilmining shakllanishiga asos bo‘lgan bo‘lsa, ular ta’sirida shaklangan boshqa o‘nlab: assosiativ psixologiya, geshtaltpsixologiya, gumanitsik psixologiya, ekzitsensial psixologiya, kognitivizm, ramziy interaksionizm kabi yo‘nalishlar uning qator masalalarini hal qilishga o‘z hissasini qo‘sha oldi. Eng muhimi – XX asrga kelib, psixologiyaning tadbiqiy sohalari paydo bo‘ldi-ki, endi qo‘lga kiritilgan yutuqlar bevosita ta’lim, tarbiya, sanoat, biznes, marketing xizmatlari, boshqaruv, sog‘liqni saqlash, huquqbuzarlikni oldini olish sohalarga dadil joriy etila boshlandi. XXI asrning birinchi yiliga kelib, psixologiya nazariy, tahliliy fandan bevosita amaliyotning ehtiyojlarini qondiruvchi tadbiqiy fanga aylandi. Bugun bozor munosabatlariga bosqichma-bosqich o‘tilayotgan O‘zbekison

misolida ham psixologiya fanining jamiyatni erkinlashtirish va barqarorlashtirish borasida, inson omili imkoniyatlarini yanada yuksaltirish, uning tafakkur tarzini erkinlashtirish jarayonida roli ortib bormoqda. Lekin u bu yuksak vazifalarni bir o‘zi, o‘z tadqiqot metodlari yoki to‘plagan empirik materallarigagina tayanib bajara olmaydi. Bu o‘rindagi fanlar kooperasiyasi va boshqa turdosh fanlar bilan bevosita aloqasi amaliy ahamiyatga ega bo‘ladi.

XX asr shu bilan xarakterli ediki, u turli fanlar oldiga konkret topshiriqlar qo‘ya boshladi. Shuning uchun psixologiya fani oldida tadqiqotlar asosida psixologik qonuniyatlarni asoslash vazifasi turar edi. Ikkinchidan esa, Amerikada ko‘pgina psixologlar o‘z tadqiqot obektlarini laboratoriyalarda ayrim psixik jarayonlarni o‘rganishdan kichik guruhlarga ko‘chira boshladilar. Bu davrda psixologiyada shakllanib bo‘lgan uch asosiy oqim (psixoanaliz, bixeviorizm va geshtalt psixologiya) ichida ham ijtimoiy xulq-atvorni kichik guruhlar doirasida o‘rganish tendensiyasi paydo bo‘ldi. Bunda asosiy diqqat kichik guruhlarga va ularda turlicha eksperimentlar o‘tkazishga qaratilgan edi. Bunday holatning paydo bo‘lganligi ijtimoiy psixologiyaning fan sifatida shakllanishida nihoyatda katta rol o‘ynadi.

Geshtalt psixologiya yo‘nalishi negizida maxsus ijtimoiy-psixologik yo‘nalishlarning – interaksionizm va kognitivizmning paydo bo‘lganligi esa bu fanning eksperimental ekanligini yana bir bor isbot qildi.

Bixeviorizm yo‘nalishlari doirasida o‘tkazilgan ijtimoiy-psixologik tadqiqotlar avvalo amerikalik olimlar K.Xall va V.Skinnerlar nomi bilan bog‘liq. Ular va ularning izdoshlari hisoblangan K.Miller, D.Dollard, J.Tibo, G.Kelli va boshqalar diada – ikki kishi o‘rtasidagi munosabatlarning xilma-xil eksperimental ko‘rinishlarini tadqiq qilib, ularda matematik o‘yin nazariyasi elementlarini kuzatdilar. Diada sharoitida tajribada o‘tkazilgan tadqiqotlarda asosan musahkamlash g‘oyasini isbot qilishga urinildi. Klassik bixeviorizmdan farqli o‘laroq ijtimoiy-psixologik bixeviorislar hayvonlar o‘rniga laboratoriyaga naqd pulga odamlarni taklif eta boshladilar, shuning uchun ham ularning g‘oyasida biologizm va mexanizm tarzda ilgarigi hayvonlarda to‘plangan dalillar modelini insonlarda qo‘llash hollari kuzatildi.

Psixoanaliz doirasida esa ijtimoiy-psixologik tadqiqotlar E.Fromm va J.Salliven ishlari bilan bog‘liq bixeviorislardan farqli o‘laroq bu yerda eksperimentlar ikki kishi emas, balki ko‘pchilik ishtirokida o‘tkazila boshladi. Ularning izdoshlari (V.Bayon, V.Bennis, G.Sheparde, V.Shutk) o‘tkazgan tadqiqotlar tufayli hozirgi kunda ham katta qiziqish bilan o‘rganilayotgan kichik “T” guruhlar psixologiyasi yaratildi. Unda guruh sharoitida bir odamning boshqalarga

ta’siri, guruhning ayrim individlar fikrlariga ta’siri kabi masalalar ishlab chiqildi va ijtimoiy-psixologik treninglar o‘tkazishga asos solindi.

Kognitivizm. K.Levin nazariyasi asosida paydo bo‘lgan psixologik yo‘nalish bo‘lib, undagi o‘rganish obekti munosabatlar tizimidagi kishilar, ularning bilish jarayonlari, ong tizimiga taalluqli bo‘lgan kognetiv holatlar bo‘ldi. Kognitizm doirasida shunday mukammal, boshqalarga o‘xshamas nazariyalar yaratildiki, ular hozirgi kunda ham o‘z ahamiyatini yo‘qotgani yo‘q. Masalan, F.Xayderning balanslashtirilgan tizimlar nazariyasi, T.Nyukomning kommunikativ aktlar nazariyasi, Fesingerning kognitiv dissonanslar nazariyasi va boshqalar shular jumlasiga kiradi. Ulardagi asosiy g‘oya shundan iboratki, shaxs o‘ziga o‘xshash shaxslar bilan muloqotga kirishar ekan, doimo munosabatlarda ruhiy mutanosiblik tenglik bo‘lishiga, shu tufayli ziddiyatlardan chiqishga harakat qiladi. Maqsad – turli ijtimoiy sharoitlarda shaxs xulq-atvorining psixologik sabablarini tushuntirish va ziddiyatlarning oldini olish uchun yo‘l-yo‘riqlar ishlab chiqishdan iborat. Hozirgi davrda ham taniqli ijtimoiy psixologlar Olport, Maslou, Rodjers va ularning safdoshlari gumanitsik psixologiya doirasida bu ishlarni faol davom ettirmoqdalar.

Navbatdagi nazariya interaksionizm bo‘lib, bu aslida sosiologik nazariya bo‘lib hisoblanadi. Uning asoschisi Gerbart Mid bo‘lib, uning qarashlari ta’sirida T.Sarbinning rollar nazariyasi, G.Xaymen va R.Mertonlarning referent guruhlar nazariyasi, F.Gofmanning ijtimoiy dramaturgiya nazariyalari shakllandi. Ular turli ijtimoiy sharoitlardagi xulq-atvorlarni tushuntirish orqali shaxs ijtimoiy-psixologik sifatlarining sabablarini topishga harakat qildilar. Har bir shaxs doimo ijtimoiy o‘zaro ta’sir tizimida mavjud bo‘ladiki, unda u to‘g‘ri harakat qilish uchun o‘zgalarni tushunishga harakat qilishi, o‘zgalar rolini qabul qilishga tayyor bo‘lishi lozim. Lekin o‘zgalar rolini to‘g‘ri qabul qilish uchun unda “umumlashtirilgan o‘zga” obrazi bo‘lishi lozimki, bu obraz shaxslararo muloqot jarayonida, har bir shaxs uchun ibratli bo‘lgan kishilar guruhi bilan muloqotda bo‘lish jarayonida shakllanadn.

2-Mavzu:PSIXOLOGIYANING TADQIQOT METODLARI VA TARMOQLARI

Reja:

1. Psixologiyaning tadqiqot metodlari.
2. Psixologiyaning tarmoqlari.

Tayanch so‘z va atamalar

Psixologiya, umumiy psixologiya, «psyche», jon, ruh, instinkt, xulq-atvor, tadqiqot metodlari, tarmoqlari

Aniq izlanish predmetiga ega bo‘lgan har qanday fan o‘sha predmetining mohiyatini yoritish va materiallar to‘plash uchun maxsus usullar va vositalardan foydalanadi va ular fanning metodlari deb yuritiladi. Fanning salohiyati va obro‘si ham birinchi navbatda o‘sha metodlar yordamida to‘plangan ma’lumotlarning ishonchliligi va validliligiga bog‘liq bo‘ladi. Bu fikrlar bevosita psixologiyaga ham aloqador bo‘lib, metodlar masalasi bu fanda juda katta ahamiyatga molik masala sifatida qaraladi. Chunki yuqorida ta’kidlaganimizdek, psixik hodisalarni bevosita qo‘l bilan ushlab, ko‘z bilan ilg‘ab, quloq bilan sezish qiyin. Lekin juda ko‘plab fanlar bilan faol hamkorlik shunga olib kelganki, psixologiyaning har bir tarmog‘i o‘z vazifalarini yechish va ma’lumotlarga ega bo‘lish uchun ko‘plab metodlarni sinovlardan o‘tkazib, eng ishonchli va mukammallarini saqlab qolgan.

Matematik statistika va ehtimollar nazariyasining psixologiya sohasida qo‘llanilishi va unda erishilgan muvaffaqiyatlar avvalo har bir metodning ishonchlilik darajasini aniqlash, qolaversa, to‘plangan ma’lumotlarning qay darajada asosli va valid ekanligini isbotlashga yordam beradi.

3.1.2.-rasmlarda asosiy psixologik metodlar va ularni qo‘llash shakllari keltirilgan. Ushbu metodlar yordamida tadqiqotchi yoki qiziqqan shaxs u yoki bu psixik jarayon, xolat yoki shaxs xususiyatlari to‘g‘risida birlamchi ma’lumotlar to‘playdi, to‘plangan ma’lumot yana tahlil qilinadi va maxsus tarzda ishlatilishi mumkin.

3.1.2. rasm

3.1.3. rasm

Psixologik tadqiqot metodlari kuzatish eksperiment

Bu usul eng tabiiy va hayotiy metodlar jumlasiga kiradi. Chunki biz hayotda o‘rgangan ko‘p odatlarimiz, harakatlarimizning asosida o‘zining bilim-bilmay kuzatgan, xotiramizda shu tarzda olib qolgan ma’lumotlarimiz yotadi. Ilmiy nuqtai nazardan esa kuzatuvning turlari va bosqichlari farqlanadi.

Tashqi kuzatuv mohiyatan kuzatiluvchi xulq-atvorini bevosita tashqaridan turib, kuzatish orqali ma’lumotlar to‘plash usulidir. Usulning o‘ziga xosligi shundaki, tadqiqotchi kuzatiluvchining faoliyatiga aralashmagan va unga xalaqit bermagan tarzda, uning tashqi xulq-atvori, nutqi, o‘zgalarga munosabatini “zimdan

kuzatib", qayd qilib boradi. Kuzatishning ikki asosiy turi bo‘lib, tashqi-obektiv kuzatish va ichki – o‘z-o‘zini kuzatish farqlanadi. O‘z-o‘zini kuzatish birovlarni tashqaridan kuzatishdan farqli, odamning o‘zida kechayotgan biror o‘zgarish yoki hodisani shaxsan o‘rganishi maqsadida ma’lumotlar to‘plash va qayd etish usulidir.

Erkin kuzatuv ko‘pincha biror ijtimoiy hodisa yoki jarayonni o‘rganish maqsad qilib qo‘yilganda qo‘llaniladi. Masalan, bayram arafasida aholining kayfiyatini bilish maqsadida kuzatuv tashkil qilinsa, oldindan maxsus reja yoki dasur bo‘lmaydi, kuzatuv obekti ham qat’iy bo‘lishi shart emas. Yoki dars jarayonida bolalarning u yoki bu mavzu yuzasidan umumiy munosabatlarini bilish uchun ham ba’zan erkin kuzatish tashkil etilishi mumkin. Standartlashtirilgan kuzatuv esa, buning aksi bo‘lib, nimani, qachon, kim va kimni kuzatish qat’iy belgilab olinadi va maxsus dasur doirasidan chiqmasdan, kuzatuv olib boriladi.

Ijtimoiy hamda pedagogik psixologiyada guruhiy jarayonlarning shaxs xulq-atvoriga ta’sirini o‘rganish maqsadida bevosita ichkaridan kuzatuv tashkil qilinadi, bunda kuzatuvchi shaxs o‘sha guruh yoki oila hayotiga tabiiy ravishda qo‘shiladi va zimdan kuzatish ishlarini olib boradi. Bu bir qarashda kontrrazvedkachilarning faoliyatini ham eslatadi. Shu yo‘l bilan olingan ma’lumotlar bir tomondan tabiiyligi va mufassalligi bilan qimmatli bo‘lsa, ikkinchi tomondan, agar kuzatuvchida konformizm xislati kuchli bo‘lsa, o‘zi ham guruh hayotiga juda kirishib ketib, undagi ayrim hodisalarni subektiv ravishda qayd etadigan bo‘lib qolishi ham mumkin. Guruhiy fenomenlarni tashqaridan kuzatish buning aksi – ya’ni kuzatuvchi guruhga yoki kuzatilayotgan jarayonga nisbatan chetda bo‘ladi va faqat bevosita ko‘zi bilan ko‘rgan va eshitganlari asosida xulosalar chiqaradi.

Umuman, kuzatish metodining ijtimoiy hayot, professional ko‘rsatgichlarni qayd qilishda so‘zsiz afzalliklari bor, lekin shu bilan birga kuzatuvchining professional mahorati, kuzatuvchanligi, sabr-qanoatiga bog‘liq bo‘lgan jihatlar, yana to‘plangan ma’lumotlarni subektiv ravishda tahlil qilish xavfi bo‘lgani uchun ham biroz noqulayliklari ham bor, shuning uchun ham u boshqa metodlar bilan birgalikda ishlatiladi. Umuman kuzatish vositasida ma’lumotlar to‘plashga qaror qilgan kimsa har doim ham aniq kuzatuv obektini ajratib olishi, undan nimalarni kutayotganligini tasavvur qilishi, kuzatuv daftarini tutib, kuzatilayotgan odam yoki guruhning faoliyatini ma’lum muddat davomida bosqichma-bosqich izchil tarzda qayd qilib borishi, izlanishlari nihoyasida esa barcha tuplangan ma’lumotlarni psixologik jiatdan tahlil qila olishi kerak.

3.2.1. rasm

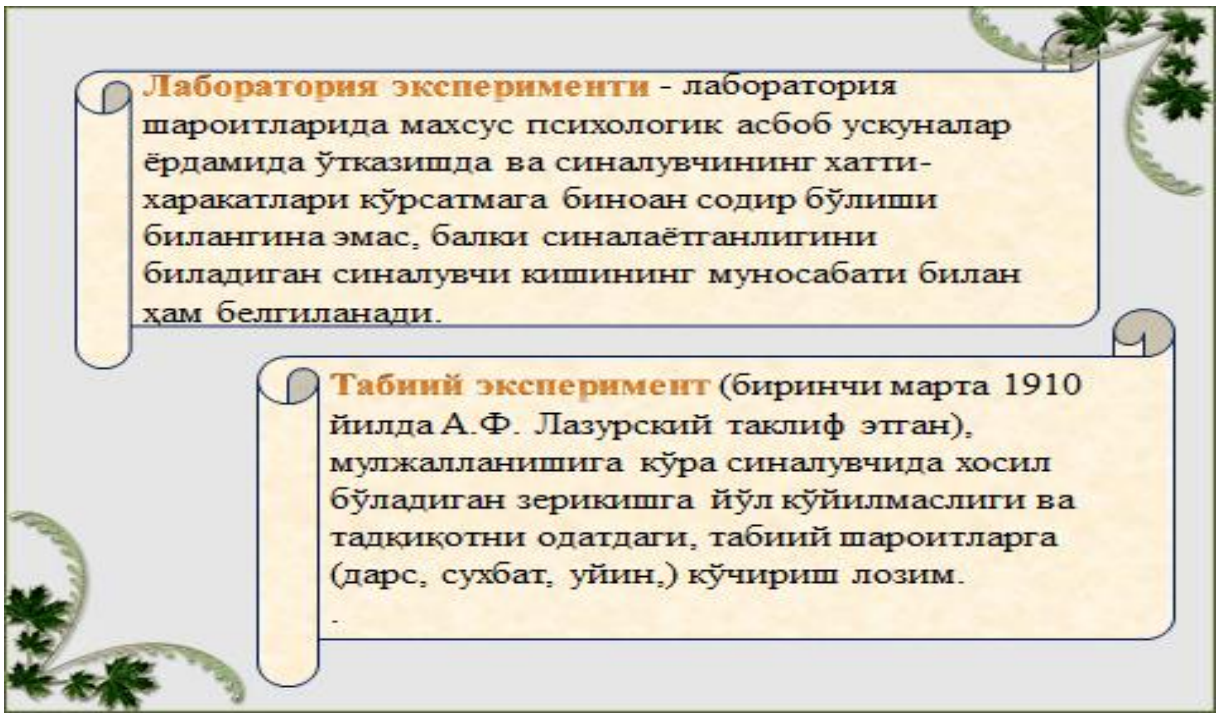

Eksperimentning mohiyati shundaki, aynan shu yo‘l bilan bir omilning ta’siri ikkinchi bir omil ta’sirini ta’minlashi yoki hodisaning ro‘y berishiga olib kelganligi isbotlanadi. Ya’ni, eksperiment psixik hodisalarning sabablarini aniqlash va ilmiy farazlarni isbot qilishga yordam beradi. Masalan, o‘quvchilarning o‘zlashtirish darajalari qanday omillarga bog‘liq, degan savol paydo bo‘lsa va bunday olmillardan biri o‘quv jarayonida tarqatma materiallardan keng foydalanish lozimligi fikri taxmin qilinsa, o‘sha eksperiment sinfida tarqatma materaillar ishlatiladi, ikkinchi sinov sinfda esa eskicha o‘qitilaveradi. Natija ma’lum muddatdan keyin bolalarning o‘zlashtirish darajasi, darsga munosabatlari, xotiralari kuchi orqali tahlil qilinadi. Mana shunga o‘xshash jarayonlar va sinovlar eksperiment deyiladi va hayotda va psixologik amaliyotda ko‘plab murakkab eksperimentlar aniq dasurlar asosida o‘tkaziladi, yangiliklar ochiladi.

Har qanday eksperiment uchun odatda ataylab shunday sun’iy bir vaziyat shakllantiriladiki, aynan shu vaziyatda tadqiqotchini qiziqtirayotgan psixik jarayon yoki hodisa ajratiladi, o‘rganiladi, ta’sir ko‘rsatiladi va baholanadi. Agar tabiiy eksperiment o‘sha qiziqtirayotgan fenomen tekshiriluvchi uchun tabiiy hisoblangan sharoitlarda (masalan, mehnat jarayonida, kanikulda yozgi lagerda, lisey auditoriyasida va shunga o‘xshash) maqsadli tashkil etilib, o‘rganilsa, laboratoriya eksperimenti maxsus joylarda, maxsus asbob-uskunalar vositasida ataylab o‘rganiladi. Masalan, diqqatingizning xususiyatlarini bilish kerak bo‘lsa, psixologiya laboratoriyasida maxsus taxisoskop deb atalgan moslama yordamida yoki “Landolt xalqachalari” deb nomlangan jadvallar yordamida o‘rganish mumkin bo‘ladi. Hattoki, ijtimoiy munosabatlar borasida ham o‘zaro hamjihatlik, liderlik va konformlilik hodisalarini tekshirish uchun gruppaviy integratorlar va gomeosat deb nomlanuvchi moslamalar yaratilgan va ular yordamida guruhdagi turli xil hodisalar o‘lchangan.

Eksperiment o‘tkazishning asosiy shartlaridan biri tekshirilayotgan obektda eksperiment hamda nazorat guruhlarining bo‘lishidir. Tadqiqotchining taxmini asosida birinchi guruhda u yoki bu o‘lchovlar, tekshirishlar, shart-sharoitlar kiritilsa, nazorat guruhi o‘sha yangiliklar va sun’iy kiritilgan omillar ta’siridan xoli qilinadi. Eksperiment so‘ngida natijalar ikkala guruh misolida taqqoslanib, kerakli xulosalar chiqariladi. Oddiy qilib aytilsa, agar maosh mehnat motivatsiyalaridan biri deb, uning ta’sirini o‘rganish kerak bo‘lsa, eksperimental guruh a’zolariga maoshlar ko‘paytirib beriladi, nazorat guruhi esa eski maoshda qoldiriladi. Ikkala guruh a’zolarining esa kundalik ish samaralari, ishga munosabati, ishlab chiqarishdagi mahsuldorlik maxsus mezonlar asosida taqqoslab chiqiladi. Demak, eksperiment uchun maxsus sharoitlar va natijalarni to‘g‘ri tahlil qilish uchun professional psixologlar kerak.

Suhbat va so‘rov, test, korellyatsiya, modellashtirish, faoliyat natijasini o‘rganish

Odamlarni so‘roq qilish, u yoki bu bilmagan yoki qiziqtirgan narsalarni so‘rab o‘rganish insonga xos xislat. Ko‘cha-kuyda ketayotganimizda ham vaqtni yoki ko‘chalar nomini so‘rovchilar bo‘ladi. Katta tadbirlar arafasida, musaqillik, “Navro‘z” bayramlari arafasida odamlar kayfiyatlarini bilish uchun ham oddiy odatiy so‘roqlar o‘tkazilishi rasm bo‘lgan. Lekin bu hayotiy usul psixologiyada ham fikr-o‘ylarni o‘rganish orqali qimmatli ilmiy ma’lumotlar to‘plash vositasi sifatida qadrlanadi. Shuning uchun so‘roq metodlari psixologiyaning barcha tarmoqlarida birlamchi ma’lumotlar to‘plashning an’anaviy usullaridan hisoblanadi. Unda tekshiriluvchi tekshiruvchi tomonidan qo‘yilgan qator savollarga muxtasar javob qaytarishi kerak bo‘ladi.

Og‘zaki so‘roqni yoki ba’zan uni oddiygina qilib, suhbat metodi deb ataladi, o‘tkazadigan shaxs unga ma’lum darajada tayyorgarlik ko‘rgach so‘roq o‘tkazadi. Agar mabodo uning professional mahorati yoki tajribasi bunga yetarli bo‘lmasa, so‘rov o‘z natijalarini bermasligi mumkin. Lekin mahoratli so‘rovchi ushbu metod yordamida inson ruhiy kechinmalariga aloqador bo‘lgan noyob ma’lumotlarni to‘plash imkoniga ega bo‘ladi.

Yozma so‘roq yoki anketaning afzalligi shundaki, uning yordamida bir vaqtning o‘zida ko‘pgina odamlar fikrini o‘rganish mumkin bo‘ladi. Unga kiritilgan savollar, ulardan kutiladigan javoblar (yopiq anketa), yoki erkin o‘z fikrini bayon etish imkoniyatini beruvchi (ochiq anketa) so‘rovnomalar aniq va ravon tilda javob beruvchilar tushunish darajasiga monand tuzilgan bo‘lsa, shubxasiz, qimmatli birlamchi materiallar to‘planadi.

So‘roqning ham erkin va sandartlashtirilgan shakllari mavjud bo‘lib, birinchisida oldindan nimalar so‘ralishi qat’iy belgilab olinmaydi, ikkinchi shaklida esa, xattoki, komp’yuterda dasuri ishlab chiqilib, minglab odamlarda bir xil talablar doirasida so‘roq o‘tkazilishi nazarda tutiladi. So‘rovlar o‘tkazilishida hal qilinishi lozim bo‘lgan eng muhim masalalardan biri so‘raluvchilarni tanlashdir. Chunki agar saylovoldi kompaniyalarida yoki talaba-yoshlarning o‘z ijtimoiy harakatini tuzish borasidagi fikrlari o‘rganilganda, tabiiy bir muammo paydo bo‘ladi : necha kishini va qaerlardan so‘rash lozim, degan. Tanlov obektini tanlashda uning tarkibiga kiruvchilarning u yoki bu ijtimoiy qatlamga mansubligi muim rol o‘ynaydi.

Masalan, talaba yoshlarning fikrini o‘rganish uchun barcha talabalar fikrini mutloq o‘rganish shart emas. Tanlov agar 10% deb belgilansa, O‘zbekiston oliy o‘quv yurtlarida tahsil olayotgan barcha talabalar sonidan kelib chiqib, o‘shaning 10 foizi o‘rtasida, bir necha oliygohlarda so‘roq o‘tkazilishi kifoya qiladi. Barcha nafaqaho‘rlarning ijtimoiy himoya borasidagi fikrlarini o‘rganish kerak bo‘lganda ham shu tamoyil nazarda tutiladi. Demak, tarkiban monand guruhlar ajratib olingach, tadqiqotchi o‘sha guruhning tushunish darajasi va ehtiyojlaridan kelib chiqib, so‘roq o‘tkazadi yoki intervyular uyushtiriladi.

Savolnomalarda savol berish tartibi va mazmuni ham katta ahamiyatga ega. Yoshlarga “Siz vatanparvarmisiz?” yoki jamoatchilikka “Siz tinchlik tarafdorimizsiz?” kabi savollar oldindan javobi aniq bo‘lgani uchun ham odatda respondentlarga havola etilmaydi. Psixologik nuqtai nazardan o‘sha vatanparvarlik belgilarining namoyon bo‘lishini savollarda mujassam etish yoki dunyoda tinchlik bo‘lishi uchun har bir insondan nimalar talab qilinishini o‘rganish birinchidan, turli xil fikrlarni to‘plashga yordam beradi, ikkinchidan, ijtimoiy xulqning turli qirralarini aniqlashga imkon beradi. Yanada sodda qilib aytilsa, odamga “Siz aqllimisiz?” degan savolni intellektual darajani aniqlashga imkon beruvchi savollar, topshiriqlar yoki testlar bilan almashtirishni nazarda tutadi.

Ko‘pincha psixologik so‘rovlarda odam o‘z fikrini ochiq va erkin bayon etishi uchun ismi-sharifini aytmasligi tavsiya etiladi, bu anonim so‘rov deyiladi. Ba’zi bir so‘rovnomalarda esa “Ismingiz” deyish o‘rniga “O‘zingiz o‘ylab topgan ism-sharifingiz?” deb ham qator ajratiladi. Bu ham anonim so‘rov o‘tkazish usuli sifatida oxirgi yillarda qo‘llanib kelinmoqda. Xulosa qilinadigan bo‘lsa, shuni aytish kerakki, so‘rov metodlari inson psixologiyasini o‘rganish, uning dunyoqarashi, saviyasini aniqlashning qimmatli usulidir. Lekin uni professional tarzda to‘g‘ri ishlatish va natijalarni to‘g‘ri tahlil qilish juda katta amaliy ahamiyatga egadir.

Hozir butun dunyoda “test” so‘zi jamiyatda va kishilar orasida keng qo‘llaniladigan so‘zlardan bo‘lib qoldi. Chunki biror kasb-hunar orttirish uchun ham odam test sinovidan o‘tadi, ya’ni testning “sinov uslubi” ekanligi ko‘pchilikka ayon bo‘lib qoldi.

3.4.1. rasm

Psixologik testlarning har qanday boshqa testlardan farqi shundaki, ular yordamida shaxs va jamiyatga aloqador bo‘lgan o‘rganilayotgan hodisa xususida ham sifat, ham miqdor xarakteristikalarini olish, ularni ko‘pchilikda qayta-qayta sinash va ma’lumotlarni korrelyasion analiz orqali ishonchlilikka tekshirish mumkin bo‘ladi. Ayni testga qo‘yilgan talab hech qachon o‘zgarmaydi, xattoki, shunday testlar borki, ular turli millat va elat vakillarida, turli davrlarda ham o‘zgarmagan holda ishlatilaveradi. Masalan, Ravenning aqliy intellektni o‘lchash, Kettelning va Ayzenkning shaxs testlari shular jumlasidandir. Ularning ham turlari mavjud.

3.4.2. rasm

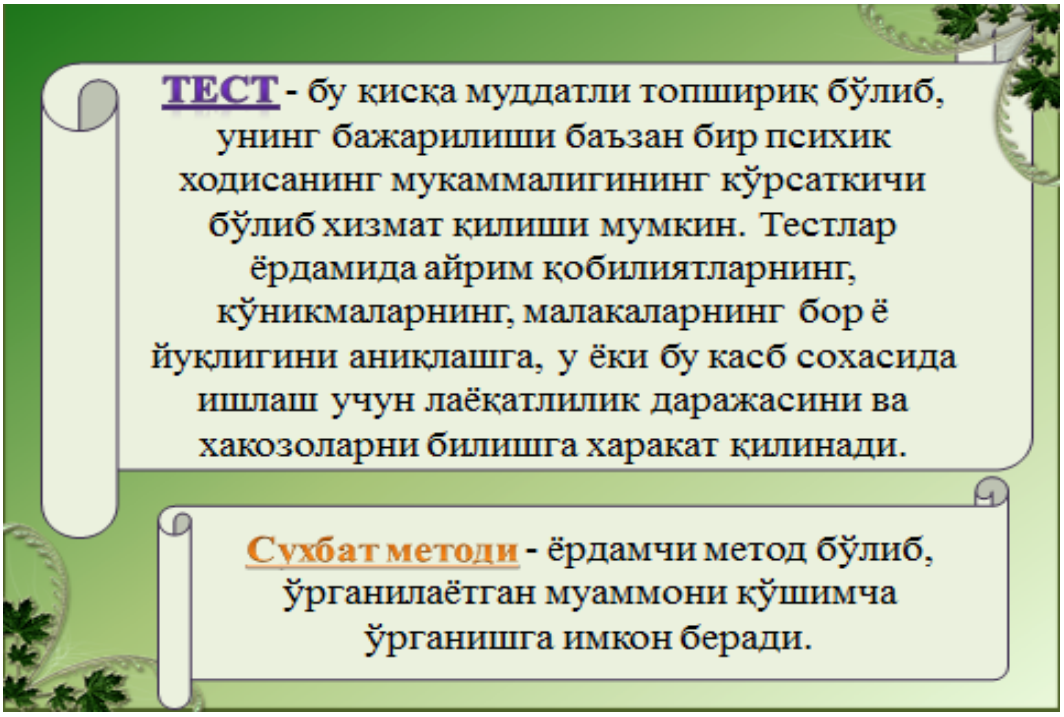

Test – so‘rov oldindan qat’iy tarzda qabul qilingan savollarga beriladigan javoblarni taqozo etadi. Masalan, Ayzenkning 57 ta savoldan iborat testi shaxsdagi introversiya-yeksroversiyani o‘lchaydi, savollarga “ha” yoki “yo‘q” tarzida javob berish so‘raladi.

Test – topshiriq odam xulqi va xolatini amalga oshirgan ishlari asosida baholashni nazarda tutadi. Masalan, shaxs tafakkuridagi kreaktivlilikni aniqlash uchun ko‘pincha bir qarashda oddiygina topshiriq beriladi: berilgan 20 ta doira shaklidagi shakllardan o‘zi xohlagancha rasmlar chizish imkoniyati beriladi. Ma’lum vaqt va tezlikda bajarilish sur’ati, rasmlarning o‘ziga xos va betakrorligiga qarab shaxs fikrlashi jarayonining naqadar nosandart, ijodiy va kreaktivligiga baho berilib, miqdoriy ko‘rsatgich aniqlanadi.

Bu kabi metodlarning umumiy afzalligi ularni turli yosh, jins va kasb egalariga nisbatan qo‘llashning qulayligi, bir guruhda natija bermasa, boshqa guruhda yana qayta tekshiruv o‘tkazish imkoniyatining borligi bo‘lsa, kamchiligi – ba’zan tekshiriluvchi agar testning mohiyatini yoki kalitini bilib qolsa, sun’iy tarzda uning kechishiga ta’sir ko‘rsatishi, faktlarni falsifikasiya qilishi mumkinligidir.

Testlar ichida proektiv testlar deb nomlanuvchi testlar ham borki, testning asl maqsadi tekshiriluvchiga sir bo‘ladi. Ya’ni, tekshiriluvchiga shunday topshiriq beriladiki, u topshiriqni bajarayotib, nimani aniqlashayotganligini, natijasi qanday bo‘lishini oldindan bilmaydi. Masalan, mashhur Rorshaxning “Siyoh dog‘lari” testi, yoki TAT (tematik appersepsion test), tugallanmagan hikoyalar kabi testlarda bir narsaning proeksiyasidan go‘yoki ikkinchi bir narsaning mohiyati aniqlanadi. 1921 yilda kashf etilgan “Siyoh dog‘lari” va ularga qarab tekshiriluvchining nimalarni eslayotganligi, dog‘lar nimalarga o‘xshayotganligiga qarab, uning shaxs sifatidagi yo‘nalishlari, hayotiy tamoyillari, qadriyatlariga munosabati, ishni bajarish paytidagi emosional holatlari aniqlanadi. Bu testlar juda noyob, qimmatli, lekin uni faqat professional psixologgina qo‘llashi va natijalarni mohirona tahlil qilishi talab qilinadi.

Kuzatish, so‘roq, eksperiment yoki boshqa usullar yordamida o‘rganilayotgan hodisaning tub mohiyati ochilmagan sharoitlarda modellashtirish usuli qo‘llaniladi. Bunda o‘sha hodisaning umumiy xossasi yoki asosiy parametrlari modellashtirilib, o‘sha model asosida tadqiqotchini qiziqtirgan jihat o‘rganiladi va xulosalar chiqariladi.

Tarmoqlar kuyidagilardan iborat:

Mehnat psixologiyasi - kishi mehnat faoliyatining psixologik xususiyatlarini, mehnatni ilmiy asosda tashkil etishning psixologik jihatlarini o‘rganadi.

Pedagogik psixologiya - kishiga ta’lim-tarbiya berishning psixologik qonuniyatlarini o‘rganishni o‘z predmeti deb biladi.

Tibbiyot psixologiyasi vrach faoliyatining va bemor xulqining psixologik jihatlarini o‘rganadi. ***Yuridik psixologiya*** huquq tizimining amal qilishi bilan bog‘lik psixologik masalalarni o‘rganadi. ***Harbiy psixologiya*** - kishining harbiy harakatlar sharoitidagi xulq-atvorini, boshliqlar va xodimlar o‘rtasidagi o‘zaro munosabatlarning psixologik jihatlarini, harbiy texnikani boshqarishning psixologik muammolarini va boshqalarni tadqiq qiladi.

Sport psixologiyasi sportchilar shaxsi va faoliyatining psixologik xususiyatlarini o‘rganadi.

Savdo psixologiyasi asosan tijoratning psixologik shart-sharoitlarini, ehtiyojlarning psixologik xususiyatlarini, xaridorlarga xizmat ko‘rsatish psixologiyasini, moddalar psixologiyasini o‘rganadi.

Yosh psixologiyasi - turli xildagi psixik jarayonlarning ontogenezini va rivojlanayotgan kishi shaxsining psixologik fazilatlarini o‘rganadi.

Anomal taraqqiyot psixologiyasi yoki maxsus psixologiya miya faoliyatini buzilishi natijasida yuzaga keluvchi turli patologiyaga ega bo‘lgan shaxslarni psixikasi bilan shug‘ullanuvchi psixologiya.

Qiyosiy psixologiya odamlar va hayvonlar psixikasi qiyoslanib ulardagi mavjud o‘xshashliklar va farqlarni aniqlash bilan shug‘ullanuvchi psixologiya hisoblanadi.

Sotsial psixologiya shaxs bilan jamiyat o‘rtasidagi munosabatlarni o‘rganuvchi tarmoq bo‘lib hisoblanadi.

Psixologiya yaxlit va mustaqil fan sifatida kishilar ongida gumanistik mentalitetning shakllanishiga xizmat qilgani uchun ham uning ushbu yo‘nalishdagi muammolarni ma’lum ma’noda o‘rganadigan barcha fanlar bilan bevosita aloqasi muhim ahamiyat kasb etadi. Bular birinchi navbatda ijtimoiy-gumanitar fan sohalari bo‘lib, psixologiyaning ular orasidagi mavqei o‘ziga xos va yetakchidir.

Psixologiya va falsafa. Psixologiya va tarix. Psixologiya va sotsiologiya. Psixologiya va pedagogika. Psixologiya va tabiiy fanlar. Psixologiya va kibernetika. Psixologiya va texnika fanlari.

3-Mavzu:XULQ-ATVORNING PSIXOFIZIOLOGIK ASOSI

Reja:

1. Xulq-atvorning psixofiziologik asosi.
2. Endokrin tizimining inson organizmi va xulq-atvordagi ahamiyati.
3. Psixik xususiyat va holatlarning neyropsixologik asoslari.
4. Bixevioral genetika. Onglilik va ongsizlik.

Tayanch so‘zlar:

Xulq-atvor, endokrin tizimi,psixik xususiyatlar, neyropsixologiya, genetika, onglilik, ongsizlik, bosh miya.

Agar jonli mavjudodlarning xayot kechirish muxiti hamma joyda mutlako bir xil bo‘lganida, extimol, Yer yuzi bir xil turdagi hayvonlar bilan to‘lib ketgan bo‘lardi. Hakikatda esa muxit iqlim jixatidan ham, yashash sharoiti jixatidan ham g‘oyat rang-barang bo‘lib bu organizmlarning tabaqalanishini taqazo etadi. Yer yuzida xodisalar juda rang-barang bo‘lsa ham, ularning siklili almashinuvi va xakozolar mavjuddir. Barcha jonzot mavjud shart-sharoitlarga moslasha boradi.

Misol uchun, jumladan, muxitning harorati o‘zgarishi bilan organizmdagi kimyoviy reaktsiyalarning tezligi hami o‘zgara boshlaydi: harorat ko‘tarilishi bilan reaktsiyalarning tezligi oshadi, pasaygan taqdirda pasayadi, harorat xaddan ziyod oshib yoki pasayib ketganda esa bir xujayrali organizm xalok bo‘ladi. Agar juda pas haroratli sharoitga joylashtirilsa, shubxasiz, boshka bir qanday jonli organizm ham shunday qismatga uchraydi. Lekin mana shunday sharoitlarda yo’qsak taraqqiy etgan hayvonlarning xatti-harakatlarida jiddiy tafovut bo‘ladi.

Shunday qilib, hayvonlar muxitga bevosita bog‘liqligidan sein-asa kutila boradi. Lekin jonli mavjudotlar rivojlanishning har qanday darajasida ham bunday bog‘liqlikdan xech qachonn kutila olmaydi. Muxit - jonli organizmning xayot kechirish shart-sharoiti, jonli mavjudotlar xayot kechirishning bosh omili, boshkachasiga aytganda, jonli organizmlarining xayot kechirishi muxitning shart-sharoitlari bilan aniq belgilab qo‘yilgandir.

Aks ettirishning bir-biriga o‘xshashligi eng avvalo sezgi a’zolari va nerv sistemasining tuzilishiga bog‘liqdir. Retseptor muayyan tudagi ko‘zgatuvchilarga kanchalik nafis javob qilsa, reaktsiya ham shunchalik bir-biriga o‘xshash bo‘ladi. Bunda ma’lum darajada tugridan-tugri boglanish bor. Masalan, kurish retseptori kuyoshning tarkok nurini aks ettirishga moslashuv munosabati bilan rivojlanadi.

Retseptorlarning rivojlanishi ma’lum darajada muayyan turdagi nerv sistemasining rivojlanishi bilan birga boradi. Sezgi a’zolari va nerv sistemasining rivojlanish darajasi mukarrar ravishda psixik aks ettirishning darajasi va shaqlini belgilab beradi. Nerv xujayralari fakat turlar emas, balki tugunlar (gangliylar) ham xosil qiladi. Tugunli yoki gangliyli nerv sistemasi eng kup mikdrdagi kugatuvchilarni kabo‘l qilish va kayta ishlash imkonini beradi. Negaki, sezuvchan nerv xujayralari ko‘zgatuvchilarga bevosita yakin joylashgan bo‘lada va ko‘zgalishini taxlil etish sifatini o‘zgartirib yuboradi.

Tananing har bir qismida gangliylar kushilib, bir-biri bilan nerv yullar orkali boglangan nerv markazlarini tashqil qiladi. Ayniksa bosh qismida joylashgan markaz murakkab tuzilgandir.

Nerv sistemasining oliy tipi - naychasimon nerv sistemasidir. U naychasimon qilib birlashgan nerv xujayralaridan tashqil topgan bo‘ladi. Umurtkalilarda evolyutsiya jarayonida orka va bosh miya - markaziy nerv sistemasi paydo bo‘ladi va rivojlanadi. Nerv sistemasi va retseptorlarning rivojlanishiga muvofik ravishda psixik aks ettirish shaqllari ham murakkablashadi. Bosh miyada turli xildagi funktsiyalarni uz zimmasiga oladigan alohida cheklangan markazlar xosil bo‘ladi. Bu markazlar maxsus nerv birikmalari - assotsiativ zonalar orkali uzaro bog‘lanadi.

Shunday qilib, psixikaning evolyutsiyasi retseptorlar funktsiyalari shaqllarining, shuningdek signal faoliyatining murakkablashuvida ifodalanadi.

Endokrin tizimi. Genetika. Endokrin tizimining inson organizmi va xulq-atvoridagi ahamiyati.

Psixikaning moddiy asosi nerv sistemasi va bosh miya hisoblanadi. Shu sababli nerv sistemasining tuzilishini va qanday ishlashini bilmasdan turib, psixik hayot hodisalarini tushunib bo‘lmaydi.

Nerv sietemasi nerv to‘qimasidan iborat, bu to‘qima esa nerv hujayralaridan tashkil topgan. Nerv hujayrasi protoplazmadan tuzilgan tana bo‘lib, ikki turli

o‘simtalari bor, bu o‘simtalarning bir xillari kalta, boshqa bir xillari uzun bo‘ladi. Kalta o‘simtalari sertarmoq bo‘lib, dendritlar deb ataladi. Uzun o‘simtalari aksonlar yoki neyritlar deb ataladi. Har bir hujayrada bu o‘simtalar ikkitadan ortiq bo‘lmaydi. Neyrit ikkita pardabilan o‘ralgan. Neyritga yopishib turadigan birinchi pardasi yog‘simon parda bo‘lib, uni et parda yoki mielin pardasi deb ataladi. Ikkinchi tashqi pardasini shvann pardasi deyiladi. Bu pardalar toladan o‘tuvchi nerv qo‘zg‘alishini ajratib turuvchi izolyasiyadek bir vazifani o‘taydi. Neyrit, odatda, nerv tolasi, deb ataladi.

Nerv hujayrasi, uning o‘simtalari va ularni qoplovchi pardalar birgalikda neyron deb ataladi Nerv sistemasi juda ko‘p neyronlardan tuzilgan. Nerv tolalari miyadan tutam-tutam bo‘lib chiqib nerv svolini yoki, oddiy so‘z bilan aytganda, nervni hosil qiladi.

Nerv hujayralari va mielinsiz tolalar to‘plami miyaning kul rang moddasini, mielinli nerv tolalarining to‘plami esa miya-ning oq moddasini tashkil etadi. Hujayralar – ularning yadrolari va tolalari sinapslar degan maxsus mayda tolachalar yordami bilan bevosita bog‘lanadi (sinaps grekcha so‘z bo‘lib, “ilgak” degan ma’noni bildiradi).

Nerv sistemasining maxsus xossalari bor, bu xossalardan asosiylari qo‘zg‘aluvchanlik va o‘tkazuvchanlikdir. Bu xossalar shundan iborat.

Agar nerv tolasining biron joyiga tegilsa, issiq; sovuq, elektr toki, ximiyaviy moddalar va boshqa shu kabilar bilan ta’sir etilsa, yoki qo‘zg‘atilsa, nerv tolasining qo‘zg‘atilgan joyida maxsus fiziologik jarayonlar ro‘y beradi, buni qo‘zg‘alshi deyiladi.

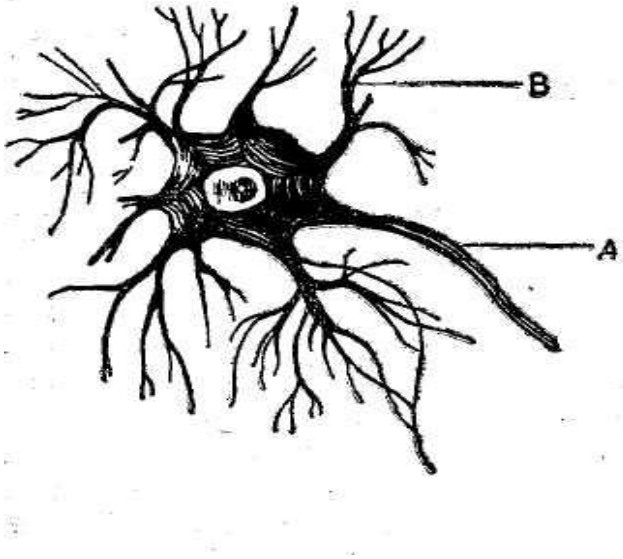

5-rasm. Nerv hujayrasi

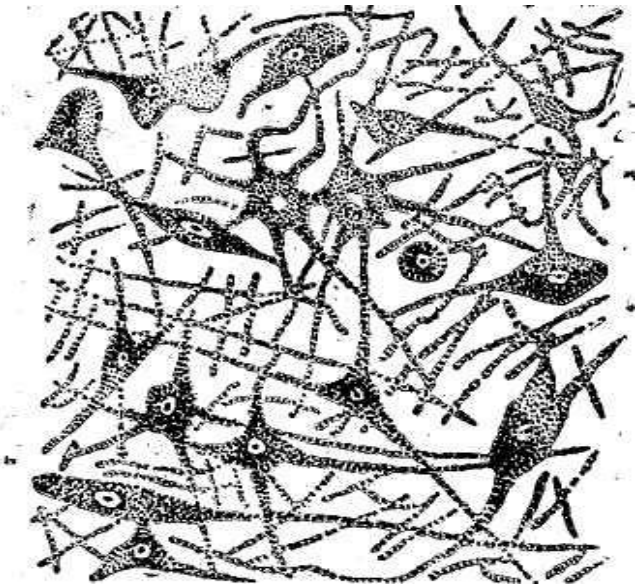

6-rasm. Diffuz nerv sistemasi

Agar nerv tolasi yetarli darajada qo‘zg‘atilsa, bu qo‘zg‘alish sodir bo‘lgan joyidagina qolmay, balki nerv tolasi bo‘ylab tarqaladi va bir nerv hujayrasidan ikkinchi nerv hujayrasiga o‘tadi, nihoyat, qo‘zg‘atish kuchi muayyan darajaga yetganda qo‘zg‘alish butun nerv sistemasiga yoyilishi mumkin.

Nerv to‘qimasida qo‘zg‘alish jarayoni yuz berganda bir qancha hodisalar: elektr, ximik, issiqlik hodisalari paydo bo‘ladi. Yonma-yon turgan bir nerv

hujayrasining aksoni bilan ikkinchi nerv hujayrasining tutashadigan joyi – sinapslar borligi tufayli, qo‘zg‘alish nerv tolalarida bir tomonga tarqaladi. Mielin pardasi borligidan, qo‘zg‘alish nerv tolasida ayrim-ayrim tarqaladi.

Odamning nerv sistemasi hayvonot olamining uzoq evolyusiyasi jarayonida va odamning tarixiy taraqqiyoti davomida vujudga kelgan.Nerv sistemasi birinchi marta kovak ichli hayvonlarda ro‘yi ros ko‘rinadi. Bu nerv sistemasi butun organizmga yoyilgan ayrim hujayralardan tuzilgan. Masalan, gidroid poliplarning nerv sistemasi shunday bo‘ladi. Bu – diffuz tipda tuzilgan nerv sistemasidir

Umurtqali hayvonlar bilan odamda nerv sistemasi murakkab tuzilgan bo‘lib, uch qismga – markaziy, periferiyadagi va vegetativ qismlarga bo‘linadi.

Po‘st ostidagi soha va po‘st ostidagi tugunlar differensiallashmagan va umumiy sezuvchanlik markazidir. Emosiya va instinktlarimiz shu soha bilan chambarchas bog‘liqdir Harakatlarimizni idora etish uchun po‘st otsidagi tugunlardan targ‘il jismning ahamiyati ayniqsa kattadir. Targ‘il jism zararlanganda, odatda, harakat kuchayadi, ammo poyma-poy bo‘ladi.

Yuksak darajada tashkil topgan hayvonlarda psixik jarayonlarning va odamda ongli jarayonlarning bevosita moddiy asosi bosh miya po‘stidir. Bosh miyaning pasroqdagi boshqa hamma qismlari, shuningdek, orqa miya ongsiz reflektor harakatlarning markazlari bo‘lib, xilma-xil fiziologik jarayonlarni idora etadi.

Bosh miyaning yuqorida aytilgan hamma qismlari va orqa miya markaziy nerv sistemasi bosib o‘tgan taraqqiyot yo’lining bosqichlaridir. Bosh miyaning taraqqiyotidagi har bir qismi (pasdan yuqoriga qarab hisob qilganda) o‘zidan avvalgi qismning utsiga qatlangan. Orqa miya, undan keyin esa uzunchoq miya markaziy nerv sistemasining eng qadimgi qismlaridir. Oldingi miya va po‘st genetik jihatdan miyaning zng yosh qismlaridir. Markaziy nerv sistemasining yuqorigi qismlari taraqqiy qilgunicha pasdagi (qadimgi) qismlari murakkabroq psixik funksiyalarni xam bajargan deb o‘ylash mumkin. Markaziy nerv sistemasining yuqorigi qismlari tarkib topib taraqqiy qilishi bilan, murakkabroq psixik funksiyalar miyaning yuksak taraqqiy qilgan qismlariga o‘tdi. Shu bilan birga psixik funksiyalar tobora murakkablashib va takomillashib bordi. Psixik funksiyalar miyaning yuksak taraqqiy qilgan qismlariga o‘tishi bilan miyaning pasdagi qismlari muayyan refleks va instinktiv harakatlarnigina idora etadigan bo‘lib qoldi.

Buning haqiqatan ham shunday ekanligini quyidagi hollar ko‘rsatib turibdi. Biologik taraqqiyotning ancha pas bosqichlarida turgan hayvonlarning miya po‘sti va oldingi miyasi olib tashlanganda, bu qismlarning funksiyasini pasroqdagi qismlar o‘tay boshlaydi. Masalan, oldingi miyasi olib tashlangan baqa tamomila normal baqaga o‘xshaydi. Bunday baqa odatdagicha o‘tiradi; baqa turgan taxta ag‘darila boshlasa, u ag‘anab tushmaslikka harakat qiladi; agar baqa chalqancha ag‘nab tushsa, o‘nglanib oladi. Shunday qilib, baqa miya yarim sharlaridan mahrum bo‘lsa ham harakat qilish va o‘z harakatlarini muvofiqlashtirish qobiliyatini saqlab qoladi.

Yarim sharlari olib tashlangan kaptar og‘ziga solingan ovqatni yeydi, turtib yuborilsa yuradi; bunday kaptar turtinmasdan ucha oladi. Ammo kaptar turtib yuborilmasa, odatda, qimirlamay turaveradi. Agar it miyasining ikkala yarim shari olib tashlansa, sun’iy suratda boqilib borilsagina bir necha yil yashay oladi. Bunday

it og‘ziga solingan ovqatni yeydi, yura oladi. It urilsa vangillaydi qattiq tovush eshitganda sapchib tushadi. Ammo bunday it o‘zicha ovqat qidirib topolmaydi va hatto yaqinidagi ovqatni ham topib yeya olmaydi. Bu it uni boquvchi kishilarni tanimaydi. Avval hosil qilgan malakalari shu bilan birga, yangi malakalar hosil qilish qobiliyati ham yo’qoladi. Ba’zi fiziologlar maymunlarning yarim sharlarini olib tashlab tajribalar qilganlar. Maymunlar operasiya qilingandan keyin psixik funksiyalari yo’qolishi bilan birga, harakatni muvofiqlashtirish tizimi ham buzilgan. O‘lar to‘ppa-to‘g‘ri o‘tirib tura olgan, shuningdek, narsalarni changallay olgan, ammo murakkabroq harakatlar, ayniqsa yurish qobiliyati buzilgan.

I.P.Pavlov yuksak nerv faoliyatiga doir tekshirishlarida shunday hodisalarni ilmiy asosda tushuntirib berdi.

Hayvonlar bosh miyasining ayrim qismlarini olib tashlash utsidagi tajribalar shuni ko‘rsatdiki, hayvon biologik taraqqiyotning qancha yuqori bosqichida tursa, quyi qismlarining yuksak psixik funksiyalarni bajara olish imkoniyati o‘shancha kam bo‘ladi.

Odamda miyaning quyi qismlari yuksak psixik funksiyalarni bajarishga mutlaqo qobil emas. Odam miyasining po‘sti otsidagi qismlari po‘st funksiyasini loaqal qisman ham bajara olmasa kerak. Yarim sharlarsiz tug‘ilgan bolalar (anensefallar)ni kuzatish bu holatni juda ravshan tasdiqlaydi. Odatda bunday bolalar uzoq yashamaydi. Shunday bolalardan birining faqat uch yil-u to‘qqiz oy yashagani ma’lum. Bu bola doim yotgan, turishga biron marta ham harakat qilib ko‘rmagan. U narsalarni ushlashga hech urinmagan, hatto narsalarni qo‘lda ushlab turishni ham bilmagan. Faqat yuzida ba’zi bir harakatlar ko‘rilgan; u ba’zan ijirg‘angan; emganda va qoshiqlab ovqat berilganda lablari va tili harakatga kelgan. Bola tagi bulg‘anganda ham hech bir parvo qilmagan. Bu bola bilan gaplashish yoki unga biron narsa o‘rgatish aslo mumkin bo‘lmagan. Unda hatto eng oddiy ko‘nikmalar ham hosil bo‘lmagan.

Yuqorida aytilganlardan, miyaning po‘st otsidagi qismlarining psixik hayotga hech qanday aloqasi yo’q, degan ma’no chiqmaydi. Yarim sharlar po‘sti o‘z tolalari bilan bosh miyaning hamma qismlariga va orqa miyaga bog‘langan. Shu bilan birga, yuqorida aytilganidek, orqa miyadagi nerv hujayralarining tolalari va po‘st otsidagi sohalarning tolalari yarim sharlar po‘stining qismlariga bog‘langandir. Shu sababli butun markaziy nerv sistemasi va uning faoliyati bo‘lmasa, psixik hayot ham bo‘lmas edi.

Shu bilan birga, butun nerv sistemasining va butun organizmning faoliyatida bosh miya po‘sti asosiy rol o‘ynaydi I.P.Pavlov ta’limotiga ko‘ra, yarim sharlar po‘sti organizmdagi hamma funksiyalarni idora etadi.

Pavlov ta’limotiga ko‘ra, katta yarim sharlar po‘sti organizmning barcha funksiyalarini boshqaradi.

Psixik xususiyat va holatlarning neyropsixologik asoslari.

Psixikaning moddiy asoslari to‘g‘risida fikr yuritganda, avvalo, u miyaning xususiyati ekanligini ta’kidlash joiz. Bilish jarayonlari to‘g‘risida gap ketganida, albatta sezgi, fikr, ong kabilar maxsus ravishda tashkil topgan materiyaning oliy mahsuli ekanligini uqtirish maqsadga muvofiqdir. Organizmning psixik faoliyati

tana ko‘pgina a’zolarining yordami bilan ishga tushadi. A’zolarning ba’zilari ta’sirotlarni qabul qilsa, boshqalari ularni signallarga aylantiradi, xatti-harakatlarning rejasini tuzadi hamda uning amalga oshishini nazorat qiladi. Shuningdek, ularning bir guruhi xatti-harakatga kuch-quvvat, g‘ayrat, shijoat baxsh etadi, yana bir tun esa mushaklarni, paylarni harakatlantiradi. Mana shunday murakkab funksiyaning yig‘indisi organizmning tashqi muhitga moslashuvini, unga muvofiqlashuvini, hayotiy vazifalarning ijro etilishi va bajarilishini ta’minlaydi.

Organik olamning mikroorganizmdan to insonga qadar bir necha o‘n million yillar davom etgan evolutsiyasi davomida xatti-harakatlarning, xulq-atvorning fiziologik mexanizmlari uzluksiz ravishda murakkablashib, tabaqalasha borib, buning natijasi o‘laroq organizm muhitning o‘zgarishlariga tez reaksiya bildiruvchan va moslashuvchan xususiyat kasb etib borgan.

Jumladan, bir hujayrali amyobaning hayot kechirishi, uning ozuqa qidirish imkoniyati, o‘z hayotini muhofaza qilish qobiliyati muayyan darajada cheklangandir. Undagi yolg‘iz hujayraning o‘zi ham sezuvchi, ham harakatlanuvchi, ham ovqat hazm qiluvchi vazifalarni ijro etadi. Murakkab tuzilishga ega bo‘lgan hayvonlarda a’zolarning ixtisoslashuvi ozuqani ko‘rish, uni farqlash, xavf-xatarni tez sezish, aniq mo‘ljal olish imkoniyatini beradi. Ixtisoslashuvning asosiy funksiyasi signallarni idrok qilishdan iborat hujayralarning vujudga kelishida o‘z aksini topadi. Mazkur hujayralar retseptor deb nomlanmish hujayralar turkumini yuzaga keltiradi. Hujayralarning boshqalari mushak to‘qimalari ishini, bezlarning shira ajratishini nazorat qiladi. Bunday hujayralar effektorlar deyiladi. Ixtisoslashuv a’zolarni hamda funksiyalarni bir-biridan ajratadi. Organizmning asosiy boshqaruv imkoniyati yaxlit narsa sifatida harakat qiladigan markaziy nerv sistemasi vositasida yuzaga keladi.

Nerv sistemasining asosiy elementlari nerv hujayralari hisoblanib, ularning funksiyasi qo‘zg‘atishdir. Neyron hujayra tanachasidan, dendritdan, aksondan tashkil topadi. Markaziy nerv sistemasi bosh miya va orqa miyadan iborat.

Hozirgi zamon fanining ko‘rsatishicha, orqa miya va miya naychasi reflektor faoliyatining tug‘ma (shartsiz reflekslar) hisoblangan shakllarni amalga oshiradi, katta yarimsharlarning qobig‘i esa hayotda orttirilgan, psixika yordami bilan boshqariladigan xulq-atvor shakllarining organi sanaladi.

Miya katta yarimsharlari faoliyatining umumiy qonunlari I.P.Pavlov tomonidan kashf etilgan. Hozirgi zamon fiziologiyasi ma’lumotiga qaraganda, miyada hosil bo‘ladigan to‘lqinlar turli chasotadagi elektromagnit tebranishlariga o‘xshab ketadi. Miyada elektr toklari paydo bo‘lishining elektroensefalogramma ko‘rinishdagi kuchaytirgich yordamida yozib olishning kashf etilishi muhim ahamiyatga ega bo‘ldi. Chunki kosmonavt miyasining biotoklari yozuvi uning markaziy nerv sistemasida yuz beradigan o‘zgarishlar ko‘rsatkichi bo‘lib xizmat qiladi.

Odam psixik hayotida katta yarimsharlar qobig‘i sirtining peshana qismlari alohida rol o‘ynaydi. Psixik funksiyalar muayyan tarzda chap va o‘ng yarimsharlar o‘rtasida taqsimlanishi chuqur o‘rganilgan. Ma’lumki, psixikaning mazmuni — tirik mavjudot o‘zaro munosabatda bo‘ladigan tashqi olam bilan belgilanadi. Shuning uchun tashqi olam inson miyasida shunchaki oddiy biologik muhit emas, balki

odamlar tomonidan ularning tarixiy taraqqiyot davomida yaratilgan hodisalar olami hamdir.

Psixik va nerv-fiziologikjarayonlarning o‘zaro munosabati masalasi murakkab muammolardan hisoblanadi. Shuning uchun psixikaning o‘ziga xos xususiyatlarini nerv-fiziologik xususiyatlaridan qanday muhim belgilari bilan farqlanishini aniqlash muhim ahamiyatga ega. Bordiyu mazkur o‘ziga xoslik mavjud bo‘lmaganida edi, u holda psixologiya musaqil bilim sohasi sifatida tadqiq etilishi ham mumkin emasdi. Psixik jarayonlar o‘zida faqat ichki fiziologik jarayonlarni emas, balki tashqi obektlarning tavsifini ham mujassamlashtiradi.

Markaziy nerv sistemasi bosh miya bilan orqa miyadan tarkib topgan. Orqa miya umurtqa pog‘onasining kanalida joylashgan bo‘lib, nerv to‘qimasidan tuzilgan va shaklan go‘yo yo’g‘on chilvirga o‘xshaydi. Orqa miya uzunasiga ketgan ikkita egat bilan ikki qismga: o‘ng va chap qismlarga bo‘linadi. Orqa miyaning atrof-chekkasida oq modda (nerv tolalarining to‘plami), o‘rtasida esa kul rang modda (nerv hujayralarining to‘plami) joylashganligini orqa miyaning ko‘ndalang kesigidan ko‘rish mumkin. Kul rang modda kesigi shaklan kapalakka o‘xshaydi. Orqa miya oldingi qismlari oldingi ildizchalar, orqadagi qismlari orqadagi ildizchalar, deb ataladi.

Orqa miyada nerv tutam bo‘lib joylashgan, qo‘zg‘alish periferiyadagi nerv uchlaridan, skelet muskullari, teri, shiliq pardalardagi nerv uchlaridan shu nerv tolalarning tutamlari orqali nerv impulslari shaklida bosh miyaga yetib boradi va bosh miyadan periferiyaga keladi. Nerv tolalarining ana shu tutamlari o‘tkazuvchi yo’llar deb ataladi.

Orqa miya ongli psixik jarayonlarning bevosita markazi bo‘lmay, balki ongsiz reflektor harakatlarni idora etadigan markazdir. U tana va qo‘l-oyoq muskullarini, ko‘z muskullarini idora qiladi, shuningdek, organizmda bo‘ladigan bir qancha fiziologik jarayonlarni, ya’ni tomir harakatlari, ter chiqarish va boshqa shu kabi fiziologik jarayonlarni ham idora etadigan markazdir. Ana shu markazlardan bir qismi vegetativ nerv sistemasiga taalluqlidir.

Bosh miya kalla qutisida joylashgan bo‘lib, go‘yo orqa miya tepasidagi uski qavat hisoblanadi.

Mutaxassislar tomonidan bosh miya quyidagi qismlarga ajratiladi 1-rasm.:

ketingi miya;

o‘rta miya;

oraliq miya;

oldingi miya.

Ketingi miyaga uzunchoq miya, Varoliy ko‘prigi va miyacha kiradi. Uzunchoq miya bilan Varoliy ko‘prigi orqa miyaning go‘yo bevosita davomidir. Lekin shu bilan birga, uzunchoq miya orqa miyaga qaraganda xiyla murakkab vazifani o‘taydi. Uzunchoq miya orqali orqa miyadan bosh miyaning yuqoriroqdagi bo‘limlariga va, aksincha, bosh miyaning yuqoriroqdagi bo‘limlaridan orqa miyaga impulslar o‘tib turadi. Uzunchoq miya yadrolari emish, chaynash, yutish, so‘lak ajratish, me’da va me’da otsi bezidan shira ajratish, qusish va shunga o‘xshash bir qancha murakkab reflektor jarayonlarda qatnashadi. Nafas olishni, yurakning ishla shini idora etadigan, qon tomirlar tonusini saqlaydigan markazlar uzunchoq

miyadadir. Miyacha markaziy nerv sistemasining pasdagi hamma bo‘limlariga, shuningdek, yuqoriroqdagi qismlariga ko‘p yo’llar bilan mahkam bog‘langandir. Miyachaning juda qatta ahamiyatga ega eqanligi loaqal shundan ham ko‘rinadiki, miya cha olib tashlangandan keyin tananing muvozanat va harakat funksiyalari juda ham buziladi; harakatlar tartibsiz, chalkash, poyma-poy bo‘lib qoladi. Miyachasi olib tashlangan hayvon qaddini ko‘tarib va boshini tutib turolmaydi; boshi va tanasi doim tebranib turadi; omonat, poyma-poy, haddan tashqari keskin harakatlar qiladi.

O‘rta miya. Muskul tonusining normal taqsimlanishini va gavdaning tovush hamda yorug‘lik singari qo‘zg‘ovchilarga, shuningdek og‘irlik kuchiga nisbatan to‘g‘ri turishini idora etadigan to‘rt tepalik, qizil yadro va miyaning boshqa ba’zi bir uchaskalari o‘rta miya tarkibiga kiradi. O‘rta miyasi olib tashlangan mushuk, it va maymunlar normal harakat qila olmaydigan bo‘lib qoladi.

Oraliq miya muhim funksiyalarni o‘taydigan bir qancha nerv uchaskalaridan iborat. Gavdaning umumiy sezuvchanligini ham o‘rta miya idora etadi. Pasroqdagi vegetativ markazlarning ishlarini birlashtiradigan va muvofiqlashtiradigan oliy vegetativ markazlar ham o‘rta miyada deb taxmin qilinadi.

Uzunchoq miya, Varoliy ko‘prigi, o‘rta miya va oraliq miya hammasi birgalikda miya dasasi yoki miya svoli deb ataladi.

Oldingi miya va uning po‘sti bosh miyaning oliy qismlaridir. Hayvon biologik taraqqiyot bosqichining qancha yuqorisida tursa, oldingi miyasi bosh miyaning boshqa qismlariga nisbatan o‘shancha ko‘prok joy egallaydi. Oldingi miya ikkita yarim shardan – o‘ng va chap yarim sharlardan iborat. Bosh miyaning peshana bo‘ladigan ensa bo‘lagiga qarab boradigan katta egat bu yarim sharlarni bir-biridan ajratib turadi. Oldingi miyaning o‘ng va chap yarim sharlari qadoq modda deb ataluvchi jism yordami bilan o‘zaro birlashadi.

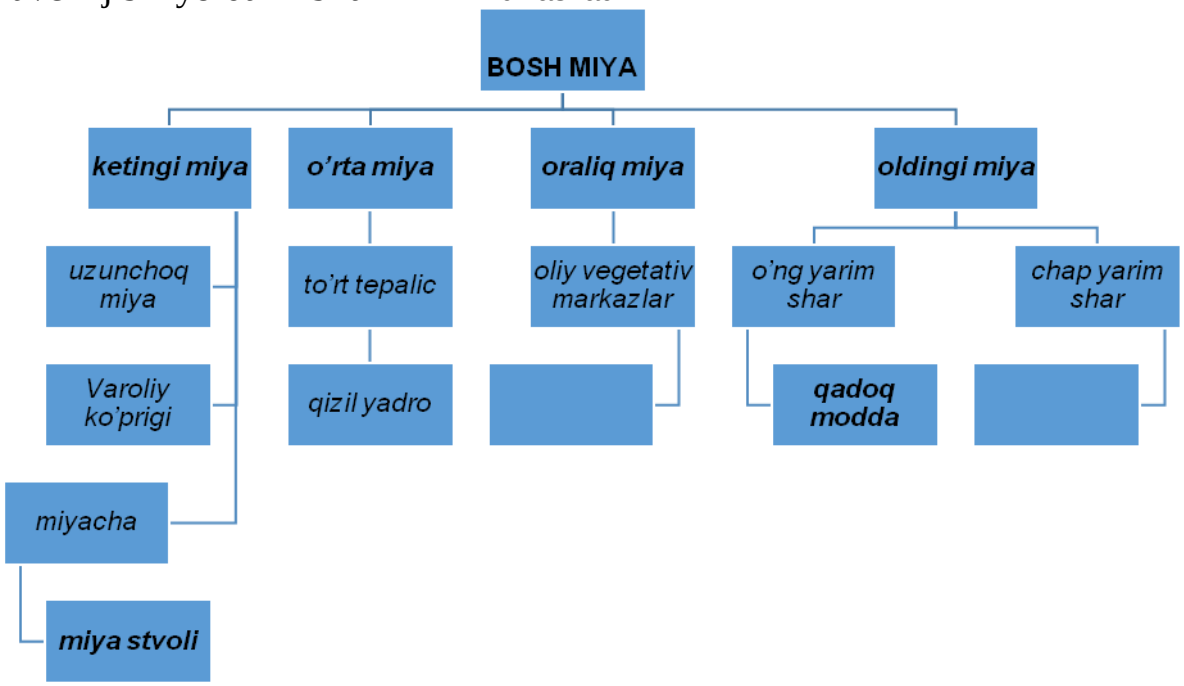

1-rasm. Bosh miya va uning tuzilmasi

Yarim sharlarning miya po‘sti deb ataladigan butun yuzasi tekis bo‘lmay, balki

g‘ijim-g‘ijim, burmachalar bilan qoplangandir, bular go‘yo egat va pushtalarga o‘xshaydi. Shu bilan birga, hayvon biologik taraqqiyotning qancha yuqori bosqichida tursa, yarim sharlar yuzasidagi bu egatlar shuncha chuqurroq va pushtalari ko‘proq bo‘ladi. Odam miyasining yarim sharlaridagi pushtalar juda ko‘p va egatlari ko‘p darajada chuqurdir.

Bosh miya po‘sti miyaning kul rang moddasidan iborat 9-rasm. Miyaning turli qismlarida po‘stning qalinligi 1 mm dan. 4-5 mm gacha boradi. Odamning bosh miya po‘stining butun yuzasi o‘rta hisob bilan 2000 kv.sm keladi. Bosh miya yarim sharlari po‘stining yuzasi odatda to‘rtta katta qismga – peshona qismi (yeng kattasi), tepa qismi, ensa qismi va chakka qismiga bo‘linadi 2-rasm.

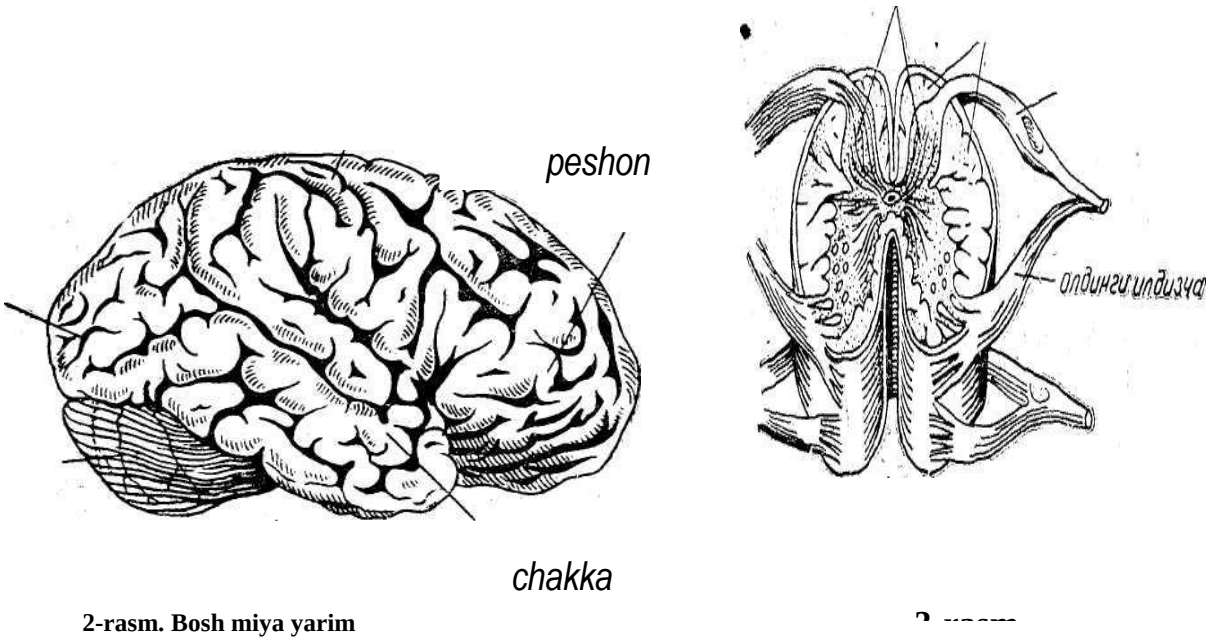

2-rasm. Bosh miya yarim

Ba’zi bir olimlarning hisobiga qaraganda, bosh miya po‘sti va yarim sharlarida 15 milliardga yaqin nerv hujayrasi bor.

Katta yarim sharlar po‘sti shakli va funksiyasi bilan bir-biridan farq qiladigan olti qavat nerv hujayralaridan tuzilgan 4-rasm. Oltinchi qavat o‘z navbatida ikki qatlamga bo‘linadi. Ammo bosh miya po‘stining turli qismlari olti qavat hujayradan. iborat emas, balki ikki, uch, to‘rt qavatdan, ba’zi qismlari esa olti qavatdan iborat. Bosh miya po‘stining hujayralar qavati bir xilda bo‘lgan uchaskalari maydon hosil qiladi. Odam bosh miyasining po‘stida hammasi bo‘lib 52 ta maydon bor Tuzilish jihatidan bir-biriga o‘xshaydigan maydonlar sohalarni tashkil etadi; bunday sohalar 11 tadir. Bosh miya po‘stining uchinchi va beshinchi qavatlari katta-gan, qolgan qavatlari esa mayda (donasimon) hujayralardan, uchburchak va dugsimon hujayralardan tuzilgan. Bosh miyaning po‘sti otsidagi qismlari po‘st otsidagi soha deb ataladi.

EGIZAKLAR USULI. GEN VA ATROF-MUHIT BIR-BIRIGA TA’SIRI.

Psixikaning muhitga va a’zolarning tuzilishiga bog‘liqligi. Agar jonli mavjudodlarning hayot kechirish muhiti hamma joyda mutlaqo bir xil bo‘lganida, ehtimol, yer yuzi bir xil turdagi hayvonlar bilan to‘lib ketgan bo‘lardi. Haqiqatda muhit har xil. Barcha jonzot mavjud shart-sharoitlarga moslasha boradi. Aks ettirish usullari qanchalik yuksalgan sari hayvonlarning mazkur turi muhitning bevosita ta’siridan shunchalik ozod bo‘la boradi.

Yashash sharoitlarining keskin o‘zgarishi hayvonlarning joyini o‘zgartirishga majbur etish azaldan ma’lum. Cho‘l toshbaqasi va mayda kemiruvchilar issiq kunlar boshlanishi va qishki sovuq tushishi oldidan o‘zlarining normal hayot kechirishlari uchun zarur shart-sharoitlarga ancha mos keladigan harorat saqlanadigan chuqur in qazib, yer tagiga kirib ketadi. Bu o‘rinda instinktlar harakat qiladi. Fil o‘ziga suv sepa boshlaydi, qalin soyaga yashirinadi. Maymun ham issiqdan yaxshi saqlanishi uchun imkon beradigan joyni tanlashga va tayyorlashga urinadi. Bunda instinktlardan tashqari individual hayot kechirish jarayonida orttirilgan tajriba - shartli boglanishlar ham qo‘l keladi

Muhit - jonli organizmning hayot kechirish shart - sharoiti,jonli mavjudotlar hayot kechirishining bosh omili,boshqacha aytganda, jonli organizmlarning hayot kechirishi muhitning shart sharoitlari bilan aniq belgilab qo‘yilgandir.

Differensial psixologiyaning tadkikot metodlari sirasiga psixologik ma’lumotlardan foydalanishni xam kiritish mumkin. Psixogenetika psixologiya va genetikaning kushilgan kdemida yuzaga keladi. Uning predmeti odamni individual psixologik uziga xosliklarining yuzaga kelishi, muxit va genotip xamda ularning shakllanishidagi axamiyatini urganishdir. 4} ChY> Galton ning "Egizaklar" metodi dastlabki psixogenetik metod xisoblanadi. Egizaklar,.metodi 1876 yilda bosmadan "chikdan Galtonning "Egizaklar tarixi tabiat kuchi va tarbiyasi mezonidir" nomli makolasi bilan boglik. Lekin bu metodning keng kulamda kullanilishi asrimizning 20-"yillariga tutri keladi. Tadkikotlar egizaklarning 2 ta monozigot"(MZ) va -dieigot (DZ)tiplari mavjudligini kursatadi. Birinchisi monozigot (MZ)

bulib, u bir tuxum xujayrada rivojlanadi, bir sperma maxsuli, birinchi ^bulinyJboskichyda 2 ga uxshash genetik organizm bir joyda ikkita embrional tuzilishga ega bulgan bir zigotadan tashkil topgan buladi. Ikkinchisi dizigot (DZ)

bulib, genlar nuktai nazaridan oddiy aka-uka va opa-singillar, ya’ni ikkita tuxum maxsuli va shunday ekan umumiy genlarning yarmiga egadir.

Egizaklar metodi kuyidagi guruxlar turlariga ajratiladi:

:>Egtayug^sh,5m^&ahdshMsh>Sh metodi.

> Juft egizaklar metodi.

Egizaklarni nazorat kilish metodi.

MZ egizaklarni ayirish metodi "irsiyat va muxit" muammolari tugrisidagi eksperimentlarda uzining muxim ekanligini kursatadi. Ba’zi bir sababalarga kura bir-biridan ajratilgan ikkita uxshash genotipli egizak turli xil muxitda tarbchya kilinadi. Shubxasiz MZning bunday usuli ancha kiyin masala bulib, tekshirish natijalari shuni kursatadiki, bunday xollarda egizaklarning bir jufti tarbiya topan muxit sharoitining real farkdarini kursatib utish shart. Daniyalik psixogentik N.Juel-Nelsonning ikki juft bir-biridan ajratilgan MZlarni tadkik kilish psixologlarda uzgacha kizikishni vujudga keltirdi. Ushbu ish uxshash ikki juftliklarning barcha darajalarini eng yukori ta’sir chizigidan to yukori darajada maxsuslaiishning eng kichik kismigacha aniklikni talab kiladi. Jumladan, katta yoshdagi egizaklarning uzok muddat davomida aloxida yashashi, turli kasbga ega bulishi, turli xayotiy tajribalari xakida ma’lumot olishga xizmat kiladi. - ‘" - .

Juft egizaklar metodining asoschisi fransuz psixologi R.ZazzodiD^i--metod asosida egiz sheriklarning uzaro muytZsaShtJridagi psixologik Uziga xoslikni chukur urganish yotadi. R.Zazzo juft egizaklar uzlarining kichik dunyolarini tez-tez kursatib turishlarini, uzlarining bir kator ichki x^susiyatlar_ining xarakterlili,.ginil_ tashki olam bilan uzaro munosabatini, xar bir juftlik a’zosi uziga xos psixologik individullikka ega ekanligini kursatib utadi. Egizaklarda nutkiy rivojlanishdan orta kolishi bir juft egizaklarni "bir-birini yoktirmasligi" kabi xollarii uchratish mumkin. Bu xakda A.Anastazining 1958 yilda chop etilgan kitobida kuplab ma’lumotlr berilgan. MZ va DZ juftligi xar bir egizakda bir juftning uzaro tashki ta’siri tengligini urganish asosida yukori darajada baxolash egizaklar metodining asosiy koidasini tasdiklash imkonini beradi.

Egizaklarni nazorat kilish metodini A.Gezell tomonidan tavsiya kilingan. Bu metodga asosan bir xil MZ egizak tadkikot uchun olinadi va shundan keyin xar bir juftning biriga ta’sir kilinadi. Masalan birinchisiga jismoniy, ikkinchisi esa uz xolicha kuzatiladi. Bu tadkikot orkali ular urganilib boriladi. Shu tarika juftlikning bitta a’zosini turli xil usullarda urganish ular xakidagi kerakli ma’lumotlarni beradi. MZning bitta juftida mashkdar jadallik bilan lekin kam muddat oraligida olib borilsa, trenirovkaning- xarakatlantiruvchi funksiyasi bir kancha maxsuldor bulishini Meller uz tadkikotlarida isbotladi.

Egizaklarni nazorat kilish metodi bir xil genotiplarni xar xil muxit sharoitida uzining informativligi va perspektivligi bilan ajralib turadi. Shu bois xam psixogenetiklar bu metodni keng dshtrada.,k2llashni tavsiya etadilar. Zero^ exshaklarni^boshad kartndo1lla£i^ va karh^dash^^lmatan ~ insbnlar bilan solishtirybT ma’lum’otlar’ni yanada boyitish mumkin. Lekin egizaklar Metodi boshkd metodlar * singary" chyoklanishga ega. Chunki, MZ va DZlarning xomila kobiklariga joylashishlari xar xil, tugilgach, ularning ogirliklari turlicha bulishi, somatik dalillardagi xar xillik masalan, erta rivojlanish davridanok MZning xarakat

faolligi DZdan ilgarilab ketadi. Bu esa, keyinchalik MZlarda uyin faoliyati va mulokot jarayonida bir xillik kuzatiladi. DZlarda bu xolat turlicha kechadi. MZlar kamdan-kam bir-biridan ajraladi, ular vaktlarini birgalikda utkazadilar, kup xollarda biri dustlashgan odam bilan ikkinchisi xam dustlashadi, kizikishlari xam bir xil buladi va xokazo. Shunday kilib, MZ va DZlar uchun muxit ta'sirlari xar xilligining ta'kidlash mumkin, okibatida egizaklarni tekshirishni axamiyati uzgarib boradi. K.Shtern va boshka tadkikotchilarning fikricha, MZ juftligining xar biri juftligini genetik uxshashligiga karamay, mustakil ravishda uz juftligiga uxshash tashki sharoitni egallab kolishi mumkin. Bu xol ular genotiplarining uziga xosligini kursatadi.

Kupchilik tadkikotchilar tomonidan bir-biridan ajratilgan MZ egizaklar o'rtasidagi uxshashlik bir joyda tarbiyalangan MZlar o'rtasidagi uxshashlikdan ustunligi anikdangan. Tadkikot natijalari asosida tuplangan ma'lumotlar boshkaruv funksiyalari yosh utishi bilan almashishi mumkinligini kursatadi. MZ va DZ egizaklar o'rtasidagi EEG ma'lumotlarida F.Fogel tadkikot ishida ishtirok etgan 6 yoshdan 60 yoshgacha bulgan egizaklardan MZlarning yukori darajada uxshashliklari kichik yoshda xam keksa yoshda xam sakdanganligi kuzatiladi. DZ egizaklarda esa bunday uxshashliklar kamsan-kam uchrashi ma'lum buldi.

Differensial psixologiya psixologiyaning boshkd soxalari bilan chambarchas bog'likdir. Differensial psixologiyaning umumiy psixologiyadan farki u psixologiyaning umumiy konuniyatlarini urganadi. Kiyosiy psixologiya xozirgi kunda tirik mavjudotlarning turli evolyusion davridagi psixologiya rivojlanishining uziga xos xususiyatlarini urganadi. U antropogenez va inson ongi muammosini urganib, zoopsixologiya bilimlardan foydalanadi. Yosh davrlari psixologiyasi yosh davrlari, boskichlarining uziga xos konuniyatlarini urganadi. Ijtimoiy psixologiya yoki kichik guruxlarning inson ruxiyatiga ta'siri yoki shaxsning faoliyati orkali ijtimoiy muxitga ta'sirini urganadi. Shuningdek, ijtimoiy ongning ijtimoiy guruxlarning kayfiyatlari, odatlari, extiyojlari va kizikishlari bilan sifatlanadigan bir tomoni xisoblanadi. Ijtimoiy psixologiyaning tabiati tuzilishi uzgarish konunlari va tarkib topish yullari xakidagi fandir. Ijtimoiy psixologiyaning predmeti shaxsning jamoadagi xulkiy xususiyatlarini kishilarning birgalikdagi faoliyatining psixologik xususiyatlarini urganishdan iborat. Nixoyat, differensial psixofiziologiya esa shaxe psixologiyasi xususiyatlarini nerv tizimiga boglik ravishda urganadi.

Shuningdek, differensial psixofiziologiya inson psixikasining individual farkdarini inson nerv tizimining xususiyatlariga boglagan xolda taxlil kiladi.

Differensial psixofiziologiya insonlar o'rtasidagi individual psixofiziologik farkdarni tadkik kilish soxasidir. Bu atama 1963 yilda N.DLebilitsin tomonidan fanga kiritilgan bulib, unda asosan ikkita metodik yondoshuv kullaniladi:

«l Eksperiment materiallariga asoslanmagan xolda fiziologik va psixologik sharoitlarni uzaro takkoslash.

U yoki bu faoliyatda urganilgan fiziologik funksiyalarning vakt reaksiyasida uzgarishini tadkik etish.

B.M.Teplov va N.D.Nebilitsinlarning ta'limotlarida I.V.Pavlovdan boshlangan oliy nerv tiplaridan farkdi ravishda nerv tizimi xususiyatlari yotadi. Ushbu yondoshuvda nerv tizimining xususiyatlari, ularni vujudga keltiruvchi

mexanizmlar, sindromlar, kursatkichlar asosiy tarkib xisoblanib, baxolash tizimidan voz kechish goyasida uz aksini topadi.

Bixevioral genetika. Onglilik va ongsizlik.

Psixikaning yuqori bosqichi insongagina xos bo‘lgan, uning eng yuksak darajasi hisoblanmish ongda o‘z aksini topadi. Ong psixikani yaxlit tarzda ifodalovchi yuksak shakli hisoblanib, insonning yakka va hamkorlik faoliyatining, (muloqot, nutq, til) vositasida ijtimoiy-tarixiy taraqqiyotning mahsuli sifatida yuzaga kelgandir. U ijtimoiy mahsul bo‘lishidan tashqari, unga muayyan munosabat bildirish, ya’ni maqsadni ko‘zlash, o‘zlikni anglash kabilarni namoyon etish imkoniyatiga ham egadir. Quyida ongning tarkibiy qismlarining mohiyatini yorituvchi va ularning hukm surishiga ta’sir etuvchi omillarga doir ayrim manbalar xususiyatini tavsiflashga harakat qilamiz. Odatda, inson ongi uni qurshab turgan tevarak-atrof haqidagi bilimlar majmuasidan iborat bo‘lib, uning tuzilishi va tarkibiga shunday bilish jarayonlari kiradiki, bevosita ularning yordami bilan shaxs o‘z axborotlari ko‘lamini uzluksiz boyitib boradi.

Insondagi bilimlar sezgi, idrok, xotira, tafakkur, xayol singari bilish jarayonlari asa-sekin anglashilish darajasiga ko‘tariladi, keyinchalik esa muayyan turkumlarning tarkibiga kiradi. Harakatli hissiy tub ma’nodagi hissiy bilish bosqichlariga taalluqli sezgi, idrok, appersepsiya, tanish, bilib olish va tasavvur kabi bilish jarayonlari ko‘magi, miyaga bevosita ta’sir o‘tkazuvchilarning aks ettirishi natijasida inson ongida borliqning mazkur daqiqasida shaxs tasavvurida ularning hissiy manzarasi yuzaga keladi. Xotira jarayoni ongda o‘tmishdagi narsa va hodisalarining obrazlarini esga tushirsa hamda bosh miyaning u yoki bu katta yarimsharlarining bo‘limlarida aks etgan muayyan izlarni jonlantirish imkoniyatiga ega bo‘lsa, xayol jarayoni ehtiyoj obekti hisoblangan favquloddagi davr hukmiga kirmagan obrazlar modelini namoyon etadi. Bilishning yuksak darajasi bo‘lmish tafakkur jarayoni umumlashgan, ijtimoiy xususiyatli, bilvosita va so‘z orqali ifodalanuvchi bilimlarga asoslangan holda gavdalanuvchi muammolar yechimini hal etishni ta’minlaydi. Yuqorida ta’kidlab o‘tilgan bilish jarayonlarining unisi yoki bunisi aks ettirish imkoniyatidan mahrum bo‘lsa, buzilsa yoki ularning qaysidir xususiyati batamom, qisman izdan chiqsa u ongni tubdan o‘zgartirish sari yetaklaydi.

Ong psixologik tavsifining yana biri sub’ekt bilan ob’ekt o‘rtasidagi aniq farqlanishda o‘z ifodasini topadi, ya’ni shaxs ,,men" degan tushunchasi bilan ,,men emas" atamasi tarkibiga nimalar tegishli, aloqador ekanligini aniq biladi. Tirik mavjudotlar olamida birinchi bo‘lib, borliqda uni aniq qurshab turgan tevarak-atrofga nisbatan o‘zini qarama-qarshi qo‘ygan, yaratuvchanlik kuch-quvvatiga, o‘zgartiruvchanlik imkoniyatiga asoslangan shaxs o‘zi uchun, sifat jihatidan yuksak darajadagi makon vujudga keltirish uchun hayvonot dunyosini mangu tark etgan, shu bois jonivorlar bilan uning o‘rtasidagi ziddiyat va tafovut ongida saqlanib kelmoqda. Tabiatning tarkibiy qismi hisoblangan inson sutemizuvchilar olamida tanho o‘zini o‘zi nazorat qilishga, o‘zini o‘zi bilishga, o‘zini o‘zi boshqarish imkoniyatiga ega bo‘lgan jonli zotdir, binobarin, u psixik faoliyatni tashkil qilishga, maqsadga yo‘naltirishga, o‘zini o‘zi tadqiq qilishga qodir mavjudotdir. Shaxs o‘z

xulq-atvorini, bilish jarayonlarini aqliy va ijodiy faoliyatini, irodaviy sifatlarini ongli ravishda oqilona baholay oladi hamda o‘zini o‘ziboshqarabiladi.

Har qaysi insonda hukm suruvchi ,,men"likning ,,men emas"likdan ajratishga intilishni ,,o‘zini namoyon qilish, o‘zini o‘zi ifodalash, kimligini kashf etish, o‘zini o‘zi takomillashtirish, o‘ziga o‘zi buyruq berish, o‘ziga o‘zi tasir o‘tkazish singari jarayonlarda" ontogenetik hayotning daslabki taraqqiyot pallasidan, ya’ni bolalikning ilk daqiqalaridan boshlab, to yetuklikning u yoki bu bosqichlarini egallash davrigacha davom etib, o‘zini o‘zi anglashning yuzaga kelishi bilan yakunlanadi. Lekin ,,men”lik muammosining boshqa qirralari, xususiyatlari, mexanizmlari, ta’sir etuvchi omillari, yangi sifat darajalari o‘zini o‘zi anglashning takomil bosqichlarida namoyon bo‘laveradi, bu jarayon komil inson — jismoniy va ma’naviy barkamollik darajasiga erishgunga qadar davom etishi mumkin. Biroq yuksak kamolot darajasiga erishish shaxsning iste’dodi, salohiyati, ishchanlik qobiliyati, aqliy va ijodiy faoliyati mahsuldorligiga bog‘liq bo‘lib, barcha insonlar taraqqiyot cho‘qqisiga erishadi, degan ma’noni anglatmaydi. Chunki ijtimoiy hayotdagi umumbashariy talab, ehtiyoj negizida muayyan hududiy qulay (senzitiv) ham obektiv, ham subektiv shart-sharoitlar taqozosi bilan jahon fani va madaniyatida keskin o‘zgarishlar yaratishga qodir tarixiy yakka shaxs dunyoga keladi. Bizningcha, komil insoniylikka erishishning o‘ziga xos axloqiy, aqliy, irodaviy, g‘oyaviy tarkiblari mavjud bo‘lib, tanlangan idealga intilish, kasbga sodiqlik, samoviy muhabbat uning negizini tashkil qiladi. Tashqi olam taassurotlaridan mutlaqo voz kechish, fikriy soflikka erishish, tana a’zolarini musaffolashtirish (ortiqcha moddalardan tozalash), qulaylikka tortilganlik orqali shaxs oliy darajaga, ya’ni komillikka yetishi mumkin, lekin bu bosqich nisbiy xususiyat kasb etadi.

Ongning uchinchi psixologik tavsifi shaxsning maqsadini ko‘zlovchi faoliyatini ta’minlashga oid ta’rifi ifodalangan bo‘lib, uning yana bir funksiyasi mazkur maqsadini yaratishga yo‘naltirilganligi bilan boshqalardan farq qiladi. Ushbu jarayonda shaxs faoliyatining turli xususiyatga ega motivlari yuzaga keladi, ular inson tomonidan chamalab chiqiladi, buning natijasida motivlar kurashi namoyon bo‘ladi va bu o‘rinda usuvorlikka erishish yetakchilikni ta’minlaydi, irodaviy zo‘r berish oqibatida muayyan qonun qabul qilinadi, harakatlarni bajarishning izchilligi qay yo‘sinda amalga oshirilishi hisobga olinadi, maqsadni qaror toptirishga to‘siq vazifasini o‘tovchi fikriy to‘siqlar bartaraf etiladi va unga mutanosib o‘zgarishlar kiritiladi, samaradorlikni oshirish uchun ba’zi bir tuzatishlar amalga oshiriladi.

Maqsadni ko‘zlovchi faoliyatning amalga oshirilishi jarayonida, uning muvofiqlashuvida, voqelikka yo‘naltirilishida obektiv va subektiv sabablariga ko‘ra, ayrim nuqsonlarga yo‘l qo‘yilishi, buzilish vujudga kelishi ong funksiyasining zaiflashuvini bildiradi. Faoliyat ongli munosabatni taqozo etganligi tufayli uning tarkibiy qismlari bajarilishida ayrim kamchilikka yo‘l qo‘yilsa, bu holat ongning nazorat funksiyasi izdan chiqqanligini anglatadi.

Ongning to‘rtinchi psixologik tavsifi uning tarkibida muayyan darajadagi, ma’lum tizimga xos emotsiya(hissiy) munosabatlar qamrab olinganligini aks ettiradi. Shundan keyin shaxs ongiga muqarrar ravishda turli-tuman his-tuyg‘ular

(har xil darajali ijobiy, salbiy, barqaror, satik, dinamik), kechinmalar, sress, affekt holatlar to‘g‘risidagi axborotlar oqimi kirib kela boshlaydi.

Shaxsning boshqa kishilarga, tabiatga, jamiyatga, ashyolarga nisbatan munosabatlari mavjud mezonlarga asoslansa, muayyan qoidalarga bevosita amal qilinsa, har bir narsaga oqilona, odilona va omilkorlik bilan yondashilsa, ongning nazorat funksiyasi hukm surayotganligidan dalolat beradi.

Shaxsdagi mo‘tadillik, ruhiy sog‘lomlik ongning boshqaruv imkoniyati mavjudligini bildirsa va ayrim hollarda hissiyotga berilsa, demak, uning o‘z funksiyasini bajarishdan chetlashganligi namoyon bo‘ladi. Agar turli xususiyatli munosabatlar ong nazoratida amalga oshirilsa, shaxs xulq-atvorida, faoliyatida va muomala jarayonida, hech qanday nuqsonlar, chetga og‘ishlar sodir bo‘lmaydi. Shu narsani ta’kidlash o‘rinliki, patologik holatlarni tahlil qilish, ong mohiyatining genezisini atroflicha anglab olishga ko‘maklashadi. Shu bois ongning zaiflashuvi shaxsning his-tuyg‘ulari va munosabatlarini o‘zgartiradi hamda vaqt-vaqti bilan simpatiya antipatiya bilan, quvonch qayg‘u bilan, optimizm pessimizm bilan o‘rin almashib turishi kuzatiladi.

Ongning yuqorida ta’kidlab o‘tilgan barcha funksiyalari namoyon bo‘lishining muqarrar sharti til va nutq hisoblanadi. Shaxs nutq faoliyati yordami bilan bilimlarini o‘zgartiradi, ajdodlar tomonidan ijtimoiy-tarixiy taraqqiyot davomida yuzaga keltirilgan tajribalar majmuasi tilda nuitsahkamlanadi, u o‘zining tafakkuri orqali hayoti va faoliyatini boyitadi. Til alohida obektiv tizim sifatida namoyon bo‘lib, ijtimoiy-tarixiy jarayonlarda vujudga kelgan an’analar, marosimlar, qadriyatlar, g‘oyalar majmuasi tariqasida ijtimoiy ongda aks ettirilgandir. Psixologik talqinlarga qaraganda, alohida, yakkahol shaxs tomonidan egallangan til boyliklari, qoidalari muayyan ma’noda uning yaqqol, individual ongi sifatida yuzaga keladi, shaxsiy hayoti va faoliyatini muvaffaqiyatli amalga oshirishda muhim o‘rin tutadi. Til bilan nutq borliqni anglashning aloqa quroli hamda vositasi funksiyasini bajarib, shaxsning boshqa mavjudotlardan farqlash sharti hisoblanadi va til bilan tafakkur birligi ong uchun moddiy negiz vazifasida ishtirok etadi, qaysidir ma’noda mexanizm rolini bajarishi ham mumkin.

Shunday qilib, ontogenezda ongning paydo bo‘lishi („men" davrining boshlanishi), uning taraqqiyoti, tarkibiy qismlari, unda ijtimoiy muhitning, zarur shart-sharoitlarning o‘rni, biologik va ijtimoiy shartlanganlikning ta’siri, tarbiyaning usuvorligi to‘g‘risidagi ilmiy tadqiqot ishlari mazkur muammoning psixologik tafsifini ishlab chiqishga muhim negiz yaratdi.

IJTIMOIY XULQ-ATVOR

Shaxs ijtimoiy psixologik mavjudot sifatida hamisha ijtimoiy muhit ta’sirida bo‘ladi va ularni anglaydi. Ijtimoiy normalar, sanksiyalar, rollar ijtimoiy mexanizmlar sifatida shaxs xulq-atvorini ma’lum ma’noda boshqarib, muvofiqlashtirib turishga yordam beradi. Lekin insonning komilligi, uning axloqi, ijtimoiy normalar doirasidagi maqbul harakati uning o‘ziga ham bog‘liqdir. Odamning o‘z-o‘zini anglashi, bilishi va o‘z ustida ishlashi avvalo uning diqqati, ongi bevosita o‘ziga, o‘z ichki imkoniyatlari, qobiliyatlari, hissiy kechinmalariga qaratilishini taqozo etadi. Ya’ni, ***ijtimoiy xulq*** **–** shaxs tomonidan uni o‘rab turgan odamlar, ularning xulq-atvoriga e’tibor berishdan tashqari, o‘zining shaxsiy

harakatlari va ularning oqibatlarini muntazam tarzda tahlil qilib borish orqali, rollarni muvofiqlashtirishni ham taqozo etadi.

Xalqaro kommunikatsiya kanalining kengayishi, turli shakldagi informativ axborotlar, syujetlar, kino va video filmlar yoyilishining kuchayishi munosabati bilan odamlar xatti-harakatida, nutq manerasida, imo-ishorasida, harakatlanish maromida o‘zgarishlar sodir bo‘lmoqda. Yoshlar shaxsiyatida shakllanayotgan ko‘pgina xatti-harakat ko‘nikmalari ham ijobiy, ham salbiy xususiyatga ega. Ijobiy tomoni shundaki, madaniy aloqalar negizida millatlar urf-odati yuzasidan ma’lumot olish, mamlakatlar tabiati bilan tanishish, yangi texnologiya mohiyatini anglash, jahon sivilizatsiyasini egallash, sport turlarini o‘zlashtirish uchun qulay imkoniyat yaratilishidir. Bu ijtimoiy taraqqiyparvarlik ko‘rinishining ro‘y-rost ifodasi bo‘lib, millatlararo baynalminalchilik tuy g‘usini tarkib toptiradi. Ba’zi jihatlari bilan insonning jasurlik, mardlik, botirlik sari undaydi, vatanparvarlik tuy g‘usining paydo bo‘lishiga yordam beradi. Tabiatning to‘ g‘ri idrok qilishga nafosat xusnini egallashga, fan va texnikaga qiziqish uy g‘onishiga, saviyani kengaytirishga olib keladi, kamolot jarayonini tezlashtiradi. Insonni zukkolikka, topqirlikka, epchillikka o‘rgatadi, uni yashash va kurash yo‘llari bilan tanishtiradi.

Hozirgi zamon odamlari xulq-atvorida keksa avlod malakalariga rioya qilish xohishlari kamayib, ularning o‘rniga zamonaviy shakllarni yaratishga, o‘zining dag‘alligi bilan keskin ajralib turishiga alohida e’tibor berishga qaratmoqda. Tomoshabin yoshlar xulq-atvorida vulgarlik, harakatida qo‘pollik, nutq faoliyatida dag‘allik, yurish-turishida ibosizlik, sharm-hayosizlik illatlarini shakllantirmoqda. Milliy urf-odatlarga salbiy ta’sir etib, olamlarni nomussizlik, jaholat, shafqatsizlik, shahvoniy hayot namunalari bilan tanishtirmoqda. Bularning barchasi balo g‘atga yetmagan o‘g‘il-qizlar xulqining buzilishiga olib kelmoqda, shaxslararo munosabat maromini o‘zgartirib, sharqona tarbiyaga putur yetkazmoqda. Ularning salbiy ta’sirlari quyidagilarda o‘z ifodasini topmoqda:

1) Kinoyalarning dag‘alligi, hazillarning qo‘polligi;

2) Nutq faoliyatida til madaniyatidan uzoqlashish, jargonlarga serobligi;

3) Sharm-hayosiz qiliqlar namoyish qilish, kiyinishdagi me’yordan chiqish;

4) Shahvoniy hayot to‘ g‘risida ochiq parchalarni ko‘rsatish, zo‘rlash (nomusiga tajovuz qilish) usullari bilan tanishtirish;

5) Zo‘ravonlik va ta’sir o‘tkazish yuzasidan namunalar berish;

6) Kishilarni jismoniy haqoratlash jarayonini to‘laligicha tomoshabinlar hukmiga havola etish;

7) Urish, o‘ldirish haqidagi epizodlarga ko‘proq ahamiyat qaratish;

8) Sharq yakka kurashlaridagi holat ifodasining aks etishi;

9) Hayotga yengiltaklik bilan qarash namunasini ifodalash;

10) Shaxslararo munosabatlardagi diyonatsizlik, adolatsizlik ko‘rinishlarining haddan ziyod ekanligi.

Ijtimoiy xulq-atvorga ta’sir etuvchi omillar.

Shaxsning o‘zi, o‘z xulq-atvori xususiyatlari, jamiyatdagi mavqeini tasavvur qilishidan hosil bo‘lgan obraz – “Men” – obrazi deb atalib, uning qanchalik adekvatligi va reallikka yaqinligi shaxsning jamiyatdagi ijtimoiy mavqeini belgilaydi va uning barkamolligi mezonlaridan hisoblanadi.

“Men” – obrazining ijtimoiy psixologik ahamiyati shundaki, u shaxs tarbiyasining va tarbiyalanganligining muhim omillaridan hisoblanadi. Shu nuqtai nazardan olib qaralganda, ***tarbiya - shaxsning o‘zi va o‘z sifatlari to‘g‘risidagi tasavvurlarining shakllanishi jarayonidir***, deb ta’rif berish mumkin. Demak, har bir inson o‘zini, o‘zligini qanchalik aniq va to‘g‘ri bilsa, tasavvur qilolsa, uning jamiyat normalariga zid harakat qilish ehtimoli ham shunchalik kam bo‘ladi, ya’ni u tarbiyalangan bo‘ladi.

O‘z-o‘zini anglash, o‘zidagi mavjud sifatlarni baholash jarayoni ko‘pincha konkret shaxs tomonidan og‘ir kechadi, ya’ni, inson tabiati shundayki, u o‘zidagi o‘sha jamiyat normalariga to‘g‘ri kelmaydigan, no’maqul sifatlarni anglamaslikka, ularni “yashirishga” harakat qiladi, hattoki, bunday tasavvur va bilimlar ongsizlik sohasiga siqib chiqariladi (bu fikr avstriyalik olim Z.Freyd nazariyasiga ham mos keladi). Bu ataylab qilinadigan ish bo‘lmay, u har bir shaxsdagi o‘z shaxsiyatini o‘ziga xos himoya qilish mexanizmidir. Bunday himoya mexanizmi shaxsni ko‘pincha turli xil yomon asoratlardan, salbiy, o‘zi uchun yoqimsiz hissiy kechinmalardan asraydi. Lekin shuni alohida ta’kidlash lozimki, “Men” – obrazining ijobiy yoki salbiyligida yana o‘sha shaxsni o‘rab turgan tashqi muhit, o‘zgalar va ularning munosabati katta rol o‘ynaydi. Odam o‘zgalarga qarab, go‘yoki oynada o‘zini ko‘rganday tasavvur qiladi. Bu jarayon psixologiyada refleksiya deb ataladi. Uning mohiyati – aynan o‘ziga o‘xshash odamlar obrazi orqali o‘zi to‘g‘risidagi obrazni shakllantirish, jonlantirishdir. Refleksiya “Men” – obrazi egasining ongiga taalluqli jarayondir. Masalan, ko‘chada bir tanishingizni uchratib qoldingiz. Siz tinmay unga o‘z yutuqlaringiz va mashg‘ulotlaringiz haqida gapirmoqdasiz. Lekin gap bilan bo‘lib, uning qaergadir shoshayotganligiga e’tibor bermadingiz. Shu

narsani siz uning betoqatlik bilan sizni tinglayotganligidan, hayoli boshqa yerda turganligidan bilib qolasiz va shu orqali ayni shu paytda “mahmadona, laqmaroq” bo‘lib qolganingizni sezasiz. Keyingi safar shu o‘rtog‘ingiz bilan uchrashganda, oldingi xatoga yo‘l qo‘ymaslik uchun “o‘rtoq, shoshmayapsanmi?” deb so‘rab ham qo‘yasiz. Ana shu ilgarigi refleksiyaning natijasidir. Ya’ni, suhbatdosh o‘rniga turib, o‘zingizga tashlangan nazar (“men unga qanday ko‘rinyapman?” deyish) – refleksiyadir.

Shaxsning o‘zi haqidagi obrazi va o‘z-o‘zini anglashi yosh va jinsiy o‘ziga xoslikka ega. Masalan, o‘ziga nisbatan o‘ta qiziquvchanlik, kim ekanligini bilish va anglashga intilish ayniqsa, o‘smirlik davrida rivojlanadi. Bu davrda paydo bo‘ladigan “kattalik” hissi qizlarda ham, o‘smir yigitchalarda ham nafaqat o‘ziga, balki o‘zgalar bilan bo‘ladigan munosabatlarini ham belgilaydi. Qizlardagi “Men” – obrazining yaxshi va ijobiy bo‘lishi ko‘proq bu obrazning ayollik sifatlarini o‘zida mujassam eta olishi, ayollik hislatlarining o‘zida ayni paytda mavjudligiga bog‘liq bo‘lsa, yigitlardagi obraz ko‘proq jismonan barkamollik mezonlari bilan nechog‘lik uyg‘un ekanligiga bog‘liq bo‘ladi. Shuning uchun ham o‘smirlikda o‘g‘il bolalardagi bo‘yning pastligi, muskullarning zaifligi va shu asosda qurilgan “Men” – obrazi qator salbiy taassurotlarni keltirib chiqaradi. Qizlarda esa tashqi tarafdan go‘zallikka, kelishganlik, odob va ayollarga xos qator boshqa sifatlarning bor-yo‘qligiga bog‘liq holda “Men” obrazi mazmunan idrok qilinadi. Qizlarda ham ortiqcha vazn yoki terisida paydo bo‘lgan ayrim toshmalar yoki shunga o‘xshash fiziologik nuqsonlar kuchli salbiy emotsiyalarga sabab bo‘lsa-da, baribir, chiroyli kiyimlar, taqinchoqlar yoki sochlarning o‘ziga xos turmagi bu nuqsonlarni bosib ketadigan omillar sifatida qaraladi.

4-Mavzu: Diqqat, Sezgilar, Idrok va Hayol haqida tushuncha.

Reja:

1. Diqqat haqida tushuncha.
2. Diqqatning fiziologik asosi.
3. Sezgilar xaqida tushuncha.
4. Idrok haqida tushuncha
5. Hayol haqida tushuncha

Tayanch so‘zlar:

Diqqat, diqqatning xususiyatlari, ixtiyoriy diqqat, ixtiyorsiz diqqat. Hayol haqida tushuncha, hayolning nerv-fiziologik asosi, xayolning, hayolning turlari, agglyusinatsiya.idrok haqida tushuncha, idrokning nerv-fiziologik asosi, xususiyatlari, illyuziya, gallyusinatsiya, appersepsiya, qonuniyatlar.

Odamga har bir daqiqada atrof-muhitdan juda ko‘p narsa va hodisalar ta’sir etib turadi. Lekin odamga ta’sir etayotgan bu narsa va hodisalarning hammasi bir xil aniqlikda aks ettirilmaydi. Ulardan ayrimlari aniq yaqqol aks ettirilsa, boshqa birlari

shunchaki juda xira aks ettiriladi, yoki umuman aks ettirilmaydi. Bu esa ana shu odamga ta’sir etayotgan narsalarga diqqatning qay darajada qaratilishiga bog‘liqdir. Demak, diqqatimiz qaratilgan narsa va hodisalar aniq va to‘la aks ettiriladi.

Diqqat tushunchasiga olimlar tomonidan bir qator ta’riflar keltirilganligini ta’idlash mumkin.

P.I.Ivanov tomonidan diqqat deb- ongni bir nuqtaga to‘plab muayyan bir ob’ektga aktiv qaratilishga aytiladi.

F.N.Dobrinin, N.V.Kuzmina, I.V.Straxov, M.V.Gamezo, N.F.Gonobolin va boshqalarning fikricha, diqqatning vujudga kelishi ongning bir nuqtaga to‘planishi ong doirasining torayishini bildiradi, guyoki ong doirasi bir muncha tig‘izlanadi.

Ye.B.Pirogovaning ta’kidlashicha, tomonidan diqqat individning hissiy, aqliy yoki harakatlantiruvchi faolligi darajasining oshirilishini taqazo etadigan tarzda ongning yo‘naltirilganligi va biror narsaga qaratilganligidir.

Diqqat shunday muhim jarayondirki, u odamning barcha faoliyatlarida albatta ishtirok qiladi. Eng sodda faoliyatdan tortib eng murakkab faoliyatni ham diqqatning ishtirokisiz bajarish mutlaqo mumkin emas. Shuning uchun diqqatning inson hayotidagi roli benihoya kattadir. Jumladan, fransuz olimi Kyuve geniallikni chidamli diqqat deb ta’riflashi, Nyutonning kashfiyot fikrni doimo shu masalaga qaratilish jarayoni, deyishi, K.D.Ushinskiyning «diqqat ruhiy hayotimizning shunday yagona eshigidirki, ongimizga kiradigan narsalarning barchasi shu eshik orqali o‘tib kiradi» degan fikrlari uning ahamiyatini bildiradi. Haqiqatdan ham diqqat eshigidan tashqarida qolgan narsa ongimizga yetib bormaydi.

Diqqat psixik faoliyatning yo‘naltirilishi va shaxs uchun ma’lum ahamiyatga ega bo‘lgan ob’ekt ustida to‘planishidan iborat bilish jarayonidir. Yo‘naltirish deganda psixik faoliyatning tanlovchanlik tabiati, ob’ektni ixtiyoriy va beixtiyoriy tanlash tushuniladi. O‘quvchi maktabda o‘qituvchi gapirayotgan gaplarni eshitib o‘tirganda mana shu eshitib o‘tirish faoliyatini ongli ravishda tanlab olgan, uning diqqati ongli ravishda qo‘zg‘algan shu maqsadga bo‘ysundirilgan bo‘ladi. O‘quvchining biror boshqa narsaga chalg‘imasdan o‘quv materialining mazmuniga zehn qo‘yib o‘tirishida uning psixik faoliyatining yo‘nalishi ifodalanadi.

Psixik faoliyatning yo‘naltirilishi deganda ana shu tanlashgina tushunilib qolmay, balki ana shu tanlanganni saqlash va qo‘llab-quvvatlash tushuniladi.

Diqqatning bilish jarayoni uchun ahamiyatini alohida ta’kidlab o‘tish lozimdir. Diqqat sezish jarayonida, idrok qilishda, xotira, xayol va tafakkur jarayonlarida har doim ishtirok etadi. Diqqat barcha aks ettirish jarayonlarimizning doimiy yo‘ldoshidir. Diqqat barcha psixik jarayonlarimizda qatnashsa ham, lekin diqqatning o‘zi hech narsani aks ettirmaydi.

Odam biror narsaga zo‘r diqqat bilan kirishgan paytida uning tashqi qiyofasida ayrim o‘zgarishlar ko‘zga tashlanadi. Demak, diqqat odatda o‘zining sirtqi ya’ni tashqi alomatlariga egadir.

Birinchidan, diqqat qaratilgan narsani yaxshi idrok qilish uchun unga muvofiqlashishga urinishdan iborat harakatlar (tikilib qarash, quloq solish) qilinadi.

Ikkinchidan, ortiqcha harakatlar to‘xtaydi. Jiddiy diqqatning xususiyatlaridan biri qimirlamasdan jim turishdir. Masalan, auditoriya va teatr zalidagi jimlik diqqat

vaqtidagi harakatsizlik natijasi bo‘lib, bu jimlik odamlar ma’ruzachini yoki artistni zo‘r e’tibor bilan tinglashayotganini anglatadi.

Uchinchidan, kuchli diqqat paytida kishining nafas olishi sekinlashib va pasayib qoladi.

Demak, diqqat paytida organizm retseptorlarimiz alohida holatda bo‘ladi. Ammo bu holat diqqatning faqat tashqi ifodasi bo‘libgina qolmay, balki uning ma’lum yo‘nalishi va barqarorligini saqlab turuvchi shartlardan biri hamdir. Shuning uchun ko‘pincha biror ishni bajarishdan avval organizmimizni shu ishga moslab muayyan bir holatda tutib olamiz.

Diqqatning tashqi ifodalanishiga rassomlarning rasmlari, turli jurnallardan olingan suratlar eng yaxshi illustrativ material hisoblanadi. Ular yordamida kishi diqqatining tashqi ifodasiga xos bo‘lgan mimika va pantomimikani ko‘rsatish mumkin.

Diqqatning nerv- fiziologik asoslari

Odamga har bir daqiqada ta’sir qilib turadigan qo‘zg‘atuvchilar turlicha reflekslarga sabab bo‘ladi. Chunki har qanday refleks organizmning tashqi ta’sirotga beradigan qonuniy javob reaksiyasidir.

Diqqatning nerv - fiziologik asosida orietirovka yoki tekshirish deb ataladigan maxsus refleks yotadi. Bunday refleksni akademik I.P.Pavlov maxsus ibora bilan «bu nima gap refleksi» deb ham ataydi. Ana shu refleks odatda organizmga to‘satdan birorta yangi narsaning ta’siri yoki haddan tashqari kuchli ta’sirot orqali hosil bo‘ladi. Orientirovka yoki tekshirish refleksi diqqatning fiziologik asosi hisoblanadi, chunki bu refleks bosh miya yarim sharlarining po‘stida kuchli qo‘zg‘alish jarayonidan iborat bo‘ladi. Boshqacha qilib aytganda har bir daqiqada organizmga turli narsalarning ta’siridan hosil bo‘lgan qo‘zg‘alishlarga nisbatan orientirovka yoki tekshirish refleksi ayni chog‘da nisbatan kuchli (ya’ni optimal) qo‘zg‘alish manbaini yuzaga keltiradi.

Bosh miya yarim sharlarining po‘stida paydo bo‘ladigan kuchli qo‘zg‘alish manbai nisbatan uzoqroq saqlanib turadigan mustahkam qo‘zg‘alish bo‘ladi. Ana shu nuqtai- nazardan akademik I.P.Pavlov “diqqatning fiziologik asosini bosh miya po‘sti qismidagi optimal qo‘zg‘alish manbai tashkil qiladi”, deb ta’kidlagan. Buni biz akademik I.P.Pavlovning quyidagi so‘zlaridan ochiq oydin ko‘rishimiz mumkin.

«Miya yarim sharlarining optimal qo‘zg‘alishga ega bo‘lgan qismida – deydi I.P.Pavlov,- yangi shartli reflekslar yengillik bilan hosil bo‘ladi va differensirovkalar muvaffaqiyatli ravishda paydo bo‘ladi. Shunday qilib, optimal qo‘zg‘alishga ega bo‘lgan joy ayni chog‘da bosh miya yarim sharlarining ijodga layoqatli qismi desa bo‘ladi. Miya yarim sharlarining sust qo‘zg‘algan boshqa qismlari bunday xususiyatga qobil emas. Ularning ayni chog‘da funksiyasi juda nari borganda tegishli qo‘zg‘ovchilar asosida ilgaridan hosil qilingan reflekslarni qayta tiklashdan iboratdir».

I.P.Pavlov tomonidan kashf etilgan nerv jarayonlarining induksiya qonuni diqqatning fiziologik asoslarini tushunib olish uchun ahamiyatga egadir. Mana shu

qonunga muvofiq, bosh miya po‘stining bir joyida maydonga kelgan qo‘zg‘alish jarayonlari bosh miya po‘stining boshqa joylarida tormozlanish jarayonlarini yuzaga keltiradi. Bosh miya po‘stining ayrim bir joyida yuzaga kelgan tormozlanish jarayoni bosh miya po‘stining boshqa joylarida kuchli qo‘zg‘alish jarayonlarini paydo bo‘lishiga olib keladi. Ayni shu paytda har bir onida miya po‘stida qo‘zg‘alish jarayoni uchun optimal, ya’ni nihoyatda qulaylik bilan harakatlanuvchi biror bir kuchli qo‘zg‘alish manbai mavjud bo‘ladi. «Agar bosh suyagiga qarash imkoni bo‘lganda, degan edi I.P.Pavlov, uning ichidagi miya ko‘rinadigan bo‘lsa, agar miya yarim sharlarida optimal kuchli qo‘zg‘alish uchun eng yaxshi sharoit tug‘ilgan nuqtasi miltillab ko‘rinadigan bo‘lsa, yangi sog‘lom bir narsani o‘ylab turgan odamning miyasiga qaraganimizda uni miyasini katta yarim sharlarida juda g‘alati jimjimador shakli, surati va hajmi har damda bir o‘zgarib, turlanib, jimir-jimir qilib turgan yorug‘ narsani u yoqdan bu yoqqa yugurib qimirlab turganini va miya yarim sharining bu yorug‘ narsa atrofidagi boshqa yerlarni bir muncha xira tortib turganini ko‘rardik».

A.A.Uxtomskiy tomonidan ilgari surilgan dominantlik tamoyili ham diqqatning fiziologik asoslarini aniqlash uchun katta ahamiyatga ega. Dominantlik tamoyiliga muvofiq miyada qo‘zg‘alishning har doim ustun turadigan hukmron o‘chog‘i mavjud bo‘ladi, bu hukmron qo‘zg‘alish o‘chog‘i aynan shu damda miyaga ta’sir qilib, unda yuzaga kelayotgan hamma qo‘zg‘alishlarni qandaydir ravishda o‘ziga tortib oladi va buning natijasida boshqa qo‘zg‘alishlarga nisbatan uning hukmronligi yanada oshib boradi. Nerv tizimi faoliyatining tabiati qo‘zg‘alishning hukmron bo‘lishi yoki dominantning mavjudligi bilan asoslanadi.

Bu hol psixologik jihatdan biror qo‘zg‘atuvchilarga diqqatning qaratilishi va ayni chog‘da ta’sir qilib turgan boshqa qo‘zg‘atuvchilardan diqqatning chalg‘ishida ifodalanadi.

Jiddiy diqqat, odatda o‘ziga xarakterli bo‘lgan tashqi ifodalari bilan bog‘liq bo‘ladi. Narsani yaxshilab idrok qilishga qaratilgan harakatlar bilan (tikilib qarash bilan eshitish) ortiqcha harakatlarni to‘xtatish, nafas olishni sekinlashtirish, diqqat uchun xos bo‘lgan yuz harakatlari bilan bog‘liq bo‘ladi.

DIQQAT TURLARI, IXTIYoRSIZ DIQQAT, IXTIYoRIY DIQQAT, IXTIYoRIYDAN SO‘NGI DIQQAT.

Odam ayrim narsalarga o‘z diqqatini ongli ravishda o‘zi hohlab qaratsa, boshqa bir narsalar diqqatni beixtiyor ya’ni bizning hohishimizdan tashqari jalb qiladi. Odam psixik faoliyatining muayyan ob’ektga yo‘naltirilishi va to‘planishida ifodalanadigan diqqat quyidagi turlarga bo‘linadi.

- Diqqatning aktivligiga qarab - ixtiyorsiz, ixtiyoriy va ixtiyoriydan so‘nggi diqqat.
- Diqqatning ob’ektiga qarab - tashqi va ichki diqqat.
- Diqqatning faoliyat turlariga qarab – individual, guruhiy va jamoaviy diqqat

Ayrim adabiyotlarda diqqatning ikkita va ayrimlarida uchta deb ko‘rsatiladi. Ular ixtiyorsiz diqqat, ixtiyoriy diqqat va ixtiyoriydan so‘nggi diqqat turlaridan iboratdir.

Ixtiyorsiz diqqat deb to‘satdan ta’sir qilgan biror sabab tufayli bizning hohishimizdan tashqari hosil bo‘ladigan diqqatga aytiladi.

Odamning ko‘z o‘ngida paydo bo‘ladigan juda yorqin rangli narsalar, o‘zining tashqi ko‘rinishi jihatidan odatdagi narsalardan keskin farq qiluvchi predmetlar, to‘satdan paydo bo‘lgan qattiq tovush, biror narsaning keskin harakati va shu kabilar ixtiyorsiz diqqatni yuzaga keltiruvchi sabablar bo‘lishi mumkin. Masalan, hikoya o‘qish mashg‘uloti paytida to‘satdan uchib o‘tgan reaktiv samolyotning qattiq va bahaybat tovushi hammaning diqqatini beixtiyor o‘ziga jalb qiladi.

Ixtiyorsiz diqqat odamning har turli ehtiyojlari va qiziqishi bilan bevosita bog‘liq bo‘lgan diqkatdir. Shuning uchun ham ayni chog‘dagi ehtiyojlarimiz, qiziqishlarimiz bilan bog‘liq bo‘lgan narsalarning ta’siri ixtiyorsiz diqqatga sabab bo‘ladi. Masalan, erkin o‘yin paytida zaldan eshitib qolgan bolani qiziqtirgan musiqa ovozi uning diqqatini o‘yindan darhol o‘ziga jalb qilib oladi.

Ixtiyorsiz diqqatning nerv-fiziologik asosini orientirovka yoki bu nima? refleksi tashkil qiladi. Chunki tevarak-atrofimizdagi narsalarning salgina o‘zgarishi bizda darhol orientirovka refleksini yuzaga keltiradi. Boshqacha qilib aytganda, «nima gap» degan ma’noda atrofimizga razm sola boshlaymiz.

Ixtiyoriy diqqat deb, oldindan belgilangan qat’iy bir maqsad asosida va ongli ravishda diqqatimizni ma’lum bir narsa va hodisalarga qaratishimizga aytiladi.

Odamning ko‘pchilik faoliyatlari asosan ixtiyoriy diqkatning ishtiroki bilan amalga oshiriladi. Shuning uchun barcha faoliyat turlarida, ya’ni o‘qish, o‘yin va mehnat faoliyatlarida ixtiyoriy diqqatning roli juda kattadir. Ixtiyoriy diqqat ixtiyorsiz diqqatga nisbatan uzoq vaqt mobaynida davom etadigan diqqat turi bo‘lib, u zo‘r berishlikni, ya’ni irodaviy kuch sarf qilishlikni talab etadi.

Ixtiyoriy diqqatning nerv fiziologik asosida miya yarim sharlarining po‘stida vujudga keladigan optimal qo‘zg‘alish manbai bilan ikkinchi signallar sistemasining faoliyati yotadi. Ixtiyoriy diqqatning yuzaga kelishida nutqning roli g‘oyat kattadir. Chunki ko‘pchilik hollarda hoh ta’lim jarayonida bo‘lsin, hoh mehnat jarayonida bo‘lsin nutq orqali turli vazifalar qo‘yish bilan ixtiyoriy diqqat ishga solinadi.

Shuni aytish lozimki, ixtiyoriy diqqat har doim ixtiyorsiz diqqat bilan almashinib turadi. Ixtiyoriy diqqat vaqtida odam tez charchaydi, chunki ixtiyoriy diqqat odamdan hamma vaqt iroda kuchini sarflashni talab etadi. Iroda kuchini sarflash orqali, ya’ni odam o‘zini majbur qilish orqali diqqatni safarbar qilishi odamni charchatadi. Ixtiyorsiz diqqatda esa hech qanday iroda kuchini ishga solish talab etilmaydi. Shuning uchun ixtiyorsiz diqqatda odam charchamaydi. Ana shu jihatdan olganda ta’lim va mehnat jarayonida ixtiyoriy diqqatning vaqti-vaqti bilan ixtiyorsiz diqqatga o‘tib turishi yaxshi bo‘ladi.

Ixtiyoriy va ixtiyorsiz diqqatdan tashqari uning yana bir alohida turini ixtiyoriydan so‘nggi diqqatni ko‘rsatib o‘tish mumkin. Bu tushuncha psixologiyaga N.F.Dobrinin tomonidan kiritilgan.

Agar maqsadga qaratilgan faoliyatda shaxs uchun diqqatning ixtiyoriy to‘planganidagi kabi faqat faoliyat natijasi emas, balki uning mazmuni va jarayonning o‘zi qiziqarli va ahamiyatli bo‘lsa ixtiyoriydan so‘nggi diqqat deb tushunish mumkin. Bu holda faoliyat kishini shu qadar qiziqtirib yuboradiki, u

diqqatni ob’ektga qaratish uchun sezilarli irodaviy kuch - g‘ayrat sarflamasa ham bo‘laveradi. Shunday qilib, ixtiyoriydan so‘nggi diqqat ixtiyoriy diqqatdan keyin namoyon bo‘lgan holda shuning o‘zidangina iborat deb hisoblash mumkin emas. Masalan, yuqori sinf o‘quvchisi imtihonga tayyorlanayotib qiyin kitobni qisqacha mazmunini yozib chiqar ekan, oldiniga o‘zini diqqat-e’tiborli bo‘lishga, chalg‘imaslikka majbur qiladi. Lekin keyinchalik u ishga shunday qiziqib ketadiki, oqibatda uni kitobdan chalg‘itish qiyin bo‘ladi. Dastavval irodaviy kuch-g‘ayratlar madadiga tayangan diqqat ixtiyoriydan so‘nggi diqqatga aylanadi. Ixtiyoriydan so‘nggi diqqat biror narsaga uzoq vaqt davomida juda ham barqaror qaratilishi bilan belgilanadi, ko‘proq yuqori darajadagi jadal va unumli aqliy faoliyatning barcha turdagi mehnatning yuksak unumdorligini asosli ravishda ana shunday diqqat turi bilan bog‘liq deb hisoblaydilar.

Diqqat xususiyatlari

Odamning diqqati bir qancha xususiyatlarga ega bo‘lib, ulardan asosiylari– diqqatning kuchi va barqarorligi, diqqatning ko‘lami, diqqatning bo‘linuvchanligi va diqqatning ko‘chuvchanligidan iboratdir. Diqqatning mazkur xususiyatlari quyidagi jadvalda to‘liq aks ettirilgan va shunga muvofiq har biriga qisqacha ta’rif berib o‘tamiz.

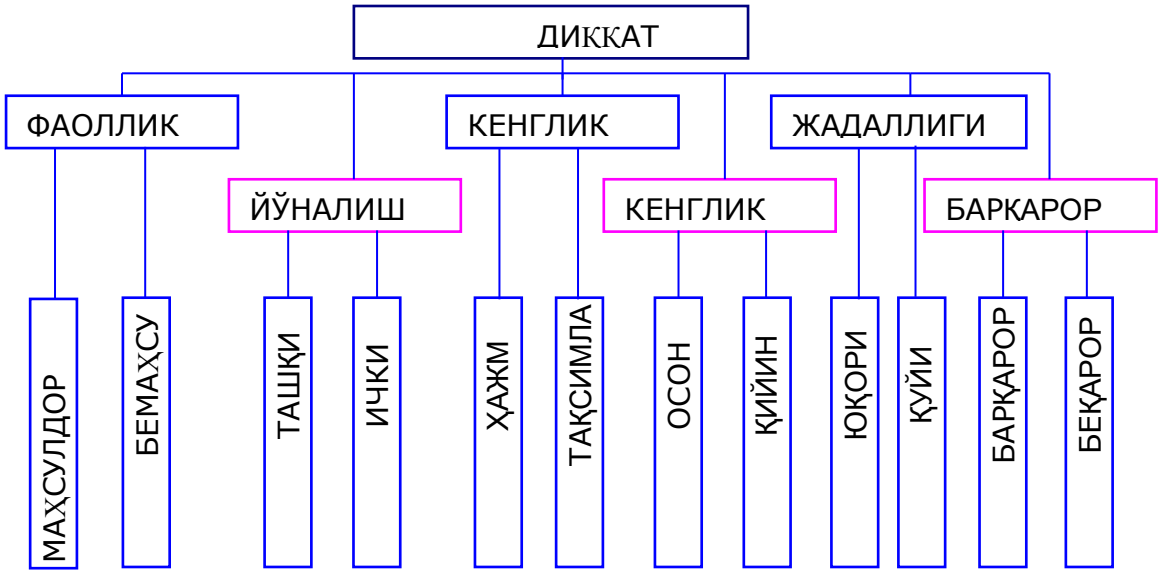

Diqqatning kuchi va barqarorligiga ko‘ra odamlarning diqqatlari o‘zining kuchi va barqarorligi jihatidan bir-biridan farq qiladi. Ayrim odamlarning diqqati kuchli va barqaror bo‘lsa, boshqa bir odamlarning diqqati kuchsiz va beqaror bo‘ladi.

Diqqatning kuchi va barqarorligi deb, odam o‘z diqqatini biror narsa yoki hodisaga uzoq muddat davomida muttasil qaratib tura olishiga aytiladi. Diqqatning kuchi va barqarorligi inson hayotida juda katta ahamiyatga ega. Chunki diqqatni ma’lum muddat biror narsaga muttasil, ya’ni uzluksiz tarzda qarata odam ishlay ham olmaydi, o‘qiy ham olmaydi va hatto o‘ynay ham olmaydi.

Diqqatning kuchli va barqaror bo‘lishi bir qancha sabablarga bog‘liqdir. Birinchidan, diqqatimiz qaratilgan narsaning xususiyatlari, biz uchun bo‘lgan ahamiyatiga, ikkinchidan diqqatimiz qaratilgan narsa bilan amalga oshiriladigan faoliyatlarimizga, uchinchidan nerv sistemasining ayrim xususiyatlariga bog‘liqdir. Bularning hammasi ob’ektiv, ya’ni bizning irodamiz bilan bog‘liq bo‘lmagan sabablardir. Diqqatning kuchi va barqarorligi albatta sub’ektiv, ya’ni odamning ayni chog‘dagi holati bilan ham bog‘liq. Masalan, ayni chog‘da betobroq bo‘lib turgan odamning yoki boshiga bir og‘ir tashvish tushgan odamning diqqati kuchli va barqaror bo‘la olmaydi.

Odamlar o‘z diqqatlarining ko‘lami jihatidan ham bir-birlaridan farq qiladilar. Ayrim odamlar diqqatining ko‘lami keng bo‘lsa, boshqa bir odamlar diqqatining ko‘lami torroq bo‘ladi. Diqqatning ko‘lami ayni bir vaqtda odamning idrokiga sig‘ishi mumkin bo‘lgan narsalar miqdori bilan belgilanadi. Boshqacharoq qilib aytganda, idrok qilish jarayonida diqqatimiz qaratilgan narsalardan qanchasini ongimizga sig‘dira olishimiz diqqatning ko‘lamini tashkil etadi .

Diqqat ko‘lamini tajriba yo‘li bilan aniqlash qiyin emas. Buning uchun diqqatning ko‘lamini aniqlayotgan odamga ayni bir vaqtning o‘zida bir necha o‘zaro bog‘lanmagan harflarni, raqamlarni va turli geometrik shakllarni ko‘rsatish yo‘li bilan aniqlash mumkin. Bunda odam ko‘rsatilayotgan narsalardan ayni vaqtda qanchalik ko‘pini birdaniga idrok eta olsa, uning diqqati shunchalik keng bo‘ladi.

Diqqatning ko‘lami odatda **taxistoskop** degan maxsus asbob bilan aniqlanadi. Bu asbob yordamida ayni bir vaqtning o‘zida idrok ettiriladigan narsalar juda tez ko‘rsatiladi. Bunda odam o‘z diqqati doirasiga qancha narsa sig‘dira olsa, ana shunga qarab diqqatning keng yoki torligi aniqlanadi. O‘tkazilgan tajribalarning ko‘rsatishicha, katta yoshli odamlarda o‘z diqqat doiralariga ayni bir vaqtda 3 tadan 6 tagacha bir-biri bilan bog‘liq bo‘lmagan narsalarni sig‘dira oladilar.

Diqqat ko‘lamining keng bo‘lishi odam idrok qilayotgan narsalarini atroflicha va chuqur aks ettirishi, binobarin bilish jarayonning sifatli bo‘lishi uchun juda katta ahamiyatga egadir.

Odamning diqqati bir vaqtda faqat bitta narsagagina emas, balki ikkita yoki uchta narsaga ham birdaniga qaratilishi mumkin. Ana shunday paytlarda diqqatning bo‘linishi talab qilinadi. Demak, **diqqatning bo‘linishi** deganda biz ayni bir vaqtda diqqatimizni ikki yoki uch narsaga qaratishimizga aytamiz. Agar diqqatimiz bitta narsaga qaratilgan bo‘lsa, ya’ni diqqatimiz bitta narsa ustida to‘plangan bo‘lsa, uni konsentratsiyalashgan (to‘plangan) diqqat deb yuritiladi. Buning aksincha agar diqqatimiz ayni bir vaqtda bir necha narsaga qaratilgan bo‘lsa, buni bo‘lingan, diqqat deb yuritiladi.

Shuni ta’kidlash lozimki, aslini olganda diqqatning ayni bir chog‘da ikki yoki undan ortiq narsaga qaratilishi, ya’ni bir necha narsalarga bo‘linishi amaliy jihatdan mumkin emas. Shuning uchun diqqatning bo‘linishi, ya’ni ayni bir vaqtda ikki yoki uch narsaga birdaniga qaratilishi o‘z mohiyati jihatidan diqqatning bir narsadan boshqa bir narsaga nihoyatda tezlik bilan bo‘linishini talab qilgan vaqtda diqqatimiz bir narsadan ikkinchi narsaga shu qadar tezlik bilan ko‘chadiki, buni biz payqay olmaymiz. Natijada diqqatimiz ayni bir vaqtning o‘zida bir necha narsalarga birdaniga qaratilayotgandek bo‘lib ko‘rinadi.

Diqqatning ana shunday bo‘linuvchanlik xususiyati hayotda juda katta ahamiyatga ega. Chunki bir qancha mehnat turlari diqqatning bo‘linuvchanlik xususiyatiga ega bo‘lishlikni talab qiladi. Bunday xususiyat pedagoglar uchun juda zarur bo‘lgan xususiyatdir. Masalan, tarbiyachi bolalar bilan biror mashg‘ulot yoki suhbat o‘tkazayotgan paytida diqqatni bir necha narsalarga, ya’ni gapirayotgan gapiga, bolalarni quloq solib o‘tirishlariga va bundan so‘ng nimalar haqida gapirishga qarata olishi lozim. Ana shundagina tarbiyachi suhbat yoki mashg‘ulot paytida guruhni boshqara oladi.

Diqqatning bo‘linishi har kimda har xil bo‘ladi. Buning sababi shundaki diqqatning yengillik bilan bo‘linishi diqqatimiz qaratilgan narsalarning ilgaridan bizga qanchalik tanishligi bilan bog‘liqdir. Agar diqqatimiz qaratilgan narsalarning ayrimlari bizga yaxshi tanish bo‘lsa ya’ni biz ularni ilgaridan yaxshi bilsak faoliyat jarayonida bir necha ishlarni birdaniga ya’ni birga qo‘shib bajara olamiz. Masalan, yozish harakati ilgaridan bizga yaxshi tanish bo‘lgani uchun darsda ham eshitib, ham yozib o‘tira olamiz. Shunday qilib, diqqatning bo‘linuvchanligi juda ko‘p faoliyatlarimiz uchun zarur bo‘lgan xususiyatdir.

Diqqatning ko‘chuvchanligi odamning diqqati har doim bir narsadan ikkinchi bir narsaga, bir faoliyatdan ikkinchi faoliyatga ko‘chib turadi. Diqqatning ana shunday xususiyatini diqqatning ko‘chuvchanligi deb yuritiladi. Diqqatning ko‘chuvchanligi diqqatning bo‘lunuvchanligi bilan bog‘liq xususiyatdir. Yuqorida aytib o‘tganimizdek, diqqatning ayni bir vaqtda birdaniga bir necha narsaga qaratilishi, ya’ni diqqatning bo‘linishi o‘z mohiyati jihatidan diqqatning bir narsadan ikkinchi narsaga juda tez ko‘chishidan iboratdir. Ana shu jihatdan olganda diqqatning ko‘chuvchanlik xususiyati juda ko‘p faoliyat va uning turlari uchun zarur bo‘lgan xususiyatdir. Masalan, hikoya o‘qib berish mashg‘ulotida bolalar o‘z diqqatlarini hikoya eshitishdan surat ko‘rishga, undan so‘ng yana eshitishga bemalol ko‘chira olishlari kerak. Agar maktab o‘quvchilariga nisbatan oladigan bo‘lsak, o‘quvchilar o‘z diqqatlarini bir dars predmetidan boshqa bir dars predmetiga bemalol ko‘chira olishlari kerak. Aks holda o‘quvchilar o‘tgan dars ta’sirida o‘tirib, yangi darsning mazmunini sifatli o‘zlashtira olmaydilar.

Diqqat hamma vaqt ham bir narsadan ikkinchi narsaga, bir faoliyat turidan boshqa bir faoliyat turiga osonlik bilan ko‘cha bermaydi. Ba’zan qiyinchiliklarga to‘g‘ri kelib qoladi. Albatta buning o‘z sabablari bordir. Masalan, bunday sabablardan biri - diqqatimiz ko‘chirilishi lozim bo‘lgan narsalar yoki harakatlar o‘rtasida bog‘lanish bor yoki yo‘qligiga bog‘liq. Agarda diqqatimiz ko‘chirilishi lozim bo‘lgan narsalar o‘rtasida ma’lum jihatdan mazmuniy bog‘liqlik bo‘lsa, diqqatimiz osonlik bilan ko‘chadi. Odamning qiziqishlari va ehtiyojlari bilan bog‘liq bo‘lgan narsalarga ham diqqat yengillik bilan ko‘chadi.

Shunday qilib, diqqatning ana shu yuqorida ko‘rib o‘tgan asosiy xususiyatlari odamning barcha turdagi faoliyatlari uchun juda kerakli xususiyatlardir. Diqqatning ana shu xususiyatlari tufayli odam atrofidagi muhitga, undagi turli tuman o‘zgarishlarga tez moslasha oladi. Diqqatning bu asosiy xususiyatlari odamga tug‘ma ravishda, ya’ni irsiy yo‘l bilan berilmaydi. Bu xususiyatlar odamning yoshlik chog‘idan boshlab turli faoliyatlar o‘yin, o‘qish va mehnat faoliyatlari jarayonida tarkib topib boradi

Shaxsda diqqatning rivojlanishi

fanining aksariyat manbalarida diqqat deb psixik faoliyatning yo‘naltirilishi va shaxs uchun ma’lum darajada ahamiyatga ega bo‘lgan ob’ektning ustida to‘planishi tushuniladi. Diqqat shunday muhim bir psixik jarayonki, u insonning jamiki faoliyatlarida bevosita ishtirok etadi. I.P.Pavlovning oliy nerv faoliyati haqidagi ta’limoti va A.A.Uxtomskiylar tomonidan ilgari surgan dominantlik tamoyili va ularning zamondoshlari tadqiqotlarida diqqatning fiziologik asoslari va mexanizmlarini ilmiy nuqtai nazardan tushuntirish imkonini yaratdi.

Sobiq sovet psixologiyasida diqqat muammosi xorij psixologiyasiga nisbatan ancha murakkab mustaqil ilmiy manbalarga ega hisoblanadi va u shu bilan o‘zaro farq qiladi. Sobiq sovet psixologiyasida diqqatga nisbatan mukammal qat’iy fikr vujudga kelgani yo‘q, lekin uning atrofida juda ko‘p tortishuvlar, munozaralar bo‘lib o‘tgan. Diqqatning psixologik tabiati to‘g‘risidagi 20-30 yillarda boshlangan ilmiy bahslar, to hozirgi kungacha davom etib kelmoqda. Ilmiy munozaralarning zamirida asosiy fikr diqqatning bitta ob’ektga qaratilishidir. Bu ilmiy model ong ob’ekt tarzida ifodalanadi. Bu g‘oyani yirik psixolog P.P.Blonskiy ilgari surgan va asoslagan. Uning fikricha, odamning ongi bitta ob’ektga qaratilgandan keyin u atrofdagi narsa va hodisalarni ko‘rmaydi. Ko‘pchilik psixologlar P.P.Blonskiyning bu fikriga qo‘shilmaydilar. Jumladan, atoqli psixolog S.L.Rubinshteyn mulohazasiga ko‘ra diqqat ongga ham, ob’ektning xususiyatlariga ham bog‘liq emas. Buning ahamiyatli tomoni diqqatning ob’ektga yo‘naltirilishidadir. Mazkur yo‘naltirishning asosiy sabablari sifatida shaxs, ehtiyoj,maqsad ko‘rsatiladi. Demak, diqqat odamning munosabati orqali ifodalanadi, ya’ni diqqat-munosabatdir. Bu yerda diqqat psixik jarayon emas, balki shaxs xususiyatini belgilab beryapti.

Diqqat qaralgan tashqi ifodaga ega bo‘lgan ob’ektni sezish, idrok qilishdan iboratdir. Shu o‘rinda qarama-qarshilik vujudga keladi, chunki ob’ektning yo‘qolishi bilan diqqat ham o‘z funksiyasini tugatadi. A.N.Leontev mulohazasiga ko‘ra, bu orientir faoliyati emas, chunki ob’ektning paydo bo‘lishi bilan diqqat ham namoyon bo‘ladi, ob’ekt yo‘q bo‘lsa, demak diqqat ham bo‘lmaydi, deb ta’kidlaydi. P.Ya.Galperin esa ob’ektning paydo bo‘lishi bilan diqqat yuzaga keladi. Ob’ekt yo‘qolgandan keyin esa psixik qism bo‘lgan tekshirish, nazorat qilish jarayoni boshlanadi. Demak, diqqat ongning bir ob’ektga yo‘naltirilishi va ongli holatni nazorat qiluvchi jarayondan iboratdir.

Psixologiyada diqqatni «yo‘naltirish» deganda, psixik faoliyatning tanlovchanligi va ixtiyoriy hamda ixtiyorsizligi tushuniladi.

20-yillarda bir qancha psixologlar diqqat muammosini ustanovka bilan bog‘lab tushuntirishga harakat qiladilar. Buning yaqqol isboti sifatida K.N.Kornilov tahriri ostida 1926 yilda chop qilingan psixologiya darsligidagi bir mavzu «Ustanovka va diqqat» deb atalganligi bilan izohlash mumkin. Darslikda yozilishicha, qator ob’ektlardan bir ob’ektni ajratish diqqatning sub’ektiv kechinmasidir va buni ob’ektiv hodisalar bilan taqqoslash, sezgi organlarining ustanovkasidan, ishlash vaziyatidan iboratdir.

Shunga o‘xshash g‘oya L.S.Vыgotskiyning dastlabki tadqiqotlarida ham ko‘zga tashlanadi. L.S.Vыgotskiy diqqat bilan aloqador bo‘lgan ikkita ustanovka turini ajratib ko‘rsatadi, ular:

a) sensor ustanovka - tayyorgarlikda idrokning ustunligi qobiliyati .

b) motor ustanovka - tayyorgarlikda harakatning ustunligi qobiliyati.

Sensor ustanovkada idrok, motor ustanovkada esa harakat ustunligi sezilib turadi. L.S.Vыgotskiy unga misol qilib jismoniy tarbiya mashg‘ulotida komanda (buyruq) berishni misol keltiradi. Safda turganlarga qarab «O‘ng» deb aytamiz. Shu zahotiyoq saflanganlar buyruq oxirini aytishga sensor ustanovka qo‘zg‘aydi «ga!» deyish oyoqlarni aylantirishga moslashish bilan bog‘liq motor ustanovka komanda oxirini eshitishni ta’minlaydi.

Bu yillarda psixologlar ustanovkani kishining ijtimoiy tajribasi bilan bog‘liq ravishda tadqiqot qilishga harakat qilganlar. P.P.Blonskiyning mulohazasicha, diqqatning asosida kishining ijtimoiy qiziqishlari yotadi. Psixologlar orasida diqqatni tushuntirishda turli qarashlar, nazariyalar vujudga keladi. Vaholanki, P.P.Blonskiy diqqat bilan qo‘rquv, vahimani bir narsa deb qaraydi. Qo‘rquv – bu diqqatning intensivroq namoyon bo‘lishi, ya’ni maksimal darajada aks etishi deb tushuntiradi. Bu yerda psixik faoliyatning ma’nosi butunlay yo‘qotib ko‘rsatilgandek tuyuladi va diqqat biologik nuqtai nazardan qaraganga o‘xshab ketadi. Biologik pozitsiyada diqqat bosh miya yarim sharlari faoliyati bilan emas, balki vegetativ nerv tizimi bilan bog‘liqlikda tushuntiriladi.

Taniqli psixolog D.N.Uznadzening diqqatni ustanovka bilan bog‘lash nazariyasiga N.F.Dobrinin qarshi chiqdi. N.F.Dobrinin fikricha, diqqatni ustanovka bilan bog‘lovchi nazariya quyidagi jihatlarni hisobga olmagan. Diqqat haqiqatdan ma’lum moslashuvchi harakatlar bilan birga bo‘ladi, lekin bu harakatlarga borib yetmaydi. Agar tomoshabin sahnadan o‘girilsa, ko‘zini yumadi, qulog‘ini berkitadi, u sahnada nima bo‘layotganiga diqqat qilolmaydi. Sahnaga qarash va eshitish uchun boshqa hamma narsalardan chalg‘ish kerak va idrokni sahnada bo‘layotgan hodisalarga qaratish lozim. Qarab turib ko‘rmaslik, tinglab turib eshitmaslik mumkin. Diqqat shundan iboratki, u nimaga qaratilgan bo‘lsa uni ko‘rish demakdir. Yuqoridagi mulohazalardan kelib chiqqan holda N.F.Dobrinin diqqatni kishi psixik faoliyatini biron-bir ob’ektga yo‘naltirish va to‘plash bilan boshqa ob’ektlardan chalg‘ish orqali tushuntiradi.

Diqqat psixik faoliyatning qandaydir ob’ektga yo‘nalishi va to‘planishi orqali o‘rganishni qator mualliflar tanqid qiladilar. Ana shulardan biri S.L.Rubinshteyndir. S.L.Rubinshteyn diqqatni alohida mazmunga ega emasligiga qo‘shiladi, lekin uning guvohlik berishicha, diqqatni biror ob’ektga tanlab yo‘nalishi uning fenomenologik xarakteridir. Bunday fenomenologik tavsifnomada ham diqqatning tabiati va xususiyatlari ochilmay qolaverar ekan.

Psixolog G.S.Bakradze diqqatning ob’ektda to‘planishi faoliyatning roli haqida qiziqarli ilmiy tekshirish tajribasini o‘tkazgan. Agarda diqqatni zaifligini tekshiruvchi o‘z vaqtida payqab, unga nisbatan qandaydir muskul harakatini amalga oshirsa, u yana tiklanadi. Bulardan tashqari diqqat barqarorligini faoliyatning xarakteriga, shaxsning o‘ziga bog‘liqligi bir qancha psixologlar tomonidan isbotlangan.

Jumladan, A.P.Gazova diqqatning bo‘linuvchanligini ko‘p stanokda ishlovchi to‘quvchilarda o‘rganib, juda qimmatli materiallar yig‘adi. Uning fikricha, diqqat bu kasbdagi odamlarda ixtiyorsiz va ixtiyoriy muvozanatlashgan bo‘lishi

mumkin. Bir necha stanokda ishlash malakalari hosil bo‘lishi natijasida bularda ixtiyoriy muvozanatlashgan diqqat turi vujudga keladi.

Diqqatning bo‘linuvchanligi ustida olib borilgan tadqiqotlar shuni ko‘rsatadiki, ikkita yoki uchta ishni birdaniga bajarish mumkin, bunda I.P.Pavlov ko‘rsatganidek, ulardan biri tanish (ishlash oldin bajarilganligini eslatuvchi) va bosh miya yarim sharlar po‘stlog‘ida «navbatchi punktlar» mavjud bo‘lsa amalga oshiriladi. Ikkita faoliyatni bir davrning o‘zida bajarish uchun faoliyatning biri diqqatni talab qilmaydigan yoki avtomatlashgan bo‘lishi talab qilinadi. Kishida bunday imkoniyat faqat mashq qilish orqaligina yuzaga kelishi mumkin.

Sobiq sovet psixologiyasi namoyondalari, jumladan N.F.Dobrinin o‘zi va shogirdlari o‘tkazgan tekshirishlariga asoslanib, bunday tipologiya diqqatning mohiyatini ochishga yetarli emas deb hisoblaydi. Turmushda shunday odamlar uchraydiki, ular ob’ektni ko‘p, ham aniq idrok qila oladilar. Yana shunday toifadagi kishilar mavjudki, ular narsalarni ham kam, ham noaniq idrok qiladilar, o‘zlaridan ko‘p narsalarni qo‘shib yuboradilar.

Tadqiqotchi Ye.B.Pirogova o‘quvchilarda eshitish va ko‘rish diqqatini o‘rganib, eshitish diqqatining ko‘lami ko‘rish diqqatidan bir necha bor kichikligini ta’kidlab o‘tadi.

Diqqat muammosini o‘rganuvchi olimlar uning boshqa psixik jarayonlar bilan bog‘liqligi va roli masalalarini o‘rganganlar. Jumladan, N.N.Lange, A.R.Luriya va boshqalarning tadqiqotlarida ko‘rishimiz mumkin.

N.N.Lange diqqatning iroda, reflektiv, instinktiv, perseptiv holatlar bilan bog‘liqligini o‘zining «Irodaviy diqqat nazariyasi» asarida ko‘rsatib beradi. A.R.Luriyaning fikricha, kichik yoshdagi bolalarda diqqatning bu holatini ko‘rish oson. Birinchi bosqichda u beqarorligi va ko‘lamining torligi uchun qo‘zg‘atuvchilar qurshovidagi diqqat bo‘lolmaydi.

Ulug‘ rus pedagogi K.D.Ushinskiy ishlarida diqqat to‘g‘risida bir qator fikrlar aytilgan. Diqqat ob’ektni to‘la va aniq idrok qilish qobiliyatiga ega. Ziyraklikning qator sabablariga oldin idrok qilingan ob’ekt izlarining ahamiyatidan tashqari K.D. Ushinskiy «ta’sirotning kuchi va to‘plangan aktlarni boshqara olishni ko‘rsatadi». Bolaning rivojlanishi uchun diqqatini to‘g‘ri yo‘naltira olish muhimligini ko‘rsatib o‘tadilar. Diqqatning to‘laligi barqarorligini ta’minlovchi to‘planishning psixologik mexanizmlarini muhokama qilish ham K.D. Ushinskiyning asarlarida uchraydi. U diqqatning asosiy omili irodaviy boshqarish deb hisoblaydi. Shuning uchun diqqatni maqsadga yo‘naltirib, boshqara olish qiyin va murakkab jarayondir. K.D.Ushinskiyning ko‘rsatishicha, kishi o‘z hissiyotlarini diqqat orqali boshqaradi, bunda u ixtiyoriy yoki faol turlarga ajratadi. Uningcha, ixtiyoriy diqqat bizning tomonimizdan zo‘r berish orqali o‘ziga predmet tanlaydi. Ixtiyoriy diqqatni ob’ektivlashtirish faol xarakteridan biridir. Chunki u kishining o‘zi orqali qo‘zg‘atiladi va qo‘llaniladi.

K.D.Ushinskiyning aytishicha, ixtiyorsiz diqqat tashqi va ichki sabablarga ko‘ra hosil bo‘ladi. Tashqi sabablar qo‘zg‘atuvchining kuchiga organizmning ayni vaqtdagi holatiga bog‘liq. Passiv diqqatning ichki sabablari sezgilarimiz izlarining bog‘lanishidir. Idrok qilingan ob’ektning yangiliklar

bosqichini diqqatning istovchi omili ekanligini muallif farqlaydi. Diqqat qaratilayotgan ob'ekt ma'lum o'lchovda bo'lishi kerak.

Diqqatning psixologik tahlilini K.D.Ushinskiy tarbiya muammosi bilan bog'lab, diqqatni boshqara bilishni aqliy rivojlanish va amaliy faoliyat uchun asosiy omil deb hisoblaydi. Diqqatning maqsadga muvofiq boshqarish yoki idrok qilish paytida asosiy ishdan tashqaridagilarga chalg'imaslik tushuniladi. Tarbiyachining vazifasi bolalarning faol diqqatini to'g'ri yo'nalishda ko'rish va ularning diqqatini o'zlari boshqarishga o'rgatishdan iboratdir.

K.D.Ushinskiy tomonidan yechilgan muammolar o'tkazilgan tekshirishlar shuni ko'rsatadiki, u ongning to'planish qobiliyatini diqqat deb tushundi, shu bois diqqatni o'rganishda shaxs psixologiyasidan kelib chiqib yondashdi va tabiiy-ilmiy jihatlarini tushuntirishda o'z davrining fiziologik bilimlaridan unumli foydalandi.

40- yillarda psixologiya fani bir qator muvaffaqiyatlarga erishdi. Psixologiya fani nazariya va tajribaga asoslangan holda juda ko'p muammolarni yechishga muvaffaq bo'ldi. Nazariy jihatdan katta o'rin olgan masalalardan biri «oliy psixik funksiyalarning rivojlanishi va strukturasi» to'g'risidagi L.S.Vыgotskiy ilgari surgan konsepsiyadir. Buning asosida ikkita faraz yotadi:

A) psixik faoliyatning xarakteri haqidagi;

B) birlamchi tashqi va ichki faoliyatdan ichki psixik jarayonlarning namoyon bo'lishi haqidagi.

L.S.Vыgotskiy psixik funksiyalar rivojlanishini o'rgana borib, ular ichiga ixtiyoriy diqqatni ham kiritadi. Uning fikricha, bola diqqatining tarixi - bu bola hulqining paydo bo'lishi tarixidir. L.S.Vыgotskiy ishlarining xarakterli tomoni kishi psixikasini tushunishda tarixiy va genetik yondashishdir. Buni u diqqatni o'rganishga ham tadbiq qilgan va diqqatning rivojlanishini ko'rsata olgan. Muallif diqqat rivojlanishining ikkita yo'nalishini ko'rsatadi.

1. Diqqatning natural (tabiiy) rivojlanishi. Bunda muallif umumorganik rivojlanishini tushuntiradi, ya'ni markaziy nerv tizimining strukturaviy va fuksional jihatdan o'sishini ko'rsatadi. Bu rivojlanish butun hayot davomida bo'ladi, ammo bunda «sekinlashgan» va «bir oz pasaytirilgan» ko'rinishlari mavjud.

2. Diqqatning madaniy rivojlanishi. Bunda ixtiyoriy diqqatning namoyon bo'lish xususiyati madaniy konsepsiya bilan bog'liq deb tushuntiriladi. Katta yoshdagi odamlar diqqatining psixologik mexanizmi haqida gapirib, tashqi operatsiya organizm xulqini ichki operatsiyasiga aylanadi, deydi. Madaniy rivojlanish bola tashqi muhit bilan aloqa qila boshlagandan o'sa boshlaydi.

L.S.Vыgotskiyning ilmiy yutug'i shundan iboratki, u diqqat muammosini o'rganishda ijtimoiy va genetik nuqtai nazardan yondashdi. Ixtiyoriy diqqatni tashqi stimullar vositasida nutq funksiyasini yo'naltirish deb tushuntira oldi.

L.S.Vыgotskiy ishlarini A.N.Leontev o'z tadqiqotlarida davom ettirib, ixtiyoriy diqqatning rivojlanishini o'rgandi. U ixtiyoriy diqqat xatti-harakatni boshqarishning oliy shakli va tarixiy rivojlanish mahsuli deb tushundi. Bolalarda diqqat shaklarini tahlil qilib 3 ta bosqich mavjudligini ko'rsatdi.

1. Natural bevosita,to'g'ridan-to'g'ri aktlardan iborat.

Bunda to‘planish ixtiyorsiz namoyon bo‘lib, asosan maktabgacha bo‘lgan bolalarda vujudga keladi. Ya’ni bu bolalar o‘z xulq - atvorlarini o‘zlari boshqara boshlaydilar.

2. Tashqi belgining ahamiyatini egallash, tushuna bilishlari turadi. Bu bosqich boshlang‘ich ta’limda asosiy rol o‘ynaydi.

3. Tashqi taassurotlarning ichki ta’sirlarga aylanish jarayoni bilan bog‘liq bo‘lib, bu asosan katta yoshdagi kishilarda bo‘ladi.

Uzoq vaqt A.N.Leontev maktabgacha yoshdagi bolalar diqqatini tekshiradi. Chunonchi, idrok bilan diqqat aloqasini o‘rgandi. Diqqat hodisasi shunday hodisaki, u idrokning qanday kechishi bilan belgilanadi, deb tushuntirdi. A.N.Leontev keyingi ishlarini o‘quvchilar diqqatini rivojlantirish va ularda idrokni boshqarish, ko‘rish, eshitish, qo‘yilgan topshiriqni tushunish kabilarni egallash muhim rol o‘ynashini ko‘rsatdi.

N.F.Dobrinin diqqatni kishi psixik faoliyatini biror bir ob’ektga yo‘naltirish va to‘plash bilan boshqa ob’ektlardan chalg‘ishi orqali tushuntiradi. Agar yo‘nalish va to‘planish ixtiyorsiz bo‘lsa ixtiyorsiz diqqat vujudga keladi. Agar ong qo‘yilgan maqsadga muvofiq bo‘lsa, u holda ixtiyoriy diqqat namoyon bo‘ladi. Bular qatorida N.F.Dobrinin diqqatning uchta turini ajratadi. Uning fikricha, diqqatning uchinchi turi «ixtiyoriydan keyingi diqqat» deb ataladi. Bu ixtiyoriy diqqat kabi maqsadga qaratilgan bo‘lib, irodaviy zo‘r berishni talab qilmaydi. Bular to‘g‘risida N.F.Dobrinin shunday deydi. «Ixtiyoriy diqqatda qiziqishga intilishga o‘rin bor, lekin bu qiziqish faoliyatning natijasiga qiziqishdir. Faoliyatning o‘zi esa qiziqarsizdir. Kishi psixik faoliyatining ajoyib xususiyati shundan iboratki, natijaga qiziqish jarayonga qiziqishga aylanadi. Bu ixtiyoriy diqqat ixtiyoriydan so‘nggi diqqatga aylanganda bo‘ladi».

B.G.Ananev «O‘quvchilarda diqqatni tarbiyalash» nomli asarida diqqatni hamma vaqt tekshirish, tadqiq qilish kerak deydi. Buning uchun mana bunday vaziyatlarga e’tibor qilishni ko‘rsatib o‘tadi, darsni to‘g‘ri tashkil qilish, ta’limning puxtaligi, o‘qituvchining pedagogik mahorati, o‘quvchilarning darsdagi faoliyatini to‘g‘ri tashkil qila bilish kabilarni ta’kidlaydi. B.G.Ananev bu bilan diqqatning uzoq vaqt bir ob’ekt ustida to‘play bilish kerakligini uqtiradi.

Diqqat muammosini tadqiq qilish I.V.Straxov asarlarida o‘z aksini topgan. Uning qarashlariga ko‘ra, kishi diqqati kelib chiqishiga va ishlash uslubiga qarab ijtimoiy tabiatga ega. U kishilarning mehnat faoliyatiga sabab bo‘ladi va mehnat jarayonining asosiy psixologik komponentlaridan biri bo‘lib sanaladi. Diqqatning muhim belgisi faoliyat jarayonida va atrofdagilar bilan aloqada kishi psixikasining to‘planishidir.

Qator munosabatlarda to‘planish ikki xil xarakterda bo‘ladi, u predmet va hodisalarga tanlab yo‘naltiriladi, ya’ni diqqat ob’ektini ongli ajratish, bu vaqtda boshqa ko‘p ob’ektlardan chalg‘ish vositasi bilan aktlar tizimini tashkil qiladi, to‘planish mehnat predmetiga yo‘naltiriladi, lekin uning jarayoni ham diqqat ob’ekti hisoblanadi. To‘planish faoliyat ob’ektiga va u bilan harakatga yo‘naltiradi.

Diqqat psixikaning alohida tomoni va shakli hisoblanmaydi va qandaydir birorta funksiyani bajarishga o‘z-o‘zidan ko‘chmaydi. Maqsadga yo‘nalgan,

intensiv-psixik faoliyatning strukturaligi funksional asosini o‘zgarishga, mahsuldorligining oshishiga va miyaning barqaror ishlashiga olib keladi.

Kishi diqqati mehnat faoliyatiga, faoliyat jarayoniga, mehnat qurollariga yo‘naltiriladi. Diqqat predmetlari bir xil emas, balki har xil faoliyat turlarida turlicha bajariladigan mehnat operatsiyalari va vositalari kishi mehnat predmetiga ta’sir qiladi. Bularga bog‘liq ravishda diqqatni faoliyat turlarida o‘rganish psixologik muammolari vujudga keladi. O‘tkazilgan tekshirishlar asosida I.V.Straxov diqqat ko‘p funksiyali jarayondir, degan xulosaga keladi. Bu funksiyalarni amaliy bajarish – mehnat, o‘qish, ilmiy va boshqa faoliyat turlaridan birortasining shart-sharoiti mahsuldorligini belgilaydi. Faoliyatning har bir turi diqqatga alohida ma’suliyat yuklaydi. Shuning uchun uning funksiyasi faoliyatning shu turiga to‘g‘ri kelishi muhimdir.

Diqqatning nazorat qilish-tuzatish funksiyasi ham kam ahamiyatli emas. Uning shakllari mehnat va o‘quv faoliyatining har xil davrlarida bir xil bo‘lmaydi.

Diqqat alohida kishilarning munosabatlarida jamoada o‘ziga xos funksiyani bajaradi. Kishilarning kuzatuvchanligida, boshqa odamlarning psixik holatini tushunishda, ziyraklikning faol shakllarida aks etadi. Ziyraklik mehnatda va kishi bilan munosabatida ahloqiy-psixologik ahamiyatga ega bo‘ladi. Shunga muvofiq ziyraklikning motivatsiyasi o‘rganilib, uning aks etishining shakllari va ularni tarbiyalash masalasi ko‘rib chiqiladi. Ziyraklikning bunday o‘rganilishi uning tahlilida va shaxs psixologiyasida yangi yo‘nalishdir. Ular o‘z ishlarida diqqatning o‘rganilishi ko‘rsatilgan aspektlarini sintez qilishga harakat qiladilar.

Yuqorida bayon etilan fikrlardan ko‘rinib turibdiki, I.V.Straxov diqqatning bilish jarayonidagi ahamiyatiga uning faol psixologik aks ettirish imkoniyatiga alohida e’tibor beradi. Shuningdek, diqqat bilish faoliyatining borliq bilan aloqasida, uni keng va chuqur aks etishida muhim mexanizm bo‘lib hisoblanadi.

Diqqat shaxsning yo‘nalishida to‘plangan jarayon sifatida ishlaydi. Keng ma’noda bu so‘z asosida ehtiyoj, qiziqish, qarash, ideal kabi tarkibiy qismlar mavjud. Diqqat psixik jarayonlar tuzilishida ko‘rsatilgan omillardan hosil qilingan hodisa sifatidagina qatnashmay, balki u shaxsning boshqa xususiyatlariga munosabatda tayanch xususiyat sifatida qatnashadi. Diqqat va ziyraklikning pedagogik takt(odob)ning shakllanishidagi psixologik shart-sharoit ekanligi bunga misol bo‘ladi.

I.V.Straxov «Diqqat va nutq» muammosi bo‘yicha tadqiqot ishlarini olib borgan. U nutq shakllari va funksiyalarini hamda tasviriy faoliyatni tahlil qiladi. U o‘quvchilarda sport gimnastikasi darslarini psixologik tahlil qiladi va o‘rganadi.

Muallifning ta’kidlashicha, diqqatni nutqiy boshqarish quyidagi omillarda, ya’ni predmetni nomlashda, yoki maqsadli harakatlarga to‘plashda, faoliyatni rejalashtirishda diqqatni ilgarilab ketish aktlarida, qidirish faoliyatlarida, diqqatni ko‘chish jarayonining verbalizatsiyasida, diqqatni nazorat qilish funksiyasini aktivlashtirishda, ziyraklikning aks etishida va uning ahloqiy psixologik ahamiyatida namoyon bo‘ladi.

Diqqat va butun faoliyat jarayonini boshqarish nutqning ichki va tashqi turlari orqali amalga oshiriladi. Shuningdek, bu boshqarishda muallif fikricha, integral (yuqoridagi ikki nutq oralig‘idagi) nutq ishtirok etadi. Bularni tadqiq qilish shuni ko‘rsatadiki, grafik harakatlarni amalga oshirish aqliy - nutqiy jarayonlar ularni anglash va yo‘naltirish bilan birga boradi.

Shunday qilib, diqqatni boshqarish va uni tarbiyalash, o‘quvchilarda rivojlantirish masalasi I.V.Straxov tomonidan atroflicha o‘rganilgan.

Psixolog N.V.Kuzminaning fikricha, o‘qituvchilarning dars davomida berilayotgan bilimini qanchalik o‘zlashtirishi unda asosiy va yetakchi rolni diqqat o‘ynaydi. Shuning uchun ham ta’lim – tarbiya jarayonida hammadan avval tarbiyachi o‘quvchining diqqatini torta bilish uning asosiy maqsadi bo‘lishi kerak. Bu esa o‘tilgan materialni o‘quvchi puxta bilishni talab qiladi. Bundan kelib chiqadiki, diqqatning tarbiyalanishi va shakllanishi ham vujudga keladi.

F.N.Gonobolin, M.R.Rahmonova D.B.Elkonin, V.V.Repkin va boshqa qator tadqiqotchilar tomonidan ta’lim va tarbiya jarayonida o‘quvchilarda diqqatning namoyon bo‘lishi, kechishi, rivojlanishining o‘ziga xos xossalari, individualligi kabi jihatlari o‘rganilgan.

SEZGILARNING TASNIFI, SEZGILARNING TURLARI, SEZGI SOHASIDAGI QONUNIYaTLAR

Sezgilar qaysi a’zolar yordamida hosil qilinishiga qarab, quyidagi turlarga, ya’ni ko‘rish, eshitish, hid bilish, ta’m bilish, teri, muskul–harakat, organik sezgilarga ajratiladi. Ular sezgi a’zolari qaerda joylashganligiga qarab tavsiflanadi.

Jahon psixologiyasi fanining so‘nggi yutuqlari hamda atamalariga binoan sezgilar quyidagicha klassifikatsiya qilinadi. Ushbu tasniflanishning dastlabki ko‘rinishi ingliz olimi Ch.Sherringtonga taalluqlidir. U retseptorning qaerda joylashganligiga qarab, sezgilarni uch turga bo‘ladi.

- Tashqi muhitdagi narsa va hodisalarning xususiyatlarini aks ettirishgamoslashgan hamda retseptorlari tananing sirtqi qismida joylashgan sezgilar, ya’ni **ekstroretseptiv** sezgilar;
- Ichki tana a’zolari holatlarini aks ettiruvchi hamda retseptorlari ichki tana a’zolarida, to‘qimalarda joylashgan sezgilar, ya’ni **interoretseptiv** sezgilar.
- Tanamiz va gavdamizning holati hamda harakatlari haqida ma’lumot (axborot, xabar) beruvchi muskullarda, bog‘lovchi paylarda, mushaklarda joylashgan sezgilar, ya’ni **proprioretseptiv** sezgilar.

Sezgilarning tasnifi va bu boradagi tadqiqotlarni tahlil qilamiz. Dastlabki mulohazalar interoretseptiv sezgilar u borasida rus psixologi A.R.Luriya tadqiqot ishini olib borgan. Uning fikricha, interoretseptiv sezgilar asl, tub, ma’nodagi sezgilar emas, balki emotsiyalar bilan sezgilar o‘rtasidagi oraliq sezgilar sifatida namoyon bo‘ladi. Psixologiya fanida mazkur sezgilar to‘la o‘rganilmaganligi sababli uni “noma’lum hislar” deb atalgan. Bu asosan ichki organlarning xastaliklarida vujudga keluvchi holatlarni diagnostika qilishda alohida ahamiyat kasb etadi.

Interoretseptiv sezgilar insonning kayfiyatida, emotsional reaksiyalari o‘zgarishida ko‘zga tashlanadi , bolada esa xatti–harakatning keskin o‘zgarishiga sabab bo‘ladi. Chunki bola tana a’zolaridagi ichki holatini anglash, his qilish imkoniyatiga ega emas. Shuning uchun undagi xatti-harakatning umumiy o‘zgarishi belgilardan buni sezish mumkin.

Interoretseptiv sezgilar organizmdagi ichki jarayonlarni o‘zaro o‘rin almashtirish muvozanatini ta’minlab turishning asosi hisoblanadi. Bu jarayonni bir so‘z bilan aytganda, organizmdagi jarayonlarni o‘zaro o‘rin almashib turishning gemostazi (barqarorligi) deb ataladi. Shuningdek, mazkur sezgilar insonda yuzaga keladigan puls, zo‘riqish, affekt holatlarini yo‘qotish, tug‘ilib kelayotgan mayllarni qondirish bilan bog‘liq vazifani bajaradi. Natijada ichki tana a’zolarining faoliyatini izdan chiqarish holati yuz berishi mumkin.

Interoretseptiv sezgilarning fiziologik mexanizmlari interotsepsiya bilan birgalikda K.M.Bikov, V.N. Chernigovkiylar tomonidan atroflicha o‘rganilgan. Ularning fikriga ko‘ra, bu narsalarning barchasi shartli reflektor faoliyati mexanizmlaridan kelib chiqqadi

Propriotseptiv sezgilar gavdaning fazodagi holati to‘g‘risida signallar bilan ta’minlab turadi. Ular inson harakatining boshqaruvchisi hisoblanib va afferent asosini tashkil qiladi.

Pereferik retseptorlar muskullar, pay va bo‘g‘imlarda joylashgan bo‘lib, maxsus tanachalar shakliga ega va ular Puchchini tanachalari deb ataladi.

Tanachalarda vujudga keluvchi qo‘zg‘atuvchilar muskullarning harakatlashuvi natijasida va bo‘g‘imlar holatining o‘zgarishi, nerv tolalari yordamida, orqa miyaning orqa ustunidagi oq suyuqligiga yetkaziladi. Qo‘zg‘ovchilar Burdax va Goll yadrosining quyi bo‘limlariga yetib keladi va undan po‘stosti tugunchalaridan o‘tib, bosh miya katta yarim sharining qorong‘ulashgan zonasida harakatlarini yakunlaydilar.

Proprioretseptorlar harakatning afferent asosi ekanligini A.Orbeli tomonidan, hayvonlarda P.K.Anoxin, odamlarda esa N.A.Bernshteynlar tomonidan o‘rganilgan.

Psixologik ma’lumotlarga ko‘ra, gavdaning fazodagi holati, sezgirligi **statik** sezgilarda o‘z ifodasini topadi. Uning markazi ichki quloq kanallarida joylashgan bo‘lib, ular o‘zaro bir-biriga perpendikulyar bo‘shliqda tutash holatda yotadi.

Masalan, bosh holatining o‘zgarishi quyidagi sxemada ko‘rish mumkin:

a) endolimfa suyuqligiga bog‘liq qo‘zg‘alish;
b) eshitish nervi;
v) vestibulyar nervi;
g) bosh miya po‘stining chakka bo‘lmasi;
d) miya apparatiga o‘tadi;

Vestibulyator sezgi apparati ko‘rish bilan bevosita aloqada bo‘lib, fazoni mo‘ljalga olish (orientirlash) jarayonida ishtirok etadi.

Masalan, avtomobil yo‘lidan o‘tish va hokazo. Bu jarayon patologik holatda ham uchrashi mumkin.

Ekstroretseptiv sezgilar intermodal, nospesifik sezgi turkumlariga ham ajratiladi. Masalan, eshitish organi orqali 10-15 sekundga tebranishni sezish

mumkin, lekin quloq bilan emas, balki suyaklar yordamida (miya qopqog‘i, tirsak, tizza uchlari) payqash–**vibratsiya** sezgilari deyiladi. Masalan, karlarni tovushlarni idrok qilishi. Odatda vibratsion sezgirlik intermodal sezgi deb ham nomlanadi. Uning quyidagi ko‘rinishlari ham mavjud:

a) hid, ta’m, va maza sezgilarida;

b) o‘ta kuchli tovushda, o‘ta yorqin yorug‘likda;

v) uch xil ta’sirning uyg‘unlashgan integrativ holatida;

Sezgining nospesifik shakliga terining foto sezgirligi kirib, u ranglarni, nozik jumlalarni ajratish, qo‘l uchlari bilan sezish orqali ro‘yobga chiqadi. Terining foto sezgirligi A.N.Leontev tomonidan kashf qilingan bo‘lib, bu narsa ko‘pgina holatlarga oqilona yondashish imkoniyatini vujudga keltiradi. Tadqiqot asosan qo‘l uchiga yashil va qizil ranglarni yuborish orqali amalga oshirilgan. Terining foto sezgirligi tabiati psixologiyada yetarli darajada o‘rganilmagan.

Sezgi turlari

Psixologiya fanida uchta katta guruhga ajratilgan sezgilar (ekstroretseptiv, proprioretseptiv, introretseptiv) o‘z navbatida quyidagi turlarga ajratiladi:

1. Ko‘rish sezgilari;
2. Eshitish sezgilari;
3. Hid bilish sezgilari;
4. Ta’m bilish sezgilari;
5. Teri sezgilari;
6. Muskul –arakat (kinestetik);
7. Statistik sezgilar;
8. Organik sezgilar;

Ko‘rish sezgilari

Insonlar tomonidan rang va yorug‘likni sezish ko‘rish sezgilari orqali amalga oshadi va seziladigan ranglar **xromatik** va **axromatik** turlarga bo‘linadi. Psixofiziologik qonunga ko‘ra yorug‘lik nurlari uchburchak shisha prizma orqali o‘tib singanda hosil bo‘ladigan rang **xromatik ranglar** deb atalib, ularga kamalak ranglar, ya’ni qizil, zarg‘aldoq, sariq, yashil, havo rang, ko‘k, binafsha tuslarini qamrab oladi. Odatda oq rang, qora rang, kulrang va ularning turlicha ko‘rinishlari **axromatik ranglar** deb nomlanadi.

Ko‘rish sezgilarining organi ko‘z hisoblanib, u ko‘z soqqasi undan chiqib keladigan ko‘ruv nervlaridan tashkil topgan bo‘lib, ko‘z soqqasini tashqi tomirlari va to‘r pardalari o‘rab turadi. Tashqi pardaning tiniq bo‘lmagan oq qismi sklera yoki qotgan qattiq parda deb nomlanadi. Uning old tomoniga joylashgan bir muncha qavariq qismi tiniq mugus parda bo‘lib, uning oldingi qismi rangdor parda deb ataladi. Mazkur pardaning rangiga binoan uning tovlanishiga qarab, odamlarda ko‘z ko‘k, qora kabi jilva beradi. Rangdor pardaning o‘rta qismida yumoloq tiniq modda bo‘lib, uni qorachig‘ deb ataymiz va u orqali ko‘z ichiga yorug‘lik nurlari kiradi.

Ko‘zlarning uchinchi pardasi to‘r parda deb nomlanib, u ko‘z soqqasining deyarli butun ichki yuzasini qoplaydi. Qorachig‘ bilan rangdor pardaning orqasida ikki tomoni qavariq, tiniq jism ko‘z gavhari joylashgan bo‘ladi. Yorug‘lik nurlari unda to‘planib, so‘ng sinadi va to‘r pardaga narsa yoki jismning aksi, surati tushadi.

Ko‘z soqqasining gavhari bilan to‘r parda o‘rtasidagi butun ichki yuzasi shishasimon jism deb nomlanuvchi maxsus tiniq suyuqlik bilan qoplangan bo‘ladi. To‘r parda rang va yorug‘likni sezish uchun muhim ahamiyatga ega bo‘lib, unda ko‘ruv nervining tarmoqlari joylashgandir. Ushbu tarmoqlarning chekkadagi uchlarida tayoqcha va kolbachalar deb ataladigan maxsus nerv xujayralari mavjuddir. Inson ko‘zini to‘r pardasida 130 millionga yaqin tayoqchalar va kolbachalar deb ataladigan maxsus nerv hujayralari mavjuddir. Inson ko‘zining to‘r pardasida 130 millionga yaqin tayoqcha va 7 millionga yaqin kolbacha bor deb taxmin qilinadi. Kolbachalar yordami bilan xromatik, ya’ni kunduzgi ranglar ko‘riladi.

Tayoqchalar yorug‘likni yaxshi sezuvchan bo‘lib, xira va qorong‘u paytlarda o‘z funksiyasini bajaradi, axromatik ranglarni aks ettiradi.

To‘r pardaning eng sezgir joyi – sariq dog‘ning asosan, kolbachalar bilan markaziy chuqurchasi hisoblanib, unga qaysi narsaning aksi tushsa, xuddi shuni hammadan ravshanroq ko‘ramiz. Obektga tik qarash natijasida ko‘z muskullari unga qaratiladi va aks ettiruvchining sur’ati sariq dog‘ga tushadi. Bunday tarzdagi ko‘rish to‘g‘ri ko‘rish deyiladi.

Odam ko‘zi ranglarning taxminan, 380 millimikrondan 780 millimikrongacha uzunlikdagi to‘lqinlarning ta’sirini sezadi.

Uch rangli sezgi nazariyasining asosiy qoidalari 1756 yilda M.V.Lomonosov tomonidan bayon qilingan bo‘lsa, 1856 yildan keyin nemis fizigi G.Gelmgols tomonidan uni to‘la isbotlab berilgan.

Ushbu nazariyaga binoan to‘r pardaning kolbachalarida uchta asosiy element mavjuddir, ulardan birining qo‘zg‘alishi qizil rang sezgisini, ikkinchi qo‘zg‘alishi yashil rang sezgisi va uchinchi qo‘zg‘alishi binafsha rang sezgisini hosil qiladi. Nazariyaga ko‘ra yorug‘lik to‘lqinlari birdaniga uchta elementni bir xilda qo‘zg‘atsa, oq rang sezgisi vujudga keladi. Lekin yorug‘lik to‘lqinlari ikki yoki uch elementga ta’sir qilsa-yu, ammo bu bir tekis kechmasa, u holda sezuvchi elementlardan har birining qanchalik qo‘zg‘aluvchanligiga qarab, har xil rang sezgilari namoyon bo‘ladi.

Hozirgi zamon psixologiyasida ranglarni sezish yolg‘iz to‘r pardasidagi jarayonlar bilangina emas, balki miya po‘stida yuzaga keladigan boshqa jarayonlar bilan ham bog‘liq ekanligi to‘g‘risida ma’lumotlar mavjuddir. Zamonaviy ma’lumotlarga binoan tayoqchalarda ko‘rish purpuri degan maxsus modda borligi isbotlangan. Ko‘zga yorug‘lik ta’siri etganda ko‘rish purpuri kimyoviy yo‘l bilan parchalanib, tarkibiy qismlarga bo‘linadi va mazkur jarayon ko‘rish nervini qo‘zg‘atib, yorug‘lik sezgisini hosil qiladi va qorong‘ulikda esa purpur funksional holatini qayta tiklaydi.

Eshitish sezgilari

Eshitish sezgilari tovushlarni eshitishdan iborat bo‘lib, musiqaviy va shovqinli tovushlarni aks ettiradi. Odatda tovushlar oddiy va murakkab turlarga ajratiladi, ularning birinchisi tonli, ikkinchisi esa bir necha tondan tashkil topadi. Tonlardan biri asosiy ton hisoblanib, u tovushning balandigini, kuchini belgilaydi, boshqalari keluvchi tovushlar sanalib, ular obertonlar deyiladi. Musiqa asboblaridan taralayotgan tovushlarning o‘ziga xosligi fan tilida tembr deb ataladi. Hatto nutq

tovushlari ham ohangli tovushlar (unli tovushlar) yoki shovqinlardan (undosh tovushlar) tashkil topgan bo‘ladi.

Eshitish sezgilari organi quloq bo‘lib, tashqi quloqlar suprasi bilan eshituv yo‘lidan iborat. O‘sha quloqlar nog‘ora parda va unga yopishgan uchta suyakcha: bolg‘acha, sopdan va uzangidan tashkil topgan. Ichki quloq (quloq labirinti) o‘zaro birlashmagan uchta bo‘lakdan tuzilgan.

Tashqi quloq havo to‘lqinlarini yig‘uvchi karnay vazifasini bajaradi. Nog‘ora parda va unga yopishgan suyakchalar havo to‘lqinlarini ichki quloqqa uzatadi. O‘rta quloq maxsus yo‘l orqali og‘iz va burun bo‘shlig‘i bilan tutashgan bo‘ladi. Ichki quloqlarning yuqori qismi uchta yarim doira kanaldan, o‘rta qismi kameradan va pastki qismi chig‘anoqdan tashkil topgan.

Ichki quloqlarning uchchala bo‘limi endolimfa nomli suyuqlikdan iboratdir. Ichki quloqlarning asosiy qismi chig‘anoqdan iborat bo‘lib, uning ichida kortiy organ mavjud, u gumbaz shakliga ega bo‘lib, asosida membrana joylashgan. Membrana uzunligi qisqarib boruvchi elastik tolalardan iborat bo‘lib, ular tarang tortilgan to‘rlarga o‘xshaydi. Uning yuqori qismida maxsus, tayoqchasimon hujayralar mavjud va ular kortiy dugalari deb yuritiladi. Membrananing tolalari endolimfaga ingichka qo‘llari bor maxsus hujayralar yordamida korniy dugalari orqali katta yarim sharlar po‘stining bo‘lagida joylashgan.

Havo to‘lqinlarining harakati tufayli tovush chiqaruvchi jismlar tebranganida eshitish sezgilari hosil bo‘ladi. Agar musiqaviy tovushlar havo to‘lqinlarining sekin harakatlari natijasida vujudga kelsa, shovqinli tovushlar esa ularning notekis harakatlari natijasida yuzaga keladi. Odamning eshitish organi bir sekundda 16 martadan 20000 martagacha tebranishli tovushlarni qabul qiladi.

Hid bilish sezgilari

Hid bilish sezgilariga hidlarni his qilish kiradi va ularning organi burun kavagining yuqori tomoni hisoblanib, bu yerda hid bilish hujayralari hamda sezuvchi nerv tarmoqlari joylashgan. Ular shilliq pardalarda botib turadi.

Hidli moddalar sezuvchi nervni qo‘zg‘aydi. Hid bilish markazi bosh miya yarim sharlari orqa yuzasining pastki qismida mavjud deb taxmin qilinadi. Hidli moddalar hid bilish hujayralariga gaz holatida ta’sir etib, kimyoviy reaksiyalar yo‘li bilan ularni qo‘zg‘atadi. Oddiy gaz holatidagi hidli moddalar havo bilan nafas olish jarayonida burun havosiga kirib keladi, natijada aks ettirish holati hosil bo‘ladi.

Ta’m bilish sezgilari

Ta’m bilish sezgilari shirin, achchiq, nordon, sho‘r singari mazalarni his qilish bilan tavsiflanadi. Ta’m bilish sezgilarining organi tilning yuzasi va tanglayning yumshoq qismidan tashkil topgan. Tilning shilliq pardasida maxsus ta’m bilish so‘rg‘ichlari mavjud bo‘lib, ularning tarkibi tayoqchasimon hujayralardan tuzilgan maxsus ta’m bilish “kurtaklari”ga ega. Ta’m bilish so‘rg‘ichlari til yuzasida bir tekis taqsimlanmaganligi uchun uning orqa qismi achchiqni, uchi shirin mazani, chetlari esa nordon mazani sezadi. Lekin ularning o‘rtasida bo‘lsa, mazani aks ettira olmaydi. Ta’m bilish so‘rg‘ichlarining hujayrali qismlarida maxsus sezuvchi nervlarning chekka uchlari joylashgan, ular ta’m bilish organidagi qo‘zg‘alishni bosh miyaga uzatib turadi, uning markazlariga yaqin joylashgan.

Teri sezgilari.

Teri sezgilari tarkibi tuyish va harorat turlaridan iborat bo‘lib, ularning bunday nomlanishining bosh omili bu retseptorlarning tarkibi va organizmning tashqi shilliq pardalarida joylashganligidadir.

Tuyish sezgilari ikki xil axborotni qabul qilish imkoniyatiga ega bo‘lib, birinchisi tegish va tarqalishini tuyish sezgilari, ikkinchisi esa silliq yoki g‘adir–budurni tuyish bilan tavsiflanadi. Odatda tana a’zosiga narsalarning tegishini sezish tashqi qo‘zg‘atuvchi kuchayganda siqiq sezgiga aylanadi, u yanada kuchayganda og‘riq sezgisiga aylanadi.

Tuyish sezgilari organi teridagi va tashqi shilliq pardalardagi tuyish tanachalari deb nomlanuvchi tanachalardan iborat. Tanachalarning ichida va qisman tashqarisida tuyish nervining chekka tarmoqlari mavjud, ular terida va shilliq pardalarda bir tekis taqsimlangan, barmoqlarning uchlarida til uchida labda zich joylashgan, xuddi shu boisdan sezgirlik darajasi boshqalardan yuksakroqdir.

Psixologiyada tuyish tanachalari va sezuvchi nervning chekka tarmoqlari zichligi ekstiziometr asbobi yordami bilan o‘lchanadi. Asbob keriladigan ikki oyoqli sirkuldan tashkil topgan, bo‘lib, uning o‘zagidagi darajalar oyoqlarning uchlari o‘rtasidagi masofani o‘lchaydi.

Tuyish sezgilarining markazi bosh miya po‘stining orqadagi markaziy nuqtasida joylashgan deb taxmin qilinadi. Tuyish sezgilarining tashqi, ya’ni fizik sababi bu biron- bir narsalarning teriga bevosita tegishidir.

Muskul – harakat sezgilari, statik sezgilar

Muskul-harakat sezgilari motor sezgilar deb nomlanib, ularga og‘irlikni, qarshilikni, organlar harakatini bilish sezgilari kiradi. Ularning organlari–gavda muskullari, paylar, bo‘g‘imlardan iboratdir. Organlarning tarkibida sezuvchi nervlarning chekka tarmoqlari mavjud bo‘lib, ularning ta’sirida harakat va statik sezgilar vujudga keladi.

Muskul - harakat sezgilarining fizik sababi muskullarga ta’sir etuvchi narsalarning mexanik tazyiqi va gavda harakatlaridir.

Statik sezgilar gavdaning fazodagi holatini sezish va muvozanat saqlash sezgilari deb ataladi.

Gavdaning fazodagi holatini bilish va muvozanat saqlash sezgisi uchun ichki quloqdagi vestibulyar apparat retseptor vazifasini bajaradi. Vestibulyar apparat quloq dahlizi yarim doira kanallaridan tashkil topgan bo‘ladi, sezuvchi nerv tarmoqlari esa gavdaning fazodagi harakatini va holatini boshqaradi. Gavda muvozanatini saqlashda alohida ahamiyat kasb etib, ular endolimfada suzib yuradigan mayda ohaktosh kristallardan tashkil topgan.

Organik sezgilar

Organik sezgilarning retseptorlari ichki organlarda, qizilo‘ngach, me’da, ichak, qon tomirlari, o‘pka va shu kabilarda joylashgan bo‘ladi. Ichki organlardagi jarayonlar organik sezgilar retseptorlarining qo‘zg‘atuvchilaridir.

Ularga quyidagilar kiradi;

a) Og‘riq sezgilar;

b) chanqov sezgilari;
v) noxush tuyg‘ular;
g) ochlikni sezish.

Sezgilarning umumiy qonuniyatlari

Sezgilarning yuzaga kelishi ma’lum qonuniyatlarning asosida yuz beradi. Sezgilar biror bir sezgi a’zosining qo‘zg‘alishidan hosil bo‘ladi. Qo‘zg‘atuvchi retseptorga ta’sir etishi bilanoq sezgi hosil bo‘lmaydi. Qo‘zg‘atuvchi ta’sir eta boshlagandan bir necha vaqtdan keyin sezgi hosil bo‘ladi. Lekin sezgilarning har xil turlari faqat o‘ziga xosligi bilan emas, balki ular uchun umumiy bo‘lgan xususiyatlar bilan ham ifodalanadi. Sezgilarning sifati, jadalligi uzoq davom etishi va ko‘p joylarda yuz berishi ana shunday xususiyatlar jumlasiga kiradi. Quyida sezgilarning xususiyatlari yaqqol ifodalangan.

Sifat – mazkur sezgining asosiy xususiyati bo‘lib, uni boshqa sezgi turlaridan farqlaydi va ayni shu sezgi turi doirasida o‘zgarib turadi. *Masalan,* eshitish sezgisi past–balandligi, mayinligi, zo‘rligi bilan farq qiladi va hokazo.

Sezgining jadalligi uning miqdorini ifoda etadigan xususiyat bo‘lib, ta’sir kelayotgan qo‘zg‘atuvchining kuchi va retseptorning funksional holati bilan belgilanadi. Sezgining davomiyligi uning vaqtinchalik xususiyati hisoblanadi. U ham sezgi a’zosining funksional holati bilan lekin asosan qo‘zg‘atuvchining ta’sir qilish vaqti va ta’sirning jadalligi bilan belgilanadi. Qo‘zg‘atuvchi sezgi a’zosiga ta’sir qilishi bilanoq sezgi hosil bo‘lmaydi, balki bir oz vaqt o‘tgach hosil bo‘ladi. Bu sezgining latent (yashirin) davri deb ataladi. Latent davri har xil sezgi turi uchun turlicha, masalan, taktil sezgilari uchun 130 millisekund bo‘lsa, og‘riq sezgisi uchun 370 millisekundan iborat.

Bilinar – bilinmas sezgi hosil qiluvchi qo‘zg‘atuvchining minimal kuchi sezgirlikning **quyi chegarasi** deyiladi. Sezgilarning quyi chegarasi analizatorning absolyut sezgirligi darajasini aniqlaydi. *Masalan,* 1 gramm qandni 1 piyola choydagi mazasi uncha sezilmaydi. 0.1 sm qog‘ozni qo‘l kaftiga qo‘yilsa, uning og‘irligi sezilmaydi. Sezgi chegarasining me’yori qanchalik kichik bo‘lsa, mazkur analizatorning sezgirligi shunchalik yuksak bo‘ladi.

Formulasi $Ye = \frac{1}{R1}$

Ye – sezgirlik R-qo‘zg‘atuvchining ta’sir me’yori.

Ko‘rish va eishitish analizatorining sezuvchanligi juda yuksakdir. S.I.Vavilov (1851-1951)ning tajribalarida ko‘rsatilganidek, kishining ko‘zlari to‘rpardagi bor yo‘g‘i 28 kvant atrofida nur tushgan taqdirda ham yorug‘likni ko‘ra oladi. Tim qorong‘ulikda 27 kilometr masofada yonib turgan shamni ko‘rish qobiliyatiga egamiz. Ayni paytda badanimizga biror narsa tekkanini sezishimiz uchun ko‘rish va eshitish sezgilari hosil bo‘lishiga sarflanganiga nisbatan, 100-10000000 barovar zid quvvat talab qilinadi.

Analizatorning mutlaq sezuvchanligi sezgining faqat quyi emas, balki yuqori chegarasi bilan kifoyalanadi. Sezgining mutlaqo **yuqori sezuvchanligi** deb qo‘zg‘atuvchining kuch bilan ta’sir qilishiga aytiladi. Bunda ta’sir ko‘rsatayotgan

qo‘zg‘atuvchiga aynan o‘xshaydigan sezgi hosil bo‘ladi. Bizning retseptorlarimizga ta’sir qilayotgan qo‘zg‘atuvchilar kuchining yana ham oshishi og‘riq sezgisini hosil qiladi.

Sezgi a’zolari yordamida u yoki bu qo‘zg‘atuvchining faqat bor yo yo‘qligini qayd etmasdan, balki qo‘zg‘atuvchilarning kuchiga va sifatiga qarab farqlay olishimiz mumkin. Sezgilar o‘rtasidagi bilanar–bilinmas farqni hosil qiluvchi ikkita qo‘zg‘atuvchi o‘rtasida mavjud bo‘lgan minimal **farq ajratish chegarasi yoki ayirma chegarasi** deb ataladi.

Nemis fiziologi E.Veber (1795-1878) kishining o‘ng va chap qo‘llarida ko‘tarib turgan ikkita narsaning qaysi biri og‘irroq ekanligini aniqlay bilish qobiliyatini tekshirar ekan, farq ajratish sezgirligi mutloq emas, balki nisbiyligini qayd etgan edi. Bundan qo‘shimcha qo‘zg‘atuvchining asosiy qo‘zg‘atuvchiga nisbatan doimiy o‘lcham bo‘lishi kerak, degan ma’no kelib chiqadi. Jumladan, qo‘lda 100 gramm og‘irlikdagi yuk turgan bo‘lsa yukning bilinar–bilinmas og‘irligini payqash uchun og‘irlik 3.4 gramm atrofida oshirilishi kerak. Yukning og‘irligi 1000 gramm bo‘lgan taqdirda esa sezgi hosil qilishida salgina farq sezishi uchun og‘irlik 33.3 gramm chamasi oshirilishi kerak. Shunday qilib, ilk qo‘zg‘atuvchining o‘lchami qanchalik katta bo‘lsa, unga qo‘shimcha ham shunchalik katta bo‘lishi lozim.

Farqlanishning boshlanishi mazkur analizator uchun doimiy bo‘lgan nisbiy o‘lchash bilan belgilanadi. Ko‘rish analizatori uchun bu nisbat taxminan $\frac{1}{100}$ ni, eshitish analizatori uchun $\frac{1}{10}$ ni, taktil analizatori uchun, $\frac{1}{30}$ ni tashkil etadi. Bu holatni tajriba yo‘li bilan tekshirish uning faqat o‘rtacha kuchga ega bo‘lgan qo‘zg‘atuvchilar uchun urinish ekanligini ko‘rsatadi.

Nemis fizigi G.Fexner (1801-1887) Veber o‘tkazgan tajribalarda olingan ma’lumotlarga asoslanib, sezgilarning jadalligi qo‘zg‘atuvchining kuchiga bog‘liqligini quyidagicha shaklida ifodalangan edi.

$$S = KLg\ j + C$$

Bunda S – sezgining jadalligini, j – qo‘zg‘atuvchining kuchini, K va C konstantlar o‘zgarmas, doimiyligi va miqdorlarni bildiradi. Asosiy **psixofizik qonun** nomi bilan yuritiladigan qonun quyidagicha izohlanadi. Sezgining jadalligi qo‘zg‘atuvchi kuchining logarifmiga proporsionaldir. Boshqacha qilib aytganda, qo‘zg‘atuvchining kuchi geometrik progressiya yo‘li bilan osha borgan taqdirda sezgilarning jadalligi arifmetik progressiya yo‘li bilan oshadi. Bu qonun **Veber - Fexner** qonuni ham deb ataladi.

Ayirma sezuvchanlik yoxud farq ajratish sezuvchanligi ham farqlanish chegarasining o‘lchamiga nisbatan teskari bog‘lanishda bo‘ladi; farqlanish chegarasi qanchalik katta bo‘lsa, ayirma sezuvchanlik ham shunchalik kam bo‘ladi.

Sezgilar chegarasining absolyut me’yori bilan belgilanadigan analizatorning sezgirligi barqaror bo‘lmasdan qator fiziologik va psixologik shart-sharoitlar ta’siri

ostida o‘zgarib turadi. Ushbu shart-sharoitlar orasida adaptatsiya (moslashish) hodisasi alohida o‘rin egallaydi.

Adaptatsiya – yoxud moslashuv – sezgi organlari sezgirligining qo‘zg‘atuvchi ta’siri ostida o‘zgarishi demakdir.

Adaptatsiya (yoki moslashish) ikki turga bo‘linadi:

a) negativ adaptatsiya;

b) pozitiv adaptatsiya.

Pozitiv adaptatsiyada kuchsiz qo‘zg‘atuvchi ta’siri ostida sezgirlik oshadi. Ko‘rish analizatorida pozitiv adaptatsiya, qorong‘ulik adaptatsiyasi deyiladi.

Negativ adaptatsiya ikki xil bo‘ladi:

a) qo‘zg‘atuvchining davomiy ta’siridan sezgirlik yo‘qoladi. Masalan, qo‘limizga yuk qo‘yilsa sezamiz, ammo vaqt o‘tishi bilan sezmay qolamiz.

b) kuchli qo‘zg‘atuvchi ta’siridan sezgirlikning susayishi. Masalan, qorong‘u xonadan birdaniga chiqib qolsak, avvaliga hech narsa ko‘rmaymiz, vaqt o‘tishi bilan sezgirlik pasayib biz normal ko‘ramiz.

Adaptatsiya teri retseptorlarida tez yuzaga keladi. I.P.Pavlov fikricha, “Adaptatsiya bosh miya po‘stloq qismidagi muhofazalovchi tormozlanishi tufayli hosil bo‘ladi”. Haroratga, hidlarga nisbatan ham adaptatsiya bo‘ladi.

Sensibilizatsiya – analizatorlarning o‘zaro munosabati va mashq qilishi natijasida sezgirlikning kuchayishidir.

Sensibilizatsiyaning adaptatsiyadan farqi:

1. Adaptatsiyada sezgirlik oshadi yoki kamayadi, sensibilizatsiyada esa faqat oshadi;
2. adaptatsiyada sezgirlikning o‘zgarishi tashqi chegaralarga bog‘liq bo‘lsa, sensibilizatsiyada psixologik, fiziologik holatlarga bog‘liq bo‘ladi.

Sinesteziya qo‘zg‘atuvchining bir analizatorga ta’siri bilan boshqa analizatorga xos sezgining paydo bo‘lishidir. Ko‘rish, eshitish sinesteziyasi ko‘proq uchraydi. Sinesteziyalar har bir shaxs uchun doimiy bo‘ladi. Masalan, kompozitorlardan Skrebin, A.F.Lest, N.Rimskiy Korsakovlarda “rangdor eshitish” qobiliyati bo‘lgan. Demak, sinesteziya ikki sezgining bir sezgi bo‘lib qo‘shilishidir. “Masalan, “shirin so‘z”, “bag‘ri tosh”.

Sezgilar **kontrasti** qarama–qarshi sifatga ega bo‘lgan bir vaqtdagi qo‘zg‘alish tufayli sezgirlikning o‘zgarishidir. Masalan, tinch joyda tovush kuchliroq seziladi. Oqimtir fonda qora rang qoraroq, qoramtir fonda oq rang yana ham och bo‘lib seziladi. Odam charchaganda sezgirlik pasayadi. Harakat oshganda sovuqqa sezgirlik o‘tkirlashadi. Sezgirlik kasbga ham bog‘liq. Masalan, rassomlarda rang sezish, musiqachilarda tovush sezish va shu kabilar.

Idrok sezgilarga nisbatan murakkab va mazmundor psixik jarayon bo‘lib, barcha ruhiy holatlar, xususiyatlar, xossalar va inson ongining yaxlit mazmuni egallangan bilimlar, tajribalar, ko‘nikmalar bir davrning o‘zida namoyon bo‘ladi, aks ettirishda ishtirok etadi.

Idrok sezgiga nisbatan bir muncha murakkabroq, to‘laroq aks ettirish jarayoni bo‘lib, sezgi a’zolarimizga ta’sir etib turgan narsa va hodisalarni butun belgi hamda xususiyatlari bilan butunligicha, ya’ni yaxlit aks ettirishdan iboratdir. Masalan, olmani ko‘rgan paytimizda uning shakli, rangi, ta’mi, hidi va navi bilan birgalikda

bir butun narsa tarzida idrok etamiz. Demak, idrok qilish jarayonida deyarli barcha sezgilarimiz qatnashadi.

Shuning uchun ham idrok sezgiga nisbatan ancha murakkab aks ettirish jarayonidir.

Shaxs tevarak–atrofdagi narsa va hodisalarning faqat ayrim xossalarini ongda aks ettirib qolmaydi, balki ularning barcha xossalarini birgalikda bir butun holda ham aks ettiradi.

Psixologik adbiyotlarda idrok tushunchasiga turlicha ta'riflar uchraydi. Jumladan M.Vohidovning "Psixologiya" darsligida idrok deb sezgi a'zolarimizga ta'sir etayotgan narsa va hodisalarni yaxlit holicha aks ettirishga aytiladi, deb keltiriladi.

V.Karimovaning "Psixologiya" o'quv qo'llanmasida idrok bu bilishimizning shunday shakliki, u borliqdagi ko'plab xilma-xil predmet va hodisalar orasida bizga ayni paytda kerak bo'lgan ob'ektni xossa va xususiyatlari bilan yaxlit tarzda aks ettirishimizni ta'minlaydi.

Keltirilgan ta'riflardan kelib chiqqan holda idrokka quyidigicha ta'rif berish mumkin: **Idrok**-deb sezgi a'zolariga bevosita ta'sir etib turgan narsa-hodisalar obrazlarini kishi ongida bir butun holda aks ettirilishiga aytiladi.

Kishi narsa-hodisalarning ayrim xossalarini sezadi. Uni bir butun holda idrok qiladi. Chunki narsa va xossa bir-biridan ajralgan holda mavjud bo'lmaydi. Odam narsalarni idrok qilayotganda uning ayrim xossalarini sezadi. Masalan: chaqmoq qandni idrok qilinadi, uning shirinligi seziladi. Quyoshni idrok qilinadi, uning issiqligi seziladi va boshqalar.

Idrok qo'zg'atuvchilarning ayrim xususiyatlarini aks ettiruvchi sezgilardan farq qilib, narsani butunligicha, yaxlitligicha, uning hamma xususiyatlari bilan birgalikda aks ettiriladi. Shuning uchun idrok ayrim sezgilarning oddiy yig'indisidan iboratdir, degan xulosa chiqarib bo'lmaydi. Idrok o'ziga xos tuzilishga ega bo'lgan hissiy bilishning sifat jihatidan yangi yuksakroq bosqichidir.

Idrokning muhim tomonlaridan biri – uning xususiyatlarini turli jabhalar, vaziyatlar, sharoitlarda namoyon bo'lishidir. Idrokning muhim xususiyatlaridan biri – bu faol ravishda bevosita aks ettirish imkoniyatining mavjudligidir. Odatda insonning idrok qilish (perseptiv) faoliyatini uning o'zlashtirilgan bilimlari, to'plagan tajribalari shuningdek, murakkab analitik-sintetik harakatlar tizimi zamirida yuzaga keladi.

Idrokning yana bir muhim xususiyati, uning narsa va hodisalarni umumlashgan holda aks ettirilishdir. Ma'lumki, inson psixikasiga kirib borayotgan ko'p qirrali, ko'p yoqlama amallari idrok qilish bilan cheklanib, chegaralanib qolmasdan, balki o'sha majmua aniq qism yoki hodisa sifatida baholanadi.

Idrokning navbatdagi xususiyati uning harakatchanligi va boshqaruvchanligidir. Masalan: toshko'mir yorug'likda yog'du sochadi, oq qog'ozdan ko'proq nur balqiydi. Lekin inson bu narsalarni "qora" va "oq" deb idrok qiladi, vujudga kelgan bevosita sub'ektiv taassurotlarga nisbatan o'zgartirishlar, tuzatishlar kiritadi.

Idrok jarayonida deyarli barcha sezgilarimiz ishtirok etsa ham idrok sezgilarimizning oddiy yig'indisidan iborat deb bo'lmaydi. Idrok jarayonida turli

sezgilarimizdan tashqari odamning shu paytgacha orttirilgan turmush tajribasi ham ishtirok etadi. Odam o‘z turmush tajribasida juda ko‘p narsa va hodisalarni takror-takror idrok qilgani tufayli odamning idroki anglanilgan xarakatlarga egadir. Shuning uchun yetarli turmush tajribasiga ega bo‘lgan odam (ya’ni katta yoshli odamlar) idrok qilayotgan narsasi nima ekanligini anglashga yordam beradi. Hech qanday turmush tajribasiga ega bo‘lmagan odam, (ya’ni chaqaloq, bolalar) idrok qilayotgan narsasi nima ekanini hali mutlaqo bilmaydi.

Idrok jarayoni shunchaki oddiy aks ettirishdan iborat emas. Idrok jarayonida odamning diqqati, xotirasi, tafakkuri, xayoli, hissiyoti va irodasi ishtirok etadi. Chunonchi, odam diqqatini qaratmasdan (yo‘naltirmasdan) birorta narsani ham mutlaqo idrok eta olmaydi.

Diqqat qaratilgandagina ta’sir etayotgan narsa va hodisalarni ravshan idrok etamiz. Idrok jarayonida odamning ilgari orttirgan turmush tajribasi ishtirok qilar ekan, binobarin idrok jarayoni odamning xotirasi bilan bog‘liqdir.

Idrokda har doim xususan tanish jarayoni ishtirok etadi. Tanish jarayoni qatnashayotganini tufayli odam idrok qilayotgan narsalarini darrov anglab ola biladi. Mashhur rus fizologlaridan I.I.Sechenovning ta’kidlashicha, odam hozirgi idrokidan hosil bo‘lgan obrazlar ilgarigi idroklarida vujudga kelgan va xotirasida saqlanib qolgan obrazlar bilan taqqoslab ko‘radi. Agar hozirgi idrokdan hosil bo‘lgan obraz ilgari xuddi shu narsani idrok qilishdan vujudga keltirilgan obrazga to‘la mos kelsa, ayni choqda idrok qilayotgan narsasini taniydi. Aksincha, agar hozirgi idrokdan hosil bo‘lgan obraz ilgarigi obrazga mos kelmasa, ya’ni ayni choqda idrok qilayotgan narsani odam tanimasa idrok davom ettirila beradi. Idrok jarayonida nutq va tafakkurning qatnashishi shunda namoyon bo‘ladiki, har bir idrok nihoyasiga borib, hukm shaklida, ya’ni chigal gap shaklida ifodalanadi. Chunonchi odamni yoki biror idishni idrok qilayotganimizda idrokimizni, "bu piyola" deb tugallaymiz. Narsalarning nomini atash bilan idrokimizning mazmunini ravshanlashtiramiz. Agar idrok jarayonida narsalarning nomini atay olmasak, ya’ni idrok qilayotgan narsalar bizga notanish qandaydir yangi narsalar bo‘lsa, unday paytda idrok jarayonidagi tafakkur faollashib ketadi. Odam idrok qilayotgan narsasi nima ekanligi haqida o‘ylay boshlaydi.

Idrok jarayonida xayolning qatnashishi shunda ko‘rinadiki, odam o‘zidan allanimalarni qo‘shib, idrok qilayotgan narsasidan hosil bo‘lgan obrazning mazmunini kengaytirib yuboradi. Masalan, osmondagi to‘da-to‘da bulutlarga qarab, ularning shaklini nimalargadir o‘xshatish mumkin. Idrok jarayonida xayolning ishtirok qilishi, xususan, bolalarda yaqqol ko‘rinadi.

Idrok jarayonida his-tuyg‘ularning ishtirok qilishi shu idrok qilayotgan narsalarimizga nisbatan hosil bo‘ladigan munosabatlarimizda ko‘rinadi. Odam idrok qilayotgan hamma narsalarga nisbatan bir xilda munosabatda bo‘lmaydi. Agar odam ilgari biror narsani idrok qilayotgan paytda qattiq xafa bo‘lgan, kayfiyati buzilgan bo‘lsa, shu narsani yana ikkinchi marta idrok qilganda yana hissiyotlarga nisbatan bo‘lsa ham sodir bo‘ladi. Bundan tashqari idrok hissiy holatning ishtiroki yana shunda ochiq ravshan ko‘rinadiki, odam qattiq qo‘rqinch hissini boshidan kechirayotgan paytda idroki yanglish bo‘ladi, ya’ni kuchli hissiy holat ta’sirida ayrim narsalar boshqacha bo‘lib ko‘rinadi. Chunonchi kechasi qorong‘i ko‘chada

qo‘rqib kelayotgan odamga ro‘parasidagi to‘nka pisib, poylab, o‘tirgan odamga o‘xshab ko‘rinadi. Shuning uchun ham " ko‘rqqanga qo‘sha ko‘rinar" degan xalq maqoli bejiz aytilgan emas. Aksincha, odamning kayfiyati chog‘, xursand paytida hamma idrok qilayotgan narsalari chiroyli va yoqimli bo‘lib tuyuladi.

Ma’lumki, idrok sezgi a’zolari asosida vujudga keladi. Har bir idrok jarayonida bir necha sezgi a’zosi ishtirok etadi. Lekin ulardan biri eng muhim o‘rinda turadi. Masalan, suratni idrok qilishda ko‘rish organi, musiqa va nutqni idrok qilishda eshitish organi yetakchilik qiladi. Idrok jarayonida qaysi sezgi a’zosining yetakchilik rolini o‘ynashiga qarab, idrokni bir necha turlarga ajratish mumkin. Masalan, ko‘rish idroki, eshitish idroki, hid bilish idroki, ta’m bilish idroki va boshqalar. Bundan tashqari idrokning aralash turi ham mavjud bo‘lib, bunda bir necha analizator birgalikda ishtirok etadi. Masalan, kinofilmni idrok qilishda ko‘rish va eshitish sezgisi ishtirok etadi. Tevarak atrofdagi narsa va hodisalar bir-biriga bog‘liq. Ular muayyan makonda ma’lum vaqtda sodir bo‘ladi. Shuningdek, ular bir-birlariga va idrok qiluvchiga nisbatan ma’lum munosabatda shakl, hajm va boshqa xossalarga egadir.

Sezgilar eng oddiy elementar psixik jarayondir. Idrok esa sezgilarga qaraganda murakkab psixik jarayon hisoblanadi. Idrokning murakkabligi quyidagilarda ifodalanadi:

1) har bir idrok tarkibiga ayni vaqtda bir necha sezgi kiradi. Masalan, qovunni idrok qilish, bunda quyidagi sezgilar ishtirok etadi, qovunning shakli va rangini aks ettiruvchi ko‘rish sezgisi, hidini aks ettiruvchi hid sezgisi, mazasini aks ettiruvchi ta’m bilish sezgisi, harakatini aks ettiruvchi teri sezgisi va boshqalar. Bu sezgilar tahlil yordamida ajratib olinadi va idrokning perseptiv tomonini tashkil qiladi. Ular ishtirokida narsaning barcha xossalari bir butun holda aks ettiriladi. Bu esa idrokning perseptiv tomonini tashkil qiladi.
2) Har bir idrok tarkibiga kishining o‘tmishda hosil qilingan bilim va tajribalari kiradi.

Idrokning nerv fiziologik asosi

Idrok ham sezgi kabi reflektor jarayon hisoblanadi. I.P.Pavlov bo‘yicha idrokning negizini tevarak-atrofimizdagi narsa va hodisalar retseptorlarga ta’sir etishi natijasida bosh miyaning katta yarim sharlari qobig‘ida hosil bo‘ladigan shartli reflekslarning muvaqqat nerv bog‘lanishlari tashkil etadi. Tashqi olamdagi narsalar va hodisalar kompleks qo‘zg‘atuvchi sifatida xizmat qiladi. Analizatorlarning qobiq bo‘linmalar o‘zagida ana shu kompleks qo‘zg‘atuvchilarning murakkab tahlili va sintezi amalga oshiriladi. Idrok sezgilarga qaraganda miyaning ancha yuksak darajadagi tahlil qilish, umumlashtirish faoliyati hisoblanadi. Tahlil qilmasdan turib, idrokning anglangan bo‘lishi mumkin emas. Jumladan, notanish xorijiy tilda aytilgan nutq boshdan - oyoq tovushlar oqimi tarzida idrok etiladi. Nutqning anglangan holda idrok etilishi, ya’ni u tushunishi uchun nutqning alohida iboralarga mohiyat e’tibori bilan so‘zlarga ajratish shartidir. Ayni paytda nutqni idrok etish jarayonida tahlil bilan bab- baravar tarzda sintez qilinadi, shu tufayli biz alohida tarqoq tovushlarni emas, balki so‘zlarni va iboralarni idrok etamiz.

Muvaqqat nerv bog‘lanishlarining o‘rnatilishi sintezning negizini tashkil qiladi. Idrokning negizi nerv bog‘lanishlarining ikki turidan, bitta analizator doirasida hosil bo‘ladigan bog‘lanishlardan va analizatorlararo bog‘lanishlardan tarkib topadi. Birinchi holat organizmga bitta modallikdagi kopleks qo‘zg‘atuvchi ta’sir etganda kuzatiladi. Eshitish analizatorlariga ta’sir qiladigan alohida tovushlarning o‘ziga xos birikmasidan iborat kuy ana shunday qo‘zg‘atuvchi bo‘lishi mumkin. Ushbu kompleksning hammasi bitta murakkab qo‘zg‘atuvchi sifatida ta’sir qiladi.

Kompleks qo‘zg‘atuvchining ta’siri ostida hosil bo‘ladigan nerv bog‘lanishlarining boshqa bir turi ham borki, ular turli xildagi analizatorlar doirasidagi bog‘lanishlardan iboratdir. I.M.Sechenov narsani yoki fazoni ko‘rish kinestezik, paypaslash assotsiatsiyalari orqali va boshqa sezgilarning assotsiatsiyasi orqali idrok etilishini izohlab bergan edi.

Kishidagi bog‘lanishlarga albatta so‘zning eshitilishi bilan obrazi ham qo‘shiladiki, unda muayyan narsa yoki fazoga munosabat gavdalangan bo‘ladi. Idrok negizida hosil bo‘ladigan muvaqqat nerv bog‘lanishlari tashqi olamdagi narsalar va hodisalar xususiyatlarining ob’ektiv bog‘lanishlar asosida tarkib topadi. Analizatorlar o‘rtasida hosil bo‘ladigan bog‘lanishlar tufayli biz idrokimizda narsa va hodisalarning buning uchun moslashgan analizator bo‘lmagan xususiyatlarini (masalan, narsaning hajmi, solishtirma og‘irligi) ham aks ettiramiz.

Shuning uchun ham biz idrok qilganimizda olamni sezgilarimizga nisbatan chuqurroq qilib olamiz. Bu muvaqqat nerv bog‘lanishlar narsa - hodisaning birgina xossasi bilan emas, balki barcha xossalari kompleks qo‘zg‘atuvchilar ta’siri bilan vujudga keladi. Masalan, talaba butun bir dars jarayonida idrok qilayotganda o‘qituvchini ko‘radi, uning nutqini tinglaydi, yozadi. Bu kompleks qo‘zg‘atuvchilar ko‘rish, eshitish, muskul-harakat retseptorlarini qo‘zg‘aydi. Kompleks qo‘zg‘atuvchilarning analizatorlarning miya po‘sti qismidagi yadrolarida murakkab tahlil va sintez qilishi amalga oshadi. Idrok jarayonida tahlil bilan bir vaqtda sintez ham ro‘y beradi. Shuning uchun biz ayrim tovushlarni emas, butun so‘z va iboralarni idrok qilamiz. Demak, idrokning nerv fiziologik asosida ikkinchi signal tizimining muvaqqat nerv bog‘lanishlari yotadi. Muvaqqat nerv bog‘lanishlarining hosil bo‘lish jarayoni sintez asosini ikki xil nerv bog‘lanishlari yotadi.

Bir analizator doirasida hosil bo‘ladigan bog‘lanishlar bir narsadagi kompleks qo‘zg‘aluvchilarining organizmga ta’sir etishdan vujudga keladi. Masalan, eshitish analizatoriga ta’sir qiladigan ayrim tovushlarning o‘ziga birikishi shunday qo‘zg‘ovchi bo‘la oladi. Musiqa tinglash, rasm ko‘rish, ular analizatorlararo bog‘lanishlar, bir narsa yoki bir necha analizatorlarga ta’sir etadi. Masalan, ko‘rish, muskul analizatorlari, ma’ruza, monolog.

Kuzatish va kuzatuvchanlik.

Idrokning o‘ziga xos juda muhim xususiyatlaridan yana biri kuzatuvchanlikdir. Umuman olganda idrok jarayonining hammasi kuzatish bilan har doim uzviy bog‘liq. Chunki odam idrok qilayotganida nimanidir kuzatadi. Lekin ixtiyorsiz idrok jarayonidagi kuzatiladigan narsa va hodisalar odamning esida saqlanib qola bermaydi.

Kuzatishning muvaffaqiyati oldindan qo‘yiladigan tayyorgarlikka, kishining bilim va tajribalariga, diqqatining kuchiga va fikrlash faolligiga bog‘liq. Kishining rejali, tizimli va davomli ixtiyoriy idrok qilish qobiliyatini **kuzatuvchanlik** deyiladi. Kuzatuvchanlik shaxsning shunday xislatidirki, bunda u narsa va hodisalarning unga bilinmaydigan muhim xarakterli xususiyatlarini payqay oladi.

Akademik I.P.Pavlov kuzatuvchanlikning ilmiy bilimdagi ahamiyatiga yuksak baho bergan. U Sankt-Peterburg yaqinidagi Pavlova shahridagi fiziologiya institutining oldi tomoniga “Kuzatuvchanlik, kuzatuvchanlik va yana kuzatuvchanlik” deb yozdirib qo‘ygan.

IDROKDA OB’EKT VA FON, APPERSEPSIYa, IDROKNING KONSTANTLIGI, IDROKDA ILLYuZIYa VA GALLYuSINATSIYa

Odamga juda ko‘p narsa va hodisalar ta’sir qilib turadi. Bular shunday ko‘p xossalarga egaki, hatto odam bir vaqtning o‘zida ularga javob reaksiyasi qaytara olmaydi. Odam ko‘p sonli qo‘zg‘ovchilardan faqat ayrimlarini aniq holda ajratib oladi. Shu ajratib olingan narsa hodisalar esa fon sanaladi. Idrok qilinadigan narsani o‘rab turgan boshqa narsa, jism yoki hodisalarga nisbatan **ob’ekt** hisoblanib, ob’ektning atrofdagilari esa **fon** deyiladi. Masalan, o‘qituvchi bir darsda bir necha o‘quvchilardan so‘raydi. Har safar so‘rayotganlarni ko‘radi. Chaqirilgan o‘quvchi uning javobi xatti-harakati idrok ob’ekti hisoblanadi.

Muayyan sharoitda shaxs tomonidan idrok qilinadigan narsa yoki jism idrokning **ob’ekti** deb ataladi. Boshqa o‘quvchilar faoliyati idrok foni bo‘lib qoladi. Idrok foniga kirgan o‘quvchi javob berish uchun chaqirilib qolsa, idrok ob’ektiga aylanadi va aksincha. Demak, idrok ob’ekti va foni dinamik tabiatga ega bo‘lib, doimo o‘zgarib turadi. Ob’ekt va fonning dinamikligi bosh miya katta yarim sharlari po‘stida vujudga keladigan optimal qo‘zg‘alish o‘chog‘ining almashinishi bilan taqozo etiladigan diqqatning bir ob’ektdan boshqa ob’ektga o‘tishi bilan izohlanadi. Idrok fonidan ob’ektni ajratishning psixologik qonuniyatlarini ikkilangan tasvirlar, shrederlar zinapoyasi, predmet konturlarini ajralishi kabilarda aniq ko‘rish mumkin.

Juda ko‘p hollarda ob’ektni fondan tez va aniq ajratib olish uchun uni alohida rang, shakl va belgilar bilan ta’kidlab qo‘yiladi. Masalan, transport belgilari, temir yo‘l ishchilari maxsus to‘q sariq rangli kiyim kiyadilar va boshqalar.

APPERSEPSIYa

Idrokning o‘ziga xos xususiyatlaridan biri idrok jarayoniga butun psixik hayot mazmunining (ya’ni butun ma’naviy boyligining) ta’sir etishidir. Yuqorida aytilganidek, idrok jarayoni odamning turmush tajribasi bilan bog‘liq ekan, binobarin, idrok jarayoniga bilim boyligi odamning ishonch, e’tiqodlari, dunyoqarashi, qiziqish va ehtiyojlari hamda kasbi ta’sir qiladi. Psixologiyada idrok jarayoniga odamning butun ma’naviy hayot boyligini ta’sir etishini appersepsiya deb yuritiladi. **Appersepsiya** – idrok jarayonini shaxsning oldingi bilimlari, shaxsiy va ijtimoiy tajribalari, qiziqishlari, motivatsiyasi, ehtiyojlari va odatlari, umuman ruhiy hayotining barcha mazmuni bilan belgilanishidir. Appersepsiya xodisasi tufayli odamlar o‘zaro idrokining mazmuni bilan bir-birlaridan muayyan darajada tafovutlanadilar, ya’ni ular aynan bir xil narsani uzining bilimi, saviyasi, nuqtai

nazari, dunyoqarashi va ijtimoiy kelib chiqishiga asoslangan holda turlicha idrok qiladilar hamda aks ettiradilar. Masalan, daladagi gullab turgan paxtani oddiy bir talaba bilan tajribali agronom idrok qiladigan bo‘lsa, albatta, ularning idroklari, ya’ni paxtani aks ettirishlari juda katta farq bo‘ladi. Talaba shunchaki, odatdagi oddiy bir paxta sifatida aks ettirsa, agronom paxtaning qanday navi, taraqqiyotning qaysi bosqichda ekanligi, taxminan qancha hosil berishi va shu kabilar bilan birga chuqur hamda juda to‘la idrok etadi. Pedagogik va psixologik bilimlarga ega bo‘lgan tarbiyachi bilan bunday bilimlardan mutlaqo xabarsiz bo‘lgan oddiy bir onaning bolalaridagi turli extiyojlar va harakatlarni idrok qilishlari o‘rtasida keskin farq mavjud. Masalan, ildiz tushunchasini bolalar o‘simliklarning moddiy asosi sifatida, matematiklar sonlarning ildizi ko‘rinishida, ijtimoiy nuqtai-nazardan qarindosh-urug‘chilik shaklida ko‘z oldiga keltiradilar. Appersepsiya tushunchasi ba’zi hollarda idrokning aniqligi, to‘liqligi, ravshanligi, predmetliligi, tanlovchanlik kabi sifatlarning ma’nosi o‘rnida qo‘llanilgan. Psixologik nazariyalariga ko‘ra, appersepsiya hodisasi barqaror va vaqtincha (muvaqqat) deb yuritiluvchi ikki turga ajratiladi. Barqaror appersepsiya hodisasi shaxsning dunyoqarashi, qat’iy maslagi, motivatsiyasi, qiziqishi, bilim saviyasi, madaniy darajasi, xulq-atvori, ma’naviyati va kasbiy tayyorgarligiga bog‘liq bo‘lib, u o‘ta murakkab tuzilishga egadir. Muvaqqat (vaqtincha) appersepsiya turi esa shaxsning faqat idrok qilishi jarayonidagi emotsional holatiga, ya’ni uning kayfiyati, ruhlanishi, shijoati, stress, affekt ko‘rinishidagi his-tuyg‘ularida, ularning sur’ati, davomiyligi tizimida o‘z ifodasini topadi.

Idrok xususiyatining yana bir o‘ziga xos xususiyati uning konstantligidir. Idrokning **konstantligi** deganda biz idrok qilishdan ongimizda hosil bo‘lgan obrazning real voqelikdagi bizga ta’sir etib turgan narsaning tabiiy holatiga har jihatdan mos bo‘lishini tushunamiz. Ma’lumki, narsalarning hajmi (katta yoki kichikligi) shu narsalarni qanday masofadan (uzokdan yoki yaqindan) idrok qilayotganimizga qarab o‘zgarib turadi. Lekin shunday bo‘lsa ham idrok qilishdan hosil bo‘lgan narsalarning ongimizdagi obrazlari hamma vaqt shu narsaning tabiiy holatiga mos bo‘ladi, masalan, katta yo‘lda ketayotib, uzoqdan gugurt qutichasidek kichkina bo‘lib kelayotgan avtobusni ko‘rib, “kichkinagina avtobus” kelyapti demaymiz. Uzoqdagi avtobusni idrok qilishda ongimizda hosil bo‘lgan obraz avtobusning real hajmiga teng bo‘ladi. Yoki tepamizdan katta balandlikda uchib ketayotgan hozirgi zamon yirik passajir samolyotlarini ko‘rib, kichkina samolyotchalar uchib ketishayapti, deb aytmaymiz. Biroq shu narsani aytish kerakki, idrokning konstantligi hususiyati ham odamning turmush tajribasi bilan bog‘liqdir. Chunonchi, umrida hech qachon hozirgi zamon katta passajir samolyotlarini ko‘rmagan odam baland uchib ketayotgan samolyotni idrok qilib, uning real hajmini (qanchalik kattaligini) tasavvur eta olmaydi.

Ko‘rishda masofa, rang, shakl, hajm konstantliklari ro‘y beradi. Qalamni 20 va 1sm masofadan idrok qilish, doskani 1 va 10 m masofadan idrok qilish, oq qog‘oz yoki quyoshda, xona ichida, koridorda ham oq idrok qilinadi. Konstantlik hodisasida odam narsalarni ko‘z shuur pardasiga tushgan suratiga aynan muvofiq ko‘rmaydi, balki ular haqiqatdan qanday mavjud bo‘lsa, shunday ko‘radi. Bu kishining tajribasi, ommaviy faoliyati jarayonida vujudga keladi.

ILLYuZIYa

Idrok jarayonining navbatdagi yana bir o‘ziga xos xususiyati idrok qilishda ba’zan yuz beradigan illyuziya xodisasidir. **Illyuziya** – bizga ta’sir qilayotgan narsalarni yanglish idrok qilish demakdir. Odatda ikki xil illyuziya farqlanadi:

a) ob’ektiv illyuziya;

b) sub’ektiv illyuziya.

Ob’ektiv illyuziya – hamma odamlar uchun umumiy xarakterga ega bo‘lib, uni geometrik illyuziya deb ham yuritiladi. Ob’ektiv illyuziya biz idrok qilayotgan narsalarning o‘zaro bir-biriga ta’siri tufayli yuz beradi. Illyuziyaning bu turi har xil geometrik shakllarni idrok qilishda juda yaqqol ko‘rinadi. Masalan, uzunligi baravar bo‘lgan ikkita gorizontal to‘g‘ri chiziq chizilsa, bu chiziqlarning uchlariga tashqariga qaratilgan va ichkariga qaratilgan chiziq kattaroq bo‘lib ko‘rinadi. Idrok jarayonida yuz beradigan illyuziyaning bu turiga juda ko‘plab misol keltirish mumkin. Masalan, baravar kattalikka ega bo‘lgan uchta ketma-ket turgan to‘g‘ri burchakli ustunchalarni chizib, ularning atrofiga uzoqlashtiruvchi chiziqlarni chizsak, bu uchta ketma-ket turgan ustunchalar har xil kattalikda bo‘lib ko‘rina boshlaydi. Bu yerda uzoqlashtiruvchi chiziqlarning ta’sirida illyuziya hosil bo‘ladi.

Sub’ektiv illyuziyalar odamning ayni chog‘dagi hissiy holati bilan bog‘liq bo‘ladi. Boshqacha qilib aytganda, odamning hissiy holatida ro‘y beradigan o‘zgarishlar idrok jarayoniga ta’sir qiladi. Masalan, yuqorida aytib o‘tilganidek, odam kechasi yolg‘iz ko‘chada qo‘rqib ketayotgan bo‘lsa, har bir sharpa uning qo‘rqinch hissini kuchaytirib yuboradi. Natijada uning ro‘parasidan chiqib qolgan butalgan daraxt qandaydir dahshatli mavjudotga o‘xshab ko‘rinadi.

Hayotda keng tarqalgan har xil ins-u jins, devlar, ajinalar va shu kabi nojins narsalar haqidagi ko‘plab gaplar kuchli qo‘rqinch hissi ta’sirida noto‘g‘ri idrok qilish, ya’ni sub’ektiv illyuziya tufayli vujudga kelgandir. Ba’zan odam qattiq qo‘rqqan paytida bosh miya katta yarim sharlarining po‘stidagi muhim markazlardan birortasi uzoq muddatli tormozlanish holatiga tushib qolishi mumkin. Buni akademik I.I.Pavlov hayotni muhofaza qiluvchi tormozlanish deb atagan edi. Ana shunday paytda tormozlanib qolgan markaz bilan bog‘liq bo‘lgan organizmning biror qismida keskin o‘zgarish paydo bo‘ladi. Chunonchi odamning og‘zi yoki ko‘zi qiyshayib qolishi mumkin yoki qo‘li, oyog‘i falaj bo‘lib qolishi mumkin.

Sub’ektiv illyuziya hodisasi, ya’ni qattiq qo‘rqinch hissi ta’sirida noto‘g‘ri idrok qilish hodisasi bolalarda ham uchrashi mumkin. Shuning uchun ana shu yuqoridagi mulohazalarni, ya’ni yanglish idrok natijasida paydo bo‘ladigan qo‘rqinchli obrazlarni nazarda tutib, hech vaqt bolalarni qo‘rqitish kerak emas.

Psixologiyada ko‘rish illyuziyalarining o‘rganilishi muayyan o‘zining tadqiqot tarixiga ega. Ba’zi hollarda narsalarni noto‘g‘ri, yanglish idrok qilinishiga illyuziya deyiladi. Masalan, agarda biz ko‘rsatkich va o‘rta barmoqlarimizni chalishtirib, no‘xot yoki bironta dumaloq narsani chalishtirgan holda ikkala barmog‘imizning uchi bilan bosib turib, shuningdek ayni bir davrda aylantiraversak, bu holda barmoqlarimizning tagida bitta emas, balki ikkita no‘xot bordek his qilamiz.

Ana shu holdagi bir narsaning ikkita bo‘lib sezilishi Aristotel (Arastu) illyuziyasi deb ataladi.

Idrok qiluvchi shaxsning psixikasida ro‘y beradigan o‘zgarishlar bilan yuzaga keladigan tasodifiy illyuziyalar ham mavjuddir. Sahroda chanqagan inson uzoqda yarqirab turgan sho‘rhok yerni ko‘l deb idrok qilishi (lekin bu illyuziyani sahrodan farq qila olishi joiz) yoki o‘rmondagi to‘nka qo‘rqoq insonning ko‘ziga bironta yirtqich hayvonga o‘xshab ko‘rinishi xuddi shu illyuziyalar jumlasidandir.

O‘q chiziqlari illyuziyasi uzunligi baravar bo‘lgan ikki o‘q chiziqning chetlariga ikki xil (kesishmaydigan va kesishadigan) chiziqlar chizilsa, illyuziya paydo bo‘ladi. Ya’ni, kesishadigan chiziqlar o‘q chiziqga nisbatan kesishmaydigan chiziqlar chizilgan, o‘q chizig‘idan uzunroq bo‘lib ko‘rinadi. Bu illyuziya kesishadigan va kesishmaydigan chiziqlar tamoyillariga asoslangan.

Parallel qilib chizilgan bir necha chiziqlar parallel emas, balki har xil tomonga kesilgan chiziqlardek tuyuladi.

“ Temir yo‘l “ illyuziyasi kesishadigan to‘g‘ri chiziqlarning torroq joyiga joylashgan chiziq uzunroq bo‘lib ko‘rinadi. Aslida esa har ikkala parallel chiziqning uzunligi tengdir.

Ikkita barovar doira shaklini chizib, ulardan birini o‘sha doiradan kattaroq, ikkinchisini esa kichikroq doiralar ichiga olinsa, ikkinchi doira kattaroq ko‘rinadigan bo‘lib qoladi. Ya’ni kichik doiralar o‘rtasida berilgani katta doiralar orasida berilganiga qaraganda kattaroq bo‘lib ko‘rinadi.

Birinchi odamga qaraganda ikkinchisi uzunroq, uchinchisi esa undan ham uzunroq bo‘lib ko‘rinadi. Aslida esa ular balandligi jihatidan bir – biriga teng.

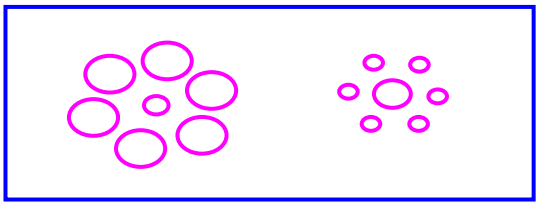

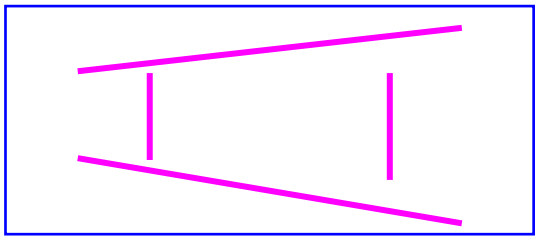

Tik chiziqlarni ortiqcha baholash illyuziyasi silindrning balandligi, hoshiyasining kengligidan kattaroq bo‘lib ko‘rinadi. Aslida silindirning balandligi va hoshiyasining kengligiga bab-barovar. “Yelpig‘ich” ilyuziyasi-parallel chiziqlar

orasidagi chiziqlarning ta’siri bilan ba’zida egilgandek, ba’zida esa burilib ketgandek bo‘lib ko‘rinadi.

Daryoda suzib ketayotgan katta va kichik ikki kema palubasi uzunligi jihatidan bir-biriga barovar to‘g‘ri chiziq kesmalari bilan tasvirlangan bo‘lsada, katta kema palubasi uzunroq bo‘lib ko‘rinadi.

“ Jonli doiralar “ illyuziyasi. Katta va kichik doiralar chizilgan rasmlar aylanmaydi, albatta. Lekin kitobni qo‘lga olib, uni o‘ngdan chapga yoki chapdan o‘ngga bir necha sekund aylantirsak, doiralar go‘yo aylanayotgandek tuyuladi.

Gallyusinatsiya

Voqelikdagi narsa va hodisalarning tana a’zolarini qabul qilish analizatorlarga bevosita ta’sir etmasdan inson ongida turli obrazlarning (ovozlarning eshitilishi, sharpalarning sezilishi) xayolan, fikran paydo bo‘lishidan iborat idrokning psixopatalogik (ruhiy xastalik) hodisasiga **gallyusinatsiya** deyiladi. Gallyusinatsiya hodisasi muvaqqat ruhiy xastalikning alomati, ba’zan qo‘rqinch hissi mahsuli hisoblanib, bosh miya katta yarim sharlari qobig‘idagi qo‘zg‘alish jarayonlarining nuqsonli sust (patologik) harakati natijasida goho asab tizimining zaharlanishi, zaiflashuvi, haddan tashqari toliqishi tufayli yuzaga kelishi mumkin. Gallyusinatsiya hodisasi bir necha xil ko‘rinishga ega bo‘lishi mumkin, ularning eng asosiylari quyidagilardan iboratdir: a) yo‘q narsalarning ko‘zga ko‘rinishi; b) u yoki bu ovozlar, tovushlar eshitilishi; v) yo‘q sharpalar, hidlar sezilishi kabilardir.

Odatda illyuziyani gallyusinatsiyadan farq qila olish lozim. Illyuziya shu lahzada shaxsning sezgi a’zolariga ta’sir etib turgan biror narsani yanglish, noto‘g‘ri idrok qilish jarayoni bo‘lsa, gallyusinatsiya yo‘q mavjud bo‘lmagan narsalarni tashqi ta’surotsiz idrok qilishdir. Masalan, yo‘q narsalarning ko‘zga bordek ko‘rinishi, yo‘q ovozlarning quloqqa eshitilishi, yo‘q hidlarning dimoqqa urilishi kabilar gallyusinatsiyaning mahsuli bo‘lib hisoblanadi. Gallyusinatsiya shaxsning biror narsa va holatni ko‘rgandek, eshitilgandek, his qilgandek kabi tasavvurning aks etishidir xolos. Gallyusinatsiya hodisasi ko‘pincha kasallikdan (isitma, alahsirashdan) darak beruvchi alomatdir, u nerv tizimini buzadigan kasalliklarning oqibatida ro‘y berishi mumkin.

VAQT, HARAKAT VA FAZONI IDROK QILISh. IDROKNING PSIXOLOGIK ASOSI HAQIDA QISQAChA XULOSA. AMALIY TAVSIYaLAR

Idrokning tasnifi

Idrokni klassifikatsiya qilishda quyidagi 3 ta muhim tomoni hisobga olinishi kerak va ular quyidagi jadvalda keltirilgan.

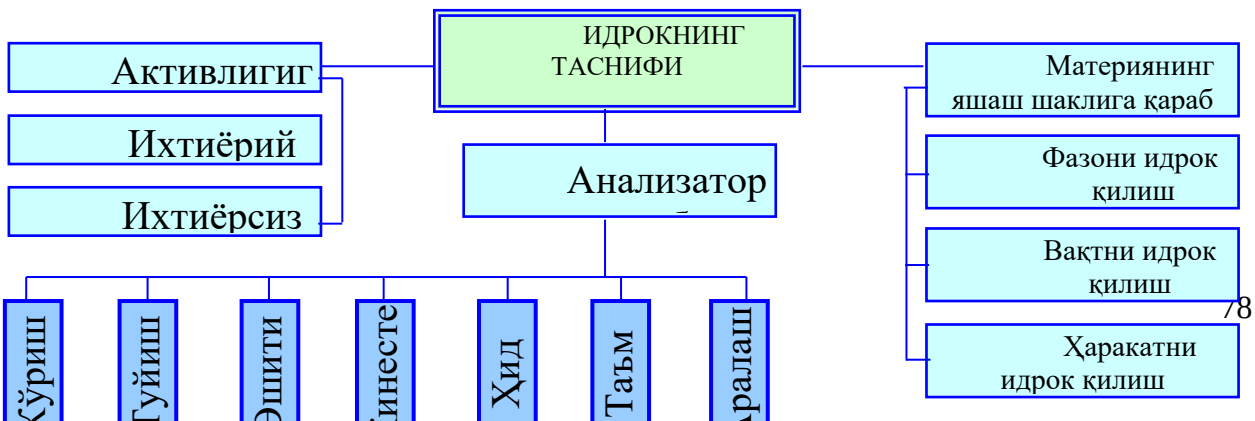

1. Idrok jarayonida qaysi analizatorning yetakchi rol o‘ynashiga qarab: ko‘rish, eshitish, teri tuyish knestezik harakat, hid bilish va ta’m bilish idroklari bir-biridan farq qiladi.
2. Yashash shakllariga qarab idrok: fazoni vaqtni va harakatni idrok qilishga bo‘linadi.

Idrok faollik darajasiga qarab: ixtiyorsiz va ixtiyoriy shakllarga bo‘linadi. Bunga sabab idrokning diqqat bilan uzviy bog‘liqligidir. Diqqat idrokning faolligini oshiradi hamda idrokning mukammal, ravshan, aniq bo‘lishiga xizmat qiladi.

Ma’lumki idrok odatda ixtiyoriy va ixtiyorsiz bo‘ladi. Ixtiyorsiz idrok hamisha ixtiyorsiz diqqat bilan bog‘liq bo‘lib, muayyan bir maqsadsiz, hech qanday iroda kuchi sarf qilinmasdan amalga oshiriladi. Ixtiyorsiz idrok biror narsani to‘satdan, ta’sir etayotgan narsalarning boshqa narsalardan keskin farq qilishi, haddan tashqari originalligi, yorqinligi natijasida yuzaga keladi. Ixtiyorsiz idrok odamning butun faoliyati davomida uzluksiz davom etib, ayrim paytlarda ixtiyoriy idrok bilan almashinib turadi. Lekin shunday bo‘lsa ham inson hayotida ixtiyoriy idrokning roli benihoya kattadir.

Ixtiyoriy idrok oldindan belgilangan muayyan bir maqsad asosida amalga oshiriladi. Idrokning ishtiroki asosan ixtiyoriy idrokda namoyon bo‘ladi. Chunki ixtiyoriy idrok ko‘pincha odamda irodaviy zo‘r berishni talab qiladi. Masalan, darsni ixtiyoriy idrok bilan eshitib o‘tirish odamdan anchagina iroda kuchini talab qiladi. Umuman olganda, har qanday ixtiyoriy idrokda albatta diqqat qatnashadi.

Tevarak-atrofimizdagi narsa va hodisalarni yaxlit aks ettirishdan iborat bo‘lgan iroda jarayonining bir qancha o‘ziga xos xususiyatlari bordir. Odatda ikki idrok turi farq qilinadi. Ulardan biri sodda idrok bo‘lsa, ikkinchisi murakkab idrokdir. Sodda idrok deganda atrofimizdagi turli-tuman narsalari masalan, xonadagi stol-stullar, shkaflar hamda shkaflardagi o‘yinchoqlarni idrok qilish sodda idrok qilishdan iboratdir.

Idrokni tasnif qilishda materiyaning yashash shakllari - fazo, vaqt, harakat asos qilib olinadi, unga ko‘ra idrok quyidagi turlarga ajratiladi:

1. Fazoni idrok qilish
2. Vaqtni idrok qilish
3. Harakatni idrok qilish

Fazoni idrok qilish

Fazoni idrok qilish voqelikdagi narsa va hodisalarning fazoda egallagan o‘rnini, shaklini, miqdorini, bir-biriga nisbatan munosabatlar bilish jarayonining shaklidir. Voqelikni idrok qilish orqali inson borliq to‘g‘risida, uning xususiyatlari, xajmi, masofasi (ich tomonni, chuqurligi) yuzasida muayyan ma’lumotlar, xossalar, axborotlar to‘plash, ularni farqlash imkoniyatiga ega bo‘ladi.

Fazoni idrok qilish undagi narsalarning shaklini, hajmini va o‘zaro munosabatlarini aks ettirishdir. Demak, fazodagi narsalar uch o‘lchovda idrok qilinadi; narsalarning shakli: uch burchakli, to‘rt burchakli, kub, kvadrat, doira, konus va boshqalar. Narsalarning hajmi katta, kichik, o‘rtacha, yirik, mayda va boshqalar. Narsalarning bir-biriga va idrok qiluvchiga munosabati: o‘ngda, chapda, yuqorida, pastda, uzoqda va hokazo. Fazoni ko‘rish teri, muskul-harakat organlari bilan idrok qilinadi. Fazoni bir ko‘z bilan yoki ikki ko‘z bilan idrok qilamiz. Monokulyar idrokda narsalarning chetlaridan kelayotgan nurlar bitta ko‘zning to‘r pardasida aks etadi. Bu nurlar ko‘z gavharlarida bir-birini kesib o‘tadi va ularning kesishgan joyida ko‘rish burchagi hosil bo‘ladi. Bu burchakning katta-kichikligiga hamda uning ko‘zdan qanchalik uzoq-yaqinligiga bog‘liq. Ko‘z gavharlarining va umuman ko‘zning narsalarni eng yaxshi ko‘rish uchun moslashuvini **akkomadatsiya** deyiladi.

Odatda fazodagi narsalarning shakli, hajmi va o‘zaro munosabatlarini ikki ko‘z bilan binokulyar idrok qilinadi.

Biz bir narsaga ikki ko‘z bilan qaraymiz. Lekin narsa bitta aks etadi. Buning sababi o‘sha narsadan keladigan nurlarning ko‘z pardasiga mos yoki mos bo‘lmagan nuqtalariga to‘g‘ri kelishidir.

Narsalarning fazo munosabatini binokulyar idrok qilishda konvergensiya muhim ahamiyatga ega.

Konvergensiya – biror narsaga qaraganda ikkala ko‘z soqqasining qanshar tomon bab-barobar burilishidir. Konvergensiya masofani, chuqurligini aniq, to‘liq idrok qilishga imkon beradi.

Vaqtni idrok qilish

Odamda inson tomonidan vaqtni idrok qilish asosan ruhiy hodisalar, holatlar, vaziyatlar, xususiyatlarning o‘zaro o‘rin almashinuvi tufayli namoyon bo‘ladi va o‘ziga xos tuzilishi bilan mazkur jarayonning boshqa shakllaridan farq qilib turadi. Vaqtni idrok qilish inson tomonidan aks ettirilayotgan vaqt birligining ob’ektiv (haqqoniy, xolis) mazmuniga, shaxsning o‘ziga nisbatan munosabatiga bog‘liq bo‘lib, shu mezon orqali uning mahsuldorligi o‘lchanadi. Masalan, shaxsning ehtiyoji motivatsiyasi, qiziqishi va intilishlariga mutanosib vaqt birligini, idrok birligini idrok qilgan taqdirdagina vaqt ob’ektiv jihatdan kechinmalar, his-tuyg‘ularga nisbatan shaxsning ijobiy, haqqoniy munosabatlarida tez o‘tganday idrok qilinadi, odatda yoqtirmaslik idrok maydoniga (qamroviga) nomutanosiblik esa shaxsda zerikish, vaqt “sekin” o‘tish tuyg‘usini uyg‘otadi.

Biz idrok qilib turgan narsa-hodisalar muayyan vaqt davomida paydo bo‘ladi, o‘zgaradi va o‘tib ketadi. Vaqt materiya mavjudligining asosiy shakllaridan biridir. Vaqtni idrok qilish voqelikdagi hodisalar va ularning muntazamligini aks ettirishdir. Vaqtni idrok qilish ob’ektiv reallikni aks ettirib, kishini o‘rab olgan muhitda mo‘ljal olishiga imkon beradi. Vaqtni mo‘ljal olish orientirovkasi miyaning

po‘st bo‘limlari yordamida amalga oshadi. Lekin vaqtni idrok qiluvchi maxsus a’zo mavjud emas.

Vaqtni idrok qilishda turli analizatorlar qatnashadi, biroq vaqtlar oralig‘inining bir muncha aniq farqini kinestezik va eshitish sezgilari beradi.

Markaziy asab tizimida bosh miya katta yarim sharlarida qo‘zg‘alish va tormozlanishning ritmik almashinuvi vaqtni idrok qilish asosida yotadi. Agar bosh miya po‘stida qo‘zg‘alish jarayoni ustunlik qilsa, vaqt “tez” o‘tgandek, agar tormozlanish ustunlik qilsa, vaqt “sekin” o‘tgandek idrok qilinadi. Vaqtning “tez” yoki “sekin” o‘tishi kishining vaqtga va diqqati yo‘naltirilgan ob’ektga munosabatiga ham bog‘liq. Masalan, biror darsning o‘tishi, kinofilmni ko‘rish, avtobus yoki biror kishining kelishini kutish va hokazo. Odamlar vaqtni ob’ektiv belgilash, uning oralig‘ini to‘g‘ri farqlashga imkon beradigan narsalar oy, quyosh, yulduzlar harakatidan foydalanib kelganlar.

Harakatni idrok qilish

Biosfera va nosferadagi harakatlarni idrok qilish jismlarning (ba’zan nisbiy jihatdan boshqa ijtimoiy-siyosiy, tabiiy holatlarning) fazodagi (ijtimoiy hayotdagi) o‘rin almashinuvini bevosita (bavosita) aks ettirishdan iboratdir. Shu sababdan, harakat taqqoslanmasdan idrok qilinishi ilmiy psixologik manbalarda qayd qilib o‘tiladi. Mabodo harakatdagi jism uni qurshab turgan harakatsiz boshqa jismlarga taqqoslangan holda idrok qilinsa, bunday toifadagi harakat nisbatan idrok qilish deb ataladi. Agarda harakatlanayotgan jism hech qanday narsa bilan taqqoslanmasdan idrok qilinsa, bu ko‘rinishdagi harakat esa nisbat berilmasdan nisbatsiz idrok qilish deyiladi.

Tevarak-atrofdagi narsa-hodisalar muayyan vaqt davomida o‘z o‘rinlarini almashtirib turadilar. Kishilar narsa-hodisalarning fazoda o‘rin almashtirib turishini, ya’ni harakatini ham idrok qiladilar. Harakatni idrok qilishda ko‘rish va kinestezik analizator asosiy rol o‘ynaydi. Tezlik, tezlanish va harakatning yo‘nalishi harakat qilayotgan ob’ekt parametridir. Odam narsalarni harakati haqida ikki yo‘l bilan ma’lumot olishi mumkin.

1. Harakatni bevosita idrok qilish
2. Harakat haqida xulosa chiqarish.

Harakatni bevosita ko‘rish orqali idrok qilish ikki xildir.

a) ko‘zni harakatdagi narsa bilan birga yuritish

b) ko‘zni bir nuqtaga qaratib turish.

Harakat tez yoki sekin bo‘layotgandek idrok qilinadi. Harakatni bunday idrok qilinishi narsalarning ob’ektiv tezligiga va uning idrok qilinuvchidan qanchalik uzoq yaqinligiga bog‘liq.

Odam o‘z hayoti davomida ilgari idrok qilgan narsa va hodisalarni tasavvur etibgina qolmay, balki hech qachon hayotida uchratmagan narsalarni ham tasavvur eta oladi. Boshqacha qilib aytganda, odam faqat ilgari idrok qilgan narsalarinigina

eslash bilan cheklanib qolmay, balki shu paytgacha hech qaerda uchratmagan yangi narsalarini ham o‘z hayotida yarata oladi.

Shuningdek, avlod-ajdodlarimizning hayotiga doir tarixiy kitoblarni o‘qiyotganimizda yoki bo‘lmasa, o‘qituvchining uzoq chet el mamlakati haqidagi qiziqarli gaplarini eshitar ekanmiz, yuqoridagi narsalarga nisbatan tasavvurlar hosil bo‘ladi. Xayol qilish jarayonida idrok qilingan obrazlar orqali hosil qilingan tasavvurlar va bunday tasavvurlarni ongimizda xotira orqali orttirilishi tufayli yuzaga keladi. Demak, xayol jarayonining bo‘lishi uchun xotira tasavvurlarining bo‘lishi shart. Shuning uchun xayolning rivojlanishi insonning bilim boyligi, turmush tajribasi bilan bog‘liq.

Xayol deb odamning ongida ilgaridan bor bo‘lgan vaqtli aloqalarning (assotsiatsiyalarni) qaytadan tiklanishi va bir-biri bilan yangicha qo‘shilishi orqali narsa va hodisalarning yangi obrazlarini hosil qilishga aytiladi.

Xayol – obraz tasavvur yoki g‘oya shaklida yangi narsaning yaratilishi, ong faoliyati, ya’ni ilgari idrok qilinmagan narsalarning obrazlarini mavjud tasavvurlar asosida miyada yaratishda ifodalanadigan faoliyatdir.

Xayolning inson hayotidagi o‘rni juda kattadir. Istalgan mehnat faoliyatini oladigan bo‘lsak, xayolning ishtirokisiz deyarli amalga oshirib bo‘lmaydi. *Masalan,* biror narsa yasash biror o‘simlikni o‘stirish uchun qo‘lga kiritiladigan natijalarni oldindan bilish, ya’ni xayolda tasavvur etib ko‘rish lozim bo‘ladi. Shuning uchun xayol juda ko‘p faoliyatlarning tarkibiy qismiga kiradi.

Kishining butun ruhiy hayoti shaxsning bilish faoliyati va emotsional irodaviy holatlari bilan uzviy bog‘liq. Xayol idrok xotira tafakkur kabi mantiqiy bilish jarayonlari bilan uzviy bog‘liq holda rivojlanadi. Xayolning mahsuli shundaki, u orqali avvalgi tajribalar qayta ishlanadi. Xayol tafakkur bilan shunday bog‘liq-ki, xayol ham, tafakkur, ham muammoli vaziyatlardan kelib chiqadi va shaxs ehtiyojlariga asoslanadi. Tafakkurda fikrlar, tushunchalar asosida ifodalanadi.

Xayol jarayonlarining nerv fiziologik asoslari

Xayol qilish jarayoni juda ham murakkab aks ettirish jarayoni bo‘lishiga qaramay, uning asosida yotgan fiziologik mexanizmlarni akademik

I.P. Pavlovning oliy nerv faoliyati haqidagi ta’limoti asosida ma’lum darajada tushuntirib o‘tish mumkin. Xayolning nerv fiziologik asosida ham miyaning po‘stida ilgari hosil qilingan vaqtli aloqalarning (assotsiatsiyalarning) yana qayta tiklanib, bir-biri bilan yangicha qo‘shilish jarayoni yotadi. Shuni ham aytish kerakki, bosh miya yarim sharlarida ilgari hosil qilingan vaqtli aloqalar birin-ketin tiklanadilar va binobarin ularning qo‘shilishlari ham asta-sekin yuzaga keladi. Ana shuning natijasida bosh miyaning po‘stida inson o‘z shaxsiy hayotida hech qachon idrok qilmagan narsalarning obrazlari paydo bo‘ladi. Bu obrazlarning ko‘pi voqelikka mutlaqo to‘g‘ri kelmaydi va natijada tormozlanib qoladilar. Boshqa birlari esa voqelikka to‘g‘ri kelganligi hamda inson faoliyati uchun miyadan yangi imkoniyatlar ochib bergani tufayli amaliy faoliyat natijalari bilan mustahkamlanadilar. Xayol qilish jarayoni hamisha nutq orqali amalga oshirilishi tufayli nutqning nerv-fiziologik asosida ikkinchi signallar tizimining faoliyati ham faol qatnashadi. Bundan tashqari xayol qilish jarayonida diqqat, xotira, tafakkur va

iroda jarayonlari ham ishtirok qiladi. Ana shu nuqtai nazardan olganda xayolning (xususan ijodiy xayolning) nerv fiziologik mexanizmlarni to‘la tushuntirib berish uchun yetarli ilmiy ma’lumotlar yo‘q. Hozirgi kunda fan va texnikaning juda tez temp bilan rivojlanishi ijodiy xayol jarayonining oldiga katta vazifalar qo‘ymoqda. Masalan, kosmik fazoni zabt etish, insonning oyga chiqishi, murakkab aqlli mashinalarning yaratilishi va shu kabilar inson tafakkuri hamda ijodiy xayolning yuksak taraqqiyoti natijasida qo‘lga kiritilmoqda.

Odamning uyg‘oq paytida yuzaga keladigan xayol jarayoni ma’lum darajada tartibot va ixtiyoriy xarakterga ega bo‘ladi. Shuning uchun odam o‘zining xayol qilish jarayonini oldidagi maqsad va vazifalarga bo‘ysindira oladi. Odam o‘zining bilimlari, tushunchalariga asoslangan holda xayoliy obrazlarning paydo bo‘lishini idora qila oladi.

Bosh miya katta yarim sharlarining barcha tomonlari tormozlanib, odam uxlagan paytida ham xayol tush ko‘rish shaklida yuzaga keladi. Odatda odam uxlay boshlagan paytida ikkinchi signallar tizimining faoliyati bilan bog‘liq bo‘lgan nerv hujayralari hammadan oldin tormozlanadi. Uyqu bilan bog‘liq bo‘lgan tormozlanish jarayoni miyaning hamma joyiga baravar ravishda tarqalmaydi. Natijada ayrim joylar tormozlanmasdan qoladi va kutilmagan darajada ajoyib munosabatlarga kirisha boshlaydi. Ana shuning uchun tush ko‘rish ikkinchi signallar tizimining nazoratisiz juda betartib, pala-partish ravishda yuzaga keladigan assotsiatsiyalardan iborat bo‘ladi.

Xayol jarayonlari

Xayol jarayonlari insonning tajribasi va bilim doirasi, shuningdek o‘tmish tajribalari bilan belgilanadi. Shuningdek xayol jarayonlari sifatida quyidagilar ajratib ko‘rsatiladi va ular yaqqol ifodalash maqsadida jadval ko‘rinishida aks ettirildi.

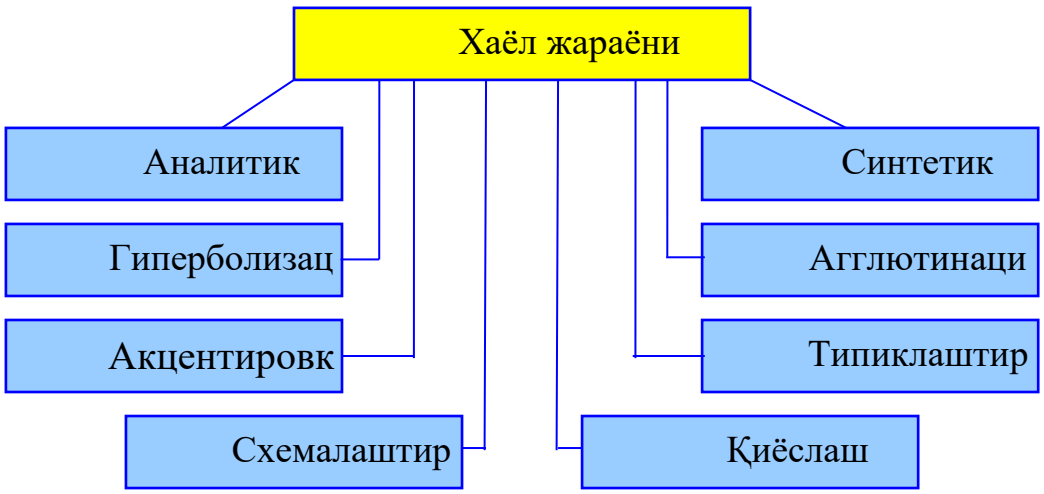

Agglyutinatsiya – «yelimlash» degan ma’noni bildirib, unda turli qismlarni bitta qilib yangi obraz yaratiladi. *Masalan:* yalmog‘iz kampir, suv parisi, kentavr, sfinks obrazlari va boshqalar.

Giperbolizatsiya - obrazlarni kattalashtirish yoki kichiklashtirish shuningdek, alohida qismlarni o‘zgartirishdir. *Masalan:* Gulliver, liliput, Alpomish, Rustam pahlavon obrazlari kabilar.

Tizimlashtirish - o‘xshatish orqali ayrim tasavvurlarni ular orasidagi farqlarni silliqlash; tipiklashtirish-bir xil obrazlarni qaytarilishi bo‘lib, har bir davr uchun tipik bo‘lgan obrazlarni yaratish *Masalan:* A.Kahhor hikoyalari («O‘g‘ri», «Bemor») A.Qodiriy («O‘tgan kunlar») romani kabilar.

Aksentlashtirish - ayrim belgilarni ta’kidlash orqali obrazlar yaratish *Masalan:* o‘rtoqlik hazillari. Aksentlashtirish badiiy adabiyotlarda juda ko‘p qo‘llaniladi.

Yuqoridagi xayol jarayonlari orqali yaratiladigan obrazlar analiz va sintez jarayonida ro‘y beradi. Chunki har bir narsani yoki hodisani avval analiz (tahlil) qilib ko‘riladi, keyin ularni sintez (birlashtirish) qilish orqali yangi obrazlar hosil qilinadi.

Xayol jarayonida xayol tasavvurlarining xotira tasavvuridan farqi muhim ahamiyatga ega.

- Xayol tasavvurlari ongda paydo bo‘ladi va barqaror bo‘ladi.
- Xotira tasavvuridagi narsa doimo tanish narsadek his qilinadi. Xayol tasavvurlari esa yangilikni his qilish tuyg‘ularini beradi.
- Xayol tasavvurlari insonning qiziqish va ideallari bilan bog‘liq bo‘lgani sababli yangilikni his qilish tuyg‘ulari oqibatida vujudga keladi.

Xayol turlari

Odatda biz tasavvur xayoli, ijodiy xayol, ixtiyoriy va ixtiyorsiz xayol deb xayolni bir necha turlarga ajratamiz. Aynan xayol turlarini quyidagi tarzda ifodalash muhim sanaladi.

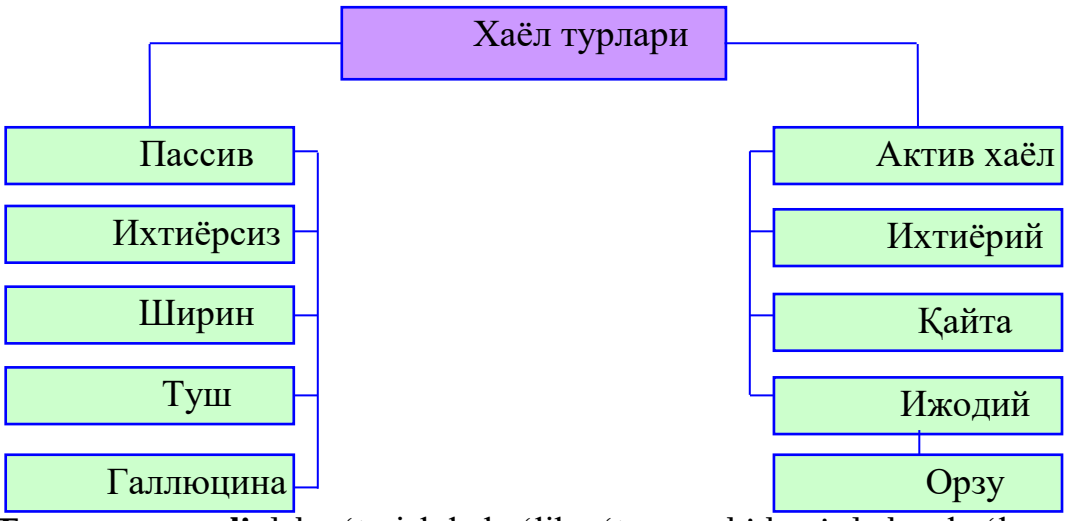

Tasavvur xayoli deb o‘tmishda bo‘lib o‘tgan yoki hozirda bor bo‘lgan lekin bizning turmush tajribamizda shu paytgacha uchratmagan, ya’ni biz idrok qilmagan tasavvur va obrazlar yaratishga aytiladi.

Tasavvur xayolini odatda tiklovchi xayol deb ham yuritiladi. Tiklovchi yoki tasavvur xayolini inson hayotidagi roli g‘oyat darajada kattadir. Agar tiklovchi xayol bo‘lmaganda odam o‘qiy xam olmagan bo‘lar edi. Biz juda ko‘p narsalarni ko‘rmagan, ya’ni bevosita idrok qilmagan bo‘lsak, ham ularni tasavvur eta olamiz: bunda biz boshqa odamlarning aytib bo‘lgan so‘zlari asosida o‘qigan kitoblarimiz asosida xayoliy tasavvur va obrazlar yaratamiz.

Masalan, bolalar kitobchalardan o‘qib berilgan ertaklardagi qahramonlarni ularning bag‘oyat botirliklarini, qo‘rqoqliklarini va bir-birlariga yordam berishlarini xayoliy tasavvur orqali aks ettiradilar. Tiklovchi yoki tasavvur xayoli jarayonida odam ko‘z oldiga keltirayotgan obrazning ob’ekti haqiqatdan ham muayyan bir joyda bo‘lganligini anglatadi. Tasavvur yoki tiklovchi xayol bog‘cha yoshidagi bolalarda ham bo‘ladi. *Masalan:* ularga o‘qib berilayotgan hikoyani eshitar ekanlar, hikoyadagi afsonaviy qahramonlar, ularning baland qoyalar ustidagi qurilgan qasrlari ko‘z o‘ngilarida gavdalana boshlaydi.

Ijodiy xayol - deb tajribamizda bo‘lmagan va voqelikning o‘zida ham uchratmagan narsa va hodisalar haqida tasavvur hamda obrazlar yaratishdan iborat xayol turiga aytiladi.

Ijodiy xayol murakkab aks ettirish jarayoni bo‘lib, odamning hayotida juda katta ahamiyatga egadir. Odam o‘zining ijodiy xayoli orqali biror yangi, shu paytgacha qo‘rilmagan narsa yaratadi. *Masalan:* Yozuvchi asari uchun tipik obraz yaratganda uning xayoli ijodiy bo‘ladi. Tadqiqotchining biror tadqiqot ustida ishlaganida ham uning xayoli ijodiy bo‘ladi.

Ijodiy xayol obrazlari so‘zlarda yoki moddiy ob’ektlarda tasvirlanishi mumkin. Ijodiy xayol mahsuli, ya’ni tasavvur va obrazlari san’atning hamma turlarida arxitekturada, fan va texnika sohasidagi ixtirolarda namoyon bo‘ladi. Shuni ham nazarda tutish kerakki, tasavvur xayoli bilan ijodiy xayol o‘rtasidagi farq faqat nisbiy xarakterga egadir. Xuddi ijodiy xayol jarayonidagi kabi tasavvur xayoli jarayonida ham aslida narsalarning obrazlari yangidan ijod qilinadi. Ana shuning uchun xayolning bu ikki turini bir-biridan batamom ajratib bo‘lmaydi.

Ijodiy xayolning maxsus turi orzudir. **Orzu** ijodiy xayolning, tilakning kelajakka qaratilgan shaklidir. Orzusiz kishi bo‘lmaydi. Orzu odamning u yoki bu faoliyatiga undaydigan stimul turtkich hisoblanadi. Lekin orzuning boshqa salbiy turlari ham bor. *Masalan,* odamni asosiy ish faoliyatidan boshqa ishga sudraydigan orzular ham bo‘ladi. Shunday odamlar ham bo‘ladiki, ular o‘zlarining aniq faoliyatlarini orzu bilan almashtirib, tilak va istaklariga shirin orzudagina yetib yuradilar. Ularning «quruq xayolparastlar» deb yuritiladi.

Xayol qilish jarayoni hamma bilish jarayonlaridagi kabi ixtiyorsiz va ixtiyoriy xayol turlariga bo‘linadi.

Ixtiyorsiz xayol deb – odam o‘zining oldiga hech qanday maqsad qo‘ymasdan, irodani ishga solmasdan, qandaydir o‘z-o‘ziga obraz va tasavvurlarni yaratishiga aytiladi.

Ixtiyorsiz xayol shu topdagi kuchli ehtiyoj tufayli maydonga keladi. Masalan: odam juda tashna yoki juda och bo‘lgan paytida uning xayolida har turli taomlar, daryo va buloq suvlari paydo bo‘la boshlaydi. Odamning ayni shu choqdagi hissiy holati, ya’ni his-tuyg‘ulari ham ixtiyorsiz xayolning maydonga kelishiga sabab bo‘ladi. Chunonchi, vahima yoki qo‘rqinch hissi paytida odamning xayoliga qo‘rqinchli narsalarning obrazlari kela boshlaydi.

Odamning tush ko‘rishi ham ixtiyorsiz xayol faoliyatlaridan hisoblanadi. Yuqorida aytib o‘tganimizdek, odam uxlay boshlagan paytda bosh miya po‘stining hamma joylari tormozlanmay, ayrim joylari ishlab turadi. Ana shu ishlab turgan joylaridagi nerv hujayralarida ilgari hosil qilingan obraz va tasavvurlar

qayta tiklanib, odam tush ko‘ra boshlaydi. Bunda miya po‘stining eng asosiy markazlari (ikkinchi signallar tizimi) tormozlangan bo‘lgani tufayli hech qanday nazorat bo‘lmaydi. Natijada obraz va tasavvurlar bir-biri bilan allaqanday munosabatlarga kirib, odam palapartish tush ko‘ra boshlaydi.

Ixtiyoriy xayol jarayonlari betartib ravishda, emas balki muayyan bir jarayonda o‘tadi. Bu tartib odamning ehtiyojlari, maqsadlari, hissiyotlari fikr hamda maslaklari bilan belgilanadi.

Ixtiyoriy xayol deb oldindan belgilangan maqsad asosida iroda kuchini ishga solib muayyan obraz va tasavvurlarni yaratishga aytiladi. Demak, ixtiyoriy xayol hamisha ma’lum maqsad va vazifalarni bajarish bilan bog‘liq bo‘ladi. Bunday maqsad va vazifalar boshqalar tomonidan qo‘yilishi mumkin. *Masalan,* rassom o‘zi ishlamoqchi bo‘lgan suratning mavzusini o‘zi belgilaydi. Yozuvchi yozmoqchi bo‘lgan asarning mavzusini o‘zi tanlaydi va o‘zi badiiy obrazlarni yaratadi. Umuman san’at asarlarining hammasi ixtiyoriy xayol natijasida maydonga keladi.

Biroq shuni ham aytib o‘tish kerakki, ixtiyoriy xayol ba’zan ixtiyorsiz xayolga o‘tib ketishi mumkin. Shuning uchun ixtiyoriy xayol ixtiyorsiz xayoldan batamom ajralgan holda ro‘y bermaydi. Ixtiyoriy xayol jarayoni hamisha beixtiyor qilinadigan xayol daqiqalarini o‘z ichiga oladi. Masalan, rassomlar yoki kompozitorlar o‘zlarining biror yangi asarlarini ixtiyoriy tarzda yaratayotganlarida ba’zan ixtiyorsiz ravishda ayrim fikrlarga berilib ketishlari mumkin.

Realistik xayol - turida voqelik aks ettiriladi, orzular amalga oshadi. **Fantastik xayol** - amalga oshmaydigan xayol turidir.

Xayol sifatlari.

Kishilarning xayoli kengligi, mazmundorligi, kuchi va realligi, fantaziya boyligi jihatidan farq qiladi. Xayol kengligi voqelikning kishilar faoliyati uchun bo‘ladigan doirasi bilan belgilanadi. *Masalan*, kishi san’at, texnika, sport, bilimga qiziqsa va ular haqida xayol qilsa, bunday kishining xayoli keng bo‘ladi.

Xayolning unumdorligi biror narsaga nisbatan xayolning boyligi, xilma-xilligi bilan belgilanadi. Xayol keng bo‘lsa, u mazmundor ham bo‘ladi. Xayol faoliyatning biror sohasida namoyon bo‘ladi. Xayolning kengligi va mazmundorligi kishining bilim va tajribasiga bog‘liq.

Xayol kuchi kuchsiz va kuchli bo‘ladi. Kuchli xayolda odam juda tez ta’sirlanadi. *Masalan,* biz “O‘tgan kunlar” romanini, “Shaytanat” romanlarini o‘qiganimizda xayol kuchli bo‘lishi natijasida ta’sirlanamiz. Ilmiy asarni, zerikarli, hikoyalarni o‘qiganmizda esa xayolimiz kuchsiz bo‘ladi. Qiziqish kuchli bo‘lsa, xayol ham kuchli bo‘ladi. Bolalarning xayoli fantaziyaga boy bo‘ladi. Mehnat faoliyati natijasida xayol sifatlari rivojlanadi.

Xayol kuchi quyidagilarga bog‘liq bo‘ladi.

- Xayol kuchi ehtiyoj, qiziqish, istaklarning kuchiga bog‘liq bo‘ladi. Masalan: faqat shu bugungi kun haqida o‘ylasa, odamning xayoli kuchsiz bo‘ladi.
- Xayol kuchi hissiyotga bog‘liq bo‘ladi, hissiyot qanchalik kuchli bo‘lsa, xayol shunchalik erkin bo‘ladi.
- Xayol kuchi idrokka bog‘liq bo‘ladi. Biz idrok qilganimizda diqqat bilan idrok qilsak, xayol kuchayib, kengayadi, agar diqqatimiz xayolga qaratilsa, unda idrok qilsak, xayol kuchayib kengayadi, agar diqqatimiz xayolga

qaratilsa unda idrok susayadi. *Masalan,* ba’zan bir xayolga berilib, atrofdagi narsalarni ko‘rmaymiz, eshitmaymiz.

Xayol kuchi kishining ahvoliga, asab tizimiga bog‘liq bo‘ladi, ya’ni asab tizimining tetikligiga, charchab qolganligiga, sog‘ligiga va betobligiga bog‘liq bo‘ladi. *Masalan:* harorat juda baland bo‘lishi natijasida obrazlar juda yorqinlashib ketadi. Natijada bunday paytda odam alahsiraydi. Gallyusinatsiya xayolning kuchli namoyon bo‘lishidir.

Xayolning realligi - voqelikni to‘g‘ri aks ettiruvchi xayoliy obrazlarning yaratilishi, geniylarni xayolining kuchi real xayoldir. *Masalan, :* kosmosga uchish xayolni oldindan tasavvur etish. Xayolning realligi odamning tajribasiga, bilimiga, tafakkuriga bog‘liq bo‘ladi. Obrazlar amalga oshmasa, bu real xayol bo‘lmaydi, balki fantastik xayol bo‘ladi. Bolalarda xayol kattalarga taqlid qilish orqali o‘sadi. Bolalarda fantaziya juda kuchli, masalan, ular oddiy cho‘pni «uchqur ot» deb tasavvur qilib o‘ynaydilar. Ularni qahramon deb his qiladilar. Yasli yoshiga nisbatan bog‘cha yoshidagi bolalar xayoli bir muncha kengroq bo‘ladi. Ularda xayol asosan kengroq bo‘ladi. Bola kattalarga taqlid qilib, shofyor, doktor bo‘ladi va hokazo. Bog‘cha yoshidagi bolalarda xayol ixtiyoriy bo‘ladi. *Masalan,* katta odam bolaga kubiklardan uy yasash, rasm chizish kabi topshiriqlar beradi. Bog‘cha yoshidagi bolalarning xayoli kattalar bilan muloqotda bo‘lish ta’sirida o‘sadi. Bolalar ertaklarni tinglashni, voqealarni eshitishni yoqtiradilar.

Kattalarning fikrlarini eshitish natijasida bolalarda ular hali ko‘rmagan narsalar to‘g‘risida obrazlar paydo bo‘ladi. Bolalar o‘yin vaqtida erkin obrazlarni yaratadilar.

Kichik yoshdagi bolalar xayolining o‘sishi uchun tarbiyachining olib boradigan mashg‘ulotlari, turli o‘yinlarini tasavvur etishlari katta ahamiyatga ega. Asosan qiziqishlar xayolning o‘sishiga yordam beradi.

Xayol faoliyati kuchli bo‘lsa uning mazmuni kengroq idrok qilinadi. Xayol tasavvurlari esda olib qolish, esga tushirish bog‘lanishlarini vujudga keltirish uchun tayanch bo‘ladi. Tafakkur jarayonidagi yaqqollik xayol faoliyati tufayli sodir bo‘ladi. Xayol faoliyati tufayli tug‘iladigan hislar ko‘pincha ancha kuchli va barqaror hislar bo‘ladi.

Xayolning asosiy xususiyatlari

Xayol jarayoni va uning vujudga kelishi bir qancha sharoitlarga bog‘liqdir. Xayol har doim ma’lum bir yo‘nalishga ega. Odatda vujudga kelgan xayol odamning o‘z faoliyati davomida nimaga intilayotgani, nimani istayotgani bilan bog‘liq bo‘ladi. *Masalan,* tarbiyachi tarbiyalangan bolalarning kim bo‘lib yetishishlarini xayolan ko‘z oldiga keltirib ko‘radi.

Xayol jarayonining xususiyatlaridan biri shundan iboratki, xayol odamning ehtiyojlari, qiziqishlari va o‘z oldiga qo‘ygan vazifalari bilan bog‘liq holda yuzaga keladi. Lekin shuni aytib o‘tish lozimki, odamning ehtiyojlari va qiziqishlari hamma vaqt ham istagan narsalarga erishavermaydi. Ko‘proq odamning xayolida hamma vaqt qo‘rqinchli narsalar gavdalana boradi.

Ana shu paytdagi ehtiyojining ta’siri bilan odamning xayoli o‘tmishda idrok qilingan narsalardan hosil bo‘lgan tasavvurni ijodiy ravishda qayta ishlab, yangi obrazlar yarata boshlaydi.

Xayol jarayonining o‘ziga xos xususiyatlaridan yana biri shundaki, xayol xamisha boy tajriba hamda bilimlarga asoslanadi. Agar bilim yetishmasa, xayoliy tasavvur hosil bo‘lmaydi. Masalan, kichik maktab yoshidagi o‘quvchilarga qadimgi davr insonlari haqida gapirilsa, ular xuddi hozirgi zamon kishilari singari tasavvur qiladilar. Buning asosiy sababi bilimlarning yetishmasligi, shuningdek mazkur yoshdagi bolalar tarixiy muzeylarda bo‘lmaganliklari, teatrlarga tushib, tarixiy asarlarni ko‘rmaganliklari, tarixiy kinolarni hali juda kam ko‘rganliklari tufayli bunday tasavvurlarni hosil qilishning uddasidan chiqa olmaydilar.

Xayol jarayonining o‘ziga xos xususiyatlaridan navbatdagisi xotira tasavvurlarini analiz va sintez qismidan iboratdir. Xayol uchun material bo‘ladigan tasavvurlar xayol yaratib berayotgan obrazlarga ko‘pincha to‘liq holda kirmasdan, balki qisman faoliyatida ro‘y beradi. Bunda muayyan tasavvurlardan ajratib olingan elementlarni boshqa tasavvurlar bilan qo‘shish va bir turkum qilish jarayoni ro‘y beradi. Mana shunday sintez qilish faoliyatida foydalanadilar, ular ya’ni yozuvchilar o‘z asarlaridagi qaydnomalarning tiplarini bir qancha ayrim tasavvurlardan vujudga keltiradilar.

Nihoyat xayolning o‘ziga xos xususiyatlaridan yana biri shundaki, agar idrok obrazlari ayni hozirgi paytdagi narsalar bilan bog‘liq bo‘lsa, xotira obrazlari o‘tgan zamondagi narsalarning obrazlarini tiklash bilan

bog‘liq bo‘lsa, xayoliy yo‘l bilan yaratilgan obrazlar esa hozirgi va o‘tgan zamongagina emas, balki kelajak zamonga, odam kelajakda nima ishlar qilishini xayolan tasavvur qilib ko‘rish bilan bog‘liq bo‘lishi mumkin.

5-Mavzu: Xotira

Reja:

1. Xotira haqida tushuncha.
2. Xotiraning nerv-fiziologik asosi.
3. Xotira jarayonlari.
4. Xotira turlari.

Tayanch so‘zlar:

Xotira jarayoni, xotiraning nerv-fiziologik asosi, xotira turlari,ixtiyoriy xotira, obrazli xotira, so‘z mantiq xotirasi, emotsional xotira.

Xotira biz ilgari idrok qilgan, boshdan kechirgan va bajargan ishlarimizni yodda saqlash, keyinchalik ularni eslash yoki xotirlash jarayonidir. Biz har kuni yangi narsalarni bilamiz, kun sayin bilimlarimiz boyib boradi. Xotira faoliyatida shaxsning g‘oyaviy yo‘nalishi katta o‘rin egallaydi. Bu yo‘nalish uning faoliyatini hayot sharoiti ta’sirida shakllantiradi. Kishi o‘zining shu faoliyati uchun muhim bo‘lgan voqea, hodisalarni yaxshi eslab qoladi. Aksincha, kishi uchun kam ahamiyatga ega bo‘lgan narsalar yomon esda qoldiriladi va tezda unutib yuboriladi. Shu o‘rinda xotira borasidagi ta’riflarga qaytsak, ko‘pgina adabiyotlarda xotira

tushunchasi quyidagicha ta’riflanadi. «Indvidning o‘z tajribasida esda olib qolishi, esda saqlashi va keyinchalik uni yana esga tushirishi *xotira* deb ataladi». Lekin mazkur ta’riflarni tahlil qilgan professor E.G‘oziev tomonidan xotira tushunchasiga quyidagicha ta’rif beriladi. «*Xotira* atrof-muhitdagi voqelik (narsa)ni bevosita va bilvosita, ixtiyoriy va ixtiyorsiz ravishda, passiv va faol holda, reproduktiv va produktiv tarzda, verbal va noverbal shaklda, mantiqiy va mexanik yo‘l bilan aks ettiruvchi esda olib qolish, esda saqlash, qayta esga tushirish, unutish hamda tanish hissidan iborat psixik jarayon. Alohida va umumiylik namoyon qiluvchi ijtimoiy hodisa barcha taassurotlarni ijobiy qayta ishlashga yo‘naltirilgan mnemik faoliyatdir».

Shuni ta’kidlash joizki, keltirilgan mazkur ta’rif xotiraning murakkab, keng qamrovli jihatlarini to‘la ta’kidlash imkoniyatiga ega.

Shaxsning yo‘nalishi uning qiziqishida ifodalanadi. Kishining qiziqishi xotiraga aniq va kuchli ta’sir ko‘rsatadi, ya’ni yaxshi esda olib qolishni ta’minlaydi. Biz ko‘pincha u yoki bu narsa va hodisalarni yomon esda qoldiramiz. Bu xotirani yomonligini emas, balki ularga qiziqish yo‘qligini ko‘rsatadi. Masalan, o‘quvchilar hamma fanlarni bir xil o‘zlashtira olmaydilar. Bu ularning har xil xotiraga ega ekanliklar bilan emas, balki o‘qitilayotgan fanga qiziqishning har xilligi bilan tushuntiriladi. Esda olib qolishga kishining emotsional munosabati ham katta ta’sir ko‘rsatadi. Kishi uchun yaqqol hayajonli reaksiya vujudga keltiruvchi narsalar ongda chuqur iz qoldirib, puxta va uzoq yodda saqlanadi. Biz bir narsadan ta’sirlansak, o‘sha uzoq vaqt esda saqlanadi. Samarali xotira kishining iroda sifatlariga ham bog‘liqdir. Kuchsiz, irodasiz, ishyoqmas kishilar har doim yuzaki, yomon xotirlaydilar. Aksincha, irodali, materialni o‘zlashtirishga astoydil kirishadigan kishilar puxta va chuqur eslab qoladilar. Samarali xotira kishining umumiy madaniyatiga, uning aqliy saviyasiga, bilimiga, uquviga fikrlash qobiliyatiga, ko‘nikmaa va odatlariga ham bog‘liqdir. Shunday qilib, xotiraning tabiati va uning samaraliligi shaxsning xususiyatlari bilan bog‘liqdir. Shaxs o‘z oldiga qo‘yilgan maqsad va vazifalari asosida o‘zining xotirlash jarayonini ongli ravishda tartibga soladi va boshqaradi.

Xotira sohasida quyidagi asosiy jarayonlar: esda olib qolish, esda saqlash, esga tushirish va unutish bir-biridan farq qilinadi. Bu jarayonlar faoliyatda tarkib topadi va belgilanadi. Ma’lum materialni esda olib qolish hayot faoliyati davomida individual, ya’ni shaxsiy tajribani to‘plash bilan bog‘liqdir. To‘plangan tajribadan keyingi faoliyatda foydalanish qayta esga tushirishni talab qiladi. Ma’lum materialning faoliyatda qatnashmay qolishi yoddan chiqarishga olib keladi.

Xotiraning nerv fiziologik asoslari

Esda olib qolish nerv tizimining egiluvchan, ya’ni o‘zgaruvchanlik, qo‘zg‘atuvchilar ta’sirida o‘zida go‘yo bir iz qoldirish, saqlash imkoniyati tufayli yuzaga keladi. Har qanday insonning miyasi egiluvchanlik xususiyatiga ega bo‘lib, uning darajasi har xil bo‘ladi. Shaxs xotirasining sifati miyaning faolligi va turli faoliyatga to‘g‘ridan-to‘g‘ri bog‘liq ravishda rivojlanadi. Atrofni o‘rab olgan borliqni faol biluvchi kishi o‘z miyasi faoliyatini to‘xtovsiz kuchaytiradi. Shu bilan birga uning egiluvchanlik darajasini oshiradi. Miya egiluvchanligi vaqtincha pasayishi, xotira samarasining susayishi, ba’zi paytda odamning toliqishiga sabab

bo‘ladi. Dam olgandan keyin yana tiklanadi. Odatda miya egiluvchanligi yosh o‘tishi bilan susayadi. Masalan, keksa kishilar gaplaridan adashib ketadi, ilgari gapirganlari esdan chiqib, o‘sha gapni takrorlayveradilar. Miya egiluvchanligining ko‘rsatkichi bosh miya po‘stlog‘ida muvaqqat nerv aloqalarini tezlikda vujudga kelishi, davomli saqlanishi va ularning tez, oson jonlantirilishi hisoblanadi. Muvaqqat nerv aloqalari assotsiatsiyalarni hosil qiluvchi fiziologik mexanizmdir. Assotsiatsiya bizning xotiramizda mustahkamlangan va ongimizda qayd qilingan ayrim voqea hodisalarning o‘zaro bog‘lanishidir. Biror buyumni esda olib qolish, boshqa buyumlar bilan bog‘lash orqali amalga oshiriladi. Bu o‘rinda akademik I.P.Pavlovning quyidagi so‘zlari juda xarakterlidir. «Muvaqqat nerv bog‘lanishlari – deb yozadi I.P. Pavlov hayvonot olamida va bizning o‘zimizda ham bo‘ladigan eng umumiy fiziologik hodisadir. Shu bilan birga u psixik hodisa hamdir, turli-tuman harakat, taassurot bo‘lmasa harflar, so‘zlar va fikrlar o‘rtasida paydo bo‘ladigan bog‘lanishlar-ki, bu bog‘lanishlarni psixologlar assotsiatsiyalar deb ataydilar».

Xotira, ya’ni esda olib qolish, idrok qilinayotgan narsalardan hosil bo‘lgan obrazlar o‘rtasida assotsiatsiyalarning yuzaga kelishidan iboratdir. Shu bois inson xotirasidagi assotsiatsiyalar 3 turga ajratiladi. Bular yondoshlik assotsiatsiyasi, o‘xshashlik assotsiatsiyasi va qarama-qarshilik assotsiatsiyalaridan iboratdir. Yondoshlik assotsiatsiyasining asosida vaqt va fazoviy munosabatlar yotadi. Boshqacha qilib aytganda, yondoshlik assotsiatsiyasi bir necha narsa yoki hodisalarni ayni bir vaqtda yoki ketma-ket idrok qilishdan hosil bo‘ladi.

Masalan, bog‘chada bolasi har kuni o‘zining tarbiyachi opasi va tarbiyalanayotgan guruhini idrok qiladi. Keyinchalik, ya’ni katta bo‘lgandan so‘ng bog‘chasini eslasa tarbiyachi opasi va aksincha, tarbiyachi opasini eslasa, bog‘cha guruhi ko‘z o‘ngida gavdalanadi.

Hozirgi paytda idrok qilinayotgan narsa bilan ilgari idrok qilingan narsa o‘rtasida ma’lum o‘xshashlik bo‘lsa, bu narsalar o‘rtasida o‘xshashlik assotsiatsiyasi hosil bo‘ladi. *Masalan,* bola dastavval bog‘chaga kelgan paytida bog‘cha mudirasining tashqi ko‘rinishi, ovozi va munosabatlarini o‘z onasiga o‘xshatishi mumkin. Keyinchalik bola onasini ko‘rganda, mudira opasini va aksincha mudira opasini ko‘rganda onasini eslaydigan bo‘lib qoladi. Bu ikkala odamning bola tasavvuridagi obrazlari o‘rtasida assotsiatsiya hosil bo‘ladi.

Hozirgi idrok qilinayotgan narsalar bilan ilgari idrok qilinayotgan narsalar o‘rtasida qarama-qarshi belgilar va xususiyatlar bo‘lsa, bunday narsalar o‘rtasida qarama-qarshilik assotsiatsiyasi yuz beradi. *Masalan* yoz-qish, issiq-sovuq kabi narsalar o‘rtasida qarama-qarshilik assotsiatsiyalari hosil bo‘ladi.

Shunday qilib, xotiraning nerv-fiziologik asosida bosh miya po‘stida hosil bo‘ladigan shartli reflekslar, turli assotsiativ bog‘lanishlar yotadi. Lekin, odam esda olib qolish paytida assotsiatsiyalar hosil bo‘lganligini mutlaqo sezmaydi. Har xil assotsiatsiyalarning hosil bo‘lganini odam keyinchalik biror narsani esga tushirish paytida bo‘ladi.

Xotiraning nerv-fiziologik mexanizmlari xususida to‘xtalar ekanmiz, so‘nggi yillarda texnikaning g‘oyat tez rivojlanishi natijasida turli esda olib qoluvchi apparatlarga bo‘lgan ehtiyoj benihoya ko‘payib ketganligini ta’kidlash joiz. Bu o‘z

navbatida xotiraning nerv-fiziologik mexanizmlarini psixolog va fiziologlardan tashqari injenerlar, bioximiklar, genetiklar hamda kibernetiklar tomonidan o‘rganilishiga olib keldi. Natijada xotiraning nerv fiziologik mexanizmlarini tushuntiruvchi bir qancha yangi nazariyalar maydonga keldi. Ana shunday nazariyalardan eng muhimi molekulalarning o‘zgarishi bilan bog‘liq bo‘lgan bioximik nazariyadir. Bu nazariyaga ko‘ra biror narsani esda olib qolish va esda saqlab turish maxsus tuzilishni o‘zgarishi bilan bog‘liqdir. O‘tkazilgan tekshirishlarga ko‘ra, biror narsa esda olib qolinganda, asosan nerv hujayralarining (neyronlarning) dendrit shoxlari tarkibida o‘zgarish yuzaga keladi. Ular qandaydir boshqacharoq tuzilishga kirib oladilar. Dendritlar tuzilishidagi hosil bo‘lgan o‘zgarish darrov o‘tib ketadigan bo‘lmay, ancha mustahkam bo‘ladi. Shu sababli esda olib qolgan narsa uzoq vaqt xotirada saqlanib turadi.

Xotira turlari

Xotira insonning holati va faoliyatining barcha sohalarida qatnashishi tufayli uning namoyon bo‘lish shakllari, holatlari, shart-sharoitlari, omillari ham xilma-xil ko‘rinishga egadirlar. Odatda xotirani muayyan turlarga ajratishda eng muhim asos qilib uning tavsifnomasi sifatida esda olib qolish, esda saqlash, esga tushirish, unutish singari jarayonlarni amalga oshiruvchi faoliyatining xususiyatlariga bog‘liqligi olinadi. Shu o‘rinda ta’kidlash joizki, ayrim darsliklarda xotira turlari turlicha klassifikatsiya qilinadi. Jumladan, A.V.Petrovskiy tahriri ostida chiqqan «Umumiy psixologiya» darsligida quyidagi klassifikatsiya uchraydi:

- Faoliyatda ko‘proq sezilib turadigan psixik faollikning xususiyatiga qarab: harakat, emotsional, obrazli va so‘z mantiq xotira.
- Faoliyatning maqsadlariga ko‘ra: ixtiyorsiz va ixtiyoriy xotira.
- Materialni qancha vaqt esda olib qolish va esda saqlash muddatiga ko‘ra: qisqa muddatli, uzoq muddatli va operativ xotira.

M.G.Davletshin tahriri ostida chiqqan «Umumiy psixologiya» o‘quv qo‘llanmasida quyidagi xotira klassifikatsiyasi qayd qilinadi:

- ✓ Psixik faolligiga ko‘ra: ixtiyoriy va ixtiyorsiz xotira.
- ✓ Faoliyat maqsadiga ko‘ra: harakat, emotsional, obraz va so‘z-mantiq xotirasi.
- ✓ Muddatiga ko‘ra: uzoq muddatli, qisqa muddatli va operativ xotira.

E.G‘oziev tahriri ostida chiqqan «Umumiy psixologiya» o‘quv qo‘llanmasida xotira turlari quyidagicha klassifikatsiya qilingan.

1. Ruhiy faoliyatning faolligiga ko‘ra:
a) harakat yoki motor harakat xotirasi;
b) obrazli xotira;
v) his-tuyg‘u yoki hissiyot xotirasi;
g) so‘z-mantiq xotira.
2. Ruhiy faoliyatning maqsadiga binoan:
a) ixtiyorsiz;
b) ixtiyoriy;
v) mexanik.

3. Ruhiy faoliyatning davomiyligiga ko‘ra:
a) qisqa muddatli xotira;
b) uzoq muddatli xotira;
v) operativ (tezkor) xotira.
4. Ruhiy faoliyat qo‘zg‘atuvchisining sifatiga ko‘ra:
a) musiqiy;
b) eshitish xotirasi;
5. Ruhiy faoliyatning inson yo‘nalishiga qarab:
a) fenomenal;
b) kasbiy.

Keltirilgan xotira turlarini umumiy tarzda quyidagicha ifodalash mumkin.

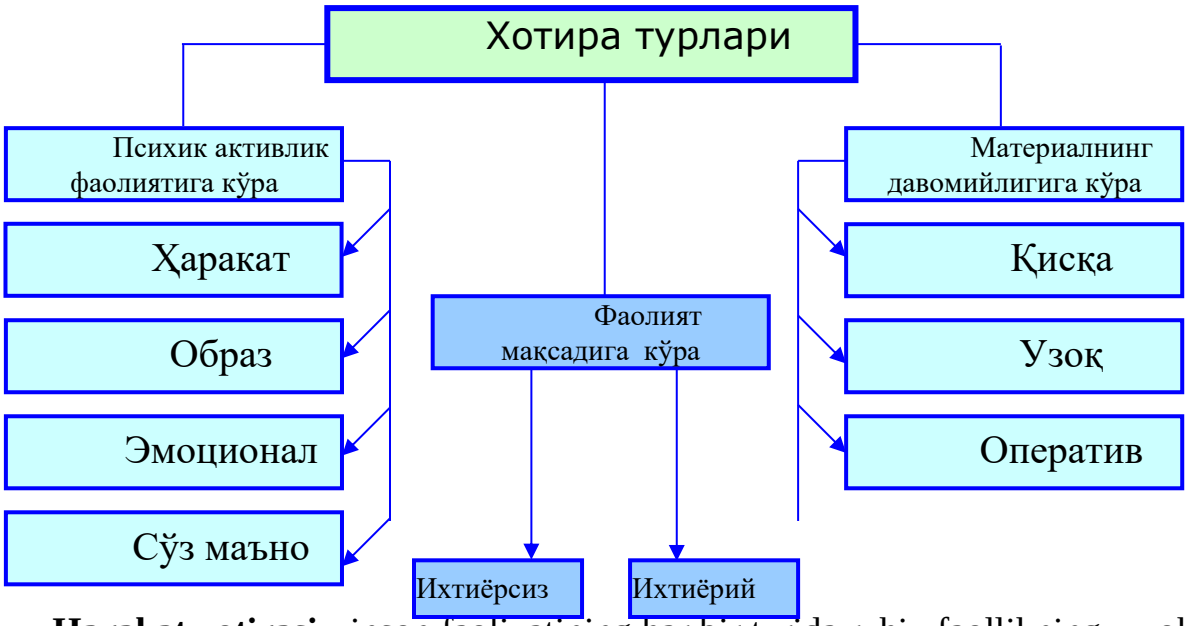

Harakat xotirasi - inson faoliyatining har bir turida ruhiy faollikning u yoki bu ko‘rinishlarini ustunlik qilishida kuzatiladi. Masalan, harakat, hissiyot, idrok, aql-zakovat kabi ruhiy faoliyatning ko‘rinishlari mavjuddir. Ana shu ruhiy faollik turlarining har biri tegishli harakatlarda va ularning mahsulotlarida o‘z ifodasini topib harakatlarda, hissiy kechinmalarda, tuyg‘ularda, obrazlarda, timsollarda, fikr va mulohazalarda aks etadi.

Turli harakatlar va ularning bajarilishi tartibi, tezligi, sur’ati, izchilligi va boshqalarni esda qoldirish, mustahkamlash, esga tushirishdan iborat xotira turi harakat xotirasi deb ataladi.

Xotiraning boshqa turlariga qaraganda, harakat xotirasi ba’zi odamlarda aniq ravshan ustunlik qilishi uchrab turadi. Psixologiya fanida klassik misolga aylanib qolgan ushbu holatni keltirib o‘tish maqsadga muvofiqdir: bir musiqa ishqibozi musiqalarni xotirasida mutlaqo qayta tiklay olmas ekan, lekin u yaqindagina eshitgan operani faqat pantomimika tarzidagina qayta tiklash imkoniyatiga ega bo‘lgan. Turmushda shunday odamlar uchraydiki, ular o‘zlarida harakat xotirasining borligini umuman payqamaydilar. Mazkur xotira turining g‘oyat ahamiyati shundan iboratki, u yurish, yozish, ifodali harakat malakalari bilan bir qatorda har xil amaliy mehnat malakalarini tarkib toptirishning asosini tashkil qiladi. Agar insonda harakat xotirasi bo‘lmaganda edi, o‘zini har gal «boshdan boshlab» o‘rganar edi. Figurali

uchish, langar bilan sakrash, gimnastika, chopish, xatti-harakatlar, badiiy gimnastika bilan shug‘ullanish harakat xotirasini taqozo etadi. Jismoniy chaqqonlik, mehnat mahorati, «oltin qo‘llar», ziyrak ko‘zlar, egiluvchanlik va kuzatuvchanlikka ega bo‘lish yuksak, barqaror harakat xotirasi mavjudligining alomati bo‘lib hisoblanadi.

His-tuyg‘u yoki hissiyot xotirasi. Bu xotira his-tuyg‘ular, ruhiy kechinmalar, hissiyotlar, ehtiyojlarimiz va qiziqishlarimiz qanday qondirilayotganligidan, atrofimizdagi narsa va hodisalarning xususiyatiga nisbatan munosabatimiz qay tarzda amalga oshirilayotganligidan doimo xabar berib turish imkoniyatiga ega. Shuning uchun har bir kishining hayoti va faoliyatida hissiy xotira turi juda katta ahamiyat kasb etadi.

Voqelikdagi narsa va hodisalardan, o‘z-o‘zimizga bo‘lgan munosabatlarimizdan kelib chiqadigan yoqimli hamda yoqimsiz kechinmalarni esda qoldirish, esda saqlash, esga tushirishdan iborat xotira turi hissiy xotira turi deb ataladi. Boshimizdan kechirgan va xotiramizda saqlanib qolgan hissiyotlar harakatga undovchi va o‘tmishda salbiy kechinmalarga ega bo‘lgan harakatlardan saqlanib qoluvchi signal tarzida namoyon bo‘ladi.

Hissiy xotira o‘zining vujudga kelish xususiyati, tezligi, dinamikasi, davomiyligi bilan xotiraning boshqa turlaridan ma’lum ma’noda ajralib turadi. Har bir odamga o‘z turmush tajribasidan ma’lumki, ko‘pincha, qachonlardir o‘qigan kitoblar, tomosha qilgan kinofilmlar faqat «taassurotlar», bog‘lanishlar zanjirini yechishning dastlabki tuguni sifatida namoyon bo‘ladi. Shuning uchun hissiy xotira ijtimoiy ahamiyat kasb etib, umumiylik alohida olingan odamlar kayfiyatlari bir-birlariga o‘xshashligi, iliq ruhiy muhitni vujudga keltirish yoki noxush kechinmalar to‘lqinini barpo etish ehtimoli to‘g‘risida mulohaza yuritilayotgan alomati ostida ijtimoiy guruhiy, jamoaviy, barqaror va beqaror kayfiyatni vujudga keltiradi.

Obrazli xotira - tasavvurlar va turmush manzaralari, shuning bilan birga, tovushlar, ta’mlar, ranglar shakllar, bilan bog‘liq bo‘lgan xotira turidir. Obraz xotirasi deb yaqqol mazmunni, binobarin, narsa, hodisalarning aniq obrazlarini, ularning xususiyatlari va bog‘lanishlarini esda qoldirish, ongda mustahkamlash hamda zaruriyat tug‘ilganida esga tushirishdan iborat xotira turiga aytiladi.

Psixologiya fanida obrazli xotiraning bir necha turlari ajratib ko‘rsatiladi va ular quyidagilardan iborat.

Izchil obrazlar sensor xotiraning eng sodda ko‘rinishi yoki shakli izchil obrazlardan iboratdir. Izchil obrazlarning namoyon bo‘lish hodisasi quyidagilardan tuziladi: agar sub’ektga bir necha daqiqa oddiy qo‘zg‘atuvchi yuborilsa, jumladan 10-15 sekund yorqin qizil kvadratga qarab turish taklif etilsa, so‘ng tekshiruvchi oldidan kvadrat olib quyilsa, u qizil kvadrat o‘rnida xuddi shunday geometrik shakl izini ko‘rishda davom etadi. Asosan bu shakl ko‘pligi rangda tovlanadi. Mazkur iz o‘sha zahoti, ba’zan bir necha sekunddan keyin paydo bo‘lib, 15 sekunddan to 45-60 sekundgacha o‘sha ob’ektda saqlanib turadi, shundan so‘ng asta-sekin oqara boshlaydi. Natijada o‘zining aniq qon turini yo‘qotadi, keyinchalik mutlaqo yo‘qolib ketadi. Goho butunlay yo‘qolishi uchun qaytadan paydo bo‘lishi mumkin. Odamlarning individual psixologik xususiyatlariga qarab, izchil obrazlarning aniqligi va davomiyligi turlicha bo‘lishi ko‘zga tashlanadi.

O‘zining kelib chiqishi, kuchliligi jihatidan izchil obrazlar salbiy va ijobiy turlarga bo‘linadi. Agar kuchli ravishda odam qizil rangga qarab turib, so‘ngra nigohini oq qog‘ozga ko‘chirsa, u holda ob’ektda ko‘k-yashil rang paydo bo‘lganday ko‘rinadi. Izchil obrazlarning ushbu turi salbiy, izchil obrazlar deb ataladi. Bu holatni yana bir misol orqali tushuntirilsa, quyidagi ketma-ketlik hodisasi namoyon bo‘ladi. Qorong‘u xonada ko‘z oldida bir narsaga, masalan, qo‘l yaqinlashtirilsa so‘ngra qisqa muddatli (0,5 sek) elektr chirog‘i yoqilsa, bu holda chiroq o‘chgandan keyin odam bir necha daqiqa davomida narsalarning aniq obrazini ko‘rishda davom etadi. Mazkur obraz o‘z rangida bir qancha muddat saqlanib, so‘ng ko‘zdan yo‘qoladi.

Izchil obrazlar xotira jarayonining sodda izlariga misol bo‘la oladi. Chunonchi, hodisalarga qarab uzaytirish ixtiyoriy ravishda qayta tiklash mumkin emas. Binobarin, izchil obrazlar ushbu xotiraning murakkabroq turlaridan ana shu jihatlari bilan farqlanadi.

Izchil obrazlarning eshitish turi orqali sezishda kuzatish mumkin, lekin bu vaziyatda izchil obrazlar kuchliroq namoyon bo‘lishini va qisqa muddat davom etishi kuzatiladi.

Eydetik obrazlar psixologiyada izchil obrazlardan eydetik obrazlarni farqlash an’ana tusiga kirgan bo‘lib, “eydos” yunoncha “obraz” degan ma’noni anglatadi. Xotiraning bu turi, ya’ni eydetik obrazlar o‘z vaqtida nemis psixolgiya maktabining namoyondalari aka-uka Yenishlar nomidan ta’riflab berildi. Ba’zi odamlar shu davrlarda kuzatilgan narsa yoki suratlar ko‘z o‘ngidan olib qo‘yilsa ham surat siymosi uzoq vaqt saqlanish xususiyatiga ega.

Mazkur narsa va jismlarning aniq obrazlari, tasvirlarni kuzatish mumkin. Bu hodisa jahon psixologiya fanida tajribada tekshirib ko‘rilgan. Tajribada tekshiriluvchiga 3-4 minut davomida rasm ko‘rsatilgan va tasvir olib qo‘yilgandan so‘ng uning tarkibiy qismlari, tuzilishi haqida qatnashchilarga savollar berilgan. Bu jarayonlarda tekshiruvchilar birorta savolga javob bera olmagan bo‘lsalar, aniq texnik obrazga ega bo‘lgan ishtirokchilar esa rasmni davom etishgandek har bir savolga aniq javob berishga erishganlar.

Tajribalarning ko‘rsatishicha, eydetik obrazlar uzoq vaqt inson ongida saqlanishi mumkin. Mabodo ularning yo‘llari yopilib qolgan bo‘lsa ham, lekin hech qanday qiyinchiliklarsiz ularning siymosi qayta tiklanishi mumkin.

Rus psixologiyasida eydetik obrazlarning namoyon bo‘lish hodisasi A.R. Luriya tomonidan ko‘p yillar davomida o‘rganilgan va shunga ko‘ra eydetik xotiraning individual tipologik xususiyatlari chuqur ta’riflab berilgan. Eydetik obrazlar harakatlanish xususiyatiga ega bo‘lib, sub’ektlarning oldiga qo‘yilgan vazifa va uning tasavvurlari ta’siri ostida o‘zgartirish mumkin.

Aka-uka Yenishlar tomonidan o‘tkazilgan oddiy tajribada eydetik xotiraga ega bo‘lgan tekshiruvchiga olma va undan sal uzoqroqda joylashgan irmoq tasvirlangan rasm ko‘rsatilgan. Rasm o‘rtasidan bo‘lib, qo‘yilgandan keyin tekshiruvchida olmani olib qo‘yish istagi kuchayib borayotgani so‘ralgan. Muayyan yo‘l-yo‘riq berilgandan keyin tekshiruvchi mana bunday holatni tasvirlab beradi: irmoq olmaga yaqinlashib, uni iladi va ixtiyorsiz ravishda qatnashchi tomon tortadi. Xullas, eydetik obrazlar harakatchan bo‘lib, sub’ektning ruhiy ko‘rsatmasi ostida

sifat va miqdor o‘zgarishiga yuz tutadi. Ilmiy tekshirishlarning ko‘rsatishicha, eydetik obrazlar bolalik va o‘spirinlik davrlarida muayyan muddat xukm suradi va vaqtning o‘tishi bilan asta-sekin so‘na boradi.

Psixofarmokologik tadqiqotlarining ko‘rsatishicha, eydetik obrazlarni kuchaytiruvchi kaliy ionlari va shuningdek uning kuchsizlantiruvchi kalsiy ionlari moddalari mavjuddir. Ilmiy izlanishlardan olingan miqdoriy materiallar eydetik obraz paydo bo‘lishining psixologik ildizlarini chuqurroq ochishga xizmat qiladi.

Tasavvur obrazlari xotiraning yanada murakkabroq turi bo‘lib hisoblanadi va ularning xususiyatlari haqida tasavvurga egamiz. Inson daraxt, meva, gul to‘g‘risida tasavvurga ega ekanligi shuni ko‘rsatadiki, uning ilgarigi tajribalari sub’ektning ongida shu obrazlarning izlarini qoldirgan. Ilmiy tushunchalar talqin qilinganda tasavvur obrazlari eydetik obrazlarga juda yaqindek tuyuladi. Lekin eydetik obrazlar haqidagi psixologik tahlil shuni ko‘rsatadiki, tasavvur obrazlari unga qaraganda ancha boy bo‘lib, o‘ziga xos xususiyatlari bilan ajralib turadi. Tasavvur obrazlarining eydetik obrazlaridan ajratuvchi farq tasavvur obrazlarining polimodallik xususiyatidir. Buning asosiy mohiyati tasavvur obrazlari ko‘rish, eshitish, teri orqali sezish izlarining tarkibiy qismlarini birlashtiradi. Masalan, meva to‘g‘risidagi tasavvur obrazi uning tashqi ko‘rinishi, mazasi, og‘irligi, vaznini o‘zaro birlashtirib aks etadi.

Tasavvur obrazlarining eydetik obrazlaridan asosiy farqi shundan iboratki, u narsa va hodisa haqidagi tasavvurlarni aqliy jihatdan qayta ishlashni o‘z tarkibiga kiritadi va jismlarning asosiy xususiyatlari ajratilib, ma’lum kategoriyaga birlashtiriladi. Inson gul obrazini faqatgina esga tushirmaydi, balki uni muayyan bir so‘z yoki tushuncha bilan aytadi, nomlaydi, xususiyatlarni ajratib ko‘rsatadi, aniq bir kategoriya mohiyatiga kiritadi.

Demak, tasavvur obrazlarida odamning xotirasi idrok qilingan narsalarning izini sust ravishda saqlab balki, bir qator tasavvur bilan boyitadi, narsa mazmuni va mohiyatini tahlil qilib, u haqida o‘z bilimlari, tushunchalari kabilarni tajriba bilan bog‘lovchi ijodiy sermahsul faoliyatni amalga oshiradi. Bularning barchasi irodaviy sifatlar, aqliy zo‘riqish, asabiy taranglashuv natijasida ruyobga chiqishidan dalolat beradi.

Tasavvur obrazlari xotiraning murakkab faoliyati mahsuli bo‘lib, ular izchil yoki eydetik obrazlarga nisbatan murakkab psixologik hodisadir. Tasavvur obrazlari xotira izlarining murakkab turi bo‘lib uning aqliy jarayon bilan yaqinligi inson bilish faoliyatini muhim tarkibiy qismidan iborat ekanligidan dalolat beradi.

So‘z- mantiq xotirasi mazmunini fikr va mulohazalar, aniq hukm hamda xulosa chiqarishlar tashkil etadi. Insonda fikr va mulohaza turli xil shakllar yordamida ifodalanganligi tufayli ularni ifodalash faqat o‘zlashtirilayotgan materiallarning asosiy ma’nosini izohlash, talqin qilib berish yoki ularni so‘zma-so‘z ifodalanishini aynan aytib berishga qaratilgan bo‘lishi mumkin. Agar ma’lumot, axborot, xabar, material ma’no jihatidan qayta ishlanmasa, u holda materialni so‘zma-so‘z o‘zlashtirish, mantiqiy o‘rganish bo‘lmasdan, balki aksincha mexanik esda olib qolishga aylanib qoladi.

So‘z-mantiq xotirasining vujudga kelishida birinchi signal bilan bir qatorda ikkinchi signallar tizimi asosiy hisoblanadi. Chunki so‘z mantiq xotirasi

faqat insongagina xos bo‘lgan xotiraning maxsus turi hisoblanib, bu xotira turi o‘zining sodda shakllari bilan hayvonlarga ham taalluqli bo‘lgan harakat, his-tuyg‘u va obrazli xotiralardan sifat, ham miqdor jihatdan keskin farq qiladi. Ana shu boisdan so‘z-mantiq xotirasi bir tomondan xotiraning boshqa turlari taraqqiyotiga asoslanadi, ikkinchidan ularga nisbatan yetakchilik qiladi. Shu bilan birga, boshqa turlarning rivojlanishi so‘z mantiq xotirasining takomillashuviga uzviy bog‘liqdir. So‘z-mantiq xotirasining o‘sishi qolgan xotira turlarining barqarorlashuvini belgilaydi.

Xotira turlariga nisbatan boshqacha tarzda yondashish hollari ham uchraydi. Shu bois xotira faoliyatini amalga oshirayotgan faollik xususiyatlari bilan uzviy bog‘liq ravishda turlarga ajratiladi. Masalan, faoliyat maqsadiga ko‘ra xotira ixtiyorsiz va ixtiyoriy turlarga bo‘linadi.

Ixtiyoriy xotira deganda ma’lum maqsadni ro‘yobga chiqarish uchun muayyan davrlarda aqliy harakatlarga suyangan holda amalga oshirilishidan iborat xotira jarayoni tushuniladi. Bu faoliyatni odam ongi bevosita boshqaradi. Ko‘pincha psixologiya fanida ixtiyoriy xotiraga ixtiyorsiz esda olib qolish qarshi qo‘yiladi. Bu jarayon ma’lum kerakli topshiriq yoki vazifa qo‘yilsa, esda olib qolishga yetaklovchi faoliyat biron-bir maqsadni ro‘yobga chiqarishga yo‘naltirilgan taqdirda yuzaga keladi. Biz matematik topshiriqlarini yechayotganimizda masaladagi sonlarni esda olib qolishni o‘z oldimizga maqsad qilib qo‘ymaymiz. Mazkur so‘z mantiq xotirada asosiy maqsad faqat masala yechishga qaratiladi. Buning natijasida sonlarni esda saqlashga, hech qanday o‘rin ham qolmaydi. Shunga qaramay, biz ularni qisqa muddat bo‘lsa-da, esda saqlashga intilamiz. Bu holat faoliyat yakunlangunga qadar davom etadi.

Esda olib qolishni maqsad qilib qo‘yish esda olib qolishning asosiy sharti hisoblanadi. Serb psixologi Radosavlevich o‘z tadqiqotida quyidagi hodisani bayon etadi. Tajribada tekshiriluvchidan biri sinovda qo‘llanilayotgan tilni tushunmaganligi tufayli uning oldiga qo‘yilgan vazifalarni bajarmagan. Buning oqibatida uncha katta bo‘lmagan tadqiqot materiali 46 marta o‘qib berilganiga qaramay, esda olib qolinmagan. Tajribaning keyingi bosqichida vazifa tekshiriluvchiga tushuntirib berilgandan so‘ng u material bilan olti marta o‘qib, tanishib, uni takrorlab, qismga ajratib esga qayta tushirishga erishgan.

Xotiraning ixtiyoriy va ixtiyorsiz turlari xotira taraqqiyotining ikkita ketma-ket bosqichlarini tashkil etadi.

Ixtiyorsiz xotiraning turmushda va faoliyatda katta o‘rin egallashini har kim o‘z shaxsiy tajribasidan biladi. Ixtiyorsiz xotiraning muhim xususiyatlaridan biri ma’lum maqsadsiz aqliy, asabiy, irodaviy zo‘r berishsiz hayotiy ahamiyatga ega bo‘lgan keng ko‘lamdagi ma’lumot, xabar, axborot, ta’surotlarning ko‘pchilik qismini aks ettirishdir. Shunga qaramasdan inson faoliyatining turli jabhalarida o‘z xotirasini boshqarish zarurati tug‘ilib qolishi mumkin. Xuddi mana shunday sharoitlar, holatlar, vaziyatlarda esda saqlash, esga tushirish yoki eslash imkoniyatini yaratadigan xotiraning mazkur turi katta ahamiyatga egaligi shubhasiz.

So‘ngi paytlarda rus va xorij psixologiyasida xotira borasidagi tadqiqotchilarning e’tiborini esda olib qolishning dastlabki, boshlang‘ich daqiqalarida vujudga keladigan holatlar, jumladan tashqi taassurot izlarining

mustahkamlanishigacha bo‘lgan jarayonlar, holatlar, mexanizmlar, shuningdek, ularning mustahkamlanish muddatlarini ham o‘ziga jalb qilib kelmoqda.

Masalan, biror material xotirada mustahkam joy olish uchun uni sub’ekt tomonidan tegishli ravishda qayta ishlab chiqish zarur va materialni bunday ishlab chiqish uchun ma’lum darajada muddat talab etish tabiiydir. Ana shu muddat xotirada qayta tiklanilayotgan izlarni mustahkamlash deb qabul qilingan. Mazkur jarayon inson tomonidan yaqindagina bo‘lib o‘tgan hodisalarning aks sadosi sifatida kechiriladi va takomillashadi. Inson muayyan daqiqalarda, lahzalarda, ayni paytda bevosita idrok qilinayotgan narsalarni go‘yo ko‘rishda, eshitishda davom etayotgandek tuyuladi. Ushbu jarayon kelib chiqishi jihatidan beqaror, hatto o‘zgaruvchan, lekin ular shu qadar maxsus tajriba orttirish mexanizmlarining faoliyatida muhim ahamiyat kasb etadi. Shu boisdan ularning roli shu qadar ahamiyatli-ki, bu jarayonlarda esda olib qolish, esda saqlash, axborotlar, malumotlar, xabarlarni qayta esga tushirishning alohida turi sifatida qaraladi. Ushbu jarayon odatda psixologiya fanida **qisqa muddatli xotira** deb ataladi.

Juda ko‘p qaytarishlar va qayta tiklashlar natijasida materialni uzoq muddat davomida esda saqlanib qolishi xarakterli bo‘lgan uzoq muddatli xotiradan farq qilgan holda, qisqa muddatli xotira bir marta hamda juda qisqa vaqt oralig‘ida idrok qilish va shu ondayoq qayta tiklashdan so‘ng qisqa muddatli esda olib qolish bilan xarakterlanadi.

Hozir ilmiy adabiyotlarda qisqa muddatli xotirani quyidagi atamalar bilan nomlash uchraydi: «bir lahzalik», «dastlabki», «qisqa muddatli» va boshqalar.

Operativ xotira inson tomonidan bevosita amalga oshirilayotgan faol tezkor harakatlar, usullar uchun xizmat qiluvchi jarayonni anglatuvchi mnemik holat operativ xotira deb ataladi. Hozirgi zamon psixologiyasida ushbu holatni namoyon qilish uchun ushbu misol keltiriladi. Matematik amalni bajarishga kirishar ekanmiz, biz uni muayyan bo‘laklarga ajratib hal qilishni maqsad qilib qo‘yamiz. Shu boisdan oraliq natijalarni yodda saqlashga intilamiz, nihoyasiga yaqinlashgan sari ayrim materiallar esdan chiqa boshlaydi.

Mazkur holat matnni talaba yoki o‘quvchi tomonidan o‘qishda, uni ko‘chirib yozishda, ijodiy fikr yuritishda, aqliy faoliyatni amalga oshirishda yaqqol ko‘zga tashlanadi.

Xotira jarayonlari

Xotira faoliyati esda qoldirishdan boshlanadi. Esda qoldirish idrok qilingan narsa va hodisalarni miya po‘stida iz hosil qilishdir. Uning fiziologik asosi miya po‘stida muvaqqat nerv bog‘lanishining vujudga kelishidir. Esda qoldirish o‘zining faolligi jihatidan ikkiga bo‘linadi:

a) ixtiyoriy esda qoldirish;

b) ixtiyorsiz esda qoldirish.

Ixtiyorsiz esda qoldirishda oldindan maqsad quyilmaydi, mavzu tanlanmaydi va iroda kuchi sarflanmaydi. O‘zining go‘zalligi, hissiy ta’sirchanligi, hajmi, harakatchanligi, tezligi, shakli va boshqa xossalari bilan farq qiladigan narsa va hodisalar ixtiyorsiz esda qoladi. *Masalan,* tasodifiy hodisalar, karnay-surnay ovozi ixtiyorsiz esda qoladi.

Ixtiyoriy esda qoldirishda esa oldindan maqsad qo‘yib mavzu belgilanadi. Masalan, dars materiallarini esda olib qolish, imtihonga tayyorlanish va boshqalar. Ixtiyoriy esda qoldirishda quyidagi turli usullardan foydalaniladi:

- maqsad qo‘yish, masalan, institutga kirish oldidagi maqsad;
- o‘quv materiallarini tushunib esda qoldirish;
- esda qoldirishning ratsional usullaridan foydalanish, masalan, esga tushirish yo‘li bilan esda qoldirish.

Beixtiyor esda qoldirishda qiziqish katta rol o‘ynaydi. Bizning oldingi tajribamiz bilan bog‘liq narsa va hodisalar beixtiyor oson esda qoladi. Biz ba’zi bir faktlarni bilsak, ular haqida tushunchaga ega bo‘lsa, shu faktlarga tegishli bo‘lgan hamma narsalar oson esda qoladi.

Ixtiyorsiz esda qoldirish inson hayotida katta ahamiyatga ega bo‘lib, undan ortiqcha harakat talab qilmagan holda hayotiy tajribalarni kengaytiradi va boyitadi. Biroq ixtiyorsiz esda qoldirish tez bo‘lsa ham ko‘pincha noaniq bo‘ladi, bunday esda olib qolingan narsa va hodisalar keyinchalik yanglish esga tushiriladi.

Ixtiyoriy esda qoldirish ko‘zda tutilgan maqsadga muvofiq tanlangan materialni esda qoldirishdir. Kishi ixtiyoriy esda qoldirish uchun esda saqlashning maxsus usullarini saqlagan holda materialni puxta esda qoldirish uchun o‘zining kerakli kuchini sarf qiladi. Ammo mexanik esda saqlanishni ma’noli esda saqlash bilan qo‘llanilishi foydalidir.

Psixologiya fanida esda olib qolishning quyidagi turlari mavjud:

- Ma’lumot, xabar, taassurot, axborot va materiallarni eshitish orqali idrok qilish hamda esda olib qolish.
- Egallash yoki o‘zlashtirish zarur bo‘lgan materiallarni ko‘rib idrok qilish yordamida esda olib qolish.
- Materiallarni harakat yordamida va eshitish orqali idrok qilish hamda esda olib qolish.
- Aralash holatda esda olib qolish, eshitish, ko‘rish, harakat kabilar orqali idrok qilish va esda olib qolish yoki bir nechta ta’sir etuvchilar yordamida aks ettirish.

Mana shu yo‘llar orqali eshitish, ko‘rish, eshitish harakat, kombinotorlashtirilgan (aralash) turlari yordamida xotiraning qaysi turi ustunroq yoki qaysi biri bo‘sh ekanligini aniqlash mumkin.

Esda olib qolishda assotsiatsiyalarning ahamiyati muhimdir. Buning uchun esda olib qolish jarayonining bog‘lanishlari paydo bo‘lish sur’atini aniqlash maqsadida ular xususiyatlariga binoan quyidagi:

- ✓ Sabab oqibat bog‘lanish.
- ✓ Bo‘lak va yaxlit munosabati.
- ✓ Qarama-qarshilik munosabati.
- ✓ Inkor etish holati.
- ✓ Adekvat yoki aniqlik turlarga ajratiladi.

Esda olib qolish inson faoliyatining xususiyatiga bevosita bog‘liqdir. A.A.Smirnov, P.I.Zinchenko tajribalari shuni ko‘rsatadiki, esda olib qolish u yoki bu faoliyatdagina samarali bo‘lishi mumkin. A.A.Smirnovning tajribalarida tekshirishlarga qaraganda ikki xil faoliyat taklif qilinsa, birinchi holda ular ma’noli matnni esda olib qolish

nazarda tutiladi. Sinaluvchilar matnni yodlar ekanlar, materiallar ustida hech qanday faol ish olib bormaganlar. Ikkinchi holda esa esda olib qolish vazifasi qo‘yilmaydi-yu, lekin matn ustida muayyan ish olib borish unda uchraydigan ma’noviy xatolarni aniqlash taklif etiladi. Ikkinchi holda esda olib qolish ancha samarali bo‘lganligi aniqlangan.

Maxsus vositalar va oqilona usullarni qo‘llash orqali esda olib qolish sohasidagi yondashishdan iborat tashkiliy faoliyat alohida ahamiyatga ega. A.A.Smirnov o‘tkazgan tajribasida shuni ko‘rsatadiki, matnni maxsus tuzib chiqilgan rejaga asoslangan holda yodlash rejasi, pala-partish esda olib qolishdan ikki barobar samaraliroq ekan, psixolog olimlarning tavsiyasiga binoan yodlash jarayonida materialni takrorlash bilan uni faol esga tushirishni o‘zaro almashtirib turish yuqori natijalar beradi. Kuzatishlar va tajribalar shuni ko‘rsatadiki, o‘quvchilar va talabalar bu usullarni mustaqil ravishda egallay olmaydilar, odatda ularni muallimning rahbarligida egallashadi. Aks holda o‘quv faoliyati ishtirokchilari materialni bevosita ixtiyorsiz esda olib qolish bosqichida qotib qolishi mumkin, bu hol aqliy o‘sishga qarama-qarshidir.

Shu narsani alohida ta’kidlab o‘tish kerakki, o‘quv materiallarining ma’nosiga tushunib esda olib qolish yo‘li oqilona yo‘l bo‘lib qolmasdan, balki u mexanik esda olib qolish jarayonidan o‘zining samaradorligi bilan keskin darajada ajralib turadi.

Esda olib qolish jarayoni deganda sezgi, idrok, tafakkur, ichki kechinmalarni xotirada saqlanish xususiyati tushuniladi. Kundalik hayotimizda kitob, jurnal, gazeta o‘qiyotganimizda materialni esda olib qolish uchun shu materialning ma’nosiga tushunib olishga harakat qilamiz. Jamiki narsa insonga yetarli darajada tushunarli bo‘lmasa, u taqdirda ularni esda olib qolish jarayoni juda qiyin kechadi. O‘rganilayotgan materialning mazmuni va ma’nosiga tushunib olish uchun odam uni tahlil qilishga, umumlashtirishga harakat qiladi. A.A.Smirnov ta’kidlaganidek, materialni o‘zlashtirib olish xuddi shu jarayonga yaqqol misoldir. Mualliflarning shaxsiy fikriga ko‘ra o‘zlashtirayotgan materiallarni esda olib qolish qiyinligi sababli ularni tushuna olmaslikdir. Tushunib olishning esda olib qolishdagi ahamiyati xuddi shu bilan tavsiflanadi.

Jahon psixologiya fani to‘plagan ma’lumotlarga qaraganda o‘zlashtirilayotgan materialni mexanik tarzda egallashga nisbatan uning ma’nosini tushunib o‘zlashtirish bir necha marta mahsuldordir.

Esda olib qolish jarayonida o‘zlashtirilayotgan materialning ma’noga ega bo‘lishi yoki bo‘lmasligi muhimdir. Assotsiativ psixologiya maktabining vakili, taniqli psixolog G.Ebbingauz jahon psixologiyasida birinchi bo‘lib 1885 yilda oliy ruhiy jarayon bo‘lgan xotirani, 1888 yilda intellektni ilmiy tajriba metodi negizida tekshirdi va keng ko‘lamda turmushga tatbiq etdi. U xotira jarayonini tajriba orqali tekshirishning asosiy yo‘nalishini ishlab chiqdi. Xotirani «sof» ko‘rinishda o‘rganishga harakat qilib ma’no kasb etmaydigan bo‘g‘inlardan foydalandi. Uning bu tadqiqoti kishining mantiqiy xotirasi emas, balki mexanik xotirasiga nisbatan qo‘llanishiga xos to‘g‘ri yo‘nalishdir.

G.Ebbingauzning bu tadqiqoti psixologiyada introspektiv (o‘z-o‘zini kuzatish yoki ichki kuzatish) metodiga qarama-qarshi qo‘yilgan ilmiy tajribaviy metod yutug‘i sifatida ilmiy-amaliy ahamiyatga egadir. U xotira jarayonini

tekshirishda o‘z oldiga 38 ta ma’no anglatmaydigan bo‘g‘inlardan tuzilgan materialni esda olib qolishni maqsad qilib qo‘ygan. Bu materialni o‘zlashtirish o‘rtacha 55 marta takrorlashni talab qiladi. Esda olib qolish uchun 38-40 so‘zdan, 11 ta so‘z o‘zaro bog‘liq bo‘lmagan so‘zlardan foydalangan. Bu materialni o‘zlashtirish 6-7 marotaba takrorlashni talab etgan, umumiy hisob esa 9÷1 nisbatga to‘g‘ri keladi.

Rus psixologlari tadqiqotlarining natijalari ma’noga ega bo‘lgan materialni o‘zlashtirishda esda olib qolish uchun turli xil yo‘nalish, ko‘rsatma berish muhim ahamiyat kasb etadi, degan fikrni tasdiqlaydi. A.N.Leontev, S.L.Rubinshteyn, P.A.Ribnikov va boshqalar bolalarning xotira faoliyatini o‘rganganlar. Shuningdek, ular o‘qish faoliyatiga asoslangan holda maktab o‘quvchilarida tekshirish ishlarini olib borganlar.

I.P.Zinchenko, M.N.Shardakov, A.I.Lipkinalar tadqiqot ishlarining aksariyati shunga bag‘ishlangan bo‘lib, turli materialni esda olib qolishda tushinishning ahamiyati muhimligini tasdiqlashga intilgan. Bu materialni esda olib qolishga to‘g‘ri yo‘nalish berilishining natijasida material mazmunini tushunib olgan hamda esda olib qolish tezligi, aniqligi, mustahkamligi va to‘liqligi ta’minlanadi.

A.A.Smirnovning ta’kidlashicha, shu davrgacha hech kim hech bir ilmiy adabiyotlarda bolalarga va quyi sinf o‘quvchilariga ahamiyatli bo‘lgan materialni mexanik tarzda esda olib qolishlari ko‘rsatilmagan.

Nemis psixologi Vilyam Shtern (1871-1938) fikricha, bolalarda ham katta yoshdagi odamlarda ham ma’nosiga tushunib o‘zlashtirishga nisbatan mexanik egallash kam miqdordir. Bu mulohaza haqiqatdan ham to‘g‘ri, Meymon fikriga ko‘ra, inson ulg‘ayishi bilan ma’nosiz materialni esda olib qolish kamayib boradi va kam samara beradi, lekin ma’noga ega bo‘lgan bilimlarni esda olib qolishi esa sezilarli darajada rivojlanib boradi. Shunga o‘xshash omillar boshqa psixologlar tomonidan ham to‘plangan bo‘lib, bu haqda boy materiallar umumiy psixologiya xrestomatiyalarida o‘z aksini topgan.

A.A.Smirnov ma’no anglatmaydigan bo‘g‘inlarda va ma’no kasb etuvchi so‘zlardan tuzilgan material asosida tekshirish o‘tkazgan. Katta va kichik yoshdagi ixtiyoriy va ixtiyorsiz esda olib qolishni alohida tekshirish har ikkala yosh davrida mazmunli va mazmunsiz materiallarni esda olib qolishning munosabatini tekshirish maqsad qilib qo‘yilgan.

Ma’no kasb etgan materialni esda olib qolish yosh bolalarga nisbatan kattalarda ustunligi lekin, ma’nosiz materialni esda olib qolish kichik yoshdagi bolalarga qaraganda kam samara bermasligi aniqlangan. Ma’nosiz bo‘g‘inlar nafaqat kichik yoshdagi bolalarda, balki katta yoshdagilarda ham yaxshi o‘zlashtiriladi.

A.N.Leontev tadqiqot ishlarida katta yoshdagilarning ma’nosiz bo‘g‘inlardan tuzilgan materialni yaxshi, puxta esda saqlab qolishi ta’kidlangan. Katta yoshdagilar ma’nosiz bo‘g‘inlarni qandaydir mazmun bilan tez va oson bog‘lay oladilar. Shuning uchun ularda bolalarga nisbatan kuchliroq ma’no kasb etadi. Shuningdek, ma’no anglatmaydigan materialni o‘zlashtirish jarayoni tez ko‘chadi, mahsuldorroq bo‘ladi. Ma’nosiz materiallarni egallash uchun iroda kuchi, irodaviy sifatlar muhim ahamiyatga egadir.

Esda olib qolishga hech qanday yo‘nalish berilmay,, materialni yaxshi olib qolinishi kishining jadal faoliyati bilan bog‘liq. Ixtiyorsiz esda olib qolish faol irodaviy kuch sarflash hisobiga amalga oshadi. A.A.Smirnov ma’noli materialni esda olib qolishning bolalar uchun yengil ko‘chishi ularning yosh xususiyatlariga bog‘liq narsa emasligini ta’kidlab o‘tadi. Chunki bolalar hali tushunib olmagan materialni go‘yo ma’nosi yashirinib yotgandek qabul qiladilar. Matn ma’nosining noma’lumligi unga nisbatan qiziqish, bilishga intilish mazmunini izlashga talabchanlikni uyg‘otadi. Odatda ma’nosiz so‘zlarni laboratoriya sharoitiga qaraganda kundalik turmushda puxtaroq eslab qolinadi.

Qator psixolog olimlarning mulohazalariga binoan: 1) materialni esda olib qolish darajasi yosh davrlari xususiyatiga ega emas, balki uning yakkahol shaxsiy xususiyatlariga bog‘liqdir; 2) mexanik esda olib qolishning odat tusiga kirib qolishi ham yosh davrlarining xususiyati emasdir; 3) so‘z esda olib qolish, mexanik esda olib qolishning biron-bir xususiyatidir. **Esga tushirish va uning turlari.**

O‘tmishda idrok qilingan narsalar, his-tuyg‘u, fikr va ish-harakatlarning ongimizda qaytadan tiklanishi esga tushirish deyiladi. Esga tushirishning nerv-fiziologik asoslari bosh miya po‘stida ilgari hosil bo‘lgan nerv bog‘lanishlarning qo‘zg‘alishidir. Esga tushirishning tanish, eslash, bevosita eslash, oradan ma’lum vaqt o‘tkazib eslash, ixtiyorsiz va ixtiyoriy turlari mavjud.

Tanish ilgari idrok qilingan narsa va hodisalarni takror idrok qilish natijasida u yoki bu hodisani esga tushirishdir. Tanish aniq va noaniq bo‘lishi mumkin. Noaniq tanishda biz bu narsani notanish emasligini his qilamiz, xolos. Masalan, bir odam ko‘zimizga issiq ko‘rinadi, lekin uni qaerda ko‘rganimizni eslay olmaymiz. To‘liq, aniq tanishda esa idrok qilinayotgan narsaning nomi katta rol o‘ynaydi. Masalan, biz bir kishini ko‘rib, uni taniy olmasak, uning familiyasini yoki ismini eshitsak, darrov kim ekanligini bilamiz.

Eslash narsa va hodisalarni, uni ayni paytda idrok qilmay esga tushirishdir. *Masalan,* bo‘lib o‘tgan voqea va hodisalarni, bilib olgan ishlarimizni bemalol esga tushirishimiz mumkin. Eslash ham aniq va noaniq bo‘ladi. Masalan, biz she’rni yoddan aytib bersak ham uni qaerda va qachon o‘qiganimizni eslay olmaymiz. Esga tushirish avval tanishdan boshlanadi. Masalan, imtihonga kirganda biletni ko‘rib, uning savolini o‘qib taniymiz. Demak, bunda predmetning nomi muhim rol o‘ynar ekan. Bevosita esga tushirish materialni idrok qilish ketidanoq esga tushirishdan iborat. Masalan, she’rni yod olganimizda bir necha satrni o‘qigan kitobga qaramasdan takrorlaymiz, ya’ni bevosita esga tushiramiz. Bir karra ko‘zdan kechirilgan materialni bevosita esga tushirilgan miqdoriga qarab, xotiraning ko‘lami aniqlanadi.

Materialning ko‘p qismini bevosita esga tushira oladigan kishining xotira ko‘lami keng hisoblanadi. Masalan, artistlarda so‘z va iboralarni esda tutib qolish xotirasining ko‘lami keng bo‘ladi. Hisob-kitob ishlarini yuritadigan xodimlarda sonlarni esda tushirish xotirasining ko‘lami keng bo‘ladi.

Vaqt o‘tkazib esga tushirish esda olib qolingan narsani oradan bir qancha vaqt o‘tkazib esga tushirishdirki, bunda shu orada ongimizda boshqa jarayonlar o‘tgandek bo‘ladi. *Masalan,* yoshligimizdagi voqea va hodisalarni shu tariqa eslaymiz.

Idrok qilingan narsalar miyamizda o‘rnashib qolishi, esimizda turishi tufayli turli usulda esimizga tushishi mumkin.

Esda saqlash deganda ilgari tug‘ilgan taassurot, fikr, his-tuyg‘u va ish-harakatlarning takrorlanishiga moyillik paydo qilishi va mustahkamlanishi tushuniladi. Bunga sabab asab tizimining egiluvchanligidir. Shuning uchun asab tizimi ilgari bo‘lib o‘tgan taassurotlarni takrorlashga tayyor turadi. Faqat esga tushirish uchun qulay sharoit bo‘lsagina esga tushadi. Bunday sharoit bo‘lmaganda zarur materialni ixtiyoriy eslash jarayoni qiyinlashadi.

Shunday qilib, esga tushirishda ana shu tariqa qiynalib qolib, zarur bo‘lgan narsani shu onda esga tushira olmaymiz.

Unutilgan narsalarni yana xotirada qaytadan tiklanishi **reminissensiya** hodisasi (xira esga keltirish) deyiladi. Bu hodisaning sababi shuki, uzoq vaqt bir ish bilan mashg‘ul bo‘lganda miya charchashi yuz beradi. Charchash haddan tashqari oshishi natijasida nerv xujayralarida tormozlanish yuz beradi. Materialni esda qoldirilgandan keyin 12 soat ichida esga tushirilsa, materialning ko‘p qismi unutiladi. Materialni o‘qib o‘rganib olingandan keyinoq uni yaxshi xotirlay olmay, ammo oradan bir necha vaqt o‘tgandan keyin uni to‘la xotirlay olishlikning sababi materialni o‘qib, o‘rganib olishda ro‘y beradigan charchashdir.

Materialni eslash uchun bo‘lgan kuchli xohish natijasida tormozlanish yuzaga keladi, bu esa materialni qayta esga tushirishdagi qiyinchilikni kuchaytirib yuborishi mumkin. Vaqt o‘tishi bilan ishga chalg‘ib ketgan insonlarda tormozlanish tarqab ketadi. Shunda esga tushirish lozim bo‘lgan narsa xotiraga kiradi. Materialni mustahkamlashga bo‘lgan qiziqishning bo‘lishi materialni uzoqroq esda saqlashga olib keladi. Unutish vaqtga bog‘liq bo‘ladi. Bu G.Ebbingauz tomonidan aniqlangan bo‘lib, unutish materialni yod olingandan keyin darhol ayniqsa tez ro‘y beradi, undan keyin esa unutish ancha sekinlashadi.

G.Ebbingauz unutishning vaqtga bog‘liqligini tajriba orqali aniqlagan. To‘plangan natijalarning ko‘rsatishicha, materialni yod olgandan so‘ng unutish sur’ati tez keyinchalik esa u birmuncha sekinlashadi. Bu qonuniyat ma’nosiz ayrim bo‘g‘inlarni unutish ustida olib borilgan ishlarida tasdiqlangan. Tajribalarning ko‘rsatishiga qaraganda, o‘rganilgan narsalar bir soatdan keyin unutiladi. Materialni o‘zlashtirish jarayoni maboynida xotirlash natijasida unutish sekinlashib boradi. Muvaqqat asab bog‘lanishlari susayishi natijasida qachonlardir sodir bo‘lgan narsa va hodisalarning o‘zaro aloqalari xotirada asta-sekin yo‘qolib boradi. Vaqtning o‘tishi bilan birmuncha unutilib ketilayotgan vaqtli bog‘lanishlarni, ya’ni assotsiatsiyalarni qaytadan tiklash jarayoni kuch-quvvat, xatti-harakatlarni talab qiladi.

G.Ebbingauzning izdoshlari va shogirdlari tomonidan o‘tkazilgan juda ko‘p tadqiqotlarning ko‘rsatishicha, unutish sur’ati materialning ma’noli yoki ma’nosizligiga, uning qanchalik anglanilganligiga bog‘liqdir. Material qanchalik mazmundor anglanilgan tushunib olingan bo‘lsa, u holda unutish ham shunchalik sekin kechadi. Lekin ma’noli materialga nisbatan ham unutish avval tez sur’atda bo‘lib, keyinchalik esa u sekinlashadi. Biron-bir materialni o‘zlashtirish yoki esda olib qolish insonning ehtiyojlari, qiziqishi, faoliyatning maqsadi bilan bog‘liq bo‘lsa, bu material sekin unutiladi.

Unutishning tezligi esda olib qolingan materialning mustahkamligiga teskari proporsional xususiyat kasb etadi. Demak, esda olib qolishning mustahkamligiga o‘zlashtirilayotgan materialning ma’noga ega yoki ega emasligiga bog‘liqlikdan tashqari yana bir nechta omillar o‘z ta’sirini ko‘rsatadi va uning faoliyat mazmuniga aylanishiga ham bog‘liq. Shuningdek, ular shaxsning shaxsiy, individual xususiyatlariga ham bevosita bog‘liqdir.

Xotiradagi individual farqlar

Xotira jarayonlaridagi individual farqlar esda qoldirishning tezligida, aniqligida, mustahkamligida va qayta esga tushirishga tayyorligida ifodalanadi. Bu farqlar malum darajada nerv faoliyati tiplarining xususiyatlari Bilan, qo‘zg‘alish va tormozlanish jarayonlarining kuchi va harakatchanligi bilan bog‘liqdir. Individual farqlar yana shunday hollarda namoyon bo‘ladiki, ba’zi odamlar obrazli materiallarni, rang, tasvir, narsa, tovushlarni samarali va mustahkam esda olib qoladilar.

Boshqa bir odamlar so‘zlarni yaxshi eslab qoladilar. Uchinchi bir toifa odamlarda esa malum bir materialni esda olib qolishda yaqqol ustunlik sezilmaydi. Shunga muvofiq psixologiyada xotiraning quyidagi tiplari farqlanadi: ko‘rgazmali obrazli xotira, so‘z mantiqiy xotira va oraliq tipdagi xotira. Masalan, ko‘rgazmali obrazli xotira tipi ko‘proq rassomlarda, so‘z mantiqiy tipi nazariyotchi olimlarda uchraydi. Bundan tashqari xotirlash va esda qoldirish jarayonlarida analizatorlarning qatnashishiga qarab, xotira quyidagi tiplarga ajraladi:

a) ko‘rish; b) eshitish; v) harakat; g) aralash xotira.

Bir xil kishilar ko‘rish orqali, ikkinchi xillari eshitish orqali, uchinchi xillari harakat yordamida, to‘rtinchi xillari esda qoldirishning birga qo‘shilgan usulida yaxshi esda qoldiradilar. Xotiraning aralash tiplari eng ko‘p tarqalgan.

Xotiraning individual farqlari kishi faoliyatining xususiyatiga bog‘liqdir. Esda olib qolish va unutish tezligiga ko‘ra xotiraning quyidagi tiplari mavjud:

1) tez esda qoldirib, sekin unutish;
2) tez esda qoldirib, tez unutish;
3) sekin esda qoldirib, sekin unutish;
4) sekin esda qoldirib, tez unutish.

Xotira tasavvurlari

Ilgari idrok qilingan narsa va hodisalar obrazlarining ongimizda qaytadan gavdalanishiga xotira tasavvurlari deyiladi.

Esda olib qolish va qayta esga tushirish tasavvur obrazlari orqali amalga oshiriladi. Xotira va xayol tasavvurlari bir-biridan farq qiladi. Xotira tasavvurlari ilgari idrok qilingan, ammo hozir ko‘z o‘ngimizda bo‘lmagan narsalarning obrazlarini ongimizda gavdalanishdan iborat. *Masalan*, yoshlik vaqtimizdagi hodisalarni eslashimiz, ongimizda qayta tiklashimiz xotira tasavvurlari bo‘ladi. Xayoliy tasavvur xotira tasavvuriga qaraganda murakkab bo‘lib, ongimizdagi bilimlar tajribalarimiz asosida ilgari idrok qilinmagan, shu paytgacha uchramagan narsalarning obrazlarini yaratishdan iboratdir. Xayoliy tasavvur ijod qilish bilan bog‘liq.

Masalan: ertaklar, romanlar umuman biror asarni o‘qiyotganimizda undagi qahramonlarning ko‘z o‘ngimizda gavdalanishi xayoliy tasavvurdir.

Tasavvurlar paydo qilishda so‘zning ahamiyati katta. So‘z bilan nomlash tegishli obrazning yaratilishiga yordam beradi. Masalan, «ildiz», «o‘t» so‘zlarini to‘rt kishiga berib, qanday tasavvur qilishlarini so‘rasak, ularning tasavvurlari bir-biridan farq qilishini ko‘ramiz, chunki, har bir kishi tajribasiga ko‘ra, kasbiga ko‘ra tushunadi. Masalan, matematik ildizni sonning ildizi deb, botanik o‘simlik qismini, uning ildizini, tish doktori esa tish ildizini tushunadi. Tasavvur qilishning fiziologik asosi shartli reflekslarning hosil bo‘lishi, bosh miya po‘stida paydo bo‘lgan izlarning jonlanishidir.

Tasavvur birorta turtki tasirida jonlanadi, masalan, biror odam haqida tasavvurlarning tug‘ilishi uchun birorta so‘z yoki hodisa turtki bo‘ladi. Asosan, maxsus qo‘zg‘ovchi so‘zdir, shuning uchun so‘z bilan tasvirlash orqali tasavvurlar tug‘iladi.

Xotira borasidagi nazariyalar

Inson xotirasining qonuniyatlarini o‘rganish psixologiya fanining markaziy masalalaridan biri bo‘lib hisoblanadi. Ma’lumki, insonning har qanday kechinma, xatti–harakatlari uzoq muddat ongda saqlanib, ma’lum bir sharoitda qayta namoyon bo‘luvchi izlar qoldiradi. Shuning uchun, xotira deganda, inson tabiat, jamiyat, koinot to‘g‘risida ma’lumot, xabar va taassurot to‘plash imkoniyatini beradigan hamda ilgarigi tajriba izlarini esda olib qolish, esda saqlash, qayta esga tushirish, unutishni tushuniladi.

Bunga bog‘liq ravishda psixologiya fani oldida xotira jarayonlarini o‘rganish bilan aloqador bo‘lgan qator murakkab muammolar masalalarini tadqiq qilish masalasi turibdi. Bular quyidagilardan iborat: izlarni esda olib qolishning fiziologik mexanizmlari qanday, esda olib qolishga qanday ob’ektiv (tashqi), sub’ektiv (ichki), tabiiy, biologik va ijtimoiy, psixologik sharoitlar ta’sir qiladi, ularning chegaralari qanday kabi masalalarga qaratilgan.

Hozirgi zamon xotirani tadqiq qilish bilan bog‘liq tadqiqotlarda markaziy o‘rin xotira jarayonining asoslariga ajratilgan. Xotira jarayonining asoslari 3 yo‘nalishda o‘rganilgan: psixologik, neyrofiziologik, bioximik.

Xotiraning psixologik nazariyalari inson faolligi bilan bog‘liq bo‘lgan xotira jarayonlarini shakllantirishni tadqiq etadi. Ulardan birinchisi assotsiativ nazariyadir. Ma’lum bir bilimlar inson ongida birin ketin o‘rin olishi tufayli ularda assotsiativ bog‘liqlikni yuzaga keltiradi va ushbu bog‘liqlikda biror bir narsa esga tushiriladi. Ushbu assotsiatsiyalarni 3 turga bo‘lish mumkin, ya’ni ob’ektlarning fazoviy bog‘liqligi, bir- biriga mosligi va qarama-qarshiligidir. Bundan 3 ta assotsiatsiya kelib chiqadi: bir-biriga bog‘liqlik, o‘xshashlik va qarama-qarshilik. Assotsiatsiya nazariyasi bo‘yicha xotira assotsiativ bog‘lanishlar asosida mavjud ma’lumotni saqlash va qayta tiklash imkoniyatiga ega.

Ikkinchi psixologik nazariya xotiraning geshtalt nazariyasidir. Ushbu nazariyaning asosiy ta’limoti narsaning negizi, yaxlitligi, yig‘indisidir. Ushbu nazariyaga asosan xotira yaxlit hodisa sifatida tahlil etiladi.

Bixeviorizm – inson xotirasida, esda olib qolishda takrorlashning ahamiyatiga diqqatni qaratadi.

Freydizm xotirani emotsiyalar, motivlar va ehtiyojlar bilan bog‘laydi.

Xotiraning mantiqiy nazariyasi A.Bine va Byullerlar tomonidan ilgari surilib, ular xotiradagi materialni xotiraning mantiqiy esda olib qolinishi bilan bog‘laydi.

A.N.Leontev, N.I.Zinchenko, A.A.Smirnovlar tomonidan faoliyat nazariyasi ilgari surilib, turli tasavvurlar orasidagi bog‘liqlik esda olib qolingan materialning qandayligiga emas, balki odamning u bilan nima qilishiga bog‘liqdir.

Bioximik nazariya tashqi ta’sir ostida nerv hujayralarida yuz beradigan o‘zgarishlarni qayd qilish va xotira jarayonida DNK va RNK ahamiyatini aniqlashga qaratilgandir. DNK xotirani genetik tug‘ma tashuvchi sifatida, RNK esa individual xotiraning ontogenetik asosi sifatida qabul qilinadi. Kibernetik nazariya bo‘yicha xotira ma’lumotni qabul qilib olish, qayta esga tushirish va unutishdir.

Adabiyotlarda keltirilishicha, navbatdagi nazariya xotira jarayonlari asoslari haqidagi fiziologik nazariyadir. Vaqt oralig‘ida esda olib qolish, saqlash va esga tushirish xotiraning asoslari fiziologik nazariyasini tashkil qiladi. Har qanday tashqi ta’sir nerv tizimida izsiz o‘tmaydi va qandaydir «iz» qoldiradi. «Iz»ning fizik ta’siri qayta impuls harakatini yengillashtiradi. Vaqtinchalik nerv munosabatlarining yuzaga kelishi, ularning izini va keyinchalik faollashtirilishini xotira jarayonlari asoslari nazariyasi sifatida ko‘rib chiqiladi.

80-yillarda nemis psixologi German Ebbingauz o‘z «sof» xotira qonunlarini o‘rganish imkonini beruvchi, boshqacha so‘z bilan aytganda, tafakkurga bog‘liq bo‘lmagan holda izlarning esda qolish jarayoni tadqiq etishning yangi uslubini taklif qilgan, ya’ni ma’nosiz bo‘g‘inlarni yod olishdan iborat bo‘lgan bu uslub Ebbingauzga materialni esda olib qolishning egri chizig‘iga oid qonunni kashf qilishga, uning asosiy qoidalarini bayon etishga va ana shularning asosida izlarni xotirada saqlanish muddatini hamda asta-sekin so‘nish holatini tekshirishga imkoniyat yaratgan. XIX asr oxiri XX asr boshlarida Amerikalik psixolog Eduard Torndaykning tekshirishlari paydo bo‘ldi. U birinchi bo‘lib tekshirish predmeti sifatida hayvonlarda ko‘nikmalarni paydo bo‘lish jarayonini tanlagan edi.

XX asrning birinchi 10 yilida xotirani tekshirish yangi ilmiy talqinga ega bo‘ldi, uning moddiy asosi to‘g‘risidagi muammolarga mohiyati jihatidan mutlaqo boshqacha yondoshish ro‘yobga chiqdi.

Xuddi shu davr xotira psixologiyasida keskin burilish nuqtasini vujudga keltiradi. Akademik I.P.Pavlov shartli reflekslarni o‘rganishning ilmiy metodini taklif etadi, bu narsa o‘z navbatida bosh miya yarim sharlarida yangi bog‘lanishlar paydo bo‘lishiga va mustahkamlanishning asosiy fiziologik mexanizmlarini tekshirish imkoniyatlarini tug‘dirdi. Ana shunday qilib, ushbu bog‘lanishlar paydo bo‘lishiga va saqlab qolishga yordam beradigan shart-sharoitlar, shuningdek, bog‘lanishlarning saqlanishiga ta’sir qiluvchi holatlar, omillar va mexanizmlar tasvirlab berildi. I.P.Pavlov oliy asab faoliyati ta’limoti va uning asosiy qonunlari xotiraning fiziologik mexanizmlariga oid bilimlarning asosiy manbasiga aylanib qoladi.

Bolalarda xotiraning yuksak (yuqori) shakllarini birinchi marta tadrijiy ravishda tadqiq qilish taniqli psixolog L.S.Vыgotskiyga nasib etgan. U 20-yillarning

oxirlarida maxsus tekshirishlarning predmeti qilib, xotiraning yuksak shakllarining rivojlanishi muammosini tanlagan va u o‘z shogirdlari A.N.Leontev (1905-1979) va A.V.Zankov bilan birgalikda xotiraning yuksak shakllari ruhiy faoliyatning murakkab shakli ekanligini, kelib chiqish jihatidan ijtimoiyligini ko‘rsatadi. Shuning bilan birga u murakkab, mohiyatiga ko‘ra esda olib qolishning asosiy bosqichlari rivojlanishini isbotlab berdi.

Psixologlardan A.A.Smirnov, P.I.Zinchenkolar ham xotira bo‘yicha ilmiy tekshirish ishlarini olib bordilar, uning yangi qonunlari va mexanizmlarini ochdilar. Esda olib qolishning faoliyat maqsadiga bog‘liqligini yoritdilar, murakkab materialni esda olib qolishning oqilona usullarini ko‘rsatib berishga muvofiq bo‘ladilar.

Yuqoridagi fikrlardan ko‘rinadiki, psixolog olimlar tomonidan xotira borasida qator ilmiy izlanishlar olib borilgan va borilmoqda.

8- mavzu: TAFAKKUR FAOLIYaTNING PSIXOLOGIK TAHLILI

Reja:

1. Tafakkur haqida tushuncha.
2. Tafakkur turlari.
3. Faoliyat haqida tushuncha.
4. Faoliyat turlari.

Tayanch so‘zlar:

Tafakkur, tafakkur operatsiyalari, analiz, sintez, umumlashtirish, taqqoslash, abstraksiya, tafakkur turlari, shakllari. Faoliyat haqida tushuncha, faollik, harakat, motiv va motivatsiya, interiorizatsiya, eksteriorizatsiya, o‘yin, mehnat, ta’lim.

Tafakkur inson aqliy faoliyatining yuksak shaklidir. Tafakkur orqali biz sezgi a’zolarimiz bilan bevosita aks ettirib bo‘lmaydigan narsa va hodisalarni ongimizda aks ettiramiz. Umuman olganda tashqi muhitdagi narsa va hodisalar o‘rtasida ko‘z bilan ko‘rib, quloq bilan eshitib bo‘lmaydigan ichki munosabatlar hamda qonuniyatlar mavjud. Ana shu ichki bog‘lanish hamda qonuniyatlarni biz tafakkur orqali bilib olamiz. Demak, **tafakkur** deb narsa va hodisalar o‘rtasidagi eng muhim bog‘lanishlar va munosabatlarning ongimizda aks ettirilishiga aytiladi.

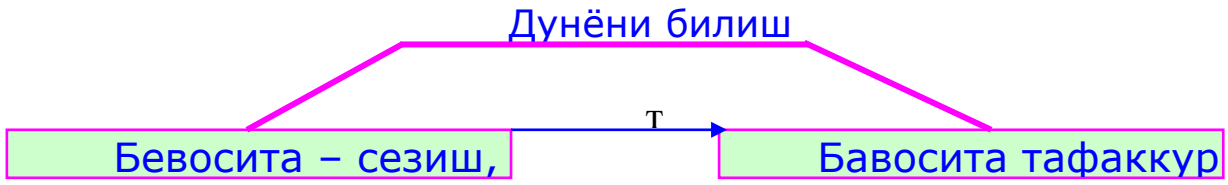

Aynan tafakur orqali biz moddiy olamdagi narsa va hodisalarning mohiyatini bilish imkoniga ega bo‘lamiz. Shu bois dunyoni bilishda bevosita sezish, idrok, tasavvur va bavosita tafakkur muhim rol o‘ynaydi.

Tafakkur tushunchasining mazmun mohiyati psixologiya darsliklarida olimlar tomonidan turlicha talqin qilinadi. Jumladan, umumiy psixologiya darsliklarida tafakkurga berilgan ta’riflar turlicha bo‘lib uning ikkita yoki uchta muhim xususiyati ta’kidlab o‘tiladi, xolos. Jumladan, P.I.Ivanovning darsligida «*tafakkur insonning shunday aqliy faoliyatidirki, bu faoliyat voqelikni eng aniq, to‘liq, chuqur va umumlashtirib aks ettirishga (bilishga), insonni tag‘in ham oqilona amaliy faoliyat bilan shug‘ullanishiga imkon beradi»* deb ta’riflanadi. Ushbu ta’rifda tafakkurning to‘la, aniq va umumlashtirilgan holda aks ettirishi ta’kidlab o‘tiladi, xolos, lekin uning xarakterli xususiyatlari bevosita so‘z yordami bilan ifodalanishi muallifning diqqat markazidan chetda qolgan.

M.V.Gamezo tomonidan *«tafakkur voqelikning umumlashgan holda va so‘z hamda o‘tmish tajriba vositalarida aks ettirilishi»* ekanligi bayon qiladi. U tafakkurning umumlashgan so‘z vositasida va vositali atrof- muhit hodisalarini aks ettira olishni ta’kidlaydi.

A.V.Petrovskiy tahriri ostidagi darslikda tafakkurga quyidagicha ta’rif keltiriladi: *«Tafakkur - ijtimoiy sababiy, nutq bilan chambarchas bog‘liq muhim bir yangilik qidirish va ochishdan iborat psixik jarayondir, boshqacha qilib aytganda, tafakkur voqelikni analiz va sintez qilish, uni bavosita va umumlashtirib aks ettirish jarayonidir».*

V.V.Bogoslovskiy tahriridagi darslikda ham tafakkurga berilgan ta’rif uning umumlashgan va bilvosita aks ettirish xususiyatlari yoritilgan, xolos. Xuddi shunga o‘xshash tafakkur xususiyatlari F.N.Gonobolin, K.K.Platonov darsliklarida ham uchraydi.

Keltirilgan ta’riflar orasida O.K.Tixomirovning darsligidagi ta’rif nisbatan to‘liqroq deb hisoblanadi. Unda tafakkur predmetiga kiruvchi tarkibiy qismlar mana bunday ifodalanadi: *«Tafakkur - bu o‘z mahsuloti bilan voqelikni umumlashtirib, bavosita aks ettirishni xarakterlaydigan umumlashtirish darajasi va foydalanadigan vositalarga hamda o‘sha umumlashmalar yangiligiga bog‘liq ravishda turlarga ajratishdan iborat jarayon, bilish faoliyatidir».*

Hozirgi vaqtda tafakkurning predmeti yuzasidan psixologiyada turli-tuman qarash va ta’riflar mavjuddir. Ularning ayrimlariga tavsifnoma berib o‘tamiz. S.L.Rubinshteyn nazariyasiga binoan tafakkurni psixologik jihatdan o‘rganishning asosiy predmet, jarayon, faoliyat tariqasida namoyon bo‘lishidir. Muallif tafakkur operatsiyalari shakllarini shakllantirishda jarayon, muammoli vaziyatni hal qilishda esa fikr yuritish faoliyati sifatida vujudga kelishini chuqur tahlil qilib beradi. S.L.Rubinshteyn tafakkur to‘g‘risidagi g‘oyani rivojlantirib, uni sub’ekt faolligining paydo bo‘lishi deb ataydi.

A.N.Leontev tafakkur psixologiyasi predmeti yuzasidan mulohaza yuritib tafakkurni turli ko‘rinishlarga ajratadi, fikr yuritish faoliyati ekanligini tan oladi, lekin uni predmetli-amaliy faoliyat deb nomlaydi. Shuning bilan birga tafakkurning tuzilishi, fikr yuritish motivatsiyasi to‘g‘risidagi nazariy metodologik muammolarni o‘rtaga tashlaydi.

P.Ya.Galperin fikriga ko‘ra, *tafakkur-bu orientirlash-tadqiqot faoliyati, orientirovka jarayondir, ya’ni orientirovka-jarayon, orientirovka faoliyat.* Muallif psixologiya fani intellektual masalalarni yechishda sub’ektning tafakkuriga orientirovka qilish jarayonini o‘rganishga asoslanadideb tushuntiradi. P.Ya.Galperin tafakkurning boshqa jihatlarini o‘zining aqliy harakatlarni bosqichma-bosqich shakllantirish nazariyasidan kelib chiqqan holda yoritishga intiladi.

A.V.Brushlinskiy tadqiqotlarida tafakkurning muhim yangilikni qidirish va ochish, gipoteza va nazariyalarni bashorat qilish, oldindan payqash xususiyatlari alohida ta’kidlab o‘tiladi.

Tafakkur operatsiyalari

Tafakkur jarayoni insonning bilishga bo‘lgan ehtiyojlari, tevarak-atrofdagi olam va turmush to‘g‘risidagi o‘z bilimlarini kengaytirishga va chuqurlashtirishga intilish sababli vujudga keladi. Fikr qiluvchi kishining tafakkuri-ob’ektni anglashi, bilishi tafakkur jarayonining xarakterli xususiyatidir. Odam o‘zi idrok qilayotgan narsalar to‘g‘risida fikr qiladi. Shuning uchun tushunchalar narsalarning butun bir sinfi, turkumi to‘g‘risida fikr qiladi, ya’ni bular tafakkurning ob’ekti bo‘ladi. Bir narsaga tayanmagan quruqdan quruq tafakkur bo‘lishi mumkin emas.

Analiz, sintez, taqqoslash, abstraksiyalash va umumlashtirish, tasniflash va tizimga solish aqliy operatsiyalarning asosiy turlaridir.

Analiz- shunday bir tafakkur operatsiyasidirki uning yordami bilan biz narsa va hodisalarni fikran yoki amaliy jihatdan xususiyatlarini tahlil qilamiz. Analiz jarayonida butunning uning qismlariga va elementlariga bo‘lgan munosabati aniqlanadi. Tahlil ob’ektlari amalda ajratib bo‘lmaydigan elementlarga yoki belgilarga bo‘lishda ifodalanishi mumkin. Allomalarimizning ta’kidlashicha, maymunning yong‘oqni chaqishining o‘ziyoq boshlang‘ich, oddiy analizdir. O‘quvchi va talaba yoshlar turmushda va va dars jarayonida analiz yordami bilan ko‘pgina ishlarni amalga oshiradilar, topshiriqlar, misol va masalalarni yechadilar. Demak, tabiat va jamiyatdagi bilim va tajribalarni inson tomonidan o‘zlashtirib olish analizdan boshlanadi. Masalan, buni quyidagi sxemada ko‘rish mumkin.

Muammoli vaziyatlarni yechish usullari

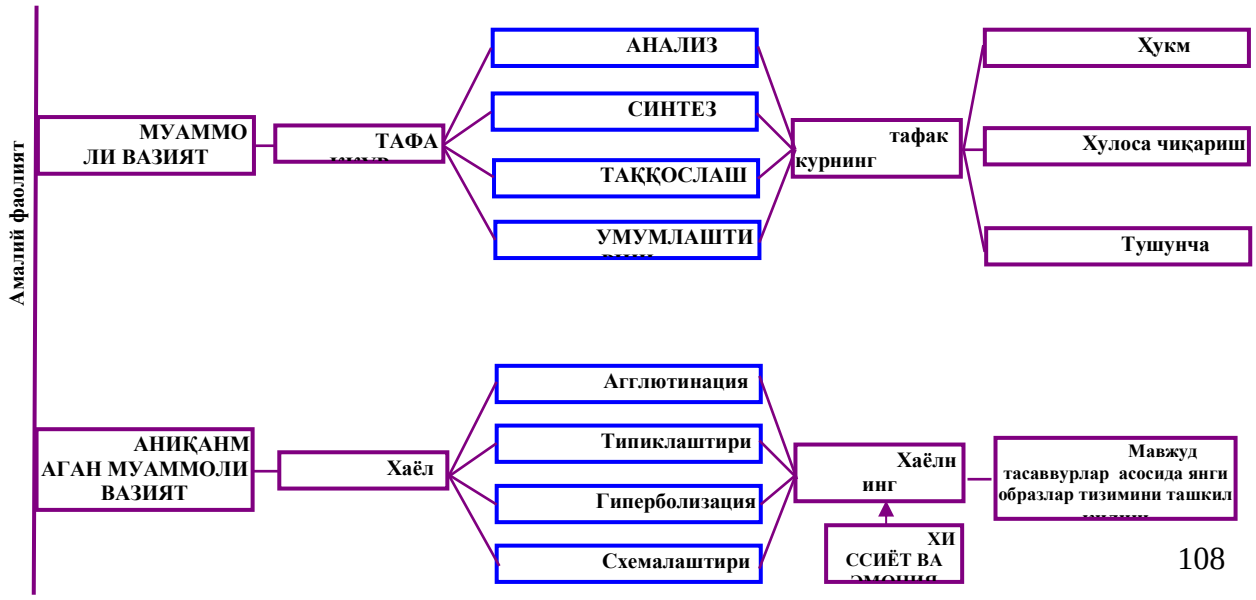

Dars jarayoni vaqtida tafakkurning analiz qilish faoliyati katta o‘rin tutadi. Chunonchi, savodga o‘rgatish nutqni tahlil qilishdan, gapni so‘zlarga, so‘zlarni bo‘g‘inlarga, bo‘g‘inlarni tovushlarga ajratishdan boshlanadi. Matematik masalani yechish tahlil qilishdan, dastlab bir qancha ma’lum sonlarni topishdan boshlanadi. Agarda inson oldiga avtomashina motorining tuzilishini bilish vazifasi qo‘yilsa, u holda bu topshiriqni hal qilish u motorni ayrim qismlarga ajratib, har bir qismni o‘z navbatida alohida olib tekshirish lozim bo‘ladi va hokazo.

Sintez-shunday bir tafakkur operatsiyasidirki, biz narsa va hodisalarning analizda bo‘lingan, ajratilgan ayrim qismlarini, bo‘laklarini sintez yordami bilan fikran va amaliy ravishda birlashtirib, butun holiga keltiramiz. Sintez elementlarning, narsa va hodisalarning qismlari va bo‘laklarini bir butun qilib qo‘shishdan iborat aqliy faoliyat ekanligi ta’rifdan ko‘rinib turibdi. Analiz aqliy bo‘lgani kabi sintez ham amaliy xarakter kasb etadi. Masalan, birinchi sinf bolasi o‘z harf xaltasidagi keltirilgan harflardan foydalanib, bo‘g‘in, bo‘g‘inlardan so‘z, so‘zlardan gap, gaplardan qisqa axborot, undan esa hikoya tuzadi.

Analiz va sintez o‘zaro bevosita mustahkam bog‘langan yagona jarayonning ikki tomonidir. Agar narsa va hodisalar analiz qilinmagan bo‘lsa, uni sintez qilib bo‘lmaydi, har qanday analiz predmetlarni narsalarni bir butun holda bilish asosida amalga oshirilishi lozim.

Taqqoslash - shunday bir tafakkur operatsiyasidirki, bu operatsiya vositasi bilan ob’ektiv dunyodagi narsa va hodisalarning bir-biriga o‘xshashligi va bir-biridan farqi aniqlanadi.

XIX-XX asrlarda yashagan olim K.D.Ushinskiy taqqoslash jarayoni borasida quyidagilarni ta’kidlagan: “Agar siz tabiatni bir narsasini ravshan tushunib olishni istasangiz, uning o‘ziga juda o‘xshash bo‘lgan narsalardan tafovutini topingiz va uning o‘zida juda uzoq bo‘lgan narsalar bilan o‘xshashligini topingiz. Ana shunda siz shu narsaning eng muhim belgilarini payqab olasiz, demak shu narsani tushunib olasiz”.

Narsa va hodisalar o‘rtasidagi o‘xshashlik yoki farqni, teng yoki tengsizliklarni, ayniyat yoki ziddiyatlarni aniqlashdan iborat bo‘lgan fikr yuritish operatsiyasi, bilishning dastlabki va zarur vositasi bo‘lib hisoblanadi. Ajdodlarimiz taqqoslashning ta’limdagi roli to‘g‘risida shunday fikrlarni bildirgan edi. Taqqoslash har qanday tushunishning va har qanday tafakkurning asosidir. Olamdagi narsalarning hammasini taqqoslab ko‘rish yo‘li bilan bila olmasak, boshqa yo‘l bilan bila olmaymiz, agar biz hech narsa bilan solishtirishimiz va farqini bilib olishimiz mumkin bo‘lmagan biron bir narsaga duch kelganimizda edi, u holda biz shu narsa to‘g‘risida hech qanday fikr qila olmagan bo‘lar edik.

Taqqoslash operatsiyasi ikki xil yo‘l bilan amalga oshishi mumkin: amaliy aniq narsalarni bevosita solishtirish va nazariy tasavvur qilinayotgan obrazlarni va narsalarni ongda fikran taqqoslash. Agar odam ikki boylam yukni qo‘l bilan ko‘tarib, bir necha xil taom mazasini qiyoslasa yoki ikki paykal paxtazor hosildorligini taqqoslasa, bu amaliy taqqoslash bo‘ladi. Shuningdek, o‘quvchilar ikki qalam yoki ikki sterjenning uchini yog‘ochga yoki qog‘ozga solishtirsalar, u analogik holatga

misol bo‘la oladi. Bundan tashqari metr bilan masofani, tarozi bilan og‘irlikni, termometr bilan haroratni, teleskop bilan osmon jismlarini o‘lchash paytida ham taqqoslash jarayoni vujudga keladi.

Inson tevarak-atrofdagi narsa va hodisalarning barchasini bevosita aks ettirish, qo‘l bilan paypaslash imkoniyatiga ega emas. Shu boisdan to‘planadigan bilimlarning aksariyati qo‘l bilan ushlash, ko‘z bilan kuzatish evaziga emas, balki fikr yuritish orqali, mantiq yordamida anglaniladi. Ular o‘rtasida o‘xshash va farqli alomat hamda belgilar nazariy taqqoslash asosida ajratiladi. Demak, inson olayotgan keng ko‘lamdagi axborotlar farqini fikran taqqoslash yordamida anglab yetadi. Jumladan, o‘quvchilar dilda o‘ylayotgan narsalarni fikran solishtirib ko‘radilar. Ba’zan turli yoshdagi kishilar o‘z tengdoshlari xarakterida, qiziqishida, yurish turishida, muomalasida va boshqa xususiyatida o‘xshashlik va tafovut borligini topadilar.

Abstraksiya - shunday fikr tafakkur operatsiyasidirki, bu operatsiya yordami bilan moddiy dunyodagi narsa va hodisalarning muhim xususiyatlarini farqlab olib, ana shu xususiyatlardan narsa va hodisalarning muhim bo‘lmagan ikkinchi darajali xususiyatlarini fikran ajratib tashlaymiz.

Abstraksiya jarayonida ob’ektdan ajratib olingan belgi, alomatning o‘zi tafakkurning mustaqil ob’ekti bo‘lib qoladi. Abstraksiya operatsiyasi tahlil natijasida vujudga keladi. Masalan, sinf devorini tahlil qilish jarayonida uning faqat bir belgisini, ya’ni oqligini ajratib olish mumkin va oq devor to‘g‘risida emas, balki devorning oqligi to‘g‘risida, keyin esa umuman oqlik haqida fikr yuritish mumkin. Kishilar quyosh, oy, yulduz, elektr, olov ba’zi planetalar, ayrim tosh va hokazolarning ko‘z o‘ngilarida yoritishni kuzata turib ularning bitta umumiy belgisini, ya’ni yoritishni fikran ajratib olib, umuman yoritish to‘g‘risida mulohaza yuritiladi.

Buyumlarni narsa va hodisalarni jism va predmetlarni bir-biri bilan taqqoslash paytida ham abstraksiyalash jarayoni yuzaga keladi. Bunda narsa va hodisalarning mavjud belgilariga, masalan tusiga, shakliga, tezligiga, og‘irligiga, qiymatiga va shu kabi o‘xshash sifatlarga qarab taqqoslanadi.

Abstraksiya operatsiyasi bilan insonni qurollantirish intellektual jihatdan intensiv rivojlanishiga olib keladi, shuningdek mustaqil bilim olish faoliyatini takomillashtiradi.

Umumlashtirish - tafakkurda aks etgan bir turkum narsalarning, o‘xshash muhim belgilarning shu narsalar to‘g‘risidagi bitta tushuncha qilib, fikrda birlashtirish demakdir. Psixologiyada umumlashtirish muammosi bo‘yicha yagona yo‘nalishdagi nazariya mavjud emas. Shuning uchun psixologlar bu jarayonni turlicha talqin qiladilar, goho uni guruhlarga bo‘lib o‘rganadilar. Shuningdek, maktab ta’limini qaysi umumlashtirish usuli asosida amalga oshirish to‘g‘risida olimlar turlicha nuqtai nazardan yondashadilar. S.L.Rubinshteyn, V.V.Davidov tomonidan ta’limda nazariy jihatdan umumlashtirish usulini yoqlab chiqsalar, N.A.Menchinskaya, D.N.Bogoyavlenskiylar ham nazariy, ham amaliy usulni qo‘llashni tavsiya etmoqdalar. Ammo o‘quv faoliyatining turli-tumanligi dars jarayonida har xil umumlashtirish usullaridan foydalanish kerakligini taqazo qiladi.

Psixologiyada umumlashtirishning keng qo‘llaniladigan ikki turi: tushunchali umumlashtirish va hisssiy-konkret umumlashtirish yuzasidan ko‘proq fikr yuritiladi. Tushunchali umumlashtirishda predmetlar ob’ektiv muhim belgi asosida umumlashtiriladi. Hissiy-konkret umumlashtirishda esa predmetlar topshiriq talabiga binoan tashqi belgi bilan umumlashtiriladi. Psixologlar noto‘g‘ri umumlashtirishning hissiy-konkret umumlashtirishdan tafovuti borligini hamisha ta’kidlab kelmoqdalar. O‘quvchi va talaba ba’zan predmetlarni muhim bo‘lmagan belgisiga asoslanib noto‘g‘ri umumlashtiradilar, vaholanki, topshiriq shartida bu talab ular oldiga mutlaqo qo‘yilmaydi. Lekin bu nazariyaning himoyachilari noto‘g‘ri umumlashtirishni alohida tur deb hisoblaydilar.

Umumlashtirish, abstraksiyalash operatsiyasidan ajralgan holda sodir bo‘lmaydi, har qanday umumlashtirish asosida abstraksiyalash jarayoni yotadi. Umumlashtirish jarayoni abstraksiyasiz mavjud bo‘lishi mumkin, lekin abstraksiyasiz umumlashtirishning yuzaga kelishi mumkin emas. Agar abstraksiyalash faoliyatida narsa va hodisalarning o‘xshash hamda muhim belgilari tasodif belgilardan fikran ajratib olinsa, umumlashtirishda esa ajratib olingan o‘xshash, umumiy va muhim belgilarga suyangan holda narsa va hodisalar birlashtiriladi.

Umumlashtirish jarayoni so‘z ta’sirida vujudga kelgan ikkinchi signallar tizimiga asoslanadi. Akademik I.P.Pavlov fikricha, nutq signallari tufayli nerv faoliyatining yangi tamoyili abstraksiyalash va shu bilan birga oldingi tizimning behisob signallarini umumlashtirish vujudga keladiki, bunda ham o‘z navbatida ana shu umumlashtirilgan yangi signallar tag‘in analiz va sintez qilinaveradi. Fikr yuritishning umumlashtirish operatsiyasi har xil asoslarga ko‘ra turlarga bo‘lib o‘rganiladi. Umumlashtirishni mazmuniga ko‘ra tushunchali umumlashtirish va yaqqol-ko‘rgazmali yoki elementar umumlashtirish turiga ajratish qabul qilingan. Tushunchali umumlashtirish orqali ob’ektiv qonuniyatlarni muhim belgilari bo‘yicha birlashtirish amalga oshiriladi. Bunda muhim belgilar umumlashtirilib, ob’ektiv qonuniyatlarni ochish mumkin bo‘ladi. Yaqqol-ko‘rgazmali umumlashtirishda narsa va hodisalar tashqi hamda yaqqol belgilar bo‘yicha umumlashtiriladi.

Konkretlashtirish - hodisalarni ichki bog‘lanish va munosabatlardan qat’iy nazar bir tomonlama ta’kidlashdan iborat fikr yuritish operatsiyasidir.

Umumiy mavhum belgi va xususiyatlarni yakka yolg‘iz ob’ektlarga tadbiq qilish bilan ifodalanadigan fikr yuritish operatsiyasi insonning barcha faoliyatlarida faol ishtirok etadi. Voqelik qanchalik yaqqol shaklda ifodalansa, inson uni shunchalik oson anglab yetadi. Insonlar dastavval tevarak atrofni aniq belgilariga asoslanib, aniq holda aks ettirganlar, yaqqol obrazlarga suyanib tasavvur qilish imkoniyatiga ega bo‘lganlar, shu boisdan to hozirgi kunga qadar aniqlik belgisi har qanday inson zoti uchun eng yaqin belgi bo‘lib hisoblanadi.

Psixologlar tadqiqotlarining ko‘rsatishiga qaraganda konkretlashtirish odamda ikki xil vazifani bajaradi. Birinchidan, umumiy abstrakt belgining yakka ob’ektga tadbiq etish amalga oshiriladi. Masalan, biz “oq” deganimizda ko‘z oldimizga qor, qog‘oz, paxta va shu kabilar kelishi mumkin. Ikkinchidan, konkretlashtirish umumiy va yakka belgilar kamroq bo‘lgan umumiylikni ochishda

ifodalanadi. Masalan, biz olma, olxo‘ri, uzumni mevalar qatoriga stol-stul, divan va shu kabilarni mebellar qatoriga qo‘shamiz. Umumiy fikrlarni bayon qilish va izohlash chog‘ida odatda keltiriladigan misollarning hammasi konkretlashtirishning o‘zidir.

Klassifikatsiyalash - bir turkum ichidagi narsalarning bir-biriga o‘xshashligiga va boshqa turkumdagi narsalardan farq qilishiga qarab narsalarni turkumlarga ajratish tizimidir. D.I.Mendelevni “Elementlarning davriy tizimi” jadvali bunga yorqin misoldir. Bunda olim elementlarni atom og‘irligi ortib borishiga, kimyoviy sifatlarning bir tipligiga va boshqa belgi va alomatlariga qarab tartib bilan joylashtirib chiqqan. O‘rganish uchun qulaylik tug‘dirish maqsadida, shuningdek, amaliy maqsadlarda ko‘pchilik narsalarni guruhlarga, turkumlarga bo‘lishga to‘g‘ri keladi. Ko‘pchilik narsalarni hodisalarni guruhlarga bo‘lish klassifikatsiyalash yoki turkumlarga bo‘lish deb ataladi. Masalan, kutubxonada kitoblar muqovasiga, farmoyishning mazmuniga va shu kabi belgilariga qarab turkumlariga bo‘lish mumkin. O‘quvchilarning odatda yoshi yoki jinsiy belgilari bo‘yicha va shu kabilarga qarab turkumlarga bo‘ladilar.

Sistemalashtirish -tizimga solish shundan iboratki, bunda ayrim narsalar, faktlar, hodisa va fikrlar muayyan tartibda makondagi, vaqtdagi tutgan o‘rniga yoki mantiqiy tartibda joylashtiriladi. Shu sababli makon, xronologiya va mantiqiy belgilar asosida tizimga solish turlariga ajratiladi. Mebelning xonadagi joylashtirilishi, daraxtning boqqa o‘tkazilishi, makoniy tizimga namuna bo‘la oladi. O‘tmishda bo‘lib o‘tgan voqealarning vaqtga qarab tizimga solishning namunasi bo‘la oladi. Matematikaga, falsafaga, mantiqqa doir darsliklarda ilmiy materiallarning joylashtirilishi mantiqiy tizimga solishning namunasidir.

Maktab ta’limida o‘zlashtirilgan bilimlarni tizimga solish muhim ahamiyatga ega bo‘lib, bu ish bir necha bosqichda amalga oshiriladi. Bilimlar dastlab predmetlarning boblari, qismlari bo‘yicha, so‘ng yaxlit holda o‘quvchi ongida tizimlashadi. Tizimlashtirishning ikkinchi bosqichida bir-biriga o‘xshash predmetlarga oid bilimlar fikran tartibga solinadi. Uchinchi bosqichda bir necha predmetlar yuzasidan to‘plangan bilimlar ma’lum tartibga tushadi, ularning o‘xshash va farqli tomonlari ajratiladi. Tizimga solishning to‘rtinchi bosqichida darsdan va maktabdan tashqari mashg‘ulotlarda egallangan bilimlarni tizimlashtirish nazarda tutiladi.

Demak, insoning bilish faoliyatida mavzulararo, predmetlararo bilimlarni tizimlashtirish yuzaga keladi. Binobarin bilimlarning tizimga solinishi aqliy rivojlanishning dastlabki pog‘onasi hisoblanadi.

Tafakkur shakllari

Psixologiyada nutq fikr yuritish faoliyatining vositasi deb yuritiladi. Odamda nutq tafakkur jarayonida hukm, xulosa chiqarish va tushunchalar shaklida ifodalanib keladi.

Hukmlar

Narsa va hodisalarning belgi va xususiyatlari haqida tasdiqlab yoki inkor qilib aytilgan fikr **hukm** deb ataladi.

Hukmlar ob’ektiv voqelikni aks ettirilishiga qarab chin yoki xato bo‘ladi. Narsa va hodisalarda voqelikda haqiqatan o‘zaro bog‘liq bo‘lgan belgilar, alomatlar

hukmlarda bog‘liq ravishda ko‘rsatib berilsa yoki voqelikda bir-biridan ajratilgan narsalar hukmlarda ajratib ko‘rsatilsa bu **chin hukm** deb ataladi. Masalan, metallar elektr tokini o‘tkazuvchidir; metallar qizdirilganda kengayadi, degan chin hukmlardir. Chunki elektr tokini o‘tkazish qizdirilganda kengayishi metallarga xos xususiyatdir.

Moddiy olamda haqiqatdan bog‘liq bo‘lmagan narsa hukmda bog‘liq qilib ko‘rsatilsa, bunday hukm **xato hukm** deb ataladi. Masalan, hozir tashqarida yomg‘ir yog‘yapti; yer quyosh atrofida aylanmaydi, degan misollar xato hukmlar doirasiga kiradi.

Borliqdagi narsalar, hodisalar va voqelikni miqdoriga ularning biror hukmda aks ettirilgan aloqa va munosabatlariga qarab, hukm quyidagi turlarga bo‘linishi mumkin:

1) hukmlar sifatiga ko‘ra: tasdiqlovchi yoki inkor qiluvchi hukm;
2) hukmlarning miqdoriga qarab: yakka, juz’iy, xususiy va umumiy hukmga;
3) hukmlarning munosabatiga ko‘ra: shartli, ayruvchi, va qat’iy hukmlarga;
4) hukm taxminiy ko‘rinishga ega bo‘lishi ham mumkin. Bu hukmda aks ettiriladigan narsa va hodisalar belgisining nechog‘lik muhim bo‘lishiga yoki voqelikka mos kelish-kelmasligiga bog‘liq. Masalan, ertaga yomg‘ir yog‘ishi mumkin. Paxta rejasi to‘lib qolsa kerak.

Hukmlarda tasdiqlangan yoki inkor qilingan narsalar, hodisalar, alomatlar hukmning mazmunini tashkil qiladi. Narsa bilan belgining aloqasi bog‘liqligi borligi aks ettirilgan hukm **tasdiqlovchi hukm** deb ataladi. Masalan, O‘zbekistonda pilla yetishtirilmaydi. Toshkentda oliy maktablar qurilmagan. Voqelikda ajratilgan narsa inkor qiluvchi hukmda fikran ajratilishi mumkin. Yakka, yolg‘iz narsa va hodisa to‘g‘risidagi hukm **yakka hukm** deb ataladi. Masalan, Toshkent – O‘zbekiston Respublikasi poytaxtidir; Amudaryo sersuv daryolardan biridir.

Belgining biror turkumigagina taalluqliligini tasdiqlovchi yoki inkor qiluvchi hukm **juz’iy hukm** deb ataladi. Masalan, ba’zi metallar elektr tokini o‘tkazmaydilar. Qarzdor talabalar sessiyaga quyilmaydi. Jamoaning ayrim brigadalari majburiyatga yarasha mehnat qilmaydilar. Bir turkumdagi narsa va hodisalarning hammasi to‘g‘risida tasdiqlab, yoki inkor qilib aytilgan hukm **umumiy hukm** deb ataladi. Hukmda narsa va hodisa belgisining borligini muayyan sharoitlarda tasdiqlab yoki inkor qilib aytilgan hukm **shartli hukm** deb ataladi. Masalan, agar talaba sessiyalarga qunt bilan puxta tayyorlansa, u yaxshi va a’lo baholar oladi. Agar o‘quvchi darsga diqqat qilmasa, yangi materialni o‘zlashtira olmaydi. Hukmda narsalar va hodisalar bir necha belgiga nisbatan berilib, shu belgilardan farqi bitta unga tegishli bo‘lsa, bunday hukmga **ayruvchi hukm** deb ataladi. Masalan, jismlar yo qattiq, yoki suyuq, yoki gazsimon holda bo‘ladi.

Narsa bilan belgi o‘rtasidagi aloqaning bor yoki yo‘qligi qat’iy shaklda aks ettirilsa qat’iy hukm deb ataladi. Masalan, bahorda barcha joylarda ko‘kalamzorlashtirish ishlari amalga oshiriladi. Yonish kimyoviy jarayondir.

Narsa va hodisalar bilan ularning xususiyatlari o‘rtasida aloqa bo‘lishi ehtimoli faqat faraz qilinsa, u holda inson o‘z fikrlarini quyidagi shaklda ifoda qilishi mumkin. Ehtimol, Marsda organik hayot bordir. XXI - asrning oxirlarida fan texnika yanada rivojlanib, taraqqiy etishi mumkin va boshqalar. Bunday hukmlar

ehtimollik hukmlari deb ataladi. Narsalar bilan xususiyatlar o‘rtasidagi aloqani taxminan emas, balki haqiqatdan aniq bilganimizda biz o‘z fikrimizni mana bunday shaklda izhor qilamiz. Fakultet kutubxonasida ko‘p yangi kitoblar mavjud. Maktabimizdagi kimyo xonasi juda yaxshi uskunalar bilan jihozlangan. Bunday hukmlar **voqelik (assertorlik) hukmlari** deb ataladi.

Hukmning shunday yuqori shakli borki, unda faqat haqiqatda bo‘lgan voqea qayd qilinmasdan, balki narsa bilan xususiyatning aloqasi qonuniy ekanligi aniqlab beriladi. Masalan, butun dunyoda tinchlik g‘alaba qozonishi muqarrar, sezgilarning intensivligi qo‘zg‘atuvchi kuchining logarifmiga proporsionaldir. Bunday hukmlar **zaruriy (apodiktik) hukmlar** deb ataladi. Bunday hukmlarda inson narsa, voqelik, hodisa bilan uning xususiyati o‘rtasida mustahkam bog‘lanish borligini va bu bog‘lanishga zid keladigan boshqa bir holning bo‘lishi aslo mumkin emasligini aks ettiradi. Psixologiyada hukmlar ikkita asosiy yo‘l bilan hosil qilinishi ta’kidlab o‘tiladi. Birinchi yo‘l bilan hukm hosil qilinganda idrok qilish zarur bo‘lgan narsalarning bevosita o‘zi ifodalanadi. Ikkinchi yo‘l bilan esa bevosita mulohaza yuritish yordami bilan hukm amalga oshiriladi. Masalan, bu avtomobilning yangi modeli. Mazkur misolda hukm chiqarishning birlamchi yo‘li aks ettirilgan. Dastavval olimlar kashfiyot yoki ijodiy jarayonda nazariy jihatdan mulohaza yuritish yordamida hukm chiqaradilar. Ular chiqaradigan hukmning to‘g‘riligi amaliyotda keyinchalik tasdiqlanadi. Bu ikkinchi yo‘l bilan hukm chiqarishga misoldir.

Xulosa chiqarish

Bir qancha hukmlarning mantiqiy bog‘lanishi natijasida hosil bo‘lgan yangi hukm insonning bilish faoliyatida alohida ahamiyatga ega. **Xulosa chiqarish** shunday tafakkur shaklidirki, bu shakl vositasi bilan biz ikki yoki undan ortiq hukmlardan yangi hukm hosil qilamiz. Masalan, har qanday harakat materiya harakatidir, issiqlik harakat shaklidir, degan ikkita hukmni olaylik. Bu ikki hukmdan, demak issiqlik materiya harakatidir degan yangi hukm chiqariladi. Bunda birinchi hukm hamisha umumiy hukm bo‘lib, ikkinchi hukm yakka hukm bo‘ladi.

Keltirilgan misollardan ko‘rinib turibdiki, mulohaza yuritish ham xulosa chiqarish ham voqelikni bevosita bilishning asosiy shakli sifatida namoyon bo‘lgan oldingi ikki hukmga asoslanib, uchinchi hukm chiqariladi. Mazkur xulosani bevosita tekshirib ko‘rishga hech qanday ehtiyoj qolmaydi. Shu sababdan xulosa chiqarishda fikr o‘rtasidagi shunday bog‘lanish natijasida bir yoki undan ortiq hukmlardan uchinchi hukm keltirib chiqariladi.

Xulosa chiqarish uch turga bo‘linadi: induktiv, deduktiv va analogiya.

Induktiv xulosa chiqarish - bu xulosa chiqarishning shunday mantiqiy usulidirki, bunda bir necha yakka va ayrim hukmlardan umumiy hukmga o‘tiladi, yoki ayrim fakt va hodisalarni o‘rganish asosida umumiy qonun va qoidalar yaratiladi. Masalan, temir elektr tokini o‘tkazadi, po‘lat elektr tokini o‘tkazadi, mis elektr tokini o‘tkazadi, ruh elektr tokini o‘tkazadi. Demak, barcha metallar elektr tokini o‘tkazadi, degan umumiy xulosa chiqaramiz.

Deduktiv xulosa chiqarishda umumiy va yakka hukmlardan yakka yoki juz'iy hukm keltirib chiqariladi. Misol uchun barcha metallar elektr tokini o‘tkazadi. Temir metaldir. Demak, temir ham elektr tokini o‘tkazadi.

Analogiya xulosa chiqarishning shunday shaklidirki, bunda biz ikki predmetning ba'zi bir belgilari o‘xshashligiga qarab, bu predmetlarning boshqa belgilarining o‘xshashligi to‘g‘risida xulosa chiqaramiz. Analogiya deb narsa va hodisalarning bir-biriga o‘xshash bo‘lgan ba'zi belgilariga qarabgina hukm yuritishdan iborat xulosa chiqarish shakliga aytiladi. Analogik usulda chiqarilgan xulosa chin, taxminiy hamda yolg‘on bo‘lishi mumkin. Fikr yuritishning bunday shakli ko‘pincha yosh bolalarga xos xususiyatdir. Demak, juz'iy ikki yakka hukmlarga asoslanib, juz'iy yoki yakka hukm keltirib chiqaramiz. Masalan, bog‘cha yoshidagi bola mana bunday mulohaza yuritadi; adamlar darvozadan ismimni aytib chaqirib keldilar. Ular sovg‘a olib kelgan bo‘lsalar kerak. Bu bolaning mulohazasini tahlil qilib ko‘rsak, uning fikr yuritishi mana bunday tarzda taraqqiy etganligini shoxidi bo‘lamiz. O‘tgan galda adam ismini aytib chaqirib kelgan edilar, yana chaqirayotirlar. Albatta, adam menga sovg‘a olib kelganlar, deb xulosa chiqaradi.

Shunday qilib, analogik yo‘l bilan xulosa chiqarganda murakkab qonuniyatlar to‘g‘risidagi bilimlar o‘zlashtirilmasa-da, lekin turmushning turli jabhalarida undan foydalanib turiladi.

Tushunchalar

Tafakkur tushunchalar shaklida ifodalanadi. **Tushuncha** deganda biz narsa va hodisalarning eng muhim va eng asosiy xususiyatlarini aks ettirishni tushunamiz. Tushunchalar hukmlardan tarkib topadi. Shu sababli tushunchaning mazmunini ochib berish uchun bir qancha hukm yurtishga to‘g‘ri keladi. Masalan, odam ongli mavjudotdir degan tushunchani oladigan bo‘lsak, bu yerda odamning eng muhim xususiyati uning ongliligi ekani qayd qilinyapti.

Tushunchalar odamning turmush tajribasi va bilimlarining ortishi jarayonida tarkib topa boradi. Ana shu jihatdan olganda maktabdagi o‘qish jarayo nida bolada asosan tabiat va jamiyat hodisalari haqida tushunchalar tarkib toptirishdan iboratdir. Demak, katta odamlarga nisbatan bolalarda hali tushunchalar juda oz bo‘ladi.

Odatda tushunchalar mohiyati jihatidan konkret va abstrakt tushunchalarga ajratiladi. Alohida olingan bir butun narsaga aloqador tushuncha konkret tushuncha deb ataladi. Masalan, stol, divan, qayrag‘och, traktor va hokazo. Moddiy borliqdagi narsalardan fikran ajratib olingan ba'zi xususiyat, sifat, holatlarga, shuningdek narsalar o‘rtasidagi ichki munosabatlarga, qonuniyatlarga qaratilgan tushunchalar abstrakt tushuncha deb ataladi. Masalan, oqlik, uzunlik, balandlik, kenglik, harakat, yorug‘lik, qiymati haqidagi tushunchalar va hokazo.

Tushunchalar ko‘lami jihatidan 3 turga: yakka tushunchalar, umumiy tushunchalar va to‘planma tushunchalarga bo‘linadi. Yakka tushunchalar yakka narsa va hodisalar haqidagi tushunchadir. Bunday tushunchalarga sohibqiron Amir Temur, Mirzo Ulug‘bek, Sirdaryo tushunchalarini misol qilib keltirsa bo‘ladi. Yakka tushunchalarning xususiyati shuki, bu tushunchalarda hamisha aniq obraz

mavjud bo‘ladi. Umumiy tushunchalarda bir jinsda bo‘lgan ko‘p narsa va hodisalar gavdalantiriladi. Masalan, kitob, maktab, yulduz, talaba va boshqalar.

To‘planma tushunchalar bir jinsda bo‘lgan narsa va hodisalar to‘plami haqida yaxlit fikr yuritiladigan tushunchadir. Masalan, paxtazor, kutubxona, yig‘ilish va hokazolar. To‘planma tushunchalarning bir qanchasi birdaniga tatbiq qilinganda umumiy to‘planma tushunchalar bo‘ladi. Masalan, Alisher Navoiy nomidagi Davlat Muzeyi tushunchasi, yakka to‘planma tushunchaga oiddir. Guruh, jamoa, xalq, millat va boshqalar, umumiy to‘planma tushunchasiga misol bo‘la oladi. Yetti og‘ayni yulduzlar to‘plami, Hamza teatri jamoasi, Paxtakor futbol jamoasi kabilar yakka to‘planma tushunchalar jumlasiga kiradi.

Fikr yuritishda tushuncha bilan so‘z o‘zaro bog‘liq ravishda namoyon bo‘ladi. Bir tomondan so‘z yordamisiz tushuncha vujudga kelmaydi, ikkinchi tomondan so‘z tushunchaning moddiy asosi va funksiyasini bajaradi. Tushunchalar bir yoki undan ortiq so‘zlardan tashkil topishi mumkin. Masalan, xalq degan tushuncha bir so‘zdan, o‘zbek xalqi ikki so‘zdan qahramon o‘zbek xalqi uch so‘zdan, ozodlik uchun kurashayotgan xalqlar, degan tushuncha to‘rt so‘zdan tashkil topgan.

Tushunchalar fikr yuritishning asosiy jarayonlari, ya’ni klassifikatsiyalash, umumlashtirish va abstraksiyalash yordami bilan vujudga keladi. So‘zlar, belgilar, simvollar, atamalar tafakkur jarayonida tushunchalarning mazmunini aks ettiradi. I.P.Pavlov ta’biri bilan aytganda, so‘z ikkinchi signal tizimining, barcha signallarning signallaridir, binobarin shu signallarning hammasini ifodalaydi, shu signallarning hammasini umumlashtiradi.

Shunday qilib, tushunchalar mohiyati hukmlarda yoritiladi, mavjud hukmlar asosida xulosa chiqariladi. Yangi hukm hosil qilinadi, topilgan yangi belgilar, alomatlar tushunchalarni yanada boyitadi. Tafakkur yordamida inson yaratish, kashf etish, ixtiro qilishda davom etishi mumkin. Demak, yangi tushunchalar, atamalar yuzaga kelaveradi, iste’moldagilari esa yangi mazmun kasb etadi. Determinizm tamoyiliga binoan so‘zlar yangi tushunchalar yaratilishiga vosita bo‘lib xizmat qilaveradi, shuning bilan birga tushunchalar zamirida yangi so‘zlar va iboralar vujudga keladi, yoinki yangicha talqin qilish kuchayadi. So‘z bilan tushunchalarning chambarchas bog‘lanishi va munosabati filogenezda ham ontogenezda ham operatsional va funksional xususiyatlarni yo‘qotmaydi.

Tafakkur turlari

Muayyan ijtimoiy muhitda turmush kechirayotgan odamlarning ehtiyojlari xatti-harakat motivlari narsalarga qiziqishlar, intilishlar, mayllar, aqliy qobiliyatlari, hatto faoliyatlari ham turli tumandir. Xuddi ana shu boisdan ularning tafakkuri ham har xil holatlarda vaziyatlarda turlicha tarzda vujudga keladi, namoyon bo‘ladi.

Psixologiya fanida tafakkur turlari topshiriq xususiyatiga, fikr yoyiqligiga, fikrning originallik darajasiga qarab, quyidagicha shartli klassifikatsiya qilinadi.

Professor E.G‘ozievning “Umumiy psixologiya” darsligida tafakkur turlari quyidagicha klassifikatsiya qilinadi:

Tafakkur turlari

Shakliga ko‘ra	Ko‘rgazmali-harakat, ko‘rgazmali-obrazli,
Topshiriq xarakteriga ko‘ra	Nazariy, amaliy, ixtiyorsiz, ixtiyoriy
Fikr yoyiqligiga ko‘ra	Konkret, abstrakt, realistik, autistik intuitiv, diskursiv
Fikrning originallik darajasiga ko‘ra	Reproduktiv, produktiv, ijodiy, vizual, fazoviy

V.Karimovaning “Psixologiya” o‘quv qo‘llanmasida tafakkur turlari quyidagicha klassifikatsiya qilinadi.

Tafakkur turlari	
Shakliga ko‘ra	Ko‘rgazmali-harakat, ko‘rgazmali-obrazli, mantiqiy
Ko‘riladigan masalaning xarakteriga ko‘ra	Nazariy, amaliy
Ijodiylik elementiga ko‘ra	Konvergent, divergent
Yangiligi va noyobligiga ko‘ra	Reproduktiv, produktiv (ijodiy)

Shuningdek, ayrim adabiyotlarda tafakkur klassifikatsiyasi quyidagi tarzda ham ifodalanadi.

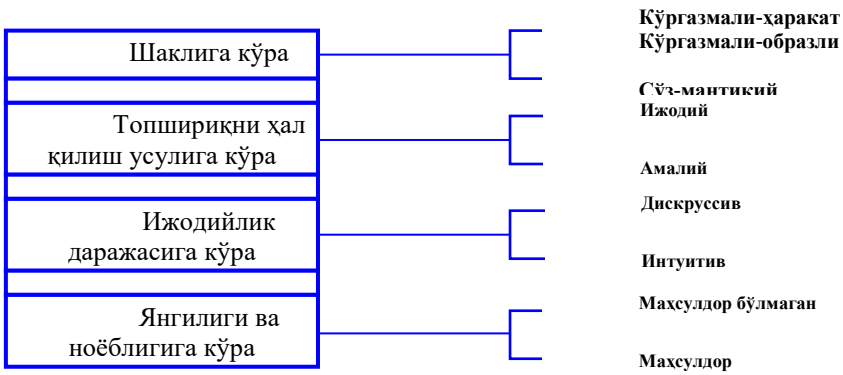

A.V.Petrovskiy muharrirligida chop etilgan, “Umumiy psixologiya” darsligida tafakkurni quyidagi turlari ajratib ko‘rsatiladi: ko‘rgazmali-harakat, ko‘rgazmali-obrazli, mavhum nazariy tafakur turlari va boshqalar.

Ko‘rgazmali harakat tafakkur turi. Tarixiy taraqqiyot davomida odamlar o‘z oldilarida turgan maqsadlarni dastlab amaliy faoliyat nuqtai nazaridan yechganlar, keyinchlik unda nazariy faoliyat ajralib chiqqan. amaliy va nazariy faoliyat chambarchas bir - biri bog‘langandir.

Ko‘rgazmali harakat tafakkur turiga psixologik adabiyotlarda quyidagicha ta’riflar uchraydi. Jumladan, V.Karimova tomonidan ko‘rgazmali-harakat tafakkuri odamning real predmetlar bilan ish qilayotgan paytda fikrlash jarayonini nazarda

tutadi. “Psixologik lug‘atda” ko‘rgazmali harakatli tafakkur amaliy tafakkurning bevosita idrok qilayotgan narsa va hodisalar haqida harakatlar yordami bilan amalga oshiriladigan fikrlash turi, deb tavsiflanadi.

Sof psixologik faoliyat birlamchi emas, balki amaliy faoliyatning o‘zi birlamchidir. Yana faoliyatning taraqqiyoti davomida unga nisbatan mustaqil nazariy fikr yuritish faoliyati ajralib chiqqan. Faqat butun insoniyatning tarixiy taraqqiyoti emas, balki shu bilan birga har bir bolaning psixik taraqqiyoti jarayoni ham dastavval sof nazariy faoliyat emas, balki amaliy faoliyatdir.

Agarda insoniyatning tarixiy taraqqiyoti muammosidan chetlanib, ushbu masalani olib qarasak, u holda amaliy faoliyat birlamchi ekanligiga ishonch hosil qilamiz. Buning uchun insonning ontogenetik taraqqiyotini dastlabki fazasiga murojaat qilamiz. Bola tug‘ilishdan tortib, to uning bog‘cha yoshigacha davrini amaliy faoliyatda ko‘rgazmali-harakat tafakkuri o‘sishining asosiy pallasi deb atash mumkin. Mazkur yoshdagi inson zoti ana shu amaliy faoliyat negizida aqliy harakatlarni amalga oshiradi, amaliy bilimlarni o‘zlashtiradi, natijada ko‘rgazmali-harakat tafakkuri o‘sa boradi. Ushbu yoshdagi kichkintoylar o‘zlari o‘ynayotgan o‘yinchoqlarni qo‘llari bilan bevosita ushlab ko‘rish orqali ular bilan tanishadilar, shuning bilan birga ularni idrok qilishga intiladilar. Idrok qilingan predmetlar va o‘yinchoqlarni o‘zaro solishtiradilar, qismlarga ajratadilar, analiz va sintez qiladilar, bo‘laklarga ajratilganlarni yaxlit holga keltirib birlashtiradilar. Kattalar tushuntirishiga ishonch hosil qilmasdan, ayni chog‘da ularni ob’ektni sindirib yoki buzib bo‘lsa ham, ularning ichki tuzilishi bilan tanishish ishtiyoqi, mayli kuchli bo‘ladi. Shu boisdan amaliy xarakterdagi muammolarni hal qilishda ko‘pincha buzib, tuzatish yo‘li bilan harakat qiladilar. Ko‘rgazmali-harakat tafakkuri bog‘cha yoshiga yetgandan so‘ng bolalarda o‘z qiymatini yo‘qota boshlaydi.

Ko‘rgazmali obrazli tafakkur turi ham psixologik adabiyotlarda turlicha talqin qilinadi. “Psixologik lug‘at”da ta’riflanishicha u konkret tafakkurning bevosita idrok qilinayotgan narsa va hodisalar haqida fikrlashdan iborat bo‘lgan turi. Professor E.G‘oziev fikricha, bevosita idrok qilinayotgan predmetlar emas, balki faqat tasavvur qilinayotgan narsa va hodisalar haqida fikrlashdan iborat tafakkur turi ko‘rgazmali-obrazli tafakkur deb ataladi. V.Karimova tomonidan ko‘rgazmali-obrazli tafakkur esa ko‘rgan kechirgan narsalar va hodisalarning aniq obrazlari ko‘z oldimizda gavdalangan chog‘da ularning mohiyatini umumlashtirilib bilvosita aks ettirishimizdir, deb talqin qilinadi. Tafakkurning mazkur ko‘rinishi 4-7 yoshgacha bo‘lgan bolalarda namoyon bo‘ladi. Bog‘cha yoshidagi bolalarda ko‘rgazmali-obrazli tafakkur bosqichiga o‘tgandan so‘ng ham saqlanib qoladi, lekin u o‘zining yetakchi rolini yo‘qota boshlaydi.

Ko‘rgazmali-obrazli tafakkur sodda shaklda ko‘pincha bog‘cha yoshidagi bolalarda, ya’ni 4-7 yoshgacha bo‘lgan bolalarda paydo bo‘ladi. Bu yoshdagi bolalarda tafakkurning amaliy harakatlar bilan aloqasi avvalgidek to‘g‘ri va bevosita bo‘lmaydi. Bog‘cha yoshidagi bolalar faqat ko‘rgazmali obrazlar bilan fikr yuritadilar va uncha tushunchaga ega bo‘lmaydilar. Bog‘cha yoshidagi bolalarda tushunchalarning yo‘qligi shveysariyalik psixolog J.Piajening quyidagi tajribasida juda yaqqol namoyon bo‘ladi. 7 yoshga yaqin bolalarga xamirdan qilingan mutlaqo bir xil, hajmi jihatidan teng 2 ta soqqa ko‘rsatiladi. Bolalar uni teng deb hisoblaydi.

Bolalarning ko‘z oldida bitta soqqa ezib non shakliga keltiriladi. Endi bolalar non shaklidagi soqqada xamir ko‘p deb hisoblaydilar. Bolalarning ko‘rgazmali-obrazli tafakkurlari hali ularning idroklariga bevosita to‘la bo‘ysunadigan bo‘ladi. Ularning ko‘rgazmali-obrazli shaklda o‘tadigan tafakkurlari bolalarni soqqaga qaraganda non shaklidagi xamir ko‘proq degan xulosaga olib keladi.

Shuning uchun ular narsa va hodisalarning, jism va predmetlarning ko‘zga yaqqol tashlanib turuvchi alomatiga, xususiyatiga, tashqi belgisiga e’tibor qiladilar. Lekin ularning ichki bog‘lanishlari o‘zaro munosabatlarini bildirib keladigan muhim asosiy sifatlariga ahamiyat bermaydilar. Ob’ektlarni fazoda joylashgan o‘rni tashqi, nomuhim belgisi ularning ko‘rgazmali-obrazli tafakkurini vujudga keltiradi. Masalan, ularning nazarida odamlarni bo‘yining baland va pastligi ularning yoshini belgilaydi.

Tafakkur faolligiga qarab ixtiyorsiz (intuitiv) va ixtiyoriy (analitik) tafakkur turlariga ajratiladi. Intuitsiya deb mantiqiy tafakkur yordamida ko‘p vaqtlar davomida hal qilinmagan aqliy vazifalarning to‘satdan, kutilmaganda hal qilinib qolishi jarayoniga aytiladi.

Ko‘pincha ixtiyoriy tafakkur jarayoni mulohaza, muhokama, isbotlash, gipoteza kabi shakllarda namoyon bo‘ladi. Masalan, matematika, fizika, kimyo, psixologiya va boshqa fanlardagi misol va muammolarni yechish jarayoni. Bundan tashqari ixtiyoriy tafakkurga mantiqiy yoki nazorat (kontrol) tafakkuri ham kiradi. Moddiy borliqni adekvat aks ettirish, fikr yuritish, tanqidiy va sinchkov bo‘lishni taqazo etadi. Binobarin, narsa va hodisalarni atroflicha bilish uchun ob’ektiv baho berish zarurati tug‘iladi, bu esa o‘z navbatida fikr yuritish ko‘lami keng, analitik-sintetik faoliyat doirasi mustahkam bo‘lishini talab qiladi.

Tafakkur jarayoni ixtiyorsiz yuz berishi ham mumkin. Lekin bu holda ular ixtiyoriy tafakkurga suyangan tarzda vujudga keladi. Jumladan, odamning amaliy, maishiy va hokazo faoliyatlarida ixtiyorsiz ravishda qator savollar paydo bo‘lishi va ularga beixtiyoriy javoblar axtarish hollari uchrab turadi. Bunday paytlarda inson fikr yurityaptimi yoki yo‘qmi buni bilish qiyin, vaholanki, u o‘zicha go‘yo savollarga javob topadiganday, shirin his-tuyg‘ularni boshdan kechirayotganday bo‘ladi, shuning uchun ko‘pincha “tilimning uchida turibdi” deyiladi. Odamlar qandaydir matn yoki muammo, masala ustida bosh qotirib, o‘tirganlarida fikr yuritish mutlaqo beixtiyor ro‘y berib qoladi va ular asosiy topshiriqni bajarishdan uzoqlashtiradi.

Insoniyat tarixiy taraqqiyoti tarixidan shu narsalar ma’lumki, yirik ilmiy kashfiyotlar ko‘pincha xuddi shunday beixtiyor fikr qilib turgan mahalda to‘satdan ochilgan. Jumladan, yunon olimi Arximed solishtirma og‘irlik qonunini zo‘r berib, aqliy mehnat qilish paytida emas, balki hech kutilmagan jarayonda, vannada cho‘milib turgan paytida kashf etgan. Ulug‘ rus olimi D.I.Mendeleevning hikoya qilishicha, u elementlar davri tizimi jadvalini tuzish vaqtida uch kecha-yu, uch kunduz betinim mehnat qilgan, ammo bu vazifani nihoyasiga yetkaza olmagan. Undan so‘ng charchagan olim ish stoli ustida uyquga ketgan va tushida bu elementlar tartibli joylashtirilgan jadvalni ko‘rgan. Shunda D.I.Mendeleev uyqudan, uyg‘onib, bir parcha qog‘ozga tushida ayon bo‘lgan jadvalni ko‘chirib qo‘ygan.

Ko‘pincha psixolog va fiziologlarning ta’kidlashlaricha, muammoning bunday oson ravishda yechimini hech kutilmaganda yuqoridagi kabi beixtiyor hal qilinishi shu kashfiyotlar olam yuzini ko‘rganicha bo‘lgan davr ichida oylab, yillab qilingan mehnatning yakuni, ya’ni tugallanmay qolgan tafakkur jarayonlarining nihoyasiga yetishidir deb baholanoqda.

Yirik fiziolog hamda psixolog V.M.Bexterevning izohlashicha, bunday kutilmagan jarayonlarning ro‘y berishiga asosiy sabab bu o‘rganilayotgan masala to‘g‘risida uxlashdan oldin zo‘r berib bosh qotirish, o‘ylash (fikr yuritish) va butun zehni shuning bilan birga diqqat-e’tiborining tortilishi, kashf qilinishi zarur masalaga to‘la-to‘kis yo‘nalishidan iborat maqsadga muvofiqlashtirilgan murakkab barqaror psixik holati hukm surishidir.

Fikr yuritilishi lozim bo‘lgan narsa-hodisalarni idrok yoki tasavvur qilish mumkin bo‘lsa, bunday tafakkur konkret tafakkur deb ataladi. U o‘z navbatida yaqqol-predmetli va yaqqol-obrazli tafakkur turlariga ajratiladi. Agar fikr yuritish ob’ekti bevosita idrok qilinsa, bunday tafakkur yaqqol-predmetli tafakkur deyiladi. Fikr yuritilayotgan narsa va hodisalar faqat tasavvur qilinsa, bunday tafakkur yaqqol-obrazli tafakkur deb ataladi.

Abstrakt tafakkur narsalarning mohiyatini aks ettiruvchi va so‘zlarda ifodalovchi tushunchalarga tayanib fikr yuritishdir. Algebra, trigonometriya, fizika, chizma geometriya, oliy matematika masalalarini yechish mahalida fikr yuritish, mulohaza bildirish, abstrakt tafakkurga xos misollardir.

Abstrakt tafakkur konkret tafakkurdan g‘oyat keng ma’no anglanishi bilan qator narsa va hodisalar to‘g‘risida, abstrakt tafakkur yordamida mulohaza borliq to‘g‘risida cheksizlik, sifat, miqdor, tenglik to‘g‘risida, go‘zallik yuzasidan mavhum abstrakt mulohaza yuritish mumkinligi bilan farq qiladi.

Hodisalarni izohlashga, faraz qilishga qaratilgan tafakkur nazariy tafakkur deb ataladi. Tushunchalar o‘rtasidagi bog‘lanishlarni yoritib borish va shu bog‘lanishlarni nazariy jihatdan fikr yuritish yo‘li bilan izohlash kabi jarayonlarni nazariy tafakkur yordamida amalga oshirish mumkin. Izohlash paytida izohlanayotgan narsa va hodisalar, xossa va xususiyatlar, jism va predmetlar, umuman butun voqelik ma’lum turkumdagi tushunchalar qatoriga kiritiladi va ularning farq qiladigan belgi va alomatlari fikran ajratib ko‘rsatiladi. Bundan tashqari muayyan ob’ektlarning mohiyati, mazmuni mavjud bo‘lishlik sabablari, kelib chiqishi, taraqqiyoti, o‘zgarishi, shuningdek ularning ahamiyati va funksiya hamda vazifalari izohlab beriladi.

Nazariy tafakkurni ayni bir paytda abstrakt tafakkur deb nomlash an’ana tusiga kirib qolgan. Bunday nom bilan atashga asosiy sabab nazariy tafakkurning umumiy hukmlarda ifodalanishidir. Masalan, diqqat barcha psixik jarayon va holatlarni muvaffaqiyatli amalga oshirish garovidir.

Abstrakt tafakkur muammosi qator sobiq sovet psixologlari tomonidan izchillik bilan tadqiq etilgan. Sobiq sovet psixologiyasining dastlabki rivojlanishi pallasida ushbu masala bilan L.S.Vigotskiy, P.P.Blonskiylar, keyinchalik S.L.Rubinshteyn, B.G.Ananev, A.N.Leontev, N.A.Menchinskaya, P.Ya.Galperin, R.G.Natadze, D.B.El’konin, V.V.Davidov, A.M.Matyushkin va boshqalar shug‘ullanganlar.

Nazariy tafakkur tufayli voqelikdagi umumiy va muhim bog‘lanishlarni, xossalarni, qonuniyatlarni anglab olamiz. Shuning uchun Quyosh va oy tutilishini, yulduzlar tizimini harakatini, ob-havo ma’lumotlarini, yer qimirlash o‘choqlarini, voqea sodir bo‘lishini ancha ilgari aytib berishimiz mumkin. Shu sababdan nazariy tafakkurni oldindan ko‘rish imkoniyatini yaratadigan umumlashgan tafakkur deb ataydilar.

Shunday qilib, abstrakt tafakkur orqali narsa va hodisalarni bevosita idrok qilish mumkin bo‘lmagan xususiyatlari, o‘zaro munosabatlari aniqlanadi, u yoki bu sohaga oid qonuniyatlar ochiladi, sabab-oqibat bog‘lanishlari aks ettiriladi.

Voqelikni o‘zlashtirish vositasi bilan real narsa va hodisalarni yaratilishiga yo‘naltirilgan fikr yuritiladi. U qo‘yilgan amaliy va nazariy vazifalarni yangi usullar bilan hal qilish, ongimizda yangi tasavvur, tushuncha va hukmlar hosil qilish, muayyan yangi narsalar yaratish bilan bog‘liq murakkab tafakkur jarayonidir. Amaliy tafakkur jarayonining davomi ish-harakatlarini, aqliy xarakatlarni tasavvur qilishda, fikrlashda namoyon bo‘ladi. Masalan, talabalar faoliyatidagi konspekt yozish, referat tayyorlash, kurs va diplom ishi ustida ishlash kabilar amaliy tafakkurga yaqqol misoldir.

Muayyan fikrni chin yoki yolg‘onligini ob’ektiv dalillar bilan isbotlash o‘rniga, inson shaxsining ijobiy yoki salbiy sifatlari bilangina cheklanib qolishdan iborat tafakkur turi **avtoritar tafakkur** turi deb ataladi. U ko‘pincha odamlarning muayyan soha bo‘yicha bilim saviyasining, darajasining cheklanganligidan va mustaqil fikr yuritish qobiliyatining yetarli darajada o‘smaganligidan dalolat beradi. Shuningdek, psixologiyada bir-birlari bilan uzviy ravishda bog‘langan mulohaza yuritishdan iborat tafakkur jarayonini diskursiv tafakkur deb ataladi.

Ijodiy tafakkur - murakkab bilish faoliyatidan biri bo‘lib, tadrijiy ravishda izchil o‘zaro bog‘langan jarayonlardan tashkil topadi, dastavval savollar tug‘iladi, vazifa aniqlanadi, masalani yechish va savollarga javob qidirish jarayoni vujudga keladi. Inson oldida turgan aniq vazifa yoki masala bu bajarilishi yoki hal qilinishi zarur bo‘lgan vazifa ko‘pincha ifodalanishi shart bo‘lgan maqsadni ham aks ettirib keladi. Maqsad esa insonning izlanayotgan noma’lum voqelikni topishga gumon va hayajon, shubha hislaridan xalos etishga qaratilgan maylidir.

Ijodiy tafakkurning navbatdagi tarkibiy qismlari quyidagicha aks ettiriladi: qo‘yiladigan savollarga javob berish, masalani yechishga yordam beradigan yo‘llar, usullar, vositalar, qoidalar va ko‘nikmalarni qidirish, ularni tanlash hamda mazkur faoliyatda ularni tadbiq qilish va boshqalar.

Ijodiy fikrlashni ta’minlovchi omillar:

- Fikr yuritish faoliyatida eng avval hal qilinishi zarur bo‘lgan masala inson tomonidan aniqlab olinishi kerak.
- Muammo yoki masalani hal qilish zarur bo‘lgan barcha bilimlarni tadbiq qilish uchun intilish.
- Masalaga, muammoga taalluqli gipoteza olg‘a suriladi, bosqichlar taxmin qilinadi, yechim to‘g‘risida farazlar ishlab chiqiladi, turli variantlar hamda variatsiyalar haqidagi mulohaza yuritiladi, o‘zaro xayolan solishtirib, eng samarali alomatlar ajratiladi va hokazo
- Muammo oldiga qo‘yilgan farazni tekshirish zarurati tug‘iladi.

- Muammoni nazariy jihatdan hal qilish uchun ilgari surilgan gipoteza adekvat emasligi, noto‘g‘ri ekanligi aniqlansa, u fikr yuritish ob’ektidan siqib chiqariladi va yangi farazlar, o‘ylar taxmin qilinadi yoki o‘ylab topiladi.
- Muammo va masalani hal qilish, yechish, olingan natijalarni to‘g‘riligiga qanoat hosil qilish uchun yechuvchi, uni tekshirish bilan tafakkur harakatlarini yakunlaydi.

Psixolog V.A.Kruteskiy ijodiy tafakkurni taraqqiy ettirish maqsadida masalalar tipologiyasini ishlab chiqib, turli yoshdagi o‘quvchilar o‘quv faoliyatida sinab ko‘rgan. Tipologiyaga kiritilgan masalalarni V.A.Kruteskiy turlicha nom bilan ataydi:

1. Savol aniq qilib qo‘yilmagan masalalar.
2. Berilganlari yetishmaydigan masalalar.
3. Ortiqcha ma’lumotlari bo‘lgan masalalar.
4. Bir necha yo‘l bilan yechiladigan masalalar.
5. Mazmuni o‘zgarib turadigan masalalar.
6. Isbotlashga doir masalalar.
7. Fikrlash, mantiqiy mulohaza yuritishga doir masalalar.

Ijodiy tafakkur turi o‘zining samaradorligi va dolzarbligi, universalligi bilan boshqa fikr yuritish jarayonlaridan farq qiladi, yangi-yangi muammolarni o‘ylab chiqish jarayoni bo‘lib, insonning bilish faoliyatida yetakchi rol o‘ynaydi.

Psixologiya fanida tafakkurni realistik va autistik turlarga ajratiladi. Realistik tafakkur qurshab olgan atrof-muhitni o‘rganishga, aks ettirishga qaratilgan fikr yuritish bo‘lib, u mantiqiy qonun va qoidalar yordami bilan voqelikni in’ikos qiladi. Autistik tafakkur insonning hohish va istaklarini amalga oshirish bilan bog‘liq ravishda sodir bo‘ladi. Amalga oshirilishi lozim bo‘lgan tafakkur harakatlari o‘sha shaxsning o‘z tilaklarini ro‘yobga chiqarishga yo‘naltirilgan fikr yuritilishdan iborat individuallik yoki individualistik tafakkurdir.

Masala yechimini qabul qilishga va informatsion tayyorgarlik ko‘rishga qaratilgan fikr yuritish vizual tafakkur deyiladi. Vizual tafakkur maqsadga muvofiq xarakatlar yoki anglanilmagan operatsiyalar, chunonchi obrazlar manipulyatsiyasi va transformatsiyasi yordami bilan amalga oshiriladi va “aqliy anglanish”dan namoyon bo‘ladi.

Yirik sobiq sovet psixologlaridan biri Z.I.Kalmikova o‘z tadqiqotlarida tafakkurni produktiv va reproduktiv turlarga ajratib o‘rgangan edi. Qisqa vaqt birligi ichida yangi orginal fikrlar yaratish yoki muhim ilmiy, amaliy masalalarni hal qilish bilan belgilanadigan tafakkur produktiv tafakkur deb ataladi. Reproduktiv tafakkur esa passiv, tayyor mulohazalarni o‘zlashtirib olishga va “tayyor holda” undan foydalanishga qaratilgan insonning bilish faoliyati ko‘rinishidir.

Fazoviy tafakkur muammosi atoqli rus psixologi B.G.Ananev va uning shogirdlari tomonidan tadqiq qilingan bo‘lib, keyingi yillarda bu muammo yuzasidan taniqli psixolog I.S.Yakimanskaya tomonidan kasb-hunar kolleji o‘quvchilarida tadqiqot ishlari olib borilmoqda. Fazoviy tafakkur deganda narsa va hodisalarning fazoda ratsional joylashishi, zamon va makon munosabatlarini, murakkab bog‘lanishlarini adekvat ravishda aks ettirishdan iborat fikr yuritish

jarayoni tushuniladi, tasavvurlar, xotira va xayol tasavvurlari bilan uzviy bog‘liq holda namoyon bo‘ladi.

Tafakkur sifatlari

Tafakkur boshqa bilish jarayonlari kabi o‘zining individual xususiyatlariga ega bo‘lib, fikr yuritish faoliyatining shakllari, vositalari va operatsiyalarining munosabatlari kishilarda turlicha namoyon bo‘lishida o‘z ifodasini topadi. Odatda tafakkurning individual xususiyatlari, sifatlariga bilish faoliyatining mazmundorligi, mustaqillik, epchillik, samaradorlik, fikrning kengligi, tezligi, chuqurligi va boshqa sifatlar kiritiladi.

Tafakkur mazmundorligi deganda insoning tevarak-atrofdagi moddiy voqelik to‘g‘risida ongda qay miqdorda, ko‘lamda mulohazalar, muhokamalar, fikrlar, muammolar, tushunchalar joy olganligi nazarda tutiladi. Insonda sanab o‘tilgan xarakterdagi g‘oyalar to‘lib toshsa, shunchalik tafakkur mazmundor bo‘ladi. Kishilar bir-birlaridan birinchi navbatda tafakkurning mazmundorligi bilan tafovutlanadi.

Tafakkurning chuqurligi deganimizda moddiy dunyodagi narsa-hodisalarning asosiy qonunlari, qonuniyatlari, xossalari, sifatlari ularning o‘zaro bog‘lanishlari, munosabatlari, tafakkurimizda to‘liq aks etganligini tushunishimiz kerak. Tafakkur arsenalida joylashgan narsalarning qay yo‘sinda sistemalashganligiga qarab to‘g‘ri va ratsional yo‘l nazarda tutiladi, u yoki bu shaxsning tafakkur chuqurligi to‘g‘risida qat’iy bir qarorga kelish mumkin.

Tafakkurning kengligi o‘zining mazmundorligi, chuqurligi kabi sifatlari bilan muntazam aloqada bo‘ladi. Insonlardagi narsa va hodisalarning eng muhim belgi, xususiyatlarini o‘zida mujassamlashtirgan o‘tmish yuzasidan, hozirgi davr haqida, shuningdek, kelajak to‘g‘risida mulohazalar, muammolar va tushunchalarni qamrab olgan tafakkur **keng tafakkur** deyiladi. Fikr doirasi keng bilim saviyasi yuqori serg‘oya ijodiy izlanishdagi kishilarni aql zakovatli, bilimdon yoki tafakkuri keng kishilar deb atash mumkin. Demak, insonning aql-zakovati, bilimdonligi mulohazadorligi uning tafakkurining kengligidan dalolat beradi.

Inson tafakkuri o‘zining mustaqilligi jihatidan mustaqil va nomustaqil tafakkurga ajratiladi. **Tafakkurni mustaqilligi** deganda kishining shaxsiy tashabbusi bilan o‘z oldiga aniq maqsad, yangi vazifalar qo‘ya bilishi, ular yuzasidan amaliy va ilmiy xarakterdagi faraz, gipoteza qilish, natijani ko‘z oldiga keltira olishi, qo‘yilgan vazifani hech kimning ko‘magisiz, ko‘rsatmasisiz o‘zining aqliy izlanishi tufayli turli yo‘l, usul va vositalar topib, mustaqil ravishda hal qilishdan iborat aqliy qobiliyatni tushunish kerak.

Tafakkurning mustaqilligi aqlning sertashabbusligi, pishiqligi va tanqidiyligida namoyon bo‘ladi. **Aqlning sertashabbusligi** deganda insonning o‘z oldiga yangi muammo, aniq maqsad va konkret vazifalar qo‘yishni, ana shularning barchasini amalga oshirishda, nihoyasiga yetkazishda yechimni qidirishda usul va vositalarni shaxsan o‘zi izlashi, aqliy zo‘r berib intilishi, ularga taaalluqli qo‘shimcha belgi va alomatlarni kiritishdan iborat bosqichlarning namoyon bo‘lishini nazarda tutamiz. **Aqlning pishiqligi** vazifalarni tez yechishda, yechish

paytida yangi usul va vositalarni o‘z o‘rnida aniq qo‘llashda, trafaretga aylangan eski yo‘l hamda usullardan forig‘ bo‘lishda va boshqa jarayonlarda ifodalanadi.

O‘zining o‘zgalarning mulohazalarini, bu mulohazalarning chin yoki chin emasligini tekshira bilishda va namoyon bo‘lgan mulohazalarga, muhokamalarga, muammoli vaziyatga baho bera bilishda aqlning tanqidiyligi muhim rol o‘ynaydi. Tafakkurning tanqidiyligi ob’ektiv va sub’ektiv ravishda ifodalanishi mumkin. Mazkur sifat insonni baholash, o‘z-o‘zini baholash kabi tafakkurning individual xususiyatlari bilan bog‘liq ravishda namoyon bo‘ladi. Agar tanqidiylik oqilona, muhim belgilarga, muammo mohiyatining to‘g‘ri ochilishiga, ba’zan etalonga asoslanib amalga oshsa, unday tanqidiylik ob’ektiv tanqidiylik deb ataladi. Mabodo tafakkurning tanqidiyligi sub’ektiv xatolarga, umuman sub’ektivizmga og‘ib ketsa, bunday holda sub’ektiv tanqidiylik deyiladi. Sub’ektiv tanqidiylik salbiy oqibatlarga olib keladi, shuningdek insonlar o‘rtasida anglashilmovchilik g‘ovini vujudga keltiradi, ikki shaxs o‘rtasida kutilmaganda ziddiyat paydo bo‘ladi. Insonda tafakkurning tanqidiyligi oqilona ratsional tarzda vujudga kelsa, unda shaxs muhim sifat bilan boyiydi deb atash mumkin.

Maqsad, muammo va vazifalar o‘zga shaxslar tomonidan qo‘yilib, tayyor usul va vositalarga tayangan holda o‘zga kishilarning bevosita yordami bilan amalga oshirilishi jarayonida bir oz ishtirok etgan tafakkur nomustaqil deb ataladi. Nomustaqil tafakkurli kishilar tayyor mahsulotlar quliga aylanadilar, o‘sishdan orqada qolish xavfi tug‘iladi. Natijada aql-zakovatli inson bo‘lish o‘rniga, kaltabin, aqldan erinchoq, behafsala odam bo‘lib voyaga yetadi. Demak, tafakkurning nomustaqillik illati rivojlanishiga to‘siq bo‘lib, yakka shaxs uchun esa tragediya rolini bajarishi ehtimoldan xoli emas.

Fikrning mustaqilligi uning mahsuldorligi bilan uzviy bog‘langan. Agar inson tomonidan muayyan vaqt ichida ma’lum soha uchun qimmatli va yangi fikrlar, g‘oyalar, tavsifnomalar yaratilgan hamda nazariy va amaliy vazifalar hal qilingan bo‘lsa, bunday kishining tafakkuri sermahsul tafakkur deb ataladi. Demak, vaqt oralig‘ida bajarilgan ish ko‘lami va sifatiga oqilona baho berish tafakkur mahsuldorligini o‘lchash mezoni sifatida xizmat qiladi.

Tafakkur ixchamligi deganda muammoni hal qilishning dastlab tuzilgan rejasi mazkur jarayonda masala yechish shartini qanoatlantirmay qolsa, nomutanosiblik hosil bo‘lsa hech ikkilanmay elastik ravishda o‘zgartirishlar kiritishdan iborat fikr yuritish faoliyatini tasavvur qilmog‘imiz shart. Fikrning operativ jihatdan tezkorlik bilan o‘zgartirishdan va to‘g‘ri yo‘nalishga yo‘llab yuborishdan iborat tafakkur sifati uning ixchamligi deyiladi. Masalan, talaba imtihonda avval g‘oyani noto‘g‘ri yoritayotib, o‘z-o‘zicha birdaniga xatosini anglab to‘g‘ri javob bera boshlashi kabilar. Demak, tafakkurning mazkur sifati fikrlarni, axborotlarni tinglovchilarga xato va kamchiliklarsiz yetkazib berish garovidir.

Tafakkurning tezligi qo‘yilgan savolga va muammoga to‘liq javob olingan vaqt bilan belgilanadi. Uning tezligi qator omillarga, jumladan fikrlar uchun zarur materialni tez yodga tushira olishga, muvaqqat bog‘lanishlarning tezligi, turli hislarning mavjudligiga, insonning diqqatiga, qiziqishiga bog‘liq bo‘ladi. Bundan tashqari tafakkurning tezligi boshqa shartlarga- insonning bilim saviyasiga, fikrlash qobiliyatiga, mavjud ko‘nikma va malakalariga ham bog‘liq ekanligi isbotlangan.

Xulosa qilib aytganda, tafakkur jarayonlarining tezligi va jarayonlarning ma’lum fursat ichida qanchalik samara berganligi bilan baholanadi.

Fikrlarning tezligi talabalar va o‘quvchilarga zarur psixologik qurol bo‘lib xizmat qiladi. Imtihon paytida, seminar mashg‘ulotlarida faol ishtirok qilgan talaba hayajonlanib, egallagan bilimlarini vaqtincha unutib o‘zini yo‘qotib qo‘yadi. O‘rinsiz salbiy emotsiyalar uning tafakkurini tormozlab, muvaffaqqiyatsizlikka olib keladi, ya’ni fikrni bayon qilishda inertlik paydo bo‘lib, keyinchalik butunlay tormozlanishga aylanadi. Ba’zi talabalar aksincha, imtihonda hayajonlanib fikrlari ravshanlashadi. Qattiq hayajonlanish, qattiq tashqi ta’sir natijasida uyqudagi ayrim neyronlar uyg‘onib, funksiyasi jadallashib ketadi va fikr birdaniga ravshanlashishi mumkin. Shuning uchun o‘qitish jarayonida talaba va o‘quvchilarning aqliy faoliyatini to‘g‘ri baholashda ularning individual tipologik xususiyatlarini hisobga olish maqsadga muvofiqdir.

Jahon psixologlarining ko‘rsatishiga qaraganda, yuqorida tahlil qilib chiqilgan tafakkur sifatlari ularning asosiy xususiyati bilan uzviy bog‘liqdir. Tafakkurning asosiy va eng muhim belgisi, xususiyati bu moddiy voqelikdagi muhim jihatlarni ajratib mustaqil ravishda yangi mazmundagi umumlashmalarni keltirib chiqarishdir. Inson oddiy narsalar to‘g‘risida fikr yuritganda ham ularning tashqi belgilari bilan chegaralanib qolmaydi, balki hodisa mohiyatini ochishga intiladi, oddiy turmush haqidagi umumiy qonuniyatni yaratishga harakat qiladi. Shubhasiz, inson tafakkuri hali izlanmagan, to‘la foydalanilmagan zahira va imkoniyatlarga ega. Tafakkur psixologiyasining asosiy vazifasi ana shu zahirani to‘la ochish fan-texnika rivojini intensivlashdan iborat. Chunki har qanday kashfiyot, yangilik, rivojlanish inson aql-zakovatining mahsulidir. Shu boisdan ham fan va texnikaning rivojlanishi insonshunoslik fanining rivojiga ko‘p jihatdan bog‘liqdir.

Tafakkur borasidagi psixologik nazariyalar

Tafakkur muammosi xorij psixologiyasida keng doirada tadqiq qilinib, atroflicha bilimlar va ma’lumotlar zahirasi to‘plangan. Aynan keltirilgan ma’lumotlarda tafakkur tushunchasi turli nuqtai nazarlardan tahlil qilinadi.

Ekzistensializmning asoschisi bo‘lmish nemis faylasufi Martin Xaydeger (1889-1978) tushunish uchun o‘z diqqatimizni qarata olsakkina biz fikrlashga o‘rganamiz-deb yozadi. Uning fikricha, narsa va voqealarning mohiyatini tushunish, anglab yetish, inson fikrlash jarayonida muhim o‘rin egallaydi. Tushunishni talab qiladigan narsa insonni fikrlashga undaydi. Tushunishni talab qiladigan narsa hech qachon biz tomonimizdan yaratilmaydi.

Xaydegerning fikricha, tafakkur mavjudligining asosiy xislati bu tasavvurdir. Tafakkur haqidagi ta’limotga asosan tasavvur fikrda ifoda etiladi. Shuning uchun ham tafakkur haqidagi ta’limotni logika, mantiq deb ataydi.

K.R.Megrelidzening ta’kidlashicha, insondagi biror bir ruhiy hodisa ijtimoiy omilni hisobga olmasdan turib, to‘g‘ri tushuntirilishi mumkin emas. Bu narsa birinchi navbatda tafakkurga taalluqlidir. Tafakkurning ijtimoiy hayotning boshqa ko‘rinishlarisiz o‘rganish mumkin emas.

Inson tafakkurining usullari nerv tizimida ham, miyasida ham emas, balki bir davrda mana shunday idrok etishga, o‘ylashga, ishlashga, boshqa bir davrda esa nerv faoliyatini boshqacha ishlashga yo‘llaydigan ijtimoiy sharoitdadir.

Insonlar fikrlari va qarashlari individual tartibda emas, ijtimoiy munosabatlar tufayli sodir bo‘ladi. Bu haqda K.R.Megrelidze shunday yozadi: inson tafakkuri tabiiy va biologik qonunlar bo‘yicha emas, balki ijtimoiy- tarixiy qonuniyatlar yo‘lida harakatlanadi. Insonning fikrlash usuli avvalo ijtimoiy hodisadir. Fikr hech qachon o‘z-o‘zidan paydo bo‘lmaydi, fikr biror narsa haqida, biror predmet haqida bo‘lishi mumkin. Predmetsiz fikrning bo‘lishi mumkin emas. Tafakkurning funksiyasi miya faoliyati jarayonida kechadigan sub’ektiv psixologik jarayonlar bilangina chegaralanmaydi:

Birinchidan, ongning sub’ektiv holatinigina ifodalamasdan, balki ob’ektga ham tegishli bo‘ladi va narsalar munosabatini ifodalaydi.

Ikkinchidan, yangi fikrning vujudga kelishi bilan bilish jarayoni tugallanmaydi, balki faqatgina boshlanadi. Bu bilishning boshlang‘ich bosqichi bo‘lib, g‘oyaning sub’ektiv holatidir, endi fikrni amalga oshirish bosqichi boshlanadi.

Uchinchidan, alohida individning fikri ijtimoiy yetilgan fikrlarning xususiy ko‘rinishidir.

Har bir alohida shaxs ijtimoiy tushunchalar, tasavvurlar yordamida fikrlaydi. K.R.Megrelidze inson fikrining ijtimoiy ekanligini qayta-qayta ta’kidlaydi. Fikrlar va g‘oyalar erkin individual ijodning mahsuli emas, balki individning o‘zi kabi jamiyat va ijtimoiy munosabatlar mahsulidir. Shuning uchun inson tafakkuri tafakkur bosqichlari, inson tafakkurining shakllari va usullari haqidagi jumboqning yechimini mantiqiy izlanishlardan an’anaviy psixologiyadan emas, balki avvalo bu g‘oyalarning ijtimoiy kelib chiqishidan izlash kerak. U yoki bu individ jamiyatda yetilgan ijtimoiy g‘oyalarning tasodifiy ifodalovchisi bo‘lib qoladi.

Akademik A.I.Berg shunday deb yozadi “inson faqat tashqi dunyo bilan to‘xtovsiz muloqot qilishi sharoitidagina uzoq vaqt fikrlashi mumkin. Tashqi dunyodan to‘liq informatsion ajralish bu aqldan ozishning boshlanishidir. Informatsion undovchi tafakkurning tashqi dunyo bilan aloqasi insonga oziq-ovqatdek, issiqlikdek zarur”. Psixologiya fani taraqqiyotida nemis psixologiya maktabi muhim o‘rinlardan birini egallaydi va asrimizning boshlarida Germaniyada Vyursburg psixologiya maktabi deb nomlangan yangi yo‘nalishga ega bo‘lgan psixologik oqim paydo bo‘ldi. Mazkur yo‘nalishning yirik vakillari sifatida O.Kyulpe (1862-1915), K. Byuller (1879-1922), A.Messer (1837-1937), Ax Narsis (1871-1946) va boshqalarni sanab o‘tish lozim. Ular tomonidan olib borilgan eksperimental tadqiqotlar tafakkur muammosining rivojiga ma’lum darajada hissa qo‘sha oldi. Vyursburg psixologiya maktabi vakillari tafakkurni hissiy bosqichda turgan psixik jarayonlarga, ya’ni sezgi va tasavvurlarga ajratib o‘rganishda ratsional bosqichdagi murakkab jihatlardan mexanik ravishda vujudga keladi, deb tushuntirish mumkin emasligini eksperimental yo‘l bilan isbotlashga harakat qildilar. Olib borilgan tadqiqotlarni o‘zlarining ustilarida o‘tkazib, natijalarni ob’ektiv bo‘lishiga kamroq e’tibor berganlar.

Vyursburg psixologiya maktabining namoyondalari tafakkur bu ichki harakat, aktidir deb qaray boshlaydilar. O‘z-o‘zini kuzatish metodidan foydalanib, ish tutishda ular mana bunday ifodaning ma’nosini tushuntirib berishlari lozim, tafakkur haddan tashqari mashaqqatliki, shunga qaramay ko‘pchilik shunchaki hukm chiqarishni ma’qul ko‘radilar. Shuningdek, ular oldida munosabatlarni o‘rnatish qism, yaxlit, tur, jins ob’ektning nisbati va o‘zaro munosabatlarini ushbu munosabatlarning aniq a’zolarini idrok qilishni aniqlash vazifalari turadi. Shuning bilan birga ularning barcha tadqiqotlari ob’ektiv metodlarni izlashga oid faoliyatlarida avj oldi. Jumladan, N.Ax tomonidan sun’iy tushunchalarning shakllanishi bo‘yicha dastlabki metodika yaratildi. Mazkur nazariya vakillari tafakkurni munosabatlarning aks etishi bilan bog‘lab, tafakkurni munosabatlarning birlamchi qarab chiqish, yoinki birlamchi ma’lumot berish manbai sifatida talqin qiladilar. Tafakkur taraqqiyoti masalasini ko‘tarib chiqib, o‘sishning fikrlarni faollashtirish orqali amaliy faoliyatdan tafakkurni mutlaqo ajratib qo‘ydilar. Tafakkurni tadqiq qilishning asosiy metodi –bu o‘z-o‘zini kuzatish ekanligini tan oladi, xolos. Mazkur muammo gnoselogik nuqtai -nazardan olib qaralganda ushbu pozitsiya idealizm izmiga kirib borayotganligini anglab olish unchalik qiyin emas. Vyursburg maktabi namoyondalari tafakkurni alohida mustaqil bilish faoliyati sifatida aniq ko‘rsata bildi. Biroq tafakkurni amaliyotda nutqdan va hissiy obrazlardan qat’iy ajratib tashladilar.

Vyursburg psixologiya maktabi namoyondalaridan biri O.Zels tafakkurni intellektual operatsiyalar harakati sifatida qabul qilgan. U o‘z oldiga fikr yuritish faoliyatining u yoki bu jihatlari qay yo‘sinda shakllanishini kuzatish, intellektual faoliyat bosqichlarini ko‘rsatish aqliy faoliyatning produktiv va reproduktiv ko‘rinishidagi ziddiyatlarni bartaraf qilish vazifasini qo‘ydi. O.Zels masala yechish jarayonini o‘rganishda umumiylikka ega bo‘lgan masalani vujudga keltirish bosqichlariga alohida e’tibor berib, elementlar bilan predmetlar munosabatini ajratib ko‘rsatadi. Buning natijasida muammo kompleksi namoyon bo‘ladi. Kompleks o‘z ichiga ushbu jihatlarni qamrab olishi nazarda tutilgan: a) ma’lumning tavsifnomasini bo‘laklarga ajratish; b) qidiriluvchi noma’lumning o‘rnini aniqlash; v)noma’lum qidiriluvchi bilan ma’lum o‘rtasidagi munosabatlarni ajratib ko‘rsatish.

Shunday qilib, Vyursburg psixologiya maktabining namoyondasi O.Zels psixologiya tarixida birinchi bo‘lib tafakkurni jarayon sifatida ekspremental metodlar bilan tadqiq qilgan, intellektual operatsiyalar va ularning tarkibiy qismlarini nazariy va amaliy jihatdan ta’riflab bergan, izchil ilmiy metodlarga asoslanib, o‘rganishga butun vujudi bilan intilgan psixologdir. Germaniyada psixologiyaning geshtaltpsixologiya yo‘nalishi vujudga keldi. Uning, ko‘zga ko‘ringan namoyondalari qatoriga X.Erenfels (1859-1932), V.Keler (1887-1967), K.Kofka (1886-1941) va boshqalar kiradi. Geshtaltchilar fikriga qaraganda, har bir psixik hodisaning mazmuni uning tarkibiga kiruvchi qism va elementlarni birgalikda aks ettirishdan ko‘lam jihatidan keng, mazmun jihatidan rang-barangdir. Geshtaltchilarning aksiomatik xarakterga ega bo‘lgan ushbu tezislari mazkur ta’limot g‘oyasini ochib berishga xizmat qiladi, alohida olingan qism va elementlarning yig‘indisi yaxlit tuzilish mazmunini belgilab bera olmaydi, aksincha

yaxlit tuzilma qism va elementlarning xususiyatlari va xossalarini belgilab berishga qurbi yetadi.

Geshtaltpsixologiyaning markaziy nazariyasi har qanday psixologik jarayonlarning bosh mohiyati ularning sezgilarga o‘xshash alohida elemetlari emas, balki konfiguratsiya shakl yoki geshtaltchilarning yaxlit yaratishidan iborat.

Geshtaltpsixologiyada tafakkur muammosining tadqiqoti keng qamrovli tarzda olib boriladi. Jumladan, V.Kelyor antropoidlarning intellektual harakatlarini eksperimental o‘rganish natijasida yuqori darajada taraqqiy qilgan maymunlarning aqliy harakatida inson harakatiga xos o‘xshashlik borligi to‘g‘risida xulosa chiqaradi.

V.Kelyorning fikricha, topshiriqni yechish mexanizmi quyidagilardan iborat: organizmning optik maydonidagi vaziyatlarning muhim elementlari bir butunlikni, ya’ni vaziyat elementlariga, geshtalt ichiga kirib, geshtaltda qaysi joyni egallashga bog‘liq ravishda yangi ahamiyat kasb etadi. Vaziyatning muhim elementlaridan namoyon bo‘luvchi geshtaltchilar muammosi vaziyatda organizmda ba’zi bir zo‘riqishlar ta’sirida vujudga keladi, topshiriqni yechish muammoli vaziyatning qismlari yangi geshtaltda yangi munosabatda idrok qilina boshlaganida tugallanadi. Masalani yechish aniq qadamlarni yuzaga keltiruvchi geshtalt sifatida maydonga chiqadi.

Geshtaltchilarning ayrimlari “yo‘nalish” atamasini qo‘llab, uni o‘tmish tajribasi bilan bog‘lashga intiladilar. Shuningdek, ular “tafakkurning evrestik metodlari” to‘g‘risidagi tushunchadan ham foydalanadilar. Bunda materialni, qo‘yilgan maqsadni, konfliktli holatlarni tahlil qilishni nazarda tutadilar.

Geshtaltchilar tafakkur psixologiyasining qator muammolarini ko‘tarib chiqadilar, chunonchi ijodiy tafakkurning o‘ziga xosligi, tafakkur jarayonida yangilikning vujudga kelishi, bilimlar bilan tafakkur nisbati, topshiriqni bajarish jarayonida asta-sekin va birdaniga yechish yo‘lini qo‘llash kabilar. Tafakkurni psixologik o‘rganishda funksional rivojlanish g‘oyasini amaliyotga tadbiq qilish ham ma’lum darajada geshtaltpsixologiya namoyondalarining xizmati hisoblanadi.

Shunga qaramasdan V.Kyoler M.Vertgaymer, K.Dunkerlarning eksperimental tadqiqotlari tafakkurning asosiy mexanizmlaridan biri bo‘lgan predmetlarni yangi aloqalar va munosabatlarga fikran jihatini ochishni aniqladilar. Ammo ular ham mazkur muammoli vaziyatda individning amaliy va nazariy aqliy faoliyatlari rolini mutlaqo tan oladilar.

Amerika psixologiyasida vujudga kelgan bixeviorizm yoki hulq psixologiyasi oqimi o‘tgan asrning oxirlaridan boshlab hukm surib kelmoqda. Bixeviorizm oqimining asoschilari amerikalik psixologlar Dj.Uotson (1878-1958) va E.Torndayk. (1871-1949) lardir. Keyinchalik bular qatoriga K.Levin (1890-1957) A.Vays (1974-1931) va boshqalar kelib qo‘shiladilar. Ma’lum davrgacha mazkur oqim psixologiya olamida dominantlik rolini o‘ynaydi. Hozirgi davrda bu oqim bir necha mustaqil psixologik maktablarga ajralib ketgan. Lekin ularning mohiyatida bixeviorizm nafasi urib turadi. Hammasi uchun umumiy formula S-R, ya’ni stimul-reaksiya xizmat qilib kelmoqda.

Dj. Uotson tafakkurning ichki nutq va noverbal tovushsiz imo-ishora, mimika, yelka qisishi, qosh suzish, kommunikatsiya, muloqotni birga qo‘shib, keng

ma’noda tushunadi va uni uchta shaklga ajratib o‘rganadi. Nutq shakllaridan biri nutq malakalarini sekin-asta avj oldirish deb ataladi. Bu she’rni yoki sitatani aniq esga tushirishda o‘z ifodasini topadi. Tafakkurning ikkinchi shakli sub’ekt uchun yangi bo‘lmagan topshiriqni so‘z yordami bilan yechish, yarim-yortisi unutilgan she’rni eslashga harakat va nihoyat, yangi topshiriqni yaqqol ifodali harakat va so‘z yordami bilan yechish Dj. Uotson uchun malaka u individual egallagan va o‘rganilgan xatti-harakatdir. Ushbu nazariya nuqtai nazaridan qarasak, tafakkur malakaga yaqinlashtirilib qo‘yiladi, chunki she’rni esga tushirish ham tafakkur deb talqin qilinadi.

Dj. Uotson tilni o‘zlashtirishning ijtimoiy jihatlarini umuman hisobga olmagan, nutqning tuzilishi va rivojlanishiga sira e’tibor qilmagan. Nutq bilan tafakkur birligi to‘g‘risida tamoyilni anglab yetmagan, tafakkur va ongning hulq ko‘rinishi sifatida olib qaralgan.

Odam tabiati jihatidan faol mavjudotdir. U ma’lum faoliyatda bo‘lmasdan yashay olmaydi. Inson faoliyatining turi juda ko‘p bo‘lib, ulardan eng muhimi ijtimoiy qiymatga ega bo‘lgan ishlab chiqarish mehnatdir. Odam har doim jamoada bo‘lib mehnat qiladi va mehnat natijalarini ham jamoa turmush tarzini o‘zlashtiradi. Har bir tirik organizmning faolligi uning ehtiyojlarini qondirilishiga qaratilgan bo‘ladi. Anglab bo‘lmaydigan va anglab bo‘ladigan tabiiy yoki, madaniy, yoki ma’naviy, shaxsiy yoki ijtimoiy-shaxsiy ehtiyojlar odamda har turli faollik tug‘diradi. Ma’lumki, inson faoliyati jarayonida ma’lum bir mahsulotni yaratadi va undan ishlab chiqarish jarayonida foydalanadi. Aynan faoliyatda erishilayotgan muvaffaqiyatini ta’minlovchi bir qator omillar mavjud. Shular jumlasiga ob’ektiv va sub’ektiv omillarni kiritish mumkin va u quyidagi jadvalda aks ettirilgan.

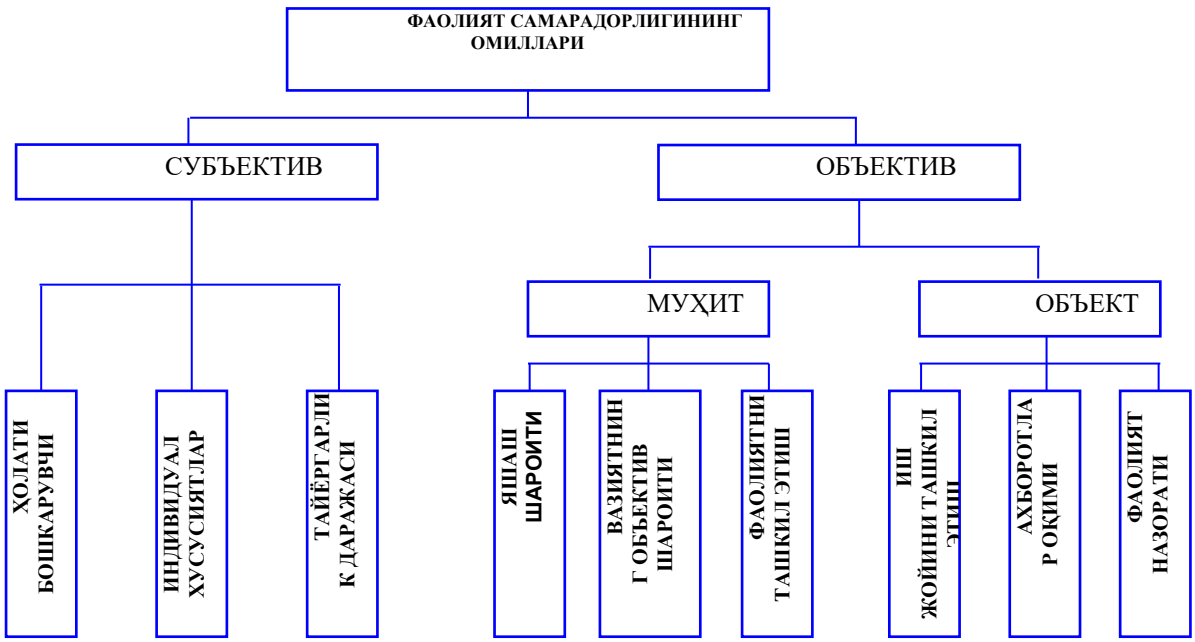

Agar hayvonlarni xatti-harakatlari bevosita tevarak–atrofdagi muhit bilan belgilansa, odamning faolligi esa ilk yoshlik davridan boshlaboq, butun insoniyatning tajribasi va jamiyat talabi bilan boshqariladi. Shu bois “faoliyat”, “faollik”, “xatti-harakat” tushunchalarining mazmun mohiyatini anglab olish lozim. Shunga ko‘ra adabiyotlarda mazkur tushunchalarga berilgan ta’riflarga asosiy e’tiborni qaratish lozim.

A.V.Petrovskiy tahriri ostida chiqqan “Umumiy psixologiya” darsligida: “**Faoliyat** – kishining anglangan maqsad bilan boshqarilib turiladigan ichki (psixik) va tashqi (jismoniy) faolligidir” –deb ta’riflanadi.

M.G.Davletshin muallifligida chop etilgan “Psixologiya” qisqacha izohli lug‘atida: “**Faollik** – tirik materiyaning umumiy xususiyati, tevarak atrofdagi muhit bilan o‘zaro ta’sirida namoyon bo‘ladi. Psixik faollik bu o‘zaro ta’sir shu asosda faollik ko‘rsatish bilan tavsiflanadi”-deya ta’riflangan.

Faoliyat – insoniyatga xos ong bilan boshqariladigan ehtiyojlar tufayli, paydo bo‘ladigan va tashqi olam bilan kishining o‘z–o‘zini bilishga, uni qayta qurishga yo‘naltirilgan faolligidir.

Harakat – maqsadga muvofiq yo‘naltirilib, ongli ravishda amalga oshiriladigan harakatlar yig‘indisi. Harakat ongli faoliyatlarning tarkibiy qismlari va motivlaridan biridir.

Q.Turg‘unovning “Psixologiya” terminlarining qisqacha ruscha-o‘zbekcha izohli lug‘atida: **Faollik** – shaxsning ehtiyojlarini qondirish uchun voqelikni o‘zlashtirishga qaratilgan muhim qobiliyatidir. Faollik ixtiyoriy va ixtiyorsiz bo‘lib, kishining faoliyati mehnat, o‘qish, o‘yin, ijtimoiy hayot, sport, ijod kabilarda yaqqol namoyon bo‘ladi”- deb ko‘rsatiladi.

Faoliyat-inson hayotining uning voqelikka nisbatan faol munosabatining ro‘yobga chiqish shakli. Harakat – maqsadga muvofiq yo‘naltirilib, ongli ravishda amalga oshiriladigan harakatlar yig‘indisi ongli faoliyat tarkibiy qismlari va motivlaridan iborat.

V.M.Karimovaning “Psixologiya” o‘quv qo‘llanmasida quyidagicha ta’riflar uchraydi:

Faollik – shaxsning hayotdagi barcha xatti–harakatlarini namoyon etishni tushuntiruvchi kategoriyadir.

Faoliyat – inson ongi va tafakkuri bilan boshqariladigan, undagi turli-tuman ehtiyojlardan kelib chiqadigan hamda tashqi olamni va o‘z-o‘zini o‘zgartirish va takomillashtirishga qaratilgan o‘ziga xos faollik shaklidir.

Mazkur ta’riflardan ko‘rinadiki, faoliyat tushunchasi o‘z tarkibiga shaxsning u yoki bu darajadagi faollik ko‘rsata olish darajalarini qamrab oladi va unga umumiy tarzda quyidagicha ta’rif berish mumkin: **Faoliyat**-anglangan maqsad bilan boshqariladigan ichki (psixik) va tashqi (jismoniy) harakatlar yig‘indisiga aytiladi.

Adabiyotlarda faollik va harakat tushunchalari o‘zaro bir-biriga bog‘liq bo‘lgani bilan ular o‘rtasidagi ayrim farqli belgilar kuzatiladi. Jumladan, faoliyatning mazmuni to‘la-to‘kis uni yuzaga keltirgan tabiiy-biologik va ma’naviy

ehtiyojlar bilan shartlashmaganligi tufayli uning psixologik mexanizmi ham o‘zgacha negizda qurilishi mumkin.

Ikkinchidan, faoliyat muvaffaqiyatini ta’minlash uchun psixik narsa va hodisalarning xususiyat ob’ektiv xossalarni aks ettirishi, qo‘yilgan maqsadga erishish yo‘l-yo‘riqlarini aniqlab berish lozim.

Uchinchidan, faoliyat shaxsning xulq-atvorini maqsadga qaratilgan harakatlarni ruyobga chiqarish, yuzaga kelgan ehtiyojlarni va yordamga muhtojligi, faollikning imkonini beradigan boshqarishni uddalash lozim. Shuning uchun faoliyatni bilish jarayonlarisiz, irodaviy zo‘r berishsiz amalga oshirish juda mushkul. Aynan ikkala omil o‘zaro uzviy aloqaga kirgandagina yaratuvchanlik xususiyatini kasb etadi.

Inson faolligining o‘ziga xos xususiyati shundan iboratki, faoliyatning mazmuni ana shu faoliyatni yuzaga keltirgan ehtiyojning bir o‘zi bilan belgilanmaydi. Agar ehtiyoj faoliyatga motiv sifatida madad berib, uni rag‘batlantirib tursa faoliyatning shakli va mazmuni ijtimoiy sharoitlar, ijtimoiy talablar hamda tajribalar bilan belgilanadi.

Faoliyatning muhim xususiyatlari	
Hayvonlar faolligi	Inson faoliyati
Instinktiv – biologik faollik	Bilishga va muloqatga bo‘lgan ehtiyojlar bilan yo‘naltirilgan.
Hamkorlikdagi faoliyat emas, biologik maqsadlar, (oziqlanish, himoyalanish)ga asoslangan to‘da bo‘lib yurish,	Kishilik jamiyati hamkorligidagi faoliyat asosida tashkil topgan, har bir harakat inson uchun hamkorlikdagi faoliyatidagi o‘rniga ko‘ra ahamiyatlidir.
Ko‘rgazmali – yaqqol vaziyatlar bilan boshqariladi	Predmet va hodisalarni mavhum-lashtirish, ular o‘rtasidagi sababiy bog‘lanish va munosabatlarni aniqlash mumkin.
Irsiy jihatdan mustahkamlangan dastur (instinkt)lar asosidagi xatti-harakatlar, ko‘nikmalar yakka tartibda hosil bo‘lib hayvonning yashash uchun tashqi sharoitlarga moslashishi sifatida namoyon bo‘ladi.	Tajribani berish va o‘zlashtirish muloqotning ijtimoiy vositalari (til va boshqa belgilar tizimi) yoki moddiy madaniyat mahsulotlari orqali amalga oshiriladi.
Yordamchi qurollar, vositalar yasashi mumkin, ammo undan qurol sifatida doimo foydalanmaydi. Bir qurol yordamida boshqa qurol yasay olmaydi.	Mehnat qurollari yasab, uni keyingi avlodlariga ham qoldirishi mumkin. Turli predmet va qurollardan foydalanib, yangi qurol va vositalar yarata oladi.

Tashqi muhitga moslashadi	O‘z ehtiyojlariga muvofiq tarzda tashqi dunyoni o‘zgartiradi.

Odamni ishlashga majbur qiluvchi motiv uning ovqatlanish ehtiyoji bo‘lishi mumkin. Biroq odam, masalan, dastgohni ochlik ehtiyojini qondirish uchun boshqarmaydi. Inson faoliyatining mazmuni jamiyat talab qiladigan biron mahsulotni tayyorlash maqsadi bilan belgilanadi. Faollik manbai bo‘lgan faoliyat yaxshi anglab olingan maqsad bilan belgilanadi.

Yuqoridagi jadvalda inson faoliyati bilan hayvonlar hatti-harakati o‘rtasidagi farqlar aks ettirilgan. Faoliyat faollikni anglab olingan maqsad bilan boshqaradi. Faoliyatni anglash qanday darajada bo‘lmasin maqsadni anglash hamma vaqt ham zaruriy belgi sifatida qolaveradi.

I.M.Sechenov fiziologik organlar va tizimlar faolligi yoki ishi to‘g‘risida tasavvurga ega bo‘lgan, shu sababdan uning asarlarida “Tafakkurning faol shakli”, “Tafakkur faoliyati”, “Miya faoliyati”, “Muskul faoliyati” so‘z birikmalar keng ko‘lamda joy olganligi I.P.Pavlov tomonidan “Oliy nerv faoliyati”, N.A.Bernshteyin esa “Fiziologik faolligi” atamani fan olamiga olib kirgan. Lekin N.A.Bernshteyn faollik, faoliyat, ish, mehnat tushunchalarini ma’nosiga ko‘ra farqlagan bo‘lishiga qaramay, u aksariyat hollarda faollikni faoliyat ma’nosida qo‘llagan.

Psixofiziologiyada faoliyat faollikni fiziologik ma’nosi sifatida talqin qilingan bo‘lsa, ish, mehnat faoliyati, “mehnat faolligi” mazmunida qo‘llaniladi. Ijtimoiy psixologiyada “Faoliyat – faollik – ish - mehnat”, “Faoliyat - xulq”, “mehnat – xulq, faoliyat” ko‘rinishlari juftligi uchrab turadi. S.L.Rubinshteyn ong va faoliyat birligi tamoyilini ilgari surib, uni atroflicha asoslab berib, faoliyat psixologiyasini yaratish zarurligini tushuntira oldi. Uningcha, mehnat psixologik emas, balki “ijtimoiy kategoriya”, psixologiya esa “mehnat faoliyatining psixologik jabhalarini” tadqiq etadi.

A.N.Leontev faoliyatning psixologik nazariyasini yaratib, uning asosiy tushunchasi sifatida “Predmetli faoliyat” so‘z birikmasini fanga olib kirdi. Muallif tomonidan “Odamning hissiy amaliy faoliyati” so‘z birikmasi “ijtimoiy inson” sifatida talqin etiladi. Uning asarlarida “Faoliyat”, “Xulq” tushunchalari har xil mazmunda ishlatiladi, jumladan “Teskari aloqalar vositasida xulqni boshqarish”, “Faoliyatning halqali tuzilishi”, “Faoliyatni boshqarish”, “Qo‘lning tuyush faoliyati”, “Perseptiv faoliyat”, “Retseptor va effektor” apparatlarining hamkorlik faoliyati kabilar.

B.G.Ananev faoliyat psixologiyasini faollik psixologiyasi ma’nosida tushunadi. Uning fikricha bilish va muomala faoliyatning birlamchi ko‘rinishidir. Tadqiqotchi “Inson faoliyati”, “Tashkiliy ish”, “Tashkilotchilik faoliyati”, “Xulq jarayonining algoritmlari” atamalaridan har xil ma’noda foydalanadi.

Faoliyatning interiorizatsiyasi va eksteriorizatsiyasi.

Tashqi olamda turli hodisalar ma’lum darajada o‘zaro doimiy bog‘liqlikga, ma’lum sharoitlarda namoyon bo‘ladigan biror mustahkam xususiyatga va tuzilishga egadir.

Ob’ektlar bilan hodisalar o‘rtasidagi bunday barqaror (invariant) munosabatlarni ob’ektlarning muhim xususiyatlari deb yuritiladi. Bu ularning

kelajakda qay darajada o‘zgarishi va shu maqsadga muvofiq ish tutish, ya’ni ob’ekt va hodisalarning “xatti - harakatlari”ni oldindan ko‘ra olish imkoniyatini beradi. Tashqi, ya’ni buyumlar bilan qilinadigan bunday holda guyo ichki, ya’ni ildam faoliyatni oldindan payqab olinadi. Ob’ekt (narsa) ustida qilinadigan konkret ishlar bu ob’ektlarning muhim xususiyatlari ustida qilinadigan operatsiyalar bilan, ya’ni ideal (psixik) ishlar bilan almashinadi. Boshqacha qilib aytganda narsalar bilan jismoniy tarzda qilinadigan ishlar shu narsalarning mazmuni bilan almashinadi.

Tashqi real ishdan ichki ideal ishga mana shunday o‘tish jarayonini **interorizatsiya** deb yuritiladi (ichki ishga aylanadi). Inson psixikasi interiorizatsiyasi tufayli ayni chog‘da ko‘z o‘ngida yo‘q bo‘lgan narsalarning obrazlari bilan ishlay bilish qobiliyatiga ega. Interiorizatsiya muammosi rus olimlari L.S.Vigotskiy, A.N.Leontev, P.Ya.Galperin va ularning shogirdlari tomonidan turli jabhalarda tadqiq qilingan. Interiorizatsiya orqali inson psixikasi muayyan vaqt oralig‘ida uning idrok maydonida yo‘q narsalarning timsoli (obrazi) dan foydalanish qurbiga ega bo‘ladi. Shu narsa ma’lumki bunday o‘zgarishlarning muhim quroli bo‘lib, so‘z o‘zgarishi vositasi sifatida nutqiy faoliyat xizmat qiladi. Shuning uchun so‘zlarni to‘g‘ri ishlatishga odatlanish favqulodda buyumlarning muhim xususiyatlari haqida axborotdan foydalanishning usullarini o‘zlashtirish demakdir. Inson aqliy taraqqiyotida interiorizatsiyaning ahamiyati kattadir.

Ma’lumki, odamning ichki dunyosi paydo bo‘lgandan so‘ng har bir narsani, har bir harakatni oldindan ichida o‘ylab so‘ngra amalga oshiradi. Oldin ichida o‘ylab, so‘ngra bevosita tashqi munosabatga o‘tishi faoliyatning **eksteriorizatsiyasi** deb yuritiladi.

Shuning uchun shaxs faoliyatining jismoniy (tashqi) va psixik (ichki) tuzilmalari bir-biri bilan uyg‘unlashganligi ko‘zga tashlanadi. Inson faoliyatining tashqi jabhasi uning atrof–muhitga ta’sir ko‘rsatishga mo‘ljallangan sa’i – harakatlar ichki psixik jihatiga bog‘liq bo‘lib, ularni motivlashtiradi, bilishga undaydi va boshqaradi. Shuningdek tashqi jabha o‘z navbatida a) psixik faoliyat buyumlar va jarayonlar xususiyatini o‘zida namoyon qiladi; b) ularning maqsadga muvofiq tarzda qayta o‘zgartirilishini amalga oshiradi; v) psixik andozalar o‘xshashligini, natijalar va harakatlarning kutilmalariga muvofiqligini ko‘rsatadi; g) ularni uzluksiz ravishda yo‘naltirib va nazorat qilib turadi. Shunga muvofiq ravishda tashqi yaqqol faoliyatini ham ichki (psixik) faoliyatning eksteriorizatsiyalashuvga aylanishi deb baholash maqsadga muvofiq.

Faoliyatning tarkibi

Inson faoliyati juda xilma–xildir. Unga mehnat, pedagogik, badiy–ijod, ilmiy–tadqiqot faoliyatlarini kiritish mumkin. Inson faoliyati tarkibini tahlil qilish, shuni ko‘rsatadiki, faoliyat tashqi dunyoni ongli psixik aks ettirilishida namoyon bo‘ladi. Har qanday faoliyatda inson o‘z xatti-harakatlarini maqsadini anglaydi, kutilayotgan natijani tasavvur qiladi, sharoitni idrok qiladi va baholaydi, bajariladigan harakat tarkibini o‘ylaydi, irodaviy zo‘r beradi, faoliyatning borishini kuzatadi, muvaffaqiyat va mag‘lubiyatini o‘ylaydi.

Faoliyat bir tomondan, shaxsning rivojlanishi va sifatlarining namoyon bo‘lish sharoiti, ikkinchidan, shu faoliyat sub’ekti bo‘lgan shaxsning taraqqiyot darajasiga bog‘liqdir.

Yuqoridagi jadvaldan ko‘rinib turibdiki, barcha faoliyat turlari tarkibida uchta tarkibiy qismni: maqsad–motiv–harakatni ajratish mumkindir.

Maqsad–inson faoliyati so‘nggi natijasining obrazi sifatida namoyon bo‘ladi va ehtiyojlarini amalga oshirilishidir.

Motiv – kishini faoliyatga undaydi va unga mazmun baxsh etadi.

Ish–harakat galdagi bitta oddiy vazifani bajarishga qaratilgan, nisbatan tugallangan faoliyatning tarkibi. Faoliyatga qaratilgan maqsad ozmi–ko‘pmi uzoq yoki yaqin bo‘lishi mumkin. Shuning uchun bu maqsadga erishish odam tomonidan ana shu maqsad sari harakat qilish davomida uning oldida tug‘iladigan qator juz’iy maqsadlarni izchillik bilan hosil qilishdan iborat bo‘ladi. Quyidagi harakatning muhim tarkibiy qismlari ko‘rsatilgan.

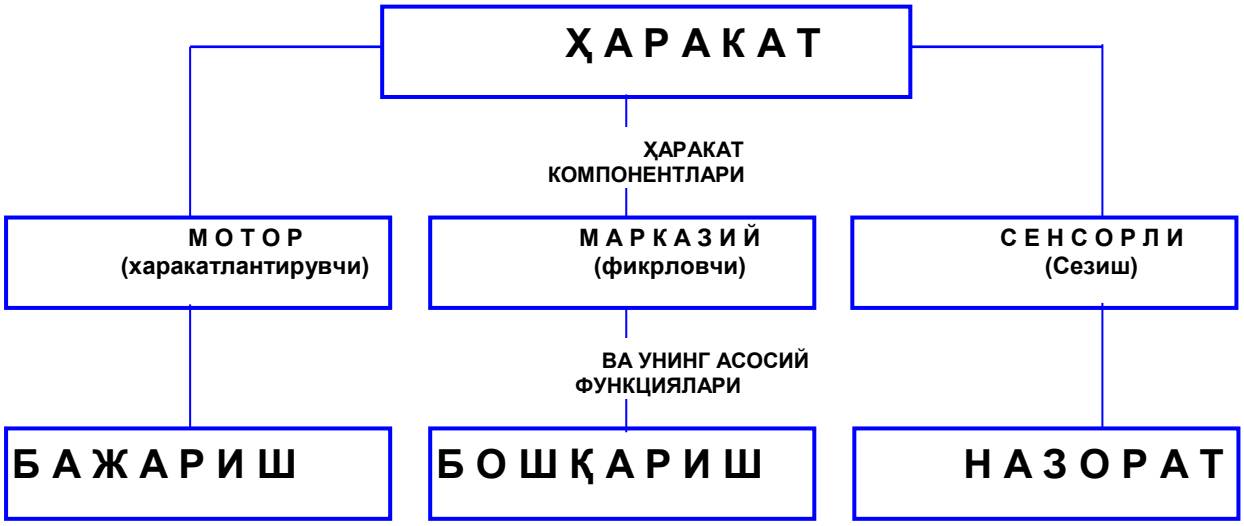

Tashqi olamdagi narsalarning holatini va xossalarini o‘zgartirishga qaratilgan harakatlarni ish–harakat (sa’i-harakat) deb yuritiladi. Narsalar bilan qilinadigan istalgan bir ish makon va zamon bilan bog‘liq bo‘lgan ma’lum harakatlardan tashkil topadi. Masalan: “A”, “I” harflarni yozishdagi harakatlar, bir– biridan farq qiladi. Odamlarning narsalar bilan qiladigan harakatlari tahlili shuni ko‘rsatadiki, bu harakatlar tashqi jihatdan juda ko‘p, rang-barangdir. Shunday bo‘lsa ham, odatda ular uchta sodda elementlardan tashkil topgandir; “olmoq”, “joyini o‘zgartirmoq”, “quyib yubormoq” bu harakatlar odamning tanasi, oyoqlari va boshi bilan qilinadigan yordamchi harakatlar bilan amalga oshiriladi. Predmetli harakat tarkibi quyidagicha izohlanadi.

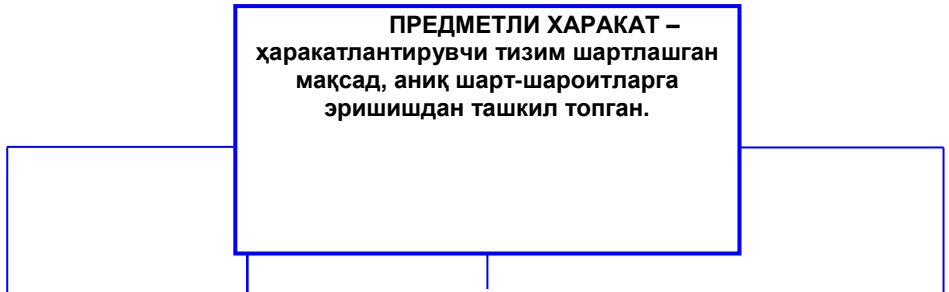

Inson faoliyatiga yo‘naltirilgan maqsadga erishish uchun shu yo‘lda harakat qilish tufayli xususiy vazifalarni bajarishga kirishadi. U o‘z oldida turgan maqsadni amalga oshirish uchun ma’lum vaqt oralig‘ida u yoki bu amalni bajaradi. Biror matnni kompyuterda tayyorlash uchun inson oldin uni elektr tokiga ulaydi, ekranni ishga sozlaydi, uning tugmachalarini bosish orqali harf va so‘zlarni teradi, so‘ngra ma’lum ma’no anglovchi matn paydo bo‘ladi.

Inson faoliyati narsalarni o‘zlashtirishga yo‘naltirilgan sa’i – harakatlardan tashqari: a) tananing fazoviy holati, b) qiyofaning saqlanishi (tik turish, o‘tirish), v) joy almashish (yurish-yugurish), g) aloqa vositalari sa’i–harakatlari qatnashadi. Odatda aloqa vositalari tarkibiga; a) ifodali sa’i– harakat (imo-ishora, pantomimika), b) ma’noli ishora, v) nutqiy sa’i– harakatlarni kiritadi. Sa’i–harakatlarning ushbu turlarida ta’kidlab o‘tilganidan tashqari mushaklar, hiqildoq, tovush paychalari, nafas olish a’zolari ishtirok etadi. Demak, narsalarni o‘zlashtirishga qaratilgan harakatning ishga tushishi muayyan sa’i– harakatlar tizimining amalga oshirilishini anglatadi. Bu hodisa ko‘p jihatdan harakatning amalga oshishi, shart–sharoitlarga bog‘liq. Jumladan: a) kitobni olish qalamni olishdan boshqacharoq tarzdagi sa’i–harakatni taqazo etadi, b) avtomobilni haydash velosepedda uchishga qaraganda

o‘zgacha sa’i–harakat talab qiladi, v) ellik kilogramm shtangani ko‘tarishda bir pudlik toshga qaraganda ko‘proq quvvat sarflanadi, g) kartonga katta shaklni joylashtirish, qiyin kechadi.

Yuqorida keltirilgan misollar turlicha ob’ektlarga taalluqli bo‘lishiga qaramay, ularda harakatning maqsadi yagonadir. Ob’ektlarning turlicha ekanligi sa’i–harakatlarning oldiga va mushak faoliyati tuzilishiga har xil talablarni qo‘yadi. Ushbu voqelik rus olimlari P.K.Anoxin, N.A. Bernshteyn, E.A.Asratyanlarning tadqiqotlarida isbotlab berilgan. Ularning umumiy mulohazalariga qaraganda, mushaklarning faoliyati sa’i – harakat vazifasi bilan emas, balki mazkur sa’i–harakat ro‘y beradigan shart-sharoitlar bilan boshqarilish mumkin. Mushaklar bu o‘rinda sa’i– harakatlarning yo‘nalishini va tezligini ta’minlash uchun xizmat qiladi, har xil qarshiliklarni (hajm, kuch, vazn ta’siri) muayyan darajada susaytiradi.

Sa’i–harakatlarning nazorat qilish jarayoni va ularni boshqarish teskari aloqa tamoyiliga binoan ro‘yobga chiqadi. Ushbu hodisani amalga oshish imkoniyati quyidagi omillarga bevosita bog‘liq holda kechadi: a) sezgi a’zolari aloqa kanali vazifasini bajargan taqdirda; b) ular axborot manbai sifatida harakat rolini o‘ynaganda; v) sa’i–harakatlarni aks ettiruvchi alomatlar bu jarayonda xabar yetkazuvchi sifatida qatnashganida va boshqalar. Ta’kidlab o‘tilgan omillar orqali amalga oshadigan teskari aloqaning bunday shaklini (ko‘rinishini) rus tadqiqotchisi P.K.Anoxin teskari afferentatsiya deb atagan. **Afferentatsiya** (lotincha afforens keltiruvchi degan ma’noni anglatadi) tashqi qo‘zg‘atuvchilardan hamda ichki organlardan axborotni qabul qiluvchi xissiy a’zolardan markaziy nerv sistemasiga kelib tushuvchi nerv impulslarining doimiy oqimini bildiradi. To‘g‘ri aloqa axborotlarning tashqaridan kirib borishini anglatib kelsa, teskari afferentatsiya uning aks holatini namoyon qiladi. Sa’i – harakatlarning hammasi ham organlarning faoliyatini tushuntirish uchun xizmat qiladi va nazorat (boshqaruv) jarayoni qanday kechishini tahlil etish imkoniyatiga ega.

Faoliyat tarkibiga kiruvchi sa’i–harakatlar tizimi oxir oqibatda mazkur harakatning maqsadi bilan nazorat qilinadi, baholanadi va to‘g‘rilab turiladi. Maqsad miyada faoliyatning bo‘lg‘usi mahsuloti timsoli, o‘zgaruvchan andazasi tarzida vujudga kelishi mumkin. Ezgu niyatga aylangan bo‘lg‘usi andoza bilan harakatning amaliy natijasi qiyoslanadi, o‘z navbatida andoza sa’i–harakatni yo‘naltirib turadi. Ana shu holatning turlicha psixofiziologik talqinlari mavjud bo‘lib, ular “Bo‘lg‘usi harakat modellari”, “sa’i–harakat dasturi”, “maqsadning dasturi”, “miyada harakatning o‘zi oldindan hosil qiladigan andozalari” singari tushunchalarida o‘z ifodasini topadi. Jumladan, ularning eng muhimlari; “Harakat akseptori” va “Ilgarilab aks ettirish” (P.K.Anoxin), “Harakatlantiruvchi vazifa” va “Bo‘lg‘usi ehtiyoj andozasi” (N.A.Bernshteyn), “Zaruriy mohiyat ” va “Kelajak andozasi” (Mittelshtedt, U.Eshbi) va boshqalar. Sanab o‘tilgan tadqiqotchilarning talqinlari ilmiy faraz (taxmin) tarzida berilganligi tufayli ular miyada qanday aks etilishi mumkinligini mukammal bilishga qodir emasmiz. Lekin ularning miyada ilgarilab aks ettirish to‘g‘risidagi mulohazalari, bu borada tasavvurlarning yaratilishi psixologiya fani uchun ijobiy ilmiy voqelik bo‘lib hisoblanadi.

Narsalar bilan qilinadigan ish-harakatidan tashqari, odamning faoliyatini badanning ma’lum vaziyatini va qiyofasini saqlab turishni ta’minlaydigan

harakatlar, organizmning bir joyidan ikkinchi joyiga o‘rin almashtirishi, kommunikatsiyani ta’minlaydigan harakatlar, ifodali harakatlar va nutq harakatlari mavjud.

Narsalar bilan qilinadigan ishlarni bajarish ma’lum tizimdagi harkatlarni amalga oshirishdan iborat. Harakatlar tizimi va maqsadi bilan, bu maqsad yo‘naltirilgan narsalar xususiyati va ish sharoiti bilan bog‘liqdir. Masalan, stakan va qalamni olish, piyoda va chang‘ida yurish, og‘ir va yengil narsani boshqa joyga olib qo‘yish, mayda va katta mixni qoqish, gantel va shtangani ko‘tarish, harakatlari bir-biridan farq qiladi.

Harakatning boshqarilishi va uning natijalarini erishiladigan pirovard maqsad, taqqoslash yo‘li bilan doim nazorat qilib boriladi va to‘ldirib turiladi. Unday nazorat sezgi a’zolari yordami bilan erishilishi mumkin bo‘lgan narsalar tashkil etadi. Demak, maqsad miyada, kelajakdagi faoliyat natijasida, tilakdagi kelajak modeli bilan ishning mazkur natijalari taqqoslanadi, xuddi ana shu ishning qay yo‘sinda bo‘lishi boshqariladi.

Harakatlarning istagan bir tomonlarini ularning motor, sensor va markaziy tarkibiy qismlari deb atash mumkin. Ishni amalga oshirishda bajaradigan vazifalariga muvofiq, ular ishni ijro qiluvchi, boshqaruvchi deb belgilanishi mumkin. Bu vazifalarning har birini kishi ongli va ongsiz ravishda bajarishi mumkin. Odam talaffuz qilmoqchi bo‘lgan gapning grammatik shakli va mazmuni hamisha ong yordamida oldindan payqab olinadi. Odatda, ishdan ko‘zlangan maqsad va shuning bilan birga ishning umumiy xarakteri hamma vaqt anglab olinadi. Masalan, velosipedda ketayotgan odam mutlaqo ongsizlik holatida buning uddasidan chiqa olmaydi.

Bajariladigan harakatning ma’lum tomonlari dastavval to‘la anlab boshqarishni talab qilinadi, undan keyin ishning bajarilishi ongning ishtirokini borgan sari kamroq talab qiladi. Bunday hollarda ishning bajarilishi avtomatlashadi. Odamdagi maqsadga muvofiq harakatlarning amalga oshirilishi va avtomatlashuvi malaka deb aytiladi. Ishning tuzilishi shunday qisman avtomatlashuvi tufayli o‘zgarish imkoniyati quyidagidan iborat:

1. Harakatlarni ijro qilish usullarining o‘zgarishi. Bundan avval har biri alohida-alohida bajarilgan ayrim harakatlar bir butun harakat tarkibidagi oddiy harakatlar o‘rtasida hech qanday “to‘xtab qolish” va tanaffuslar bo‘lmaydigan bitta yaxlit aktga aylanadi. Masalan, mashina haydashni o‘rganayotgan haydovchi, yozishni o‘rganayotgan bola harakatini ko‘rish mumkin.

2. Ishni bajarishda sensor, ya’ni hissiy nazorat usullarining o‘zgarishi. Ishni bajarish ustidan qilinadigan ko‘rish nazorati ko‘p jihatdan muskul nazorat bilan almashinadi. Masalan, mashinistkaning xat yozishdagi, haydovchi motor ovozidagi, po‘lat quyuvchi metal rangining o‘zgarishini farq qiladi.

3. Ish-harakat markaziy boshqaruvchi usullarining o‘zgarishi. Diqqat ish-harakatining usullarini idrok qilishdan ozod bo‘ladi va asosan ish-amalning hamda natijalarni idrok qilishga qaratiladi. Ayrim hisoblash, qarorga kelish va boshqa intellektual operatsiyalar tez va birlashgan holda “intuitiv” bajarila boshlaydi.

Malaka faoliyat tarkibida o‘ziga xos o‘rin tutadi. **Malaka** deb mashq qilish jarayonida ish harakatlar bajarilishining avtomatlashgan usullariga aytiladi. Malaka ish unumdorligining ortishiga, vaqtni tejashga, aqliy faoliyatni bir muncha muhimroq narsalarga safarbar qilishga imkon beradi. Malaka quyidagicha hosil qilinadi:

a) mehnat harakatlari, ularni egallab olishning zarur ekanligi va ahamiyatini anglash;

b) harakat namunasini esda olib qolish;

v) malaka namunalarini ko‘p marta bajarish, mashq qilish;

g) izchillik bilan olib boriladigan mashq natijasida harakatlar tezlashadi, xatolar kamayadi;

d) malaka harakatlarni avtomatlashtirish bilan shakllanadi. Ayrim ortiqcha harakat elementlari tushib qoladi.

Biror faoliyatni amalga oshirish uchun mavjud bilimlardan va malakalardan foydalana olish **k o‘ n i k m a** deyiladi.

Malaka turli yo‘llar bilan ko‘rsatish, tushuntirish, ko‘rsatish va tushuntirishni qo‘shib olib borish orqali hosil qilinishi mumkin.

Har bir ko‘nikma va malaka odamning o‘z tajribasida avval egallab olgan malakalari asosida yuzaga keladi va amal qiladi. Malaka, ko‘nikmalarning ayrimlari kishining ko‘nikma hosil qilishiga va malakali ishlashiga yordam beradi, boshqa birlari halaqit beradi, uchinchilari, yangi ko‘nikmalarni o‘zgartirib boradi. Bu hodisa psixologiyada malakalarning o‘zaro ta’siri deyiladi.

Avval hosil qilingan malakalarning yangi malakalarga ijobiy ta’siri malakalarning ko‘chishi yoki **malakalar induksiyasi** deb ataladi. Masalan, matematika darsida hosil bo‘lgan ko‘nikmani, fizikada qo‘llash mumkin.

Faoliyatning yana bir qismi odat bo‘lib, ko‘nikma malakalardan hech qanday samara yoki natijaga ega emasligi bilan ajralib turadi. Odatda odam tomonidan beixtiyor, ongsiz tarzda muayyan maqsadga yo‘naltirilmagan holda amalga oshiriladi. Ba’zi hollarda odatlar shaxs tomonidan nazorat qilinishi mumkin, lekin har doim ham aqlli va kerakli harakatlar bo‘lmasligi mumkin.

Faoliyatning asosiy turlari

Odamlarning faoliyati ongli faollik sifatida inson ongining tarkib topishi va taraqqiyoti bilan bog‘liq holda tarkib topadi va rivojlanadi. Inson faoliyatida taraqqiyotning asosi hamda ong mazmunining manbai bo‘lib xizmat qiladi.

Faoliyatda insonning shaxsi ifodalanadi, shu bilan birga faoliyat odam shaxsini tarkib toptiradi. Odamlarda har xil turdagi faoliyatlarning paydo bo‘lishi va taraqqiyoti juda ham murakkab hamda uzoq davom etadigan jarayon. Bolaning faoliyati uning kamoloti davomida faqat asta-sekin ta’lim va tarbiyaning ta’siri ostida ongli maqsadga mos faoliyat shaklini egallab boradi.

Inson faoliyati asosan uch turga bo‘linadi: o‘yin, mehnat, ta’lim faoliyati. Bu faoliyat turlari bola shaxsining tarkib topishida hal qiluvchi rol o‘ynaydi.

O‘yin. Bola bir yoshga to‘lgandan boshlaboq unda faoliyatning sodda shakllarini egallash uchun shart-sharoitlar yuzaga kela boshlaydi. Bunday shart-

sharoitlardan birinchisi o‘yindir. O‘yin faoliyatini hayvon bolalarida ham uchratish mumkin. Hayvonlarning yosh bolalarida kuzatiladigan o‘yin faoliyatiga har xil narsalar bilan shug‘ullanish, yolg‘ondakam urishishlar, yugurishni va shu kabilarni kiritish mumkin. Bolalarda ham o‘yin ularning faoliyatlarini, faolliklarini amalga oshirish shaklidir. Sof holdagi o‘yin faoliyatini yuzaga keltiradigan sabab ehtiyoj bo‘lsa, uning manbai taqlid va tajribadir. Bolalar narsalar bilan rolli qoidali, harakatli, didaktik mazmunli o‘yinlarni o‘ynaydilar.

O‘yin narsa va hodisalarning mazmunini bolaning o‘z tajribasida bilib olishga, mazkur mazmunlarni ishlata bilishga mashq qildiradi. Bolaning shaxsiy sifatlari boshqalar bilan munosabatlarda tarkib topib boradi.

O‘yin faoliyatida bola ijtimoiy voqelikni taqlid, rol orqali ijro etishga harakat qiladi va shu yo‘sinda atrof-muhit to‘g‘risidagi, ijtimoiy turmushdagi shaxslararo munosabatlarni o‘zlashtira boradi. Ijtimoiy turmushdagi u yoki bu hodisani rol orqali ijro qiladi. So‘z bilan harakatning birikuvi natijasida o‘yin faoliyati tusini oladi va muayyan ma’noda axborot berish, uzatish imkoniyatiga ega bo‘ladi. Dastlabki o‘yin aynan kattalar xatti-harakatini takrorlash, ularga taqlid qilish bilan tavsiflanadi. Syujetli o‘yinlar borliqning goh anglangan, goho anglanmagan tarzda u yoki bu tomonlarini egallashga harakat qiladi.

O‘yin dastavval bola uchun vaqt o‘tkazish, uni mashg‘ul qilish funksiyasini bajarsa, keyinchalik ijtimoiy-tarixiy taraqqiyot namunalarini ifodalash darajasiga o‘sib o‘tadi. Rollar, ma’noli harakatlar, ibratli imo-ishoralar, tushunchalar bola shaxsini shakllantirishda faol ishtirok etadi. Bola tug‘ilgandan to maktab ta’limigacha uning uchun o‘yin faoliyati yetakchi faoliyat rolini bajaradi, shuningdek o‘yin didaktik tus kasb etishi ham mumkin.

Ta’lim faoliyati o‘yin faoliyatining pirovardida yuzaga keladi. Bu faoliyatning maqsadi ma’lum axborotlarni, bilimlarni, harakatlar va amallarni o‘zlashtirishdan iboratdir. Odamning o‘z maqsadiga ko‘ra batamom o‘rganish va o‘zlashtirishdan iborat bo‘lgan mana shunday maxsus faoliyati ta’lim faoliyati deyiladi. Psixologik jihatdan olganda, ta’lim faoliyati o‘z ichiga quyidagi jarayonlarni oladi: ma’lum bir nazariya va amaliy faoliyat turini muvaffaqiyatli amalga oshirish uchun ob’ektiv olamning eng muhim xususiyatlariga doir axborotlarni o‘zlashtirish. Bu jarayonning mahsuloti bilimlardir. Mana shu faoliyatni, ya’ni bilimlarni o‘zlashtirishda yuzaga keladigan usul va operatsiyalarni egallash, bu jarayonlarning mahsuloti malaka va uquvlardan iboratdir. Ta’lim faoliyatining tarkibi juda ham murakkab bo‘lib, bilimlar, tushunchalar, malakalar, odatlar, uquvlar kiradi.

Ta’lim faoliyati ma’lum ravishda tashkil etilgan sharoitda amalga oshiriladi. Katta yoshli kishilar bolalarning taraqqiyotiga faol ta’sir etib, ularning ta’lim faoliyatlarini hamda bu faoliyat bilan bog‘liq bo‘lgan xatti-harakatlarni tashkil qiladilar. Bu faoliyat va harakatlarni insoniyat ijtimoiy tajribasini o‘rganish tomon yo‘naltirishdir. Shunday qilib, ta’lim faoliyati katta kishilar tomonidan tashkil qilinib, boshqariladi va tizimli ravishda nazorat qilib boriladi. Ma’lumki, ta’lim faoliyati bilan tarbiya ishlari uzviy bog‘liqdir. Bizning maktablarimizda har qanday ta’lim jarayoni hamma vaqt tarbiyaviy xarakterga ega, bolalarga u yoki bu fan bo‘yicha ta’lim berar ekanmiz, shuning bilan birga ularni biz tarbiyalashimiz kerak.

Maktabdagi tarbiyaviy ishlarni asosan tushuntirish, ishontirish, ko‘rsatish, rag‘batlantirish, talab qilish, vazifa berish va jazolash kabi vositalar yordamida amalga oshiriladi. Maktabdagi barcha tarbiyaviy ishlarni asosiy maqsadi o‘quvchilarni vatanparvarlik ruhida tarbiyalashdan iboratdir.

Mehnat faoliyati –ma’lum ijtimoiy foydali, moddiy yoki madaniy, ma’naviy mahsulot ishlab chiqarishga qaratilgan faoliyatdan iborat. Kishilarning mehnati ma’lum maqsadga qaratilgan har doim ijtimoiy tabiatga ega bo‘ladi.

Mehnat faoliyatining maqsadi kishilarning iste’mol qilinadigan narsalarni, ya’ni non, mashinalar, turli ishlab chiqarish mahsulotlarini tayyorlash, ya’ni kiyim - kechak oziq-ovqat va boshqa shu kabi narsalarni ishlab chiqarishga qaratilgan bo‘lishi mumkin.

Mehnat faoliyati o‘z mohiyati jihatdan ham ijtimoiydir. Mehnat taqsimoti ham ijtimoiydir. Mehnat taqsimoti tufayli birorta kishi ham o‘ziga kerak bo‘ladigan narsalarni faqat ishlab chiqarishga qatnashmay, balki deyarli hech qachon hatto birgina narsani boshdan oxirigacha ishlab chiqarishda ham qatnashmaydi. Shuning uchun odam hayoti uchun zarur bo‘lgan hamma narsalarni jamiyatdan oladi, o‘z ehtiyojlarini qondiradi.

MOTIVATSIYa

Motiv va motivatsiya tushunchasining mazmuni

Garchand psixologik adabiyotlarda ayniqsa yosh va pedagogik psixologiyaga oid manbalarda motiv va motivatsiya masalasi ko‘p bora ko‘tarilgan bo‘lsa-da, batafsil yoritilmagan. Masalan, ayrim psixologlar maktabgacha yoshda ayrim tarqoq situatsion mayllar ma’lum motivlar tizimlariga aylanib borishini qayd etadilar. Biroq bu fikr atroflicha chuqurroq o‘rganilmagan. Shunga muvofiq adabiyotlarda psixologlar tomonidan olib borilgan tadqiqotlar asosida motiv va motivatsiya tushunchasi turlicha talqin qilingan.

Eng keng tarqalgan ta’riflarga ko‘ra, motiv-bu kishini faoliyatga undovchi kuch, sabab yoki ehtiyojlar yig‘indisidan iboratdir.

Motiv tushunchasiga olimlar tomonidan quyidagicha ta’rif beriladi:

A.Maslouning fikricha, motiv bu ehtiyojlar yig‘indisidir.

S.L.Rubinshteynning ta’kidlashicha, motiv bu ehtiyojning his qilinishi va qondirilishi.

S.L Rubinshteyn. «Motivatsiya – bu psixika orqali amalga oshuvchi determinatsiyadir».

A.N.Leontev - motivni inson faoliyatiga yo‘nalgan aniq ehtiyojlar va uni qo‘zg‘atadigan voqelik deb hisoblaydi.

Motiv –ma’lum ehtiyojlarni qondirish bilan bog‘liq faoliyatga undovchi sabab.

Motivatsiya keng ma’noda inson hayotining (uning xulq-atvori, faoliyatining) murakkab ko‘p qirrali boshqaruvchisi deb qaraladi.

Motivatsiya – insonni faoliyatga undashning murakkab, ko‘p darajali tizimi bo‘lib, u o‘zida ehtiyojlarni, motivlarni, qiziqishlarni, ideallarni, intilishlarni, ustanovkalarni, emotsiyalarni, normalarni, qadriyatlarni mujassamlashtiradi.

Motivatsiya - murakkab tuzilma, faoliyatni harakatlantiruvchi kuchlar majmuasi bo‘lib, u o‘zini mayllar, maqsadlar, ideallar ko‘rinishida namoyon qiladi va inson faoliyatini bevosita aniqlab, boshqarib turadi.

Motivatsiya - odamni faol faoliyatga undovchi sabablar majmuidir.

V.S.Merlin motivlar tizimlarining ayrim jihatlarini ancha batafsil yoritib bergan. U motivlar tizimlarining shakllanish jarayonini quyidagicha tasavvur etadi: «turli motivlar bora-bora o‘zaro bog‘liq va bir-biriga tobe bo‘lib boradi hamda oxir oqibatda motivlarning yaxlit tizimi vujudga keladi». V.S.Merlin fikricha, motivlar tizimining shakllanishi jarayonida nafaqat motivlar barqarorligi, balki motivlarni anglash kabi shartlar bajarilishini talab etiladi. Demak, V.S.Merlin bo‘yicha motivlari tizimlari o‘zaro bog‘liq va bir-biriga tobe shaxs motivlarining bir butun yig‘indisidan iborat. Ammo V.S.Merlin garchi motivlar tizimlarining ayrimlarini haqiqatdan ham muhim jihatlarini ko‘rsatib o‘tgan bo‘lsa ham, motivlar o‘rtasidagi tizimli munosabatlarni motivlar tizimlari va faoliyat ko‘rsatish muammosini tadqiq etmagan.

Chet el psixologlari orasida A.Maslou ehtiyojlar ierarxiyasi nazariyasi bilan mashhurdir. O‘z nazariyasida A.Maslou ehtiyojlarning quyidagi ierarxik qatorini ajratadi: fiziologik ehtiyojlar, xavfsizlikka bo‘lgan ehtiyoj, muhabbat va boshqalar bilan bog‘liq bo‘lish ehtiyoji, hurmatga bo‘lgan ehtiyoj, insonning o‘z yashirin imkoniyatlarini to‘laroq namoyon etish va ro‘yobga chiqarish ehtiyoji va boshqalarni kiritadi. A.Maslou fikricha, muayyan ehtiyojning qondirilishi uchun avval ierarxik qatorda undan oldingi ehtiyoj qondirilgan bo‘lishi talab etiladi. Boshqacha qilib aytganda, A.Maslou konsepsiyasida ierarxiyada yuqori o‘rinni egallovchi ehtiyojlar quyi o‘rindagi ehtiyojlarga tobedir. A.Maslou konsepsiyasida motivatsion jarayonlar boshqaruvida odam ongining ishtiroki, boshqaruvdagi roli e’tiborsiz qoldirilgan. Olim ehtiyojlar ierarxiyasidagi vertikal munosabatlarni tahlil qilib, bir darajada joylashgan ehtiyojlar orasidagi gorizantal munosabatlar esa o‘rganilmagan.

Mashhur nemis olimi Kurt Levin motivlar muammosi, ayniqsa, shaxsdagi ijtimoiy xulq motivlari borasida katta, keng qamrovli tadqiqotlar olib borib, shu narsani aniqlaganki, har bir odam o‘ziga xos tarzda u yoki bu vaziyatni idrok qilish va baholashga moyil bo‘ladi.

Motivatsiya tushunchasini turlicha ifodalash, motivatsiyaning mazmuni va energetik tomoni haqidagi muhim savol psixologlar tomonidan ifodalab berildi. Xorij psixologlari uchun motivatsiya tushunchasini xarakterli aniq bir tomonlama energetik faollik manbai sifatida qaraladi, ular mazmunli tomoniga e’tibor bermay, aniq mexanizmlar sifatida energiya, boshqaruv va xulq-atvorga taqsimlaydilar.

Ierarxik, darajaviy tuzilish – bu tizimlilik xususiyatiga ega bo‘lgan hodisalarning bir jihatidir. Shu tufayli shaxs motivatsion sohasining ierarxiyasini samarali tadqiq etish uchun uni motivatsion hodisalarning boshqa jihatlari bilan aloqadorlikda o‘rganish zarur bo‘ladi. Motivatsion hodisalar tizimliligini tadqiq etishda asosiy e’tibor esa bu hodisalar o‘rtasidagi tizimli munosabatlarni o‘rganishga qaratilishi kerak. Bu borada R.S.Vaysmanning shaxs motivatsion sohasining tizimliligi haqida bildirilgan fikri alohida e’tiborga loyiq. Uning yozishicha, «Motivatsion sohaning tizimliligi – motivatsion o‘zgaruvchilar o‘rtasidagi

aloqadorlik, xilma-xil munosabatlar mavjudligida namoyon bo‘ladi. Shunday munosabatlardan biri ierarxik munosabatdir. Yana bir turdagi munosabatni «ro‘yobga chiqarish» munosabati deb atash mumkin. Bu munosabat shuni anglatadiki, har bir ehtiyojning qondirilishida turli motivlar yig‘indisining ro‘yobga chiqarilishi mumkin. Uchinchi turdagi munosabat shunda namoyon bo‘ladiki, har xil ehtiyojlarning qondirilishida bir motiv ishtirok etadi yoki aksincha, bir ehtiyoj qondirilishida turli motivlar qatnashadi. Bunday munosabat «o‘zaro tobelik» munosabati nomini oldi.

R.S.Vaysman shaxs motivatsion sohasidan tizimli munosabatlarning juda qiziq tasnifini keltiradi. Ammo ajratilgan munosabatlar qatorini boshqaruv, tartiblashtirilganlik va shu kabi munosabatlar bilan to‘ldirish mumkin bo‘ladi. Qolaversa, R.S.Vaysman motivatsion o‘zgaruvchilar o‘rtasidagi tizim hosil qiluvchi asosiy munosabatni ajratmagan, bir turdagi va har xil turdagi motivatsion hodisalarni bir-biridan farqlamagan.

Chet el olimlarining motivatsiya sohasidagi tadqiqotlari orasida G.Olportning motivlar funksional avtonomiyasi nazariyasi alohida o‘rin egallaydi. Bu nazariyada motivlar transformatsiyasi, tizimli rivojlanishi jarayon sifatida talqin etiladi. G.Olport o‘z konsepsiyasida tizimlarning umumiy nazariyasi g‘oyalaridan, ayniqsa, ochiq tizimlar haqidagi g‘oyadan keng foydalangan. Olimning fikricha, shunday motivlar borki, ular yarim yopiq tizimlarning tabiatiga monand faoliyat ko‘rsatadi va rivojlanadi, ya’ni funksional avtonomiyaga ega. Bir tizimga kiruvchi motivlarni G.Olport reaktiv, tashqi undovga muhtojlik qonunlariga bo‘ysunuvchi motivlar, deb ataydi. Ammo G.Olportning ta’kidlashicha, shaxs ochiq tizimlar kabi o‘zgaruvchi va rivojlanuvchi motivlar bilan tavsiflanadi, degan fikr haqiqatga yaqinroqdir. Agar avvalgi tizim motivlarning perseverativ funksional avtonomiyasi, deb atalgan bo‘lsa, keyingi tizimni G.Olport propriativ funksional avtonomiya, deb ataydi. Ochiq, yopiq va yarimochiq tizimlar haqida to‘xtalar ekan u yopiq tizim modelini shaxs va uning motivatsiyasiga qo‘llab bo‘lmasligini ta’kidlagandi. Ochiq funksional tizim taraqqiyot uchun zamin hozirlaydi, uni esa undovchi muhtojlik doirasida tushuntirib bo‘lmaydi.

G.Olport tomonidan shaxs motivlarining ochiq tizimlar sifatida tahlil etilishi, shaxs va shaxs motivlari taraqqiyoti chegarasiz jarayon ekanligini ta’kidlash uchun imkoniyat beradi.

Shunday qilib, biz shaxs motivatsion sohasi haqidagi turli qarashlar, ularda tizimli yondashuv g‘oyalarining aks etishi masalasini ko‘rib chiqdik. Mazkur qarashlar motivatsiya sohasidagi zamonaviy tadqiqotlarning ajralmas qismiga aylandi. Ko‘rsatib o‘tilganidek, psixolog olimlar tomonidan motivatsion soha tizimliligiga oid turli jihatlarni qayd qilinmoqda. Ayni damda motivatsion mexanizmlar haqidagi tizimli yondashuvga asoslangan tasavvurlar turli yo‘nalishlarda tadqiq etilmoqda. Biroq tadqiqotlarning barchasini bir yo‘nalish – motivatsion hodisalar o‘rtasidagi ma’no hosil qiluvchi aloqa va munosabatlarni tadqiq etish atrofida birlashtirish mumkin.

Ko‘pchilik psixologlar fikricha, motivatsiya muammosi shaxs psixologiyasining markaziy muammosidir. Shaxs psixologik tuzilishining butunligi, xulq-atvor va uni harakatga keltiruvchi kuchlar o‘rtasidagi aloqadorlik motivatsiya

muammosini o‘rganishda tizimli yondashuvni qo‘llash uchun keng imkoniyat yaratib beradi.

Xorij psixologlaridan neofreydistlar hisoblanmish A.Adler, K.Yung kabilar tomonidan ilgari surilgan motiv va motivatsiya borasidagi nazariyalarga asosiy e’tiborni qaratamiz. A.Adlerning fikricha, insonni harakatga undovchi asosiy kuch uning faoliyati maqsadini aniqlovchi, ularga erishish yo‘llari manbai hisoblanadi. Xornining ta’kidlashicha, inson xulqi motivatsiyasini boshqa motivlar yordamida aniqlash mumkin. Jumladan, birlamchi bezovtalanish atrof-muhitga nisbatan dushmanlik hissini tug‘diradi, xavfsizlikka ehtiyoj esa insonni boshqa odamlar tomonidan baholash va o‘z-o‘zini baholashga nisbatan ichki intilishini vujudga keltiradi. E.Fromm ham o‘z qarashlarida libido masalasiga katta e’tibor bermaydi, chunki uni qiziqtirgan muammo inson xulqi jabhalarida ijtimoiy va psixologik omillarning o‘zaro ta’sir o‘tkazish jarayonidir.

Geshtalt psixologiya maktabi namoyondalari uchun motivatsiya o‘ziga xos talqinga ega bo‘lib, uning mohiyatini eksperimental tarzda o‘rganishga nisbatan intilish yuqori ko‘rsatkichga ega ekanligi bilan boshqalardan ajralib turadi. K.Levin (1890-1947) motivlarni eksperimental o‘rganish metodikasini ishlab chiqib, ularni mutlaqo mustaqil holat sharoitida tushuntirishga harakat qilgan va bu borada muayyan muvaffaqiyatlarga erishgan. Geshtaltpsixologiya maktabining namoyondalariga obraz tushunchasi qanchalik o‘ta ahamiyatli bo‘lsa, K.Levinning maydon nazariyasi uchun motiv kategoriyasi xuddi shunday muhim ahamiyat kasb etadi. Obraz va motiv o‘zaro aloqasiz hukm surishi ta’kidlanadi, motivatsiyani amalga oshiruvchi vaziyatning predmetli ma’noviy mazmuni esa inkor qilinadi.

K.Levin motivni quyidagicha ifodalaydi: motiv- muayyan muvaffaqiyatli mikrointervalda shaxsning bevosita yaqqol muhit bilan munosabatlaridan kelib chiquvchi voqelikdir. Uning mazkur nazariyasida insonda har xil ma’no anglatuvchi ikkita motivatsion o‘zgarish hukm surishi tan olinadi. Geshtalt psixologlarning asarlarida shunday holatlar ham mavjudki, ularda xulq motivatsiyasi muammolari shaxsning muhim xususiyatlarini tahlil qilish negizidan kelib chiqib qaraladi. Ushbu holat G.Olport konsepsiyasida yaqqol ko‘zga tashlanadi. Uningcha, eng muhim jihat bu inson xulqini o‘zgarish sabablarini ochishdir. Shuning bilan birga mazkur vaziyatga olib keluvchi motivlar omillarini tekshirishlari ham alohida ahamiyatga ega ekanligini anglab yetish qiyin emas.

Rus psixologlari orasida V.G.Aseevning tadqiqotlarida motivatsion tizim masalasi ancha chuqur o‘rganilgan. Uning fikricha, inson motivatsion sohasining ontogenetik taraqqiyoti davomida bu soha tizimli rivojlanishga nisbatan moyillikni namoyon etadi. Bu moyillik V.G.Aseev ko‘rsatishicha, stixiyali shakllanuvchi, undovchi kuchlarning kattaroq motivatsion birliklarni o‘zaro qo‘shilib hosil qilishda namoyon bo‘ladi. Motivatsion tizimning birligi sifatida V.G.Aseev undovchi kuchlarni qayd etadi. Bu tushuncha doirasiga u motiv, ehtiyoj, qiziqish, intilish, maqsad, ideal, mayl, motivatsion ustanovka va boshqalarni kiritadi. Shunday qilib, V.G.Aseev turli motivatsion hodisalar, mayl turlari o‘rtasida tizimli munosabat mavjud deb hisoblaydi. Demak, bunday yondashuvda motivatsion tizim komponenti mayl bo‘lib hisoblanadi.

V.G.Aseev shaxs motivatsion sohasining tuzilishi muammosiga ham katta e’tibor beradi. Uning qayd etishicha, inson motivatsion sohasining tuzilishi quyidagi xususiyatlarga ega: situatsion va impulsiv undovchilarning yonma-yon joylashganligi, shaxsiy mayllarning mazmun va dinamik sifatlariga ko‘ra bir-biriga yaqinligi. Bu xususiyatlar motivatsiyaning tizimli sifatlarini o‘rganishda katta ahamiyatga ega.

Ayrim tadqiqotchilar masalan, V.E.Chudnovskiy, V.I.Kovalyov motivlar tizimi va shaxs yo‘nalishi o‘rtasida aloqadorlik mavjudligini qayd etmoqda. P.T.Yakobson esa xulq-atvor motivatsiyasi muayyan qadriyatlar tizimlari bilan bog‘liqligini ta’kidlab, motivlarni shaxs qadriyatlari orientatsiyasiga tobe birliklar sifatida o‘rganishni taklif etadi. Uning fikricha, bunday izlanish ijtimoiy psixologik yo‘nalishda amalga oshirilishi kerak.

Motivlar tizimi tushunchasiga berilgan ancha keng ta’riflarni adabiyotlarda uchratish mumkin. Jumladan, V.S.Morozovning qayd etishicha, «Shaxs motivlar tizimini uning sub’ektiv ehtiyojlari, maqsadlari, g‘oyalari, qarashlari, tasavvurlari shuningdek, intilishlari, shakllari va boshqalar tashkil etadi». Bunday ta’rifda «tizim» tushunchasi qanday ma’noda qo‘llanilayotgani ancha noma’lum. Uni aniqlashtirish talab etiladi.

Yuqorida tilga olingan muammolar bilan shaxs motivatsion sohasining darajaviy tuzilishi muammosi bevosita bog‘liq. Psixik hodisalarning darajaviy tuzilishi g‘oyasi psixologiyada keng tarqalgan va tadbiq etib kelinmoqda va bu bejiz emas, zero darajali tuzilish haqidagi tasavvurlar turli psixik hodisalarning muayyan tizimga keltirilgan modellarini hosil qilish imkoniyatini beradi. Shaxs motivatsion sohasida o‘z darajasi va murakkabligiga ko‘ra turlicha bo‘lgan motivatsion hodisalarning mavjudligi darajaviy tuzilishi haqidagi g‘oyalarning bu yo‘nalishda ham samarali qo‘llash uchun sharoit yaratadi.

Inson motivatsion sohasining ierarxik darajaviy tuzilishi masalasi motivatsiya bilan bog‘liq eng o‘tkir va keskin bahslarga sabab bo‘luvchi muammolardan biridir. Hozirgacha alohida olingan motivatsion hodisalarning ierarxik tuzilishi ehtiyojlar ierarxiyasi va boshqalar tadqiq etib kelingan. Ammo barcha motivatsion hodisalarning yagona ierarxik tuzilishi haqidagi masala yetarlicha o‘rganilmagan.

Rus psixologlari orasida motivlar ierarxiyasi masalasi A.N.Leontev, L.I.Bojovich va boshqalar tomonidan o‘rganilgan. A.N.Leontev XX asrning 40 yillarida maktabgacha yosh davrida shaxs shakllana boshlashini ta’kidlar ekan, bu jarayon bolada motivlar ierarxiyasi tarkib topishi bilan bog‘liqligini uqtirgan edi. A.N.Leontev fikricha, sub’ektning tashqi olam bilan birga munosabatlari kengayib borgan sayin motivlarning o‘zaro solishtirilishi yuz beradi, buning oqibatida esa ular o‘rtasida ierarxik munosabatlar shakllanadi. Motivlar ierarxiyasi olimning fikriga ko‘ra, motivlar funksiyalari bilan belgilanadi. Boshqacha qilib, aytganda ierarxiyada yuqori o‘rinni, ma’no hosil qiluvchi funksiyani bajaradigan motivlar quyi o‘rinni esa stimul motiv egallaydi. Demak, A.N.Leontev motivlar funksiyasining ikki darajasini: ma’no hosil qiluvchi va stimul darajalarini ajratadi. Ammo A.N.Leontev o‘z nazariyasida motivlar ierarxiyasining shakllanish jarayonida shaxsning sub’ektiv, faol roli qanday bo‘lishini ko‘rib chiqmaydi.

L.I.Bojovich tadqiqotlarida, shuningdek, ayrim boshqa ilmiy izlanishlarda motivlar ierarxiyasining shakllanishi dominant motivlarning hosil bo‘lishi bilan bog‘lanadi. Har xil yosh bosqichlarida turli motivlar dominantlik qiladi. Ayrim motivlarning ustunlik qilishi shaxsning yo‘nalishini belgilab beradi. Bunday yo‘nalish shaxs motivlari o‘rtasida nafaqat subordinatsion, balki koordinatsion munosabatlar ham hukm surishini taqozolaydi.

Shaxsning jamiyatdagi ijtimoiy xulqi va o‘z-o‘zini qanday tutishi egallagan mavqei ham sababsiz o‘z-o‘zidan ro‘y bermaydi. Faoliyatning amalga oshishi va shaxs xulq-atvorini tushuntirish uchun psixologiyada «motiv», «motivatsiya» tushunchalari ishlatiladi.

Shaxsning jamiyatda odamlar orasidagi xulqi va o‘zini tushunishi sabablarini o‘rganish tarbiyaviy ahamiyatga ega bo‘lgan narsa bo‘lib, masalani yoritishning ikki jihati farqlanadi: a) ichki sabablar, ya’ni holati, harakat egasining sub’ektiv psixologik xususiyatlari nazarda tutiladi (motivlar, ehtiyojlar, maqsadlar, mo‘ljallar, istaklar, qiziqishlar va hokazolar); b) tashqi sabablar – faoliyatning tashqi shart-sharoitlari va holatlari, ya’ni bular aynan aniq holatlarni keltirib chiqarishga sabab bo‘ladigan tashqi stimullardir.

Har qanday motivlarning asosida shaxsning ehtiyojlari yotadi, ya’ni maqsadli hayotda shaxsda avval u yoki bu ehtiyojlar bo‘ladi va aynan ularning tabiat va zaruriyatiga bog‘liq tarzda xulq motivlari namoyon bo‘ladi. Masalan, talabaning o‘quv faoliyatini olish mumkin. Bilim olish maqsadi bilim, ilm olish, qizuquvchanlik ehtiyojini paydo qiladi. Bu ehtiyoj taraqqiyotning ma’lum bir davrida, masalan, bog‘cha yoshidan boshlab qondirila boshlaydi. Bolaga sotib olib berilgan kitoblar, daftar va boshqa o‘quv qurollari, ma’lum ta’lim maskanida tashkil etilgan shart-sharoitlar va u yerdagi bevosita bilim olishga qaratilgan faoliyatning o‘zi bola uchun motiv o‘rnini bosadi.

Rus olimi R.Nemov shaxsdagi motivatsion sohani quyidagicha tasavvur qiladi.

Umuman har qanday shaxsdagi mavjud ehtiyojlarni ikki guruhga bo‘lish mumkin.

1. Biologik ehtiyojlar – fiziologik, jinsiy moslashuv ehtiyojlari.
2. Ijtimoiy ehtiyojlar – bu mehnat qilish bilan estetik va ahloqiy, ma’naviy ehtiyojlar.

Ehtiyojlarni biologik hamda ijtimoiy turlarga bo‘lgani bilan shu narsani unutmasligimiz lozimki, shaxsdagi har qanday ehtiyojlar ham ijtimoiylashgan bo‘ladi, ya’ni ular o‘sha jamiyat va muhitdagi qadriyatlar, madaniy normalar va insonlararo munosabatlar xarakteriga bog‘liq bo‘ladi.

Xorij psixologiyasida o‘qish motivlarining nazariy tahlili

O‘qish, o‘quv faoliyati motivlari haqidagi chet el olimlarining asarlarida ilgari surilgan g‘oyalarini tahlil qilar ekanmiz, quyidagilarga e’tiborni qaratish joizdir. Jumladan, nemis olimi Z.Freyd va U.Makdaugall motivatsion omil sifatida hayvonlardagi organik ehtiyojlarni, ya’ni instinktni odamlarga nisbatan qo‘llay boshlashdi va inson fe’l-atvoriga bo‘lgan qarashlar ichida birinchi nazariya sifatida maydonga chiqdi.

Bulardan tashqari XX asr boshlarida yana ikki yangi yo‘nalish paydo bo‘ladi, bu motivatsiyaning xulq nazariyasi va oliy asab faoliyati nazariyasidir.

Inson xulqi affektiv kognitiv determinatsiyasi muammosini tahlil qila turib, kognitiv psixologiyaning boshqa vakili X.Xekxauzen shunday xulosaga keladi-ki, faoliyat determinatsiyasi kognitiv (bilish) va affektiv jihatlari bir-biri bilan chambarchas bog‘liq ekan, ulardan qaysi biri rag‘batlantiruvchi kuch ekanligi haqidagi savol o‘z ma’nosini yo‘qotmadi.

Ta’lim-tarbiya jarayonida o‘qish motivatsiyasining o‘rni butun dunyo olimlari tomonidan tan olingan va har tomonlama o‘rganilgan. O‘quv samaradorligini oshirishda o‘quv motivatsiyasining rolini chet el olimlari o‘z tadqiqotlarida tadqiq qildilar. Shu nuqtai nazardan turib, qo‘zg‘atuvchilardan tashqarida sodir bo‘ladigan xatti-harakatlarni tushuntirish bo‘yicha bir talay modellar ishlab chiqilgan bo‘lib, ularni ko‘rib chiqish ichki motivatsiyaning mexanizmlarini tahlil qilishda qo‘l keladi. Shunday modellardan birini Olport taklif qiladi. Olport ichki motivatsiya bilan bog‘liq bo‘lgan uchta motivatsion tushunchalarni tahlil qiladi; funksional avtonomiya, yetarli darajadagi harakat va «Men»ning jalb kilinganligi. U funksional avtonomiya tamoyilini faoliyat dastavval boshqa sabab bo‘yicha paydo bo‘lishi mumkin bo‘lgan holda, o‘zi uchun maqsadga aylanishi holatini tushuntirish uchun kiritadi.

E.Torndayk tajribalarining alohida tomoni ularning juda tor va cheklangan xarakterga ega ekanligidadir: ular real o‘quv jarayoni bilan juda oz darajada bog‘langandir.

Amerikalik mualliflar ko‘proq o‘quv jarayoni anglab yetilgan motivlari bilan emas, balki ayrim jihatlari kamroq fahmlanadigan ko‘rinishda bo‘lib, o‘quv jarayoniga mayl-istak uyg‘otadigan muammo o‘qishni motivlashtirish masalalari bilan shug‘ullanadilar. Bunday ilmiy ishlarning mualliflari, masalan, o‘quvchining sonlarni yodlashiga, alohida hatti-harakatlariga qaysi psixologik jihatlar ta’sir ko‘rsatishlarini o‘rganadilar va shu yo‘l orqali motivlashtirishning ayrim komponentlarini aniqlashga harakat qiladilar. Bu sohada ular E.Torndaykning izdoshlari hisoblanadilar.

E.Torndayk o‘quv jarayonini shunday ta’riflaydi: «O‘quv jarayoni u yoki bu javob reaksiyasining ma’lum holati bilan muayyan bo‘shliqlikda, ya’ni ushbu reaksiya hamda vaziyat o‘rtasida ma’lum aloqa o‘rnatilishi bilan izohlanadi.

Torndayk kishi o‘zi hohlagan reaksiyaning takrorlanishiga nisbatan ro‘yxushlikning hamda o‘zi hohlagan reaksiyaga nisbatan bo‘lgan maylning ta’sirini o‘rganishga harakat qiladi va shunday xulosaga keladi: «Bir xil sharoitda yuzaga kelgan jazolash omillari rag‘batlantirish omillaridan ancha bo‘sh va kuchsizdir». Keyingi kitobida esa: «Rag‘batlantirish umuman o‘ziga eltuvchi barcha aloqalarni yoqlash va kuchaytirish an’anasiga ega, jazolash esa tez-tez (lekin har doim ham emas) aloqalarni muayyandan noaniqka o‘zgartirish xususiyatiga egadir», -deb yozadi.

Bruner ham o‘qishni motivlashtirish masalasiga E.Torndaykdan boshqacha qaraydi.

«O‘quv jarayoni» nomli izlanishlarida Bruner o‘quvchining real, yetarli darajada uzoq davom etadigan o‘qish jarayoni tufayli tug‘iladigan amaliy va nazariy

muammolarni izohlashga harakat qiladi. Bruner o‘qishni motivatsiyalash, yoki o‘qish jarayoniga nisbatan o‘quvchilarning moyilligini orttiruvchi omillar haqida emas, balki uning bilan birga, o‘quvchining motivlari haqida ham fikr yuritadi. Garchi uning fikrlari umumiy xarakterda bo‘lsa ham, ulardagi ayrim yo‘nalishlar diqqatga sazovordir. Bu birinchi galda, o‘qish jarayonida bilish xarakteridagi motivlarning ahamiyati va yangi narsani bilishdan paydo bo‘ladigan ichki qanoat hissi, himoya masalalarining qo‘yilishidir.

Ta’lim berishda rag‘batlantirish va jazolashning roli haqida juda ko‘p yozilgan, lekin «yangilikni ochish»da qiziqishning, ichki kechinmalarning ahamiyati haqida juda kam gapirilgan. Agar biz pedagog sifatida bolalarni borgan sari kattaroq o‘quv mavzularini egallashga o‘rgatishni istasak, aftidan, o‘quv dasturini puxta maydalab o‘rganishda ko‘proq ichki «rag‘batlantirishni» qo‘llashimiz lozim. Keyingi paytlarda muhokama etilayotgan predmetning murakkab bo‘limlarini o‘rganish usullaridan biri shundaki, o‘quvchilarning imkoniyatlari hisobga olinsin, ularning o‘z qobiliyatlari va kuchlarini yetarli darajada sarflay olishlari uchun sharoit yaratilsin, toki ular samarali mehnat faoliyatidan qoniqish hosil qilsinlar. Tajribali pedagoglar bunday mehnat gashtining kuchini yaxshi biladilar. Biron-bir muammoni hal qilishga chuqur sho‘ng‘ib ketgan kishi nimalarni his qilishini o‘quvchilar bilishi lozim.

Murakkab o‘quv materialini o‘zlashtirishda ichki motivning moyillik uyg‘otuvchi kuch sifatidagi ahamiyati haqida Bruner shunday deb yozadi: «Shubhasiz, masalan, mavzu o‘rganilishi jihatidan qanchalik davomli va materiali jihatidan keng bo‘lsa, o‘quvchi shunchalik ko‘p intellektual «rag‘batlantirish» olishi kerakki, ana shunda u keyingi mavzuni yetarli qiziqish bilan o‘rganishga kirishadi. O‘quvchi uchun materialni u qadar chuqur tushunmaslik, deylik, navbatdagi sinfga ko‘chish singari tashqi jihatlar rag‘batlantirish bo‘lib xizmat qilgan hollarda, navbatdagi bilimlarni egallash uchun bo‘lgan intilish bola sinfdan-sinfga ko‘chishni tark etganda, ya’ni maktabni tugatganda to‘xtaydi».

O‘quvchining ta’limini motivatsiyalash va diagnostika qilish haqida fikr yuritgan olimlar G.Levald (1985) va G.Rozenfeldlarning fikricha, bu ish amalga oshiriladigan vaziyatni ham hisobga olish kerak, chunki bu ta’lim motivatsion diagnostikasi uchun muhimdir.

G.Levald (1985) ta’lim diagnostikasi vaziyatni, yo‘nalishni hisobga oladigan yoki tabiiy sharoitga mos bo‘lishi lozim, -deydi. Masalan, rag‘batlantiruvchi material haqiqiy hayotga mos kelishi lozim, chunki sun’iy shart-sharoit, muhit shaxsiy xususiyatlarning yuzaga chiqishiga salbiy ta’sir ko‘rsatadi.

Vaziyat nazariyasini diagnostika qilish vazifalarini tadbiq qilgan G.Rozenfeld (1975) ko‘rsatadiki, vaziyat atrof-borliqning vaqtinchalik va fazoviy tavsifidir va u sub’ekt bilan ob’ektning integratsiyasi tomonidan belgilanadi.

O‘quv motivlari- bu o‘quvchilarni o‘quv faoliyatining turli tomonlariga yo‘naltirishdir. Masalan, o‘quvchining o‘zi o‘rganayotgan ob’ekt bilan bajaradigan ishiga qaratilgan bo‘lsa, ularni bilish motivlari deb atash mumkin. Agar o‘quv faoliyati o‘quv jarayonida turli kishilar bilan to‘g‘ri muloqot qilishga yo‘naltirilgan bo‘lsa, ijtimoiy motivlar namoyon bo‘ladi. Boshqacha qilib aytganda, ba’zan

o‘quvchilarda bilish jarayoni, qolganlarida esa boshqalar bilan muloqot o‘qish faoliyatini motivlashtirib turadi.

A.K.Markova motivlarni 2 ta katta guruhlarga ajratgan.

1. O‘quv faoliyatining mazmuni va uni bajarish bilan bog‘liq bilish motivlari.
2. O‘quvchining boshqa kishilar bilan o‘zaro ijtimoiy (sotsial) motivlari. Bu motiv turlari psixologik adabiyotlarda keng o‘rganilgan.

Psixologlar tomonidan o‘quv motivatsiyasining salbiy va ijobiy tomonlari mavjudligi ta’kidlab o‘tilgan. Salbiy motivlar o‘quvchi tomonidan agar u o‘qimasa, ko‘ngilsizlik, noqulayliklar va noaniqliklarni vujudga kelishi bilan bog‘liq holda anglangan undovchilardir.

Ijobiy motivlar o‘qish bilan bog‘liq ijtimoiy ahamiyatga ega burchni bajarish, muvaffaqiyat qozonish, bilim egallashning yangi usullarini o‘zlashtirib olish, atrofdagilar bilan yaxshi munosabat o‘rnatishda o‘z aksini topadi.

Motivlarning yana bir xususiyati uning vujudga kelishi tezligi va kuchida o‘z aksini topadi. Bu xususiyat o‘quvchi qancha vaqt mobaynida ushbu motiv tomonidan undalgan o‘quv faoliyati bilan shug‘ullana olishida namoyon bo‘ladi. O‘qituvchining diqqat markazida o‘quv motivlarining namoyon bo‘lish shakllari turishi kerak. Bu asosda o‘qituvchi o‘quvchi faoliyatining motivlari haqida dastlabki tasavvurga ega bo‘ladi. Shundan so‘ng motivlarning ichki xususiyatlari salbiy modallikka ega bo‘lgan ko‘ngilsizlikdan qochish kabi beqaror motivlarga e’tibor berishimiz lozim.

Psixologik ma’lumotlarga ko‘ra, har qanday faoliyat muayyan motivlar ta’sirida vujudga keladi va yetarli shart-sharoitlar yaratilgandagina amalga oshadi. Shuning uchun ham ta’lim jarayonida o‘zlashtirish, bilimlarni egallash va o‘rganishni amalga oshirishni ta’minlash uchun o‘quvchilarda o‘quv motivlari mavjud bo‘lishi shart.

Bilish motivlari shaxsning (sub’ektning) gnesologik maqsad qo‘yish sari, ya’ni belgilangan maqsadni qaror toptirishga, bilim va ko‘nikmalarni egallashga yo‘naltiriladi. Odatda bunday turdosh va jinsdosh motivlar nazariy ma’lumotlarning ko‘rsatishicha, tashqi va ichki nomlar bilan atalib, muayyan toifani yuzaga keltiradi.

Tashqi motivlar jazolash, taqdirlash, xavf-xatar va talab qilish, guruhiy tazyiq, ezgu niyat, orzu-istak kabi qo‘zg‘atuvchilar ta’sirida vujudga keladi. Bularning barchasi bevosita o‘quv maqsadiga nisbatan tashqi omillar, sabablar bo‘lib hisoblanadi. Mazkur holatda bilimlar va malakalar o‘ta muhimroq boshqa hukmron (yetakchi) maqsadlarni amalga oshirishni ta’minlash vazifasini bajaradi (yoqimsiz holat va kechinmalar yoki noxush, noqulay vaziyatdan qochish ijtimoiy, yoki shaxsiy muvaffaqiyatga erishish; muvaffaqiyatga erishuv muddaosi mavjudligi va hokazo). Bu turdagi yoki jinsdagi tashqi motivlar ta’sirida ta’lim jarayonida bilim va ko‘nikmalarni egallashda qiyinchiliklar kelib chiqadi va ular asosiy maqsadni amalga oshirishga to‘sqinlik qiladi. Masalan, kichik maktab yoshidagi o‘quvchilarning asosiy maqsadi o‘qish emas, balki ko‘proq o‘yin faoliyatiga moyillikdir. Mazkur vaziyatda o‘qituvchining o‘qishga ularni jalb qilish niyati o‘quvchilarning o‘yin maqsadining ushalishiga halaqit berishi mumkin, lekin bunga izoh, talab dalillar yetishmaydi.

Motivlarning navbatdagi toifasiga, ya’ni ichki motivlar turkumiga individual xususiyatli motivlar kiradiki, ular o‘quvchi shaxsida o‘qishga nisbatan individual maqsadni ruyobga chiqaruvchi qo‘zg‘alish negizida paydo bo‘ladi. Chunonchi bilishga nisbatan qiziqishning vujudga kelishi shaxsning ma’naviy (madaniy) darajasini oshirish uchun undagi intilishlarning yetilishidir. Bunga o‘xshash motivlarning ta’sirida o‘quv jarayonida nizoli, ziddiyatli holatlar (vaziyatlar) yuzaga kelmaydi. Albatta, bunday toifaga taalluqli motivlar paydo bo‘lishiga qaramay, ba’zan qiyinchiliklar vujudga kelishi ehtimol, chunki bilimlarni o‘zlashtirish uchun irodaviy zo‘r berishga to‘g‘ri keladi. Bunday xossalarga ega bo‘lgan irodaviy zo‘r berishlar tashqi halaqit beruvchi qo‘zg‘atuvchilar (qo‘zg‘ovchilar) kuchi va imkoniyatini kamaytirishga qaratilgan bo‘ladi. Pedagogik psixologiya nuqtai nazaridan ushbu jarayonga yondashilganda, muloqotli vaziyatgina optimal (oqilona) deyiladi.

Hozirgi davrda o‘qish motivatsiyasini diagnostika qilishning boshqa yo‘llari tavsiya qilinayapti: laboratoriya eksperimentlarini pedagogik tajribalar bilan (tabiiy diagnostika uslublarini qo‘llash), shuningdek real o‘quv jarayoni sharoitida o‘quvchining ijtimoiy xulqini uzoq muddat o‘rganish bilan to‘ldirish mumkin (A.K.Markova), bu o‘qish motivatsiyasini diagnostika qilish natijalarini tekshirish sifatida xizmat qilishi mumkin deb ta’kidlaydi.

O‘qish motivatsiyasini diagnostika qilish uni o‘tkazish uchun uslub tanlash tamoyillarini aniqlashtirishni talab qiladi. Ta’lim motivatsiyasini diagnostika qilishga bo‘lgan zamonaviy yondashuvlardan kelib chiqqan holda, eng kamida, quyidagilarni ajratish mumkinligi N.Ye.Yefimova tomonidan tavsiya qilingan, biz ularni quyida keltiramiz.

1. Diagnostika o‘tkaziladigan asos bo‘lmish ta’lim motivatsiyasi ko‘rsatkichlarini belgilash.
2. Uch toifadagi diagnostika uslublarini tanlash, bevosita loyihviy va bilvosita–ta’lim motivatsiyasi ko‘rsatkichlarini diagnostika qilishga yo‘naltirilgan uslublar.
3. Har bir uslubning ajratilgan ko‘rsatkichlarga bo‘lgan diagnostikaviy imkoniyatlarini aniqlash.
4. Mazkur metodika natijalarini namoyon qilish chog‘ida hisobga olinadigan nazariyani slubning metodologik asosini hisobga olish.
5. Metodika matnlarining o‘quvchilar yosh xususiyatlariga mosligi.
6. O‘quvchilar shaxsiy xususiyatlarini hisobga olish.
7. Diagnostikani o‘tkazish

Agar ijtimoiy motivlar ham ta’lim faoliyati uchun yetakchi hisoblansa, bir qator mualliflar (P.Ya.Galperin va boshqalar) ta’lim faoliyatiga nisbatan ularga tashqi motivlar sifatida qarashadi.

P.Ya.Galperin fikricha, tashqi motivlar ta’lim jarayoni va predmetiga nisbatan «amaliy» munosabatda namoyon bo‘ladi, bunda bilim keyingi faoliyat uchun tashqi shart-sharoit sifatida qaraladi va u ichki ta’limga bo‘lgan barqaror qiziqish bilan bog‘liqdir. Tashqi motivlar ichida aynan tashqi yoki utilitar motivlar (bunda harakatning shakllanishi, sub’ekt moyil bo‘lgan faoliyatni amalga oshiradigan shart-sharoit hisoblanadi) va musobaqaviy motivlar ajratiladi, bunda sub’ekt: boshqalarga

va o‘z-o‘ziga o‘zining oldingi muvaffaqiyatlarini qiyoslagan holda muvaffaqiyatlarga intiladi.

P.M.Yakobson ta’lim jarayoni bilan bog‘liq bo‘lmagan ijobiy yoki salbiy motivlarni tashqi motivlar deb, ta’lim jarayoniga singdirilgan motivlarni esa ichki motivlar deb hisoblaydi.

Ammo bir qator zamonaviy tadqiqot mualliflari, mazkur motivlarning o‘qish sharoiti uchun ahamiyatini tushunishdan kelib chiqqn holda, o‘qishning ijtimoiy motivlariga nisbatan «tashqi» degan terminni ishlatishdan qochadilar. Masalan, A.K.Markova bilish motivlari ichida keng ta’limiy (yangi bilimlarni o‘zlashtirishga yo‘naltirilgan), o‘qv-bilim (bilim olish usullarini egallashga yo‘naltirilgan) motivlarni farqlaydilar.

Ijtimoiy motivlar ichida: keng ijtimoiy (jamiyatga foyda keltirish uchun bilim olishga intilish), pozitsiyaviy (atrofdagilarning ma’qullashiga va obro‘ orttirishiga intilish), o‘qish davomida boshqalar bilan hamkorlik motivlari farqlanadi.

M.V.Matyuxina ham o‘qsh faoliyati jarayoniga singdirilgan quyidagi ikki toifa motivlarni ajratadi:

A) mazmun vositasida motivlashish (uchta darajasi mavjud, qiziqish-qiziqarlilik, dalillarga bo‘lgan qiziqish, voqealar moxiyatining kelib chiqishiga qiziqish):

B) jarayon vositasida motivlashish (uchta darajasi mavjud, ijrochilik faoliyatini bajarish sifatida, qidiruv ijrochilik qoidalarini keltirib chiqarish sifatida, ijodiy-mustaqil ravishda masalalar tuzish).

O‘quv faoliyatidan tashqarida mavjud bo‘lgan motivlar:

A) keng – ijtimoiy;

B) tor-shaxsiy;

V) salbiy.

O‘qish motivlarini ichki va tashqi motivlarga bo‘lishga kelsak, bu bo‘linish funksional tabiatga ega va o‘qish harakatlari va ular o‘rtasidagi tuzilish jihatidan tahlil qilishni talab qiladi: ular orasida bevosita aloqa bo‘lsa, tashqi motiv haqida gapirish mumkin.

A.N.Leontevning fikricha, biz «faqat tushuniladigan» va real harakatdagi motivlarga duch kelamiz. Bola ko‘pincha qancha o‘qish zarurligini yaxshi tushunadi (anglaniladigan motivlar), lekin bu narsa ham unga o‘quv faoliyati bilan shug‘ullanish uchun turtki bo‘la olmaydi. Bu bilim mayl shaklini olsagina, biz real harakatda motiv bilan ish ko‘rgan bo‘lamiz. Faqat tushuniladigan motivlargina ma’lum sharoitda harakatdagi motivlar shaklini oladi. Bu narsa motivatsiyani qayta qurish uchun jiddiy ahamiyatga egadir. Maktabning vazifasi ham bola motivatsiyasini qayta qurishdan iboratdir.

Ta’kidlash kerakki, A.N.Leontev nazariy tafakkurga ega bo‘lish, asos sifatidagi bilish motivlarining rivojlanish masalasiga katta e’tiborni qaratgan. U psixik jarayonlarining shunday dinamikasini ochishga harakat qildiki, bunday dinamika motivatsiya rivojlanishi asosida o‘quvchilarni bilimlarni egallashga olib keladi.

L.N.Bojovich ta’limni motivatsiyalash muammosi bo‘yicha o‘z oldiga o‘quvchilarning o‘kishga bo‘lgan munosabati, psixologik jihatlari qanday maydonga chiqadi degan masalani hal qilishni maqsad qilib qo‘yadi. Bu munosabatning psixologik mohiyatini ochadigan muhim jihatlardan biri «o‘quvchilar o‘qish faoliyati»ni belgilaydigan motivlarning yig‘indisi hisoblanadi. Bunda ta’lim motivlari deganda, biz bola nima uchun o‘qishga majbur bo‘lishini tushunamiz».

L.N.Bojovich ta’kidlashicha, o‘qish motivlari bolaning asosiy munosabatlari bilan, uning ehtiyojlari va intilishlari bilan ichki aloqada bo‘ladi. Aynan shu tufayli ular yetarli majburlash kuchiga ega bo‘ladi.

O‘zbekiston psixologlari tadqiqotlarida motiv va motivatsiya muammosi

O‘quv faoliyati motivatsiyasi muammosi hamdo‘stlik davlatlari qatori respublikamizda ham ilmiy tadqiqot olib borayotgan olimlar tomonidan keng miqyosda o‘rganib kelinmoqda. Jumladan, keyingi yillarda mazkur ilmiy muammolarning turli jabhalariga nisbatan qiziqish yanada kuchayib bormoqda. Bunga yaqqol misol sifatida respublikamiz miqyosida ushbu muammo yuzasidan tadqiqot ishlarini olib borayotgan taniqli psixolog olimlarni ta’kidlab o‘tish joizdir. Bular sirasiga respublikamizda psixologiya fanining rivojlanishiga amaliy va nazariy hissasini qo‘shib kelayotgan M.G.Davletshin rahbarligidagi uning shogirdlari A.Q.Saitova, F.I.Haydarovlar hamda E.G‘.G‘oziev va E.Z.Usmonova, V.A.Tokareva, A.A.Fayzullaev, R.Asomova, U.Jumaev va boshqalarning ushbu muammo yuzasidan olib borgan tadqiqotlarini kiritishimiz mumkin.

Keyingi o‘n yilliklar mobaynida M.G.Davletshin rahbarligida ushbu muammo yangicha ilmiy asosda talqin qilinib, keng ko‘lamda o‘rganilmoqda. M.G.Davletshinning fikrlariga ko‘ra, O‘zbekiston kelajagi bo‘lgan yoshlar har xil sohaning mazmuniga ongli ravishda yondashuvi orqali, ularni mumkin qadar ertaroq, to‘g‘ri va oqilona tasavvur qiladi. M.G.Davletshin konsepsiyasidan kelib chiqqan holda olib borilgan tadqiqotlardan biri A.Q.Saitovaning «O‘smir yoshidagi o‘quvchilarning o‘quv motivlarini va qadriyatlarini o‘rganishga» bag‘ishlangan ishdir. Bu ishda muallif o‘smir yoshining xususiyatlariga tayangan holda bir qator xulosalarga kelgan. Xususan tadqiqotchi fikriga ko‘ra, o‘smirlar o‘quv faoliyatida potensial hisoblangan motiv o‘z-o‘zini namoyon qilish motividir; o‘quv faoliyati o‘smir o‘quvchilarda o‘z-o‘zini takomillashtirishga, bu esa o‘quv faoliyati bilan bog‘liqdir. Muallif tomonidan olib borilgan ilmiy izlanishlarda shaxsdagi qadriyatlar yo‘nalganligining o‘quv faoliyatga bog‘liqligi masalalari tadqiq qilinadi.

V.A.Tokarevaning «Kichik maktab yoshidagi bolalarning ijtimoiy burchga nisbatan shakllanish psixologiyasiga» bag‘ishlangan tadqiqotlarida o‘quvchilar o‘quv faoliyati motivlarini o‘rganish borasida olib borilgan tadqiqotlarda burch motivini shakllanishiga jamiyatning ta’sirini o‘rganish muhim sanalishi ko‘rsatib o‘tiladi

E.E. G‘oziev tadqiqotlarida o‘smir o‘quvchilarning o‘quv faoliyatini boshqarish xususiyatlari o‘quv faoliyatini rejalashtirish, o‘z-o‘zini nazorat qilish, o‘z-o‘zini baholash jarayonlari haqida mulohaza yuritiladi. Tadqiqotchi o‘quv faoliyatini boshqarishning diagnostik metodini ishlab chiqib, psixologiya fanining

kam o‘rganilgan sohalaridan biri bo‘lgan o‘qish faoliyatini boshqarish muammosining nazariy va amaliy, empirik tomonlarini yoritib beradi. Shuningdek, mazkur tadqiqotlarda o‘qish va o‘qitish jarayoni uchun tavsiyanoma ishlab chiqilgan, o‘z-o‘zini anglash bosqichlari to‘g‘risida ma’lumot berilgan.

A.A.Fayzullaev ilmiy tadqiqotlarida shaxsning motivatsion o‘z-o‘zini boshqarishning turli-tuman omillari ham ko‘rib chiqilgan. Aniqlangan bu omillar shaxs motivatsiyasining xususiyatlariga motivatsion boshqarishning amalga oshirish usullari va natijalariga tegishlidir. Bundan tashqari motivatsion tuzilmalarning shaxs tomonidan ob’ektivlashtirish va o‘z motivatsiyasini boshqarishdagi turli psixologik strategiya va usullari masalalari ham aniqlab berilgan. Shaxsning hayot faoliyatida motivatsion o‘z-o‘zini boshqarishning boshqa bir qator sohalari ham o‘rganilgan.

E.Z.Usmonovaning ilmiy tadqiqotida o‘quvchilarning o‘quv faoliyati jarayonidagi qarama-qarshilik, motivatsiya, ijod va shaxs muammolari o‘rganilgan. Tadqiqot davomida ikki asosiy motivatsiya toifasining munosibligini tushunish muhim bo‘lgan, muvaffaqiyatga erishish motivatsiyasini odamda tashqi motivatsiyaga kiritiladi.

F.I.Haydarovning «Qishloq maktabi o‘quvchilarida o‘qish motivlarining shakllanishi» nomli ilmiy izlanishlarida o‘quv motivlari ularning xususiyatlari, o‘qitish jarayonida ijobiy va salbiy motivlarning ta’siri keng qamrovda o‘rganilgan. Shuningdek, muallif o‘quvchilarning yosh xususiyatlariga bog‘liq holda o‘qish motivlarini namoyon bo‘lishining regional tafovutlarni o‘rganishga asosiy e’tiborni qaratgan. Muallifning ishlariga nazar tashlar ekanmiz, o‘qish motivlarini bir qator turkumlarga ega bo‘lgani, ya’ni obro‘ga intilish, kasbga qiziqish, muvaffaqiyatga erishish va boshqalarni yuzaga kelishiga ta’sir ko‘rsatuvchi ob’ektiv, sub’ektiv omillarni, shuningdek rivojlanish mexanizmlarini ishlab chiqqanligini ko‘ramiz. Bu esa ta’lim faoliyatida o‘quvchiga samarali yondashish mezoni hisoblanadi.

10-MAVZU: ShAXS

REJA:

1. Shaxs haqida tushuncha, individ, shaxs, individuallik tushunchalari.

2. Shaxs faolligi tushunchasining mazmuni. Shaxs shakllanishiga ta’sir etuvchi omillar.

3.Shaxs psixologik strukturasi. Biogenetik nazariya, sotsiogenetik nazariya, konstitutsion nazariya, rollar nazariyasi mazmuni. Endopsxika va ekzopsixika haqida tushuncha. Dunyoqarash va e’tiqod.

4. Shaxsning o‘zini-o‘zi anglashi. “Men” konsepsiya va uning rivojlanishi.

Tayanch so‘z va iboralar:

Shaxs, individ, individuallik, faollik, faoliyat, motiv, qiziqishlar, shaxsning shakllanishida ta’sir qiluvchi omillar, shaxs sifatlari.

1. Shaxs haqida tushuncha, individ, shaxs, individuallik tushunchalari.

Mustaqillikka erishgan O‘zbekistonda kelajagi buyo‘q davlat qurayotgan ekanmiz, uning faol quruvchisi bo‘lgan shaxsning psixologiyasi masalalarini o‘rganish va ishlab chiqish g‘oyat katta ahamiyatga egadir. Bu masalani o‘rganish yangi kishini kamol toptirish nazariyasi va amaliyoti ilmiy jihatdan ishlab chiqishda muhim o‘rin tutadi.

Shaxs ijtimoiy munosabatlar sistemasining, ijtimoiy hayotning ko‘p qirrali, murakkab bo‘g‘inidir. U bir tomondan ijtimoiy – tarixiy taraqqiyotning mahsuli bo‘lsa, ikkinchi tomondan ijtimoiy taraqqiyotni ta’min etuvchidir.

Biz psixologiyani o‘rganar ekanmiz, individ, shaxs, individuallik tushunchalarini bir-biridan farq qilishmiz kerak. Odamning inson jinsiga mansubligi inivid tushunchasi bilan ifodalanadi.Biz katta yoshdagi normal odamni ham, chaqaloqni ham, tilni va oddiy malakalarni o‘zlashtira olmaydigan telbalarni ham individ deb atay olamiz. Biroq bo‘lardan faqat birinchisigina shaxs, ijtimoiy mavjudot hisoblanadi. Ijtimoiy munosabatlarga kirishuvchi va ijtimoiy taraqqiyotda faol ishtirok etuvchi odamgina shaxs deb ataladi. Individ sifatida dunyoga kelgan odam keyinchalik shaxsga aylanadi.

Shaxs jamiyat a’zosidir. U ommaning sinfning ajralmas qismidir. U omma bilan harakatlanib tarixni yaratadi. Shaxs ijtimoiy boyliklar yaratuvchidir.

Shaxsning shaxs bo‘lishligi uchun u faollikka ham ega bo‘lishi kerak. Chunki faoliyatdagi faollik shaxsning muhim belgisidir. Faollik hamisha yaxshi yashashga yo‘naltirilgan bo‘ladi. Kishi yaxshi yashashi uchun, jamiyatni rivojlantirish uchun ataylab faollik ko‘rsatadi. Bu shaxsning onglilik belgisidir.

Shaxsning xarakterli belgilaridan biri individuallikdir. Individuallik har bir shaxsning o‘zigagina hos bo‘lgan, takrorlanmaydigan xususiyatdir. Individuallik kishining xarakteri, temperamenti, psixik kechinmalarining o‘ziga hos hususiyatlari, hissiyoti va faoliyatining motivlarida ko‘rinadi. Ana shunga ko‘ra kishilar bir-birlaridan farq qiladilar. Dunyoda qancha odam bo‘lsa, shuncha individuallik mavjuddir. Hech kim bir-birini o‘rnini bosa olmaydi. «O‘nta bo‘lsa, o‘rni boshqa» maqoli individuallikka ham nisbatan aytilgandir.

Shaxs tushunchasi qadimdan mavjud bo‘lib, u dastlab aktyor niqobi, keyinchalik esa aktyor ma’nosini anglatgan. Chunki sahnadagi ko‘rinish o‘zgarishi bilan aktyor maskasi ham o‘zgargan. Bundan tashqari, kishi turli sharoitda o‘z qiyofasini o‘zgartirishi va o‘zini bir necha xil qilib ko‘rsatishi ham mumkin. Kishi artist kabi turli rollarni bajarishi mumkin.

2. Shaxs faolligi tushunchasining mazmuni. Shaxs shakllanishiga tasir etuvchi omillar.

Shaxs faolligi va yo‘naltirilganligi. Kishining tevarak atrofga munosabatda, birgalikdagi va ijodiy faoliyatda namoyon bo‘ladigan ijtimoiy ahamiyatga molik o‘zgarishlar qilish layoqati shaxsning faolligi deb tushuniladi. Bu uning \oyaviy

printsipialligida, o‘z nuqtai nazarini himoya qila olishida, so‘zi bilan ishi birligida ifodalanadigan hayotiy pozitsiyasida ko‘rinadi.

Hozirgi paytda \arb psixologiyasida shaxsni tadqiq qilish va tushunish borasida «Insonparvarlik psixologiyasi» deb atalmish- psixoanalitik (psixoanaliz) nazariyalari va qarashlari (shaxsning ekzistentsializm nazariyasi - «yashab qolish», «kun ko‘rish» \oyasi bilan bo\liq, uning tarafdorlari L. Binsvager, M. Boss, Ye. Minkovski, R. Mey, V. Frankl, Dj. Bugental va boshqalar) eng nufo‘zli yo‘nalishlar bo‘lib hisoblanadi.

Asrimiz boshlaridayoq venalik psixatr va psixolog Zigmund Freyd (1856-1939) shaxs faolligi manbai va xarakterining o‘zicha talqinini tavsiya qilgan edi. Z.Freyd fikricha kishining faolligi xuddi hayvonlardagi kabi instinktlarga, birinchi navbatda jinsiy, shahvoniy instinktlarga bo\liq emish.

G‘arb psixologiyasining, asosan amerikaparast psixologiyaning yana bir nazariy yo‘nalishi «Insonparvarlik psixologiyasi» bir qarashda psixoanaliz nazariyasiga zid bo‘lib ko‘rinsa-da aslida bir biriga yaqin. Karl Rodjers (1902-1987), A. Maslou, Abraham Xarold (1908-1970), Olport Gordon (1897-1967) va boshqalar shaxs faolligining asosiy sababi kelajakka, o‘zligini namoyon qilishga intilishdir deb hisoblaydilar.

Dunyoni odamlarning o‘zlari o‘zgartiradilar, lekin buni ongli ravishda amalga oshirish uchun dastavval uni o‘zgartirishda, uni qurishda ishtirok etishga yo‘naltirilgan bo‘lishi kerakki, bu ish jarayonida shaxsning o‘zi ham o‘zgaradi. Hozirgi zamon ilmiy psixologiyasi kishi o‘z faolligini faoliyat jarayonida va eng avvalo, birgalikdagi faoliyat jarayonida namoyon qilishi to‘\risidagi qoidani qabo‘l qiladi. Shaxs faolligini va faoliyatini yo‘naltirib turadigan va mavjud vaziyatlarga nisbatan bo\liq bo‘lmagan barqaror motivlar majmui kishi shaxsining yo‘naltirilganligi deb ataladi. Motivlar oz yoki ko‘p darajada anglangan bo‘lishi yoki umuman anglanilmagan bo‘lishi ham mumkin. Shaxsning yo‘naltirilganligida anglangan motivlar asosiy rol o‘ynaydi.

Kishi faoliyat natijasini xayolan oldindan belgilab beradigan maqsadning o‘zigina emas, balki ushbu maqsad ahamiyatiga molik ob’ektda ro‘yobga chiqishining realligi ham anglanilgan bo‘lsa, bu hol shaxsning istiqboli deb qaraladi. (Perspektiva).

Istiqbolni anglash kishiga tabi xiralik, o‘z kechinmalariga qarama-qarshi ruhsizlik, tushkunlik holatini keltirib chiqarishi frustratsiya deb ataladi. Bu kishining maqsadiga erishishi yo‘lida real tarzda bartaraf etib bo‘lmaydigan deb hisoblangan yoki shunday deb idrok etiladigan to‘sqinlikka, \ovlarga duch kelgan hollarda yuz beradi. Frustratsiya shaxsning xulq atvorida va uning o‘zini anglashida turli xil o‘zgarishlarga olib keladi.

Shaxs yo‘naltirilganligi uning qiziqishlarida, e’tiqodi va dunyoqarashida namoyon bo‘ladi. qiziqish - biron sohada to‘\ri mo‘ljal olishga, yangi faktlar bilan tanishishga, voqelikni ancha to‘la va chuqur aks ettirishga yordam beradigan motivdir.

+iziqishlar bilishning doimiy qo‘z\atuvchi mexanizmi sifatida namoyon bo‘ladi. qiziqishlar mazmuniga, maqsadlariga, miqyosi va barqarorligiga qarab belgilanadi (ijobiy yoki salbiy). qiziqishlar-shaxs faoliyatini asoslashning birdan bir emas, lekin muhim shartidir. Xulq atvorning muhim motivlaridan biri e’tiqoddir. E’tiqod-shaxsni o‘z qarashlariga, printsiplariga, dunyoqarashiga muvofiq tarzda ish ko‘rishga da’vat etadigan motivlar tizimidir. Bu bilimlar nuqtai nazarlarning tartibga solingan va ichki uyushgan tizimini (falsafiy, estetik, axloqiy, tabiiy-ilmiy) tashqil etgan taqdirda kishining dunyoqarashi sifatida talqin qilinishi mumkin. Dunyoqarash sinfiy xarakterga ega.

Psixologiyada shaxsning yo‘l-yo‘riqlari uning u yoki bu ehtiyoji qondirilishiga yordam berishi mumkin bo‘lgan faoliyatga tayyorligining, moyilligining o‘zi tomonidan anglanilmaydigan holatini belgilaydi. Buni N. D. O‘znadze ustanovka deb atagan.

3.Shaxs psixologik strukturasi.

Biogenetik nazariya, sotsiogenetik nazariya, konstitutsion nazariya, rollar nazariyasi mazmuni. Endopsxika va ekzopsixika haqida tushuncha. Dunyoqarash va e’tiqod.

"Shaxs va individuallik" tushunchalari qanchalik darajada birlikdan iborat bo‘lganiga qaramay, bir-biriga mos kelmasligining o‘zi ham shaxsning to‘zilishini kishining individual-psixologik hislatlari va fazilatlaridan tarkib topadigan allaqanday shakl sifatida tasavvur qilish imkoniyatini bermaydi. "Shaxs" va "individuallik" tushunchalari (xuddi "individ" va "shaxs" tushunchalari singari) aynan bir-biriga o‘xshaydi, deb tan olinadigan va shaxsga tabiat ijtimoiy munosabatlar sub’ekti sifatida, individning sitemasi tarzidagi sotsial fazilat sifatida qaraladigan /arb psixologiya fanining nomarksistik yo‘nalishlarida shaxs bilan individuallikning strukturasi (ya’ni to‘zilishi,tashqil topishi) bir-biriga tamomila mosligi tan olinadi. Bunday psixologik maktablar va yo‘nalishlarning vaqillari individuallikning to‘zilishi aniq ta’riflab berilsa bas, bu kishining shaxsini to‘laligicha o‘z ichiga oladi va ta’riflab beradi, degan nuqtai nazarni ilgari surishadi. Jumladan, psixologlar maxsus shaxsiy so‘roqnomalarni qo‘llashadi (bo‘lar sinaluvchining o‘ziga, o‘zining individual-shaxsiy fazilatlariga o‘zi baho berishini taqlif etadigan savollardan tashqil topgan o‘ziga xos anketalardir). Ulardagi javoblar mazmunini tahlil qilgan va so‘roq natijalarini matematik amallar vositasida qayta ishlagan holda tadqiqotchi biron bir xislatning (tipning) ana shu xislatga mos keladigan darajasida namoyon bo‘lishining sonlar bilan ifodalanadigan belgisiga ega

bo‘ladi. Lekin bunday metodlr yordamida nari borsa kishining individualligi tavsiflanishini tasavvur qilish mumkin. Biroq kishi jalb etilgan ijtimoiy munosabatlarning "yaxlit birligida" shaxsni har tomonlama tavsiflab bo‘lmaydi.

Hakikatda esa, agar shaxs hamisha o‘zining konkret sotsial muhiti bilan "haqiqiy munosabatlari" sub’ekti sifatida namoyon bo‘lishi inobatga olinadigan bo‘lsa, "shaxsning to‘zilishiga konkret sotsial guruxlar va jamoalar faoliyati va munosabatida tarkib topadigan ana shu "haqiqiy munosabatlar" va aloqalar muqarrar tarzda kiritilishi shart. So‘roqnomalar esa kishining o‘ziga hali shakllanib bo‘lmagan sotsial muhit sharoitidagi, "umuman mavxum muhitda"gi holati bo‘yicha beradigan bahosiga mo‘ljallangandir. Shaxsning individlararo real munosabatlaridan iborat jihatini so‘roqnomalarda aks ettirib va aniqlab bo‘lmaydi. Aytib o‘tilganidek, so‘roqnomalar shaxsning to‘zilishiga umumiy ta’rif berish huquqiga da’vogarlik qilar ekan, aslida individuallikni tavsiflashga, individuallik xislatlarining uning bir asosiy belgilari (omillari) atrofida tashqil bo‘lishi printsiplarini topishga urinishlar bilan cheklanadi. Ma’joziy ma’noda aytganda individual-psixologik xislatlarning keng "qollektsiyasi" yorliklar taqiladigan ("shizotimiya-tsiklotimiya" "introversiya-yekstroversiya", "hissiyotlilik-vazminlik" va xokazo) bir qancha "vitrinalarda" joylashtiriladi.

Jumladan, psixologiyada individuallikning ko‘pgina hislatlari-moslashuvchanlik, tajovo‘zkorlik, mayillik darajasi, tashvishlanish va shular kabilar aniqlangandir. Bo‘lar jumladan individning o‘ziga xosligini ko‘rsatadi. Bu psixologik xodisalar o‘z mohiyatiga ko‘ra o‘zaro munosabatda bo‘lib, oshkor yoki oshkora bo‘lmagan holda allaqanday muhitning mavjudligini taqozo etadi. Shaxs aynan ana shunday muhitga nisbatan moslashuvchanlik, tajovo‘zkorlik tashvishlanish va xokazolarni namoyon qiladi. Bordiyu, agar odamlarning individual fazilatlari bu tadqiqotlarda izchil, o‘zgaruvchan, rang-barang mazmunli tarzda namoyon bo‘lsa, u xolda sotsial muhit o‘zgarmaydigan, shakllanmagan (amorf), mazmunsiz, "umuman muhit" sifatida tasavvur qilinadi. Sotsial muhitning "shaxs-muhit"dan iborat o‘zaro munosabatiga qiyosan an’ana bo‘lib qolgan mexanistik tarzda talkin qilinishi muhitni yo faol shaxsning o‘z kuch-\ayratlarini ishga soladigan maydon sifatida, yoxud guruh tarzida shaxsga tazyiq ko‘rsatuvchi kuch sifatida izohlaydi. Shaxsning va uni qurshab turgan sotsial muhitning o‘zaro birgalikdagi harakatining faol xususiyati to‘\risidagi tasavvur \arb fanida na shaxs psixologiyasining nazariy qismlari to‘qimalariga va na shaxsiy tadqiq etishning psixologik metodlariga kiritilmagandir.

Boshqa tadqiqotlarda kishi individualligining ekstrapunitivligi (o‘zining xususiy muvaffaqiyatsizliklari uchun aybni boshqa odamlarga a\darish mayli) kabi belgisi yaxshi jamoa a’zosining fe’l-atvoriga xos bo‘lish-bo‘lmasligi, ya’ni bu uning shaxsida muqarrar namoyon bo‘lish-bo‘lmasligi aniqlandi. Oldiniga shaxs testi

yordamida ekstrapunitivligi yaqqqol sezilib turgan sportchilar (sportning o‘ynaladigan turlariga oid jamoalarning a’zolari ular juda ham ko‘pchilik edi) guruhi aniqlanadi. Individuallikning ushbu belgisi ular uchun yetakchi hisoblanmish sport faoliyatida ularning shaxsiga oid fazilatlarni aniq ko‘rsatib beradigandek tuyo‘ladi. Haqiqatda esa sportchilarning yaxshi uyushgan guruhlarida (haqiqiy jamoalarda), shaxsiy test ma’lumotlariga binoan ekstrapunitiv shaxslar o‘z jamoasi a’zolariga nisbatan jamoaning aynan bir xil bo‘lib qolishiga qaratilgan munosabatda bo‘la boshlashibdi, ya’ni shaxsning ekstrapunitiv belgisiga tamomila qarama-qarshi fazilatni namoyon qilishibdi.

Shunday qilib, inson shaxsining to‘zilishi individuallikning to‘zilishiga qaraganda keng ekanligi shubhasizdir. Shu boisdan bunga, birinchi navbatda, uning individualligini ko‘rsatadigan va faqat extirosda, ichki qiyofada, qobiliyatlarda va hokazolarda ancha keng ifodalanadigan fazilatlari va umumiy to‘zilishigina emas, balki shaxsning rivojlanish darajasi har xil bo‘lgan guruxlarda, ana shu gurux uchun yetakchi hisoblangan faoliyat orqali ifodalanadigan individlararo munosabatlarda o‘zini namoyon etishni ham qo‘shish shart.

Shaxsning to‘zilishdagi biologik va ijtimoiy omillar. Inson shaxs to‘zilishida biologik (tabiiy) va ijtimoiy omilllarning o‘zaro nisbati masalasi xozirgi zamon psixologiyasida eng murakkab va munozarali masalalarda biridir.

Psixologiyada shaxsda ikkita omil-biologik va ijtimoiy omillar ta’siri ostida shakllangan ikkita asosiy kichik struktura borligini alohida ta’qidlaydigannazariya sezilarli urin egallaydi. Inson shaxsining o‘zi "yendopsixik" va "yekzopsixik" to‘zilishga bo‘linadi, degan fikr ham ilgari murildi. Shaxs to‘zilishining kichik strukturasi sifatidagi "yendopsixika" bamisoli kishining nerv-psixik to‘zilishiga uxshash bo‘lgan inson shaxsining ichki mexanizmi kabi psixik kismlar va funksiyalarning o‘zaro ichki bog‘liqligini ifoda etadi. "Yekzopsixika"ning tashqi muhitga munosabati bilan, ya’ni shaxs qanday bo‘lmasin, baribir munosabatga kirishishi mumkin bo‘lgan va shaxsga qarama-karshi turadigan to‘zilishlarning barchasiga nisbatan munosabati bilan belgilanadi.

Inson shaxsning individualligida uning tabiiy, biologik to‘zilishi o‘zining izini qoldiradi, albatta. Gap shaxsning to‘zilishida biologik va ijtimoiy omillarni xisobga olish kerakmi, yo‘qligi xaqida emas (ularni e’tiborga olish shart, albatta), balki ular urtasidagi o‘zaro munosabatlarni qanday tushunish keraqligi xaqidadir. Ikkita omil nazariyasi ijtimoiy va biologik omillarni, muhit va biologik to‘zilishni, "yekzopsixika"ni beixtiyor ravishda bir-biriga qarama-karshi kuyadi. Xakikatda esa bunday tashqi, o‘zidan-o‘zi bo‘ladigan qarama-karshi quyish samarasizdir va shaxsning to‘zilishini anglab olish uchun xech bir naf keltirmaydi. Lekin shaxsning shakllanishi va to‘zilishidagi tabiiylik va ijtimoiylik masalasiga boshkacha yondashish ham mumkin.

Buni buyi 80-130 santimetrdan oshmaydigan odamlar shaxsiga xos belgilarning shakllanishini urganishga bagishlangan tadkikot misolida kurib chikamiz. Buyining pastligidan boshka biron-bir patologik cheklanishlari bo‘lmagan bu odamlar individualligining to‘zilishida anchagina uxshash jihatdan mavjudligi aniklandi. Ularda o‘ziga xos bachkana yumor, muloxazasiz nekbinglik, samimiylik, anchagina hissiy zo‘riqishni takozo etadigan vaziyatlarga yo‘qsak sabr-bardoshlik, biron-bir darajada iymanib utirmaslik va shu kabilar ko‘zatildi.Tabiiy, tarkibiy jihatlar va belgilar kishi shaxsning individualligi to‘zilishida uning ijtimoiy jihatdan takozo etilgan kismlari sifatida mavjud bo‘ladi. Tabiiy (anatomik, fiziologik va boshqa fazilatlar) va ijtimoiy xislatlar birlikni tashqil toptiradi va shaxsning mustaqil kichik to‘zilishi sifatida bir-biriga o‘zidan-o‘zi qarama-qarshi quyilishi mumkin emas

4. Shaxsning o‘zini-o‘zi anglashi. “Men” konsepsiya va uning rivojlanishi.

Shaxsning o‘zi, o‘z xulq-atvori xususiyatlari, jamiyatdagi mavqeini tasavvur qilishidan hosil bo‘lgan obraz – “Men” – obrazi deb atalib, uning o‘anchalik adekvatligi va reallikka yag‘inligi shaxsning jamiyatdagi ijtimoiy mavqeini belgilaydi va uning barkamolligi mezonlaridan hisoblanadi.

“Men” – obrazining ijtimoiy psixologik ahamiyati shundaki, u shaxs tarbiyasining va tarbiyalanganligining muo‘im omillaridan hisoblanadi. Shu nuqtai nazardan olib qaralganda, tarbiya - shaxsning o‘zi va o‘z sifatlari to‘g‘risidagi tasavvurlarining shakllanishi jarayonidir, deb ta’rif berish mumkin. Demak, har bir inson o‘zini, o‘zligini qanchalik aniq va to‘g‘ri bilsa, tasavvur qilolsa, uning jamiyat normalariga zid harakat qilish ehtimoli ham shunchalik kam bo‘ladi, ya’ni u tarbiyalangan bo‘ladi.

Shaxsning o‘zini-o‘zi anglashi va baholashiga ta’sir etuvchi omillar.

Shaxsning o‘ziga nisbatan ishonchini yuzaga keltirish va rivojlantirish.

O‘z-o‘zini anglash, o‘zidagi mavjud sifatlarni baholash jarayoni ko‘pincha konkret shaxs tomonidan og‘ir kechadi, ya’ni, inson tabiati shundayki, u o‘zidagi o‘sha jamiyat normalariga to‘g‘ri kelmaydigan, no’maqul sifatlarni anglamaslikka, ularni “yashirishga” harakat qiladi, hattoki, bunday tasavvur va bilimlar ongsizlik soo‘asiga siqib chiqariladi (bu fikr avstriyalik olim Z.Freyd nazariyasiga ham mos keladi). Bu ataylab qilinadigan ish bo‘lmay, u har bir shaxsdagi o‘z shaxsiyatini o‘ziga xos o‘imoya qilish mexanizmidir. Bunday himoya mexanizmi shaxsni ko‘pincha turli xil yomon asoratlardan, salbiy, o‘zi uchun yoqimsiz hissiy kechinmalardan asraydi. Lekin shuni aloo‘ida ta’qidlash lozimki, “Men” – obrazining ijobiy yoki salbiyligida yana o‘sha shaxsni o‘rab turgan tashqi muhit, o‘zgalar va ularning munosabati katta rol o‘ynaydi. Odam o‘zgalarga qarab, go‘yoki oynada o‘zini ko‘rganday tasavvur qiladi. Bu jarayon psixologiyada refleksiya deb

ataladi. Uning mohiyati – aynan o‘ziga o‘xshash odamlar obrazi orqali o‘zi to‘g‘risidagi obrazni shakllantirish, jonlantirishdir. Refleksiya “Men” – obrazi egasining ongiga taalluqli jarayondir. Masalan, ko‘chada bir tanishingizni uchratib qoldingiz. Siz tinmay unga o‘z yutuqlaringiz va masho‘ulotlaringiz haqida gapirmoqdasiz. Lekin gap bilan bo‘lib, uning qaergadir shoshayotganligiga e’tibor bermadingiz. Shu narsani siz uning betoqatlik bilan sizni tinglayotganligidan, hayoli boshqa yerda turganligidan bilib qolasiz va shu orqali ayni shu paytda “mahmadona, laqmaroq” bo‘lib o‘olganingizni sezasiz. Keyingi safar shu o‘rtog‘ingiz bilan uchrashganda, oldingi xatoga yo‘l qo‘ymaslik uchun “o‘rtoq, shoshmayapsanmio‘” deb so‘rab ham g‘o‘yasiz. Ana shu ilgarigi refleksiyaning natijasidir. Ya’ni, suhbatdosh o‘rniga turib, o‘zingizga tashlangan nazar (“men unga qanday ko‘rinyapmano‘” deyish) – refleksiyadir.

Shaxsning o‘zini- o‘zi boshqarishi muammosi. Milliy ong va milliy o‘zini-o‘zi anglash.

Shaxsning o‘zi haqidagi obrazi va o‘z-o‘zini anglashi yosh va jinsiy o‘ziga xoslikka ega. Masalan, o‘ziga nisbatan o‘ta o‘izio‘uvchanlik, kim ekanligini bilish va anglashga intilish ayniqsa, o‘smirlik davrida rivojlanadi. Bu davrda paydo bo‘ladigan “kattalik” hissi qizlarda ham, o‘smir yigitchalarda ham nafaqat o‘ziga, balki o‘zgalar bilan bo‘ladigan munosabatlarini ham belgilaydi. qizlardagi “Men” – obrazining yaxshi va ijobiy bo‘lishi ko‘proq bu obrazning ayollik sifatlarini o‘zida mujassam eta olishi, ayollik hislatlarining o‘zida ayni paytda mavjudligiga bog‘liq bo‘lsa, yigitlardagi obraz ko‘proq jismonan barkamollik mezonlari bilan nechog‘lik uyg‘un ekanligiga bog‘liq bo‘ladi. Shuning uchun ham o‘smirlikda o‘g‘il bolalardagi bo‘yning pastligi, muskullarning zaifligi va shu asosda qurilgan “Men” – obrazi qator salbiy taassurotlarni keltirib chiqaradi. qizlarda esa tashqi tarafdan go‘zallikka, kelishganlik, odob va ayollarga xos qator boshqa sifatlarning bor-yo‘qligiga bog‘liq holda “Men” obrazi mazmunan idrok qilinadi. qizlarda ham ortiqcha vazn yoki terisida paydo bo‘lgan ayrim toshmalar yoki shunga o‘xshash fiziologik nuqsonlar kuchli salbiy emotsiyalarga sabab bo‘lsa-da, baribir, chiroyli kiyimlar, taqinchoqlar yoki sochlarning o‘ziga xos turmagi bu nuqsonlarni bosib ketadigan omillar sifatida qaraladi

11-mavzu: MULOQOT PSIXOLOGIYaSI

Reja:

1. Muloqot haqida tushuncha.
2. Muloqot turlari.

3. Nutq faoliyati.
4. Muloqot kishilar o‘rtasidagi o‘zaro ta’sir etish.

Tayanch so‘zlar:

Muloqot, nutq, kommunikativ, perseptiv, verbal, noverbal, jest, mimika, pantomimika, til, identifikatsiya, refleksiya.

Muloqot inson hayoti va faoliyatining muhim shartidir. Aynan muloqot yordamida insonlar tabiatini o‘zlashtirish va o‘z individual ehtiyojlarini qondirish uchun birgalikda harakat qilish imkoniyatiga ega bo‘ladilar. Muloqot jarayonida inson xulq-atvorining muayyan obraz va modellari shakllanib, keyinchalik ular insonning ichiga kiradi. Shaxsning tafakkuri, olamni va o‘zining obrazini tahlil qilish hamda baholash qobiliyati muloqot jarayonida shakllanadi. Mazkur muammoga atroflicha baho bergan polshalik psixolog Ye.Melibruda quyidagilarni ta’kidlaydi: *«Muloqot shaxslararo munosabatlarda biz uchun havodek ahamiyatga egadir».*

Muloqot o‘ta murakkab jarayon bo‘lganligi sababli unga yagona to‘g‘ri ta’rifni berish juda mushkul. Shuning uchun odatda muloqot tushunchasining mazmuni uning ayrim tomonlariga urg‘u berish orqali ta’riflanadi.

A) **muloqot** - hamkorlikda faoliyat ehtiyoji bilan taqazolangan aloqa o‘rnatish va uni rivojlantirish jarayoni .

B) **muloqot -** sub’ektlarning belgilar tizimi orqali o‘zaro ta’sirlanishuvi.

A.V.Petrovskiy tahriri ostida chiqqan «Umumiy psixologiya» darsligida **muloqot** ikki va undan ortiq kishilar o‘rtasidagi axborot ayriboshlash o‘zaro ta’sir va bir-birini tushunishdan iborat jarayon sifatida e’tirof etiladi.

M.G.Davletshin muallifligida chop etilgan «Umumiy psixologiya» o‘quv qo‘llanmasida **muloqot** - bu ikki yoki undan ortiq kishilar orasidagi affektiv baholovchi xarakterda va bilish bo‘yicha ma’lumot almashinishidan iborat bo‘lgan o‘zaro ta’sir etishdir”-deb ta’kidlanadi.

M.G.Davletshin rahbarligida chop etilgan «Psixologiya» qisqacha izohli lug‘atida muloqotga quyidagicha ta’rif beriladi: **muloqot-** ikki yoki undan ortiq odamlarning o‘zaro bir-biriga ta’sir etishidir.

Yuqoridagi ta’riflarga muvofiq **muloqotga** umumiy tarzda quyidagicha ta’rif berish mumkin: muloqot- kamida ikki kishining o‘zaro ta’sir jarayoni bo‘lib, bu ta’sir davomida axborot almashinadi, munosabat o‘rnatiladi, rivojlantiriladi.

Muloqot tushunchasini kommunikatsiya tushunchasidan farqlash lozim. **Kommunikatsiya**-tirik va o‘lik tabiatdagi tizimlar o‘rtasida axborot almashinuvini anglatadi. Hayvonlar o‘rtasidagi signallar almashinuvi, insonning texnik vositalar bilan aloqa qilishi bularning barchasi kommunikatsiyaga misol bo‘ladi. Muloqot faqat insonlar o‘rtasida amalga oshirilishi mumkin. Muloqotning inson hayotidagi ahamiyati beqiyosdir. Inson bolasi aynan boshqalar bilan muloqotda, munosabatda bo‘lish jarayonida shaxsga aylanib boradi. Muloqot orqali inson ijtimoiy tajriba va madaniyatni egallab boradi. Yangi tug‘ilgan inson boshqalar bilan muloqotda bo‘lish

imkoniyatidan mahrum bo‘lsa, u hech qachon shaxsga aylana olmaydi, ya’ni u o‘z psixik taraqqiyoti bo‘yicha orqada qolib ketadi. Zero, inson psixik taraqqiyoti muloqotdan boshlanadi.

Muloqotsiz insoniyat jamiyati bo‘lishi mumkin emas. Aynan muloqot hamkorlikda faoliyat yurituvchi individlar jamoasini shakllantiradi. Hamkorlikdagi faoliyat rejasini tuzish va uni ruyobga chiqarish uchun individlar o‘rtasida muloqot amalga oshirilishi shart. Muloqot vositasida hamkorlikdagi faoliyat tashkil etiladi va amalga oshiriladi. Ayni vaqtda faoliyat davomida insonlar o‘rtasida yangi-yangi munosabatlar va aloqalar shakllanadi. Demak, muloqot va faoliyat o‘zaro chambarchas bog‘liqdir.

Muloqot inson hayotida qanchalik yuksak ahamiyatga ega ekanligini quyidagi misollarda yaqqol ko‘rishimiz mumkin:

1-misol 1938 yil Richard Bard o‘z hohishi bilan Antarktida muzliklarida 6 oy tanho qoladi. Bir tomondan u tajriba natijalariga qiziqsa, ikkinchi tomondan kundalik hayotning g‘ala-g‘ovuridan biroz dam olishni istagan edi. Keyinchalik u mazkur davrni quyidagi so‘zlar bilan eslaydi «Bu yerdagi hayotim davomida bora-bora har bir harakatim har bir ishim tobora mazmunsiz, mantiqsiz, maqsadsiz bo‘lib borayotganday edi. Xavf xatarlardan qo‘rqmaydigan odam bo‘lsam-da, negadir bu yerda tomning bosib qolishidan xavfsiray boshladim. Ovqatlanishimda muntazamlik yo‘qoldi, yuvinmay qo‘ydim».

2-misol. Tarixda yaponlarda «Moritao» nomli insonning o‘zini-o‘zi takomillashtirish tizimi mavjud bo‘lgan. Vaholanki, inson hech qanday jismoniy azoblarga duchor bo‘lmaydi. Faqatgina bir haftaga g‘orga kirib ketib, u yerda tanho qoladi. Bu yerda u hatto o‘zi bilan gaplashishi mumkin bo‘lmagan. Sinovdan o‘tganlar keyinchalik har qanday uchrashuv va suhbatni xursandchilik bilan qarshi oladilar. Qizig‘i shundaki, ularda ko‘proq gapirish ehtiyoji emas, balki tinglash ehtiyoji kuchayar ekan.

3-misol. Bir paytlarda Amerikada barcha tamaddixonalarni avtomatlashtirish avj olgan edi. Ammo ko‘p o‘tmay ularning egalari kasodga uchray boshladi. Ma’lum bo‘lishicha, bu yerga odamlar nafaqat tammadi qilish, balki suhbatdosh topish uchun ham kelganlar.

Bundan ko‘rinadiki, insonlar doimo muloqotga ehtiyoj sezadilar va uni qondirishga harakat qiladilar.

Muloqot jarayonida muloqot funksiyalari ham muhim rol o‘ynaydi. Muloqot funksiyalari deganda muloqotning inson hayotida bajaradigan funksiyalari tushuniladi. Muloqot funksiyalari xilma-xil bo‘lib, eng keng tarqalgan tasnifga ko‘ra, ya’ni B.F.Lomov tomonidan taklif qilingan bo‘lib, u quyidagilardan iborat.

- Informatsion-kommunikativ funksiya, axborot almashinuvini ta’minlash vazifasi. Axborot almashinuvi turli belgilar tizimlari orqali amalga oshiriladi. Odatda verbal va noverbal kommunikatsiya farqlanadi.
- Regulyatsion-kommunikativ funksiyasi suhbatdoshlar xulq-atvorining regulyatsiya qilinishini ta’minlash vazifasi. Individlar muloqot jarayonida verbal yo‘llar bilan bir-birining motivlariga, maqsadlariga, qaror qabul qilishiga ta’sir o‘tkazishi, biror harakatga undashi va

harakatini nazorat qilishi, bir-birining xulq-atvoriga stimullashtiruvchi va korreksiyalovchi tarzida ta’sir ko‘rsatishi mumkin.

- Affektiv-kommunikativ funksiya inson emotsional sohasining regulyatsiya qilinishini ta’minlash vazifasi. Muloqot inson emotsional holatlarining eng muhim determinatsiyasidir. Chunki turli tuman emotsional holatlar muloqot jarayonida paydo bo‘ladi va o‘zgaradi.

L.A. Karpenko taklif etgan tasnifga ko‘ra, muloqotning quyidagi vazifalari ajratib ko‘rsatiladi.

- ✓ Aloqa o‘rnatish vazifasi - suhbatdoshni aloqaga kirishish uchun tayyorlash;
- ✓ Informatsion vazifa - suhbatdosh bilan muayyan ma’lumotlar, fikrlar va rejalarni almashish;
- ✓ Faoliyatga undash - suhbatdoshni biror harakatni bajarishga stimullashtirish;
- ✓ Koordinatsion vazifa- suhbatdosh bilan hamkorlikdagi faoliyatni tashkil etish va uni amalga oshirishda harakatlarni muvofiqlashtirish;
- ✓ Tushunishni ta’minlash vazifasi - suhbatdoshning fikrlari va hissiyotlarini tushunish;
- ✓ Amotiv vazifasi - suhbatdoshda muayyan hissiyotlarni uyg‘otish hamda ularni o‘zgartirish;
- ✓ Munosabat o‘rnatish - munosabatlar tizimidagi shaxsiy o‘rnini, mavqeini aniqlash;
- ✓ Ta’sir ko‘rsatish - suhbatdoshning xulq-atvori shaxsiy xususiyatlari maqsadlari va ustanovkalarini o‘zgartirish.

Muloqotning kommunikativ tomoni

Birgalikdagi faoliyat davomida odamlar turli fikrlar, o‘y-xayollar, his kechinmalar bilan o‘rtoqlashadilar. Bunda o‘y-fikrlar, his-kechinmalarni axborot sifatida, kommunikatsiyani esa axborot almashinuvi sifatida talqin etish mumkin. Ammo shuni e’tiborga olish kerakki insonlararo kommunikatsiya shunchaki axborot almashinuvidan iborat emas. Chunki muloqot jarayonida axborot nafaqat uzatiladi, balki shakllantiriladi, aniqlashtiriladi, rivojlantiriladi. Demak, inson muloqotni shunchaki axborot almashinuvidan iborat jarayon deb hisoblashi mumkin emas. Zero, birinchidan muloqot jarayonida axborot bir tomondan ikkinchi tomonga shunchaki harakatlanmaydi, balki faol almashinadi (kommunikativ jarayon ishtirokchilari bir-biriga axborot yuborayotganda bir-birining motivlari, maqsadlari, ustanovkalari va boshqalarni tahlil qiladilar); ikkinchidan muloqot jarayonida axborot almasha turib kishilar belgilar orqali bir-biriga ta’sir etishi mumkin (insonlararo axborot almashinuvida, albatta suhbatdosh xulq-atvoriga muayyan ta’sir o‘tkaziladi); uchinchidan muloqot jarayonida kommunikator (axborot yuboryotgan odam) va resipient (axborotni qabul qilayotgan odam) bir xil kodlashtirish tizimiga ega bo‘lishi kerak, to‘rtinchidan muloqot jarayonida faqat insonlararo kommunikatsiyaga xos to‘siqlar vujudga kelishi mumkin.

Kommunikativ jarayonda qo‘llaniladigan bir necha belgilar tizimi mavjud. Ular verbal kommunikatsiya (nutq orqali) va noverbal (nutq bilan bog‘liq bo‘lmaydigan belgilar orqali) kommunikatsiyadir.

Verbal kommunikatsiya. Inson nutqi belgilar tizimi sifatida qo‘llaniladi. Nutq - inson tomonidan qo‘llaniladigan tovush signallari yoki yozma belgilardan iborat bo‘lib, ular orqali muloqotdan olingan ma’lumot qayta ishlanadi, saqlanadi va uzatiladi. U jarayon til orqali amalga oshiriladi. Til so‘z belgilari tizimi bo‘lib, u muloqot jarayonida psixik faoliyat mahsuli bo‘lib yuzaga keladi.

Til muomala vositasidir. **Til** muomalaga kirishuvchilar o‘rtasidagi kommunikatsiyani ta’minlaydi, chunki uni axborot beruvchi ham, uni qabul qiluvchi ham birday tushunadi. Boshqa kishiga axborot beruvchi (kommunikator) va uni qabul qiluvchi (resipient) muloqot jarayonida bir xil tildan foydalanishi kerak, aks holda bir-birini to‘g‘ri tushunolmaydi. Axborot almashish muomala qatnashuvchilariga tushunarli belgi va mazmunga ega bo‘lishi kerak. Til so‘z belgilari yig‘indisidan iboratdir. So‘zning ma’nosi uning mazmuniy tomonidir. Har bir alohida odamning harakatlari va faoliyatlarini boshqa odamning harakati va faoliyatlarini 3 ta muhim omil belgilaydi.

Birinchidan, butun insoniyatning yoki bir muncha tor doiradagi kishilar jamoasining ijtimoiy-tarixiy tajribasini belgilaydi. Kichkina bola dunyoni mustaqil ravishda bilib olmaydi. U ota-onasiga savollar beradi va ular unga javob beradilar, bu javoblardan bola o‘z faoliyatini keyinchalik foydalanadigan umumiy bilimlarning faqat ozgina qismini oladi. Umumiy bilimlarning bu ozginagina qismini bola til shaklida, til yordamida so‘z belgilari tizimida hosil qila oladi. Maktabda ham xuddi shunday bo‘ladi, o‘quvchi olam haqida barcha bilimlarni o‘qituvchining tushuntirishidan yoki darslikdan, ya’ni til yordamida o‘zlashtiradi. Bu yerda til o‘zining muhim vazifalaridan birini bajaradigan, ya’ni yashash vositasi, ijtimoiy-tarixiy tajribani berish va o‘zlashtirish vositasi tarzida namoyon bo‘ladi.

Ikkinchidan, har bir alohida odamning ish-harakati va faoliyatini ko‘pincha ijtimoiy qiymatga ega bo‘lmagan o‘zga kishilarning bevosita tajribalarini belgilaydi. Masalan, men oshxona tomon yo‘l olaman. Yo‘lda o‘rtog‘im uchrab menga: «oshxona yopilgan», deydi. Shu paytda bu xabar mening faoliyatimni ma’lum bir tarzda boshqaradi: men qayrilib, boshqa oshxona tomon jo‘nayman. Bu yerda til o‘zining boshqa muhim vazifasi bilan, ya’ni vosita yoki kommunikatsiya usuli yoki olamning xatti-harakatlarini boshqaruvchi bir vosita sifatida namoyon bo‘ladi. Natijada har qanday kommunikatsiya, har qanday munosabat suhbatdoshiga ta’sir qilishdan iboratdir.

Uchinchidan, har bir alohida odamning ish-harakatlari va faoliyatlarini har bir ayrim kishilarning shaxsiy tajribasi belgilaydi. Odamning «shaxsiy» o‘z individual tajribasi boshqa kishilarning tajribalari va ijtimoiy tajribaning o‘ziga xos aralashmasidan iborat. Odam hayvondan farqli o‘laroq, o‘z harakatlarini rejalashtira oladi. Bunday rejalashtirish va umumiy fikriy masalalarni hal qilishning asosiy quroli tildir. Bu yerda biz tilning uchinchi vazifasi aqliy faoliyatning (idrok, xotira,

tafakkur, xayol) quroli sifatidagi vazifasiga to‘qnash keldik. So‘z belgilari tizimi sifatida tildan nutq faoliyatida foydalaniladi.

Nutq faoliyati – odam tomonidan ijtimoiy-tarixiy tajribani o‘zlashtirish va avlodlarga berish yoki kommunikatsiya o‘rnatish, o‘z harakatlarini rejalashtirish maqsadida tildan foydalanish jarayonidir. Til aloqa vositasi yoxud quroldir, nutq faoliyati yoki nutq esa aloqa jarayonining o‘zidir. Bu jarayonda nutq faoliyatining faol va passiv turlari farqlanadi. So‘zlovchining nutqi **faol nutq,** tinglovchining nutqi **passiv nutq** hisoblanadi. Nutq ichki va tashqi nutqqa bo‘linadi. **Tashqi nutq** – yozma va og‘zaki nutqqa, og‘zaki nutq esa monolog va dialogik nutqqa bo‘linadi. **Monolog** – bir kishining o‘ziga yoki boshqalarga qaratilgan nutqidir. Bu o‘qituvchining bayoni, o‘quvchining to‘laroq javobi, ma’ruza va boshqalardir. Monologik nutq ma’lum qiyinchiliklarga ega. Monologda gapirayotgan kishi fikrlarning aniqligiga, grammatik qoidalarning saqlanishiga, mantiq va aytilayotgan fikrlarning izchilligiga e’tibor berishi kerak. Dialogik nutqqa nisbatan monologik nutq kechroq shakllanadi. Maktabda o‘qituvchilar o‘quvchilarda monologik nutqni rivojlantirishga alohida e’tibor berishlari kerak. Ikki yoki undan ortiq kishilar o‘rtasidagi nutq-**dialog** deyiladi. Dialogik nutqda bayon qilinayotgan fikr ko‘p jihatdan undan oldingi fikrga bog‘liq bo‘ladi. Dialogik nutqda suhbatdoshlarga ma’lum bo‘lgan ayrim so‘zlar tushirib qoldiriladi. Shuning uchun yozib olingan dialog boshqalarga unchalik tushunarli bo‘lmasligi mumkin: Dialogik nutqda har xil turdagi shablonlar, ya’ni odatlanib qolingan so‘z birikmasi ko‘p uchraydi (qoyil, marhamat qilib aytingchi). Nutqning **ichki nutq** deb atalgan turi nutq faoliyatining alohida turi hisoblanadi. Ichki nutq amaliy va nazariy faoliyatni rejalashtirish fazasi sifatida namoyon bo‘ladi. Biz so‘zni chala-yarim aytishimiz bilanoq tushunaveramiz. Ichki nutq ayrim og‘zaki nutq aktlaridan ilgariroq, xususan ixtiyoriylik darajasi ancha yuksakroq bo‘lgan og‘zaki nutqdan ilgariroq sodir bo‘lishi mumkin. Yozma nutq monologik nutqning turlaridan biri bo‘lib, yozma nutq monologik nutqqa nisbatan batafsilroqdir.

Muloqotning kommunikativ akti sifatida quyidagilarni tasavvur etish mumkin

Kommunikator adresant	Muloqot sub’ekti sifatidagi omil namoyon bo‘ladi.
Retsepient aderesat	Bu ma’lumot kimga uzatilmoqda
Ma’lumot	Nima uzatilmoqda
Kod	Qanday vositalar asosida
Maqsad	Nima uchun uzatilmoqda
Aloqa kanali	Ovoz, xat, efir orqali aloqa
Natija	Nimaga erishildi.

Shuningdek amerikalik jurnalist G.Lassuel besh unsurdan iborat bo‘lgan kommunikativ jarayonning modelini taklif etadi.

- ✓ Kim (axborot kim tomonidan uzatilmoqda)
- ✓ Nima (qanday axborot uzatilmoqda)

- ✓ Qanday (axborot qanday yo‘l bilan uzatilmoqda)
- ✓ Kimga (axborot kimga yo‘naltirilmoqda)
- ✓ Qanchalik samarali (axborot qanchalik samarador uzatildi)

Kommunikativ jarayon aksial (bunda axborot ayrim aniq odamlarga yo‘naltiriladi) yoki retial (bunda axborot bir qancha ehtimol qilinayotgan resipientlarga yo‘naltiriladi) xarakterda bo‘lishi mumkin.

Kommunikativ jarayonda o‘zaro munosabatga kirishuvchilarni bir-birlarini tushunishlari juda muhimdir. Bunda nutqning quyidagi muhim xususiyatlari paydo bo‘ladi, ya’ni mazmundorlik, tushunarlilik, ifodalilik, ta’sirchanlik ko‘rsatiladi.

Buyuk fransuz yozuvchisi Antuan Sent Ekzyuperi *«Muloqot – shunday ne’matki, u orqali inson lazzatlanadi»,* deb yozgan edi.

So‘zning mohiyati haqida Sa’diy «Aqllimisan yoki ahmoq kattamisan yoki kichik buni bir so‘z aytmaguncha bila olmaymiz» degan edi.

Xalqimizda shunday ibratli ibora bor «inson aql farosati uning nutqining aniqligida namoyon bo‘ladi».

Noverbal kommunikatsiya vositalariga yuz ifodasi, mimika, ohang, pauza, poza (holat), ko‘z yosh, kulgu va boshqalar kiradi. Bu vositalar verbal kommunikatsiya - so‘zni to‘ldiradi, kuchaytiradi va ba’zan uning o‘rnini bosadi. Bolgarlarda boshni qimirlatish yo‘q degani, ruslarniki teskarisi bo‘ladi. Turli yosh guruhlarida noverbal kommunikatsiya vositasi turlicha bo‘ladi. Masalan, bolalar ko‘pincha kattalarga ta’sir etish, ularga o‘z hohish va kayfiyatlarini o‘tkazishda yig‘idan vosita sifatida foydalanadilar. Axborotni so‘z bilan bayon etishning mazmuni va maqsadiga noverbal kommunikatsiya vositalarining mos kelishi muomala madaniyatining bir turidir.

Noverbal kommunikatsiyaga belgilarning optik-kinetik tizimi kirib, ularga jestlar (qo‘l harakatlari), mimika (yuz harakatlari) va pantomimika (qo‘l, oyoq, tana harakatlari) kiradi.

Jestlar - insonning qo‘l harakatlari bo‘lib, u orqali insonning ichki holati, biror bir ob’ektga munosabati va tashqi olamga yo‘nalganligi ifodalanadi. U yoki bu xalqlarda jestlar turlicha qabul qilinadi. Italyan va fransuzlar o‘z muloqotlarini jestlarsiz tavsavvur eta olmaydilar. O‘zbek xalqida nutqda jestlardan foydalanish yaxshi odat sifatida qabul qilinmaydi. Lekin shuni ham ta’kidlash lozimki, noverbal kommunikatsiya og‘zaki nutqda aytilmay qolgan fikrlarni ifoda etish imkonini beradi.

Mimika - inson yuz harakatlarining bir qismi bo‘lib, u orqali insonning o‘ylari, xatti-harakatlari, tasavvurlari, xotirlashi, taajjubi va hokazolarda namoyon bo‘ladi.

Pantomimika - inson tanasi yoki uning qismlari yordamida ifodalanadigan harakatlar tizimidir.

Tadqiqotlar shuni ko‘rsatadiki, kundalik muloqot jarayonida so‘zlar 7% ni, tovushlar va intonatsiya 38% ni, nutqsiz muloqot esa 55% ni, tashkil qiladi.

Publitsiy aytganidek, biz *«Ovoz bilan gapiramiz tana bilan suhbatlashamiz».* Noverbal kommunikatsiyaning boshqa belgilar tizimini ko‘rib chiqaylik.

Paralingivistik va ekstralingvistik belgilar tizimi - bu lokalizatsiya tizimi bo‘lib, u ovoz sifatida diapozonini nutqdagi pauzalar, yo‘tal, yig‘i, kulgu, nutq tempida namoyon bo‘ladi.

Muloqot jarayonida muloqotga kirishuvchilarni bir-birlariga nisbatan joylashishlari ham muhim ahamiyatga ega. Masalan, auditoriyadagi stollar joylashishi muloqot uchun juda noqulaydir. Ayniqsa, seminar mashg‘ulotlari jarayonida o‘qituvchi, ma’ruzachi muloqoti vaqtida qolganlari munozarada faol ishtirok etish imkoniyatiga ega emasdirlar.

Seminarlarni yoki shu kabi suhbatlarni «T» shaklida joylashgan stol stullarda o‘tkazish ham foydali, lekin dumaloq shaklda joylashtirilgan stol, stullarda muloqot juda samaralidir.

Vizual muloqotda «ko‘z kontakti» belgilar tizimi ham qo‘llaniladi. Ushbu tizim pedagoglar, rahbarlar ish faoliyatida muhim ahamiyatga egadir.

Qiziqarli belgilar tizimi sifatida muloqot jarayonida gul, fotorasm va boshqalardan foydalanish mumkin. Ehtimol gullar orqali insonlar ma’lum bir ma’lumotni uzatish imkoniyatiga egalar. Shu bois gullar tarixi haqida ayrim ma’lumotlarni keltiramiz. Gullar tili qadimda Sharqda paydo bo‘lgan. Uni ayollar yaratishgan. O‘z yuzlarini ochish imkoniyatiga ega bo‘lmagan ayollar o‘z hislarini va kayfiyatlarini gullar orqali ifodalashga harakat qilganlar. Assotsiatsiya sifatida paydo bo‘lgan belgilar qat’iy odatlarga aylangan. Masalan, azaliya guli sog‘inch, yolg‘izlik, gnatsint g‘unchalarining soni uchrashuv kunini, qo‘ng‘iroq gullar soni uchrashuv vaqtini anglatadi.

XIX asrga kelib, gullar tili dastlab Fransiyada, so‘ng Angliya va butun jahonga tarqalgan. Asta-sekin gullar tili bilan ranglar tili ham yuzaga keldi. Jumladan, Yevropaning ko‘p davlatlarida siyoh rang do‘stlik, hashamatlilik, to‘kinlik ramzi bo‘lsa, Yaponiyada-g‘am og‘riq belgisi bo‘lgan. Har qaysi rang ma’lum holat, kayfiyat ma’nosini anglatadi. Jumladan qizil rang hayot, sevgi, pushti - yoshlik, sariq - baxt, quyosh, to‘y, xursandchilik, yashil - tinchlik, xotirjamlik, ko‘k- ishonch, vafo, qora tantanavorlik, qayg‘u, oq - poklik, beg‘uborlik ramzi sifatida tushuniladi.

Muloqot kishilar o‘rtasidagi o‘zaro ta’sir etish

Kishilar muloqotga kirishar ekan, savol berish, buyruq, iltimos qilish, biror narsani tushuntirish bilan birga o‘z oldiga boshqalarga ta’sir etish, shu narsani ularga tushuntirish maqsadini qo‘yadi.

Muloqotning maqsadi kishilarning birgalikdagi faoliyatiga ehtiyojini aks ettiradi. Bunda muloqot shaxslararo o‘zaro ta’siri sifatida namoyon bo‘ladi, ya’ni kishilarning birgalikdagi faoliyati jarayonida paydo bo‘luvchi aloqa va o‘zaro ta’sirlar yig‘indisidir. Birgalikdagi faoliyat va muloqot ijtimoiy nazorat sharoitida ro‘y beradi. Jamiyat ijtimoiy normalar sifatida maxsus hulq-atvor namunalari tuzilishini ishlab chiqqan. Ijtimoiy normalar ko‘lami nihoyat keng – mehnat intizomi harbiy burch va vatanparvarlik, xushmuomalalik qoidalari ana shular jumlasidandir. Ijtimoiy psixologiya nuqtai nazaridan muloqotga kirishuvchilar bajaradigan rolning «repertuar»iga mos holda namoyon bo‘ladi. Psixologiyada «rol» deganda ijtimoiy (sotsial) mavqeni egallab turuvchi har bir kishidan atrofdagilardan kutadigan, normativ tomonidan ma’qullangan hulq-atvor namunasi tushuniladi. (Yosh, mansab,

jins va oiladagi, o‘qituvchi va o‘quvchi shifokor va bemor, katta kishi yoki bola, boshliq yoki xodim, ona yoki buvi, erkak yoki ayol, mehmon yoki mezbon rolida namoyon bo‘lishi mumkin). O‘z navbatida har bir rol o‘ziga mos talablarga javob berishi kerak.

Bir kishi turli muloqot vazifalarida turli rollarni bajarishi mumkin. Masalan, xizmat joyida direktor, kasal bo‘lsa shifokor ko‘rsatmalariga itoat etuvchi bemor, oilada keksa ota-onasining qobil farzandi, mehmondo‘st oila boshlig‘i bo‘ladi. Turli rollarni bajaruvchi kishilarning o‘zaro munosabati rol kutishlari bilan boshqariladi. Xohlaydimi yoki yo‘qmi atrofdagilar undan ma’lum namunaga mos keluvchi xulq-atvorni kutadilar. Agar rol yaxshi bajarilmasa, ijtimoiy nazorat tomonidan baholanadi, ozmi-ko‘pmi cheklanishlar qilinadi. Muloqotning bevosita muvaffaqiyatining sharti o‘zaro ta’sir etuvchi kishilarning har biridan kutilayotgan harakatlarga mos keluvchi xulk-atvor namunasini qo‘llanishidadir. Kishining boshqalar undan nimani kutayotganini, nimani eshitishga va unda nimani ko‘rishga tayyor ekanligini to‘g‘ri, aniq, xatosiz ko‘chira olish qobiliyati **takt** deb ataladi.

Ma’lumki takt pedagogik faoliyatda muhim komponent hisoblanadi. Ayniqsa, pedagogik jarayon o‘qituvchi va o‘quvchilarning uyushgan faoliyatlari asosida tuzilgan. Shu bois o‘qituvchi pedagogik jarayonni o‘quvchilar jamoasidan tashkil topganligini unutmasligi har bir o‘quvchi shaxsini e’tibordan chetda qoldirmasligi kerak. O‘quvchilar bilan psixologik aloqaning qisqa muddatga bo‘lsada yo‘qolishi, og‘ir oqibatlarni vujudga keltiradi.

Muloqotning interaktiv tomoni deganda, birgalikdagi faoliyatni tashkil etish va amalga oshirishda muloqot ishtirokchilarining bir-biriga ta’sir o‘tkazishi tushuniladi.

Kommunikatsiya orqali odamlar birgalikdagi faoliyatni tashkil etadilar. Umumiy faoliyatda ishtirok etar ekan, odamlar bir-birlariga ta’sir ko‘rsatadi. Shuning uchun o‘zaro ta’sir birgalikdagi faoliyatning tashkil etilishi sifatida tushuniladi.

Birgalikdagi faoliyatning uch xil modeli mavjud.

- har bir ishtirokchi boshqalardan mustaqil ravishda ishning o‘ziga tegishli qismini bajarishi (masalan shanbalikdagi ish)
- umumiy vazifani bosqichma-bosqich har bir ishtirokchi tomonidan bajarilishi (masalan konveyerdagi ish)
- har bir ishtirokchi boshqalar bilan birgalikda bir vaqtning o‘zida umumiy faoliyat bilan mashg‘ul bo‘lishi (masalan, futbol jamoasidagi ish).

Odatda muloqot jarayonidagi o‘zaro ta’sirning ikki xil turi ajratiladi.

a) kooperatsiyaga asoslangan o‘zaro ta’sir - kommunikativ jarayon ishtirokchilarinng umumiy maqsad yo‘lida o‘z kuchlarini birlashtirishdan iborat. Kooperatsiyalarning bir necha turi farqlanadi.

- avtomatik (instinktiv- biologik darajada mavjud bo‘ladi),
- avtomatik (tarkib topgan ijtimoiy me’yorlar bilan an’ana va urf odatlar bilan taqozolangan bo‘ladi)
- spontan (do‘stlik, muhabbat va shu kabi munosabatlar bilan taqozolangan bo‘ladi)
- direktiv (majburiy hamkorlik hukm suruvchi joylarda mavjud bo‘ladi)

- shartnomaviy (rasmiy kelishuvlar bilan taqazolangan bo‘ladi).
- koorperatsiya- birgalikdagi faoliyatning zaruriy elementi.

b) Raqobatga asoslangan o‘zaro ta’sir – kommunikativ jarayon ishtirokchilarining shaxsiy yoki guruhiy maqsadlarga erishish uchun o‘zaro kurash sharoitida bir-biriga ta’sir ko‘rsatishdan iborat. Bunday o‘zaro ta’sirda tomonlarning shaxsiy faolligi odatda yuqori bo‘ladi. Shunday bo‘lsa-da u koopersiya bilan ma’lum darajada bog‘liqdir. Chunki raqobat davomida ham muayyan qoidalar o‘rnatilishi talab etiladi. Aks holda o‘zaro kurash urushga aylanib ketishi mumkin. Raqobatning eng yorqin shakli nizodir**.** **Nizo** - muloqot ishtirokchilarining har biri muhim bo‘lgan muammoni hal etish vaqtida ular o‘rtasida vujudga kelgan qarama-qarshilik va kurashning keskin kuchayib ketish jarayonidir.

Muloqot jarayonida nizoning odatda ikki xil turi farqlanadi.

a) **Destruktiv nizo**. Uning kelib chiqish sabablari quyidagilardan iborat;

-shaxsiy xususiyatlarni bir-biriga mos kelmasligi tufayli vujudga keladi
- munosabatlarning buzilishiga olib keladi
-ishtirokchilar soni ortib boradi
-qarama-qarshi tomonga nisbatan negativ baholar kuchayib boradi
-nizo jarayonidagi ob’ektning shaxsga ko‘chishi oson yuz beradi

B) **Produktiv nizo**ning kelib chiqish sabablari quyidagilardan iborat

-nuqtai - nazarlarning bir-biriga mos kelmasligi sababli vujudga keladi;
-muammoni kengroq qarshi olishga olib keladi;
-optimal yechimning topilishiga yordam beradi;
- shaxsga ko‘chirilmaydi.

Muloqot kishilarning bir-birini tushunishi

Birgalikdagi faoliyatning muvaffaqiyatli ro‘y berishi ko‘p jihatdan kommunikativ jarayon ishtirokchilari bir-birini qanday idrok etayotganini, har bir ishtirokchida boshqa ishtirokchi haqida qanday tasavvurlar shakllanayotganligiga bog‘liq. Bu esa muloqotning perseptiv tomonini o‘rganish zaruratini vujudga keltiradi.

Kishilarning bir-birini idrok etish jarayoni muloqotning ajralmas qismi bo‘lib, u muloqotning perseptiv tomonini tashkil etadi.

Insonning inson tomonidan idrok etilishi **«ijtimoiy persepsiya»** deyiladi. Dastlab bu atama Dj.Bruner tomonidan 1947 yil ishlatilgan bo‘lib, u perseptiv jarayonlarning ijtimoiy determinatsiyasini anglatgan. Keyinchalik bu atama boshqacharoq ma’noga ega bo‘lib, u ijtimoiy ob’ektlarni, ya’ni odamlar ijtimoiy guruhlar, katta ijtimoiy tuzilmalarni idrok etish jarayonini anglata boshlagan.

Ijtimoiy perseptiv jarayonlarda individ quyidagilarni idrok etishi mumkin:

a) o‘z guruhiga munosib individni;
b) boshqa guruhga mansub individni;
v) o‘zining guruhini;
g) o‘zga guruhni.

Ijtimoiy perseptiv jarayonlarda guruh quyidagilarni idrok etishi mumkin:

a) o‘z individini;

b) o‘zga guruh individini;

v) o‘zini;

g) o‘zga guruhni.

Rus psixologi A.A.Bodalev «insonni inson tomonidan idrok etilishiga» sinonim ravishda «insonning boshqa insonni bilishi» iborasini qo‘llaydi. Inson jamiyat a’zosi sifatida qabul qilinganligi sababli muloqotda ham shaxs sifatida namoyon bo‘ladi. S.L.Rubinshteyn aytganidek, *«biz insonni tashqi xulq-atvoriga qarab uni o‘qiymiz».* Bundan, insonni tashqi qiyofasi uni qanday shaxs ekanligidan dalolat berishini anglashimiz mumkin.

«Boshqa odamni bila turib, o‘rganayotgan individning o‘zi ham shakllanadi»- deb yozadi L.S.Выgotskiy.

Insonni inson tomonidan idrok etilishida eng kamida ikki kishi jalb qilingan bo‘lishi lozim bo‘lib, ularning ikkalovi ham faol sub’ektdir. Demakki o‘zaro idrok jarayonida ikkala tomon bir-birlarining ehtiyojlari, motivlari va yo‘nalishlarini bilishlari va o‘zlarini qarama-qarshi tomon o‘rniga qo‘ya olishlari lozim. Muloqot jarayonida bir-birini idrok etayotgan odamlar bir-birini tushunishga harakat qiladilar. Buning uchun quyidagi mexanizm ishga solinadi.

a) identifikatsiya;

b) refleksiya;

v) stereotipizatsiya.

g) empatiya

Identifikatsiya (lotincha tenglashtirish) –u kishiga tenglashtirish, baravarlash ma’nosini anglatib, insonning o‘zini xayolan suhbatdoshi o‘rniga qo‘yish orqali uning fikrlari va tasavvurlarini tushunishga intilishi.

Refleksiya (lotincha aks ettirish) – insonning suhbatdoshi tomonidan qanday idrok etilayotgani va tushunilayotganini anglashga intilishi. Kishini kishi tomonidan idrok qilinishini ikkilangan oynadagi aks ettirishga o‘xshatish mumkin. Odam boshqa kishini aks ettirar ekan, shu bilan birga o‘zini ham aks ettiradi, agar kishi o‘zi muloqotga kirishadigan kishilar haqida to‘liq, ilmiy asoslangan axborotlarga ega bo‘lsa, ular bilan bexato aniqlikda o‘zaro ta’sir o‘rnatishi mumkin. Biroq sub’ekt hamma vaqt bunday aniq ma’lumotga ega emas. Shuning uchun u boshqalar xatti-harakatining sabablarini o‘ylab chiqishga majbur bo‘ladi. Boshqa kishining harakatlarini tushuntirish uchun faoliyat motivlari, his-tuyg‘ular, intilish va fikrlashning o‘ylab chiqarilishi kauzal atributsiya deb ataladi va o‘qituvchilar tomonidan bola harakatlarining shunday sababini talqin qilinishi maktabdagi pedagogik muomalani qiyinlashtiradi.

Stereotipizatsiya – grekcha o‘zgarishsiz, takrorlanish degan ma’noni bildirib, insonning suhbatdoshini tushunishga intilishi yo‘lida muayyan shablondan foydalanishi. Stereotipizatsiya ma’lum yoki taxminan ma’lum bo‘lgan voqealarni tiklash, nisbat berish yo‘li bilan xulk normalarini tasniflash va ularning sabablarini izohlash demakdir. Ba’zan muomala jarayonida noto‘g‘ri stereotip vujudga keladi.

Masalan, A.A.Bodalev tomonidan o‘tkazilgan tadqiqot natijalariga ko‘ra, kishining tashqi qiyofasi va uning xarakteri haqidagi stereotip tasavvurlar ommaviylashib ketganligi tasdiqlandi. So‘ralgan 72 kishining 9 tasi agar insonning yuz tuzilishi kvadrat ko‘rinishiga ega bo‘lganlar kuchli, irodali, 17 kishi peshonasi katta kishi aqlli, 3 kishi sochi tikka kishilar yengilmas, bo‘ysunmas xarakterga ega. 5 kishi bo‘yi o‘rtachadan past kishilar boshqalar ustidan hukmronlik qilishga, buyruq berishga intiluvchi kishilar, 5 kishi chiroyli kishilar yo ahmoq yoki o‘zini yaxshi ko‘radigan kishilar bo‘ladi deb tasdiqlagan. Begona kishini idrok qilishda birinchi axborot, dastlabki tasavvur katta ahamiyatga ega. Kishilar tashqi qiyofasi ham muhim o‘rin tutadi. Amerikalik psixologlar tomonidan o‘tkazilgan tadqiqot bunga yaqqol misol bo‘la oladi. 400 ta o‘qituvchilarni baholash uchun tarqatilgan ishlarni ular 200 tasi ijobiy, chiroyli, 200 tasi salbiy xunuk, yoqimsiz deb berganlar. Ekspertlardan tashqi qiyofasini emas, balki xarakterini ta’riflash so‘ralgan edi. Afsuski baholarning sub’ektivligi kishining tashqi qiyofasini baholash bilan bog‘liqdir.

Empatiya – insoning o‘zini xayolan suhbatdoshi o‘rniga qo‘yish orqali uning kechinmalari va hissiyotlarini tushunishga intilishi. Bunda insonning emotsional muammolariga yondashishi tushuniladi. Bu boshqa odam hissiyotlari va kechinmalariga hamdard bo‘la olishdir. Bir tomondan ob’ektni tushunishda uni o‘rniga o‘zini qo‘ya olishi muhim bo‘lsa, ikkinchi tomondan uning ichki hissiyotlarini tushunish unga hamdard bo‘la olish ham muhimdir.

Insonning inson tomonidan idrok etilishida yo‘naltirishning roli kattadir. Bu ayniqsa inson haqida, noma’lum inson haqida ilk fikrlarni olishda muhimdir. Bu borada A.A.Bodalevning o‘tkazgan tadqiqotlari nihoyatda ahamiyatlidir. Ikki guruh talabalariga bir inson rasmi beriladi. Birinchi rasmda berilgan inson jinoyatchi deb, ikkinchi guruhda esa rasmdagi kishi yirik olim deb e’lon qilinib, ularga portretni yozma ifodalash vazifasi beriladi. Birinchi holatda quyidagi tavsiflar beriladi, ya’ni ko‘zlarini ichiga kirib ketgani, ichki alam, qasosdan uzun dahan boshlagan ishi, jumladan jinoyatni yakuniga yetkazish kabilar ekanligi qayd etiladi.

Ikkinchi guruhda ichiga kirgan ko‘zlari fikrning chuqurligi haqida gapirib, bunda uzun dahan qiyinchiliklarga bardoshlilik, irodalilik sifatida baholangan.

Keltirilgan mulohazalardan ko‘rinadiki, insonni inson tomonidan idrok qilinishida tashqi tomondan berilayotgan ko‘rsatma, shaxsning bu boradagi bilim, ko‘nikma va malakalari muhim rol o‘ynaydi.

Muloqotning qonuniyatlarini, malaka va qobiliyatlarining shakllanishini bilish pedagog uchun g‘oyat muhimdir. Bu to‘laqonli pedagogik muloqotni yoki muomalani yo‘lga qo‘yishni ta’minlaydi. Pedagogik muloqot pedagog va o‘quvchilarning o‘zaro ta’sir etish usullari yig‘indisidir. Muloqotning mazmuni axborot almashish, o‘qituvchi tomonidan turli kommunikativ vositalar yordamida o‘quvchilar bilan o‘zaro tushunish va o‘zaro munosabatlarni tashkil etishdir. Pedagoglarning tarbiyaviy va didaktik vazifalarni o‘qituvchilar hamda o‘quvchilar jamoasi o‘rtasida munosabatlarni ta’minlamay turib amalga oshirib bo‘lmaydi.

Pedagogik faoliyatdagi muloqat

- ✓ o‘quv vazifalarni bajarish vositasi
- ✓ tarbiyaviy jaryonini ta’minlashning ijtimoiy-psixologik tizimi

- ✓ ta’lim-tarbiya jarayoni muvaffaqiyatini ta’minlovchi o‘qituvchi va o‘quvchilarning o‘zaro munosabatini tashkil qilish usuli
- ✓ o‘quvchining individual xususiyatlarini tarbiyalash jarayoni sifatida namoyon bo‘ladi.

Pedagogik muloqot - bu muloqotning o‘quv tarbiyaviy jarayonlarni hissiy foni va vosita, mazmunini tashkil etadi.

Muloqot muvaffaqiyatli bo‘lishi uchun u albatta qayta aloqaga ega bo‘lishi, ya’ni sub’ekt o‘zaro ta’sir natijalari haqida axborot olishi kerak. Kommunikator o‘zi uzatgan axborotni resipient qanday qabul qilishini va qanday munosabatda bo‘layotganligini qayta axborot ma’lumotlariga asoslanib bilib oladi. Muomalada suhbatdoshni yoki tinglovchini idrok etish bir-birini tushunishning asosiy shartidir. Agar o‘qituvchi o‘quvchilarini qanday idrok etayotganligini, tushunayotganligini anglay olmasa, pedagogik munosabat yaxshi bo‘lmaydi. Ayniqsa, ma’ruza o‘tayotganda bu juda muhimdir.

10-mavzu:ShAXSNING HISSIY-IRODAVIY SOHASI

Reja:

1. Hissiyot haqida tushuncha.
2. Emotsiya tushunchasi.
3. Xissiy holatlarning nerv-fiziologik asosi.
4. Iroda haqida tushuncha.

Tayanch so‘zlar:

Hisiyot, emotsiya, hissiy-holatlar, nerv-fiziologik asosi, ambivalentlik, hissiy holatlar,hissiy ton, kayfiyat, stenik, astenik, irodaviy holatlar, irodaviy zo‘r berish.

Hissiyot tushunchasiga adabiyotlarda turlicha ta’riflar uchraydi jumladan; A.V.Petrovskiy tahriri ostida chiqqan «Umumiy psixologiya» darsligida hissiyot-kishining o‘z hayotida nimalar yuz berayotganiga, nimalarni bilib olayotganiga yoki nima bilan mashg‘ul bo‘layotganiganisbatan o‘zicha turli xil shaklda bildiradigan kichik munosabatdir. M.Vohidovning «Bolalar psixologiyasi» o‘quv qo‘llanmasida hissiyot deb-tashqi olamdagi narsa va hodisalarga bo‘lgan ichki kechinmalarimizning ongimizda aks ettirilishga aytiladi. Q.Turg‘unov muallifligidagi lug‘atda hissiyot-shaxsning voqelikdagi narsa va hodisalarga, kishilarga hamda o‘z-o‘ziga bo‘lgan munosabatlarida kelib chiqadigan yoqimli yoki yoqimsiz kechinmalardan iborat. Professor E.G‘oziev muallifligidagi «Umumiy psixologiya» darsligida hissiyot odamda, tirik mavjudotlar miyasida, ya’ni shaxslarning ehtiyojlarini qondiruvchi va unga monelik qiluvchi ob’ektlarga nisbatan uning munosabatlarini aks ettirish ma’nosida qo‘llaniladi.

Yuqoridagi ta’riflardan ko‘rinib turibdiki, **hissiyot** bizning tuyg‘ularimizning o‘ziga xos aks ettirish jarayoni bo‘lib, bunda narsa va hodisalarni aks ettirish jarayonida bizda tug‘iladigan ichki kechinmalar va munosabatlar aks ettiriladi. Demak, hissiyotlar o‘z- o‘zidan yuzaga kelmasdan, tashqi olamdagi narsa va hodisalarning ta’siri bilan bog‘liq ravishda yuzaga keladi.

Adabiyotlarda hissiyot bilan birga emotsiya tushunchasi ham keng doirada qo‘llaniladi. Aynan emotsiya tushunchasining mazmuni nimadan iborat va hissiyot tushunchasi bilan o‘zaro bog‘liqligi qanday degan savol tug‘iladi? Shunga muvofiq emotsiya tushunchasining mazmun mohiyatini yoritadigan bo‘lsak; jumladan professor E.G‘ozievning “Umumiy psixologiya” darsligida emotsiya-odatda tashqi alomatlari yaqqol namoyon bo‘ladigan his- tuyg‘ularni, ichki kechinmalarni ifodalanishidan iborat psixik jarayonni yuzaga kelishining aniq shaklidir, deb ta’riflanadi.

Emotsiya-shaxsning voqelikka o‘z munosabatini his qilishidan kelib chiqadigan, uning ehtiyoj va qiziqishlari bilan bog‘liq bo‘lgan yoqimli yoki yoqimsiz kechinmalaridir. Keltirilgan ta’riflardan ko‘rinadiki, hissiyot tushunchasi emotsiyaga nisbatan kengroq tushuncha bo‘lib, shaxsning kundalik hayoti, turmush tarzidagi barcha jabhalarni qamrab oladi.

Hissiyotlar o‘zining yuzaga kelishi nuqtai nazaridan odamning ehtiyojlari, qiziqishlari va intilishlari bilan bog‘liq bo‘ladi. Masalan, odamning organik ehtiyojlarini qondirishi bilan bog‘liq bo‘lgan hissiyotlar odamda rohatlanish, qanoatlanish tuyg‘usini yuzaga keltiradi. Organik hissiyotlarni qondira olmaslik odamning ruhini tushirib, kayfiyatini buzib, azoblanish, toqatsizlanish hissiga sabab bo‘ladi.

Odamning hissiyotlari uning mazmuni hamda shakllari, ijtimoiy- tarixiy sharoit bilan bog‘liq bo‘ladi. Ijtimoiy tarixiy taraqqiyot davrida odamning ehtiyojlari o‘zgarib boradi. Natijada odamda borgan sari yangi, yangi hissiyotlar, chunonchi, ma’naviy, intellektual va estetik hissiyotlar paydo bo‘ladi.

Hissiyotlar ham boshqa bilish jarayonlari kabi odamning faoliyatlari davomida namoyon bo‘ladi. Masalan, mehnatsevarlik hissini yuzaga keltirish uchun ma’lum muddat davomida ijtimoiy foydali mehnat bilan shug‘ullanish kerak. U yoki bu faoliyat davrida yuzaga kelgan hissiyot ana shu faoliyatning o‘ziga ta’sir qilib, uni o‘zgartiradi. Masalan, hohlamasdan o‘zini majbur qilib ishlayotgan odam bilan o‘zi hohlab sitqidildan ishlayotgan odam ishining unumdorligi o‘rtasida juda katta farq mavjud. Odamning kayfiyati yaxshi xursand, ruhi tetik bo‘lganda ishi ham barakali bo‘ladi, aksincha odamning dili g‘am, qandaydir tashvishli yoki g‘amgin bo‘lganda qo‘li ishga bormaydi. Ana shu jihatdan olganda hissiyotning inson hayotidagi roli juda kattadir. Hissiyot boshqa bilish jarayonlariga ham ta’sir qiladi. Masalan, odamning ruhi tetik, xursand bo‘lgan paytda, idroki hali juda jonli, esda olib qolishi, tuyg‘ularga boy, tafakkuri o‘tkir, nutqi burro bo‘ladi.

Hissiyot odamda sodir bo‘layotgan hodisa va narsalardan shaxs sifatidagi odam uchun ahamiyatli bo‘lganlari haqida darak beruvchi signallar tizimi hisoblanadi. Mazkur holda sezgi a’zolariga ta’sir qiluvchi cheksiz miqdordagi qo‘zg‘ovchilardan aniq bo‘lib ajraladi, ba’zilari bir-birlari bilan qo‘shilib ketadi va paydo bo‘lgan hissiyot bilan birlashib ketadi. Natijada taassurot uyg‘otib, biror hissiy nom bilan ifodalangan xotira obrazlari tariqasida saqlanib qoladi. Buni fiziologik jihatdan shunday tushuntirish mumkin: ma’lum qo‘zg‘atuvchilar tirik mavjudotlar uchun xotirjamlik haqida darak beruvchiga aylanadi. Hissiy kechinmalar esa insonning shaxsiy tajribasida tarkib topadigan reflekslar tizimini mustahkamlash sifatida namoyon bo‘ladi. Hissiyotning mana shu darak beruvchilik vazifasi psixologiyada hissiyotning impressiv tomoni deb ataladi. **Impressiv** so‘zi lotincha taassurot degan ma’noni anglatadi.

I.P.Pavlov tirik mavjudotlarning atrofimizdagi muhitga moslashuvida hosil qiladigan buziladigan dinamik streotiplar orqali biror hissiyot va emotsional kechinmalarning ijobiy va salbiy sifatlarini tushuntirib beradi.

Dinamik stereotip deganda tashqi qaytarilish natijasida hosil qilingan shartli reflekslar, nerv bog‘lanishlarining barqaror tizimi tushuniladi. Har turli qiyinchiliklar va qarshiliklarga duch kelishi natijasida dinamik stereotiplarning «o‘zgarishi» salbiy emotsional holatni yuzaga keltiradi. Hissiyot bu uning kechirilishining turli shakllari faqat darak vazifasiniemas, balki boshqaruvchilik

funksiyasini ham bajaradi. Emotsiya harakatlari juda ko‘p tana o‘zgarishlar ifodalanadi. Odam organizmidagi o‘zgarishlar kechirilayotgan hissiyotning ob’ektiv ko‘rsatkichi hisoblanadi. Moslashish xarakteriga oid bo‘lgan, ya’ni ovozning o‘zgarishi, mimika, imo-ishora, organizmda sodir bo‘ladigan jarayonning qayta o‘zgarishidan iborat ixtiyorsiz va ongli harakatlar psixologiyada emotsional harakatlarning **ekspressiv tomoni** deb ataladi.

Hissiyotlar odatda juft-juft bo‘lib uchraydi. Masalan, yoqimli- yoqimsiz, xush-noxush, xursand-xafa, g‘azab-muhabbat, nafrat kabi ana shunday hissiyotlar sub’ektiv xarakterga ega bo‘ladilar, lekin ularning tashqi ifodasi ham bo‘ladi. Masalan, hushchaqchaq odam bilan g‘amgin odamning yuz ifodasini ko‘z oldimizga keltirib ko‘rish mumkin. Aynan mazkur jarayon psixologiyada ambivalentlik yoki ikki taraflamalik deb ataladi. **Ambivalentlik-**lotincha har tomonlama kuchga ega ma’nosini anglatib kishining bir ob’ektning o‘ziga nisbatan bir vaqtning o‘zida paydo bo‘ladigan bir - biriga qarama – qarshi emotsional irodaviy holatdir.

Hissiyotda ambivalentlik bu rohatlanish va azoblanishni birga qo‘shilib va biri ikkinchisiga o‘tib ketmaydigan emas, balki bunda birga bo‘lish kechiriladigan hissiyotning zarur xarakterli sifatlaridan birini tashkil qiladi. Masalan, rashk hissida muhabbat va nafrat.

Hissiy holatlarning nerv-fiziologik asoslari.

Hissiyot boshqa hamma psixik jarayonlar kabi bosh miya po‘sti qismining faoliyati bilan bog‘liqdir. Bosh miya hissiyotlarning kuchini va barqarorligini idora qilib turadi. Hissiyotlar boshqa bilish jarayonlaridan farqli bosh miya po‘stining faoliyatidan tashqari organizmning ichki a’zolari faoliyati bilan ham bog‘liqdir, boshqacha qilib aytganda hissiyotlar vegetativ nerv tizimining faoliyati bilan ham bog‘liqdir. Chunonchi, odam qattiq uyalgan paytida qizarib ketadi, qattiq qo‘rqqan paytida esa rangi o‘chib, qaltirab ketadi, xattoki odamning ovozida ham o‘zgarish paydo bo‘ladi. Ana shunday hissiy holat yuz bergan paytda odamning yuragi tez ura boshlaydi, nafas olishi ham tezlashadi.

Demak, odam ma’lum hissiy holatni boshdan kechirayotgan paytda uning qon aylanish tizimi, nafas olish organlari nutq apparatlari ichki sekresiya bezlari ham qatnashadi. Masalan, materialni yaxshi bilmaydigan talaba imtihon topshirayotganda terlab ketadi, tomog‘iga nimadir tiqilib, gapini gapira olmay qoladi. Odamda qattiq qo‘rqish paytida «Yuragi orqaga tortib ketdi», «Sovuq ter bosib ketdi» kabi iboralarning ishlatilishi hissiyot paytida odamning ichki a’zolarining ishtirok etishidan dalolat beradi.

Juda ko‘p hissiy holatlar bosh miyaning yaqin po‘stloq osti qismlarining oralig‘i bilan ham bog‘liqdir. Masalan, ko‘rish tepaligi deb ataluvchi qism ayrim hislarni ifodalaydigan ixtiyorsiz harakatlarning markazi hisoblanadi.

Odamda uchraydigan yuksak ma’naviy hissiyotlar ham o‘zining nerv-fiziologik asosiga ega bo‘lishi kerak (chunonchi intellektual, ahloqiy, estetik hissiyotlar). Bu jihatdan akademik I.P.Pavlovning dinamik streotip haqidagi ta’limoti juda katta ahamiyatga egadir. Bu haqda akademik I.P.Pavlov shunday deb

yozgan edi: **«Menimcha, ko‘pincha odatdagi turmush tartibining o‘zgargan paytlarida odat bo‘lib, qolgan birorta mashg‘ulot yaqin kishidan judo bo‘lganda, aqliy iztirob chog‘ida kechiriladigan og‘ir hissiyotlarning fiziologik asosi xuddi eski dinamik streotipning o‘zgarishi, uning yo‘qolishi va yangi dinamik streotipning qat’iylik bilan hosil bo‘lishidan iborat bo‘lsa kerak».**

Ayrim murakkab hissiyotlarning asosida dinamik streotipning yotishi yaqqol ko‘rinadi. Masalan, estetik hissiyotni oladigan bo‘lsak, biron yoqimli kuydan lazzatlanish, yoki biron mashhur rassomning ishlagan ajoyib suratlarini tomosha qilib, rohatlanish estetik hissiyot hisoblanadi. Agar bu hissiyotlarning nerv-fiziologik asoslarini tahlil qiladigan bo‘lsak, qo‘yidagilarni ko‘rishimiz mumkin. Masalan, bizga juda yoqadigan kuy boshqa millat odamiga yoqmasligi mumkin. Bunda ajablanishga hech qanday o‘rin yo‘q. Biz yoshlikdan boshlab mazkur kuyni bir necha yuz marotalab eshitib borishimiz natijasida ana shu kuyga nisbatan deyarli buzib bo‘lmaydigan nihoyatda murakkab dinamik streotip yuzaga keladi. Ana shuning uchun ayrim kuylar bizga yoqadi, ayrimlari esa yoqmaydi. Suratlar masalasiga kelganda shuni aytish kerakki, qadimgi klassik asarlar ularning ishlanish uslubi realligi bizni hayratda qoldirib zavq tug‘diradi. Aksincha, hozirgi rassomlar tomonidan ishlangan rasmlar odamda qandaydir noxush hissiyotni tug‘diradi. Demak, uzoq yillar davomida yuzaga keladigan dinamik streotiplar ayrim murakkab hisni tashkil qiladi.

Shunday qilib, hissiyot vegetativ nerv tizimi orqali boshqariladigan ichki a’zo faoliyati bilan bog‘liq bo‘lsa ham bari bir bosh miya po‘sti orqali idora qilinadi. Chunki akademik I.V.Pavlovning fikricha, odamning butun a’zoyi badanida bo‘ladigan har qanday hodisalarning hammasini bosh miya po‘sti qismidagi neyronlar idora qiladi. Ana shu jihatdan olganda hissiyotning nerv-fiziologik asosi bosh miya po‘sti bilan bog‘liq.

Odam his-tuyg‘ulari bilan hayvon hissiyotlari o‘rtasida juda katta farq bo‘ladi. Odamda juda ko‘p miqdorda his-tuyg‘ular borki, bunday hissiyotlar xayvonlarda uchramaydi. Shuning uchun ham odam ham xayvon uchun umumiy bo‘lgan g‘azablanish, qo‘rqish, jinsiy hissiyot, qiziquvchanlik, xursandchilik, g‘amginlik emotsiyalari hayvonlarda sifat jihatidan farq qiladi. Shu o‘rinda S.Shexterning emotsional faktorlarning paydo bo‘lishi kognitiv-fiziologik konsepsiyasini keltirib o‘tish joiz.

Insoniy emotsiyalar «insoniylashtirilgan» ijtimoiy sharoit bilan bog‘liq holda namoyon bo‘ladi. Emotsiyalarning «insoniylashuvi» shunday namoyon bo‘ladiki, ichdan kechadigan hissiyotlar mazmuni, juda boy va murakkabdir. Odamlar bilan mehnat, siyosat, madaniyati, oilaviy hayot o‘rtasida paydo bo‘lgan munosabatlarning ko‘pligi, sof insoniy hissiyotlarning paydo bo‘lishiga olib keladi. Ular bolalarga odob bilan javob berishni, suhbatdoshiga ochiq ko‘ngillik bilan jilmayish, keksalar va nogironlarga hurmat bilan joy berishni o‘rgatdi. Odam o‘z hissiyotlarini o‘zi boshqaradi. Ba’zi kishilar emotsiyalarini yashirish niyatida qarama-qarshi emotsiyalarni ifodalaydilar. Masalan, qayg‘urish yoki qattiq og‘riq paytida kulimsirash, kulgilari kelgan paytda yuzlarini jiddiy, o‘ychan holga keltira oladilar. Lekin o‘zining imo- ishoralari va mimikalarini boshqara olishga qaraganda nafas olish, qon aylanish va ovqat hazm qilish tizimidagi o‘zgarishlarni ushlab

qolish juda qiyin bo‘ladi. Odam xayajonlangan paytda bir maromda nafas ola biladi, ko‘z yoshlarini ushlab qola oladi, lekin rangini o‘zgartirish yoki qizartirishga qodir emas. Ammo emotsiyalarni paydo qiluvchi narsalardan o‘zini chalg‘itishi mumkin.

Hissiy holatlarning ifodalanishi. Hislarni kechirish shakllari. Yuksak hislar.

Hissiy holatlarning ifodalanishi birinchidan, ifodali harakatlar (yuz ifodasi, qo‘l, oyoq harakatlari), ikkinchidan organizmdagi turli hodisalarni, ya’ni ichki a’zolar faoliyatining va holatining o‘zgarishida, uchinchidan tabiatda, ya’ni organizm qon tarkibidagi va boshqa suyuqliklardagi kimyoviy o‘zgarishlarni, shuning bilan birga modda almashinuvida bo‘ladigan o‘zgarishlarni o‘z tarkibiga oladi.

His-tuyg‘ularning tashqi ifodasiga yuz ifodasi, imo-ishora, vajohat va qadduqomatning o‘zgarishi, ayiruv, tashqi chiqaruv bezlarining faoliyati (so‘lak, ter ajralishi) va ayrim harakatlar xususiyatlaridagi o‘zgarishlarni kiritish mumkin. Bunga nutqning faol o‘zgarishlari, «ovoz mimikasi» va gaplar tarkibining sintaksis o‘zgarishi, «tutilmasdan gapirish», yoki alohida «silliqlik» hamda «ifodalilik»ning yuzaga kelishi nihoyat hissiyot o‘zining to‘la qisman ifodasini topadigan xatti-harakatlarga taalluqlidir. Kishining emotsional kechinmalari vaqtida nutqining tezligi o‘zgaradi. Ko‘pincha nutqning sintaksis tuzilishi buziladi, tezligi va ahamiyati o‘zgaradi. O‘tkazilgan tekshirishlar shuni ko‘rsatadiki, g‘amginlik va ma’yuslik hislarini ifodalovchi kishining ovozi beixtiyor pasayib ketadi, so‘zlashgan kishining tovushi ham bo‘linib - bo‘linib chiqadi.

Hissiyot kechinmalari turli holatlarda turlicha tezlik bilan paydo bo‘ladi. Ba’zan hissiyot to‘satdan, darhol paydo bo‘ladi. Masalan, kishi birdan xursand bo‘lib ketadi, darhol g‘azabga keladi, achchiqlanadi va hokozo. Lekin ba’zan shu hissiyotlar o‘zi dafa’tan qo‘zg‘almaydi, balki asta-sekin tug‘ila boshlaydi. Shunday hissiy kechinmalarning qay darajada tez paydo bo‘lmasligini belgilash qiyin yoki butunlay bilib bo‘lmaydi. Emotsional kechinmalarning kuchi turlicha bo‘lishi mumkin. Hissiyotlarni kuchi avvalo yoqimli va yoqimsiz tuyg‘ularning naqadar kuchli bo‘lishidadir. Hissiyotning kuchi shu hissiyotni shaxsning naqadar ehtiros bilan kechirilganligi bilan belgilanadi.

Hissiyotning qo‘zg‘alish xususiyatlari paydo bo‘lish yo‘lini kuchi va barqarorligi bir qancha sabablarga bog‘liqdir. Atrof-muhitning holati shu paytdagi ehtiyojlarning kuchi shu xislat tuzilishiga sabab bo‘lgan hodisalarning shaxsiy va ijtimoiy ahamiyatini anglashi, odamning dunyoqarashi, bu xislat qanday vaziyatda paydo bo‘lishi va o‘tmishi hamda shaxsning individual xususiyatlariga bog‘liqdir. Hislarning ayni vaqtda naqadar tez kuchli va barqaror bo‘lishiga ko‘ra his-tuyg‘ularning quyidagi turlari farqlanadi: hissiy ton, emotsiyalar, affekt, stress, kayfiyat va boshqalar.

Hissiy ton. Hissiyot ko‘pincha faqat hissiy tus sifatidagi ruhiy jarayonlarning o‘ziga xos tomoni tariqasida namoyon bo‘ladi. Yoqimli suhbatdosh, kulguli voqea, yoqimsiz hid, zerikarli kitob, ko‘ngildagi mashg‘ulot, hushchaqchaq sayohat, og‘ir ish kabilar. Hissiy ton tushunchasiga ko‘pgina adabiyotlarda turlicha ta’riflar uchraydi. Jumladan, A.V.Petrovskiyning «Umumiy psixologiya” darsligida

hissiyot jon sezgi yoki idrok jarayonida shaxsning idrok qilingan narsa va hodisaga munosabatini ifodalovchi maxsus hissiy bo‘yoq yoqimli yoki yoqimsiz idrok bilan bog‘langan hissiyot, deb ta’riflanadi. Professor E.G‘oziev tomonidan hissiy ton-u yoki bu hissiyotning inson tomonidan bevosita kechirilishi (kechishi) jarayonidan iboratdir. Q.Turg‘unov lug‘atida hissiy ton - hissiyot sezgi yoki idrok jarayonida shaxsning idrok qilingan narsaga hodisaga munosabatini ifodalovchi maxsus emotsional bo‘yoq yoqimli va yoqimsiz kechinma bevosita sezgi yoki idrok bilan bog‘langan hissiyot. Masalan, og‘riq bir qator qo‘zg‘ovchilar yaqqol ifodalangan yoqimsiz hissiy ton bilan ajralib turadi.

Ko‘pincha emotsiyalar o‘zining ta’sirchanligi bilan bir-biridan ajralib turishiga qaramay, bunday sifatni hissiy holatlar **stenik** (yunoncha so‘zdan olingan bo‘lib, kuch degan ma’noni anglatadi) xususiyatli deyiladi. Bunda emotsiyalar dadil xatti-harakatlarga, mantiqiy mulohazalarga, nisbiy izlanishlarga kuch quvvat, qanoat bag‘ishlaydi. Masalan, xursandchilikdan shaxs «parvoz qiladi», «yulduzni narvonsiz oladi», kimlargadir xolis yordam qilishga shoshadi. Faollik qilib, tinchimaslik uning sifatiga aylanadi. Q.Turg‘unov lug‘atida stenik hisga quyidagi ta’riflar uchraydi: stenik hislar - shaxsning hayot faoliyatini kuch-g‘ayratining orttiradigan barcha bilish jarayonlarini faollashtiradigan ijobiy hissiyot turi. Aksariyat hollarda xushxabar, muvaffaqiyat shaxsda stenik xususiyatli emotsiyalarni vujudga keltiradi.

Ba’zi hollarda emotsiyalar o‘zining sustligi, motorli, kuchsizligi bilan tavsiflanadi. Bunday hissiy holat **astenik** (yunoncha so‘zdan olingan bo‘lib, kuchsizlik, zaiflik ma’nosini bildiradi) deb atashadi. Bunday hissiyot insonni bo‘shashtiradi, uni xayolga cho‘mdiradi, xayolparast qilib qo‘yadi. Shu sababdan favqulotda shaxsdagi befoyda emotsional kechinmaga, uyalish, vijdon azobi, andisha esa qo‘rqoqlikka aylanib qolishi xavfi kuchli.

Odam o‘zini va gavda harakatlarini, shuningdek tovushni ataylab chiroyli qilib ko‘rsatishi mumkin. U garchi «muayyan hissiyotlarni o‘zi kechirmayotgan bo‘lsa ham o‘sha hissiyotlarni ifodalaydigan harakatlar qila oladi.

Har bir kishi ham o‘z hissiyotlarining tashqi ifodalarini ma’lum darajada o‘zgartirishi mumkin. Odamlarni kundalik muomalalarida badanning xilma-xil ifodali xarakatlari, imo-ishoralar xususan, ko‘z bilan qilinadigan imo-ishoralar, tovushning ohangi, g‘amginligi muhim ahamiyatga ega. Shunchaki bir xo‘mrayish, salgina jilmayib kulish, yelka qisish kabi ifodali harakatlar kishining maqsadini anglatadi.

Kayfiyat tushunchasiga psixologik manbalarda turli nuqtai nazardan yondashilgan taqdirda ham mazmunan ular bir xillikni anglatadi. Jumladan K.Turg‘unov lug‘atida shaxsning kuchsiz yoki o‘rtacha kuchga ega bo‘lgan nisbatan barqaror umumiy emotsional holati, A.V.Petrovskiyning “Umumiy psixologiya” darsligida kayfiyatlar ancha vaqt davomida kishining butun xatti-harakatiga tus berib turadigan umumiy hissiy holatini ifoda etadi, deb ta’kidlanadi. Professor E.G‘oziev fikricha, kayfiyat shaxsning ruhiy jarayonlariga muayyan vaqt davomida tus berib turuvchi emotsional holatdir.

Kayfiyat, ya’ni odamning xursand yoki g‘amgin kayfiyati hech vaqt sababsiz maydonga kelmaydi. Odam bajarayotgan biror ishning mavaffaqiyatli tugashi yoki

imtihondan yaxshi o‘tish- yaxshi tetik kayfiyatni yuzaga keltiradi. Qilayotgan ishingizni oldinga yurmasligi yoki ishga berilgan yomon baho odamda ma’yuslik, kuchiga ishonmaslik kayfiyatini tug‘diradi.

Kayfiyatning xush yoki noxush bo‘lishi, birinchi navbatda odamning sihat-salomatligi bilan ham bog‘liqdir. Masalan, ichimiz qattiq og‘rib turgan vaktda kayfiyat chog‘ bo‘lmaydi.

Odatda odamda kayfiyatning u yoki bu turi, ya’ni xushchaqchaqlik xursandlik yoki g‘amginlik, ma’yuslik, tushkunlik ustun bo‘lishi mumkin. Ana shunga qarab odamlar xushchaqchaq, g‘amgin, sertashvish deb turli guruhlarga bo‘linadilar. Lekin shuni aytish kerakki, odam o‘z kayfiyatining quli bo‘lib, qolmay, uni boshqara bilishi kerak. O‘z kayfiyatini idora qila biladigan odamlarning har doim ruhi tetik, kayfiyati chog‘ va ishida unum bo‘ladi. Kayfiyatni idora qila olmaydigan odamlar bilan yashash juda qiyin bo‘ladi. Bunday odamlar arzimagan narsadan kayfiyatini buzib, to‘msayib yuradigan yoki arazlab yotadigan odamlar bo‘ladi. Bunday odamlarni odatda «sirkasi suv ko‘tarmaydigan» yoki «jahli burnini uchida turadigan» odamlar deyishadi. Agar odam xar doim o‘ylab, aql bilan ish tutsa, kayfiyatini bo‘lgan bo‘lmagan narsalarga buzavermaydi.

Inson kayfiyatini paydo bo‘lishiga va o‘zgarishiga ta’sir qiluvchi quyidagi ikkita omillarni tahlil qilish lozim: Ulardan bittasi ob’ektiv va sub’ektiv xususiyatli vaziyatdir: a) tabiiy omillarga taalluqli bo‘lgan vaziyat (havoning sovuqligi yoki issiqligi); b) shaxslararo munosabatning noqulayligi va boshqalar. Ikkinchisini bir manba sifatida talqin qilish mumkin, bu-sub’ektiv, shart-sharoitlardir. Masalan, mehnat va o‘qish faoliyatiga kerakli vositalarning mavjudligi. Ikkinchi sub’ektiv munosabatlar, iliq psixologik muhit, muloqatmandlik maromi, rag‘batlantirish, muloqot o‘rnatish uslubi, shaxsiyatiga tegmaslik, teng xuquqlilik, shaxsning psixologik xususiyatlarini hisobga olish va hokozo.

Affekt tushunchasiga berilgan ta’riflarga asosiy e’tiborni qaratadigan bo‘lsak bu ham shaxsning kuchli emotsional holatlari bilan bog‘liqdir. K.Turg‘unovning lug‘atida aytilishicha, affekt tez va kuchli paydo bo‘lib, shiddat bilan o‘tadigan qisqa muddatli emotsional holatdir. A.V.Petrovskiyning “Umumiy psixologiya” darsligida affekt haddan ziyod tez kechishi bilan miyada paydo bo‘luvchi, shaxsni tez qamrab oluvchi, jiddiy o‘zgarishlarni yuzaga keltiruvchi jarayonlar ustidan irodaviy nazorat buzilishiga yetaklovchi organizm a’zolari funksiyasini izdan chiqaruvchi emotsional jarayonlarga aytiladi. M.Vohidov darsligida affekt to‘satdan tez paydo bo‘lib, tez orada o‘tib ketadigan nihoyatda kuchli hissiy holat sifatida e’tirof etiladi.

Affekt lotincha so‘z bo‘lib, ruhiy hayajon ehtiros degan ma’noni anglatadi. Affektlar ko‘pincha to‘satdan paydo bo‘ladi va ba’zan bir necha minut davom etadi. Affekt holatida kishini ongini tasavvur qilish, fikr qilish qobiliyati torayadi, susayib qoladi. Affektlar vaqtida odamning harakatlari kutilmagan tarzda portlash singari birdaniga boshlanib ketadi. Ba’zan affektlar tormozlanish holati tarzida namoyon bo‘ladi va bunday holatda organizm bo‘shashib, harakatsiz bo‘lib va shalvirab qoladi. Bunday holat ko‘pincha odam birdaniga qo‘rqqanida, to‘satdan quvonganida vashu kabi holatlarda o‘zini yo‘qotib qo‘yish ko‘rinishida namoyon bo‘ladi.

Affekt holatini boshlanishida shaxs insoniy qadriyatlarning barchasidan uzoqlashib, o‘z hissiyotining oqibati to‘g‘risida ham o‘ylamaydi, hatto tana o‘zgarishlari, ifodali harakatlar bilinmay boradi. Kuchli zo‘riqish oqibatida mayda kuchsiz harakatlar barham topadi. Tormozlanish miya yarim sharlari po‘stini to‘liq egallay boshlaydi, qo‘zg‘alish po‘stloq osti nerv tugunlaridan oraliq miyada avj oladi, xolos. Buning natijasida shaxs hissiy kechinmasiga (dahshat, g‘azab, nafratlanish, umidsizlik va hokazolar) nisbatan o‘zida kuchli hohish sezadi.

Ma’lumotlarning ko‘rsatishicha ko‘pincha hissiyotlar affektiv shaklda o‘tishi tajribalarda sinab ko‘rilgan. Jumladan: 1) teatr tomoshabinlarida; 2)tantana nashidasini surayotgan olomonlarda; 3)es-xushini yo‘qotgan telbasimon odamlarda; 4) ilmiy kashfiyot laxzasida; 5) tasodifiy qizg‘in uchrashuvlarda, jo‘shqin shodliklarda mujassamlashadi.

Affektlar vujudga kelishining dastlabki bosqichida har bir shaxs o‘zini tushunish, o‘zini qo‘lga olish, uddalash qurbiga ega bo‘ladi. Ularning keyingi bosqichlarida irodaviy nazorat yo‘qotiladi, irodasiz harakatlar amalga oshiriladi, o‘ylamasdan xatti-harakat qilinadi. Affektiv holatlar ma’suliyatsizlik, axloqsizlik, mastlik alomatida sodir bo‘ladi, lekin shaxs har bir harakati uchun javobgardir, chunki u aql-zakovatli insondir. Affektlar o‘tib bo‘lgandan keyin shaxsning ruhiyatida osoyishtalik, charchash holati hukm suradi. Ba’zi hollarda holsizlanish, barcha narsalarga loqayd munosabat, harakatsizlik, faollikning barham topishi, hatto uyquga moyillik yuzaga keladi. Shuni ham unutmaslik kerakki, affektiv qo‘zg‘alish muayyan davrgacha davom etishi, ba’zan o‘qtin-o‘qtin kuchayishi yoki susayishi sodir bo‘lib turishi mumkin.

Emotsiya nazariyalari (Djeyms- Lange, Kennon- Bard. S.Shexter. D. Zinger) Qarama -qarshi emotsiyalar nazariyasi (R.Salomon bo‘yicha).

Stress ayrim odamlarda yengil kechadi, ayrim odamlarda jiddiyroq, qiyinroq o‘tadi. Bunga asosiy sabab quyidagilar deb belgilanadi: uning hosil bo‘lishi stressli vaziyatga qay darajada munosabatda bo‘lishimizga va bu holatni baholashimizga va u bilan kurashishimizga bog‘liqdir. Masalan, optimist odamlar stress holatini taqdirning bir sinovi deb qabul qilsa, pessimist odamlar uning hayotiga xavf-xatar tug‘ildi, deb qabul qilar ekanlar. Pessimistlarda xavotirlanish darajasi yuqori bo‘ladi va ular vaqtida ovqatlanmasalar ham stress holatiga tushib qolaveradilar. Psixologlar Maykl Shayer va Marlz Karver fikricha, optimist inson eng og‘ir, qiyin vaziyatda ham yaxshi deb oldinga intiladi, o‘z organizmida stress moslashib olishiga yo‘l qo‘ymaydi.

Umuman olganda stress atamasi XX-asrning 40-yillariga kelib ommaviylashgan. Bunga sabab stress holatini to‘g‘ri tushunish va undan himoyalanishni o‘rganish, chunki stress turli salbiy munosabatlar natijasida vujudga kelishi mumkin.

Birinchi bo‘lib stress bo‘yicha 1932 yili fiziolog Uolter Kennon va 1936 yilda vrach Gans Sele chuqurroq tushuncha berishga harakat qilganlar.

U.Kennonning gomeostaz nazariyasi asosida 1933 yilda «Psixika va tana» asari yaratildi. Bu asarda barcha tashqi sharoit o‘zgarishlariga optimal (to‘la)

moslasha oladigan bir yaxlit organizm haqida yozilgan. Organizmdagi turli o‘zgarishlar, ya’ni ochlik, qo‘rquv, jahldorlik holatlarini ko‘p yillar kuzatib o‘rganish natijasida «gomeostoz» ya’ni organizmni ichki holatini davomiyligi nazariyasi yaratildi. Uning fikricha, gemostoz va tashqi muhit ta’sirida asosiy o‘rinni markaziy va vegetativ nerv tizimi egallaydi. Markaziy nerv tizimi tashqi-muhit, bilan vegetativ nerv tizimi esa gemeostoz holatini saqlab turadi. Bundan organizmni «qochishi va kurashishi» uchun energiya ishlab chiqaruvchi simpatoadrenal tizimi muhim rol o‘ynaydi. Quyida Jems Lange va Kenon-Bard nazariyasining mohiyati keltirilgan.

U. Kennon yana shuni ta’kidlab o‘tadiki, organizmni stressga qarshi kurashish yoki qochish vaqtida yurak urishi tezlashadi, qon aylanishi buziladi, ya’ni maqsadga intilish uchun tayyorgarlik ko‘rishda organizmda qochish va kurashish kechadi. Bu reaksiyani u organizmni moslashish tizimi deb ataydi.

Kanadalik olim vrach G.Sele (1936-1976 yillar) o‘zini 40 yillik ilmiy izlanishlari bilan U.Kennon nazariyalariga qo‘shimchalar kiritib, stress psixologiya va tibbiyotda asosiy tushunchalarda biri ekinligini aytib o‘tgan. G.Sele stress har doim ham zararli emas, ba’zan inson organizmiga yordam, ko‘mak foyda berishi mumkin. Ayrim hollarda stressga tushib qolganda odam yashash uchun kurashish o‘z ehtiyojini qondirish uchun faollashib, o‘zi bilmagan zahiradagi energiyasini ishga solishi mumkin degan. U tirik organizmning noqulay tashqi sharoitlariga moslashuvchanlik muammosini o‘rganib chiqqan.

G.Seleni fikricha, shu sabablar muhim va nomuhim stressini keltirib chiqaradi. Bu vaziyatlar bir-biriga bog‘liqdir. Bunda 3 bosqich ajratiladi.

- xavotirlik bosqichi;
- moslashish bosqichi;
- o‘ta charchash bosqichi.

Xavotirlik bosqichida taloqning kichrayishi, yog‘ qavatining yo‘qolishi, oshqozonda o‘tkir yallig‘lanishning sodir bo‘lishi, buyrak tepasida likotsidlarning kamayishi kuzatiladi. Shu bilan birga teri jarohatini pasayishi, ko‘z yoshlanishi, so‘lakning ajralishi kuzatiladi. Agarda ta’sir kuchli bo‘lsa, bu bosqichda xavotirlik holati boshlanadi.

Moslashish bosqichida buyrak usti bezlari kattalashadi, organlar va to‘qimalarning ishlashi sekinlashadi. Agar stressni keltirib chiqaruvchi omil organizmga kuchli ta’sir etsa etmasa shu holat uzoq vaqt saqlanib qoladi. Agar ta’sir kuchli bo‘lsa, uchinchi bosqich boshlanadi.

O‘ta charchash bosqichi- organizmda kuzatilayotgan yutuqlarga ko‘ra bosqich xavotirli bosqichga yaqin. Bunda odatda organizm kasallanadi.

Chet el mualliflari asosan ijtimoiy, psixik va fiziologik stress shakllarini ajratadilar. Ularning fikricha, ijtimoiy stress asosida shaxsning ijtimoiy, iqtisodiy yashash sharoiti yotadi. Ijtimoiy ziddiyatlar doimiy o‘ziga ishonmaslik va keskinlikni yuzaga keltiradi.

IRODA HAQIDA TUShUNChA.

Ma’lumki, insonning ehtiyojlari ijtimoiy tuzum shakllari taraqqiyotiga qarab o‘zgaradi. Shu bois o‘z ehtiyojlarini qondirish uchun inson harakat qiladi. Shaxs o‘z harakatlari yordami bilan muhitga moslashadi va undan o‘z ehtiyojlari uchun foydalanadi. Lekin shu bilan birga odam muhitni o‘z ehtiyojlariga muvofiqlashtirib o‘zgartiradi, qayta quradi va o‘ziga moslashtiradi.

Odamning shaxs sifatidagi faollik xususiyati shundan iboratki, o‘z ehtiyojlarini qondirishga yordam beradigan harakatlari instinktiv harakatlar emas, balki asosan oqilona, ongli harakatlardir. Bu onglilik shundan iboratki, odam oldindan biron-bir maqsadni ko‘zlab harakat qiladi, shu maqsadga yetishish uchun yordam bera oladigan vositali yo‘l va usullarni oldindan qidirib topadi, to‘sqinlik va qiyinchiliklarni yengish uchun ongli ravishda kuch-g‘ayratini ishlata oladi.

Odam faqat o‘ziga xos madaniy-ijtimoiy ehtiyojlarini qondirishdagina emas, balki, tabiiy-biologik ehtiyojlarini qondirishda ham ongli va oqilona ravishda ish tutadi.

Odam tevarak - atrofdagi narsalarni o‘zgartirib o‘ziga moslashtirar ekan, yangilik yaratadi, ijod qiladi, shu yangilikni tevarak-atrofdagi voqelikka qo‘shadi, voqelikni o‘zgartiradi va to‘ldiradi. Umuman odam har doim harakat qilmasdan tura olmaydi. Ana shu jihatdan olganda odamning barcha harakatlarini ikki turkumga bo‘lish mumkin. Ulardan birinchisi ixtiyorsiz harakatlar bo‘lsa, ikkinchisi ixtiyoriy harakatlardir.

Odamning ixtiyorsiz harakatlari qat’iy bir maqsadsiz, ko‘pincha impul’siv tarzda, ya’ni reflektor tarzda yuzaga keladi. Masalan, yo‘talish, aks urish, ko‘z qovog‘ini ochib yumilishi va shu kabilar. Bu harakatlarni odam oldindan o‘ylab rejalashtirmaydi. Ixtiyorsiz harakatlar har qanday sharoitda yuz berishi mumkin. Ixtiyorsiz harakatlar ba’zan, odamning aqliy faoliyatlari bilan ham bog‘liq bo‘ladi. Chunonchi, ixtiyorsiz idrok, ixtiyorsiz diqqat, ixtiyorsiz esda olib qolish, ixtiyorsiz esga tushirish holatlari ham bo‘ladi. Bunday hollarda odamning ixtiyorsiz harakatlari idrok qilinayotgan narsaning boshqa narsalardan keskin farq qilishi yoki odamning qiziqishlari, ehtiyojlari bilan bevosita bog‘liq bo‘ladi.

Ixtiyoriy harakatlar iroda bilan bog‘liq bo‘lgan harakatlardir. Ixtiyoriy harakatlar oldindan belgilangan maqsad asosida to‘la ongli ravishda amalga oshiriladigan harakatlardir. Lekin ixtiyoriy harakat deganda, faqat jismoniy harakatlar emas, balki, aqliy harakatlar ham tushuniladi. Shunday qilib, iroda tushunchasiga nisbatan adabiyotlarda turlicha ta’riflar uchraydi. Jumladan, A.V.Petrovskiy darsligida iroda – bu kishining o‘z oldiga qo‘ygan maqsadlariga erishishida qiyinchiliklarni yengib o‘tishga qaratilgan faoliyati va xulq-atvorini ongli ravishda tashkil qilishi va o‘z-o‘zini boshqarishi demakdir, deb ta’riflanadi. Q.Turg‘unov muallifligidagi lug‘atda ta’riflanishicha, iroda – shaxsning ongli harakatlarida, o‘z-o‘zini bilishida ifodalanadigan, ayniqsa maqsadga erishish yo‘lida uchraydigan jismoniy va ruhiy qiyinchiliklarni yengib chiqishda namoyon bo‘ladigan ixtiyoriy faolligidir. M.Vohidov fikricha, iroda deganda biz oldindan belgilagan, qat’iy bir maqsad asosida amalga oshiriladigan va ayrim qiyinchiliklarni, to‘siqlarni yengish bilan bog‘liq bo‘lgan harakatlarni tushunamiz.

Iroda - bu tashqi va ichki qiyinchiliklarni yengishni talab qiladigan qiliqlarni va harakatlarni inson tomonidan ongli boshqarilishidir. Umuman

olganda iroda shaxs faolligining ko‘rinishi hisoblanadi. Shu bois uning yuzaga kelishi bir qator harakatlarni amalga oshirilishi bilan izohlanadi. Irodaiy harakat bosqichlari maqsad va unga erishishiga intilish, maqsadga erishish imkoniyatlarini topish, motivlarning paydo bo‘lishi va imkoniyatlarni mustahkamlash, motivlar kurashi va tanlash, bir fikrni qabul qilish, qabul qilingan qarorni amalga oshirish orqali shakllantiriladi.

Irodaviy harakatlarda har doim maqsad aniq bo‘ladi. Odam o‘z oldiga qo‘ygan maqsadidan kelib chiqadigan natijalarni ham oldindan tasavvur eta oladi. Ana shuning uchun har qanday qiyinchiliklarni yengib bo‘lsa ham maqsadini amalga oshirishga intila boradi. Masalan, odam biror imorat solayotgan paytda oxirgi natija qanday bo‘lib chiqishini juda yaxshi tasavvur etadi va shuning uchun qanday qiyinchiliklar bo‘lsa ham yengib ishni davom ettira beradi. Yoki talaba universitetning birinchi kursiga kirganda qanday mutaxassis bo‘lib chiqishini yaxshi biladi va shuning uchun barcha qiyinchiliklarga chidab o‘qishni davom ettira beradi.

Umumiy irodaviy faoliyatni yoki alohida aktni amalga oshirishning muhim hususiyatlaridan biri amalga oshirilayotgan harakatlarning erkin ekanligini anglashdan iboratdir.

Odamning irodaviy harakati to‘la-to‘kis determinizmga, ya’ni sababiy bog‘lanish qonuniga bo‘ysunadi. Shu bilan birga irodaviy faoliyatning bevosita sabablari sharoitida irodaviy harakatlarni belgilab beradigan turli-tuman hayotiy sharoitlar bo‘lishi mumkin.

Odamning irodaviy faoliyati ob’ektiv jihatdan bog‘langandir. Irodaviy faoliyatning muhim xususiyatlaridan biri, irodaviy harakatlarni odam hamma vaqt shaxs sifatida amalga oshiradi. Xuddi mana shuning bilan bog‘liq ravishda irodaviy xarakatlar odam to‘la ravishda javob beradigan ish sifatida boshdan kechiriladi. Irodaviy faoliyat tufayli shaxs ko‘p jihatdan o‘zini ma’lum sharoitda anglaydi, o‘z hayot yo‘li va taqdirini o‘zi belgilashi mumkin.

Irodaning eng muhim xususiyati unda faoliyatni amalga oshirishning puxta o‘ylab chiqilgan rejaning mavjudligidir. Avvaldan rejalashtirilmagan xatti-harakatlarni **irodaviy harakat** deb bo‘lmaydi. Shu bilan birga iroda avvaldan mavjud bo‘lmagan, lekin faoliyatni natijasiga erishishdan so‘ng hosil bo‘lishi mumkin bo‘lgan qoniqishga butun e’tiborini qaratishdan iboratdir.

Ko‘p hollarda iroda vaziyat yoki qiyinchilik ustidan g‘alaba qozonish emas, balki o‘z-o‘zini yengish hamdir. Bu ayniqsa, muvozanatsiz, hissiy, qo‘zg‘aluvchan, sust kishilarga xos bo‘lib, o‘zlarining tabiiy xarakterologik xususiyatlari bilan kurashishga to‘g‘ri keladi.

Hech bir muammo irodaning ishtirokisiz hal etilmaydi. Inson kuchli irodasiz katta muvaffaqiyatga erisha olmaydi. Odamzod boshqa tirik mavjudotlardan o‘zining ongi va aqli bilangina emas, balki irodasining mavjudligi bilan ham ajralib turadi.

IRODA HAQIDAGI NAZARIYaLAR. IRODAVIY AKT VA UNING TUZILIShI

Irodaviy ya’ni ixtiyoriy harakatlarning nerv – fiziologik asosida bosh miya katta yarim sharlari po‘stlog‘ining shartli reflekslar hosil qilishdan iborat bo‘lgan murakkab faoliyati yotadi. Irodaviy harakatlar har doim to‘la ongli harakatlar bo‘lgani uchun bosh miya po‘stlog‘ida yuzaga keladigan optimal qo‘zg‘alish manbalari bilan ham bog‘liq bo‘ladi. Bu haqda akademik I.P.Pavlov shunday deb yozgan edi: “Mening tasavvurimcha, ong ayni shu chog‘da xuddi shu sharoitning o‘zida ma’lum darajada optimal (har holda o‘rtacha bo‘lsa kerak) qo‘zg‘alishga ega bo‘lgan bosh miya katta yarim sharlarining ayrim joylaridagi nerv faoliyatidan iborat “.

Bundan tashqari irodaviy harakatlar ongli harakatlar sifatida ikkinchi signallar tizimining faoliyati bilan bog‘liqdir. Ma’lumki, odam ayrim nojo‘ya harakatlardan o‘zini so‘zlari orqali (ya’ni o‘ziga-o‘zi pand- nasihatlar qilish yoki tarbiya berish orqali) ushlab qoladi. Shuning uchun irodaviy, ixtiyoriy harakatlarni amalga oshirishda ikkinchi signallar tizimining roli juda kattadir. Ana shu sababdan bo‘lsa kerak akademik I.P.Pavlov ikkinchi signallar tizimiga baho berib, bu signallar tizimi insonlar hulq-atvori va ixtiyoriy harakatlarining yuksak boshqaruvchisidir-” degan edi. Shuni ham aytish kerakki, iroda ikkinchi signallar tizimi birinchi signallar tizimiga asoslangan holda ishlaydi. Agar ikkinchi signallar tizimi o‘z faoliyatida birinchi signallar tizimiga asoslanmasa, odamning aks ettirish jarayoni ma’lum bir tizimli, ma’noli bo‘lmaydi. Ikkinchi signallar tizimi birinchi signallar tizimiga asoslanishi bilan birga uning faoliyatini boshqarib, nazorat qilib turadi. Demak, irodaviy, ixtiyoriy harakatlarda ikkinchi signallar tizimi bilan birga birinchi signallar tizimi ham ishtirok etadi.

Irodaviy ixtiyoriy harakatlarni amalga oshirishda nerv tizimining umumiy normal holati ham juda katta ahamiyatga egadir. Masalan, uzoq davom etadigan qattiq kasallikdan so‘ng nerv tizimi nihoyatda madorsizlanib, odamning irodasi bo‘shashib ketadi. Odam biror ishdan qattiq charchagan paytda ham nerv tizimi zaiflashib, irodasi bo‘shashib ketadi. Ana shuning uchun irodaning mustahkamligini ta’minlash maqsadida odam vaqti – vaqti bilan dam olib turishi kerak.

Irodaviy akt va uning tuzilishi

Ixtiyoriy harakatning dastlabki boshlang‘ich nuqtasi harakat maqsadining vujudga kelishi va shu maqsadning o‘rtaga qo‘yilishidir.

Maqsad-kishining shu paytda ma’qul yoki zarur deb topgan ish harakatini tasavvur etish demakdir. Masalan, inson pedagogika universitetiga kirib o‘qishni zarur deb topdi yoki viloyatga ish bilan borib kelish zarurligini tushundi, deylik. Bularning hammasida kishining maqsadi o‘z- o‘zidan zohir bo‘layotganga o‘xshaydi, ba’zan esa bu maqsad bir qadar fikr yuritish natijasida yuzaga keladi.

Maqsadni tasavvur qilish odatda shu maqsadga erishish istagini va zarur ishni amalga oshirish bilan bog‘liq bo‘lib, u quyidagicha ifodalanishi mumkin.

Xatti-harakatdan kutilgan maqsad turlicha ravshanlikda tasavvur etilishi mumkin. Maqsad qancha ravshan bo‘lsa, unga yetishish yo‘lidagi intilish ham shuncha muayyan bo‘ladi.

Maqsad ko‘zlash kishining avvalo shaxsiy (biologik va madaniy ruhiy) ehtiyojlariga bog‘liq. Ko‘pincha kishining maqsad ko‘zlashi va biron-bir narsaga intilishi tevarak-atrofdagi tabiiy vaziyatga, yoki xuddi shu paytda kishi yashayotgan jamiyatga bog‘liq bo‘ladi. Masalan, kishi qiyin ahvolga tushib qolsa, shu ahvolidan bir amallab qutilishni o‘z oldiga maqsad qilib qo‘yadi. Kishi shu vaziyatni ma’lum darajada o‘zgartirish, bir nimaga barham berish, bir nima qilish, bir nima ko‘rish va shu kabi maqsadni o‘z oldiga qo‘ya oladi. Kishi jamoat tartibini birov buzayotganligiga bevosita guvoh bo‘lishi va tartib buzuvchilarga qarshi kurash uchun shu onda qandaydir choralar ko‘rishni maqsad qilib qo‘yishi mumkin.

Kishida kelib chiqadigan ehtiyojlar darrov yaqqol tasavvur qilinadigan maqsad tarzida hosil bo‘la qolmaydi. Ko‘ngildan kechayotgan ehtiyoj va intilishlar turli darajada anglanishi va turlicha tasavvur qilinishi mumkin. Masalan, kelib chiqadigan ehtiyoj va intilishlar ba’zan istak tarzida ko‘ngildan kechadi-kishi hozirgi ahvoldan noroziligini his qilib turadi-yu, lekin qanday maqsadga yetishilayotganini, binobarin, shu maqsadga erishishga doir yo‘l-yo‘riqlarni aniq bilmaydi. Istak shunday holatki, bunda odam o‘ziga allanima kerakligini his qilib turadi-yu, bu narsani nima ekanligini aniqlab ololmaydi, ya’ni uni tasavvur qilolmaydi, fahmiga yetmaydi. Bunday odamning o‘zi ba’zan “menga bir narsa kerak, bir narsa yetishmayapti, ammo bu narsaning nima ekanligini o‘zim ham bilmayman” degan gapni ko‘ngildan o‘tkazadi. Boshqa kishilar to‘g‘risida ham: “nima istayotganini o‘zi bilmaydi” deymiz.

Istak paytida kishi qanday maqsadga intilayotganini bu maqsadga erishishning yo‘l-yo‘riqlarini anglab yetmas ekan, demak, istakni bevosita amalga oshirish ham mumkin emas.

Ehtiyoj ko‘ngildan kechib, mudom kuchaygan shu ehtiyojni qondirishga intilish maqsadi ham anglanila boshlaydi. Bunday anglanilgan ehtiyojlar **tilak-havaslar** deb ataladi. Ammo odam o‘z intilishlarining maqsadini tasavvur qilganda ham shu maqsadga yetishish yo‘llari va vositalarini hali tasavvur qila olmasligi mumkin. Bunday to‘la anglanilmagan intilishlar (tilak, havas) ba’zan zo‘r xayol surish bilan, ba’zan esa cheksiz orzu bilan bog‘liq bo‘ladi. Ba’zan (xayolparast insonlarda) bunday tilak havaslar ko‘ngildan kechirish orqali orzu (fantaziya) doirasida qolib ketaveradi. Xilma-xil tilak havaslari to‘lib-toshgan kishilar ham mavjud. Bu kishilar doimo xo‘rsinadilar, armon qiladilar, o‘zlarini ham tevarak-atrofdagi kishilarni ham tanqid qiladilar. Bu kishilar ko‘pincha yaxshi orzular qilishadi-yu, amalda kam faoliyat ko‘rsatishadi yoki butunlay faoliyat ko‘rsatishmaydi.

Harakat yo‘llari, usullari topilib odam ularni tasavvur qilayotgan ekan, demak ehtiyojni qondirishga intilish tamomila anglaniniladi, odamning tilak-havasi esa bir narsa bo‘lib qoladi. Bunday intilish holati ba’zan hoxish deb ataladi. Kishi biror ishni qilmoqchiman, falon ishni bajarmoqchiman, o‘qishga kirmoqchiman va hokazo deb gapirar ekan buning ma’nosi shuki, mazkur kishi o‘z intilishlarining maqsadini va shu maqsadga yetish vositalarini anglash, tasavvur qilish va bilish bilangina cheklanib qolmay, maqsadga yetish

mumkinligini, ma’lum bir yo‘ldan ish ko‘rishga tayyorligini va qilinadigan harakatlarining oqibatini kam anglaydi.

Shunday kishilar borki, ularda muayyan tilak-havaslar tarzida tamomila anglanilgan intilishlar doimo katta o‘rin tutadi. Bunday kishilar o‘zlariga nimalar kerakligini, nimani hoxlayotganliklarini, nima ish qilmoqchiliklarini va uni qanday bajarish kerakligini hamisha biladilar. Bunday kishilar o‘z oldilariga hamisha aniq maqsad qo‘yadilar va shu maqsadga yarasha ish ko‘radilar. Bunday kishilarni ma’lum maqsadni ko‘zlaydigan kishilar deyiladi. Ma’lum maqsadni ko‘zlash kishining ijobiy sifatidir. Bu sifatni taraqqiy ettirish, irodani tarbiyalash va o‘z–o‘zini tarbiyalashning vazifalaridan biridir.

Har bir kishining anglab, bilib, ko‘ngildan kechiradigan ehtiyojlari ko‘p, uning vazifalari va intilishlari ham kam emas. Shuning uchun kishida xilma-xil maqsadlarda doimo zoxir bo‘lib turadi va bu maqsadlarni ro‘yobga chiqarish istagi tug‘iladi. Har bir kishida amaliy va nazariy vazifalar vujudga kelib turadi va ana shu vazifalarni hal etish kerak bo‘ladi. Barovar amalga oshirib bo‘lmaydigan bir necha maqsad kelib chiqqanda, qanday bo‘lmasin faqat bittasini tanlab olib boshqa maqsadlarni qo‘yib turishga to‘g‘ri keladi. Qaysi maqsadni oldinroq, boshqasini esa keyinroq amalga oshirish masalasini hal qilishga to‘g‘ri keladi. Ba’zi maqsadlarni esa qo‘yib turishga to‘g‘ri keladi.

Ba’zan shunday ham bo‘ladiki, kishi oldida bir-biriga zid keladigan bir nechta maqsad ko‘ndalang turadi va shu maqsadlardan birini tanlab olish shart bo‘ladi. Masalan, yigit yoki qiz maktabni tugatib, oliy o‘quv yurtiga kirib o‘qisam, degan masalani hal etayotganda turli maqsadlar va ularga yetish yo‘llari degan maqsadlar o‘rtasida ichki qarama-qarshilik, ichki “kurash” ro‘y berishi mumkin.

Maqsad qo‘yish bilan bir vaqtda yoki undan keyin shu maqsadga qaysi yo‘l, usul va vositalar bilan yengish masalasi kelib chiqadi.

Kundalik turmushimizda yoki faoliyatimizda maqsad qo‘yish bilan birga uni amalga oshirish usullari darrov anglanadi. Shuning uchun bu yerda maqsad qo‘yish bilan to‘ppa-to‘g‘ri harakat boshlanib ketishi mumkin. Masalan, kishi qo‘liga qalam olishni hoxlasa, uni bemalol olishi mumkin, uxlagisi kelsa yotadi va hokazo. Oddiy ixtiyoriy harakatlar shu bilan ta’riflanadi. Ammo yangi maqsadlarni qo‘yishda o‘sha maqsad usullarini qidirib topish, tasavvur qilish va o‘ylab ko‘rishga to‘g‘ri keladi. Bu yerda maqsad bitta bo‘lgani holda unga bir necha yo‘l va usul bilan yetishish mumkin. Qanday bo‘lmasin eng yaxshi yo‘l va usulni tanlab olishga to‘g‘ri keladi. Ayrim ixtiyoriy harakatlarning murakkabligi shular jumlasidan kelib chiqadi.

Bir necha maqsad ko‘ngilga kelib, shulardan biriga turli yo‘l va usullar bilan erishish mumkin bo‘lsa, kishi muayyan bir maqsadni tanlab olishi va shu maqsadga yetish uchun muayyan eng muvofiq yo‘lni tanlab olishi kerak. Shunga ko‘ra, ijtimoiy mehnat faoliyatda ham, kasb-korda ham, shaxsiy ishlarda ham, boshqa kishilarga bo‘lgan munosabatda ham kishi o‘z intilishlarini va ixtiyoriy harakatlarini oldindan rejalashtiradi.

Rejalashtirish murakkab aqliy faoliyat bo‘lib, aniq, muayyan va ravshan maqsadni belgilash, shuningdek shu maqsadga yetish uchun eng to‘g‘ri usul va vositalarni qidirib topishdan iborat. Rejalashtirish jarayonida mumkin va zarur

bo‘lgan hamma harakatlar, mumkin bo‘lgan qiyinchiliklar va to‘siqlar hisobga olinadi, ish-harakat natijalariga dastlabki baho beriladi. Odam asosiy rejaga ega bo‘lgan bir qarorga kelishi, maqsadiga yetishishi mumkin.

Harakat motivlari va motivlar kurashi. Kishi biron maqsadni, ayniqsa, shu maqsadga yetish uchun biron yo‘l va usulni tanlar ekan, nega boshqa maqsadni emas, xuddi shu maqsadni tanlashi kerak, bu maqsadga nima uchun boshqa yo‘llar bilan emas, balki mana shu yo‘llar bilan hal etishish kerak degan savolni ko‘ngildan o‘tkazadi. Maqsadni va unga yetish yo‘lini tanlash jarayonida unga ma’qul yoki noma’qulligi nuqtai nazaridan baho beriladi.

Maqsadni va unga yetishish yo‘llarining ma’qulligi yoki noma’qulligini belgilab beradigan hamma narsa ish-harakat motivlari deb ataladi. Kishi nega boshqa bir maqsadni emas, balki xuddi shu vositalar bilan ish ko‘rishni, yoki ish ko‘rmoqchi bo‘layotganining sababi nima degan savolga javob motiv mazmunini tashkil etadi.

Irodaviy ixtiyoriy harakatlar g‘ayri ixtiyoriy (irodadan tashqari) harakatlardan farq qilib, motiv tufayli sodir bo‘ladi.

Inson irodaviy faoliyatining motivlari xilma-xildir, kishining intilishi va hohishlari qaysi ehtiyojlardan kelib chiqsa, avvalo shu ehtiyojlar ixtiyoriy motivlarga kiradi. Ma’lum maqsad va unga erishish yo‘llarini tanlash ko‘pincha biror ehtiyojning mazmuniga va ahamiyatiga bog‘liq. Kuchliroq ehtiyoj boshqa motivlar orasida kuchliroq motiv bo‘lishi mumkin.

Bir necha maqsad yoki ularga olib boruvchi bir necha yo‘l bo‘lgan taqdirda ularning ma’qul yoki noma’qul ekanligi chamalab ko‘riladi. Biron maqsad va bu maqsadni amalga oshirish yo‘llarini belgilab beruvchi yoki belgilab bermovchi har qanday narsa harakatning motivi deb ataladi. “Motiv – deb yozadi I.P.Ivanov – kishi nima uchun o‘z oldiga boshqa bir maqsadni emas, balki aynan shu maqsadni qo‘yishi kerak, nima sababdan u o‘z maqsadiga erish- moq uchun boshqa bir yo‘llar bilan emas, balki xuddi shu yo‘l bilan harakat qilishi kerak degan savolga javobdir”.

Maqsad va unga erishish yo‘llarini tanlash jarayonida odatda tafakkur va hissiyot ishtirok etadi.

Tafakkur faoliyati (fikr qilish) bu yerda asosan har bir motivga “qarshi “yoki “tarafdor”likni muhokama qilib asoslashdan iborat bo‘ladi. Kishi motivlarni muhokama qilishda va asoslab berganda odatda ayni hodisa yuzasidan yoki o‘zining xatti-harakatlarida doimo asoslanadigan ma’lum bir faktlardan tamoyil va qoidalardan foydalanadi. Motivni shu tariqa muhokama qilish va asoslab berish motivatsiyalash deb ataladi.

Maqsadni va unga erishish yo‘lini tanlash jarayonida hissiyot turtki rolini o‘ynaydi. Hissiyot ayrim tasavvur va motivlarni yorqin, jonli va jozibali qilib ko‘rsatadi. Hissiyot kishining intilishlarini faollashti-radi va susaytiradi, hissiyot biron maqsadni, biron harakat yo‘lini tanlab olishga turtki beradi.

Maqsadlarga, erishish yo‘llarini va vositalarini tanlash sharoiti ba’zan ichki kurash xarakteriga ega bo‘ladi, bu kurashda turli kuch va jozibaga ega bo‘lgan bir necha motiv maydonga chiqadi. Shuning uchun ham bu jarayon motivlar kurashi deb yuritiladi.

Motivlardan biri ko‘proq asosli, ikkinchisi kamroq asosli ekanligi ularning kurash jarayonida oydinlashib qoladi, ba’zi motivlar kuchliroq hissiyot bilan maydonga chiqsa, ba’zi motivlar sust hissiyot bilan maydonga chiqadi.

Ko‘pincha motivlar kurashi tafakkur (aql) bilan hissiyot o‘rtasidagi kurashdan iborat bo‘ladi. Odam ba’zan “ikkiga bo‘linib” qoladi: “Aql uni desa, hissiyot (ko‘ngil) buni deydi”.

Motivlar kurashi ba’zan har xil hislar o‘rtasidagi, masalan, burch hissi bilan unga zid bo‘lgan qandaydir boshqa shaxsiy his o‘rtasidagi kurash tarzida boradi.

Bu motivlar ko‘pincha bir-biriga qarshi ta’sir ko‘rsatadi, qarorga kelish va uni ijro etishni paysalga solib, iroda jarayonini susaytiradi. Motivlarning bunday kurashida kishida ichki konflikt holati vujudga keladi.

Ana shunday ichki ziddiyat holati bu ziddiyatdan qutilishga intilishi bilan ko‘pincha shu zid holatidan qutilish yo‘lini yengillashtiruvchi yo‘llarni axtarish bilan bog‘langan bo‘ladi.

Ichki nizo holati g‘oyat ko‘ngilsiz noxush holat sifatida kechishini har kim o‘z tajribasidan biladi. Kishi dunyo va hayotni ravshan tasavvur qilgandagina ish va harakatlariga, ahloq qoidalariga amal qilgandagina uning shaxsiy motivlari jamiyat manfaatlariga qo‘shilib ketgandagina ichki nizo holatiga yo‘l qo‘ymasligi yoki undan qutilishi mumkin.

Qarorga kelish. Maqsadga yetishish yo‘llarini va vositalarini tanlash jarayonida rejalashtirish, motivlar kurashi bilan bog‘langan bo‘lib, qarorga kelish bilan tugaydi. Qarorga kelish-muayyan bir maqsadni va shu maqsadga erishish yo‘lida harakat usullaridan birini tanlab olish demakdir. Motivlar kurashida buning ma’nosi shuki, motivlardan biri hal qiluvchi rol o‘ynagan bo‘ladi. Masalan, kechqurun qayoqqa borish kerak – teatrgami yoki o‘rtog‘ining yonigami-degan motivlar kurashi natijasida kishi bormoqchi bo‘lgan joyi haqida qarorga keladi.

Kishi ba’zan tez qarorga keladi, bu qarorning bajarilishi mumkinligiga ishonadi. Buni qat’iyat deb ataymiz. Ba’zi motivlar kurashi uzoq vaqtga cho‘zilib ketadi va qaror bajarilishiga ishonchsizlik hamda ikkilanishlar bilan qabul qilinadi. Bu qat’iyat sezgirlikdir. Masalan, o‘rta maktabni bitirayotgan va bitirgan ba’zi yigit-qizlar qaysi o‘quv yurtiga yoki korxonaga kirish masalasini tez hal qiladilar, boshqalari esa juda uzoq vaqt ikkilanib, xayolga tolib yuradilar. Qat’iyat odamda jiddiylik vaziyatining yengillashtirishi mamnunlik tuyg‘usini tug‘dirsa, qat’iyatsizlik ikkilanish hissi, jiddiylik tuyg‘usi va alohida noaniq holat bilan birga sodir bo‘ladi.

Biror qarorga kelish sur’ati bir qancha sabablarga, jumladan, ehtiyojga, hal qiluvchi motiv kuchiga, vaziyatga, hissiyotga tafakkur va xayolning taraqqiyot darajasiga, kishining turmush tajribasi va bilimlariga, temperamenti va xarakteriga, boshqa kishilarning nasihat, buyruq, iltimos takliflariga quloq solishiga bog‘liq bo‘ladi. Biror qarorga kelish sur’ati asosan qo‘yilgan maqsadning ahamiyatiga, biror qarorga keltiruvchi faoliyatning xarakteriga bog‘liq bo‘ladi.

Murakkab tarzdagi motivlar kurashi va qarorga kelish faqat shunday hollarda bo‘ladiki, bunda odamning hayoti va faoliyati uchun ayniqsa muhim

ahamiyatga ega bo‘lgan yangi maqsadlar qo‘yiladi va bu maqsadlarni amalga oshirish uchun yangicha usullar va vosita talab qiladi.

Qat’iyat faqat tezlik bilan qarorga kelishdagina emas, shuningdek bu qarorni tez va dadil bajarishda ham zohir bo‘ladi. Tezlik bilan qarorga kelish va uni aniq belgilangan muddatda bajarish – qat’iyatni namoyon qilish demakdir.

Qaror qabul qilinsa-yu, keyin o‘zgartirilsa, yoki boshqa qaror bilan almashtirilsa, yoxud butunlay bekor qilinsa, bunday qarorni yuzaki yoki bo‘sh qaror deb ataladi. Qat’iyat va mustahkam qarorga kelish-irodaning yuksak sifatidir.

Qabul qilingan qarorning o‘zgarishi ko‘pincha yana bu qaror to‘g‘risida yetarli darjada o‘ylamaslikdan, emotsional holatning o‘zgarishidan yoki kishi harakat qilayotgan sharoit o‘zgarishidan kelib chiqadi. Qarorning o‘zgarishi ko‘pincha motivlar kurashining qaytadan boshlanib ketishiga va oxirgi marta qat’iy qaror qabul qilishga olib keladi.

Qarorni ijro etish. Qaror unga muvofiq keladigan choralar ko‘rish va harakat qilish uchun qabul qilinadi. Qarordan harakatga o‘tishni ijro qilish (yoki bajarish) deyiladi. Irodaviy jarayonda eng muhim narsa-qabul qilingan qarorni ijro etishdir.

Irodaviy harakatlar ikki xil bo‘ladi: jismoniy va aqliy harakatlar. Jismoniy harakatlarga har xil mehnat operatsiyalari, o‘yin, sport mashg‘ulotlari va boshqalar. kiradi. Aqliy harakatlarga esa masala yechish, yozma ishlar, dars tayyorlash, ilmiy tadqiqot ishlarini olib borish va shu kabilar kiradi. Ko‘p vaqt takrorlanib, o‘zlashib ketgan ko‘nikma va odat bo‘lib ketgan harakatlar ham murakkab irodaviy harakatlardandir.

Qarorni ijro etish odatda ma’lum vaqt, muddat bilan bog‘liq bo‘ladi. Qaror kechikmasdan belgilangan vaqtda ijro etilsa bu irodaning ijobiy sifatidan dalolat beradi. Bu esa ishchanlik, puxtalikni bildiradi.

Ammo qabul qilingan qaror hamisha bajarilavermaydi. Ayrim hollarda esa o‘z vaqtida ijro etilmay qoladi. Kishining ba’zi bir holatlarida a’zoyi-badani bo‘shashib turganda, xafalik chog‘ida o‘z kuchlari va imkoniyatlaridan hafsalasi pir bo‘lib turganda qaror ha deganda bajarilavermaydi. Qarorni bajarishda ro‘y beruvchi to‘sqinliklar oldindan nazarda tutilmaganda yoki maqsadning o‘zi vaziyat o‘zgarishi bilan kerak bo‘lmay qolganda shunday bo‘ladi.

Shunday hollar ham bo‘ladiki odam ko‘pgina qaror qabul qiladi, ammo qarorning ijrosi cho‘zilib ketadi, paysalga solinadi, boshqa muddatlarga ko‘chiriladi. Ijrosi paysalga solinadigan yoki butunlay ijro etilmaydigan qarorlar ko‘pincha niyatlar deb ataladi. Ancha vaqtdan keyin, lekin muayyan muddat o‘tgach ijro etiladigan qarorlar ham niyatlar deb ataladi. Masalan, o‘quvchi yoki talaba o‘quv yilining boshida barcha imtihonlarni faqat “a’lo” baholar bilan topshirishga qaror qilishi mumkin.

Irodaviy zo‘r berish. Qabul qilingan qaror to‘g‘ridan-to‘g‘ri, avtomatik ravishda amalga oshirilavermaydi. Qabul qilingan qarorni amalga oshirish uchun ongli ravishda irodaviy zo‘r berish ham kerak.

Irodaviy zo‘r berish ongning avvalo nerv-muskul apparatining zo‘riqishida ifodalanadi va organizmning tashqi ko‘rinishlarida namoyon bo‘ladi. Irodaviy zo‘r

berishning ana shu ifodali tomoni odamning iroda holatini tasvirlovchi badiiy asarlarda gavdalantirilganini ko‘p uchratish mumkin.

Ba’zi odam irodaviy zo‘r berolmagani sababligina qabul qilgan qarorni muddatida ijro etolmaydi. Bunday hollarda “bajarsammikan yoki yo‘qmi” degan yangi kurash ham boradi. Zo‘r berish uchun yana kuch sarflashga to‘g‘ri keladi. Kuch sarflay olmaslik yoki bu masalada ikkilanish irodaning shu paytdagi bo‘shligini ko‘rsatadi. Qabul qilingan qarorni zo‘r berish yo‘li bilan ijro etish irodaning muhim belgisi hisoblanadi.

Irodaning o‘ziga xosligi ongli ravishda zo‘r berishning biron darajasida bajariladigan harakatlardan iborat.

Irodaviy zo‘r berish va irodaviy harakat maqsadga erishish yo‘lida uchraydigan to‘siqlarni yengishda namoyon bo‘ladi. Kishining irodasi juda katta to‘siqlarni yengishga to‘g‘ri kelganda, ayniqsa yaqqol ko‘rinadi. Irodaviy zo‘r berish va irodaviy harakatlar yo‘li bilan yengishga to‘g‘ri keladigan to‘sqinliklar ikki xil: ichki va tashqi to‘sqinliklarga bo‘linishi mumkin.

Irodaviy zo‘r berish yo‘li bilan yengishga to‘g‘ri keladigan ichki to‘siqlar odam organizmi va psixikasining holatidir. Odam tinch harakatsiz va hech qanday faoliyatsiz holatda bo‘lishi mumkin, masalan, dam olish, uxlash, charchash, kasallik paytida shunday holat bo‘ladi. Biron ish bilan shug‘ullanmay harakatsiz o‘tirishga, ya’ni yalqovlikka undovchi mayl ham shunday holatdan hisoblanadi.

Irodaviy zo‘r berish yo‘li bilan avvalo organizmning passiv holatini o‘zgartirish uni faol holatga keltirish zarur bo‘ladi. Masalan, o‘rnida yotgan kishi (motivlar kurashi) turlicha qaror qiladi va o‘zini majbur qilib o‘rnidan turadi. Yalqovlikni yengish uchun ba’zan juda ko‘p zo‘r berishga to‘g‘ri keladi.

Irodaviy zo‘r berish yo‘li bilan kishining aqliy faoliyatini ham faol holatga keltiriladi. Masalan, ma’ruza boshlanishi bilan talaba darhol irodaviy kuchni ishga solib, diqqatni bir joyga to‘playdi, irodaning barqarorligini saqlab qoladi, tafakkur va esda olib qolish jarayonlarini kuchaytiradi.

“Harakat qilish o‘ziga qanday o‘rgatilgan bo‘lsa – deydi I.M.Sechenov – harakatni to‘xtatib qolishni boshqarishga ham shunday o‘rganmoq kerak”.

Kishi irodaviy zo‘r berish yo‘li bilan ixtiyorsiz faollikni batamom yo‘qotib yubormaydi, balki shu faollik ko‘rinishlarini faqat o‘zgartiradi, yoki bosib qo‘yadi. Ixtiyorsiz faollik ko‘rinishlarini bosilishi vazminlik deb ataladi.

IRODAVIY HARAKATLAR VA UNI BOShQARISh. ShAXSNING IRODAVIY SIFATLARI.

Iroda-avvalo kishining o‘zini qo‘lga ola bilishi, o‘z intilishlari, hissiyotlari va ehtiroslarini bosa bilishi demakdir. Iroda kishining o‘z- o‘zini idora qila olishi, o‘z xulqi va faoliyatini anglab, bilib tartibga solish va boshqara olish qobiliyati demakdir.

Kishining ichki to‘siqlarni yenga olish, o‘zini boshqarish va o‘z ustidan hukmronlik qila olish qobiliyati odatda ichki iroda deb yuritiladi. Kishi irodaviy zo‘r berish yo‘li bilan tevarak-atrofdagi voqelikda uchraydigan tashqi to‘siqlarni yengishi zarur bo‘ladi. Kishi o‘z oldiga qo‘yilgan maqsadni amalga oshirishga qarshilik qilayotgan to‘sqinliklarni yengib o‘tadi, voqelikni o‘z maqsadiga

muvofiq ravishda o‘zgartiradi va uni o‘z ehtiyojlariga moslashtiradi. Insonning to‘siqlarni, tashqi qiyinchiliklarini yenga olish qobiliyati tashqi iroda deb ataladi.

Ammo irodani faqat shartli ravishda ichki va tashqi deb ikkiga bo‘lish mumkin. Inson irodasi bitta, lekin u tashqi olamdagi o‘zgartirish va boshqarishga qaratilishi bilan birga shaxsiy, sub’ektiv holatlarni va jarayonlarni boshqarishga qaratilishi ham mumkin. Modomiki, shunday ekan, tashqi to‘sqinliklarni yengish ichki to‘sqinliklarni yengish bilan chambarchas bog‘liqdir.

Inson tashqi olamga ta’sir etar ekan, tashqi olam hodisalarini boshqarish bilan bir vaqtda o‘zini, o‘z organizmini, qo‘l-oyoq muskullarini ham boshqaradi, ularning tarangligini kuchaytiradi yoki susaytiradi; ularning harakatlarini uyg‘unlashtiradi, butun organizmning moslashish vaziyatini vujudga keltiradi va zarur paytda bu vaziyatni o‘zgartiradi va hakozo. Shu bilan birga ixtiyoriy harakatlar, asosan mehnat faoliyatida odamning ixtiyoriy faollik ko‘rinishlarini to‘xtatib va bosib turishga to‘g‘ri keladi. Shuning uchun odamning irodaviy zo‘r berishi va ixtiyoriy harakatlari tashqi to‘sqinliklarni yengishga qaratilishi bilan bir vaqtda organizmning ichki ahvolini ham o‘zgartiradi. Inson tevarak-atrofdagi voqelikni o‘zgartirar ekan, o‘zini-o‘z vujudini ham o‘zgartiradi.

Irodaviy harakatlar bajarilgandan keyin ularga baho beriladi. Qaror ijro etilgandan keyin, ba’zan esa qarorni bajarish jarayonida ham ko‘pincha harakatlarga baho berish, qarorni qanday ijro etilganligiga baho berish kerak bo‘ladi. Qarorni ijro etish yuzasidan qilingan baho berish qabul qilingan qarorni hamda qilinadigan ishni ma’qullash, oqlash yoki qoralashdan iborat bo‘ladi. Bu baho qabul qilingan qaror yoki bajarilgan harakatlardan mamnun bo‘lish yoki mamnun bo‘lmaslik tufayli kelib chiqqan maxsus hissiy kechinmalarda ifodalanadi. Salbiy baho ko‘pincha qilingan ishlarga pushaymon bo‘lish, achinish, uyalish va afsuslanish kabi hislar tug‘ilishiga sabab bo‘ladi. Qilinayotgan yoki qilinadigan ishlarga beriladigan baho qabul qilingan qarorni yoki bajarilgan harakatlarni ma’qullovchi, oqlovchi yoki qoralovchi maxsus hukmlarda ifodalanadi.

Qilinayotgan yoki qilinadigan ishlarga ijtimoiy-siyosiy, axloqiy, estetik va boshqa nuqtai nazardan baho beriladi. Mana shunday baho berishdan kelib chiqadigan his va hukmlarda kishining dunyoqarashi, axloqiy sifatlari va tamoyillari, shu bilan birga xarakteri va qiziqish- havaslari ham yaqqol namoyon bo‘ladi.

Qarorni bajarish yuzasidan qilingan ishlarda kishining o‘zi baho beribgina qolmaydi, balki kishi qaysi jamiyatda yashasa va ishlasa o‘sha jamiyat ham baho beradi.

Odam qilgan yoki qilayotgan ish harakatlariga tevarak-atrofdagi kishilar ijobiy baho bergandan keyin ichki ma’naviy qanoat his qiladi- hursand bo‘ladi va kuchiga kuch qo‘shilgandek bo‘ladi. Ayrim ish-harakatlariga salbiy baho berilganda esa kishi o‘ziga xos uyalish hissini ko‘nglidan kechiradi va vijdon azobiga uchraydi.

Qilingan ish-harakatga berilgan baho kishining faoliyatida katta amaliy ahamiyatga egadir. Bu baho kishining keyingi faoliyati uchun rag‘bat va motiv bo‘lib qoladi. Salbiy baho odatda ayni faoliyatni to‘xtatish yoki o‘zgartirishga

motiv bo‘ladi. Ijobiy baho faoliyatni davom ettirish, kuchaytirish va yanada yaxshilashga, jumladan mehnat unumdorligini oshirishga rag‘batlantiradi.

Kishining irodaviy sifatlari ya’ni iroda kuchi, mustaqilligi jihatidan ayrim hollarda turlicha namoyon bo‘ladi. Irodaviy sifatlar quyidagi tarzida ifodalanadi: tashabbuskorlik, dadillik, qat’iyatlilik, prinsipiallik, mustaqillik, o‘zini tuta bilish, matonatlilik, intizomlilik.

Har bir kishida irodaning ayrim sifatlari umr bo‘yi mustahkamlanib, shu odamning xususiy sifatlari (ya’ni doimiy xislatlari) bo‘lib qolishi mumkin. Shaxsning bu o‘ziga xos xususiyatlari xarakter xislatlari deb ataladi. Har bir kishidagi biron bir irodaviy sifatlarning har qanday namoyon bo‘lishi shu kishi xarakterining xislati bo‘lavermaydi.

Ayrim hollarda hatto tasodifiy ravishda kishi kuchli iroda ko‘rsatishi mumkin, ayrim hollarda mazkur kishining irodasi, umuman kuchli iroda kuchi shu kishi xarakterining xislati ekanligidan dalolat beravermaydi. Bu kishining irodasi kuchli deb aytish uchun uning iroda kuchini bir marta emas, bir necha marotaba namoyon qilganini bilmoq kerak.

Kishining xarakterini ta’riflaganimizda falon kishi dadillik qildi, rost gapirdi demasdan, balki bu odam dadil, rostgo‘y, to‘g‘riso‘z deb ataymiz. Buning ma’nosi shuki dadillik va rostgo‘ylik, to‘g‘riso‘zlik shu odamning xususiyatlaridir, xarakter xislatlaridir, tegishli sharoitda bu kishi dadillik, rostgo‘ylik, to‘g‘riso‘zlik xislatlariga ega ekanligini namoyon qildi deb aytamiz. Kishi xarakterini, xislatlarini bilib olgach, uning biron ish-harakatda qanday yo‘l tutishini ancha aniq bilib olamiz, oldindan aytib bera olamiz.

Iroda kuchi va xarakter qat’iyati. Iroda ma’lum kuch bilan yuzaga chiqadi: ba’zi hollarda kishining irodasi kuchli sur’atda namoyon bo‘lsa, boshqa hollarda kuchsiz namoyon bo‘ladi.

Iroda kuchi irodaning muhim sifatidir. Iroda kuchining turli darajasi irodaviy jarayonning hamma bosqichlarida ko‘rinadi. Iroda kuchi avvalo ehtiyojlarni his qilishda va intilishda ko‘rinadi, biz kuchli hamda kuchsiz intilishlarni, kuchli hamda kuchsiz hoxishlarni farq qilamiz.

Iroda kuchi ravshan va aniq maqsad qo‘yishda, shuningdek mazkur maqsadga yetishishga yordam beradigan yo‘l, vosita va usullarni ochiq tasavvur qilishda namoyon bo‘ladi. Bu ochiq ravshanlik darajasi esa kishining turmush tajribasiga, bilimiga va umumiy saviyasiga bog‘liq. Aniq maqsad qo‘yishda inson tafakkuri va ayniqsa real xayollar (fantaziya) ning taraqqiy etishi xususiyatlari katta rol’ o‘ynaydi.

Iroda kuchi tezlik bilan qarorga kela olishda va qarorni mustahkamligida, sabotlilikda ko‘rinadi. Yuksak g‘oyaviy tamoyillarga asoslangan oqilona qat’iyatlik va sabotlik kuchli iroda belgilaridandir. Qat’iyatsizlik ikkilanish, qabul qilingan qarorning bajarilishiga shubha bilan qarash va sabotsizlik kuchsiz iroda belgilaridandir.

Iroda kuchi ***jasorat*** deb ataladigan dadillikda ayniqsa ravshan ko‘rinadi. Jasorat kishining shunday holatiki, bunda kishi tez qarorga keladi va uni bajarishga ahd qiladi. Hatto salomatligini va hayotini xavf ostida qoldirishi mumkinligi hayoliga ham kelmaydi. Jasorat kishining boshqa kishilarga emas, balki o‘ziga

bergan amridir. Kishi ahloqiy burchining talabiga ko‘ra, buyuk maqsadga erishish uchun bir zumda hayot bilan o‘limdan birini tanlab olsa, bunday jasorat iroda kuchi ekanligini ko‘rsatadi.

Jasorat shunday qarorki, u go‘yo ish-harakatga aylanadi. Bu ish-harakat esa kuchli zo‘r berishni talab qiladi. Xarakter xislati bo‘lgan dadillikda odamning qanchalik puxta o‘ylab ish ko‘rishiga qarab, bu dadillik maxsus tusga kiradi.

Puxta o‘ylab ish ko‘rishni o‘zi yuksak g‘oyaviylikka va kishining axloqiy tamoyillariga asoslangan taqdirda ijobiy xislat hisoblanadi. O‘ylab, shoshmasdan bir qarorga keladigan kishilarni mulohazakor kishilar deb ataymiz.

Odatda o‘zgaruvchan ayrim hislar kayfiyatlar ta’sirida tez bir qarorga keladigan xarakterli, dadil kishilar ham mavjud. Bular hissiyotga beriladigan tasodifiy kayfiyatli kishilardir. Bunday kishilar odatda sabotsizligi, shoshma-shosharligi va kalta o‘ylashi bilan ajralib turadilar.

Kishi uncha ikkilanmasdan o‘ylab, e’tibor bilan to‘g‘ri bir qarorga kelsa va shu qarorni dadil amalga oshira bilsa, dadillik xarakterning ijobiy xislati bo‘ladi.

Bir necha imkoniyatdan birini tanlab olishga to‘g‘ri keladigan ish – harakat bir qadar xavf-xatar bilan bog‘langan bir murakkab vaziyatda dadillik ayniqsa yaqqol ko‘rinadi. Qat’iyatsizlik xarakterning salbiy xislatidir, qat’iyatsizlikda kishi sustlik bilan bir qarorga keladi, qabul qilgan qarorini ko‘pincha o‘z vaqtida bajarmaydi. Bunday odam qabul qilgan qarori to‘g‘riligiga shubhalanadi, turli imkoniyatlardan birini tanlab olishda ikkilanadi, ayniqsa qiladigan ish-harakatlari xavf-xatar bilan bog‘langan bo‘lsa, shunday ahvolga tushadi. Shu sababli qat’iyatsiz kishilar ko‘pincha kam faolliklari bilan ajralib turadilar yoki umuman passiv bo‘lib, yalqov, tanbal degan taassurot tug‘diradilar.

Sabotlilik dadillikka chambarchas bog‘liq bo‘lib, xarakterning ijobiy xislati hisoblanadi. Xarakterning bu xislatiga ega bo‘lgan kishilar qabul qilgan qarorlarini odatda o‘zgartirmaydilar, bekor qilmaydilar va bu qarorlarini bajarmasdan qo‘ymaydilar. Bu kishilar va’dalarining ustidan chiqadilar, aytgan so‘zlarini albatta qiladilar, ularning gapi bilan ishi bir bo‘ladi. Ularga ishonsa bo‘ladigan subutli insonlardir.

Qabul qilingan qarorlarini ko‘pincha bekor qiladigan, bergan va’dalarini ustidan chiqmaydigan, aytgan so‘zidan tonadigan kishilar subutsiz hisoblanadi.

Kishi irodasining kuchi va qat’iyati xarakterning irodaga bog‘liq bo‘lgan qaysi xislatlarida ifodalangan bo‘lsa o‘sha xislatlar eng yorqin xislatlardan hisoblanadi. Bu xislatlar har bir kishining xarakterida bir qadar namoyon bo‘ladi. Ammo hamma kishilarni va har qanday odamni irodasi kuchli, xarakteri kuchli deb bo‘lmaydi. Balki shu sifatlari bilan boshqa kishilardan ajralib turgan odamlargina irodasi kuchli, xarakteri qat’iy deb ataladi. Iroda kuchi va qat’iyati odamning o‘zini tuta bilishida, jasurligida, matonatida va chidamliligida namoyon bo‘ladi.

Iroda kuchi qabul qilingan qarorni o‘z vaqtida bajarishda ko‘rinadi. Shuning uchun qarorni bajarmaslik yoki uning bajarish muddatini doimo paysalga solish, galdan- galga qoldiraverish, boshlagan ishini oxiriga yetkaza bilmaslik irodaning kuchsizligi alomatidir.

Lekin qabul qilingan qarorni bajarish har qanday qilingan ish-harakatning, irodaning kuchli ekanligidan darak beravermaydi. Iroda kuchi asosan irodaviy

harakatlar yordami bilan qanday to‘siqlar yengilganiga va shu yo‘l bilan qanday natijalarga erishilganligiga qarab aniqlanadi. Irodaviy zo‘r berish vositasida bartaraf qilinadigan qarshilik va qiyinchiliklar darajasi va xarakteri iroda kuchining ob’ektiv ko‘rsatgichi bo‘lib xizmat qiladi.

Kishi katta to‘sqinliklarni, qiyinchiliklarni, qarshiliklarni irodaviy zo‘r berish va irodaviy harakatlar yordami bilan bartaraf qilib, zo‘r muvafaqqiyatlarga erishsa, bu kishi irodasi kuchli ekanligini ko‘rsatadi.

Kosmonovtlar mislsiz iroda kuchini butun jahonga namoyish qilishadi. Bu qahramonlar kosmik parvozlarga tayyorlanish davrida ham, parvoz paytida ham o‘z irodalarining yuksak sifatlarini namoyish etadilar. Bu qahramonlar kuchli iroda va uning xilma-xil ko‘rinishlari o‘z xarakterining asosiy xislati bo‘lgan kishilarning yorqin misolidir.

Kishi irodasining kuchsizligi uning juda arzimas to‘sqinliklarni ham bartaraf qila olmasligida ko‘rinadi. Masalan, ba’zan kishi biron kerakli xatni yozishga yoki biror zarur ishni boshlashga o‘zini majbur eta olmaydi.

Irodaning kuchsizligi odatda irodasizlik deb ataladi. Qarorni bajarish jarayonidagi ixtiyoriy ish-harakatlardagi iroda kuchi o‘zini tuta bilishda, jasurlik, sabot va matonat, chidam va toqatda namoyon bo‘ladi.

O‘zini tuta bilish nomidan ham bilinib turibdiki, kishining o‘zini idora qila bilishi va o‘zini qo‘lga ola bilishi demakdir. O‘zini tuta bilish kishining oldiga qo‘ygan maqsadlariga yetishuvida to‘sqinlik qiluvchi, irodasini bo‘shashtiruvchi ichki holatlarni yengishda ko‘rinadigan kuchli irodadir. Bunday holatlarga masalan, qo‘rqish, o‘z kuchlariga ishonmaslik, zerikish, qayg‘urish hissi kiradi. Bunday holatlar kishini faoliyat ko‘rsatmaslikka rag‘batlantiradi yoki qo‘yilgan maqsadlarga qarama-qarshi bo‘lgan g‘ayri ixtiyoriy harakatlarda o‘z ifodasini topadi. Bunday holatlar har kimda bo‘ladi. Ammo odamning shaxs sifatidagi xususiyati shundan iboratki, u o‘zidan ana shu salbiy va keraksiz holatlarni iroda kuchi bilan o‘zgartira oldi yoki bartaraf qila oladi. Bu borada K.D.Ushinskiy quyidagi so‘zlarni keltirib o‘tadi: “Qo‘rquvni his qilmasdan xavf-xatarga o‘zini uradigan kishi mard emas, balki eng kuchli qo‘rquvni ham bosa oladigan va qo‘rquv ta’siriga berilmagan, xavf-xatarni o‘ylamaydigan kishi marddir”.

O‘zini tuta bilish kishi xarakterining xislati bo‘lib, asosan ichki irodaning namoyon bo‘lishidan iborat. Bu xislat kishining o‘z xulq-atvorini nazorat qila bilishda o‘zini, o‘z harakatlarini, nutqini qo‘lga ola bilishida, shu sharoitda keraksiz yoki zararli deb qaraladigan harakatlardan o‘zini tiya bilishida ifodalanadi. Xarakter shu xislatiga ega bo‘lgan kishilar o‘zlarini qo‘lga ola biladilar. Ular o‘zlarini tuta biladilar, ular uyushqoq kishilardir.

O‘zini tuta bilmaslik irodaning kuchsizligini yaqqol ko‘rsatuvchi belgidir. Odam o‘zini qo‘lga ola bilmaganda o‘z mayllarini, ixtiyorsiz harakatlarini nazorat qila olmaganda g‘ayri ixtiyoriy faollik ko‘rinishlari reflekslar, instinktlar, tasodifan ko‘ngildan kechadigan hislar, qo‘rquv, hadik-shubha, gumon, hazab, rashk, ichiqoralik, affektiv holatlar va shu kabilar kishi irodasini bo‘g‘ib qo‘yadi. Bunday hollarda odam o‘zini tiya olmay qoladi.

O‘zini tiya olmaslikning eng yomon ko‘rinishi buzuqlikdir. Buzuqlik butunlay instinktlar va salbiy emotsiyalar ta’sirida bo‘lish demakdir.

Jasurlik kishining omonligi va hayoti uchun havfli bo‘lgan to‘sqinliklarni bartaraf qilishda ko‘rinadigan iroda kuchidir. Masalan, parashyutchi har gal o‘zini samolyotdan tashlaganda jasurlik qiladi. Jasurlik o‘zini tuta bilishga chambarchas bog‘liq. Jasurlik bor joyda o‘zini tuta bilishlik mavjud. Kishi o‘zini tuta bilsa jasurlik qila oladi. Biron maqsadga yetishish yo‘lida mutassil jasurlik ko‘rsatish, dovyuraklik jasorat deyiladi.

O‘zining hayoti uchun xatarli to‘sqinliklarni yengishga doimo tayyor turgan va shunday to‘sqinliklarni yenga oladigan kishilarni jasur kishilar deb ataymiz. Bular xavf-xatardan cho‘chimaydigan, xarakteri kuchli, dovyurak, botir kishilardir.

Jasurlikning yo‘qligi irodaning kuchsizligini ko‘rsatadi. Buni qo‘rqoqlik, nomardlik deb ataymiz. Irodasi kuchsiz bo‘lgan bunday kishilar odatda qo‘rqoq, yuraksiz kishilar deb ataladi. Sabot, matonat ma’lum maqsadga yetishda ko‘pincha uzoq vaqt davomida irodamizga ta’sir etib turuvchi katta to‘sqinlik va qiyinchiliklarni bartaraf qilishga to‘g‘ri keladi. Irodaning bunday ko‘rinishi shaxsning eng muhim sifati bo‘lib, iroda kuchining yaqqolligini ko‘rsatadi.

Sabot, matonat – qandaydir bir aniq maqsadni ko‘zlab, muntazam ravishda irodaviy zo‘r berish demakdir.

Ammo kishilarning hayoti va faoliyatida ba’zan shunday hollar ham bo‘ladiki, kishi o‘z oldiga qo‘ygan qandaydir zarur maqsadlarni bajarishda yetib bo‘lmaydigan yoki kishiga shunday bo‘lib tuyuladigan to‘sqinliklarga uchrab qoladi. Bunday hollarda kishi ba’zan qabul qilgan qarorni o‘zgartiradi, bekor qiladi, u qiyinchiliklardan qo‘rqishi va o‘z oldiga qo‘ygan maqsadidan voz kechishi mumkin. Ba’zan shunday bo‘ladiki, talaba to‘satdan o‘qishni tashlaydi. Ilgari tanlagan ehtiyojidan voz kechadi, boshlagan ishini oxiriga yetkazmay, o‘lda – jo‘lda qoldirib ketadi.

Kishi o‘z harakat, maqsadini yaxshi o‘ylamaganda maqsadga yetishsa, yordam bera oladigan vosita va usullarni puxta o‘ylamaganda, o‘zining kuch – imkoniyatlarini yetarli yoki to‘g‘ri hisobga olmaganda odamda belgilangan maqsaddan shu tariqa qaytadi, irodasida chekinadi. Dastlabki muvaffaqiyatsizlikka haddan tashqari katta ahamiyat berilganda, bu muvaffaqiyatsizlikka noto‘g‘ri, yoki yengil baho berilganda, unga faqat salbiy tomondan qaraganda shunday bo‘ladi. Kishi muvaffaqiyatsizlikka uchrash bilan bir vaqtda o‘z kuchlariga, o‘z imkoniyatlariga, o‘z qobiliyatlariga ishonmaganda odam “ruhi tushib”, o‘zini passivlikka qo‘l qovushtirib o‘tirishga mahkum etadi. Albatta umuman irodasi kuchsiz kishilarda shunday bo‘ladi. Bunday kishilar irodasining o‘smaganligi, yetarlicha tarbiyalanmaganligi bilan farq qiladi.

Ammo irodali mavjudot bo‘lgan odam hayot va faoliyatida jamiyat yoki o‘zi uchun muhim ahamiyatga ega bo‘lgan maqsadidan qaytmasligi ham mumkin. U iroda kuchiga zo‘r berib, to‘sqinliklarga qarshi kurashni kuchaytirishi, qabul qilingan qaroriga yarasha uzoq vaqt ish ko‘rishi mumkin. Barcha to‘sqinlik va qiyinchiliklarga qaramay u zarur natijani qo‘lga kiritmoq uchun damba-dam, orada vaqt o‘tkazib zo‘r berishi, g‘ayratini ko‘rsatib ishlashi mumkin.

Kutilgan maqsadga yetishda katta qiyinchiliklar va yengib bo‘lmaydigan to‘siqlar bo‘lsa, kishi shu maqsadga yetishi uchun zarur yo‘l, vosita va usullarni

o‘zgartirib, yangi usullarni qidirib topishi mumkin. Katta to‘sqinliklarni bartaraf qilib, uzoq qunt qilib, maqsadga yetishda ko‘rinadigan bunday iroda kuchi sabot - matonat deb ataladi. Shunday iroda sifatiga ega bo‘lgan kishi esa sabot-matonatli, kuchli irodali, qat’iy xarakterli kishi deb ataladi.

Har qanday faoliyatning, jumladan o‘qib, o‘rganishning muvaffaqiyati sabot-matonatga bog‘liq. Bilimli bo‘lmoq uchun sabot-matonat kerak. Har bir sohada-texnika, san’at, muzika, sport va shu kabi sohalarda bilim va malaka ortirmoq uchun sabot-matonat kerak.

Sabot-matonat xarakterning eng qimmatli xislatidir. Bu xislat kishining maqsadga yetish yo‘lida qanday qiyinchilik va to‘sqinliklar bo‘lishidan qat’iy nazar shu maqsadga erishishida o‘z ifodasini topadi.

Xarakter xislati bo‘lgan sabot-matonat ba’zi kishilar faoliyatining hamma sohalarida namoyon bo‘ladi boshqa kishilarda esa bu xislat ularning manfaatlari bilan bog‘langan, va ayrim faoliyat sohalarida ko‘rinadi.

Sabot-matonatli kishilar boshlagan ishlarini hamisha oxiriga yetkaza biladilar. Ular o‘zlariga nisbatan ham boshqa kishilarga nisbatan ham talabchan bo‘ladilar.

Sabot-matonatli kishilar muvaffaqiyatsizlikka uchraganda ruhini tushirmaydi, balki aksincha, maqsadga erishish uchun ishga yanada qat’iyroq kirishadi, shu maqsadga erishishning yangi yo‘l va vositalarini izlab topadi.

Sabot-matonatli kishilar o‘ziga va boshqa kishilarga nisbatan talabchanligi bilan ajralib turadilar. Ular belgilangan yo‘ldan yurishlari-ga to‘sqinlik qila oladigan hamma narsaga qarshi tura oladigan, bu to‘sqinliklarni yenga oladigan matonatli kishilardir.

Sabot-matonat irodaning chidam va toqat degan sifati bilan ham chambarchas bog‘liq.

Maqsadga yetishda bartaraf qilinadigan to‘sqinlik va qiyinchiliklar kishidan kuch va vaqt sarf qilishni talab etibgina qolmay, balki ko‘pincha jismoniy va ruhiy azob beradi ham.

Kishining o‘z faoliyatida ba’zan sovuq va issiqdan, yomg‘ir va qordan, qattiq toliqish, och qolishdan, hamma turli kasalliklardan azob chekadigan kishi o‘z oldiga qo‘ygan maqsadiga sodiq bo‘lib shu maqsadga yetishga intilaversa, bunday intilishlarda ko‘rinadigan iroda chidam va toqat deb ataladi. Odamning organizmidagi yemirilish jarayonlarini yengishda ifodalanadigan ajoyib iroda o‘zini tuta bilish va matonatni ko‘rsatadigan misollar talaygina bo‘lib, u quyidagi misollardan birida keltirib o‘tiladi.

Sobiq sovet uchuvchisi Alievning bir o‘zi havo jangida dushmanning yettita samolyotiga qarshi mardonavor kurashdi va hammasini urib tushirdi. Kuchlar teng bo‘lmagan bu jangda Alievning samolyotini dushman o‘qlari teshib yuborgan edi. Aliev o‘zi bir necha bor yaralandi. Ammo u o‘zini yo‘qotib qo‘ymay, samolyoti bilan o‘z aerodromiga borib qo‘ndi. Aerodromiga yetib borguncha dushman egallab olgan yerlardan uchib o‘tishi kerak edi. Dushmanning zenit to‘plari Alievning samolyotini qattiq o‘qqa tutdi va samolyotining bir necha joyini snaryad parchalari teshib yubordi. Uchuvchi yana bir necha marta yaralandi. Lekin Aliev bu safar ham sarosimaga tushmay samolyotini boshqarib boraverdi va uni o‘z

aerodromiga eson-omon qo‘ndirdi. Samolyot kabinasi ochilganda uchuvchi o‘lgan edi. U ikki qo‘lidan, oyog‘idan, kuragidan, yelkasidan, orqasidan, jag‘idan va boshidan yaralangan edi. Vrachning aniqlashishicha, og‘ir yarador bo‘lgan Alievning bu holda ucha olishi sira mumkin emas edi. Ammo Aliev samolyotini boshqarib, aerodromga to‘g‘ri qo‘na olgan. Uchuvchining irodasi va o‘zini tuta bilishi tufayli o‘qning yemiruvchi kuchlaridan g‘olib kelib, umrining so‘nggi daqiqalarini cho‘zishga erisha oldi.

Sabot-matonatli chidamli va toqatli kishilar maqsadga yetishishda va qiyinchiliklarga qarshi kurash jismoniy va ruhiy azoblarga hamda boshqa mashaqqatlarga chiday oladilar. Ular har qanday vaziyatda o‘zlarini tuta oladilar, jasurlik, mardlik, botirlik, qat’iyat ko‘rsata oladilar .

Bunday xarakterli kishilarga optimallik kayfiyati, hayotga quvnoqlik bilan qarash, porloq kelajakka doim ishonch bilan boqish, boshqa kishilarga o‘z kuchlari va mehnat imkoniyatlariga yetishish kabi xislatlar xosdir.

IRODANING INDIVIDUAL XUSUSIYaTLARI, IRODANI TARBIYaLAShPSIXOLOGIK ASOSI HAQIDA QISQAChA XULOSA.

O‘zini tuta bilish jasurlik sabot-matonat, chidam va toqatda ko‘rinadigan kuchli iroda mardlik deb ataladi. Shu sifatlar bilan farq qiladigan kishilar esa mard kishilar deb ataladi.

Kishilarning hayoti va faoliyatida shunday hollar ko‘p bo‘ladiki, bunda odam zarur paytida o‘zini tuta olmay qoladi, jasurlik, sabot-matonat, intizomlilik ko‘rsata olmaydi. Xarakter xislati irodasiz kishilar mavjud, bunday kishilar irodasi kuchsiz yoki irodasiz kishilar deyiladi. Bunday kishilar irodasi kuchsiz yoki chidamsiz kishilar deyiladi. Bular xatto arzimas qiyinchilik va to‘sqinliklarni ham bartaraf qila olmaydigan kishilardir. Bular salgina muvaffaqiyatsizlik yoki qiyinchilik kelib chiqqanda ham o‘z oldiga qo‘ygan maqsaddan voz kechib ish harakatini to‘xtatadigan, o‘z qarorini bekor qiladigan yuraksiz, qo‘rqoq kishilardir. Ular vaziyat talab qilganda zarur jasurlik sabot-matonat, chidam, toqat, qat’iyat ko‘rsatmaydilar. Bular cho‘chima, yalqov joni paxta kishilardir. Bunday kishilarning xatti- harakatlari odatda ularning o‘zidan ko‘ra tashqi sharoitga bog‘liq bo‘ladi.

Bunday xarakter xislatlarga ega bo‘lgan kishilar pessimistik kayfiyatda bo‘lib, dunyoga va hayotga umidsizlik bilan qaraydilar. Ular doimo barcha kishilarning salbiy, yomon tomonlarini ko‘radilar, bu kishilarning fikricha, o‘zlarining barcha kamchiliklari va muvaffaqiyatsizliklarining sababchisi boshqa kishilardir. Bu xildagi ba’zi kishilar passiv beparvo kayfiyatda bo‘ladilar.

Irodaning mustaqilligi. Kishilaring irodaviy harakatlariga ularning mustaqillik darajasiga qarab ham baho beriladi. Irodaviy harakatlarning mustaqilligi kishining avvalo tashabbuskorligida ko‘riladi. Tashabbuskorlik biror bir ishni shaxsan boshlab yuborish demakdir. Tashabbuskorlik odatda tevarak-atrofdagi sharoit hamda ijtimoiy hayot talablarini epchillik, mohirlik bilan hisobga olish va ko‘pincha kelajakni, yangilikni oldindan ko‘ra bilish qobiliyati bilan bir vaqtda namoyon bo‘ladi.

Tashabbuskor kishi shaxsiy hayotida ham, ijtimoiy faoliyatida ham vaziyat va turmush talablarini hisobga ola biladi, shu bilan bir vaqtda vazifalarni ilgari

suradi, qo‘yilgan vazifalarni amalga oshirish uchun yo‘l va vositalari tanlaydi va bu vazifalarni hal etishda faol ishtirok etadi.

Mustaqillik qilinilmagan va qilinilgan ish-harakatlar uchun javobgarlik sezishda ko‘rinadi. Javobgarlikni sezish ayni harakatlarning to‘g‘riligiga, maqsadga muvofiq ekanligiga va zarurligiga ishonch hosil qilish demakdir.

Irodaning mustaqilligi yana boshqa kishilarning fikr, maslahat va takliflarini tanqidiy ko‘z bilan mulohaza qilib chiqishda ham ko‘rinadi. Tanqidiy ko‘z bilan mulohaza yuritish xarakter xislati bo‘lib, boshqa kishilarning birga maslahat va takliflarini diqqat bilan tahlil qilishda ko‘rinadi, xarakterning shu xislati bo‘lgan kishi boshqa kishilarning fikr va maslahatlariga e’tibor bilan quloq soladi, ularga muayyan tamoyillar nuqtai nazaridan baho beradi, ijobiy foydali narsani qabul qilib undan foydalanadi, salbiy befoyda narsani dalillar bilan rad etadi.

Ayrim kishilarning iroda mustaqilligi ba’zan qaysarlik kabi maxsus holatda ko‘rinadi. Bu holat shundan iboratki, odam boshqa kishilarning aytgan hamma gaplariga, maslahat, iltimoslariga qarshilik ko‘rsatadi. Qaysarlik qilayotgan odam yo buyurilgan ishni qilmasdan, o‘z bilganini qilaveradi yoki buyurilgan ishni teskarisini qiladi.

Intizomlilik – xarakter xislati bo‘lib, jamiyat talablariga ongli ravishda o‘z ixtiyori bilan bo‘ysina bilishda ko‘rinadi. Intizomlilik, jumladan, belgilangan tartibga aniq rioya qilishda, olingan va’dani vijdonan bajarishda, o‘z burchiga ongli ravishda bo‘ysinishda o‘z ifodasini topadi.

Intizomli kishi mustaqil tashabbuskor bo‘lib, ayni vaqtda qabul qilingan qarorlarni so‘zsiz ijro etadi, jamiyat manfaatlariga va axloq tamoyillariga itoat qila biladi.

Mustaqillik ayni vaqtda irodaning kuchli ekanligini ham ko‘rsatadi. Iroda kuchi katta to‘sqinliklarni bartaraf qila olish qobiliyati bilangina ifodalanmay, tashabbuskorlik ko‘rsatish, mustaqillik, dadillik ko‘rsatish va qabul qilingan qarorlar uchun, o‘z xatti-harakatlari uchun mas’uliyat sezish bilan ham ta’riflanadi.

Irodaning axloqiyligi hayot va faoliyatda iroda kuchi, uning mustaqilligiga ijobiy yoki salbiy baho berganda qanday to‘sqinlik va qiyinchiliklar bartaraf qilinganligini nazarda tutish bilangina cheklanib qolmay, asosan kishining axloqiy qiyofasi irodaviy harakatlarda qanchalik ifodalanishi, biron odamning irodasi naqadar axloqiy ekanligi ham nazarda tutiladi.

Irodaning ahloqiyligi deganda odatda kishi o‘z oldiga qanday maqsadlar qo‘yilishi, bu maqsadlarga qanday vositalar bilan erishishi, irodaviy intilishlar (xohishlar) qanday mayllar tufayli kelib chiqishi va ma’lum bir qarorga kelishida qanday tamoyillarga amal qilishni nazarda tutamiz.

Irodaviy harakatlarda kishining axloqiy xislatlari namoyon bo‘lsa, iroda kuchi ijobiy ahamiyatga ega deb hisoblaymiz. Ikkinchidan, kishilarning axloqiy hislarlari haqida fikr yuritilganda aytilgan so‘zlarni emas, balki ularning ma’naviy qiyofasini ko‘rsatadigan irodaviy harakatlarni nazarda tutamiz. Shuning uchun kuchli irodaning mardlik, o‘zini tuta bilish, sabot-matonat, chidam va jasurlik kabi xususiyatlari axloqiy sifatlari irodaning deb hisoblaymiz.

Kishi biror qarorga kelishda o‘z qarori va harakatlari uchun axloqiy mas’uliyat sezsa, uning irodasi axloqiy hisoblanadi.

Kishining chinakam axloqiyligi ma’naviy qiyofasi, so‘zida va muhokamalarida emas, balki faoliyatida, ishida va asosan mehnatda, ya’ni mehnatga va ishning o‘ziga mehr qo‘yishida namoyon bo‘ladi.

O‘zining intilish (mayllarida), qaror va harakatlarida har doim ahloq tamoyillariga amal qiladigan kishilarni axloqli kishilar deb ataymiz.

EMOSONAL HOLAT PSIXIK XODISA SIFATIDA VA UNING XARAKTERISTIKASI

Psixik jarayonlardan ayniqsa, emotsiya o‘zining aniq tashqi ifodasiga ega bo‘lishi bilan tavsiflanadi. Emotsional o‘zgarishlar organizmning tashqi o‘zgarishlarida shu qadar yaqqol ifodalanadiki, biz odamni tashqi ko‘rinishiga qarab, unda qanday xususiyatlar yuz berayotganini, uning xursand yoki xafaligini, g‘azablanganligini yoxud biror narsadan qo‘rqib ketganini va shu kabi his-tuyg‘ularning ko‘pini aytib bera olamiz. Hissiyotlarning tashqi alomatlari ifodali harakatlar deb ataladi.

Emotsiyalarning tashqi ifodasi turli ko‘rinishlarda ro‘y beradiki, unda asosiy o‘rinni ko‘rgazmali jihatlar asosiy o‘rin egallaydi.

Birinchidan, emotsiyalar nafas olish a’zolarining ishlarida o‘zgarish yasaydi. Masalan, yoqimli his-tuyg‘ular ishga tushganda nafas olishning tezligi va ampilitudasi ortadi, yoqimsiz his-tuyg‘ular ustun kelganda kamayadi, qo‘zg‘algan vaqtida nafas harakatlari tezlashadi hamda chuqurlashadi, zo‘r berish vaqtida-sekinlashadi va yuzakilashadi, hayajon vaqtida tezlashadi, hamda kuchsizlashadi, kutilmagan holatda, hayron qolishda zudlik bilan tezlashadi, qo‘rquvda sekinlashadi va hakozolar.

Turli emotsional holatlarda nafas olishning o‘zgarishi

a) xursandlikda nafas olish bir minutiga 17 marta;

b) faol xafalikda 9 marta;

v) qo‘rqishda 64 marta;

d) jahl chiqqanda 40 marta.

Ikkinchidan, emotsiya imo – ishoralarda, mimikada, ya’ni kishining yuzida bo‘ladigan harakatlarda hamda butun badanning ma’nodor harakatlarida ko‘rinadi.

Uchinchidan, gumoral harakatlardagi, ya’ni organizmning qon tarkibidagi va boshqa suyuqliklardagi kimyoviy o‘zgarishlarni va shuning bilan birga modda almashishida bo‘ladigan yanada chuqur o‘zgarishlarni o‘z tarkibiga oladi.

Demak, emotsiyalarning tashqi ifodasiga mimika, imo-ishora, aft-bashara va qad-qomatning o‘zgarishlari, ayrim tashqi sekresiya bezlarining faoliyati yosh so‘lak, ter ajralishi hamda ayrim harakatlarning xususiyatlaridagi o‘zgarishlar, ya’ni ularning tezligi, kuchi, koordinatsiyasi va hokazolar kiradi.

Emotsiyalarning eng aniq va yaqqol ko‘rinishlaridan biri kulgi bilan yig‘idir.

L.N.Tolstoy o‘z asarlarida odamning ruhiy holatini ifodalovchi nigohlarning 85 xilini va kulishning 97 xilini tasvir etgan. «Har xil sabab bilan yig‘lagan paytda odamning boshi va og‘zi har xil qiyofada o‘zgaradi» - degan edi. Leanardo da-Vinchi.

Rus psixologi P.M.Yakobson tomonidan ishlangan rasmlardan ko‘rinib turibdiki, odamning aftidagi qiyofa asosan lablar, qosh va ko‘z o‘zgarishlarining bir-biriga nisbatan turlicha holatga, shuningdek, ko‘zning qanchalik chaqnab turishiga bog‘liqdir. Ko‘zning qanchalik chaqnashi ko‘z yoshining miqdori, ko‘z shilliq pardasidagi tomirlarning kattalashuvi bilan belgilanadi. Maskaning tagida ko‘rinib turgan ko‘z o‘zining ifodasini yo‘qotgan bo‘ladi. Ko‘z, lab, qovoq, qoshning har xil holati, xatto odam chehrasini ham turli qiyofaga kiritadi.

Odam hissiyotlarini bildirishning eng nozigi va eng kuchlisi san’at, xususan, muzika bilan lirik she’rlardir, ularni tom ma’noda hissiyotning tili deyish mumkin.

PSIXIK HOLAT TURLARI. EMOTSIONAL XOLATLAR.

Shaxs hissiyot ob’ektiga nisbatan qanday shaxsiy munosabatda bo‘lishi favquloddagi holatda «Men» lik ifodalanishi his-tuyg‘ularning sifati deyiladi. Masalan, shaxsning muhabbati, rahm-shafqati, hayajonlanishi, qahr-g‘azabi, bezovtalanishi, ruhan ezilish kabi sifatlarning muayyan tasnifi (klassifikatsiyasi) mavjuddir. Sifatlar ikki xil yo‘sinda vujudga kelishi mumkin, jumladan, shaxsning o‘z ehtiyojini qondirishga va unga qarshilik (to‘sqinlik) qilishga aloqador narsa va hodisalarga nisbatan munosabatlari son-sanoqsiz bo‘lishi mumkin. Hissiyotning sifatlari shaxsning narsa va hodisalarga nisbatan emotsional munosabatining o‘ziga xos va zaruriy alomatlari bo‘lib hisoblanadi. Psixologiyada shaxsning hayotiy va tabiat omillariga nisbatan emotsional munosabatlari ijobiy va salbiy turkumlarga ajratiladi. Ijobiy sifatlar narsa va hodisalarga nisbatan ehtiyoj maqsadga muvofiq ravishda qondirilsa, u holda rohatlanish, quvonch hislari ifodasi yuzaga keladi. Ehtiyojlarni qondirishda to‘siqlar, xalaqit beruvchi omillar namoyon bo‘lsa, u taqdirda noxush kechinmalari, norozilik hislari tug‘iladi. Ijobiy va salbiy sifatlar bevosita yo‘sindagi emas, balki bilvosita yo‘l bilan ham vujudga kelishi mumkin. Masalan, hayot quvonchlarini eslash dadillikni uyg‘otsa, muvaffaqiyatsizlikni xayolga keltirish hadiksirashni hosil qiladi.

Shaxs individual ehtiyojlaridan tashqari, ijtimoiy ehtiyojni qondirish bilan bog‘liq motivlar ta’siri tufayli ham ijobiy yoki salbiy hissiyot sifatlarini aks ettirishi kuzatiladi. Masalan, talabaning tanlovda qatnashishi quvonch hislarini yuzaga keltirsa, ikkinchi turdagi muvaffaqiyatsizlik xafagarchilik tuyg‘usini namoyon etadi. Shaxsning maqolasi (gazeta, jurnalda) bosilib chiqsa faxrlanadi, kimningdir tomonidan u tanqid qilinsa ruhan eziladi. Ota-ona farzandini maqtasa quvonadi, koyisa esa xafa bo‘ladi va hokazo.

Hissiyotning ijobiy va salbiy sifatlaridan tashqari, uning ikkiyoqlamalik (yunoncha amphi ikkiyoqlama vazifa, lotincha valentia «kuch» degan ma’no anglatib keladi) va noaniqlikdan iborat asosiy xislatlari mavjuddir. Bu ruhiy holatlarda shaxsda ikkilanish hollari, noaniq tushunish munosabatlari aks etadi, lekin rohatlanish bilan qanoatlanmaslik hislarini bir-biriga qo‘shish mumkin emas.

Ambivalent (ikkiyoqlama) hissiyotda rohatlanish bilan azoblanish tuyg‘ulari o‘zaro qo‘shilib ketish bilan cheklanibgina qolmasdan, balki uyg‘unlashgan, aralashgan holda ularning kechishi muhim xususiyatlaridan biri bo‘lib hisoblanadi.

Masalan, rashk hissida muhabbat bilan nafrat bir-biri bilan uzviy bog‘lanib ketadi. Xo‘randa qorni ochligi uchun sho‘r ovqatni yeb biologik ehtiyojni qondirib, bir tomondan rohatlanishi, ikkinchi tomondan esa noxush hisni kechirishi mumkin. Tashnalikdan iliq suvni ichib ham rohatlanishi, ham noxushlikka berilishi kuzatiladi. Kiyimi yupun shaxsga qalinroq to‘n berilsa, bir tomondan quvonadi, ikkinchi tomondan esa uyaladi. Oshiqlarda sevish va o‘zidan nafratlanish holati kechadi yoki hijron shirin qayg‘u, lekin yoqimli istirob tarzidagi kechinmalar ikkiyoqlama hissiyotga yorqin misoldir.

Shaxsning emotsional dunyosi uzluksiz tarzdagi ziddiyatlar, nizolar va ularning hal qilinishi, oldining olinishini aks ettirishdan iborat jarayonlar majmuasidir. Asosan ijobiy, salbiy va ikkiyoqlama hissiyotni keltirib chiqaradigan omillar quyidagilardan iboratdir: 1) shaxs bilan muhit o‘rtasidagi (tabiiy muhit, ijtimoiy muhit orasidagi) har xil mazmun hamda shakldagi munosabatlar; 2) tana a’zolari, ichki organizm tarkiblari muhitidagi munosabatlarning nisbiy muvozanati o‘zgarib turishi; 3) favquloddagi vaziyatlar tufayli yuzaga keladigan har xil kechinmalar va boshqalar.

His-tuyg‘ularning yana bitta (to‘rtinchi) sifati shaxsning hissiyot ob’ektlariga nisbatan emotsional munosabatlarining qisqa muddatli aks ettishini ta’minlovchi tashqi ta’sirining noaniqligi ifodalanishidir. Shuningdek, ob’ektlarning taassurotlari uzoq muddatli xususiyatga ega bo‘lsa, bunday emotsional holatlar munosabatlarning sifati bo‘lishi mumkin; Shaxs o‘zining turmush tajribasiga noma’lum, yap-yangi narsalarga duch kelsa, bu voqelik uni to‘lqinlantirishi, hayratlantirishi, unda havas va qiziqish uyg‘otishi mumkin. Bu hissiy voqelik (hodisa) yangi taassurotni anglashning hissiy jabhasi bo‘lib hisoblanadi. Tabiiy va ijtimoiy muhitning anglab olish chigal hodisasi ehtiyoj bilan bog‘lanishdan hamda muayyan barqaror munosabat yuzaga keltirishdan oldin hissiy holatning predmetiga aylanadi. Shuning uchun ma’lum kechinmalarning negizida tanho «bu nima refleks»ini tushunish ehtiyoji yotadi. Bilish faoliyati bilan uyg‘unlasha borgan anglash hissi beqarorligi, qisqa muddatliligi bilan tafovutlanadi hamda ob’ektga nisbatan yengilroq salbiy yoki ijobiy munosabat sifatiga aylanadi.

Hissiyotning mazmuni turli-tuman bo‘lib, u shaxsning hayoti va taraqqiyoti imkoniyatlari bilan bog‘liq ob’ektlarga, hatto bevosita rohatlanish (azoblanish) hislarini yuzaga keltiruvchi narsalarga nisbatan munosabatlarida ifodalanadi. Demak, shaxsning hissiyotlari turlicha moddiy va madaniy ehtiyojlariga asoslanadi, ularni qondirishga yordam beradigan omil ijobiy emotsiyani yuzaga keltiradi, so‘ng barqaror hissiyot singari mustahkamlanadi. Inson ehtiyojini qondirishga xalaqit beradigan narsa salbiy emotsional holatni vujudga keltiradi hamda hissiyot tariqasida mujassamlashadi.

Hissiyotning mazmuni to‘g‘risida mulohaza yuritilganda shu narsani eslatib o‘tish joizki, his-tuyg‘ular barqarorligi, maqsadga muvofiqligi: birinchidan, shaxsga hech qanday xavf-xatar, tahdid solmayotganligini, ikkinchidan, insonning hayoti va faoliyatida uni baxt-omad kutayotganligini, uchinchidan, shaxslararo munosabati,

jamiyatda tutgan mavqeini, to‘rtinchidan, tana a’zolarining salomatligini ro‘y-rost aks ettiradi. Bu ko‘rinishlarning barchasi ijobiy sifatlar ustuvorlik qilayotganligidan darak beradi, binobarin, yutuqlarga erishish ehtimoli darajasi yuksakligi, ijtimoiy yoki shaxsiy kutilma esa kafolatlanganligini anglatadi. Shaxs shaxslararo munosabatning mahsuli bo‘lganligi tufayli undagi hissiyotlarning mazmuni, inson kamol topishi bilan uzviy bog‘liq tarzda, ko‘lami kengayib boradi, buning natijasida emotsional holatlar shaxsiy tor doiradan tashqari chiqib, tabiat hodisalari, jamiyat muammolari (iqtisodiy, siyosiy, tarixiy, ma’naviy jabhalar) ga taalluqli munosabatlarni o‘zida ma’naviy, mazmuniy, shakliy jihatdan mujassamlashtiradi. Xuddi shu bois mas’uliyat va loqaydlik, muloqotmandlik va odamovilik, g‘azab va shavq, simpatiya va antipatiya, optimizm va pessimizm, xursandlik va xafalik, qahramonlik va qo‘rqoqlik, quvonch va qahr, ishtiyoq va zerikish, egoistlik va alturistlik, sofdillik va g‘arazgo‘ylik, mehnatsevarlik va dangasalik, samimiylik va laganbardorlik kabilarning barchasi kelib chiqishi (genezisi) jihatidan ijtimoiy xususiyatga ega bo‘lib, quyidagi jabhalari bilan ajralib turuvchi: a)shaxsning shaxsiy nuqtai nazari; b)ijtimoiy hayotda egallagan mavqei; v)hayot va faoliyatda faolligi; g)jamiyatdagi hamkorlik faoliyatda qatnashishi; d) guruh yoki jamoada shakllangan shaxslararo munosabatlari bilan bog‘liq hissiyotlardir. Shuni ta’kidlab o‘tish o‘rinliki, shaxsning ba’zi his-tuyg‘ulari ularni ro‘yobga chiqaruvchi omillarning takroran ta’siri natijasida mustahkamlanib, uning(insonning) hukmron, ustuvor, barqaror emotsional xususiyatiga aylanadi. Shu sababdan shaxslarning xushfe’l yoki jaholatli, qiziquvchan yoki sovuqqon, qo‘rqoq yoki jasur, mehribon yoki bag‘ritosh, xushmuomala yoki qo‘pol, kamgap yoki maxmadona degan yo‘sinda inson (shaxs) sifatida tavsiflash, baholash mumkin. Milliy tarbiyaning, milliy g‘oyaning asosiy vazifalaridan biri mamlakatimiz fuqarolarida milliy istiqlol g‘oyalariga sodiqlik, fidoiylik, vatanparvarlik, mas’uliyatlilik ruhidagi yuksak his-tuyg‘ularni shakllantirishdan iboratdir. Mustaqillik ideallariga munosib shaxslarni kamol toptirish uchun, vatan ishqi bilan yonuvchi faol, shijoatli, irodasi bukilmas, barqaror motivatsiyaga ega bo‘lgan insoniy sifatlarni ularda shakllantirish maqsadga muvofiq.

Shuni eslab o‘tish lozimki, hissiyot o‘zgaruvchanlik xususiyatiga ega bo‘lib, uning kuchayishi yoki susayishiga qarab qanday oqibatlarga olib kelishini oldindan bashorat qilish yoki payqash mumkin. Shaxsning his-tuyg‘ularida ham barqaror, ham o‘zgaruvchan jabhalari birgalikda hukm suradi.

Shu sababdan shaxsning hissiyotida hukmron, ustuvor his-tuyg‘ular mavjud bo‘lishiga qaramay, ular vaziyat, sharoit yangilanish bois keskin o‘zgarishlarga uchraydi, dinamik stereotiplar zaiflasha boshlaydi. Shuning uchun psixologiyada hissiyot o‘zgarishining dinamikasi degan atamalar birikmasi uzluksiz ravishda qo‘llanilib kelinadi.

Shaxsda namoyon bo‘layotgan hissiyot asta-sekin jadallashib borgani evaziga u ruhiy kechinma sifatida mustahkamlanib qolishi mumkin. Masalan, jahon xalqlarida yer kurrasining u yoki bu joylarida qo‘poruvchilik ko‘rinishlariga jirkanch nazar bilan qarash tuyg‘usi uyg‘ongan bo‘lsa, keyinchalik terrorizmga

(lotincha terror kuch ishlatish bilan qo‘rqitish demakdir) shafqatsiz kurash, nafrat umumiy militarizmga (latincha militaris harbiylashtirish ma’nosini anglatadi) yo‘naltirildi. Xalqlarda narkotik (yunoncha harkotikos miyani aynitadigan) moddalarga nisbatan jirkanch tuyg‘usi kuchayib borishi, dinamikasi sababli narkobiznesga (inglizcha business foyda degani)bilan ayovsiz kurash insoniyat genini (zotini) buzilishiga yo‘l qo‘ymaslikka o‘sib o‘tdi. Shaxs kechirayotgan his-tuyg‘ular mazmundor, aks ettirilayotgan hodisalarrang-barang, o‘zaro ta’sirlar, aloqalar, munosabatlar serqirra, ko‘pyoqlamalik xususiyat kasb etsa, u holda hissiyot dinamikasiga puxta negiz hozirlaydi.

Lekin shuni ham ta’kidlash ma’qulki, hissiyot dinamikasi har xil kechishi, uning xususiyati, yo‘nalishi biroz o‘zgarishi mumkin. Chunki hissiyot bir yo‘nalishda kuchayib borish bilan bir qatorda uning susayishi, hatto so‘nib borishi, haddan tashqari zaiflashuvi ham kuzatiladi. Masalan, intizomni buzgan xodimni «haydash» bilan qo‘rqitish emotsional ta’sirini yo‘qotadi, agarda biror jazo chorasi qo‘llanilmasa, mabodo talabani dars qoldirishi po‘pisa qilish bilan cheklansa, unda qo‘rqinch ruhiy holati yo‘qoladi. Ana shunday hodisalar va nomutanosibliklarning takrorlanishi sababli emotsional moslashuv (adaptatsiya) jarayoni vujudga keladi, demak, hissiyotda o‘zgarish sodir bo‘lmaydi. Agarda hissiyot ob’ektining (narsa, hodisa, holat kabilarning) mazmuni, ma’nosi shaxsda qiziqish uyg‘ota olmasa, bunday holda emotsion to‘yinish yuzaga keladi, oldin qiziq tuyulgan narsa keyinchalik zerikarli, yoqimsiz, noxush kechinmalar hosil qila boshlaydi. Shaxs bir necha marta surunkasiga axborot, qo‘shiq, hangoma eshita bergach, unda hayajonlanish, rohatlanish, kayfiyat ko‘tarilishi paydo bo‘lmaydi, aksincha insonda zerikish hissi uyg‘onadi, ularni eshitish esa jahl chiqazadi. Shuning uchun xoh ma’lumot, xoh yumor bo‘lishdan qat’i nazar yangilik alomatlarisiz insonda qiziqish yo‘qoladi.

STRESS TUShUNChASI VA PSIXOLOGIK ZO‘RIQISh, STRESSNING TAVSIFI. STRESSNI BOShQARISh.

Stress tushunchasining mazmuni mohiyati borasida qator ta’riflar uchraydi. Jumladan, A.V.Petrovskiy tomonidan stress– ffektiv holatga yaqin turadigan, lekin boshdan kechirilishining davomiyligiga ko‘ra kayfiyatlarga yaqin bo‘lgan his-tuyg‘ularni boshdan kechirilishining alohida shaklidir, deb ta’rif beriladi. Profssor E.G‘ozievning umumiy psixologiya kitobida yozilishicha, stress-og‘ir jismoniy va murakkab aqliy yuklamalar ishlarning me’yoridan oshib, ketib xavfli vaziyatlar tug‘ilganida, zaruriy chora-tadbirlarni zudlik bilan topishga intilganda vujudga keladigan hissiy zo‘riqishlar sifatida ko‘rsatiladi.

Stress-inson organizmini haddan tashqari zo‘riqish natijasida paydo bo‘ladigan tanglik jarayonidir.

Stress ko‘rinishiga qarab ikki turga ajratiladi:

1. Konstruktiv-biz turidagi (ko‘pchilik orasida);

2. Destruktiv – men turidagi (yakka shaxs o‘zi bilan) kechadigan jarayon.

Stress holatini oddiy tilda aytadigan bo‘lsak, bu insonlarda kechadigan tushkunlik holatidir. Insonning aqliy jihatlari va fiziologik tizimida stress holati bo‘lmasligi mumkin emas. Bular ko‘p hollarda muloqotlarda va boshqa ijtimoiy jarayonlarda yuz beradi. Stressni fiziologik va psixologik turlari mavjud. Fiziologik stress- bu o‘ta jismoniy zo‘riqish, biror og‘riq, qo‘rquv, kasalliklar natijasida vujudga keladi.

Fiziologik stress organizm o‘ta zo‘riqishi, temperaturaning baland yoki past bo‘lishi, nafas olishning qiyinlashishi bilan bog‘liq bo‘ladi. Masalan, ba’zida odam organizmida qattiq og‘riq bo‘lganda, og‘riq nimadan kelib chiqqanligini tushunib yeta olmaslik oqibatida odamda qo‘rquv, xavotirlanish paydo bo‘ladi va stress holatiga olib keladi.

Psixologik stress-odamning ruhiy holatiga voqealarni ta’siri tufayli paydo bo‘ladigan stress.

Psixologik stress informatsion stress va emotsional stress turlariga ajraladi.

Informatsion stress axborotlarni haddan tashqari ko‘p qabul qilish vazifalarni bajarishda bir qancha yechimlar bo‘lsa-da, aniq ulardan qaysi birini tanlash yuqori darajadagi shiddat bilan qaror qabul qilishdagi ikkilanishi natijasida kelib chiqishi mumkin. Axborotlarni haddan tashqariko‘p qabul qilish oqibatida odam psixikasi zo‘riqadi (charchaydi) va buyrak usti bezlaridan stressli garmonlar ko‘p ishlab chiqara boshlaydi. Haddan tashqari zo‘riqish natijasida miyada tormozlanish yuz beradi va oqibatda tanglikka olib kelgan axborotgina miyada aks etaveradi. Miya boshqa axborotlarni tashqi ta’sirni qabul qila olmay qoladi. Bu ba’zi hollarda salbiy yomon oqibatlarga olib kelishi mumkin. Miyada stressga olib kelgan axborot tormozlanib, saqlanib qolgandatanglik holatining yuqori nuqtasiga chiqqanda tanglik holatidan chiqib ketolmay o‘z joniga qasd qilishgacha olib kelishi mumkin.

Emotsional stress-ta’qiq qilish, falokat, hayotiy o‘zgarishlar (oilaviymojarolar, to‘satdan ishdan bo‘shatish yaqin kishisini yo‘qotish, uzoq muddatli sevgidan qutila olmaslik sababli, xavf ostida qolganda, atrofdagilar tomonidan noto‘g‘ri munosabat qilinganda va hokazolarda) ko‘rinadi.

Olimlar o‘tkazgan tadqiqotlar shuni ko‘rsatadiki, falokat,hayotiy o‘zgarishlar, kundalik tashvishlar ko‘proq stresslar hisoblanadi.

Falokat – bu notinchlik, urush, yer qimirlash, suv toshqinlari, avtohalokatlar va hokazo. Bularning hammasi inson ruhiy holatiga juda katta salbiy ta’sir ko‘rsatadi. Olimlar shuni ta’kidlashadiki, qattiq yer qimirlashi, suv toshqinlari, yong‘in bo‘lishi kabi falokatlarning inson ruhiyatiga katta ta’sir ko‘rsatishi natijasida xavotirlanish darajasi yuqori bo‘lishi kuzatiladi.

Hayotiy o‘zgarishlar - bu insonni hayotida yuz beradigan voqea va hodisalardir. Masalan, yaqin kishisining halok bo‘lishi, kutilmaganda ish o‘rnini yo‘qotishi, ajralishlar va hokazo. Agarda inson bir qancha inqirozli vaziyatni boshidan o‘tkazsa, qattiq kasallanishi va hattoki o‘limga ham olib kelishi mumkin.

13-MAVZU:TEMPERAMENT VA XARAKTER

Reja:

1. Temperament haqida tushuncha.

2. Temperamentning fiziologik asoslari.
3. Temperament tiplarining tavsifi.
4. Faoliyatning individual uslubi va temperament
5. Xarakter xaqida tushuncha.
6. Xarakterning fiziologik asosi.
7. Xarekter tarkibi.
8. Xarakter aksentuatsiyasi.

Tayanch so‘zlar:

Xarakter, fiziologik asosi, xarakter tarkibi, aksentuatsiyasi, xarakter tipologiyasi,xarakter borasidagi nazariyalar.temperament, fiziologik asosi, tiplar, flegmatik, sangvinik, xolerik, melanxolik, faoliyatning individual uslubi.

Insonning ruhiy olami beto‘xtov harakatlar majmuasidan iborat bo‘lib, biri ikkinchisini bevosita taqazo etadi va ular uzluksiz zanjir tizimiga o‘xshash tarzda hukm suradi. Xuddi shu bois shaxs ruhiyatida tashqi atrof - muhit to‘g‘risidagi taassurotlar, o‘tmish xotiralari, kelajak yuzasidan ijodiy xayollar, ezgu niyatlar, xohish istaklar, maqsad va tilaklar, mulohaza, fikr va muammo, hissiy kechinmalar, irodaviy sifatlar uzluksiz tarzda o‘zaro o‘rin almashtirib turish evaziga ontogenetik dunyoga mustahkam negiz hozirlanadi. Ruhiy olam kechishi, uning sur’ati, mazmuni, shakli, ko‘lami, xususiyati, xislati, sifati, mexanizmi alohida, yakkahol insonda rang-barang tarzda namoyon bo‘lishi kuzatiladi. Shuning uchun bo‘lsa kerak, insonlar tabiat hodisalariga, ijtimoiy turmush voqeliklariga, omillariga, ta’sir kuchlariga tez yoki sekin, yengil yoki mushkulot bilan javob qaytarishga moyillik ko‘rsatadilar.

Psixologiyada temperamentga taalluqli individual dinamik xususiyatlar o‘rtasida muayyan darajada tafovut mavjudligi alohida ta’kidlanadi, ular orasidagi farqlarni ajratib ko‘rsatish maqsadida quyidagicha belgilar kiritiladi va o‘ziga xos tarzda tavsiflab beriladi, ularning ayrimlarini ajratib ko‘rsatish maqsadga muvofiq:

1. Favqulotda temperamentning bir xil xususiyatlari motiv, psixik holat va hodisalardan farqli o‘laroq, aynan shu shaxsning o‘zida, uning turli faoliyatlarida, muomalasida ifodalanadi.
2. Temperament xususiyatlari tabiiy shartlanganlik omiliga taalluqli bo‘lganligi tufayli inson hayoti va faoliyatining (umrining) davomida yoki uning muayyan bir bo‘lagida (ta’sirga beriluvchanligi sababligidan qat’iy nazar) barqaror, o‘zgarmas va mustahkamdir.
3. Yakkahol shaxsga dahldor temperamentning turli xususiyatlari o‘zaro bir-biri bilan g‘ayriqonuniy ravishda birlashgan bo‘lmasdan, balki ular o‘zaro bir-biri muayyan qonuniyat asosida mujassamlashib, xuddi shu xususiyatlar uning tiplarini tavsiflovchi o‘ziga xos tuzilmani vujudga keltiradi.

Psixologiya fanida temperament xususiyatlari deganda, alohida bir shaxsning psixik faoliyati dinamikasini belgilovchi psixikaning barqaror, o‘zgarmas individual-tipologik xususiyatlari majmuasi tushuniladi. Mazkur xususiyatlar turli shakl va mazmunga ega bo‘lgan motivlarda, psixik holatlarda, maqsadlarda, faoliyatlarda nisbatan o‘zgarmas temperament tipini tavsiflovchi tuzilmani tashkil qiladi.

Psixologiya fanining ijtimoiy tarixiy-taraqqiyoti davrida temperamentga nisbatan bildirilgan mulohazalar, uning moddiy asosi to‘g‘risidagi talqinlar xilma-xil bo‘lib, shaxsning psixologik xususiyatlarini o‘ziga xos tarzda tushuntirish uchun xizmat qilib kelgan. Temperament lotincha “temperamentum” degan so‘zdan olingan bo‘lib, buning ma’nosi “aralashma” degan tushunchani anglatadi. Temperament to‘g‘risidagi dastlabki ta’limotni yunon olimi Gippokrat (eramizdan oldingi 460 – 356 yillarda yashagan) yaratgan bo‘lib, uning tipologiyasi to hozirgi davrgacha qo‘llanilib kelinmoqda.

Temperamentning fiziologik asoslari

Qadimgi yunon olimi Gippokrat ta’limotiga binoan, insonlarning temperament xususiyatlari jihatidan o‘zaro bir-biridan tafovutlanishi, ularning tana a’zolaridagi suyuqliklarning (xiltlarning) turlicha nisbatda joylashuviga bog‘liq ekanligi tasavvur qilinadi. Gippokrat ta’biricha, inson tanasida to‘rt xil suyuqlik (xilt) mavjud bo‘lib, ular o‘t yoki safro (yunoncha “chole”), qon (lotincha sanguis yoki sanguinis), qora o‘t (yunoncha melas “qora”, chole “o‘t”), balg‘am (yunoncha “phlegma”) kabilardan iboratdir. Uning mulohazasicha:

1. O‘tning xususiyati- quruqlikdir, uning vazifasi-tana a’zolarida quruqlikni saqlab turish yoki badanni quruq tutishdir.
2. Qonning xususiyati-issiqlikdir, uning vazifasi tanani isitib turishdir.
3. Qora o‘tning xususiyati-namlikdir, uning vazifasi badan namligini saqlab turishdir.
4. Balg‘amning (shilimshiq moddaning) xususiyati-sovuqlikdir, uning vazifasi badanni sovutib turishdan iboratdir.

Gippokrat ta’limotiga muvofiq har bir insonda shu to‘rt xil suyuqlik mavjud bo‘lib, uning bittasi ustuvorlik kasb etadi. Mazkur aralashma (lotincha temperamentum)lardan qaysi biri salmoqliroq bo‘lsa, shunga qarab insonlar temperament jihatdan farqlanadilar, chunonchi xolerikda sariq o‘t, sangvinikda qon, flegmatikda balg‘am, melanxolikda qora o‘t ustun bo‘lishi ta’kidlanadi.

Gippokratning to‘rt xil moddalar (suyuqliklar) aralashmasi, ya’ni temperament tushunchasi va uning tipologiyasi (sangvinik, xolerik, flegmatik, melanxolik) ramziy ma’noda hozirgi zamon psixologiyasida ham qo‘llanilib kelinmoqda.

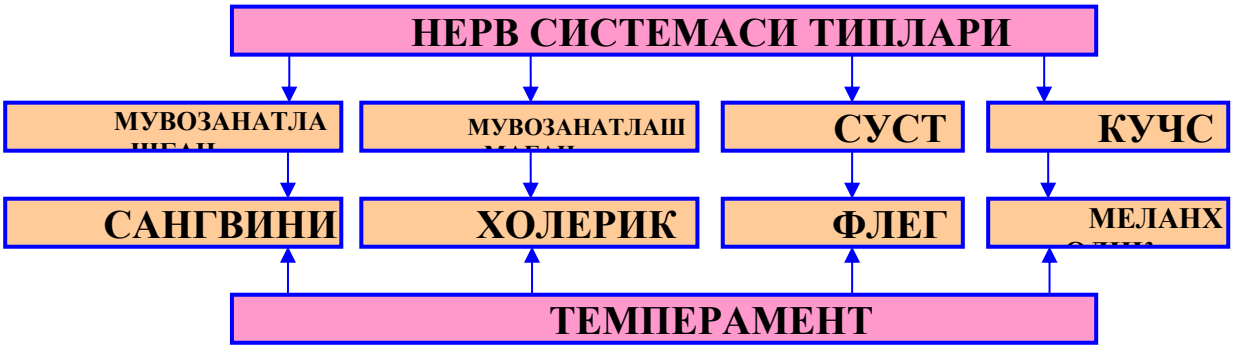

Temperamentning fiziologik asoslariga ulkan o‘z hissasini qo‘shgan olimlardan biri rus fiziologi I.P.Pavlov (1849-1936) hisoblanadi. I.P.Pavlov

temperament ham shartli reflektor faoliyatining individual xususiyatlarini keltirib chiqaruvchi omillar bilan bog‘liq bo‘lishi mumkin, degan xulosa chiqaradi. I.P.Pavlov ta’limoti bo‘yicha, shartli reflekslar paydo bo‘lishining individual xususiyatlari ro‘yobga chiqishining sabablari nerv sistemasini xususiyatlari mohiyatidandir. Unga ko‘ra quyidagi 3 ta xususiyatni ajratib ko‘rsatadi:

1) qo‘zg‘alish va tormozlanish jarayonlarining kuchi;

2) qo‘zg‘alish kuchi bilan tormozlanish kuchi o‘rtasidagi muvozanatlilik darajasi;

3) qo‘zg‘alishning tormozlanish bilan almashinish tezligi yoki nerv jarayonlarining harakatchanligi.

I.P.Pavlov shartli reflektor faoliyatining individual xususiyatlari bilan temperamentga aloqador nerv sistemasi xususiyatlarining o‘zaro qo‘shiluvini nerv sistemasining tipi deb nomlaydi va uni to‘rtta tipga ajratadi. Ular quyidagilardan iborat.

1. Kuchli, muvozanatli, epchil;
2. Kuchli, muvozanatsiz, epchil;
3. Kuchli, muvozanatli, sust;
4. Kuchli, muvozanatsiz sust.

Yirik rus psixologlaridan biri B.M. Teplov (1896 - 1965) va uning shogirdlari, maslakdoshlari I.P.Pavlovning tadqiqotlarini davom ettirib, inson nerv jarayonlari xususiyatlarining o‘ziga xos tomonlarini ochishga muvaffaq bo‘ldilar. Ular nerv-fiziologik jarayonlarning nozik qirralarini o‘rganishga maxsus moslamalar yordami bilan o‘zgarishlarni qayd qilish hamda olingan natijalarni (omillarni) matematik statistika metodlari orqali hisoblashni tatbiq etdilar. Shuningdek, B.M. Teplov ilmiy maktabining namoyondalari tomonidan ijobiy va tormozlovchi shartli reflekslarning hosil bo‘lish tezligini tavsiflovchi individual xususiyatlar turkumi ham ta’riflab berilgandir. Ushbu individual xususiyatlar mohiyatida ifodalanuvchi nerv sistemasining notanish xususiyati dinamiklik deb nomlangan ham tavsiflangan. Bundan tashqari, ular shartli reflektor faoliyatining bir guruh individual xususiyatlari qo‘zg‘alish jarayoni to‘xtalishining tezligi mahsuli sifatida taxmin qilingan xususiyatni (yangi xislatni) labillik deb atay boshlaganlar. Shuning bilan birga nerv sistemasining boshqa xususiyatlari mavjudligi to‘g‘risida ilmiy taxminlar ilgari surilgan, chunonchi: senzitivlik, reaktivlik va hakazo.

Nerv sistemasi tiplarining kelib chiqishi.

Nerv sistemasining umumiy tiplari kelib chiqishi yuzasidan mulohaza yuritilganda, albatta I.P.Pavlovning ta’limotini eslash maqsadga muvofiqdir, chunonchi irsiyat yo‘li bilan shartlangan tip–bu genotip demakdir. Hozirgi davrda nerv sistemasining umumiy tipi (genotip) irsiyatga bog‘liq ekanligi haqidagi ma’lumotlar, juda ko‘p bo‘lib, ular qiyosiy jihatdan hayvonlarni o‘rganish natijasida topilgandir.

Temperamentning tipologiyasi mobodo insonlar temperamentlari bo‘yicha qiyoslansa, u holda uning xususiyatlari jihatidan o‘zaro o‘xshash shaxslarning guruhi mavjudligi namoyon bo‘ladi. Bu asnoda eramizdan oldingi davrda ham temperament tiplari to‘g‘risida materiallar to‘plangan.

I.P. Pavlov ta’limoti bo‘yicha nerv sistemasi tiplarining va Gippkrat ta’limoti bo‘yicha temperamentning o‘zaro munosabatlari

Temperament tiplari	Nerv sistemasining kuchi	Nerv tizimining muvozanati	Nerv tizimining ildamligi
Xolerik	Kuchli jo‘shqin	Muvozanatsiz qizg‘in	Serharakat
Sangvinik	Kuchli serharakat	Muvozanatli	Serharakat
Flegmatik	Kuchli vazmin	Muvozanatli	Inert (sust)
Melanxolik	Kuchsiz	Muvozanatsiz tormozli	Serharakat yoki inert

Ularda temperament tipi deyilganda, insonlarning muayyan guruhlarini tavsiflovchi psixik xususiyatlarning yig‘indisi (majmuasi) tushuniladi. Hozirgi davrda temperament tipi deganda, ma’lum insonlar guruhi uchun umumiy bo‘lgan xususiyatlarning sodda majmuasi emas, balki mazkur xususiyatlarning qonuniy, zaruriy o‘zaro bog‘liqligi tushuniladi. Temperament tipini tavsiflovchi xususiyatlarning qonuniy tarzda o‘zaro bog‘liqligi turlicha aks etishi mumkin.

Nerv sistemasi va temperamentning bog‘liqligi

Nerv tizimining turlari	***Kuchli***			***Kuchsiz***
		Jonli	Inert	
Nerv jarayonlari xususiyatlari	Kuchli Vazminlik Harakatlanish	Kuchli Harakatlanish	Kuchli Harakatlanish	Kuchli Sust	Kuchsiz Harakatchan yoki sust

Temperament va psixik reaksiyaning bog‘liqligi

Temperament	***Reaksiya***	
	Tezkorlik	Kuch
Sangvinik	Tez	o‘rta
Xolerik	Tez	haddan tashqari
Flegmatik	Sekin	kuchli
Melanxolik	Sekin	kuchsiz

Temperament tiplarining psixologik tavsifi quyidagi muhim xususiyatlar yordami bilan aniqlanishi mumkin va ularning psixologik tavsifini quyidagi jadvalda ko‘rishimiz mumkin.

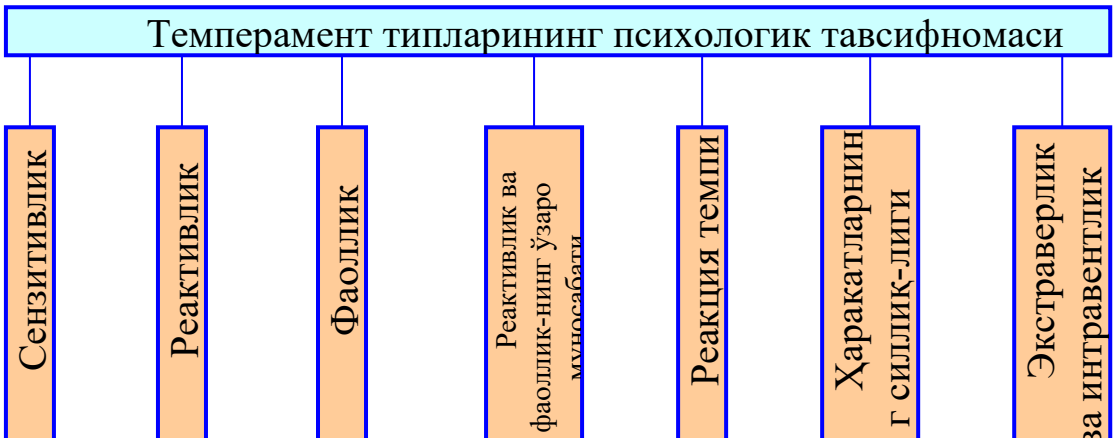

1.
2.
3.

1.Senzitivlik (lotincha Sensus– sezish, his qilish degan ma’no anglatadi). Senzitivlik yuzasidan insonda birorta psixik reaksiyani hosil qilish uchun zarur bo‘lgan o‘ta kuchsiz tashqi taassurot kuchiga qarab mulohaza yuritiladi, jumladan, sezgilarning paydo bo‘lishi uchun kerak qo‘zg‘ovchining ozgina kuchi (ularning quyi chegarasi), ehtiyojlar qondirilmasligining sezilar-sezilmas darajasi (shaxsga ruhiy azob beruvchi) mujassamlashadi.

4. Reaktivlik. Bu to‘g‘rida aynan bir xil kuch bilan ta’sir etuvchi tashqi va ichki taassurotlarga shaxs qanday kuch bilan emotsional reaksiya qilishiga qarab munosabat bildiriladi. Reaktivlikning yorqin ro‘yobga chiqishi-emotsionallik, ta’sirlanuvchanlikda ifodalanishidir.
5. Faollik. Bu borada inson qanday faollik darajasi bilan tashqi olamga ta’sir etishi va maqsadlarni amalga oshirishda ob’ektiv hamda sub’ektiv qarama-qarshiliklarni faollik bilan yengishga qarab fikr yuritiladi.
6. Reaktivlik bilan faollikning o‘zaro munosabati. Odamning faoliyati ko‘p jihatdan nimaga bog‘liqligiga binoan, chunonchi tasodifiy tarzdagi tashqi va ichki sharoitlarga (kayfiyatga, favquloddagi hodisalarga) yoki maqsadlarga, ezgu niyatlarga, xohish-intilishlariga ko‘ra fikr bildirish nazarda tutiladi.
7. Reaksiya tempi. Turli xususiyatli psixik reaksiyalar va jarayonlarning kechish tezligiga, nutq sur’atiga, farosatliligiga, aql tezligiga asoslanib xulosa chiqariladi.
8. Harakatlarning silliqligi va unga qarama-qarshi sifat rigidlik (qotib qolganlik), shaxsning o‘zgaruvchan tashqi taassurotlarga qanchalik yengillik va chaqqonlik bilan muvofiqlashishiga (silliqlik bilan moslashishga), shuningdek, uning xatti-harakatlari qanchalik sust va zaifligiga (rigidligi qotib qolganligicha) nisbatan baho berishdan iboratdir.
9. Ekstravertlik va introvertlik. Shaxsning faoliyati va reaksiyasi ko‘p jihatdan kechinmalarga bog‘liq, chunonchi favqulotdagi tashqi taassurotlarga (ekstravertlik) yoki aksincha, timsollarga, tasavvurlarga (introvertlik) taalluqligiga asoslangan holda munosabat ifodasidir.

Temperament tiplarining tavsifnomasi

Turli temperament tipiga mansub insonlarda har xil xarakter xususiyatlari, shaxs sifatlari, holatlari ro‘y beradi. Temperament tiplariga mos xususiyatlarni muhimlari quyidagi jadvalda aks ettiriladi.

Sangvinik yuksak reaktivlik. Bo‘lar-bo‘lmas narsalarga qattiq xoxolab kulaveradi. Muhim bo‘lmagan fakt qattiq jahlini chiqaradi. Diqqatini jalb qilgan hamma narsalarga tetik va zo‘r qo‘zg‘alish bilan javob beradi. Imo-ishoralari va harakatlari yaqqol ko‘rinib turadi. Uning aft-basharasiga qarab kayfiyatining qandayligini, narsalarga yoki odamga bo‘lgan munosabatlarini bilish oson. Diqqatini tez bir joyga to‘playdi.

Sust senzitivlikka ega. Sezgirlik chegarasi yuksak. Juda kuchsiz tovushlarni va yorug‘lik qo‘zg‘ovchilarni payqamaydi. Aktivligi yuksak, juda g‘ayratli va ishchan, darslarda tez-tez qo‘l ko‘tarib turadi, toliqmasdan uzoq vaqt ishlashi mumkin, yangi ishlarga g‘ayrat bilan kirishadi. Faolligi va reaktivligi muvozanatli. Uni intizomga chaqirish oson. U o‘z hissiyotlarining namoyon bo‘lishini va o‘zining ixtiyorsiz harakatlarini tez ushlab qola oladi. Harakatlari shiddatli, nutqi tez, yangi ishga tezlik bilan kirishadi, diqqatini tez to‘playdi. Aqli tez ishlaydi, topqir. Harakatlari nihoyat darajada silliqlik xususiyatiga ega. Hissiyotlari, kayfiyatlari, qiziqishlari va intilishlari juda o‘zgaruvchan. U yangi kishilar bilan tez kirishib ketadi. Yangi talablar, yangi sharoitga osonlik bilan o‘rganadi. Bir ishdan ikkinchi ishga tez ko‘cha oladi. Malakalarni tez o‘zlashtiradi va tez qayta o‘zgartiradi. Aqli ixcham. Ekstrovertlik xususiyatiga ega. O‘tgan va kelajak hayot haqida tasavvurlariga qaraganda quyiroq tashqi taassurotlarga javob beradi.

Xolerik xuddi sangvinik kabi sust senzitivlik, yuksak reaktivlik hamda faollik bilan ajralib turadi, lekin faollikdan reaktivlik ustunlik qiladi. Shuning uchun u tinimsiz o‘zini ushlay olmaydigan, betoqat, serzarda. Sangvinikka qaraganda ozroq silliq va qo‘proq qotib qolgan. Shuning uchun intilishlari va qiziqishlarida katta barqarorlik, zo‘r qatiylik bor, diqqatini ko‘chirishda qiyinchilikka uchraydi. Psixik tempi tez. Bir ishni boshlasa oxiriga yetkazadi, amio unga qiziqsa.

Flegmatik- senzitivligi sust, hissiy qo‘zgaluvchanligi oz, kuldirish, jahlini chiqarish, kayfiyatini buzish qiyin. Ammo bir narsa yuzasidan qattiq kulganda u vazminligicha qolaveradi. Katta ko‘ngilsiz hodisa yuz berganda ham osoyishtaligini buzmaydi. Imo-ishoralari oz, harakatlari ifodasiz. G‘ayrati ishchanligi bilan ajralib turadi. Yuksak faolligi oz, reaktivligidan ancha ustunlik qiladi. Chidamliligi, matonati, o‘zini tuta bilish bilan ajralib turadi. Harakatlarining tempi va nutqining

tempi sust, ifodasiz. Diqqatini sekinlik bilan to‘playdi. Rigid (qotib qolgan), diqqatini qiyinchilik bilan ko‘chiradi. Yangi sharoitga qiyinchilik bilan moslashadi. Introvert. Yangi odamlarga qiyinchilik bilan qo‘shiladi. Tashqi taassurotlarga qiyinchilik bilan javob qaytaradi.

Melanxolik - yuksak senzitivlik xususiyatiga ega. Sezgirligi yuksak (sezgi chegaralari yuqori). Arzimagan sababga ko‘ra, ko‘zlaridan yosh oqib ketaveradi. Nihoyatda arazchan, sekin yig‘laydi. Samimiy, juda oz kuladi, faolligi sust. O‘ziga ishonmaydi, tortinchoq, ozgina qiyinchilik tug‘iladigan bo‘lsa, qo‘lini yuvib qo‘ltig‘iga urib qo‘ya qoladi. G‘ayratsiz qatiy emas. Diqqati tez chalg‘iydi, barqaror emas. Psixik tempi sust. Rigid (qotib qolgan). Introvertlik xususiyatiga ega.

Faoliyatning individual uslubi va temperament

Faoliyatning individual uslubi insonda o‘zidan o‘zi vujudga kelmaydi, u shaxs kamolotining barcha bosqichlarida (bog‘cha yoshidan e’tiboran to kasbiy mahorat egallagunga qadar) shakllanib boradi. Insonning temperamenti faoliyatning individual uslubini tarkib toptiradi. Xuddi shu boisdan, faoliyatning individual uslubi deyilganda shaxs uchun o‘ziga xos va muvaffaqiyatga erishishning maqsadga muvofiq yo‘llari individual tizimi tushuniladi.

Temperament xususiyatlarining o‘ziga xos yig‘indisi inson faoliyati munosabatlari va bilim jarayonlarida faolligining individual uslubi jarayonida namoyon bo‘ladi.

Faoliyatning individual uslubi faqat temperamentga emas, balki boshqa sabablarga, shaxsiy tajriba jarayonida hosil bo‘lgan ko‘nikma va malakalarga ham bog‘liqdir. Faoliyatning individual uslubini inson organizmini tug‘ma xususiyatlari va asab tizimi tiplarining faoliyat sharoitlariga moslanishi deb qarash mumkin. Faoliyatning individual uslubi asosini asab tizimi xususiyatlari yig‘indisi tashkil qiladi. Faoliyatning individual uslubiga kiruvchi ikki xil xususiyatlar mavjud.

1. Asab tizimi individual xususiyatlari nuqsonlarining o‘rnini to‘ldiruvchi tajriba jarayonida shakllangan xususiyatlar.

2. Insonda mavjud layoqat va qobiliyatlardan maksimal darajada foydalanish imkonini beruvchi xususiyatlar.

Temperamentning hususiyati faollikning samaradorligida emas, balki usullarning o‘ziga xosligidadir. Shu ma’noda Ye.A.Klimov tomonidan olib borilgan tadqiqotga ko‘ra, stanokchi, to‘quvchilarning ishini kuzatish natijalari muhim sanalgan. Ma’lum bo‘ldiki, bir necha stanokda ishlashda nerv tizimi harakatchan tipdagi ham, harakatsiz tipdagi xodimlar ham ishlab chiqarishda muvaffaqiyatlarga erishishadilar. Temperamentni harakatchanligiga ko‘ra qarama-qarshi xususiyatli kishilar bir xil mehnat vaziyatida turlicha harakat taktikasiga murojaat qilishlari aniqlandi. Harakatchanlari shoshilinch, tezroq bajaradi, temperamentning sust tipdagi kishilar esa shoshilinch harakatning zarurligini bildiradigan tayyorlov ishlariga ko‘p e’tibor berishi bilan ajralib turadi.

Faollikning individual uslubini V.S.Merlin, Ye.A.Klimovlar o‘rganib, uning kishida darrov paydo bo‘lmasligi va faqat stixiyali tarzda paydo bo‘lishini ko‘rsatishdi. Agar kishi o‘z temperamentiga muvofiq yaxshi natijalariga erishishiga yordam beradigan o‘zining yo‘llari va usularini faol izlasa, individual uslub yuaga keladi.

Odamlarning birgalikdagi faolligi sharoitlarida ular temperamentning dinamik fazilatlari ular faoliyatining pirovard natijasiga har biri individual ishlagan holdagiga qaraganda ancha jiddiy ta’sir ko‘rsatadi. Bunda mazkur faoliyatni bajarish uchun ancha qulay va kamroq qulay bo‘lgan temperamentning har xil tiplarini birga qo‘shilib ketishi aniq bo‘ladi. Chunonchi, xolerik temperamentli kishining faoliyati sangvinik yoki xolerik temperamentli kishi bilan sherik bo‘lib ishlaganiga qaraganda flegmatik yoki melanxolik bilan birgalikda ishlagan hollarda ancha samarali bo‘ladi. Bunday faktlar shuni ko‘rsatadiki, temperamentning u yoki bu xususiyatlarining ahamiyatini ko‘pgina faoliyat turlarini birgalikdagi xarakterini hisobga olmasdan baholab bo‘lmaydi. O‘z temperamentining xususiyatlarini egallash va ularning o‘rnini to‘ldirish, faoliyatning individual uslubini shakllantirish bolalik yillaridan boshlanib, ta’lim va tarbiya ta’sirini negizida yuzaga keladi.

Har bir odam har qanday boshqa odamdan o‘zining individual psixologik xususiyati bilan ajralib turadi. Bu jarayonda asosiy e’tibor xarakter muammosiga qaratiladi. “**Xarakter”** so‘zi grekcha so‘zdan olingan bo‘lib “ tamg‘a, belgi “ degan ma’noni anglatadi. Ijtimoiy turmushda hayot va faoliyat ko‘rsatayotgan har qanday shaxs o‘zining individual-psixologik xususiyatlari bilan boshqa insonlardan ajralib turadi va bu farqlar uning xarakter xislatlarida ifodasini topadi. Shu boisdan insonning barcha individual xususiyatlarini xarakter xislati tarkibiga kiritib bo‘lmaydi. Chunonchi aqlning topqirligi, xotiraning barqarorligi, ko‘rishning o‘tkirligi kabi individual psixologik xususiyatlar bunga misoldir.

Psixologiya fanida xarakterga turlicha ta’rif berilishiga qaramay, uning asosiy belgilari ta’kidlanganligi bilan bir-biriga muvofiq tushadi. Masalan, shaxs xulqining tipik usullar bilan bog‘liq faoliyat muomala va munosabatda namoyon bo‘luvchi, mujassamlanuvchi uning barqaror xususiyatlari majmuasi xarakter deyiladi. Shaxsning jamiyatga nisbatan munosabatlari uning asosiy belgisi hisoblanadi.

Xarakter deganda mazkur shaxs uchun tipik hisoblangan, faoliyat usullarida namoyon bo‘ladigan, shaxsning turli sharoitlarga munosabati bilan belgilanadigan individual psixologik xususiyatlari yig‘indisi tushuniladi. Xarakter xususiyatlarining namoyon bo‘lishi har bir tipik vaziyat, hissiy kechinmalarning individual o‘ziga xos xususiyati shaxs munosabatlariga bog‘liq. Xarakterning intellektual, hissiy va irodaviy xislatlarini ajratish mumkin. Xarakter deganda shaxsda muhit va tarbiya ta’sirida tarkib topgan va uning irodaviy faoliyatida, atrofdagi olamga o‘z o‘ziga bo‘lgan munosabatlarida namoyon bo‘ladigan individual xususiyatlarni tushunamiz. Xarakterning juda ko‘p xususiyatlari odamning ish harakatlarini belgilovchi chuqur va faol moyillik hisoblanadi. Mana shu moyilliklarda xarakter xislatlarining undovchilik kuchi namoyon bo‘ladi. Odam xarakter xislatlarining ana shunday undovchilik kuchi tufayli ko‘pincha ob’ektiv sharoitlarga zid ish qiladi va mutlaqo maqsadga nomuvofiq harakat usullarini qo‘llaydi. Xarakter xislatlari ma’lum tarzda harakat qismlariga, ba’zan esa sharoitga qarama-qarshi harakat qilishga undar ekan, ular hayotiy qiyin daqiqalarda yaxshiroq namoyon bo‘ladilar va bu xarakterni, shuningdek barkamol avlodni tarbiyalashning muhim vazifasidir. Shaxsning qa’tiyatlilik, tanqidiylik, fahm-

farosat, kuzatuvchanlik kabi xislatlari intellektual, quvnoqlik, mehribonlik hissiy-irodaviy sifatlarga kiradi. Odatda shaxsning munosabatlari xarakter xislatlarining individual xususiyatlarini ikki xilini aniqlash imkoniyatiga ega:

- Shaxs xarakterining xususiyati ro‘yobga chiqadigan har qanday vaziyat hissiy kechinmalarning o‘ziga xos xislati uning munosabatlariga bog‘liq.
- Har qanday favquloddagi tipik (muhitdagi) xarakterning sifatlari hamda individual usullari shaxsning munosabatlariga taalluqlidir.
- Shaxs harakatlarining sifati va ularning oqilona usullari insonning irodasi, hissiyoti, diqqati, aqliy sifatlariga yoki psixik jarayonlarning individual xususiyatlariga bog‘liqdir. Chunonchi, mehnatda ko‘zga tashlanadigan tirishqoqlik, puxtalik mehnatga nisbatan ijobiy munosabatni aks ettirishga emas, balki boshqa omillarga:
  - diqqatning to‘planishiga;
  - harakatlarning maqsadga yo‘nalganligiga;
  - irodaviy zo‘r berishga;
  - usullar mahsuldorligiga;
  - aqlning ishtirokiga bog‘liq

Xarakterning fiziologik asoslari

Xarakterning psixologik va fiziologik sabablari haqida faqat taxminiy fikrlar, xulosalar mavjud. Kishi temperamenti uning xarakteri tarkibiga kiradi, shu sababli ham xarakterning fiziologik asosi asab tizimining tipidan iborat.

Xarakter xislatlari shaxsning qiyin hosil qilinadigan va mustahkamlanib qoladigan xususiyatlari bo‘lganligi tufayli, xarakterning fiziologik asosi ham individual hayot jarayonida asab tizimining o‘zgargan xususiyatlaridan iborat. Hayvon asab faoliyatining tug‘ma konstitutsion turi genotip. Lekin hayvon tug‘ilganidan keyin tashqi sharoitlarning g‘oyat xilma-xil taassurotlariga duch keladi va bunga muayyan faoliyat orqali muqarrar javob berishi lozim bo‘ladiki, ko‘pincha bu faoliyatlar mustahkamlanib, butun hayoti davomida saqlanib qoladi. Shu sababli hayvonning batamom tarkib topgan asab faoliyati tipga oid belgilardan tashqari muhit ta’siri ostida hosil bo‘lgan o‘zgarishlarning qotishmasi-fenotip xarakteridir. Dinamik stereotip shaxsdagi mustahkam odat bo‘lib qolgan xususiyatlarning, jumladan, xarakter xislatlarining ham nerv-fiziologik asosidir. Xarakterning nerv-fiziologik asosini tushunish uchun I.P.Pavlovning ikkinchi signal tizimi haqidagi ta’limoti katta ahamiyatga egadir. Ikkinchi signal tizimi nutq va tafakkurning fiziologik asosi bo‘lish bilan birga, kishi hulqini ham idora qiladi. Xarakterning fiziologik asosi xarakterning mazmunini tashkil qiladigan sifatlari, chunonchi, ijtimoiy maslak, mardlik, o‘z burchiga sadoqatli bo‘lishlarini o‘z ichiga olmaydi va ololmaydi ham, albatta xarakter psixologiyasining mazmuni o‘zining kelib chiqishi jihatidan ijtimoiy hodisadir. Xarakterning mazmunini tashkil qilgan tomonlarini yoritilishi tufayli, psixologiya ijtimoiy fanlar qatoriga kiradi.

Xarakter xislatlari kelib chiqishining muhim fiziologik sharoitlaridan biri - xarakter xususiyatlarining fiziologik hamda psixologik jihatdan ifodalanishi o‘rtasida o‘xshashlik bo‘yicha taxminiy xulosa chiqarishdir. Ma’lumki, I.P.Pavlov ilmiy maktabi materiallarida e’tirof etilishicha, laboratoriya sharoitida ovqatlanish orqali, shuningdek, teriga elektr toki bilan ta’sir qilish tufayli mustahkamlashda

aynan bir hayvonda bir xil shartli qo‘zg‘ovchiga javoban ikki xil dinamik stereotipni hosil qilish mumkin. Xarakter stereotiplar va so‘lak ajralishidan iborat ijobiy va tormozlanish shartli reaksiyalari bilan javob qaytaradi. Teriga elektr toki bilan ta’sir qilish sharoitda esa qo‘zg‘ovchilarning o‘ziga mudofaa harakatlari stereotiplari reaksiyasi bilan javob beradi. Bu hodisalar negizida yotgan fiziologik mexanizm ko‘chirish mexanizmi deyiladi. Ko‘chirish mexanizmining mohiyati shuki, sharoitga bog‘liq tarzda markaziy nerv sistemasida har xil funksional holat paydo bo‘ladi, chunonchi, ovqatlanishning markazlarida kuchli qo‘zg‘alish yuzaga keladi va bunda ovqatlanish bilan bog‘liq dominanta tug‘iladi. Teriga elektr toki bilan ta’sir qilishda mudofaa bilan bog‘liq harakat markazlari kuchli qo‘zg‘alish tufayli muhofaza (mudofaa) dominantasi vujudga keladi.

Hayvonlardagi mazkur hodisalarning shaxs xarakteri xislatlari namoyon bo‘lishi bilan o‘xshashligi mavjud. Bular: 1) ular hayvonlar va odamlar uchun stereotip xususiyatga ega; 2) sharoitga bog‘liq holda odamlarda va hayvonlarda bir qo‘zg‘ovchiga javoban xilma-xil stereotip xususiyatli reaksiyalar tizimi vujudga keladi; 3) funksional holatlar har ikkalasida ham barqaror va doimiy xususiyat kasb etadi. Funksional holatlar hosil bo‘lishining tashqi omillariga asoslanib, xarakter xislatlari shakllanishning fiziologik sharoitlaridan biri-ko‘chish mexanizmi asosida dinamik stereotiplarning vujudga kelishidir.

Xarakter xislatlarining dinamik stereotiplarga bog‘liq nerv tizimining shartli reflektor funksional holati shaxsning sharoitiga nisbatan turlicha munosabatiga bog‘liqdir. Masalan, tajribaga nisbatan tekshiriluvchining munosabati o‘zgartirilsa, unda nerv jarayonlarining qo‘zg‘aluvchanligi, harakatchanligi, to‘xtalishi kuchayadi, demak nerv tizimining funksional holati o‘zgaradi. Shunday qilib, xarakter xislatlarining asosi ko‘chish mexanizmi insonlarda hayvonlarnikidan keskin tafovutlanadi, chunki unda ikkinchi signal tizimi nihoyatda muhim ahamiyat kasb etadi.

Xarakter xislatlarining namoyon bo‘lishi bilan nerv tizimiga qiyoslansa, u holda birinchisining ruyobga chiqishi o‘zgacha fiziologik sharoitga asoslanishi mumkin. Sobik sovet psixologiyasida ta’kidlanishicha, nerv sistemasi umumiy tipining zid xususiyatlari psixologik jihatdan zid harakat usullariga mos tushadi. B.M.Teplov, V.M.Merlin, Ye.A.Klimovlarning tadqiqotlarida o‘qish, sport va mehnat faoliyatlarida harakat usullarining individual farqlari aniqlangan. Xuddi shu bois xarakter xislatlari paydo bo‘lishining o‘zgacha fiziologik sharoiti nerv tizimi umumiy tipining xususiyatlari hisoblanadi. Ma’lumki, nerv tizimining umumiy tipii - bu temperamentning fiziologik asosi hamdir. Shuning uchun temperament tipi xarakterning individual o‘ziga xos xislatlarining ruyobga chiqishidagi muhim psixologik sharoitlardan biri bo‘lib hisoblanadi. I.P.Pavlov tajribasining ko‘rsatishicha, muayyan tizimda tashqi ta’sir hukm surganda nerv tizimi umumiy tipining xususiyatlariga taalluqli dinamik stereotipning shakllanishiga qulaylik vujudga keltirish yoki, aksincha, halaqit berishi mumkin.

Xarakter tarkibi

Shaxsning xarakteri tuzilishi turli xususiyatlarning tasodifiy yig‘indisidan iborat emas, balki o‘zaro bir-biriga bog‘liq, hatto tobe yaxlit tizimdan tarkib topadi. Xarakter xislatlarining muayyan qismidan xabardor bo‘lishlik

notanishlarni tashxis qilish imkoniyatini yaratadi. Misol uchun, shaxsning shuhratparastligi ma’lum bo‘lsa, uning dili (ko‘ngli) qoraligi yuzasidan taxmin qilish mumkin, yoki inson kamtar, mo‘min, yuvosh xususiyatli bo‘lsa, albatta u ko‘ngilchan ekanligi ko‘nglimizga keladi.

Odatda psixik xususiyatlarning o‘zaro bog‘lik tizimi simptomokomplekslar (omillar) deyiladi. «Simptom» yunon symptoma belgi, mos tushish, «kompleks» lotincha, aloqa, majmua degan ma’no anglatadi. Misol uchun, qarama-qarshi simptomokoplekslar haqida mulohaza yuritilsa, u holda insonlarda bu tizim o‘ziga ishonish o‘zidan mag‘rurlanish, maqtanchoklik, o‘zbilarmonlik, urushqoqlik, kek saqlash kabilar birikmasida yuzaga keladi. Boshqa toifadagi shaxslar o‘zlarining kamtarinligi, ko‘ngilchanligi, iltifotliligi, dilkashligi, haqqoniyligi bilan ajralib turadilar. Voqelikka shaxsning bir xil munosabati xarakter xislatlarining o‘zaro bir-biriga bog‘liqligini bildiradi.

Hozirgi zamon psixologiyasida shaxsning turli munosabatlari bilan belgilanadigan xarakter xussusiyatlarining to‘rtta tizimi farqlanadi.

- ❖ Jamoa va ayrim odamlarga bo‘lgan munosabatlarini ifodalovchi xususiyatlar (yaxshilik, mehribonlik, talabchanlik va shu kabilar).
- ❖ Mehnatga bo‘lgan munosabatni ifodalovchi xususiyatlar: (mehnatsevarlik, yalqovlik, vijdonlilik, mehnatga ma’suliyat yoki ma’suliyatsizlik bilan munosabatda bo‘lishi kabilar).
- ❖ Narsalarga bo‘lgan munosabatni ifodalovchi xususiyatlar: (ozodalik va ifloslik, narsalar bilan ayab yoki ayamasdan munosabatda bo‘lish kabilar).
- ❖ Odamning o‘z-o‘ziga bo‘lgan munosabatini ifodalovchi xususiyatlar (izzat-nafslilik, shuhratparastlik, mag‘rurlik, o‘zini katta olish, kamtarlik kabilar).

Bundan tashqari, kamroq ahamiyatga ega bo‘lgan boshqa juda ko‘p xususiyatlar ham mavjud: o‘ziga ishonish, o‘zbilarmonlik, o‘ziga bino qo‘yish, maqtanchoqlik.

Xarakterning tarkibi faqat ayrim xususiyatlarining o‘zaro bog‘liqligi bilan emas, balki bir butun xarakterga xos bo‘lgan xususiyatlar bilan belgilanadi. Xarakterning xususiyatlari jumlasiga birinchidan, ularning chuqurlik darajasi kiradi. Shaxsning markaziy, asosiy munosabatlari bilan belgilanadigan xususiyatlarini biz xarakterni bir muncha chuqurroq xususiyatlari deb ataymiz. Masalan, barkamol shaxsda odamlarga, jamoa va mehnatga nisbatan vijdonan munosabatda bo‘lish bilan belgilanadigan xususiyatlar chuqurroq xususiyatlar hisoblanadi. Ikkinchidan, xarakter kuchi yoki faolligi. Xarakter faolligi xarakter xususiyatlarining kishini biror narsaga qarshilik ko‘rsatish darajasi bilan belgilanadi.

Uchinchidan, xarakterning tarkibiy xususiyatlariga uning barqarorlik va o‘zgaruvchanlik darajasi kiradi. Xarakter barqarorligi va o‘zgaruvchanligi ham moslashish faoliyatining zarur shartlaridandir.

Agar tashqi sharoitning o‘zgarishi bilan har gal xarakter boshqacha bo‘lib, o‘zgarib qoladigan bo‘lsa, unday paytda odamning xatti-harakatlari tashqi sharoit ta’siriga nisbatan passiv javob reaksiyasiga aylanib qolgan, xatti-harakat batamom passiv moslashishga aylangan bo‘lar edi. Odamning xarakter xususiyatlari juda xilma-xil hayot sharoitlarida ham qarshilik qiluvchi sharoit bo‘lishiga qaramay uning xatti-harakatlarini boshqaradi.

Xarakter ma’lum darajada plastikdir (egiluvchandir). Xarakterning plastikligi ikki xil ma’noga ega, birinchidan, xarakterning barqarorligi singari muhim faol ta’sir qilishidir. Ikkinchidan, xarakter ma’lum darajada plastik bo‘lganligi uchungina istalgan odamning xarakterini qayta tarbiyalay olamiz.

Kishiga mustahkamlanib, uning shaxsiy xususiyatiga aylanib qolgan iroda sifatlari xarakterning iroda bilan bog‘liq bo‘lgan xislatlaridan, bu sifatlar alohida ko‘rinib emas, balki shaxsning fazilatiga aylanib qoladi, qat’iyat, sabr-toqat, chidamlilik, dadillik, o‘zini tuta bilish, mustaqillik, intizomlilik, ma’suliyatni his qilish, o‘z-o‘zini tanqid qilish axloqiy xislatlardir.

Xarakter aksentuatsiyasi

Xarakterning u yoki bu xususiyati miqdoriy ifodaliligi oxirgi marraga yetib va normaning eng oxirgi chegarasiga borib qolganda xarakterning aksentuatsiyasi (ortiqcha urg‘u berilishi) deb ataladi. Xarakterga ortiqcha urg‘u berilishi ayrim xarakter xususiyatlarining kuchayishi natijasi sifatida normaning oxirgi variantlaridan biri sanaladi. Bunda individda boshqalariga nisbatan barqarorlik bo‘lgani holda bir xil stressogen (qattiq hayajonlanuvchi) omillarga zaiflik ortishi kuzatiladi. Xarakterning aksentuatsiyasi o‘ta noqulay vaziyatlarda patologik buzilishlarga va shaxs hulq-atvorining o‘zgarishlariga, psixopatiyaga olib borishi (xarakter shaxsning adekvat ijtimoiy adaptatsiyaga to‘sqinlik qiluvchi va amalda takrorlanmaydigan patologiyasi, garchi to‘g‘ri davolash sharoitlarida ba’zi tuzatishlarga berilsa ham) mumkin, lekin uni patologiyaga oid deb hisoblash noo‘rindir.

Xarakterning aksentuatsiyasi (ortiqcha urg‘u berilishi) turlarini tasniflash ancha murakkablik tug‘diradi va har xil nomenklaturasi bo‘yicha bir – biriga mos kelmaydi. (K.Leongard, A.Lichko). Lekin aksentuatsiyalashgan xususiyatlarning tavsifi ma’lum darajada bir xil bo‘lib qoladi. Bu har ikkala tasnif sxemalaridan muvaffaqiyatli terminlarni olib va bunda psixiatrik terminologiya («shizofreniya xususiyatlari», «epilepsiya» xususiyatlari va hokazo) bilan to‘g‘ridan- to‘g‘ri o‘xshashlik bo‘lishidan qochgan holda ortiqcha urg‘u beriladigan xususiyatlar ro‘yxatini keltirish imkoniyatini beradi. Xarakterni ortiqcha urg‘u berilgan holda baholash psixiatrning emas, balki pedagogning diqqatini jalb qilishini taqozo etadi, garchi aksentuatsiya muammosining o‘rtacha qo‘yilishi tarixi psixiatriya va psixonevrologiyaga borib taqalganda ham shunday hisoblanadi.

Nemis psixiatri K.Leongard fikricha, 20-50% kishilarda ba’zi xarakter xususiyatlari shu darajada kuchliki, ba’zan bir xil tipdagi ziddiyat va hissiy portlashlarga olib kelishi mumkin.

Xarakter aksentuatsiyasi – biror xususiyatning boshqalari zarariga kuchli rivojlanishi va atrofdagilar bilan munosabatlarning yomonlashuviga olib kelishidir. Xarakter aksentuatsiyasi turli darajada yengil va hatto psixopatiya darajasigacha bo‘lishi mumkin. O‘smirlar orasida xarakter aksentuatsiyasi ko‘p (50-80%) uchraydi.

K.Leongard tomonidan xarakter aksentuatsiyasi muammosi o‘rganilib uni shaxsda namoyon bo‘lishiga qarab quyidagilar tasniflanadi:

- ✓ ***Gipertim tip*** - haddan tashkari aloqaga kirishuvchan, ko‘p gapiradi, imo ishora, mimikaga boy, suhbat mavzusini burib yuborishga moyil, ko‘pincha

xizmatga doir va ommaviy majburiyatlarni unutib qo‘yganligi sababli ziddiyatlar kelib chiqadi.

- ✓ ***Distim tip*** - kamgap, muloqotga kirishishga qiynaladi, pessimist, ziddiyatlardan o‘zini olib qochadi, uyda yolg‘iz qolishni yoqtiradi.
- ✓ ***Sikloid tip*** - kayfiyati tez o‘zgarishga moyil, kayfiyati yaxshi paytda – gipertim, yomon paytda distim tipga o‘xshab qoladi.
- ✓ ***Qo‘zg‘aluvchan tip*** - muloqotda passiv, verbal va noverbal reaksiyalari sust, qaysar, ba’zan urushqoq, ko‘pincha turli mojarolarning tashabbuskori.
- ✓ ***Kuchaytiruvchi tip*** - kamgap, aql o‘rgatishni yoqtiradi, yuqori natijalarga erishishni hohlaydi, tez xafa bo‘ladi, shubhalanuvchan, kasoskor. Kichik-kichik muammolarni kattalashtirishga, bo‘rtirishga moyil.
- ✓ ***Pedant tip*** - ziddiyatlarga kam qo‘shiladi, ko‘pincha passiv holatda bo‘ladi, atrofdagilarga ko‘plab rasmiy talablar qo‘yadi, tartibli, jiddiy ishonchli xodim.
- ✓ ***Xavotirli tip*** - kamgap, odamovi, o‘ziga ishonmaydi, ziddiyatlardan o‘zini olib qochadi, tinchliksevar, o‘z-o‘zini tanqid qiladi. Topshiriqlarni vaqtida bajaradi.
- ✓ ***Emotiv tip*** - tor doiradagi kishilar bilan muloqotga kirishishni yoqtiradilar, xafa bo‘lsa tashqaridan sezdirmaslikka harakat qiladi, mehribon, g‘amxo‘r, ma’suliyatni his qiladi. Boshqalarning yutuqlaridan quvonadi.
- ✓ ***Namoyishkorona (demonstrativ) tip*** - muloqotga tez kirishadi, yetakchilikka intiladi, hokimiyat va maqtovni yoqtiradi, boshqalarni o‘ziga jalb qila oladi, noyob tafakkurga, xulq- atvorga ega.
- ✓ ***Ekzaltirlashgan tip.*** O‘ta mulokotga kirishuvchan, ko‘p gapiradi, qiziquvchan, do‘stlari va yaqinlarga e’tiborli, boshqalarga yordam beradi, did-farosatli, samimiy.
- ✓ ***Ekstrovertlashgan tip*** - muloqotga kirishuvchan, do‘stlari ko‘p, ziddiyatlardan o‘zini olib qochadi, boshqalarni diqqat bilan eshitish mumkin. Topshiriqlarni vaqtida bajaradi.
- ✓ ***Introvertlashgan tip*** - muloqotga kirishishga qiynaladi, «ichimdagini top», falsafiy fikr yuritishni yoqtiradi, qat’iyatli, e’tiqodi mustahkam, qaysar, tafakkuri qotib qolgan.

To‘g‘ri tashkil etilgan ta’lim-tarbiya jarayonida xarakter aksentuatsiyasini tarbiyalash va tuzatish mumkin.

Xarakter tipologiyasi

Psixologiya tarixida xarakterning tipologiyasini yaratishga bir necha bor urinib ko‘rilgan. Nemis psixologi va psixiatri E.Krechmer tomonidan XX asr boshlarida tavsiya etilgan tipologiya eng mashhur va dastlabki urinishlardan biri edi. Keyinchalik uning hamkasblari U.Sheldon, E.Fromm, K.Leongard va A.Ye.Lichkolar tomonidan ham shunday tipologiyalar tavsiya etilgan. Inson xarakterining barcha tipologiyalari quyidagi asosiy g‘oyalarga muvofiq tarzda tashkil etilgan.

1. Inson xarakteri uning ontogenetik taraqqiyoti mobaynida namoyon bo‘la boshlaydi va butun hayot davomida barqaror bo‘lib boradi.

2. Xarakter tarkibiga kirgan xususiyatlar tasodifiy uyushgan emas. Ular xarakter tipologiyasini tuzish imkonini beruvchi bir-biridan farq qiluvchi tiplardan iborat.
3. Mazkur tipologiyaga ko‘ra ko‘pchilik kishilarni ma’lum guruhlarga birlashtirish mumkin.

E.Krechmer odam tanasining tuzilishi va konstitutsiyasiga ko‘ra, eng ko‘p uchraydigan uchta tipni ajratib ko‘rsatgan (astenik, atletik, piknik). Ularning har biri shaxsni ma’lum xarakter tiplari bilan bog‘langan bo‘lsa ham, aslida hech qanday ilmiy asoslab bo‘lmaydi.

1. Astenik tip – Krechmer fikricha, uncha katta bo‘lmagan gavda tuzilishli, o‘rtacha yoki undan balandroq bo‘yli, oriq kishilardir. Asteniklarning tana va yuz terisi nozik, yelkasi tor, yassi, mushaklari yaxshi rivojlanmagan.

2. ***Atletik tip*** – skelet va mushaklar yaxshi rivojlangan, o‘rtachadan yuqori, baland bo‘yli, keng yelkali, kuchli ko‘krak qafasli, boshini tik tutib yuradigan kishilardir.

3. ***Piknik tip*** – bosh, ko‘krak qafasi va qorin bo‘shlig‘i yaxshi rivojlangan, semirishga moyil, tayanch-harakat a’zolari yaxshi rivojlanmagan kishilardir.

E.Krechmer mazkur tiplar bilan ayrim ruhiy kasallik o‘rtasida muvofiqlik bor, degan fikrni ilgari suradi. Masalan, atletik va astenik tiplar shizofreniyaga moyilroq deb hisoblaydi.

E.Krechmer tipologiyasi hayotiy kuzatishlar asosida xulosalar chiqarish orqali tuzilgan bo‘lsa ham kamchiliklarga ega. Ba’zi ilmiy tadqiqotlar ma’lum tana tuzilishiga ega kishilar ruhiy kasalliklarga moyil ekanligini aniqladi va xarakter aksentuatsiyasi haqidagi fikrlarni ilgari surish imkonini berdi.

Xarakter borasidagi nazariyalar.

Xarakter borasidagi ta’limotlar tarixi uzoq o‘tmishga borib taqaladi. Xususan, Arastu va Aflotun kishi xarakterini basharasiga qarab aniqlashni taklif qilgan edilar. Ularning xarakterologiyasi asosi qanchalik sodda bo‘lsa, shunchalik g‘aroyib faraz yotardi. Kishining tashqi ko‘rinishida qandaydir hayvon bilan o‘xshashlik belgisini topish tavsiya qilinardi, so‘ngra esa uning xarakterini ana shu hayvonnning xarakteri bilan aynan bir xil deb qarash kerak edi. Jumladan, Arastuning aytishi bo‘yicha, buqaniki singari yo‘g‘on burun ishyoqmaslikni bildiradi, chuchqanikiga o‘xshash teshiklari katta-katta keng burun ahmoqlikni, arslonniki kabi burun mag‘rurlikni, echkilar, qo‘ylar, va quyonlarniki singari junining mayinligi qo‘rqoqlikni, sherlar va yovvoyi chuchqalarniki kabi junning dag‘alligi botirlikni anglatadi.

Xarakterni aniqlashning bu va shunga o‘xshash fiziologik tizimi aql-sadosini biz, masalan, o‘rta asrlik Suriyalik yozuvchi Abul-Faraj Bar Ebreyda ko‘ramiz. Uning kitobida shunday ko‘rsatma mujassamlashgandir: «Yo‘g‘on va kalta bo‘yli kishi bo‘yval singari qahr g‘azabga kelishi moyilligiga ega». Uzun va ingichka bo‘yli qo‘rqoqlik alomati. Bunday kishi bug‘u singari hurkadigan bo‘ladiki, «Qaysi birining bo‘yni juda kichik bo‘lsa, buri singar makkor bo‘ladi».

XVIII asrda Iogann Kaspar Lafaterning fiziologik tizimi mashhur bo‘lib ketdi. U inson boshi «Qalbini ko‘rsatadigan oyna» bo‘lib sanaladi va uning tuzilishini, bosh suyagining konfiguratsiyani, imo-ishorasini o‘rganish kishi xarakterini o‘rganishning asosiy yo‘li deb hisobladi. Lafater taniqli odamlar shaxsi

ustidan bir qator oqilona kuzatishlar qoldirdi. Ular uning ilmiy jihatdan mutlaqo ahamiyatsiz, lekin juda qiziqarli «Fiziognomika» kitobida yig‘ilgandir. Lafaterning fikriga ko‘ra, Gyotening geniyligi haqida eng ko‘p darajada uning, «burni dalolat beradiki, u Gyote pozitsiyasining «mahsuldorligini, mazmuni va muhabbatini - qayd etadi».

Lafaterning o‘limidan keyin ko‘p o‘tmay paydo bo‘lgan yangi xarakteriologik ta’limot frenologiya degan nom oldi.

Frenologiya nemis vrachi Frans Gallning nomi bilan bog‘langandir. Gall ta’limotining asosida xarakterning barcha xususiyatlari bosh miya yarim sharlarida o‘zlarining qat’iy ixtisoslashgan markazlarga ega degan tasdiq yotadi. Bu fazilatlarning rivojlanish darajasi miyaning tegishli qismlari kattaligiga to‘g‘ridan-to‘g‘ri bog‘liqdir. Gallning maslagiga ko‘ra, bosh suyaklari miyaning qavariq va chuqurcha joylariga aniq mos kelganligi uchun ham, uning ruhiy belgilarini aniq aytib berish uchun kishining bosh suyagiga bir nazar tashlash yoki shunchaki boshning «Bo‘rtik joylarini» ushlab ko‘rish aftidan yetarli bo‘lsa kerak.

Bu ta’limotda umuman miya yarim sharining tuzilishi shaxs xususiyatlariga bog‘liq bo‘ladi, degan to‘g‘ri boshlang‘ich fikrdan tashqari barchasi nihoyat darajada noto‘g‘ridir.

Charlz Darvin ham o‘zining «Odamda va hayvonlarda his-tuyg‘ularning ifodalanishi to‘g‘risida» degan kitobida yozgan ediki, fiziognomistik «har bir individning o‘z shaxsiy qiziqishlariga erishib, faqat yuzlaridagi asosan ma’lum bir muskullarni qisqartirishi, bu muskullar kuchliroq rivojlangan bo‘lishi mumkinligi va shuning uchun bu liniyalar va ularning odatdagi qisqarishidan paydo bo‘ladigan yuz qisqarishi ancha chuqur va ko‘zga ko‘rinarli bo‘lishi mumkinligini jiddiy ravishda bilishi kerak.

Darvinning bu g‘oyalari ko‘pgina psixologlarning izlanishlari uchun asos bo‘ldi. Ular o‘zlarining fiziognomik ta’limotlarini yuz ifodasining tavsiflanishi va tushuntirilishi hamda uning yumshoq to‘qimalari holati asosiga qurila boshladilar. Mimikani psixologik jihatdan tushuntirib beradigan o‘ziga xos fiziognomik ma’lumotlar tuzildi.

Xarakterning shakllanishi

Organizmning nasliy xususiyatlari xarakter xususiyatlarining paydo bo‘lishidagi shartlardan biridir. Xarakter xususiyatlari irsiyatning biologik qonuniyatlari bilan emas, balki ijtimoiy qonuniyatlar bilan belgilanadi (egizaklar). Egizaklar temperament xususiyatlari jihatdan o‘xshasalar ham xarakter xislatlari bir-biridan farq qiladi. Xarakterning har bir xususiyati shaxs munosabatlari bilan bog‘liqdir. Lekin, shaxs munosabatlari o‘z navbatida ijtimoiy munosabatlar bilan belgilanadi. Kishining xarakteri tug‘ma, doimiy va o‘zgarmaydigan narsa emas. Hech bir bola mehnatsevar yoki dangasa, rostgo‘y yoki yolg‘onchi, qo‘rqoq yoki jasur bo‘lib tug‘ilmaydi. Har bir odamning xarakteri, temperamenti asosida, ijtimoiy muhit ta’siri Bilan, tarbiya, amaliy faoliyat jarayonida va kishining o‘z-o‘zini tarbiyalashi bilan taraqqiy qilib, o‘zgarib boradi. Xarakterning taraqqiyoti kishining irodasi, aql-idroki va hissiyotlarining rivojlanib borishi bilan mustahkam bog‘liqdir.

Kishining butun hayoti davomida uning xarakteri tarkib topishiga ijtimoiy muhit, avvalo shu kishi bilan birga yashab turgan va ishlab kelgan jamoa katta ta’sir ko‘rsatadi. Kichik bolalarda xarakterning tarkib topishida taqlidning roli katta. Bolalar ota-onasiga, yaqin kishilariga va kattalarga o‘xshashlikka harakat qiladi. Ular kattalarning yurish-turishlari, dasturxon atrofida o‘zini tutishi va boshqalarga taqlid qiladilar, kichiklar va jonivorlarga munosabatlarini kuzatadilar. Ota-onalar va o‘qituvchilar, umuman katta yoshdagilar hammasi o‘zlariga ham e’tibor bilan qarashlari, o‘zlarida ijobiy xarakter xislatlarini har doim tarbiyalab borishlari lozim.

Bolalarda ijobiy, irodaviy va ahloqiy sifatlarni tarbiyalab yetkazmoq uchun ota-onalar va tarbiyachilarning o‘zlari bunday sifatlarga ega bo‘lishlari lozim. Xarakterning o‘sishida tarbiya va o‘z-o‘zini tarbiyalashning roli katta. O‘sib kelayotgan yosh avlodning xarakteri, avvalo oilada va maktabda tarbiyalanadi. Bolalarning xarakterini tarbiyalashda katta ma’suliyatli vazifa ota-onalar, o‘qituvchilar va bolalar bog‘chasi tarbiyachilari zimmasiga tushadi. Xarakterni tarbiyalashda pedagog bolaning temperamenti ijobiy va salbiy tomonlarini yaxshi bilishi lozim. Xarakterni tarbiyalash, jumladan, temperamentning ijobiy tomonlarini o‘stirishdan, uning salbiy tomonlarini yo‘qotishdan va bu salbiy tomonlarni xarakterning ijobiy xislatlari bilan almashtirishdan iborat. Xarakterning salbiy tomonlarini yo‘qotish, ijobiy tomonlarini tarbiyalash uchun tarbiyalanuvchining o‘z temperamentini o‘zi idora qilishiga o‘rgatishi lozim. O‘z temperamentini idora qila bilish xarakterning ijobiy xislatidir.

Bola xarakterining tarkib topishida jamoaning tarbiyalovchi roli nihoyatda katta. Inson yakka, bir-biridan ajralgan tarzda hayot kechirmaydi, muayyan jamoada, ya’ni muayyan oilada, maktabda, sexda va hokazolarda hayot kechiradi. Jamoa shaxs bilan jamiyat o‘rtasidagi bog‘lovchi bo‘g‘indir. Har bir o‘qituvchi va tarbiyachi bola xarakterining ayrim xislatlarini tarbiyalashda faqat jamoa orqali ta’sir qilib, ijobiy natijalarga erishishi mumkin.

Xarakterning tashabbuskorlik, qat’iyatlilik, dadillik, sabotlilik singari ijobiy xislatlari bolalar bog‘chasida o‘yin faoliyatida tarkib topa boshlaydi. To‘g‘ri uyushtirilgan maktab jamoasi sharoitida o‘quvchilarda uyushqoqlik, intizom, saranjom-sarishtalik, o‘z-o‘zini tuta bilish, o‘zini idora qilish, o‘ziga nisbatan talabchan bo‘lish kabi xarakter xislatlari tarbiyalanib yetishadi. Kishi jamoada bir-bir bilan aloqa qilish jarayonida boshqalarning va o‘zining xarakter xususiyatlarini bilib oladi. Xarakterni bir xili ijobiy, boshqa bir xili salbiy ekanligini ajratib oladi. Bunday sharoit kishini o‘z xarakterini o‘zi tarbiyalash, jumladan, o‘z xarakterini qaytadan tarbiyalashni yo‘lga soladi

12-mavzu:Qobiliyat

Reja:

1. Qobiliyat haqida tushuncha.
2. Qobiliyatning miqdor va sifat tavsifi.
3. Qobiliyatlar tarkibi.
4. Qobiliyatlarning tabiiy asosi.

Tayanch so‘zlar:

Qobiliyat, tabiiy qobiliyatlar, maxsus qobiliyatlar, umumiy qobiliyatlar,qobiliyatlar tarkibi, qobiliyatlar tavsifi.

Qobiliyat insonning shunday psixologik xususiyatidirki, bilim, ko‘nikma, malaka oshirish shu xususiyatlarga bog‘liq bo‘ladi. Lekin, bu xususiyatlarning o‘zi bu bilim va ko‘nikmalarga taalluqli bo‘lmaydi. Malaka, ko‘nikma va bilishlarga nisbatan odamning qobiliyatlari qandaydir imkoniyat tarzida bo‘ladi. Qobiliyatlar imkoniyatlardan iborat bo‘lib, biror bir ishdagi mahorat darajasi haqiqatdir. Bolada namoyon bo‘ladigan musiqaga qobiliyati uning musiqachi bo‘lishi uchun imkoniyatlar, maxsus ta’lim berilishi, qat’iylik, salomatligining yaxshi bo‘lishi, musiqa asbobi, notalar va boshqa ko‘pgina sharoitlar bo‘lishi kerak. Bularsiz qobiliyatlar taraqqiy etmay turiboq so‘nib ketishi mumkin.

Qobiliyatlar faqat faoliyatda namoyon bo‘ladi. Shunda ham faqat ana shu qobiliyatlarsiz amalga oshirilishi mumkin bo‘lmagan faoliyatlardagina namoyon bo‘ladi. O‘quvchida ham zaruriy ko‘nikma va malaka tizimi hamda mustahkam bilimlar tarkib topish uslublari yo‘qligiga asoslanib jiddiy tekshirib ko‘rilsa, shoshilinch ravishda unda qobiliyatlar yo‘q, deb xulosa chiqarish pedagogning jiddiy psixologik xatosi bo‘ladi.

Masalan, Albert Eynshteyn o‘rta maktabda uncha yaxshi o‘qimaydigan o‘quvchi hisoblangan va uning kelajakda genial bo‘lishidan hech narsa dalolat bermas edi.

Qobiliyat bilim va malakalarning o‘zida ko‘rinmaydi, balki ularni egallash tizimida namoyon bo‘ladi ya’ni, boshqacha qilib aytganda mazkur faoliyat uchun muhim bo‘lgan bilim va ko‘nikmalarni o‘zlashtirish jarayonida turli sharoitlarda qanchalik tez, chuqur, yengil va mustahkam amalga oshirishida namoyon bo‘ladi.

Qobiliyatlar individual psixologik xususiyatlar bo‘lishi bilan aql sifatlari xotira xususiyatlariga, hissiy xususiyatlar va shu kabilarni qarama-qarshi qo‘yib bo‘lmaydi, hamda qobiliyatlarni shaxsning bu xususiyatlari bilan bir qatorga qo‘yish ham mumkin emas. Agar shu sifatlarning birortasi yoki ularning yig‘indisi faoliyat talablariga javob bersa yoki bu talablar ta’siri bilan tarkib topsa bu shaxsning mazkur individual xususiyatlarini qobiliyatlar deb hisoblashiga asos bo‘ladi.

Qobiliyat kishining psixologik va fiziologik tuzilishi xususiyatidir. Qobiliyat bilim olish uchun zaruriy shart sharoit bo‘lib, shuning bilan birga u ma’lum darajada bilim olish mahsuli hamdir. Umumiy va maxsus bilimlarni o‘zlashtirish, shuningdek, kasbiy ko‘nikmalarni egallab olish jarayonida qobiliyat mukamallashib va rivojlanib boradi. Qobiliyatga yaqinroq turadigan tushunchalar ko‘nikma va malakadir. Ular faoliyat mexanizmini tashkil qiladilar. Hamda ular qobiliyat bilan birgalikda mahoratga erishishni ta’minlaydilarki, buning natijasida mehnatda katta yutuqlar qo‘lga kiritiladi. Qobiliyatli, ammo noshut inson ko‘p narsaga erisha olmaydi. Qobiliyat ko‘nikmada ro‘yobga chiqadi.

Darhaqiqat, qobiliyatli kishining ko‘nikma va malakalari ko‘p qirrali va mukammallashgan bo‘ladi. Shuning bilan birga ko‘nikma va malalakalar yetishmagan qobiliyatni bir muncha to‘ldirish yoki undagi kamchilikni tugatish mumkin. Ko‘nikmalarni umumlashmasi moxirlik deb ataladi. Moxirlik bu endi

qobiliyatning o‘zginasidir. Demak, qobiliyat ko‘nikma va malakalarning paydo bo‘lishi jarayonida shakllanadi.

Har qanday qobiliyat ham murakkab bo‘lib, u kishiga turli tuman talablar qo‘yadi. Agar shaxs xususiyatlari tizimi shu talabga javob bera olsa kishi faoliyatni muvaffaqiyat bilan amalga oshirish uchun o‘z qobiliyatliligini ko‘rsata oladi, agarda xususiyatlardan qaysi biri rivojlanmagan bo‘lsa, shaxs mehnatning muayyan turiga nisbatan ham qobiliyatli deb baholanadi. Har bir qobiliyatning o‘ziga xos tuzilishi mavjud. Qobiliyat tarkibida tayanch va yetakchi xususiyatlarni, muayyan asosiy yoki yordamchi xususiyatlarni farq qilish lozim.

Barcha qobiliyatlar uchun asosiy tayanch xususiyat kuzatuvchanlik, bilish ko‘nikmasidir. Bu individual narsaning o‘ziga xos tomoni, ijodiy faoliyat uchun boshlang‘ich materialni ko‘ra bilish demakdir. Qobiliyatning yetakchi xususiyati ijodiy tasavvur qilishlik.

Quyidagilarni yordamchi xususiyat deb hisoblash mumkin: xotira (u faoliyat talablariga muvofiq ravishda o‘ziga xos tuzilishda bo‘ladi), emotsionallik, ya’ni his tuyg‘uga beriluvchanlik (bu xususiyat shaxsning faoliyatini oshiradi) va shunga o‘xshashlar. Amaliy faoliyatning ba’zi ko‘rinishlarida shaxsning irodasi oldingi o‘ringa chiqadi. Qobiliyat tuzilishidagi turli xususiyatlarning tarkibi faoliyatning turli davrlarida yoki ijodiyotning bosqichlarida turlicha bo‘lishi mumkin. Demak, tuzilish ham barqaror, ham o‘zgaruvchandir

Qobiliyatlarning miqdor va sifat tavsifi

Psixologiyada qobiliyatlar individual psixologik xususiyatlar sifatida tavsiflanadi va buning asosida tafovutlanadigan hislatlar fazilatlar yotadi. Shuning uchun har bir shaxsda bir xil natija bir xil sifat kutish mumkin emas, chunki insonlar o‘z qobiliyatlari bo‘yicha bir-birlaridan muayyan darajada farq qiladilar, binobarin ular o‘rtasidagi farqlar sifat va miqdor jihatidan bo‘lishi mumkin.

Qobiliyatlarning sifat tavsifi shaxsning qaysi individual psixologik xususiyatlari faoliyat muvaffaqiyatlarining majburiy sharti tariqasida xizmat qilishini anglatadi. Ularning miqdor tavsifi esa faoliyatga qo‘yiladigan talablarni shaxs tomonidan qay yo‘sinda bajarish imkoniyati mavjudligini bildiradi, ya’ni mazkur inson boshqa odamlarga qaraganda malaka, bilimlardan nechog‘lik tez, yengil, puxta foydalana olishini namoyish qiladi.

O‘quvchining qobiliyatlari nimaga namoyon bo‘lishini va binobarin o‘quvchi shaxsini qanday individual psixologik xususiyatlari faoliyatni qay darajada bajarish qobiliyatiga ega ekanligi, ya’ni o‘quvchining boshqalarga nisbatan malaka va bilimlarni qanchalik tez, yengil va mustahkam egallab olishini bilish pedagog uchun muhimdir.

Qobiliyat xususiyatlarining sifat tomonidan qaralishi maqsadga har turli yo‘llar bilan borishga imkon beruvchi «o‘zgaruvchan miqdor» to‘plami sifatida, faoliyat muvaffaqiyatini ta’minlovchi inson psixologik xususiyatlarining yig‘indisi sifatida ko‘riladi. Bir xususiyatlarni o‘rnini ikkinchi bir xususiyatlar bilan bosishning keng imkoniyatlari mavjud, buni odam o‘zida chindan qat’iylik bilan ishlash orqali rivojlantirishi mumkin. Pedagog va psixolog Skolovinskiy ko‘r-kar Olga Skoroxodovada faqat ilmiy xodimlik qobiliyatini emas, balki adabiy qobiliyat

bilan, boshqarish yordami bilan to‘ldirish xususiyati har bir odam oldida kasb tanlash va uni takomillashtirishning nihoyatda keng imkoniyatlarini ochib beradi.

Qobiliyatlarning sifat jihatdan tavsifi odam mehnat faoliyatining qaysi sohasida (pedagog, sport, savdo va boshqalar) yengillik bilan «o‘zini topa oladi» va qanday qilib katta yutuq va natijalarga erisha oladi degan savolga javob berish imkoniyatini beradi. Qobiliyatlarni miqdor tavsifi va ularni o‘lchash muammosi bilan ko‘proq chet el psixologlari (Kettell, Termen, Spirmen) va boshqalar shug‘ullanganlar. Ular kattalarda kobiliyatni o‘lchash usuli sifatida aqliy iste’dod testlaridan foydalanganlar. Bolaning aqliy iste’dod koeffitsenti

I Q akliy yoshi

Bolaning haqiqiy yoshi

Bu usul odamning aqliy qobiliyatlar egasi ekanligini emas, balki odamda qobiliyatlar bilan aralashtirib bo‘lmaydigan biror bir xildagi ma’lumotlar, ko‘nikma va malakalar borligini namoyon qiladi.

L.S.Vigotskiy bu usulni tanqid qilib, o‘zining kelajak taraqqiyot zonasini belgilash «metodi» deb ataladigan usulini taklif qildi. Qobiliyatlar odamning faoliyatidan tashqarida mavjud bo‘lmaydi. Qobiliyatlarning tarkib topishi esa ta’lim tarbiya jarayonida bolaning yutuqlari tezligida namoyon bo‘ladi.

Qobiliyatlar tasnifi

Psixologiya fanida qobiliyatlar quyidagicha tavsiflanadi.

1. ***Tabiiy qobiliyatlar*** odamlar va hayvonlar uchun xos bo‘lib, idrok qilish xotirada saqlash, oddiy muloqotga kirisha olish shular jumlasidandir. Biologik jihatdan asoslangan bu qobiliyatlar asosini shartli reflekslar hosil bo‘lish jarayoni tashkil etadi. Insondagi va yuksak darajada rivojlangan hayvonlardagi bu qobiliyatlar bir-biridan farq qiladi.

2. ***Maxsus insoniy qobiliyatlar*** ijtimoiy-tarixiy tabiatga ega bo‘lib, ijtimoiy hayot va taraqqiyotni ta’minlaydi. Maxsus insoniy qobiliyatlar o‘z navbatida umumiy va xususiy qobiliyatlarga bo‘linadi.

3. ***Umumiy qobiliyatlar*** insonning turli faoliyatlari muvaffaqiyatini ta’minlovchi aqliy qobiliyatlar xotira va nutqning rivojlanganligi, qo‘l harakatlarini aniqligi va boshqa xususiyatlardan iborat. Xususiy qobiliyatlar alohida olingan bir faoliyatning muvaffaqiyatini ta’minlaydi. Bu qobiliyatlar alohida muloqotning bo‘linishini taqozo etadi. Masalan, matematika, texnika, badiiy ijodiy, sportga bo‘lgan qobiliyatlar shular jumlasidandir.

Ayrim adabiyotlarda umumiy qobiliyatlar mohiyati turlicha talqin qilinadi. Jumladan, umumiy qobiliyat deganda muvaffaqiyatli ravishda bilim olishni ta’minlaydigan shaxsning yuksak intellektual taraqqiyoti tushuniladi. Biroq bunday tushuncha tor va noto‘g‘ridir, chunki intelletual taraqqiyot faqat ixtiyoriy faoliyat uchun umuman talab qilinadi, xolos. Umumiy qobiliyat faoliyatning hamma turlariga jumladan amaliy faoliyatga ham ta’sir qiladi, deb hisoblovchi psixologlar topildi. Ammo bu fikrda qarama-qarshilik mavjud, agar umumiy qobiliyat universal ahamiyatga ega bo‘lgan ekan, unda qandaydir maxsus qobiliyatlar haqida gapirib o‘tirishning hojati yo‘q.

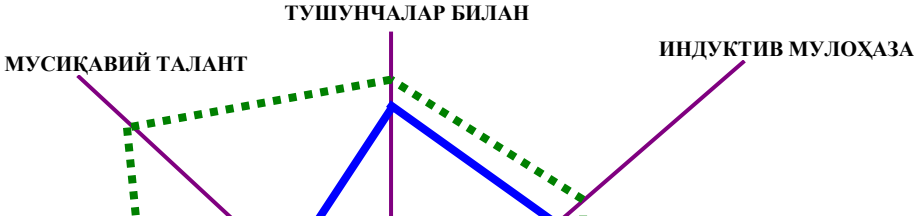

Nihoyat, shunday psixologlar ham borki, ular faqat maxsus qobiliyatlarni tan oladilar. Umumiy qobiliyat haqida gapirganda ham maxsus qobiliyatlar yig‘indisi ta’sirini ko‘zda tutadilar. Kishining turli-tuman faoliyatlari orasida bittasi asosiy yoki yetakchi faoliyat sharoitida shaxsning maxsus taraqqiyotini belgilovchi faoliyat bo‘lib ajralib turadi. Bu faoliyat tug‘ma spesifik zehn nishonalariga mos tushishi mumkin.

Hamma maxsus qobiliyatlarni, inson faoliyatining asosiy turlarini uch turga: fan, san’at, amaliyotga ajratish mumkin. Shunga binoan qobiliyatni milliy, badiiy va amaliy deb klassifikatsiyalash mumkin. Bu turlarning har biri o‘z navbatida mayda turlarga bo‘linadi.

Ilmiy qobiliyat abstrakt, evristik fikrlashning yuksak rivojlangan bo‘lishini, og‘zaki mantiqiy xotirani, qat’iyat va sabr-toqatni talab qiladi. Bu qobiliyatga quyidagi mayda qobiliyatlar kiradi: fizik, matematik qobiliyat, ximiya, filosofiya, tarix, biologiya fanlariga nisbatan bo‘lgan qobiliyatlar.

Badiiy qobiliyat sensor obrazli fikrlashning alohida rivojlangan bo‘limini, o‘tkir emotsional ta’sirchanlik va reaktivlikni talab qiladi. Bu qobiliyatga tasvirlash, musiqaviy, artistik va adabiy qobiliyatlar kiradi.

Amaliy qobiliyat praktik aqlning yuksak darajada rivojlanganligini, fahm-farosatning kuchliligi, iroda va yetuk kirishuvchanlikni o‘z ichiga oladi. Amaliy qobiliyatga konstruktiv-texnikaviy qobiliyat, boshqaruvchanlik qobiliyati, shu jumladan tashkilotchilik va boshqalar kiradi.

Nazariy va amaliy qobiliyatlar ham inson qobiliyatlaridan bo‘lib, nazariy qobiliyatlar mavhum, mantiqiy harakatlarga moyillikda namoyon bo‘ladi.

O‘quv qobiliyatlari bilim, ko‘nikma va malakalarni o‘zlashtirish, shaxs-shaklllanishi, pedagogik ta’sirlar samaradorligini ortishida ijobiy rol o‘ynaydi.

Ijodiy qobliyatlar moddiy va ma’naviy madaniyat asarlarini yaratish, yangi g‘oya, kashfiyot va yangiliklar yechishda namoyon bo‘ladi.

Qobiliyatlar tarkibi

Odam egallaydigan faoliyat uning xususiyatlariga yuksak talablar qo‘yadi. Bu talablarni qandaydir bitta sifat taraqqiyotining juda yuksak darajasida bo‘lsa ham qondira olmaydi. Qobiliyatlar murakkab tuzilishga ega bo‘lgan psixik sifatlar yig‘indisidan iboratdir. Qobiliyatlar tarkibi aniq faoliyat talabi bilan belgilanadi va har turdagi faoliyatlar uchun turlicha bo‘ladi. Masalan, matematik qobiliyat, adabiy qobiliyat, pedagogik, musiqaviy, ixtirochilik va shifokorlik qobiliyatlari tuzilishi maxsus tarkibga ega. Aniq qobiliyatlar tarkibini tashkil qiluvchi shaxsning hislatlari orasida ayrimlari yetakchi o‘rinni egallasa, ayrimlari yordamchilik rolini egallaydi. Masalan, pedagogik qobiliyatlar tarkibida yetakchi sifat pedagogik takt, kuzatuvchanlik, bolalarni sevish, ularga nisbatan yuksak talabchanlik, bilimlarni berishga ehtiyoj, yordamchi tarzda tashkilotchilik qobiliyati hisoblanadi. Har turli qobiliyatlarda bir emas, balki bir necha turdagi faoliyat turlari talablariga javob beradigan birmuncha umumiy sifatlarni ajratishimiz mumkin, bundan tashqari, mazkur faoliyatni bir muncha torroq doirasi uchun javob beruvchi maxsus sifatlarni ajratishimiz mumkin. Bu narsa ularda har tomonlama qobiliyatlar borligi, har turli kasblar, mashg‘ulotlarning keng sohalariga doir umumiy qobiliyatlar borligi haqida gapirish imkonini beradi. Bu ikkinchi signallar tizimi haqidagi ta’limot bilan bog‘liqdir.

Shaxs egallashi shart hisoblangan faoliyat, u hoh ta’lim, hoh mehnat, hoh o‘yin, hoh sport bo‘lishidan qat’i nazar uning bilish jarayonlariga, aqliy xislatlariga, hissiy-irodaviy jabhalariga, sensomotor sohasiga, xarakterologik xususiyatlariga muayyaan talablar qo‘yadi va ularning hamkorligidagi sa’i-harakati tufayli muvaffaqiyatlarga erishiladi. Psixologik ma’lumotlarga qaraganda, insondagi yuksak ko‘rsatkichga erishgan sifat qanchalik ustuvorlikka ega bo‘lmasin, u talablarni qondirish imkoniyatiga ega bo‘lmaydi. Ayrim hollarda alohida namoyon bo‘lgan psixik xususiyat (xislat) faoliyatning yuksak mahsuldorligi va samaradorligini ta’minlash qurbiga ega, u qobiliyatlar uddalay oladigan imkoniyat bilan bab-baravar kuch-quvvat tariqasida vujudga keladi, degan faraz o‘zini oqlamaydi. Shuning uchun qobiliyatlar murakkab tuzilishga ega bo‘lgan psixik sifatlar (xislatlar) majmuasidir deyish juda o‘rinlidir.

Qobiliyatlar sifatida ro‘yobga chiqadigan psixik hislatlar majmuasining tuzilishi yaqqol va alohida faoliyat talabi bilan belgilanganlik tufayli har qaysi turdagi faoliyatlar uchun o‘ziga xos tarzda qo‘yilishi aynan haqiqatdir. Buning uchun ayrim misollarni tahlil qilib o‘tamiz.

1) ***Matematik qobiliyat*** matematik materiallarni umumlashtirish, mulohaza yuritish jarayonini qisqartirish, matematik ish amallarini kamaytirish, masalani idrok qilish bilan natijasi o‘rtasida aloqa o‘rnatish, to‘g‘ri va teskari fikr yuritishdagi yengillik, unumlilik, masala yechishda fikr yuritishni epchilligi kabilar.

2) ***Adabiy qobiliyat*** nafosat hislarining yuksak taraqqiyoti darajasi xotirada yorqin ko‘rgazmali obrazlarning jonligini, «til zehni», behisob xayolan ruhiyatga qiziquvchanlik, intiluvchanlik va boshqalar. Ajratib ko‘rsatilgan qobiliyatlar tarkibidan ko‘rinib turibdiki, matematik va adabiy qobiliyatlar o‘zaro bir-biriga o‘xshamagan manbalari bilan tafovutga egadir. Bundan shunday xulosa chiqarish mumkinki, pedagogik, musiqaviy, texnik, konstruktorlik, tibbiy qobiliyatlar va

shunga o‘xshash qobiliyatlar tuzilishi maxsus xususiyatga ega bo‘lib kasbiy ahamiyat kasb etishi mumkin.

Rus olimi I.P.Pavlov o‘z ta’limotida «badiiy», «fikrlovchi», «o‘rta» tiplarga ajratilgan shaxslarning ana shu uchta tipdan bittasiga taaluqli ekanligini tavsiflab beradi. Muallif ushbu tipologiyani yaratishda oliy nerv faoliyatining birinchi va ikkinchi signal tizimidan iboratligi to‘g‘risidagi ta’limotga asoslanadi. Birinchi signallar tizimi obrazlar, emotsiyalardan va ikkinchi signallar tizimi esa obrazlar haqida so‘zlar orqali signal berishdan iboratdir. Ikkinchi signal tizimi I.P.Pavlov tomonidan «signallarning signali» deb nomlangan edi. Ushbu tipologiyani osonroq qilib quyidagicha tushuntirish mumkin:

1) shaxs faoliyatida birinchi signallar tizimining signallari nisbatan ustunlik qilsa, bu inson *«badiiy»* tipga taaluqlidir;

2) mabodo «signallarning signali» nisbatan ustuvor bo‘lsa, bu shaxs *«fikrlovchi»* tipga mansubdir;

3) agarda har ikkala signallar aralashib ketgan bo‘lsa (birortasining ustunligi sezilmasa) bu inson *“aralash*” tipga mansub odamdir.

Tipologiyaning o‘ziga xos tomonlari qisqacha ifodalanganda yoki tavsif qilinganida quyidagilar namoyon bo‘ladi:

1. «***Badiiy tip»*** uchun bevosita u taasurotlar jonli tasavvur, yorqin idrok, his-tuyg‘ular (emotsiyalar) natijasida vujudga keladigan obrazlarning yorqinligi xosdir.

2. ***«Fikrlovchi tip»*** uchun mavhumlarning, mantiqiy tizimlarning, nazariy mulohazalarning, metodologik muammolarning ustunligi muvofiqdir.

Badiiy tipning mavjudligi aqliy faoliyatning zaifligi yoki aqlning yengilmasligini bildirmaydi, lekin bu o‘rinda gap psixika obrazli jabhalarini fikrlovchi tomonlari ustidan nisbatan ustuvorligi haqida beradi. Biroq shuni ta’kidlash joizki, shaxsning ikkinchi signallar tizimidan ustunlik qiladi va bu ustuvorlik mutloqlik xususiyatiga egadir. Ma’lumki, insonlarning hayot va faoliyatlarida til bilan tafakkurning o‘rni hal qiluvchi ahamiyat kasb etadi, shaxs tomonidan borliqning aks ettirish jarayoni so‘zlar, fikrlov vositasida ro‘yobga chiqariladi.

Qobiliyatlarning tabiiy asoslari

Odatda qobiliyatlar insonga shaxsning barcha individual psixologik xususiyatlari kabi tabiat tomonidan tug‘ma ravishda tayyor holda berilmaydi. Balki hayot davomida va faoliyat jarayonida shakllanadi. Ilmiy psixologiya qobiliyatlarning tug‘maligi nazariyasini inkor etib shaxs qobiliyatlarining noma’lum tabiiy omillar tomonidan azaliy belgilanishi to‘g‘risidagi tasavvurlarga qarshi zarba beradi.

Qobiliyatning tug‘maligini inkor qilish absolyut tabiatga ega emas. Psixologiyada qobiliyatning tug‘ma ekanligini tan olinmas ekan, bu bilan miyaning tuzilishi bilan bog‘liq bo‘lgan differensial xususiyatlarning tug‘maligini inkor qilmaydi. Qobiliyat taraqqiyotining dastlabki tabiiy sharti sifatida namoyon bo‘ladigan miya tuzilishining sezgi a’zolariga va funksional xususiyatlariga layoqat deb ataladi. Layoqat ko‘p qirralidir. Shaxs tomonidan qo‘yilgan talablarning tabiatiga bog‘liq ravishda aynan bir xil layoqatlar asosida har xil qobiliyatlar rivojlanishi mumkin.

F. A. Gallning fikricha, odamning hamma qobiliyatlari “aql” va “qobiliyat” sifatlari miya yarim sharlarida o‘zining maxsus qat’i y markazlariga ega, ya’ni bu sifatlarning taraqqiyot darajasi miya tegishli qismlarining miqdoriga to‘g‘ridan - to‘g‘ri bog‘liqdir. Shuning uchun odamning kalla suyagiga bir qarash yoki boshidagi do‘mboqchalarni shunchaki paypaslab ko‘rish orqali go‘yo odamning qobiliyatlarini aniqlasa bo‘ladi. Layoqatning miya miqdori, massasi va og‘irligiga bog‘liqligi haqidagi faraz ham bekor qilingan. Katta yoshdagi odam miyasining o‘rtacha og‘irligi 1400 grammga yaqin bo‘ladi. U.S. Turgenev miyasining og‘irligi 2001 gramm, D.G Bayronniki 1800 grammni, mashhur ximik Yu.Libixniki 1360 grammni, yozuvchi Afransniki 1017 gramni tashkil qilgan. Eng katta miya aqliy jihatdan nuqsoni bor odamga taalluqli ekanligi aniqlangan.

1675 yilda F.Galtonning “Talantning irsiyatga bog‘liqligi qonunlari va oqibatlari “ degan kitobi nashr etildi. Bunda muallif bir necha yuzlab mashhur kishilarning qarindoshlik aloqalarini o‘rganib, talant ota-onadan irsiyat yo‘li orqali o‘tadi degan xulosaga kelgan. Biroq Galtonning xulosalari ilmiy jihatdan asoslanmagan edi. Baxlar oilasida musiqaga bo‘lgan talant dastavval 1550 yilda ma’lum bo‘lgan. Bu talant 1800 yillarda yashagan qandaydir Regina Susanadan so‘ng tamom bo‘lgan. Umuman Baxlar oilasida 57 dan ko‘p musiqachi bo‘lgan. Ularning 20 tasi mashhur bo‘lgan.

Bend degan skripkachilar oilasida 9 ta mashhur musiqachi bo‘lgan. Goydon oilasida 2 ta mashhur musiqachi bo‘lgan. Ko‘pchilik hollarda mashhur odamlarning nasl-nasablarini o‘rganish biologik irsiyatdan emas, balki hayot sharoitining nasdan naslga o‘tishidan, ya’ni qobiliyatlar taraqqiyotiga yordam berishdan ekanligi ma’lum bo‘ladi.

XX asrning ikkinchi yarmida paydo bo‘lgan layoqatni miyaning mikrotuzilishi va sezgi a’zolari bilan bog‘lovchi faraz mahsuldor bo‘lib hisoblanadi. Miya hujayralarini tadqiq etish iste’dodli nerv hujayralarining morfologik va funksional xususiyatlarida farq borligini aniqlash mumkinligi faraz qilinadi. Layoqatlar bilan nerv jarayonlarining ayrim differensial xususiyatlari hamda oliy nerv faoliyatining tiplari o‘rtasida bog‘liqlik mavjudligi to‘g‘risida faraz ham haqiqatga yaqindir.

Rus psixologi B.M.Teplov va uning shogirdlari ishlarida oliy nerv faoliyati tiplarining xislatlari ta’siri tufayli shaxs qobiliyatlarining tuzilishida qandaydir sifat xususiyatlari paydo bo‘lishini aniqlashga urinishgan. Jumladan, nerv tizimining alohida sezgirligi ma’lum qobiliyat nishonasi sifatida vujudga kelishi mumkin.

Qobiliyatning tabiiy sharti, layoqati nerv tizimining tuzilishi va funksiyalarining hususiyatlari tarkibida ekanligi haqidagi barcha morfologik va funksionallik sifatlar singari umumgenetika qonunlariga bo‘ysunish farazining haqqoniyligini dalillaydi. F.Galtonning irsiyat qonunlari to‘g‘risidagi g‘oya qobiliyatning tabiiy shartlangan xususiyatlari tavsifini ochib bera olmaydi. Chunki unda dalilga muhtoj juda ko‘p o‘rinlar mavjuddir. Shuning uchun qobiliyat tabiatini biologik irsiyatdan emas, balki turmush muhitining nasldan naslga o‘tishidan qidirish maqsadga muvofiqdir, agarda insonning taraqqiyotii ijtimoiy-tarixiy qonunlar bilan boshqarilishi tan olinar ekan, qobiliyatning taraqqiyoti biologik irsiyat qonunlarga bo‘ysunishi mumkin emas.

Yuqoridagi mulohazalarga asoslangan holda xulosa qilish mumkinki, qobiliyat va layoqatlar tabiiy zaminga bog‘liq bo‘lsa-da, lekin ular faqat tabiatning in’omi emas, balki insoniyat tarixiy taraqqiyotining bebaho mahsulidir. Xuddi shu bois qobiliyatlarning namoyon bo‘lishi shaxslar tomonidan ijtimoiy ehtiyojlarni qondirish davomida ijtimoiy shartlangan bilimlar va ko‘nikmalarni tarkib toptirishning yaqqol usullariga bevosita bog‘liqdir. Shuning uchun qobiliyatlar taraqqiyotining uzluksiz ta’lim tizimiga bog‘liq ekanligini ta’kidlab o‘tish muhim ahamiyatga ega.

Talantning paydo bo‘lishi va rivojlanishi

Talantning ijtimoiy tarixiy, tabiiy nuqtai nazardan talqini qobiliyatlar taraqqiyotining yuksak bosqichi ekanligidan dalolat beradi. Talant yunoncha qimmatbaho, noyob narsa, irsiy tabiiy xislat degan ma’noni anglatib, muayyan faoliyatning muvaffaqiyatli va ijodiy ravishda bajarilishini ta’minlaydigan qobiliyat hamda iste’dodlar majmuasidan iborat individual xususiyatdir. Psixologik adabiyotlarda unga turlicha ta’rif berilishiga qaramay, ularda asosiy belgilar ta’kidlab o‘tiladi, chunonchi shaxsga qandaydir murakkab mehnat faoliyatining muvaffaqiyatli, mustaqil va original tarzda bajarish imkonini beradigan qobiliyatlar majmuasiga talant deyiladi.

Talantning asosiy belgilari:

a) muvaffaqiyatni ta’minlash;

b) faoliyatni mustaqil bajarish;

v) originallik unsurining mavjudligi qobiliyat hamda iste’dodlar yig‘indisidan iborat ekanligi;

d) individual psixologik xislatliligi;

ye) ijtmoiy turmushni o‘zgartiruvchi yaratuvchilik imkoniyati kabilar;

Psixologik ma’lumotlarni umumlashtirgan holda ikki xil xususiyatli fikrni alohida ta’kidlab o‘tish talant tuzilishini yaxshiroq tushunish imkoniyatini yaratadi.

1) talant-bu shaxs psixik hislatlarining shunday birikmasidirki, uni a)alohida yagona maxsus qobiliyat bilan; b) xotiraning yuksak mahsuldorligi orqali; v) xatto noyob sifat tariqasida o‘lchab bo‘lmaydi.

2) shaxsda u yoki bu qobiliyatning mavjud ekanligi hamda yetarli darajada taraqqiy etganligi talantning murakkab tarkibiga kiruvchi boshqa qobiliyatlarning jadal takomillashuvi orqali ularning o‘rnini bosib yuborishi (konpensatsiya qilish) mumkin.

Moskvaning umumiy va pedagogik psixologiya instituti xodimlari tomonidan o‘quvchilarning talanti, iste’dod tushunchasi o‘rganilgan. Aniqlangan muhim qobiliyatlar yig‘indisi aql iste’dod tuzilishini vujudga keltirilgan. Ilmiy tadqiqotchilarning fikricha, yuksak iste’dod quyidagicha bosqichlardan iborat bo‘lishi mumkin:

A) bunday shaxsning birinchi xususiyati ziyraklik, shaylik, jiddiy faoliyatni bajarishga tayyor turishlikdir.

B) shaxsning ikkinchi xususiyati uning mehnatga tayyorgarligi (mehnatga moyilligi, mehnatga intilishi, mehnatning ehtiyojga aylanishi)dir.

V) insonning uchinchi xususiyati unda tafakkur xususiyatlari va fikr yuritishning tezligi, aqlning tartibligi, tahlil va umumlashtirishning yuqori

imkoniyatlari, aqlning mahsuldorligi. Ma’lumotlar tahlilining ko‘rsatishicha, maxsus iste’dod tuzilishi yuqoridagi sifatlardan tashqari aniq faoliyat talablariga muvofiq keluvchi bir qator qobiliyatlar bilan to‘ldiriladi.

Talant o‘zining umumiy va maxsus sifatlari yig‘indisi bilan ijodiy yutuq imkoniyatining ayniyatidir. Talant mahoratning dastlabki sharti hisoblansa-da lekin ular bir-birlaridan muayyan darajada tafovutlanadi. Talant – katta ijodiy va zo‘r mehnat mahsulidir. Mehnat esa hayotiy tajriba ko‘nikmalarning zaruriy majmuasi manbaidir. Ijodiyotning sharti va hayotiy tajriba zaruriy ko‘nikma malakalar yig‘indisining mavjudligidir. Ijodiy faoliyat talantning ajralmas qismi hisoblanib, bunda ruhlanish deb nomlangan psixologik holat alohida ahamiyat kasb etadi. Ruhlanish esa faoliyat mahsuldorligi ortishiga qaratilgan ijodiy lahzadan iboratdir. Talant imkoniyat tariqasida psixologik hodisa hisoblansa, u holda mahorat haqiqatga aylangan imkoniyat gavdalanishdir. Psixologik nuqtai nazardan haqiqiy mahorat bu shaxs talantining faoliyatda namoyon bo‘lishidir.

Agar jamiyat taraqqiyoti bunday kishilarga muhtoj bo‘lsa bunday kishilarning paydo bo‘lish imkoniyati tug‘iladi. Iste’dod qobiliyatlar yig‘indisidan, ularning majmuidan iboratdir. Alohida olingan yakka qobiliyatlar garchi u taraqqiyotning juda yuksak darajasiga erishgan va yorqin ifodalangan bo‘lsa ham iste’dod bilan tenglashtirib bo‘lmaydi. Bu haqda g‘oyat o‘tkir fenomenal xotiraga ega bo‘lgan kishilar haqida o‘tkazilgan tadqiqotlar dalolat beradi.

Moskvalik psixologlar bir necha yillar davomida kuzatgan shaxslar o‘zida xotiradan boshqa qobiliyatlarni rivojlantirmadi va shuning uchun u o‘zining ajoyib qobiliyatlarga mos keladigan ijobiy muvaffaqiyatga erisha olmadi.

Shunday qilib, iste’dod shaxs psixik sifatlarining shu qadar murakkab birimasidirki, u qandaydir birorta yagona qobiliyat bilan bu qobiliyat xotiraning yuksak mahsuldorligi kabi muhim ahamiyatga ega.

Psixologik tadqiqotlardan ma’lum bo‘lishicha birorta ham qobiliyatning yo‘qligi yoki yetarli taraqqiy etmaganligi iste’dod sifatlarining murakkab turiga kiruvchi boshqa qobiliyatlarning jadal taraqqiyoti yo‘li bilan muvaffaqiyatli ravishda o‘rni bosib boriladi.

Qobiliyatlar rivojlanishini quyidagi jadval orqali ko‘rish mumkin.

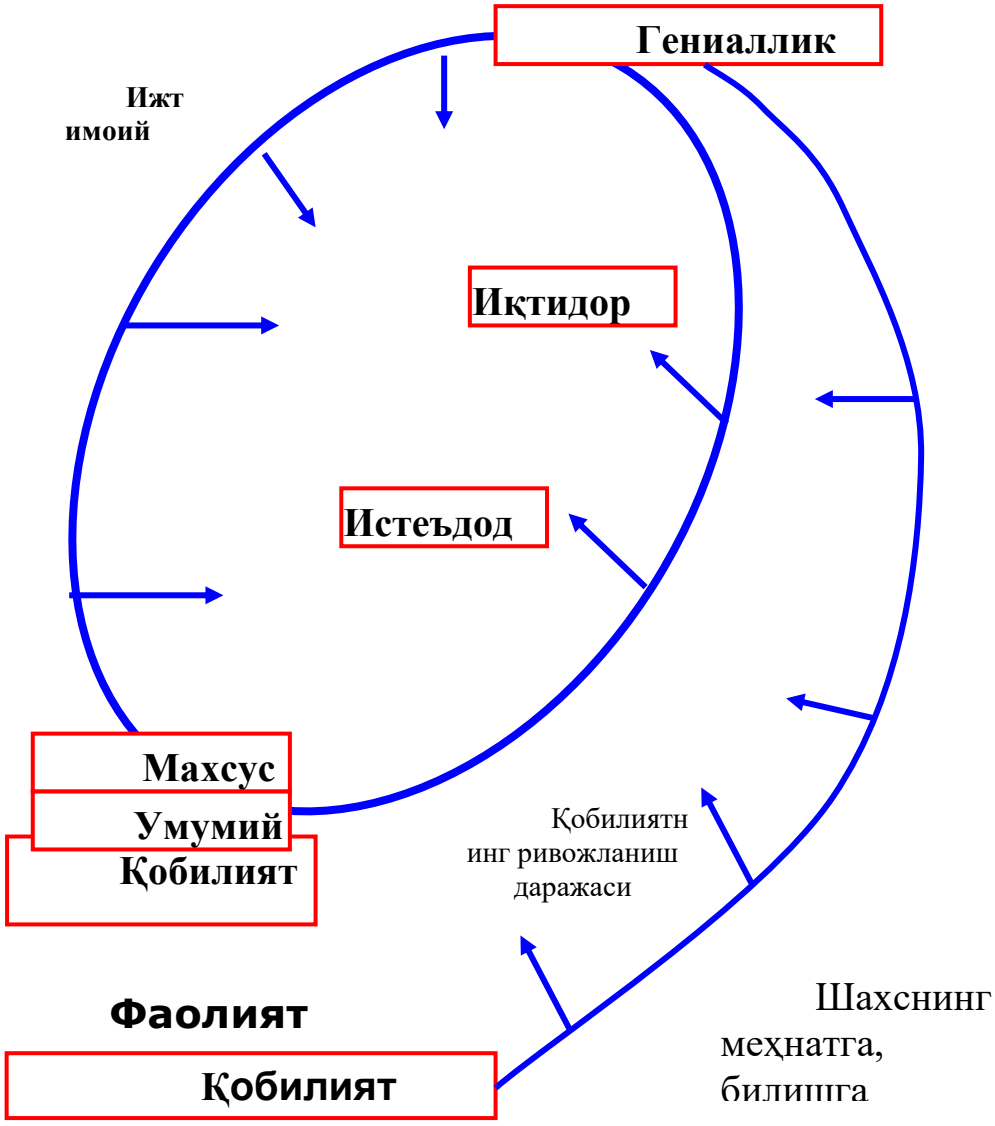

Har qanday layoqat qobiliyat darajasiga ko‘tarilishi uchun eng murakkab yo‘lni bosib o‘tishi kerak bo‘ladi. Qobiliyatlar ilk davrlardanoq rivojlana boshlab, bir necha bosqichda amalga oshadi.

Qobiliyatlarning rivojlanishi va shakllanishi birinchidan, ma’lum bir faoliyatga moyillik yoki intilish borligiga va faoliyat natijalarining sharoitga qarab tegishli tabiiy zehn, nishonalarni aniqlash yo‘li bilan, ikkinchidan mutaxassis (muzikant, artist, rassom va hokazo) rahbarligida tizimli faoliyatga jalb etish orqali shaxsning tabiiy xususiyatlarini chiniqtirish va rivojlantirish yo‘li, bilan uchinchidan, umumlashgan aqliy operatsiyalarni shaklllantirish yo‘li bilan borishi kerakki, bu operatsiyalar umumiy va maxsus axborotni yengil va samarali o‘zlashtirishni, tanlagan faoliyat bo‘yicha ko‘nikma va malakalarni hosil qilishni ta’minlasin. To‘rtinchidan, o‘quvchining maxsus qobiliyatini kamol toptirishni jadallashtirishni ta’minlovchi shaxsni har tomonlama rivojlantirish yo‘li bilan. Beshinchidan, shaxsning faollik alomatlarini tarbiyalash yo‘li bilan borish kerakki?,

bu alomatlari dastavval mehnatsevarlik, mustaqillik, tashabbuskorlik, puxtalik, qat'iyatlik, sinchkovlik va tanqidiylikdan iborat. Bularsiz individning potensial imkoniyatlari va qobiliyati faoliyatda maksimal ravishda rivojlana olmaydi. Oltinchidan, maktab o‘quvchilariga nisbatan individual munosabatda bo‘lishni umumiy talablar bilan to‘g‘ri qo‘shib olib borishdir. Qobiliyatning muayyan izchillikda namoyon bo‘lishi va rivojlanishini hayot tajribasi ko‘rsatib turibdi.

Qobiliyat turli rivojlanish darajasiga ega bo‘lishi mumkin. Ilmiy abstraksiyalash qobiliyatning ikki darajasini farqlash imkonini beradi; reproduktiv va ijodiy aks ettirish darajalari. O‘z qobiliyatini rivojlantirishning birinchi darajasidagi kishi bilimlarni juda mohirlik bilan o‘zlashtiradi. Faoliyatni o‘rganib oladi va uni biror namuna orqali amalga oshiradi. Ikkinchi darajada turgan kishi esa yangilik yaratishga qodirdir. Bu darajalarni tekshirishga metafizik munosabatda bo‘lish yaramaydi albatta, birinchidan har qanday reproduktiv aks ettirish, faoliyat ijodiy faoliyat elementlarini ijodiy aks ettirish faoliyati esa reproduktiv faoliyat elementlarini, o‘z ichiga qamrab oladi, busiz ularni tasavvur qilib bo‘lmaydi. Ikkinchidan, yuqorida aytilgan darajalar ham qandaydir o‘zgarmas va qotib qolgan narsalar emas. Kishi bilimlarni o‘zlashtirib, ko‘nikma hosil qilish jarayonida faoliyat bir darajadan ikkinchi darajaga o‘tib turadi. Qobiliyatning tabiiy manbai ham mavjud bo‘lib va u tabiiy zehn deb yuritiladi.

Qobiliyatlar borasidagi psixologik nazariyalar

G‘arbiy Yevropalik olimlar psixologiyadagi irsiyat nazariyasiga qarshi chiqadilar. Masalan, shveysariyalik psixolog V. Boven qalbaki doktrina deb tarbiyaviy tadbirlardan voz kechish jinoyat bo‘lur edi, deb ta'kidlaydi.

Ingliz bioximigi S.Gouz kishi qobiliyatining rivojlanishi uchun to‘siqlar biologiyaga qaraganda ijtimoiy sharoitda ko‘proqdir, deb uqtiradi.

Ingliz psixologi, D.Kidjin ham aynan shunday xulosaga kelib, tarbiyaning kishi intellektual rivojlanishiga hal qiluvchi ta'siri haqida fikr yuritiladi.

Ikkinchi konsepsiyaning vakillari qobiliyatni butunlay hayot va tarbiyaning ijtimoiy sharoiti belgilaydi deb uqtiradilar. Masalan, Gelvesiy o‘z vaqtida tarbiya yordamida geniyni yaratsa bo‘ladi, degan edi. Rus olimi A.N. Leont'ev ham o‘zining funksional organlar nazariyasi bilan bu nazariyaga A.Uxtomskiy asos solgan bo‘lib, shunga o‘xshash konsepsiyani yoqlaydi.

Masalan, tabiiy qobiliyatni muhitga bog‘liq deb hisoblaydi. Modomiki, ishchilarning bolalari ulg‘ayadigan og‘ir ijtimoiy muhitdagi kishilarning madaniy va intellektual rivojlanish darajasi past ekan. Mutlaqo tabiiyki, bu bolalar ham o‘z ota-onalarining rivojlanishi darajasidan o‘tib keta olmaydilar deydi u.

Ko‘zga ko‘ringan rus psixologi S.L. Rubinshteyn, A.N. Leontevning konsepsiyasiga norozilik bildirdi. Uning fikricha tug‘ma iste'dod nishonalari bu reallikdir, uni rivojlantirish lozim.

Hayotiy kuzatishlar va maxsus tekshirishlar qobiliyatning tabiiy zaminini inkor qilib bo‘lmasligini ko‘rsatadi. Bir qator maxsus faoliyatlar borki, ular uchun tabiiy zamin xususan muhim ahamiyatga ega.

Shuning uchun zehn nishonalari bo‘lgan kishi noqulay sharoitda ham zehn nishonalari bo‘lmagan, lekin qulay hayotiy sharoitdagi kishiga nisbatan yuksak qobiliyat ko‘rsata oladi. Va aksincha, masalan, bir oilada va bir maktabda

rivojlanayotgan aka-ukalar yoki opa-singillar yaxshi yoki yomonligidan qat'iy nazar, bir xil ijtimoiy sharoitda bo‘lganlarida ularning qobiliyati va rivojlanishi paytida ba'zan keskin farqlar kuzatiladi.

Qobiliyatning uchinchi konsepsiyasining tarafdorlari ancha to‘g‘ri pozitsiyada turadilar. Ya'ni qobiliyat qulay ijtimoiy sharoit mavjud bo‘lganda faoliyat jarayonida shakllanadi. Bu oxirgi konsepsiyada hayot o‘zining butun xilma xilligi bilan aks ettiriladi va maxsus tadqiqotlar bilan tasdiqlanadi.

Shubhasiz, qobiliyat miya tuzilishining qandaydir tug‘ma anatomik xususiyatlari bilan, birinchi navbatda miya mikrostrukturasi xususiyatlari bilan bog‘liqdir. Bu xususiyatlar in'ikos jarayonining xususiyatiga va shaxsning xatti-harakatiga ta'sir qiladi.

Bolada juda erta seziladigan psixologik xususiyatlar zehn yoki dastlabki tabiiy xususiyatlardir. Shuni aytib o‘tish lozimki, B.M.Teplov haqli ravishda aytgandek, psixologik xususiyat har taraflama ahamiyatga ega bo‘lib, ular xarakterning ham, qobiliyatning ham tabiiy asosini tashkil qiladi. Umumiy tipdagi xususiyatlar kuchda va tonusda ifodalanadigan faollik, vazminlik, in'ikos va harakat jarayonlarining sezgirlik darajasi, shubhasiz qobiliyatning tashkil topishiga ta'sir qiladi.

Badiiy tipning xarakterli belgisi shundaki, ular birinchidan, voqelikni yaxlit, to‘la va jonli tarzda idrok etadilar, holbuki mutafakkirlar uni bo‘lib-bo‘lib qabul qiladilar va shuning bilan go‘yo uni jonsizlantiradilar.

Ikkinchidan, badiiy tip vakillarida tasavvur abstrakt fikrlashdan ustun bo‘ladi. Fantaziya – deydi I.P.Pavlov – bu badiiy qobiliyat bo‘lib birinchi signal tizimiga tegishlidir. Fikrlovchi tipda esa “ aql nazariy bo‘lib, u so‘z bilan bog‘liqdir.

Uchinchidan, badiiy tip yuksak emotsionallik bilan ajralib turadi, chunki birinchi signal tizimi I.P.Pavlov tili bilan aytganda asosiy emotsional fondni tashkil qiluvchi miya qobig‘i bilan yaqin bog‘liqdir. “ badiiy tip hayajonli, muqarrar, emotsional tipdir degan edi I.P.Pavlov va aksincha, mutafakkir tipda emotsional fon va birinchi signal tizimi zaif bo‘lsada, lekin u sog‘lom va soddadil odam bo‘ladi.

Ko‘pchilik olimlar vunderkindlar jismonan zaif deb biladilar. Lekin bu xulosa noto‘g‘ri. Vunderkindlarning hammasi aqlan va jismonan soppa sog‘. Buni isbotlash uchun 20-yillarda amerikalik psixologlar tomonidan tadqiqotlar o‘tkazilgan. Bu tadqiqotga A.Termen boshchilik qilgan. Ular tadqiqot uchun 15000 o‘quvchilarni o‘g‘il bola va qizlarni saralab oldilar. Ular umumiy aqlan rivojlangan, o‘ziga xos xususiyatli 6 yoshdan 12 yoshgacha bo‘lgan bolalar edi. Saralash test natijalari va o‘qituvchilarning tavsifnomasi orqali o‘tkaziladi. So‘ng bu o‘quvchilar 10 yil mobaynida tadqiq etiladilar. Bu o‘quvchilar boshqalarga nisbatan sog‘liqlarining farqi yo‘q, ular ham kasal bo‘ladilar, asablari charchaydi. Lekin baribir ular boshqalarga nisbatan sog‘lom, har tomonlama rivojlangan yetti muchali sog‘ bolalardir.

Rus psixologi A.G.Kovalev o‘z tadqiqotlarida qobiliyatning tabiati va tashxis qilish yo‘llarini tekshirishga muvaffaq bo‘lgan. Muallifning ta'riflashicha, qobiliyat deganda birorta xususiyatning o‘zi emas, balki inson shaxsining faoliyat talablariga javob bera oladigan va shu faoliyatda yuqori ko‘rsatkichlarga erishishni ta'minlay oladigan xususiyatlar ansambli yoki sintezini tushunish kerak. Uning ta'kidlashicha,

qobiliyatning tuzilishida tayanch va yetakchi xususiyatlarni va nihoyat, muayyan fonni yoki yordamchi xususiyatlarni farq qilish kerak. Hamma qobiliyatlar uchun asosiy tayanch xususiyati-kuzatuvchanlik ko‘ra bilish ko‘nikmasidir. Uning yetakchi xususiyati ijodiy tasavvur qilishdir. A.G.Kovalyov yordamchi xususiyatlar qatoriga xotirani kiritadi, u faoliyat talablariga muvofiq ravishda o‘ziga xos ko‘nikishga ega, emotsional ya’ni his-tuyg‘uga beriluvchanlik xususiyati shaxsning faolligini oshiradi.

Muallif ta’kidlashicha, ilmiy mavhumlash qobiliyatning quyidagi darajani farqlash imkonini beradi, reproduktiv aks ettirish darajasi va ijodiy aks ettirish. O‘z qobiliyati rivojlanishining birinchi darajasida turgan shaxs bilimlarni juda mohirlik bilan o‘zlashtiradi, faoliyatni o‘rganib oladi va uni biror namuna orqali amalga oshiradi. Ikkinchi darajada turgan inson esa yangilik yaratishga qodir bo‘ladi. Psixologiya fanida qobiliyat to‘g‘risida fikr ketganda uchta konasepsiya mavjudligi ta’kidlanadi. A.G.Kovalyov asarida bayon qilinishicha, ulardan biri, qobiliyat shaxsning biologik jihatdan determinlashgan, ya’ni biologik jihatdan bog‘langan xususiyatlaridir qobiliyatning ro‘yobga chiqishi va rivojlanishi esa tamomila irsiy fondga bog‘liq deb tushuntiriladi. XIX- asrda F.Galton XX-asrda Kotslar talant irsiydir, faqat imtiyozli tabaqalarning vakillarigina boy irsiy merosga ega bo‘ldilar, degan xulosaga keldilar.

Ikkinchi konsepsiyaning vakillari qobiliyatni butunlay hayot va tarbiyaning ijtimoiy sharoiti belgilaydi, deb uqtiradilar. Masalan, Gelvesiy o‘z davrida tarbiya yordamida geniy yaratsa bo‘ladi, degan edi. amerikalik olim U.Eshbi insonning qobiliyati yashab turgan davrida stixiyali ravishda o‘zidan o‘zi va ongli tarzda ta’lim-tarbiya jarayonida shakllanadi, shularning natijasi o‘laroq masalalarni yechish uchun tegishli dastlabki rejalar va dasturlar vujudga keladi. Fiziolog olimlar miyaning tuzilishida individual xususiyatlar bo‘lsa, bu hol miyaning funksiyalarida o‘z aksini topmasligi mumkin emas, deb qayd qiladilar.

A.G.Kovalyov ta’kidlashicha, qobiliyatning uchinchi konsepsiyasi tarafdorlari ancha noto‘g‘ri pozitsiyada turadilar. So‘nggi nazariyada talqin qilinishicha, tabiiy kuchlar, zehn nishonalari va qobiliyatning rivojlanishi uchun qulay ijtimoiy sharoit mavjud bo‘lishi kerak. Muallif zehn nishonalari deganda, anatomik-fiziologik xususiyatlardan ko‘ra, ko‘proq psixologik-fiziologik xislatlarni tushunish kerakligini uqtiradi. Zehn muayyan bir faoliyatga (maxsus qobiliyat) yoki hamma narsaga nisbatan ustuvor qiziquvchanlikda (umumiy qobiliyat), moyillikda va intilishda ko‘rinadi.

A.G Kovalyov Edikson fikriga asoslanib («bunda faqat 1 foizgina geniy bo‘lsa, 99 foiz ter to‘kish bo‘lgan»), hamma buyuk kishilar bag‘oyat mehnatsevarlikka va katta ishchanlikka ega bo‘lganlari holda hatto nerv tizimi tabiiy kuchsiz bo‘lsa-da, sub’ektiv ravishda yutuqlarini qobiliyatdan emas, balki mehnatdan deb baholaganlar.

A.G.Kovalyovning ta’rificha, adabiy ijodga qobiliyat shaxs iste’dodining badiiy tipiga tegishli bo‘lib, badiiy tipdagi qobiliyatning hamma ko‘rinishlaridan uni ajratib turadigan o‘ziga xos sifatlarga ham egadir. Uning ta’kidlashicha, umuman qobiliyat va xususan adabiy ijodga xos qobiliyat murakkab bo‘lib, uning tuzilishida har xil xususiyatlar yoki tarkiblar mavjud. Bu jabhalarning

biri yetakchi, boshqalari tayanch xususiyatlar, uchinchilari esa sermahsul faoliyat uchun zarur bo‘lgan muayyan bir fonni tashkil qiladi. Adabiy qobiliyatda uch tomonni mujassamlashtirish muhim ahamiyatga ega, ya’ni o‘tkir kuzatuvchanlik, kuchli ijodiy taasavvur, til vositasida ko‘rgan va ravshan tasavvur etgan narsalarni tasvirlay olish.

Muallif mulohazasiga ko‘ra adabiy qobiliyatning tayanch xususiyati yumshoq ko‘ngillilik va ta’sirchanlikdir. Ta’sirchanlik deganda idrokning jonliligi va o‘tkirligini emotsional iltifotgo‘ylikning naqadar kuchliligini tushunish kerak. Ijod uchun yolg‘iz ko‘ra bilish qobiliyatining o‘zi kamlik qiladi, ko‘rganlarni qayta o‘zgartira bilish, kuzatilayotgan narsani boshqa hayotiy taassurotlar bilan fikran bog‘lay olish ham muhimdir. Kuzatilayotgan narsalar ayniqsa yaratilayotgan obrazlarni aniq va ravshan ko‘z oldiga keltirish qobiliyatida namoyon bo‘ladi hamda bu adabiyotda ko‘pincha ichdan ko‘rish qobiliyati deb ataladi.

Adabiy qobiliyatni tekshirish shuni ko‘rsatadiki, o‘quvchilarning qobiliyatlari qobiliyatsizlaridan, V.P.Yagunkovaning ma’lumotlari bo‘yicha idrok qilishning aniqligi va xotirasi bilan, yangi original obraz va syujetlar tuzishdagi tafakkur kuchi va tasavvur bilan, ijodiy vaziyatning yengilgina yuzaga kelishi bilan, so‘z boyligi va til sezgisi bilan farqlanadilar. Ba’zi birlarida voqe’likka mulohazali, mantiqiy munosabatda bo‘lish ustun tursa, boshqalarida obrazli emotsional munosabat ustundir, uchinchilarida esa bularning har ikkisi ham mujassamdir. V.P.Yagunkova sinaluvchilarning adabiy qobiliyatini tashxis qilishda quyidagi ko‘rsatkichlarni mezon tariqasida oladi, chunonchi a) idrok etish va xotiraning aniqligi; b) emotsional ta’sirchanlik ; v) tasavvurning kuchi va jonli tilni his qilish kabilar.

S.P Kudryavseva tadqiqotida ilk o‘spirinning adabiy qobiliyati ikki tipga ajratiladi, ya’ni adabiy-tanqidiy tip va badiiy-ijodiy. Birinchi tipda badiiy asarlarni tushunchalar asosida tahlil qilishning o‘sganligiga e’tibor qilinadi. Ikkinchi tipda adabiy asarlarni o‘qish vaqtida va adabiy mavzuga bayon yozishda hayajonlanish, ijodiy yondashishga ahamiyat qaratiladi.

V.A.Kruteskiy matematik qobiliyat tuzilishiga quyidagilarni kiritadi:

1) qobiliyatda bolalarning matematik materialni qabul qilish borasidagi qobiliyatiga matematik ob’ektlar, munosabat va amallarni shakl holiga keltirib idrok qilish matematik materialga o‘ziga xos «yig‘ma» analitik-sintetik ishlov berish qobiliyati qayd qilish lozim

2) qobiliyatli o‘quvchilarning fikrlashi quyidagilar bilan: a)miqdoriy va fazoviy munosabatlar, sonlar va belgilar simvolikasi sohalarida mantiqiy fikrlash qobiliyati; b) matematik materialni tez va keng umumlashtira olish; v) matematik mulohazalar jarayonida qisqacha aqliy xulosalar yordamida fikrlashga moyillik; g) fikrlash jarayonlarining nihoyatda moslashuvchan va harakatchanligi; d) yechishda ravshanlik, soddalik, ratsionallik va ixchamlikka intilish

3) matematik axborotni xotirada saqlash va hokazo.

Matematik qobiliyatning borligini taxmin qilishga asos bo‘ladigan tashqi alomatlarni belgilash mumkin. Muallif taxminicha bular quyidagilardir:

1) o‘quvchining matematikaga oid ochiq-oydin qiziqishini namoyish qilishi, hech kim majbur qilmasdan, o‘zining bo‘sh vaqtini sarflab, matematika bilan bajonidil shug‘ullanishga moyillik;
2) muayyan matematik ko‘nikma va malakalarni odatdagidan kichikroq yoshda o‘zlashtirish qobiliyati;
3) matematikani o‘zlashtirish sohasida tez siljib borish;
4) matematik taraqqiyot va yutuqlarning yuqori darajasi.

Mamlakatimiz psixologi M.G.Davletshin texnikaviy qobiliyat ustida tadqiqot ishlari olib borgan yetakchi mutaxassis hisoblanadi. Muallif texnikaviy qobiliyat deganda shaxsning individual psixik xususiyatlaridan tuzilgan shunday o‘ziga xos birikmalarni tushunadiki, u shaxsning texnikaviy faoliyatga yaroqlilik darajasini va u bilan muvaffaqiyatli ravishda shug‘ullana olishini aniqlaydi.

M.G.Davletshin ham an’anaviy yo‘ldan borib, texnikaviy qobiliyatlarni ikkita o‘sha nomdagi tipga ajratadi hamda yetakchi tayanch xususiyatlarini o‘zgarishsiz qoldiradi. Lekin boshqalardan farqli o‘laroq, bunda yetakchi xususiyatlar rivojlangan texnikaviy fikrlash va fazoviy tasavvurdan iboratdir. Uning talqinicha, texnikaviy iste’dodli shaxs bo‘lish uchun unda a) amaliy jihatdan fahmli; b) texnik moslamalarni tahlil qila olish qobiliyati; v) narsalarni montaj qilib qismlardan butun hosil qila olish qobiliyati bo‘lishi shart. M.G.Davletshin texnikaviy iste’dod ko‘rsatkichlarini an’anaviy baholashni tan olgan holda (ko‘z bilan chamalash, fazoviy tasavvur, texnikaviy tahlil, konstruksiyalash qobiliyati) o‘zining original yondashuvini ishlab chiqqan. Texnikaviy qobiliyat darajasini tashxis qilish uchun tekshirishlarda ishlab chiqilgan eksperimental masalalarning to‘qqizta seriyasidan foydalanadi.

Keyingi yillar ichida O‘zbekiston psixologiyasida ham qobiliyat va iste’dod masalalari bo‘yicha bir qancha psixologlar ish olib bormoqdalar. Bu sohada B.R.Qodirov, B.S.Sodiqov, E.G‘.G‘oziev, V.A.Tokareva, Z.Nishonovalarning tadqiqot ishlari ma’lum bo‘lib, qobiliyat, iste’dod tushunchalariga o‘z ta’riflarini berganlar.

B.R.Qodirovning fikricha: “ma’lum bir faoliyatga qiziqmay turib qobiliyat haqida gapirib bo‘lmaydi. Va o‘z navbatida har qanday qobiliyatli bola hali iste’dodli degani emas. Ko‘p qirrali va rivojlangan qobiliyatlar iste’dodli bola shaxsining moddiy asosini tashkil etadi, xolos. Aksincha, iste’dodli bola qobiliyatsiz bo‘lishi mumkin emas. Bu fikrlardan ko‘rinib turibdiki, iste’dodli bola sof fikrli, har xil qobiliyatga va umuman aqliy rivojlanishga tayyor turgan hozirjavob, nodir shaxsiy xususiyatlarga to‘la boladir.

SEMINAR MAShG‘ULOTLARI

1-mavzu. Psixologiya fanining predmeti va rivojlanish tarixi.

Maqsad: Mavzu bo‘yicha olingan bilimlarni mustahkamlash, talabalarda mavzuga oid amaliy ko‘nikma va malakalarni shakllantirish.

Dars tipi: Mustahkamlash tipidagi dars.

Dars metodi: Tezkor savol-javob, insert jadvali, suhbat

Dars jihozi: Ko‘rgazmali qurollar, vatman qog‘oz, marker.

Reja:

1. Umumiy psixologiyaning predmeti, vazifalari. Psixologiya tabiiy va ijtimoiy ilmiy fan sifatida.
2. Psixologiyaning falsafa doirasidagi taraqqiyoti va asosiy muammolari.
3. Psixologiyasining tuzilishi, sohalari, fanlar tizimida tutgan o‘rni.
4. Psixologiya fanining taraqqiyoti tarixi, yirik ilmiy yo‘nalishlari va maktablari.
5. O‘zbekistonda psixologiya fanining rivojlanish tarixi.

Tayanch tushunchalar:

Psixologiya, jon, ruh, shaxs, ruhiy holat, jarayon, hodisa, mexanizm, fakt, falsafa, psixologiya tuzilishi: ijtimoiy, mehnat, pedagogik psixologiya, tibbiyot, olegofrenopsixologiya, maxsus, yirik ilmiy yo‘nalishlar: biologik, yevolyustion, genetik, bixeviorizm, kognitiv, ijtimoiy-madaniy.

FSMU texnologiyasi

Mavzu yuzasidan savol va topshiriqlar.

1. Psixologiya so‘zining lug‘aviy ma’nosi?
2. Psixologiya fanining predmeti?
3. Psixologiya qachon paydo bo‘lgan?
4. Psixologiya fanining nazariy va amaliy vazifalari?
5. Psixologiya tabiiy va ilmiy fan sifatida?
6. Psixologiyaning qanday tarmoqlari mavjud?
7. Psixologiyaning falsafa tarkibidagi taraqqiyoti?
8. L.D. Stolyarenko bo‘yicha psixologiyaning fan sifatidagi rivojlanishi nechta bosqichga ajratadi?
9. Psixologiyaning qanday ilmiy yo‘nalishlarini bilasiz?
10. Psixologiyaning yirik ilmiy maktablari?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.

7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

2-mavzu: Psixologiyaning tadqiqot metodlari va tarmoqlari

1. Psixologiya sohasida ilmiy-tekshirish olib borishning o‘ziga xosligi.
2. Psixologik tadqiqot metodlari.
3. Psixologiya fanining tarmoqlari.

Tayanch so‘z va iboralar:*Metod: asosiy: kuzatish, yeksperiment, yordamchi: suhbat, so‘rov, test, korrelyatsiya, modellashtirish, faoliyat natijasini o‘rganish, yegizaklar, B.G.Ananev bo‘yicha metod turkumi: tashkiliy, yemperik, natijalarni qayta ishlash, sharhlash: genetik, donalash, fan tarmog‘i: umumiy, yeksperimental, mehnat, yekstremal, aviatsiya, pedagogik, ijodiyot, maxsus, muhandislik, yosh davri, zoopsixologiya.*

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Metod deb nimaga aytiladi?
2. Asosiy va yordamchi metod turlari?
3. Eksperiment metodi turlari tavsifi?
4. Kuzatish metodining qanday turlari bor?
5. B.G.Ananev bo‘yicha metod turkumlari?
6. Qaysi metodlar tashkiliy metodlarga kiradi?
7. Psixologiya tarmoqlari qanday mezonlarga ko‘ra farqlanadi?
8. Yosh psixologiyasi predmeti nima?
9. Pedagogik psixologiya nimani o‘rganadi?
10. Psixologiyaning qancha tarmog‘i mavjud?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

3-mavzu. Xulq-atvorning psixo-fizologik asosi

Reja:

1. Xulq-atvorning psixofiziologik asosi
2. Miyaning asosiy tarkibiy qismlari
3. Psixik faoliyat

Tayanch so‘z va iboralar:*Xulq-atvor, in’ekos, nerv tizimi, neyron, akson, dendrit, miya, yendokrin tizimi, genetika, psixik xususiyat, psixik holat, instinkt*

“BUMERANG” metodini o‘tkazish

(Raqamli kartochkalar orqali kichik guruhlarni shakllantirish)

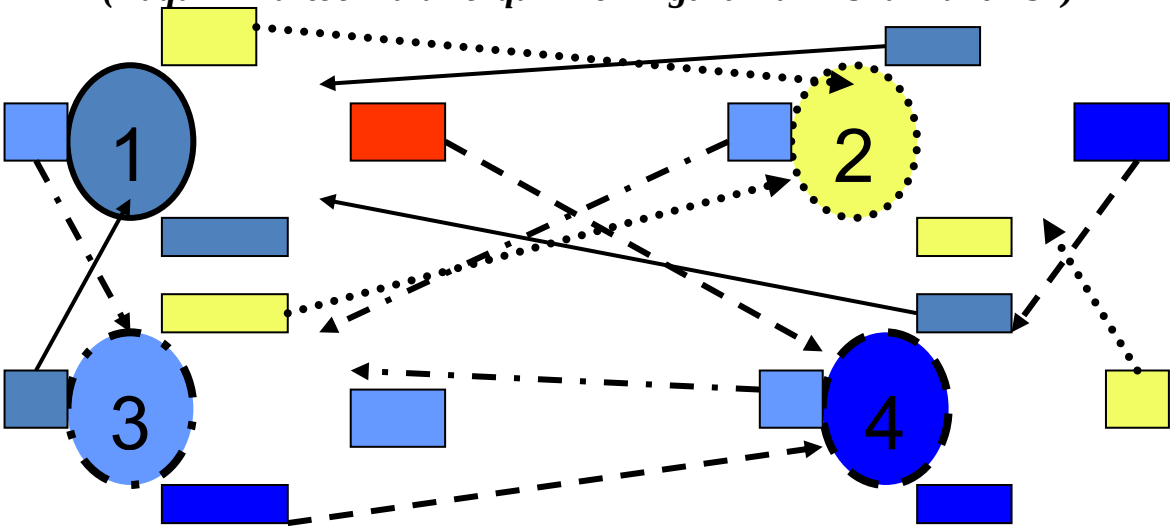

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Organizmning yaxlit tuzilma sifatida faoliyat ko‘rsatishini nima ta’minlab beradi?
2. Asab tizimi qanday bo‘limlardan iborat?
3. Periferik nervlar majmuasiqaysi organlar ta’minlaydi?
4. Neyron qanday tuzilishga yega?
5. Nima nerv faoliyatining asosiy mexanizmi bo‘lib hisoblanadi?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

4-mavzu. Ong taraqqiyoti va ongsizlik.

Reja:

1. Psixik aks ettirish.
2. Onglilik va ongsizlik.
3. Psixik xususiyat va holatlarning neyropsixologik asoslari.

Tayanch so‘z va iboralar: *ong, onglilik, ongsizlik, intellekt, intellektual xatti-harakat, muhit, psixik faoliyat, psixik taraqqiyot.*

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Psixikaning moddiy asosi nima?
2. Miya katta yarim sharlari faoliyatining umumiy qonunlari kim tomonidan kashf yetilgan?
3. Instinkt deb nimaga aytiladi?
4. Onglilik va ongsizlik tushunchalari mazmuni?
5. Resptorlarning faoliyati nimaga bog‘liq?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.

2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

5-mavzu: Diqqat

Reja:

1. Diqqat haqida tushuncha.
2. Diqqatning nerv-fiziologik asoslari.
3. Diqqat turlari.
4. Diqqatning xususiyatlari.

Tayanch so‘z va iboralar:*Diqqat, to‘planganlik, yo;nalganlik, fiziologik asos, optimal qo‘zg‘alish o‘chog‘i, refleks, diqqat turi: ixtiyorsiz, ixtiyoriy, ixtiyoriydan so‘nggi diqqat, diqqat xususiyati: kuchi, bo‘linishi, ko‘lami, taqsimlanishi.*

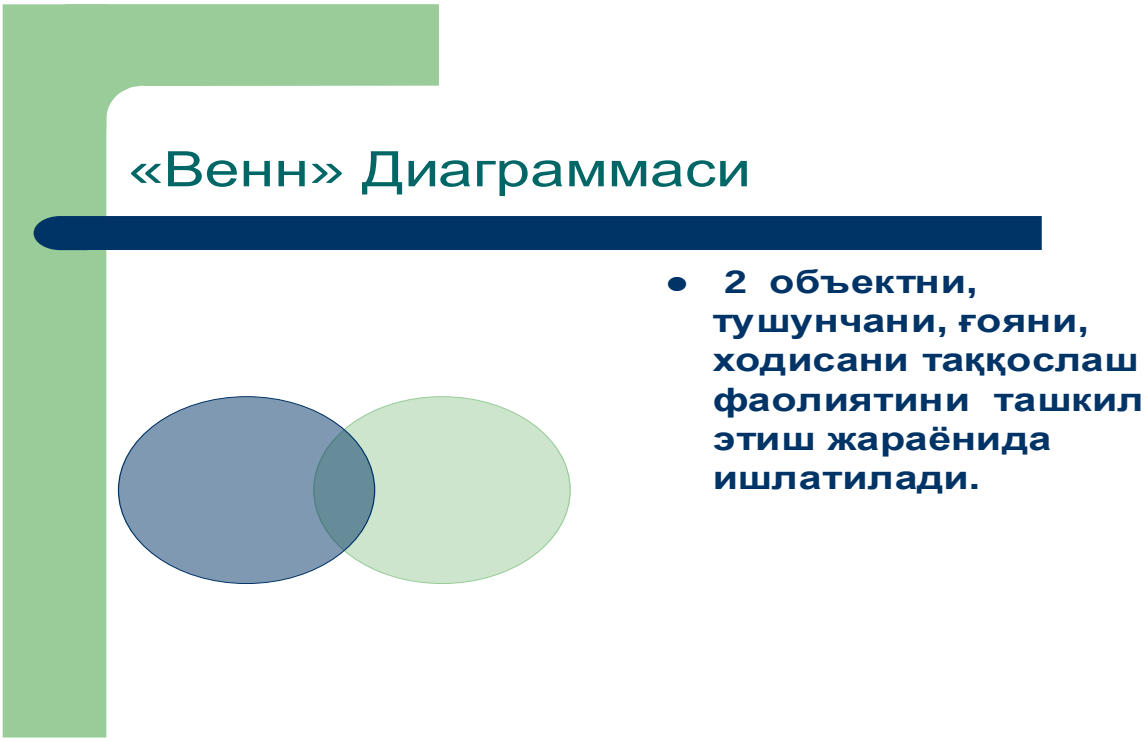

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Diqqat deb nimaga aytiladi?
2. Diqqatning qanday turlari mavjud?
3. Irodaviy diqqatga ta’rif bering?
4. Ichki va tashqi diqqat tavsifi?
5. Ixtiyoriydan songgi diqqat mazmuni?
6. Diqqat xususiyatlarini sanab bering?
7. Diqqatning kuchi va bo‘linish xususiyati mazmuni?

8. Diqqatning chalg‘ishi deganda nimani tushunasiz?
9. Diqqatning nerv-fiziologik asosi?
10. Diqqat ko‘lami qanday asbob yordamida o‘lchanadi?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

6-mavzu: Sezgi

Reja:

1. Sezgilar haqida umumiy tushuncha.
2. Sezgilarning nerv-fiziologik asoslari.
3. Sezgilarning tasnifi, sezgilarning turlari, sezgi sohasidagi qonuniyatlar.

Tayanch so‘z va iboralar:*Bilish jarayaoni: sezgi, idrok, xotira, analizator, retseptor, nerv tola, sezgi turi: ko‘rish, yeshitish, hid bilish, tam bilish, teri-taktil, muskul-harakat,statik, organik; sezgi qonuniyati: sezgirlik, sinezteziya, sensibilizatsiya,*

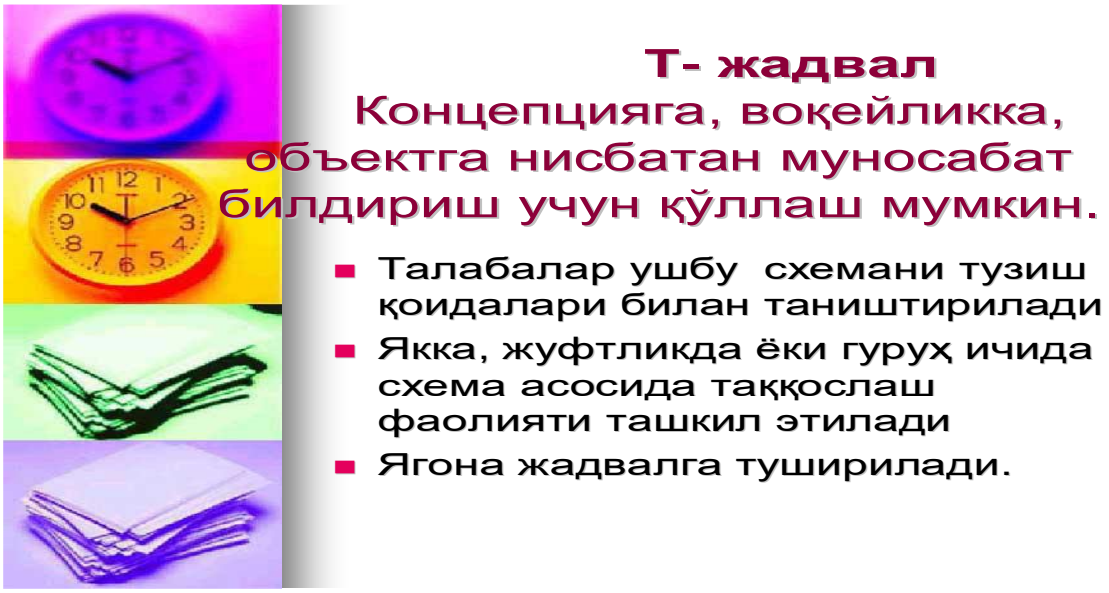

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Ruhiy bilish jarayonlarini sanab o‘ting?
2. Sezgiga ta’rif bering?
3. Sezgi bilan idrokning bir-biridan farqi?
4. Sezgining qanday turlari bor?
5. Idrok qanday xususiyatlari mavjud?
6. Illyuziya nima?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.

4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

7-mavzu: Idrok.

Reja:

1. Idrok haqida tushuncha. Idrokning nerv-fiziologik asoslari, xususiyatlari va qonuniyatlari.
2. Idrokda ob’ekt va fon, appersepsiya, idrokning konstantligi.
3. Idrokda illyuziya va gallyusinatsiya.
4. Vaqt, harakat va fazoni idrok qilish.

Tayanch so‘z va iboralar: *persepsiya, anglash, ong faoliyati, umumlashtirish, yaxlitlik, predmetlilik, ob’ekt, fon, apperspsiya, konstantlik, illyuziya, gallyusinatsiya, idrok turi: vaqt, harakat, fazni idrok qilish,*

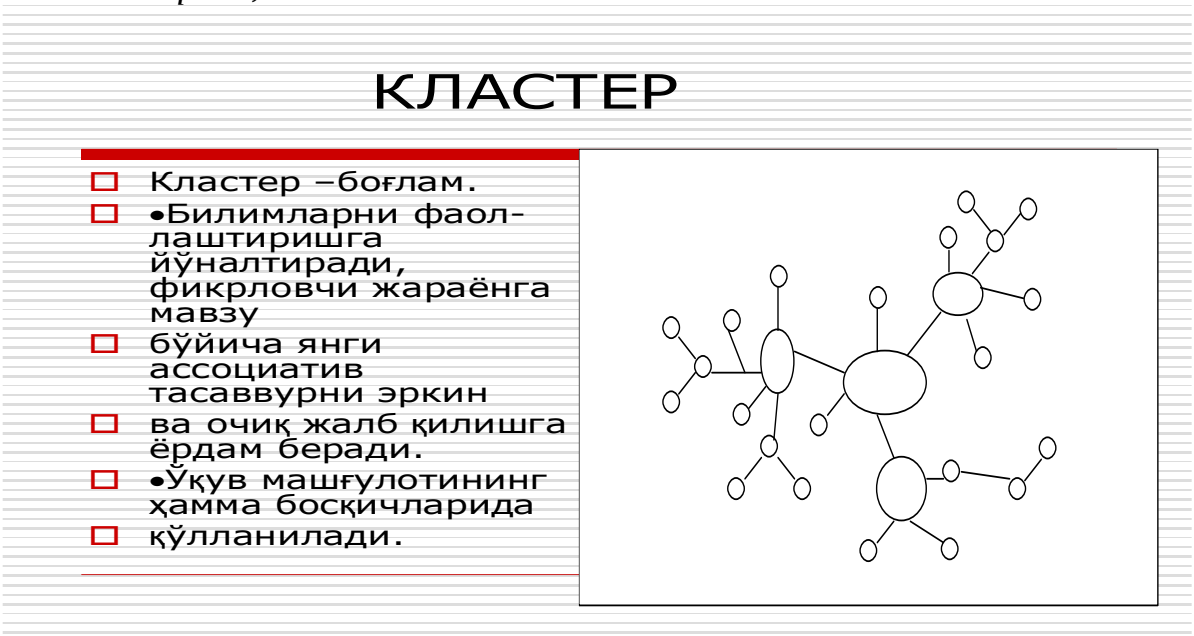

Mavzu bo‘yicha nazorat savollari

1.Idrok qanday xususiyatlari mavjud?
2.Illyuziya nima?
3.Attraksiya deganda nimani tushunasiz?
4.Idrok turlari?
5.Perseptiv faoliyat nazariyasi?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.

4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

8-mavzu: Xotira

Reja:

1. Xotira haqida tushuncha.

2. Xotiraning nerv-fiziologik asosi.
3. Xotira nazariyalari.
4. Xotira turlari va jarayonlari.
5. Xotirani o‘rganish metodlari.

Tayanch so‘z va iboralar:

Bilish jarayaoni:, xotira jarayoni: yesda olib qolish, yesda saqlash, unutish, qayta yesga tushirish, xotira turi: ko‘rish, yeshitish, ixtiyoriy, ixtiyorsiz, so‘z-mantiq, yemotsional obrazli, mexanik, kasbiy,fenomenal.

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Ruhiy bilish jarayonlarini sanab o‘ting?
2. Xotira deb nimaga aytiladi?
3. E.G‘.G‘oziev bo‘yicha xotira turlari?
4. Xotira nazariyalarini bilasizmi?
5. I.Pavlov bo‘yicha xotira turlari?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat

qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Обыщаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo obыenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

9-mavzu: Xayol

1. Xayol haqida umumiy tushuncha
2. Xayol turlari va funksiyalari
3. Xayol buzilishlari
4. Xayol mexanizmlari.

Tayanch so‘z va iboralar:*ijodiy xayol,tasavvur,orzu,ixtiyoriy va ixtiyorsiz xayol, xayol mazmundorligi,xayol kengligi,xayo kuchi*

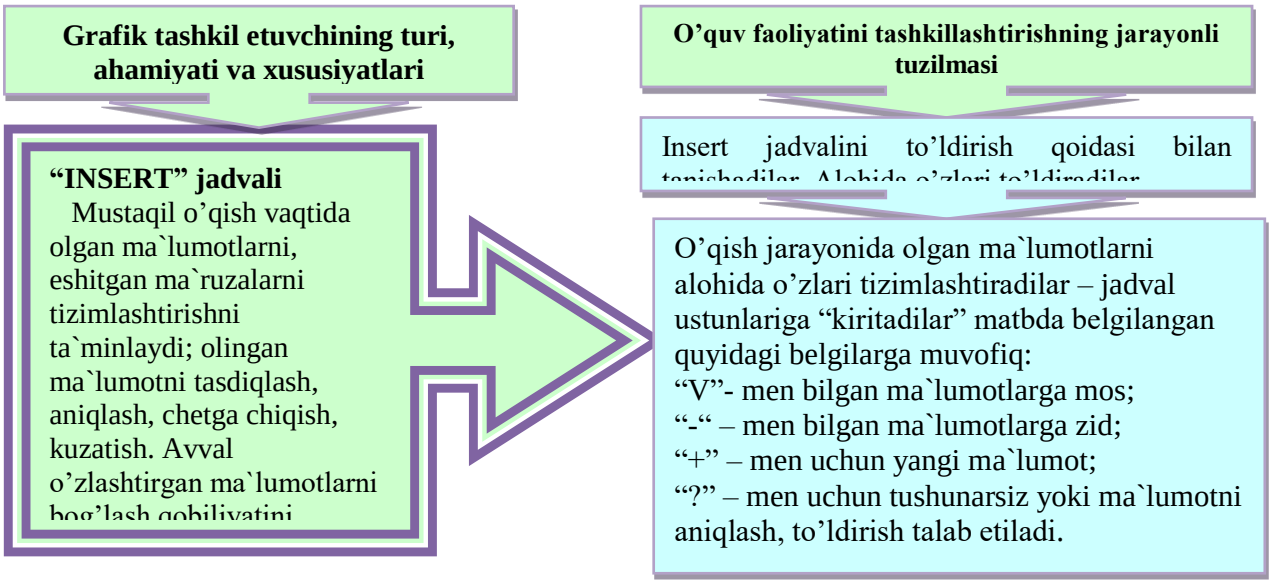

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Xayol turlari va xususiyatalri.
2. Xayollarda analitik-sintetik faoliyat.
3. Shirin xayollar va fantaziya.
4. Xayol jarayonning fiziologik asoslari.

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

5. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
6. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
7. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
8. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

8. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
9. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
10. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
11. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.

8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

5. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
6. www. tdpu. Uz
7. www. pedagog. Uz
8. www. ziyonet. Uz
12. www. lex.uz;
13. www.bilim.uz;
14. www.gov.uz

10-mavzu: Tafakkur

Reja

1. Tafakkur haqida tushuncha. Tafakkur va hissiy bilish.
2. Tafakkur operatsiyalari, tafakkur shakllari, turlari.
3. Tafakkur borasidagi psixologik nazariyalar. Muammoli vaziyat va uni hal qilish metodlari.
4. Emperik va nazariy tafakkur (V.V.Davidov)

Tayanch so‘z va iboralar: *kuchi, tafakkur, fikrlash, hissiy bilish, tafakkur operatsiyasi: analiz, sintez, abstraksiya, umumlashtirish, taqqoslash, tafakkur shakli: tushuncha, hukm, xulosa, intellekt, kreativlik, A.Bine, J.Gilford metodikasi.*

“BUMERANG” metodini o‘tkazish

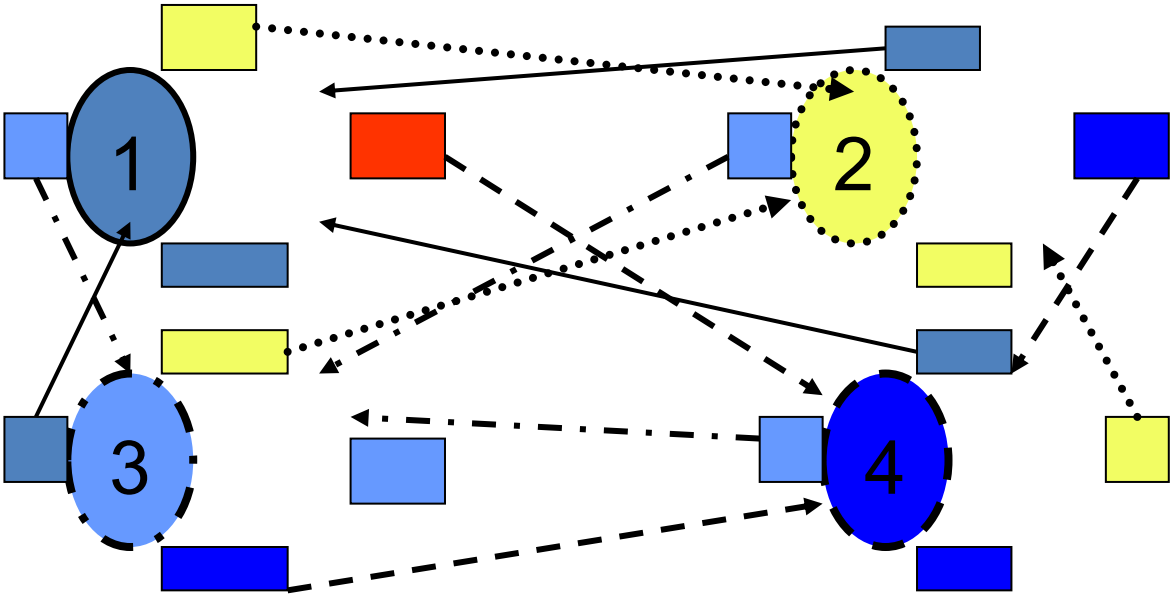

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Tafakkur deb nimaga aytiladi?
2. Tafakkurning qanday turlari mavjud?
3. Tafakkur sifatlari va ularning mazmuni?
4. Tafakkur jarayonlariga ta’ruf bering?
5. Intellekt deb nimaga aytiladi?
6. Kreativlik mazmuni?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

9. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
10. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
11. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
12. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

15. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
16. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
17. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
18. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11

6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общение. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

9. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
10. www. tdpu. Uz
11. www. pedagog. Uz
12. www. ziyonet. Uz
19. www. lex.uz;
20. www.bilim.uz;

11-mavzu: Intellekt va kreativlik

Reja:

1. Shaxs nazariyalari.
2. Z.Freyd g‘oyalarida shaxs sturukturasi
3. Shaxsning psixik rivojlanishini tabaqalashtirish sxemasi(D.B E’lkonin)

Tayanch so‘z va iboralar*: shaxs nazariyasi: G.Ayzenk, Z.Freyd,biogenetik, sotsiogenetik,muhit,shaxs, hayot tarzi, yevalutsiya, psixogenetik, Krechmer, K.Levin, super yego, yego,id*

Shaxs nazariyalari. XXI asrda yashovchi inson ongli, ongosti va ongsizlik holatlaridan tashqari o‘z-o‘zini anglash imkoniyatiga yega bo‘ladi. Huddi shu boisdan o‘z-o‘zini anglashning quyidagi tarkibiy qismlarga ajratish maqsadga muvofiqdir:

FSMU texnologiyasi

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Shaxsni o‘rganishning qanday nazariyalari mavjud?
2. Biogenetiklar talqinida shaxs tushunchasi?
3. Psixogenetik nazariyaning qanday yo‘nalishlari bor?
4. O‘z-o‘zini amglashning besh tarkkibiy qismi?
5. E’lkonin bo‘yicha shaxs nazariyasi qanday?
6. Z.Freyd bo‘yicha shaxs sturukturasi?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil

istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz

12-mavzu: Faoliyat va motivatsiya

Reja:

1. Faoliyat haqida tushuncha.
2. Faoliyatning tuzilishi, turlari.
3. Motiv va motivatsiya. Motivlarning turlari.
4. Motivatsiya nazariyalari.

Tayanch so‘z va iboralar:*Faoliyat, faollik,harakat, xatti-harakat, sa’i-harakat, maqsad, intilish, interoreorizatsiya, yeksteroriorezatsiya, faoliyat turi: o‘yin, o‘qish, mehnat, sub’ektiv,obe’ktiv*

“Charxpalak” metodining tuzilmasi

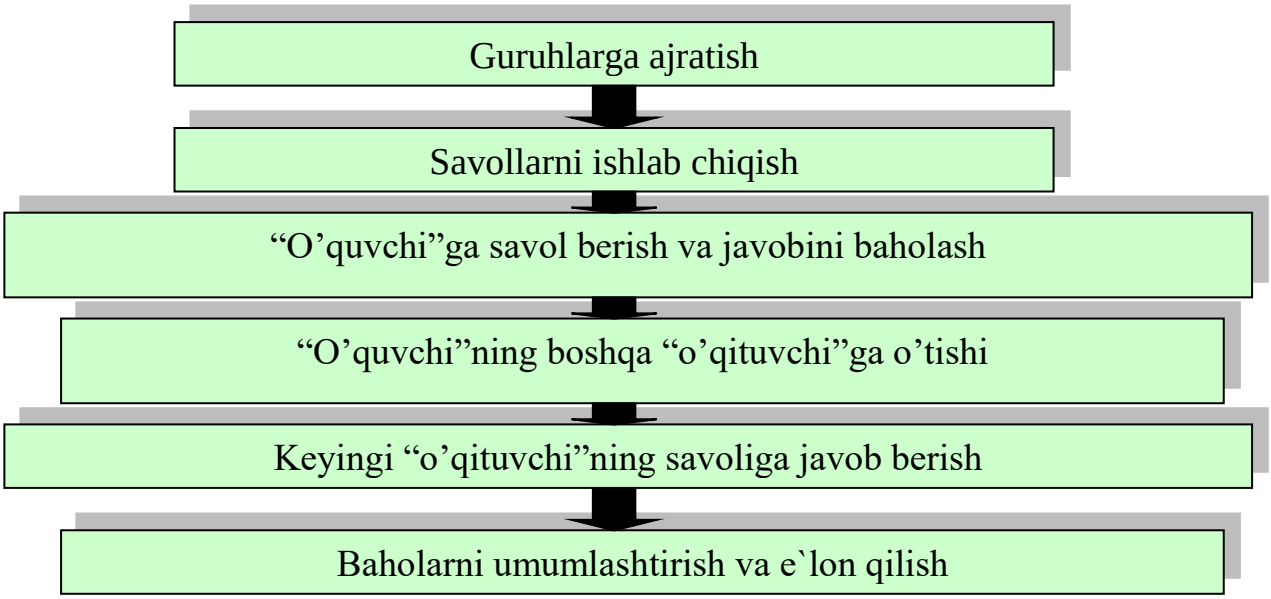

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Faollik tushunchasi mazmuni?
2. Faoliyat deb nimaga aytiladi?
3. Faoliyatning qanday turlari mavjud?
4. Mehnat faoliyati mazmuni
5. Ko‘nikma deganda nimani tushunasiz?
6. Malakaga ta’rif bering?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

13. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
14. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
15. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
16. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

21. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
22. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
23. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
24. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.

8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;
7. www.gov.uz

13-mavzu: Muloqot

Reja:

1.Til va nutq faoliyati
2.Muloqotning funksiyalari
3.Ichki nutqning psixofiziologik tadqiq yetilishi
4.Muloqotning turlari

Tayanch so‘z va iboralar*:kommunikativ, interaktiv, perseptiv, muloqot, nutqning noverbal turi: imo-ishorali nutq: mimika, pantomika, jest, yexologik, daktiologik, signifikatsiya, verbal tur: monolog, diolog, polilog,og‘zaki, yozma, yig‘iq, yoyiq, ijtimoiy intellekt, ijtimoiy psixologik trening.*

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Muloqot deb nimaga aytiladi?
2. Nutqning ta’rifi?
3. Muloqotning qanday vazifalarini bilasiz?
4. Muloqot jihatlarini sanang?
5. Verbal va noverbal nutq turlarini bilasizmi?
6. Signifikatsiya deb nimaga aytiladi?
7. Muloqot jarayonida idrik yetishning qanday mexanizmlari mavjud?
8. Identifikatsiya nima?
9. Stereotipizatsiya so‘zining lo‘g‘aviy ma’nosi nima?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.

8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz

14-mavzu: Hissiyot va iroda

Reja:

1. Hissiyot haqida tushuncha. Hissiyot nazariyalari.
2. Hissiylar yemotsianal munosabatlar sifatida va ularning buzilishi.
3. Hissiy holatlarning ifodalanishi, hislarni kechirish shakllari.
4. Yuksak hislar.
5. Iroda haqida tushuncha. Iroda borasidagi nazariyalar.
6. Irodaviy jarayonlar sifatida
7. Irodaviy harakatlar va uni boshqarish.
8. Shaxsning irodaviy sifatlari.

Tayanch so‘z va iboralar*:harakat, xarakter, urg‘u, tamg‘a, ijtimoiy muhit roli, aksentuatsiya, ortiqcha urg‘u berish, xarakter tipi: introversiya, yekstroversiya, ambiversiya, astenik, atletik,*

Emotsiya, hissiyot, kechinma, hissiyot funksiyasi: imprissiv, yeksprissiv tomon, hissiyot shakli: hissiy ton, yemotsiya, kayfiyat, affekt, stress, stenik his, astenik his, yuksak hislar: intellestual, axloqiy, praksik, iroda, maqsad, tilak, istak, xohish, irodaviy akt, irodaviy harakat, irodaviy zo‘r berish, shaxs sifati: mustaqillik, dadillik, sabr, bardosh.

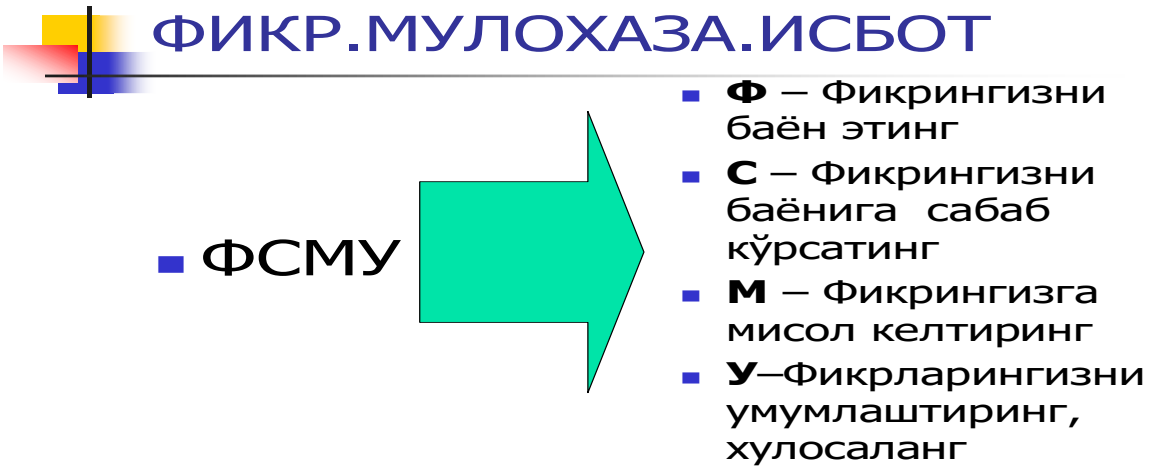

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1. Hissiyotga ta’rif bering?
2. Emotsiya deb nimaga aytiladi?
3. Hissiyotning qanday shakllari bor?
4. Hissiy ton mazmuni?
5. Stenik va astenik hislar qanday ifodalanadi?
6. Stress nima va uning turlari?
7. Affekt so‘zining lo‘g‘aviy manosi?
8. Iroda deb nimaga aytiladi?
9. Irodaviy aktni tushuntirib bering?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

17. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
18. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
19. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
20. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

25. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
26. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
27. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
28. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;

17-mavzu: Temperament va xarakter

Reja:

1. Temperament haqida tushuncha.
2. Temperament individual xususiyat sizfatida
3. Xarakter shakllanishi.
4. Xarakter akstentuastiyasi.

Tayanch so‘z va iboralar*:temperament,mijoz,harakat, xarakter, urg‘u, tamg‘a, ijtimoiy muhit roli, aksentuatsiya, ortiqcha urg‘u berish, xarakter tipi: introversiya, yekstroversiya, ambiversiya, astenik, atletik,*

“ROLLI O‘YIN” tuzilmasi

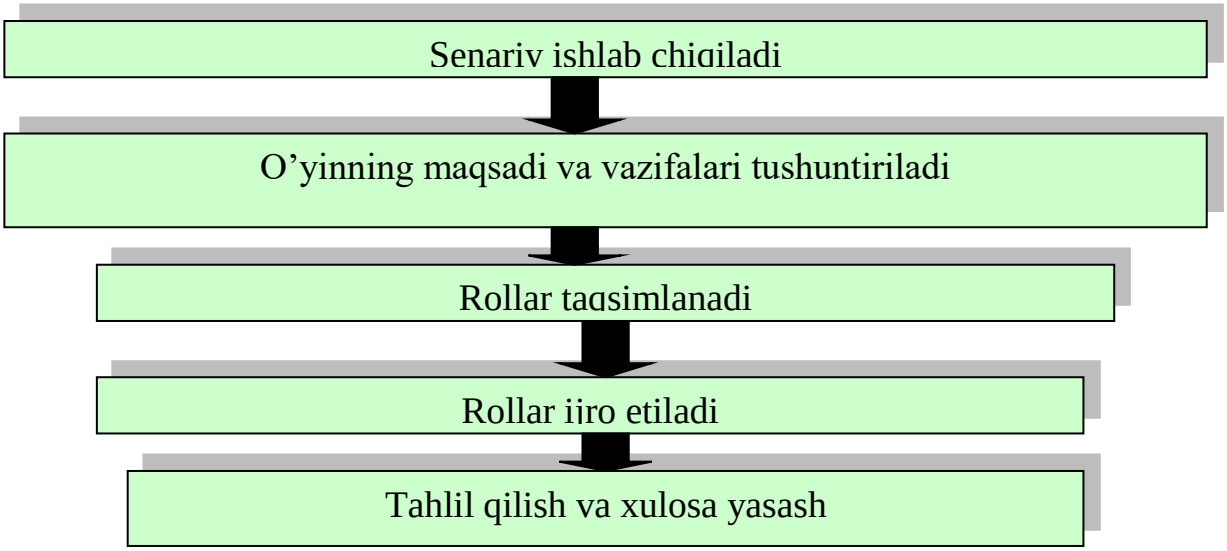

Mavzu yuzasidan nazorat savollari:

1.Xarakter deganda nimani tushunasiz?
2.Xarakter qanday shakllanadi?
3.E.Krechmer bo‘yicha qanday xarakter tiplari mavjud?
4.Xarakter nimalarda namoyon bo‘ladi?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.
4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.

8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;

mavzu: Qobiliyat

Reja:

1. Qobiliyatlar haqida tushuncha
2. Umumiy va maxsus qibiliyatlar
3. Qobiliyat turlari
4. Pedagogik qobiliyatlar

Tayanch so‘z va iboralar: *piknik, qobiliyat, layoqat, iqtidor, iste’dod, talant, geniallik, qobiliyat turi: umumiy, maxsus.miqdor,pedagogik qobiliya,tanlat,sifat,maxsus va umumiy qobiliyatlar*

Keys metodi”ni amalga oshirish bosqichlari

Ish bosqichlari	***Faoliyat shakli va mazmuni***
1-bosqich: Keys va uning axborot ta’minoti bilan tanishtirish	✓ ***yakka tartibdagi audio-vizual ish;*** ✓ ***keys bilan tanishish(matnli, audio yoki media shaklda);*** ✓ ***axborotni umumlashtirish;*** ✓ ***axborot tahlili;*** ✓ ***muammolarni aniqlash***
2-bosqich: Keysni aniqlashtirish va o‘quv topshirig‘ni belgilash	✓ ***individual va guruhda ishlash;***

	✓ *muammolarni dolzarblik ierarxiyasini aniqlash;* ✓ *asosiy muammoli vaziyatni belgilash*
2-bosqich: Keysni aniqlashtirish va o‘quv topshirig‘ni belgilash	✓ *individual va guruhda ishlash;* ✓ *muammolarni dolzarblik ierarxiyasini aniqlash;* ✓ *asosiy muammoli vaziyatni belgilash*
3-bosqich: Keysdagi asosiy muammoni tahlil yetish orqali o‘quv topshirig‘ining yechimini izlash, hal yetish yo‘llarini ishlab chiqish	✓ *individual va guruhda ishlash;* ✓ *muqobil yechim yo‘llarini ishlab chiqish;* ✓ *har bir yechimning imkoniyatlari va to‘siqlarni tahlil qilish;* ✓ *muqobil yechimlarni tanlash*
4-bosqich: Keys yechimini yechimini shakllantirish va asoslash, taqdimot.	✓ *Yakka va guruhda ishlash;* ✓ *muqobil variantlarni amalda qo‘llash imkoniyatlarini asoslash;* ✓ *ijodiy-loyiha taqdimotini tayyorlash;* ✓ *yakuniy xulosa va vaziyat yechimining amaliy aspektlarini yoritish*

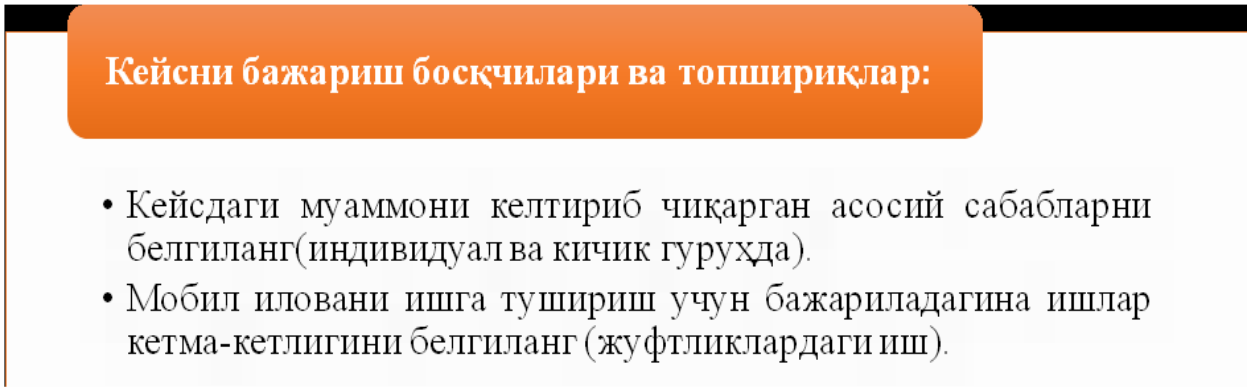

Mavzu yuzasidan savol va topshiriqlar.

1. Qobiliyatga ta’rif bering?
2. Qobiliyatning qanday asosiy turlari bor?
3. Geniallik deganda nimani tushunasiz?

Foydalanilgan adabiyotlar:

Asosiy adabiyotlar:

1. David G.Mers. “Psychology” Michigan USA: Worth Publishers.: 2011.
2. A.X.Yugay, N.A.Mirashirova «Obshaya psixologiya» T. TGPU, 2014.
3. Ivanov I., Zufarova M. “Umumiy psixologiya”. O‘z.FMJ., 2008.

4. Xaydarov F.I., Xalilova N. “Umumiy psixologiya”. T.: “Fanva texnologiyalar” markazining bosmaxonasi: 2009.

Qo‘shimcha adabiyotlar:

1. O‘zbekiston Respublikasining Konstitustiyasi. T. O‘zbekiston. 2014.
2. Karimov I.A. Asarlar to‘plami. 1-22 jildlar. T. O‘zbekiston. 1996-2014.
3. Karimov I.A. Yuksak ma’naviyat – yengilmas kuch. T.-Ma’naviyat. 2008.
4. Karimov I.A. “Ona yurtimiz baxtu iqboli va buyuk kelajagi yo‘lida xizmat qilish — yeng oliy saodatdir”. T.: O‘zbekiston. 2015.
5. Mirziyoev Sh.M. Tanqidiy tahlil, qat’iy tartib-intizom va shaxsiy javobgarlik – har bir rahbar faoliyatining kundalik qoidasi bo‘lishi kerak. O‘zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasining 2016 yil yakunlari va 2017 yil istiqbollariga bag‘ishlangan majlisidagi O‘zbekiston Respublikasi Prezidenti nutqi. // Xalq so‘zi gazetasi, 2017.16 yanvar, №11
6. Mirziyoev Sh.M. Buyuk kelajagimizni mard va oliyjanob xalqimiz bilan birga quramiz. “O‘zbekiston”, 2017.
7. O‘zbekiston Respublikasini yanada rivojlantirish bo‘yicha harakatlar strategiyasi. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining farmoni. O‘zbekiston Respublikasi qonun hujjatlari to‘plami, 2017yil,6-son,70-modda.
8. Mirziyoev Sh.M. Qonun ustuvorligi – inson manfaatlarini ta’minlash taraqqiyoti va xalq farovonligining garovi. “O‘zbekiston”, 2017.
9. Klimov Ye.A. «Общаya psixologiya». – Cpb., Piter, 2001
10. Nemov R.S. Psixologiya. M.: Vlados, 2003. 1-2-t.
11. Fridman L.M. Psixologiya vospitaniya. Kniga dlya tex, kto lyubit detey. - M.: TTS «Sfera»,1999.
12. Shelixova N.I. Texnika pedagogicheskogo общenie. - M.: Izd-vo «Institut prakticheskoy psixologii», 1998. .
13. Radugina A.A. Pedagogika i psixologiya. - M., 2007.

Elektron ta’lim resurslari

1. http://books.google.so.uz/books/S.K.Mangal
2. www. tdpu. Uz
3. www. pedagog. Uz
4. www. ziyonet. Uz
5. www. lex.uz;
6. www.bilim.uz;

GLOSSARIY

ANTOGENEZ- (yunon autos - o‘zim, genesis - kelib chikish) organik dunyoning tarixiy tarakkiyoti organizmning ichki, moddiy bo‘lmagan omillari ta’sirida sodir bo‘ladi, deb da’vo kiluvchi reaksion nazariyadir. Avtogenez organizmning butunligini, xayot sharoitlariga bog‘liqligini, uning tarakkiyot jarayonida, muhit, yashash sharoitlari ta’sirida tarkib topadigan belgi va xususiyatlarni inkor kiladi.

AKT- (lotin astus - xulk, xatti-xarakat) - psixologiyada akt deganda organizmning turli-tuman xarakterlari tushuniladi. (Masalan: Sensor akt).

AFFERENTATSIYa- (lotincha affersns -olib boruvchi) - refleks; rayonida retseptorlarda xosil bo‘lgan kuzgalishning (impulsning) tegishli asg markazlariga yetkazilishi.

BILISh- inson tomonidan vokealikni aks ettirish jarayoni. Agar bilish shaxsning o‘ziga karatilgan bo‘lsa, u u"z-o‘zini bilish deb ataladi. Bilish jarayoni sezgi, idrok, tasavvur, tafakkur kabi psixik jarayonlarda ifo-dalanadi. Bilish 2 boskichdan, ya’ni xissiy va ratsional boskichlardan iboratdir. Bilish - sezgi, idrok, tasavvurlar orkali xissiy boskichni, tafakkur xam da nutk orkali esa ratsional boskichni tashkil kiladi.

BILIShNAZARIYaSI- bilish jarayonining manbalari va aso-siy konuniyatlari xakikatni anikdashning shakl va usullari xakidagi ta’limot. Bu nazariyaga Abu Nosir Farobiy asos solgan.

DINAMIK STEREOTIP- (yunon. dinamikos - kuchga oid uzgaruv-chanlik, xarakatchanlik, stereos - kat’iy, tunos - iz) - dinamik stereotip bir xildagi tashki ta’sirotlarning ko‘p martalab takrorlanishi natijasida ma’-lum darajada kat’iy shartli reflektor yoki muvakkat asab boglanishlari tizimi. Dinamik stereotipning xosil bo‘lishi kishida muayyan malaka va odat-larning tarkib topishini, kishining muayyan xayot sharoitlariga moslashuvi-ni ta’minlaydi.

«Homo sapiens» - 40 000 yil oldin paydo bo‘lgan «aklli zot».

Sotsial yoki ijtimoiy muhit – insonning anik maksadlar va rejalar asosida faoliyat ko‘rsatadigan dunyosi.

Makro boskichdagi ta’sirlar – keng ma’nodagi ijtimoiy – ma’naviy, siyosiy va iktisodiy muhit ta’sirlari.

Mikro boskichdagi ta’sirlar – odamni bevosita urab to‘rgan muhitdagi ijtimoiy mulokot va muomaladan ta’sirlanishi.

Nativizm – bu yunalishning tarafdorlari insonlardagi barcha xususiyatlarni tugma xarakterga ega, deb e’tirof etadilar.

Empirizm – bu yunalishning tarafdorlarining fikricha, Yangi tugilgan bola «top – toza taxta» (tabul rasa),unga xayot va undagi talablaro‘zining konuniyatlarini yozadi va bola ularga suzsiz buysunishga majbur.

Shaxs – ijtimoiy va shaxslararo munosabatlarning maxsuli, ongli faoliyatning sub’ekti bo‘lmish individdir.

Jamiyat – ijtimoiy intizom va tartibning, madaniyatning mufassal kurinishi.

Konformizm – uzgalar borligidan, ularning xulk – atvoridan ta’sirlanish bo‘lib, yoshlar kanchalik o‘ziga xoslikka intilmasinlar, baribir bir yaxlit ijtimoiy katlam sifatida bir – birlariga taklid kiladilar.

Ijtimoiy norma – shaxs xayotida shunday kategoriyaki, u jamiyatning uz a’zolari xulk – atvoriga, ko‘pchilik tomonidan e’tirof etilgan xarakatlarga nisbatan talabidir.

Ijtimoiy sanksiyalar – normalarning shaxs xulkida namoyon bo‘lishini nazorat kiluvchi jazo va ragbatlantirish mexanizmlari bo‘lib, ularning borligi tufayli biz xar bir aloxida vaziyatlarda ijtimoiy xulk normalarini buzmaslikka, jamoatchilikning salbiy fikrining ob’ektiga aylanib kolmaslikka xarakat kilamiz.

Rol – shaxsga nisbatan shunday tushunchaki, uning anik bir xayotiy vaziyatlardagi xukuk va burchlaridan iborat xarakatlari majmui.

Tarbiya – shaxsning uz iva uz sifatlari tugrisidagi tasavvurlarning shakllanish jarayoni.

Refleksiya – odamning uzgalarga karab, guyoki o‘zini oynada ko‘rganday tasavvur kilishi.

«Men» obrazi – shaxsning o‘zi, uz xulk – atvori xususiyatlari, jamiyatdagi mavkeini tasavvur kilishidan xosil bo‘lgan obraz.

O‘z – o‘ziga nisbatan baxo – turli sifatlar va shaxsning orttirilgan tajribasi, shu asosda yotgan yutuklarga bog‘liq xolda turlicha bo‘lishi mumkin. Ya’ni, Ayni biror ish, yutuk yuzasidan ortib ketsa, boshkasi ta’sirida, aksincha pastlab ketishi mumkin.

O‘z – o‘ziga nisbatan baxoning past bo‘lishi – atrofdagilarning shaxsga nisbatan talablarining uta ortikligi, ularni uddalay olmaslik, turli xil e’tirozlarning doimiy tarzda bildirilishi, ukish, ish va muomaladagi omadsizliklarning okibati.

O‘z – o‘ziga nisbatan baxoning o‘ta yukoriligi – shaxs yutuklari va undagi sifatlarning boshkalar tomonidan sun’iy burttirilishi, nourin maktovlar, turli kiyinchiliklarni chetlab utishga intilish tufayli shakllanadigan jarayon.

Realistik baxo – shaxsni urab to‘rganlarning urinli va asosli baxolari, real samimiy munosabatlarining maxsuli bo‘lib, shaxs bu munosabatlarni ilk yoshligidanok xolis kabo‘l kilishga, uz vaktida tugrilashga urgatilgan bo‘ladi.

Referent gurux – shaxs uchun etalon, ibratli xisoblangan insonlar guruxi.

O‘zi – o‘zi bilan dialog – shaxsning boshkalar bilan bo‘ladigan tashki dialoglar asosida rivojlanadigan o‘zi bilan o‘zi gaplashish kobiliyati.

Ijtimoiylashuv yoki sotsializatsiya – xar birimizning jamiyatdagi uni kachon va kanday sharoitlarda paydo bo‘lgani, jamiyatga kushilib yashaganimizning psixologik mexanizmlari.

Ijtimoiylashuv yoki sotsializatsiya – inson tomonidan ijtimoiy tajribani egallash va xayot – faoliyat jarayonida uni faol tarzda uzlashtirish jarayonidir.

Ijtimoiylashuv yoki sotsializatsiya – xar bir shaxsning jamiyatga kushilishi, uning normalari, talablari, kutishlari va ta’sirini kabo‘l kilgan xolda, xar bir xarakati va muomalasida uni namoyon etishi, kerak bo‘lsa, shu ijtimoiy tajribasi bilan uz navbatida uzgalarga ta’sirini utkaza olish jarayoni.

Ijtimoiylashuv yoki sotsializatsiya – odamlar orasidagi mulokot va xamkorlikda turli faoliyatni amalga oshirish jarayoni.

Ijtimoiy institutlar – ijtimoiylashuv jarayoni ruy beradigan shart – sharoitlar (oila, maxala, rasmiy davlat muassasalari, norasmiy uyushmalar, nodavlat tashkilotlari).

Shaxsning yunalganligi – ijtimoiylashuv jarayonida shaxsning xayot faoliyatini yunaltirib turadigan va real vaziyatlarga nisbatan turgun, barkaror motivlar majmuiga ega bo‘lishlik.

Ideallar – shaxsning xozirgi real imkoniyatlari chegarasidan tashkari orzu umidlari, ular ongida bor, lekin xar doim xam amalga oshmaydi.

Kizikishlar – shaxsning atrofida ruy berayotgan barcha xodisalar, olamlar, ularning o‘zaro munosabatlari, yangiliklar borasida faktlar tuplash, ularni o‘rganishga imkon beruvchi omil.

E’tikod –insonga uz karashlari, tamoyillari va dunyokarashiga mos tarzda yashashiga imkon beradigan shaxsning ongli yunalishi.

Imon (arabcha «ishonch») – shaxsning e’tikodiga mos keladigan, biror anik narsa va xodisalar ta’sirida ongda urnashib koladigan tasavvurlar majmui.

Dunyokarash – tartibga solingan, yaxlit ongli tizimga aylantirilgan bilim, tasavvurlar va goyalar majmui bo‘lib, u shaxsni ma’lum bir kolipda, uz shaxsiy kiyofasiga ega tarzda jamiyatda munosib urin egallashga chorlaydi.

Dunyokarash – shaxsning shaxsligini (individ emas), uning ma’naviyati, ijtimoiylashuvi darajasini ko‘rsatuvchi kuchli motiv.

Ma’rifat – odamning tabiat, jamiyat va insonlar tugrisidagi turli bilimlari, tushunchalari, ma’lumotlari majmui bo‘lib, uning mazmuni bevosita shaxs dunyokarashining mazmun – moxiyatini belgilaydi.

Yoshlarning ma’lumotlilik darajasi – yangilanish davrida muxim omil bo‘lib, agar usmir yoki uspirinda ilk yoshlikdan kitobga, bilimga mexr tarbiyalanmagan bo‘lsa, agar uning bilim va tushunchalari doirasi tor bo‘lsa, u soglom goyani nosoglomdan, dunyoviylikni daxriylikdan, ziyoni jaxolatdan farklay olmaydi.

Oila – xakikiy ma’naviyat uchogi, mafko‘raviy tarbiyaning omili va shart – sharoiti.

Ijtimoiy ustanovkalar – yangicha tafakkur va dunyokarashni shakllantiruvchi va uzgartiruvchi ijtimoiy psixologik mexanizm.

Ijtimoiy ustanovkalar – shaxsning atrof – muhitida sodir bo‘layotgan ijtimoiy xodisalarni, ob’ektlarni, ijtimoiy guruxlarni ma’lum tarzda idrok etish, kabo‘l kili shva ular bilan munosabatlar urnatishga ruxiy ichki xozirlik sifatida odamdagi dunyokarashni uzgartirishga alokador kategoriya.

Elementar ustanovkalar (set) – oddiy, kundalik extiyojlar asosida ko‘pincha ongsiz tarzda xosil bo‘ladigan ustanovkalar. Ularni uzgartirish uchun moddiy shart – sharoitlarni va odamdagi extiyojlar tizimini uzgartirish kifoya.

Ijtimoiy ustanovkalar (attitud) – ijtimoiy vaziyatlar ta’sirida ijtimoiy ob’ektlarga nisbatan shakllanadigan ustanovkalar. Ularni uzgartirish uchun ijtimoiy shart – sharoitlar va shaxsning ularga nisbatan baxo va munosabatlari tizimini uzgartirish kerak.

Bazaviy ijtimoiy ustanovkalar – ular shaxsning umumiy yunalishini belgilaydi, xayotiy yunalishlari moxiyatidan kelib chikadi, ularni uzgartirish e'tikod va dunyokarashlarni uzgartirish demakdir.

Kadriyatlar tizimi – ular avlodlararo mulokot jarayonining maxsuli sifatida jamiyatda kadr – kimmat topgan narsalarga nisbatan ustanovka.

Ob'ektivlashish – kaytarilgan va natijada inson ongida uzok muddat saklanayotgan obrazningvaziyat paydo bo‘lganda uz kuchi va mavjudligini ko‘rsatishi.

Sinergiya – «sinergetlar» so‘zi grekcha synergetes – «xodimlar», «sheriklar» so‘zidan olingan bo‘lib, sinergiya – synergia xamkorlikdagi, xamjixatlikdagi xarakat ma'nosini bildiradi. Ya'ni, inson va uning psixologiyasini o‘rganish va unga ta'sir ko‘rsatishda gumanitar fanlarning xamkorlikda rivojlanishi yoki Ushbu fanlar maksadlarinig mushtarak uygunlashuvi shaxs iktidori va kobiliyatlarini rivojlantirishning ishonchli vositasi sifatida karaladi.

Akmeologiya – grekcha asme – «chukki, yukori pogona, gurkiratuvchi kuch» ma'nolarini bildiradi va uning predmetini insonning uz – o‘zini rivojlantirish va uzligini anglashning yukori darajalariga yetishga urgatuvchi fanlar majmui tushuniladi.

Psixologiya – grekcha «psyche» - jon, rux va «logos» - ta'limot, ilm suzlaridan iborat bo‘lib, inson ruxiy dunyosiga alokador barcha xodisalar va jarayonlar uning predmetini tashkil kiladi.

Psixoanaliz – ruxiy kechinmalar tabiatini negizidan, ich – ichidan o‘rganish yunalishi.

Id – psixik energiyaning o‘ziga xos zaxira joyi bo‘lib, undagi jarayonlar inson tomonidan anglanmaydi, lekin ongli xayotga ularning ta'siri kata.

Ego – tashki olam bilan boglangan, uning ta'sirlariga beriluvchan shaxs xususiyatlarini o‘zida mujassam etadi.

Superego – odam kishilik jamiyatida yashagan sari undagi e'tikod, ideallar, vijdonga xavola xislat.

Libido energiyasi va agressiv energiyalar – extiyojlarni koniktirishga undoachi kuchlar bo‘lib, ular shaxsning ma'naviy va akliy saloxiyatini ta'minlash maksadida psixik kuvvatni taksimlovchi mexanizm rolini uynaydi.

Pedagogik psixologiya – kishiga ta'lim va tarbiya berishning psixologik konuniyatlarini uz predmeti deb biladi.

Yosh davrlvr psixologiyasi – turli yoshdagi odamlarning tugilgandan to umrining oxirigacha psixik rivojlanish jarayonini, shaxsning shakllanishi va o‘zaro munosabatlari konuniyatlarini o‘rganadi.

Ijtimoiy psixologiya – odamlarning jamiyatdagi birgalikdagi ish faoliyatlari natijasida ularda xosil bo‘ladigan tasavvurlar, fikrlar, e'tikodlar, xissiy kechinmalar va xulk atvorlarini o‘rganadi.

Mehnat psixologiyasi – kishining mehnat faoliyati psixologik xususiyatlarini, mehnatni ilmiy asosda tashkil etishning psixologik jixatlarini o‘rganadi.

Muxandislik psixologiya – avtomatlashtirilgan boshkaruv sistemalari operatorlarining faoliyatini, «odam – texnika» orasidagi funksiyalarni taksimlash va muvofiklashtirishning xususiyatlarini o‘rganadi.

Yuridik psixologiya – xukuk sistemasining amal kilishi bilan bog‘liq masalalarning psixologik asoslarini o‘rganadi.

Xarbiy psixologiya – kishilarning xarbiy xarakatlar sharoitida namoyon bo‘ladigan xulk – atvorini, boshliklar bilan ijrochilarorasidagi munosabatlarning psixologik jixatlarini o‘rganadi.

Savdo psixologiyasi – jamiyatda tijoratning psixologik sharoitlari, extiyojning individual, yoshga oid, jinsga oid xususiyatlarini, xaridorga xizmat ko‘rsatishning psixologik omillarini aniklaydi, modalar psixologiyasi kabi masalalarni ko‘radi.

Tibbiyot psixologiyasi – shifokor faoliyati psixologiyasini, bemor xulk – atvorining psixologik jixatlarini o‘rganadi.

Metodlar – fan predmetining moxiyatini yoritish va materiallar tuplash uchun foydalaniladigan maxsus usullar va vositalar.

Tashki kuzatuv – moxiyatan kuzatiluvchi xulk – atvorini bevosita tashkaridan turib kuzatish orkali ma’lumotlar tuplash usuli.

O‘z – o‘zini kuzatish – odamning o‘zida kechayotgan biror uzgarish yoki xodisani shaxsan o‘rganish maksadida ma’lumotlar tuplash va kayd etish usuli.

Standartlashtirilgan kuzatuv – kachon, Kim va kimni kuzatish kat’iy belgilanadi va maxsus dastur doirasidan chikmay, kuzatuv olib boriladi.

Ichkaridan kuzatuv – kuzatuvchi shaxs o‘rganilyapgan gurux xayotiga tabiiy ravishda kushiladi va zimdan kuzatish ishlarini olib boradi.

Og‘zaki so‘roq – suxbat o‘tkazadigan shaxs unga ma’lum darajada tayyorgarlik ko‘rgach, so‘roq o‘tkaziladi.

Yozma so‘roq yoki anketa – yozma savol – javoblar orqali bir vaqtning o‘zida ko‘pgina odamlar fikrini o‘rganiladi.

Erkin so‘roq – oldindan nimalar suralishi kat’iy belgilab olinmaydi.

Standartlashtirilgan so‘roq – xatto kompyuter dasturi ishlab chikilib, minglab odamlarda bir xil talablar doirasida so‘roq utkaziladi.

Test – so‘rov – oldindan kat’iy tarzda kabo‘l kilingan savollarga beriladigan javoblvrni takozo kiladi.

Test – topshirik – odam xulki va xolatini amalga oshirgan ishlari asosida baxolash.

Proektiv test – tekshiriluvchiga shunday topshirik beriladiki, u topshirikni bajarayotib, nimani aniklayotganini, natijasi kanday bo‘lishini oldindan bilmaydi.

Eksperiment – bir omilning ta’siri ikkinchi bir omil ta’sirini ta’minlashi yoki xodisaning ruy berishigi olib kelganligi isbotlanadi.

Tabiiy eksperiment – kiziktirayotgan fenomen tekshiriluvchiga tabiiy xisoblangan sharoitlarda maksadli tashkil etilib o‘rganiladi.

Laboratoriya eksperimenti – fenomen maxsus joylarda, maxsus asbob – uskunalar vositasida ataylab o‘rganiladi.

Modellashtirish – ko‘pgina usullar yordamida o‘rganilyapgan xodisaning tub moxiyati ochilmaganda kullaniladigan usul bo‘lib, usha xodisaning umumiy xossai

yoki asosiy parametrlari modellashtirilib, usha model asosida tadkikotchini kiziktirgan jixat o‘rganiladi va xulosalar chikariladi.

Matematik modelllar – formulalar asosida ma’lumotlar taxlil kilinadi.

Mantikiy modelllar – inson akli va tafakkuri jarayonlari va konunlarini xisoblash mashinalari ish tamoyillari bilan kiyoslash orkali to‘zilgan goya va simvollar ishlatiladi.

Kibernetik modelllashtirish – goyalar psixologiyasini EXMdagi matematik programmalashtirish tamoyillariga moslashtirish.